

This is a digital copy of a book that was preserved for generations on library shelves before it was carefully scanned by Google as part of a project to make the world's books discoverable online.

It has survived long enough for the copyright to expire and the book to enter the public domain. A public domain book is one that was never subject to copyright or whose legal copyright term has expired. Whether a book is in the public domain may vary country to country. Public domain books are our gateways to the past, representing a wealth of history, culture and knowledge that's often difficult to discover.

Marks, notations and other marginalia present in the original volume will appear in this file - a reminder of this book's long journey from the publisher to a library and finally to you.

Usage guidelines

Google is proud to partner with libraries to digitize public domain materials and make them widely accessible. Public domain books belong to the public and we are merely their custodians. Nevertheless, this work is expensive, so in order to keep providing this resource, we have taken steps to prevent abuse by commercial parties, including placing technical restrictions on automated querying.

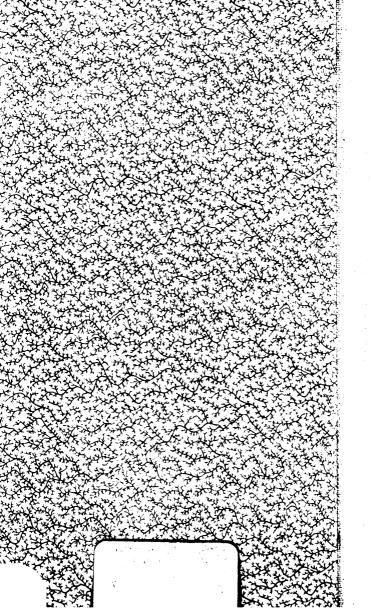
We also ask that you:

- + *Make non-commercial use of the files* We designed Google Book Search for use by individuals, and we request that you use these files for personal, non-commercial purposes.
- + Refrain from automated querying Do not send automated queries of any sort to Google's system: If you are conducting research on machine translation, optical character recognition or other areas where access to a large amount of text is helpful, please contact us. We encourage the use of public domain materials for these purposes and may be able to help.
- + *Maintain attribution* The Google "watermark" you see on each file is essential for informing people about this project and helping them find additional materials through Google Book Search. Please do not remove it.
- + *Keep it legal* Whatever your use, remember that you are responsible for ensuring that what you are doing is legal. Do not assume that just because we believe a book is in the public domain for users in the United States, that the work is also in the public domain for users in other countries. Whether a book is still in copyright varies from country to country, and we can't offer guidance on whether any specific use of any specific book is allowed. Please do not assume that a book's appearance in Google Book Search means it can be used in any manner anywhere in the world. Copyright infringement liability can be quite severe.

About Google Book Search

Google's mission is to organize the world's information and to make it universally accessible and useful. Google Book Search helps readers discover the world's books while helping authors and publishers reach new audiences. You can search through the full text of this book on the web at http://books.google.com/

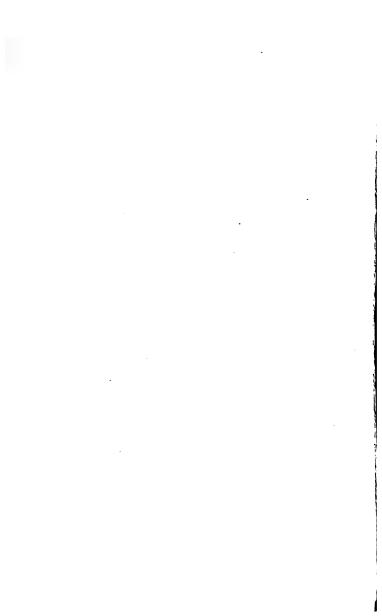

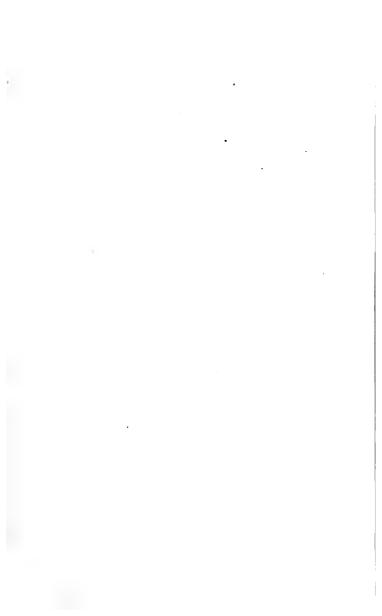
 $\mathcal{B}$

这些主要的意思,这些比较多的数数数数数的数据的数据的数据的数据

DAY K#

BWBH D51.K+

DIONYSI

HALICARNASENSIS

ANTIQVITATVM ROMANARVM

QVAE SVPERSVNT

RECENSUIT

ADOLPHVS KIESSLING

VOL. III

LIPSIAE
IN AEDIBVS B. G. TEVBNERI
MDCCOLXVII

ADNOTATIO CRITICA

LIBER VII

1, 1 Καμερίου Β Καμερίνου Α Μαπερίνου Sigonius | 3 ἀποστασίας libri, correxit Sintenis Emend. Dionys. III p. 2 | 8 εὐχερέστεροι libri, χαριέστεροι Sintenis l. l. II p. 13 | 18 πεπαπωμένην libri, correxit Sylburg | πολλής Α.

2, 1 πρὸς Α εἰς Β | 18 of addidi ex Β | 23 τοῦ addidi ex Β | 28 ὡρογραφίαις Α et Βα ut videtur | 30 εὐρεῖν

mauolt Sintenis l. l. III p. 3.

3, 1 ην ον Reiske | οὐκέτι μην ABb οὐκέτι Βα | 5 Σικελίας libri, corr. Stephanus | 9 τὸ οm. Β | κατὰ τὸ θέρος maluerunt Sylburg et Portus | 18 ἐν ταύτη τῆ πόλει Α αὐτόθι Β | 23 ταὺτα Β αὐτὰ Α | 30 ἐπεκαλεῖτο? | Μάλκος Βα | 31 κλησιν Α Suidas ν. Αριστόδημος.

4, 2 εlς ὀργὴν A Suidas πρὸς ὀργὴν B quod fortasse praestat | 11 δὲ οί A of BaC of δὲ Bb τε of maluit Sylburg | 12 ἐκεῖθεν δὲ? τε abest a AaC | 17 ἡ om. B | 28 γὰρ

inserui.

5, 4 τότε add. B | 15 άρπασόμενοι libri, corr. Reiske | αυτὸς περί έαυτῷ σφαλείς? cf. Thuc. I 69 | 26 ἔφυγεν Α.

6, 3 γὰφ om. B | 5 καταλυθέντος coniecit Reiske | 11 ἄπας addidi ex B | 20 Μαλακὸς melius abesset.

7, 7 κακόν] καινόν mauolt Sintenis l. l. III p. 5

11 έπὶ συμμαχία Sylburg.

8, 1 ἐν ταῖς ναυσὶ libri, quod correxi | 8 δ' ἐκ παρατάξεως ἀγῶνος Α | 18 αὐτοῦ ΑΒ | 27 πᾶσι libri.

9, 4 αὐτοῦ B | 25 πονηρὰς B | διαλλαγὰς B | 30 συνελθότων Β.

10, 6 post δρόμος vel έγένετο vel simile verbum intercidisse suspicatur Sintenis l. l. III p. 5 | 16 $\upsilon \varphi$ ' αυτου B | 23 πᾶσα libri | 25 ποιήσασθαι Ba | 27 καταστήσονται Bb.

11, 11 και om. B | 16 ἡ μία libri ἡν μία Reiske | τε και πονηφοτάτων quae a Ba abfuerant eicienda videntur, siquidem hoc additamento sermonis aequabilitas

corrumpitur | 19 αὐτῶν AB | 27 χουσίον καὶ ἀργύριον B.
12, 2 καὶ abesse malim | 3υποτρέφεσθαι coniecit Stephanus | 10 ἀπεῖναι libri, correxit Sylburg | 26 ἐξανδιζομένας libri, correxit Stephanus | 28 τε καὶ ποικίλους

 $B \mid 31 \text{ tàs didagnallas } AB.$

13, 5, ἐππληρώσωσιν Βα ἐππληρώσουσιν ΑΒb | 15 πάντας libri | 18 ἐπέλευσε? | διατρίβειν πατεμέλησεν coniecit Reiske | 20 αὐτῶν addidit B | 21 διαχρησάμενος maluit Reiske | 29 of addidi.

14, 3 ἀγρίους $B \mid 10$ χρην $B \mid 19$ αὐτῷ $B \mid 21$ προαχθεὶς $B \mid 27$ κατασκευάσας ταῦτα $A \mid$ ἀκριβεῖς $AB \mid 31$ τε add. B.

15, 14 καὶ δη καὶ τοῦτο coniecit Reiske | 16 δι' αὐτῆς B | 17 τοῦτο in τότε mutare et in praecedens comma transferre maluit Sylburg | 18 εὐπέτειαν] ἄδειαν Α | 19 παρά Sintenis l. l. III p. 10 περί libri.

16, 14 τας παρακλήσεις B articulum omisit $A \mid 24$ βραχύν χρόνον τινα B | 26 αὐτοὺς] αὖθις maluit Reiske | 27 $\tilde{\epsilon}$ τι om. $B \mid 28$ τὰ μὲν om. $B \mid 30$ παρημελημένοις ABa, quod recipiendum erat $\mid 31$ διὰ τὴν πενίαν Reiske.

17, 1 ἀπορφήτων? | 8 φθόρος δ λοιμικός ὅσος Β φθύ-AB, ex C ante οὖτε βαρβάρου γης inserui; cf. I 5. 24 II 19.31. passim. | 14 οὐέντραι AB | 17 τελευτώντες οὖν Reiske | 23 aut οὐδὲν ἄοντο δεῖν aut οὐκ ἄοντο δεῖν Dionysium scripsisse probabile est; δείν enim altero loco poni quaevis fere pagina docet. cf. exempli gratia IIII 10. 19. 24. 28. 54. 73. 74. 75. V 10. 17. 48. 55. | 26 Ovértoas AB | άναλαμβάνειν maluit Reiske.

18, 5 τον στόλον? | 12 την inserui | 15 η add. B | έγενετο? | 17 εδόπει τ ϕ δήμ ϕ A | η ν om. A | 21 πόλει πο-

λυς? | 22 αποίπους Bb.

19, 1 Οὐέντρας $AB \mid 7$ ἀλλ' of] ἄλλοι $B \mid 11$ γινομένης $B \mid 13$ Σικίνιος, quod hic et cap. 17 libri praebent, in Iκίλιος mutare voluit Sylburg $\mid 30$ ἀποκειμένας Sintenis

1. l. III p. 11, παρακειμένας libri.

20, 6 ους? | 10 εἰ μη βουληθεῖεν A | 12 ἐπὶ τούτοις διελύετο c. Reiske | 17 ἐν add. BCm | 20 προσηνεία maluit Reiske | 23 ποινοῦ libri, quod correxi | 24 καὶ om. AB, unde malim μηδὲν [ἐνδιδόναι] μαλαπίζεσθαι | 25 τὸν δῆμον om. B; in A leguntur post συμφέροντος $\mathbf{v}$. 23 unde huc transtulit Reiske | θρασεία AB | 26 ἀνυποίστω — μανία AB.

21, 1 πολλής πάνυ? | 19 aut κοίνειν τε καὶ ψηφίζεσθαι aut κοῖναί τε καὶ ψηφίσασθαι maluit Sylburg | 20 συνηγωνίζετο Β apud Hudsonum συνηγωνίζοντο relicui | 30 παςελθών ? | 31 δοῦναι Reiske Sintenis l. l. III p. 11δοθήναι libri.

22, 10 παθόντες Bb | 12 δ add. Cm | 23 φανεφὸν Sylburg φανεφὰν libri | καὶ ὑμεῖς δὲ? | 26 γνώσεσθε δὲ B.

23, 15 αὐτοὶς ἔθος $B \mid 18$ οὐθέπω ἐδόκει AC οὐπώ ποτε ἐδόκει B οὐπώ ποτε εἰώθει Sintenis l. l. I p. 21, idem postea III p. 13 proposuit οὐπώποτε δοκεῖ; οὐδεπώποτε ἐκεῖ Reiske | 24 δυνάμεθα $B \mid 30$ ἐξῆ A ἐξεῖναι B, quod correxi | 31 μὴ add. BCm.

24, 4 ἀναδίδωσι] ἄμα δίδωσι Sintenis l. l. III p. 13,

quod recipere debueram | 26 ανήπεστόν τι Β.

25, 6 παιδευόμενοι το ὺς υίοὺς ? πολιτευὸμενοι uix sanum est | 22 ἐπιδορμάς τε καὶ λεηλασίας Β | 25 ἐπιλογιζομένοις libri, corr. Reiske | 29 ἐπιολεμίων sive ἐπ τῆς πολεμίας c. Sylburg.

26, 2 τε om. B | 17 πόνου addidi praeter libros; alterum quo insolita haec praepositionis δίχα significatio defendi posse videbatur exemplum, apud Aesch. Sept. c. Theb. 25, iam diu correctum est | 19 καὶ οὐ μετ οὐ πολὺ libri καὶ οὐ μετὰ πολὺ Sintenis l. l. III p. 11, quem male secutus sum; καὶ μετ' οὐ πολὺ scribendum erat ex more Dionysi | 22 ἀποστερεῖσθαι libri, quod correxi, ἀπεστερῆσθαι maluit Sylburg.

27, 6χρησαμένων? | 8 οτε] όθεν? | 12 ίδια ἀμείβεσθαι? | 27 ἅπασι] ἀπάσαν mavolt Sintenis l. l. III p. 11, sed cf.

VIII 20.

28, 21 προτέρων?

29, 20 περιβαλλόμενος $B \mid 29$ έλευθέραν φωνήν $C \mid$

31 ἀνομολογήσετε A quod recipere debui, αν ὁμολογήσετε B.

30, 23 ἐὰν οὐκ ἄρχοντες Reiske | 24 ἀλλ' add. B |

τοῦτο δρώσιν?

31, 9 $\tilde{\eta}_{S}$] nai $B \mid 12 \tilde{\alpha}$ τέως $Cmg \tilde{\alpha}$ τε $AB \mid 28$ τάς

γοῦν ἀγορὰς?

32, 6 άλλα τινὰ ἠδικῆσθαι Β άλλα πολλὰ ἠδίκησθε Α correxit Sylburg | 7 ενα δή καὶ γνῶμεν maluit Reiske | 23 verba οί μὲν ἐπὶ ταῖς περὶ τὰ συμβόλαια βλάβαις, οί δὲ ἐπὶ τἢ περὶ τὰς τιμὰς ἐλαττώσει addidi ex Β.

33, 4 οὖν om. $Ba \mid 5$ ον καὶ $B \mid \pi$ εριωθεῖτο $B \mid 19$

δημαγωγούντες Β.

34, 3 τε add. B | 4την om. B | 9 καὶ σουκέλλιος AB, quod in καὶ Γάιος Οὐισέλλιος mutavi, idemque nomen reponere debueram VI 89 | 12 τινας libri, correxit Reiske | 19 βίων?

35, 10 τῶν μὲν ἐν τῆ βουλὴ? | 16 διαλυθείη ABb,

διαλυθή Βα | 28 εσται?

36, 6 ἀποστροφήν ABa quod recipere debui | 13 ἀναγκαίως B | 20 μαθόντες? | 24 τῆνεωστὶ γενομένη βουλή? | 31 ἐργασάμενοι libri, quod correxi.

37, 1 τοῦ τε σίτου? | 7 οῖγε Sintenis l. l. III p. 11 εἴγε libri | 13 ἐστι | οὖσα Β | 25 καὶ add. Β | 26 εἴπομεν Β.

38, 3 αὐτῶν $B \mid 6$ την addidit Reiske $\mid 7$ καὶ $\mid \mathring{\eta}$ libri, correxit Sintenis l. l. III p. 11 $\mid 9$ παθόντες $A \mid 11$ εl om. $Ba \mid \mathring{\epsilon}v$ delendum censet Reiske $\mid u\mathring{\eta}$ cum Reiskio abesse malim $\mid 13\tau l \delta$ αν libri, quod correxi $\mid 21$ έγω δη $\mathring{\tau}$?

39, 1 λέγοντες Ba | 6 ἐνέγκαιτε ABa | 8 ἀγανακτήσετε AB, quod correxit Sylburg sed inserere debui αν. | 18 καὶ συμφέροντα addidit Reiske | 23 ἐνέγκητε AB | 30 ἐχρησάμεθα maluerunt Sylburg et Portus | 31 ὑμᾶς] ὑμῖν Portus idque recipere debui.

40, 2 ἀναγκαξόμενοι libri, corr. Sylburg et Sintenis l. l. III p. 3 | 10 ὑμῖν Βα | 20 εἴτε] ἤτοι Sylburg ἢ Portus | 26 ἐπαγόμενον maluit Stephanus | 31 πολιτῶν libri,

correxit Reiske.

41, 2 οἰόμενος ὁμονοῆσαι? | 3 οὐ γὰο οἶον? | 5 κακῶς Ba κακὸς ABb | 10 δὴ Sylburg δὲ libri | χεῆν B | 24 ξαυτοῦ Bb αὐτοῦ A | 32 ἄρα delere malim; σοὶ δ᾽ ἄρ᾽ οὐ Sylburg.

42, 3 ύπομένει ΑΒ | 20 ἀπαιτῶν Cm ἀπαιτεῖν ΑΒ.

43, 1 ὑπὸ χεῖρας ABa | 4 ἐγίνετο B | μεθελκομένοις libri, correxit Sylburg | 12 ἐπιόντα ὅχλον maluit Sylburg | 13 ὀργὰς? | 16 προσῆν AB ἦν C | 19 βουλεύμασι? | 23 τῆ κατηγορία τέλος ἐπήνεγκε mavolt Krüger ad Dionysi historiogr. p. 474.

44, 5 κατελύθη coniecit Portus | 10 τίμημα libri σχήμα Sintenis l. l. ΠΙ p. 20 | 24 ὄντας Β ἄπαντας Α |

25 δὲ Β τε Α.

Same have been been as the same

- 45, 1 καθαίρουσι $B \mid \gamma$ αρ addidi ex $A \mid 5$ ύπατικον libri, correxit Sylburg | 11 τίθενται $CD \mid 12$ γε add. $B \mid 15$ αραιρούνται αὐτον? | 17 οὐδὲν μίμημα B οὐδὲν νόμιμα $A \mid 20$ είναι libri, quod correxi | 22 οὐπολυ A; an μετ' οὐ πολυ παρεσόμενον? | 26 αὐτον $Bb \mid 29$ αὐτοὶ inserui ex coniectura Reiskii.
- 46, 10 ἐξήνεγκον | 12 ἀναγκαίων add. B | 27 τῶν ABa τὸν Bb.
- 47, 5 στρατείας $B \mid 7$ εἶπεν libri, quod correxi $\mid 9$ ἀθρόως AB ἀθρόους $C \mid 18$ γινόμενον $A \mid 23$ τάδε. ὑμῖν $B \mid 30$ προβουλεύματα libri, quod correxi $\mid 31$ δύνασθε libri, quod correxi.
- 48, 3 ἐψήφισεν $AB \mid 4$ τὰ δ' delevit Sintenis l. l. II p. 33 | 7 ἀρχαῖον καὶ καλὸν? | 12 Δεκίου ubique scribendum erat ex certissima emendatione Gelenii | 17 τοῖς ὑπ' αὐτοῖς Ba τοὺς ὑπ' αὐτοῖς $Bb \mid 19$ συναγορεύουσιν libri, correxit Reiske | 22 φέρειν δὲ libri, quod correxi | 25 σ. δ. τῶν δημάρχων, ὡ. ἡ. οἱ ὕπατοι maluit Sylburg | 31 ὁ λεύκιος B λεύκιος A Δέκιος Gelenius.
- 49, 1 ὑμᾶς $B \mid 2$ ᾶς οἰόμεθα libri ἐσόμεθα Reiske $\mid$ 3 καὶ add. $BCm \mid 4$ βουλεύματος $\nmid \mid 6$ αἰτεῖν $\mid ἔτι \mid B \mid 8$ μη ὡς maluit Reiske $\mid 9$ αἴσχιστα $A \mid 14$ τηλικούτων καὶ τοσούτων scripsi coll. VI 79; τηλικούτων καὶ libri $\mid 21$ ἀπηλλάξατε ABa ἀπηλάσατε $BbC \mid 25$ δη pro δ'ην $Ba \mid 27$ χρησαμένου $AB \mid 29$ τῶν δήμων $ABa \mid 31$ ἀπώσασθε libri, quod correxi.
- 50, 1 ἄπαντας libri, correxit Sintenis l. l. II p. 36 | 5 προβουλεῦσαι? | 9 οίς quod in libris ante περὶ legitur huc transposuit Sylburg | 12 παραπιν-

δυνεύοντες Portus | 13 ὑφ' ἡμῖν AB, correxi ex $C \mid 14 \mid$ γράφω $B \mid 15$ τῷδε libri, correxit Sintenis l. l. II p. 36 | μή libri, correxit Sintenis l. l. II p. 36 | 16 γε ουν B γε $A \mid$ of delevi cum $B \mid 17$ καὶ οπ. $B \mid 18$ πολεμίων? | 19 τῷ libri τοῦ Reiske | 22 τῶν μνημειων $Ba \mid 24$ κωλύητε $Bb \mid 25$ ὑφιστάντες libri, correxit Reiske | 27 ὑμῶν libri, correxit Sintens l. l. II p. 36i | 29 κοινὰ πᾶσι τοῦς ἄμα πολιτευσμένοις? | 32 εἰρῆσθαι B.

πολιτευομένοις? | 32 είρῆσθαι Β.

51, 8 τίς libri τίς δ' scripsi auctore Sylburg τίς οὖν Reiske | 13 ἀφέλεσθε Β ἀφέλησθε Α correxit Sylburg | 20 ἄχθωνται ΑbΒ | τοῖς οπ. Β | 21 κωλύωσιν Β | 22 ἐλαχίστους libri, correxit Reiske | 23 ἃ libri ἢν Reiske | 26 ὑμῖν Β | 27 ἐνθυμουμένοις Β | 28 πολλὰ γὰρ παρὰ Βα | 32 μισοδημόταις libri, correxit Sintenis l. l. II p. 36.

52, 4 προειδόμενοι ΑΒb προιδόμενοι Βα; an προελόμενοι? cf. de Thucyd. 14, 6 | 7 εἴτε libri εἰ δὲ Reiske | 8—10 verba εἴτε κατὰ λογισμὸν γέγονε ταῦτα ὀθθὸν καὶ τὸ συμφέρον σκοποῦντα τῆς πόλεως οπ. ΑΒC | 11 συγχωρήσειν ΑΒ, correxit Sylburg | 12 συγχωρήσαντες ΑΒα | 14 lacunas indicavi auctore Sintenisio l. l. III p. 9 | 18 ἐγγόνοις ΑΒα | ἐκγόνοις Βb | 20 ἃ καὶ | ΒhC οπ. ΑΒα | ἡμᾶς Β | 21 ὡς προιδότας Β ὥσπερ εἰδότας Sintenis l. l. III p. 9. ego delere malim verba ὡς πρὸς εἰδότας ὅπαντας ex versu 28 male repetita | 30 ὑμῶν Β | ἐνθάδε καθ΄ ἡμῶν maluit Reiske. naθ' ἡμῶν maluit Reiske.

naθ' ἡμῶν maluit Reiske.

53, 1 τοῖον Β | ἡμῖν Β | 18 ἡμῖν libri, correxit Reiske |
22 ὡς libri ἐν ῷ Reiske | 23 ἀχρηστίας ΑΒ, sed cf. VII 24 |
24 ὥστε om. Β | αὐτῷ ΑΒ αὐτὸ Cmg | 25 ἐπιτρέψαι ΑΒ, correxit Sintenis l. l. I p. 10 et Cmg | 26 ἀνθέξειν ἡμᾶς ἔτι? | 29 τῷ πόλει Β | ἐπλιπόντας Βb | 30 λιμῷ addidi coll. VI 86 | 32 ἡμᾶς Β.

54, 1 δι' ὧν maluit Reiske | τὰς τῆς βουλῆς Α τῷ βουλῆ Β | 8 οὐδὲ om. libri, addidit Reiske | 9 τοῦ πατριπίου ΑΒα | 16 ὑμῖν Α, quod recipiendum erat | 19 διαστήσειν libri, correxit Sylburg | 20 ἐπεβάλλετο ΑΒα | 21 περὶ ἐαυτὸν coniecit Sylburg | 20 ἐπι τούτῷ maluit Sylburg, sed cf. Lobeck ad Phrynichum p. 275 | 27 ἐπιχλεύασια Β | 28 ἔργων Βb | 29 πῶς γὰᾳ ἄν? ασμα B | 28 ἔργων Bb | 29 πῶς γὰς ἄν?
55, 4 ἄρα libri ἄς' οὐκ Sylburg | 7 προσκαλούμενοι

maluit Grimm | 8 βουλομένοις? | 9 το om. B | 12 εἴτε delevi, εἰ ABa | 13 συνήνεγκαν αν AB συνήνεγκεν Sylburg | 15 εἴτε οὐχ τος libri, correxit Sylburg | 17 ὅτι μή ποτε AB | 18 ἔχης B | 20 δημοτικὸν A δημοτικώτατον B quod correxi | 28 αὐτὸς B νῦν A | 30 διεξελθεῖν?

56, 5 σιτοδασίαν maluit Reiske | 15 δεῖσθαί γε libri, correxit Reiske | 16 ἄπαντες libri | 24 αὐτὸν AB | 25 ὧν έχρῆν B | ἀναδέχεσθαι — ἐψηφίσασθε maluit Gelenius.

57, 8 τούτων AB | περιψύχοντες καὶ περικροτοῦντες Reiske | 9 ήμῶν AB | αὐτὸν ABa | 12 ὡς και ABb καὶ Ba; ἢ καὶ Stephanus | 13 φύσει non intellego; an σφίσι? | 14 καὶ μὴ τὸ AB; an ἦ μὴν τὸ? | 17 καὶ χρόνον libri, correxit Sylburg | 26 οἱ πρεσβύτατοι καὶ ἐντιμότατοι τῶν ὑπ. maluit Gelenius | 32 ἐπεκύρουν libri, correxit Reiske.

58, 2 παροῦσι libri, corr. Sintenis l. l. III p. 12 | 10 τῆς γνώμης? | 12 ἡμῖν Α | 14 ἄν οm. Β | προσετέθη Β | 16 ὑμᾶς τε libri, corr. Casaubonus | 21 ὡς οὐκ ὤμην ΑΒb ὡς οἰόμην Βα | 23 ἡμῖν libri, corr. Portus | ἡμᾶς Β | 25 προελθόντα libri, correxit Reiske | 28 πειρασόμεθα libri,

quod correxi | 31 ενθυμούμενος ABb | είχε AB.

59, 1 λογιζόμενος ABb λογιζομένοις Ba ut videtur | 8 ἀφέλξει maluit Reiske | 10 οὖν addidit Reiske | 17 οὖνος Ba ὡς οὕνως Bb | 18 ἡμῖν B quod correxi; om. relicui libri | 20 συμβεβηπόσι B | 21 καὶ ἐψηφίσασθε libri, correxit Sintenis l. l. III p. 12 | 24 πάντας γε B πάντες γε A quod recipere debueram | 25 παραπρουσθέντας AB | ἀπυρῶσαι Ba ἐπικυρῶσαι ABb | 28 δεδεημένος maluit Reiske.

60, 7 παραγενόμενον $C \mid 12$ προβέβηπε λέγοντος libri, correxit Sylburg $\mid 13$ ύμιν $A \mid 17$ an ήμιν έτι μαλλον ένέπειτο και lεράν $^2 \mid 21$ τιμίων $B \mid 22$ προγόνων libri,

correxit Sylburg | 23 ήμῖν Β.

61, 2 ∞σπερ έχρην Sintenis l. l. III p. 22 ωσπερ έφην libri | 6 α? | 10 φιλοπόλεμον libri, corr. Sylburg | 17 πάντες? | 18 of om. AB | 20 έσχετε coniecit Sylburg | 22 οὐα αν? | 23 verba corrupta sic restitui posse coniecit Sintenis l. l. III p. 21 ut scribatur ἀλλὰ τὰς ψυχὰς αν πρότερον προέμενοι ἢ ταῦτα, ἀνήρησθε αν, οί μὲν etqs.

62, 7 ἔπαθε ἀγαθῶν πολλῶν? | 9 παρ' ὑμῶν maluit Sylburg | 10 κἀκεῖνο Bb | μετὰ τούτων B | 18 αὐτὸς om.

 B_i malim ὁ αὐτὸς coll. VII 36 | 21 ἀντέστητε A | 23 ὅταν AB, correxit Sylburg | 25 ής om. B | ὑφεῖται A ὑφ ἡ τε

B | 30 naiv B.

63, 8 ἔξω τούτων Grimm | 10 προτρέπειν libri ἐπιτρέπειν Camerarius | 11 ἀντιπράττειν cum Reiskio scribendum ex more Dionysi | 12 άμαρτοι libri, correxit Sylburg | 23 οῦν delet Sintenis l. l. III p. 12 | 24 ῷ scripsi δν libri | ἐπρατύνετο C quod praestat | 28 αὐτός γε libri, correxit Reiske | 29 τουτο B | 31 ἐννεαπαιδεπαέτης ABb.

64, 1 οὐδὲ Β | 12 ἐπὶ τῷ νόμῷ maluit Reiske; an ἐν τῷ δήμῷ? | δεδοκιμασμένην libri, correxit Reiske | 6 ἡμᾶς ΔΒα | 11 κωλύσεως τὰν ἀδικούντων maluit Sylburg | 17 ἀξιώσει ἔτι Α; an ἀξιώσειεν ἔτι? | 18 δίκαιον δὴ libri, quod correxi | 19 ἡμᾶς libri, quod correxi | 20 ᾶς γε libri, correxit Reiske | 23 δίκην libri, quod correxi | 27 ἢ om. Βα | 31 αν addidit Reiske | 32 αὐτῷ ΔΒ | πρὸς ἀνδρὸς libri, correxit Reiske.

65, 1 γένωνται $B \mid 6$ άξιῶ libri ἄξιον Reiske $\mid$ ὑμᾶς post βουλῆς add. $AC \mid$ σκοπεῖν libri ὑποτοπεῖν Casau-

bonus | 23 πολιτεύσονται AB | 30 αὐτοῖς B.

66, 10 περί θεων maluit Sylburg | 11 τί αν άλλο maluit Reiske | 19 πολέμων ουθέ libri, correxit Sintenis l. l. II p. 35 | 20 οἶς ABa | 22 ἐπαναταθείσας Sylburg | 24 δη

περιδράσετε Ba; malim είπερ δη.

67, 1 μὴ περιέχεσθαι ABb, μὴ om. Ba | 5 ἡμῖν AB | 7 εἴη Casaubonus ἢ libri | 17 πολέμου προφάσεις Α πολέμους προφάσεις Β, correxit Reiske | 26 οἰομένων δεῖν coniecit Casaubonus | 27 γενήσοιτο? | 30 τὴν αὐτὴν χάριν libri, correxit Sintenis l. l. I p. 29.

68, 2μηδὲν διαγνῶναι maluit Sylburg | 5 οὖ μικοὰ.... εἰς σωτηρίας δοπὴν libri, quod correxi | 10 προτέραν libri, correxit Sylburg | 12 χρηστὸν delevi | 14 πάσχειν? | 29

απολυσόμενον maluit Reiske.

69, 11 τὸ λοιπὸν add. $B \mid \tilde{\epsilon}$ ξύφαινε maluit Sylburg | τὸν λόγον $Ba \mid$ 16 προσλαβοῦσαν maluit Reiske | 17 τῆς δόξης scripsi, δόξης libri | 18 τὰ add. Reiske | 20 μηδὲ τὴν ἰσχύν? | 21 πάντων Sylburg, τούτων libri, | 24 ἄπρατον μήτε μοναρχίαν μήτε όλιγαρχίαν? cf. Π 3 | 27 ἀποτρέπει $B \mid 29$ γενόμενον Stephanus | 32 ἔθεσι?

70, 1 μεν ουν μη AB, quod correxi; μεν οὖν ωμη (D) | 12 τε add. B | 15 αποδείπνυνται libri, correxit Reiske; an ω εσθε δεῖν ἀποδεικνύναι? | 17 ἤ δη βουλή Α ήδη ή βουλή B, correxit Reiske | 31 υμίν add. B | ένθάδε libri, correxit Sylburg.

71, 1 συννοείν libri, correxit Reiske | 6 καὶ καν B καν A | 7 δὲ δὴ Bb δὲ δὲ Ba δὲ A quod praestat | 12 ἀνὴρ φρονήσει B | 24 ἀποδείκνυτε AB, correxit Portus | 25 ήγησαμένας B | 32 σκευαζόμενος libri, quod correxit

Reiske.

72, 2 κακῶν B | 22 ἐφ' οὖ libri, correxit Sylburg | μου] με Ba | 30 ἦτήσαντο Bb, ἦτιάσαντο Ba ut videtur.

73, 6 ἐπίδικου] ἐπὶ δίκηυ? | 18 ἀγορῶν ΑΒα | 23 ὀκτὰ ἡμέρας maluit Casaubonus | 27 διεξελθόντες?

74, 4 ως] ὁ maluit Sylburg | 11 ἐν αίς libri, correxit Hudson | 12 κατ' αὐτὰς libri, correxit Sylburg | 14 δὲ ἐναντιουμένων libri διεναντιουμένων Sintenis l. l. III p. 13 | 18 ὁ om. B | ἐπιτρέψει B | 25 ἄμα addidi; οὐχ ἄμα πάντες ἀναλ. mavolt Sintenis l. l. III p. 13.

75, 3 μαχομένων delendum censuit Reiske; έν ταῖς μάχαις contra spuria esse iudicavit Grimm | 6 λόχοι Portus φυλαί libri | 11 ελάττονα seiunxit Hudson | 17 σαλπικτῶν Ba, correxit Bb | 23 ἔσχατον AB | 24 στρατιῶται

libri στρατειών τε Sylburg et Portus | 30 φρονήσειαν? 76, 1 μη τοῦτο] μετὰ τοῦτο Β μετὰ τοῦτων Α, correxit Hudson | 9 πέρας libri, quod correxi coll. IIII 20 τοῦτο δὲ ἡν σπάνιον καὶ οὐ μακρὰν ἀπέχον ἀδυνάτου | 15 ἀπὸ τῆς πρώτης κλήσεως libri, quod correxi | 19 ἄοντο δεῖν συνάγειν A, quem verborum ordinem recipere debui | 21 φυλετικοί libri ψιλοί Sylburg | 24 ψήφων quod om. Β delevi | 27 αὐτοὶ libri, quod correxi | 32 λέγεσθαι] γενέσθαί ?

77, 5 ανταποδοθήναι? | 7 χοείαν libri χάριν Sintenis l. l. I p. 27 | 15 προοράν? cf. VIIII 53 | 19 δικαίως Βα δικαιώσωσιν ABb; an ώστε ούκ αν δικαίως — απιστείν? |

23 δι' αὐτὸν Β.

78, 6 αδίκημ' ανδρός? | 7 καὶ τὰ παραπλήσια? | 29 Σικίνιος Β.

79, 23 vò delevit Reiske | 27 rig om. B.

80, 1 την om. Ba | 7 η delevi cum B | 16 οὐδ' AE οὐχ scripsi | 25 ἀπεμπολᾶ? 29 οὖτος μὲν οὖν ὁ Μάρκιος? 30 πρῶτος καὶ addidi ex B.

81, 3 περιβαλλομένων Β | ταῦθ' ὑπέδειξεν Βb | 9

έκ add. B | 32 γινομένη B.

82, 8 αὐτὴ καθ' έαυτὴν? | 11 ἄξειν libri έξάγειν

scripsi | 27 ὄχλω libri, quod correxi | 32 δ om. B.

83, 1 ἐπιφανείσης σφίσι malim cum Reiskio | 6 τιμήσαντες Β correxit Reiske; θανάτω αὐτὸν τιμήσαντες Α | 8 de tribuum numero falso a Dionysio relato cf. Mommsen de Tribubus p. 9 et Schwegler Hist. rom. II p. 352 | 13 πρόσκλησις Reiske | 14 καὶ add. Β | 17 ὑπὸ τοῦ δήμου libri, quod correxi | 22 μεταλαμβάνειν? | 26 λέγω δὲ addidi ex Β | 28 ἐγίνετο τότε κύριος?

84, 11 of add. B | 14 έμε delevi cum B | 24 προιών

libri, quod correxi | 25 άλλοτρίας Β.

85, 3 ὑπὲρ αὐτῆς maluit Sylburg | 10 εἶναι λόγος B | 11 εἶ] οὖ ABb; οὐ Ba ut videtur, quod stare possit si λογιζόμενος reposueris | 15 μᾶλλον δὲ διὰ τοῦτο A | 17 μεθηρμόσαντο maluit Reiske | 31 comma, quo volgo post ἄξιον distinguitur oratio, delendum est | 32 πολλὰ add. B.

86, 3 ἐργασαμένοις $B \mid 9$ καὶ ante δικαίων addidi; in B post δικαίων tres litterae erasae sunt $\mid 18$ προειληφώς $B \mid 28$ καὶ τὴν καρτερίαν? cf. Suidam s. v. Μάρκιος.

87, 1 γὰο add. B; οὐδὲ ποὸς Suidas l. l. | 4 παραθέμενος libri, correxit Reiske | 7 οὕτε διοικησάμενος addidit Sintenis l. l. I p. 24 | 18 καὶ βοσκημάτων Sintenis l. l. III p. 11 η, β. libri | 29 ἀλλὰ ταῦτα πάντα Βὸ ἀλλὰ..... ταῦτα καὶ ταλλα πάντα Βα; quinque litterae post ἀλλὰ a Βὸ erasae legi nequeunt. | 32 Λατῖνος libri, quod correxi.

88, 6 Λατίνιε scribere debueram | 16 καὶ δεύτερον τὸ ὅναρ coniecit Sintenis l. l.III p. 16 | 18 ἔχειν delevi cum Reiskio | 19 ἐκφέρειν libri, correxit Reiz ad Lucian. rhet. praec. 24 | 22 νέον ὅντα maluit Reiske | 23 ἀναρπασθέντα? | 25 καὶ om. B | 31 προθείναι?

89, 1 παταστάσεως libri, correxit Sylburg | 4 ήμεν Βυ ήμειν Βα | 11 πρὸ delevi secundum CD | 12 ήγούμενος scripsi, ἀγόμενος Β προαγόμενος Α προηγούμενος maluit Sylburg | 25 ἐν abesse malim | 28 ἐποιεῖτο Α ἐπινεῖτο Β idemque legerat Plutarchus Coriol. 24.

90, 4 συνοικήσαντα Bb | 16 δείν αὐταῖς? | 20 πατρίου

σεβασμοῦ Β.

ļ

91, 4 πρῶτα ἐερὰ libri, correxi auctore Reiskio | 6 πᾶσιν Β | 13 ἐπὶ τῆ πόλει libri, quod correxi | 14 ἀπολαβεῖν coniecit Sintenis l. l. III p. 10; ego ὑπολαβεῖν prorsus abesse malim | 16 εἴτε delerunt Portus Reiske, εἴτε κατ' ἄλλην εἴτε κατ' ἐκείνην mavolt Sintenis l. l. III p. 10 | 23 ἀνὴρ scripsi, ὁ ἀνὴρ Α ἀνὴρ Β.

92, 5 πανηγυριασμούς B | 11 έξουσίαν] οὐσίαν mavolt Mommsen de tribubus p. 66 | 14 οί πρόσηβοι Β πρόσηβοι relicui | 18 πατ' ἴλας τε παὶ λόχους? | 19 ως add. Bb, om. Ba | 22 τοὺς ἀζεύπτους ἵππους libri, quod correxi | 25 τὰ δὲ Reiske | 29 ἀποδῦναι Ba | ὅλον τὸ σῶμα maluit

Reiske.

93, 1 ἀναφαίνειν $A \mid 6$ μέσον $AB \mid 21$ διαφυλάττοντες Sintenis l. l. I p. 17 οί φυλάττοντες libri $\mid 25$ πολλοί inserui ex $B \mid 28$ τε addidit $B \mid 30$ καί abesse malim.

- 94, 3 περιηρτημένα libri, correxit Reiske | 6 χωρίον AB correxit Sylburg | 7 ἀνεδίδου libri, correxit Sylburg | 8 απ σχήματα· δ μὲν πρῶτος εἰδοφορῶν? | 9 προπελεύσμασιν AB | 13 τοῖς addid. BC | 17 ἐνρύθμω scripsi ἐν δυθμῶ B δυθμῶ Aa τε δυθμῶ Ab καὶ δυθμῶ vulgo | 23 καθίστη AB, correxit Sylburg | 25 καὶ delere maluit maluit Sylburg | 30 ἐν addidit Reiske.
- 95, 3 ησησε $AB \mid 13$ προπατορχουμένους $B \mid$ εἰσάγων Sylburg ἄγων $AB \mid 17$ μέσους AB.
- 96, 4 στρατηλάτας B | 5 τοῖς delevit Hudson | 6 παροφχουμένοις libri, correxit Sylburg | 9 σατυριστάς libri, correxit Sylburg | 20 ὅλην τὴν ὁδὸν? | 24 ἔχουσαι? | 27 παραδέδονται?
- 97, 2 ἀφ' ὧν $AB \mid 3$ Φερσεφόνης $AB \mid 8$ Έλένης vix sanum; an Σειληνοῦ? $\mid 9$ οἰκήσαντες $B \mid 11$ πάντας libri $\mid$ 15 οὐχ ὡς ὑγιῆ $B \mid 17$ ὁ add. $B \mid 20$ δήμητρος libri, correxit Meineke $\mid 22$ ὁ μὲν ἔπαιεν? $\mid 28$ ἐπιθέντες?

98, 3 προύβάλοντο B; ceterum versus ex II. α 449 et

458 conflatus est | 18 δ' omisit B | 28 βαρβάρους καὶ τινας

libri, quod correxi | 30 eti scripsi etti libri.

99, 1 ώσπες libri ως πας' Sylburg | 2 lacunam statuit Reiske et totum locum sic restituit: Ολυμπιασί τε και Πυθιασι έποιουν και μέχρι τοῦ νῦν παρόντος ἔτι ποιουσιν | 5 διατελεί? | 7 δν addidi | 12 τε add. B | μη add. Valesius | 13 ἔτερόν τε Reiske | 16 αί om. B | ἵππων Gelenius | 18 καλούσιν add. B | 27 τινάς οἶς ἐτίμων libri, correxit Reiske.

100, 7 ἄρχοντα?

LIBER VIII

101, 8 $\ell n l$ scripsi ℓn libri | 12 $\ell l \alpha \sigma \vartheta \epsilon l g$ $Ba \mid \tau'$ addidi ex A, om. $B \mid 18 \gamma o \tilde{v} \nu$ libri, correxit Sintenis l. l. III p. 12.

102, 7 αντίον B | 24 έρριμμένος libri, quod correxi.

103, 4 αὐτὸν B | 5 post καὶ aliquod vocabulum, ut εὐεργεσίαν vel tale quid intercidisse videtur | 13 ἀπειροπολέμους scripsi ἀπολέμους libri | 16 πράξεσι δικαίαις maluit Reiske | 26 ταῖς addidi | 31 ἀπάτης?

104, 2 ἐπὶ μέσον libri, correxit Reiske | 13 ώς om. B | 19 ἀρχῆς libri ἐορτῆς Sylburg | 23 κατασκηνοῦν Β.

105, 1 αὐτὸς delevi cum A τε τῆς αὐτὸς αὐτοῦ B | 3 ἐμφέρει malim cum Reiskio | 11 προσελθεῖν libri quod correxi, συνελθεῖν Sintenis l. l. III p. 22 | 13 ἄπασιν libri | 19 ἀπεῖναι libri, correxit Sylburg.

106, 11 πάντας libri | lέναι libri, correxit Reiske | 16 καλλίστη κεῖσθαι συνόδω Βα έν καλλίστη κεῖσθαι συνόδω ABb quod correxi; έν καλλίστω κ. συνόδου maluerunt Reiske et Lobeck ad Phryn. p. 280 | 20 παρά τὰς σπονδάς AB.

107, 1 πάντας $B \mid$ 4 ήθεσιν] πλήθεσιν? cf. VII 35 | 11 προσήπε $B \mid$ 17 μιπτον add. $B \mid$ 31 πρεσβυτάτων libri,

correxit Reiske.

108, 4 βουλόμενοι add. $B \mid 5$ έχειν delevi cum $B \mid$ 17 προσεκαλέσαντο maluit Reiske $\mid$ 21 έκ τῆς πόλεως δ τύραννος ἀναιρεῖ B τῆς πόλεως ἀναιρεῖ A.

109, 13 ὑμῖν Reiske τὴν libri | 16 πρότερόν γε etsi

dubitanter scripsi, ποτε οντες libri; ποτε έχθροί οντες Reiske 23 $\pi\alpha\varrho$ $\dot{\nu}\mu\tilde{\omega}\nu$ A 24 ϵl addidi ex B 32 $\dot{\omega}_S$ om. AB.

110, 3 πολεμίων maluit Sylburg | 6 αποδείξωσι Βb | 7 έχουσι | ἀποδείξουσι Β, de A non mihi constat | 11 περί τοῦ πολέμου? | 23 ἔχουσι addidit Sintenis l. l. III p. 6.

111, 6 αν ομολογήσουσιν libri, correxit Stephanus | 11 'Alβavol Dionysium scripsisse vix crediderim, itaque aut Δατίνοι aut Σαβίνοι legendum videtur | 14 πρότερον libri, correxit Reiske. | 17 απολήψεσθαι Βα οὖκ ἀπο $λήψεσθε Bb \mid 25$ έκαστα $A \mid 26$ post έπιτρέψατε nonnulla velut περί δ' έμοῦ ἀξιῶ ὑμᾶς ὡς περί φίλου βεβαίου intercidisse suspicatus est Reiske | 30 καταχοῆσθαι AB.

112, 6 ἐπεσήμηναν libri, correxit Reiske | ὑποτιθεμένω Βα | ὑποτιθεμένου ΑΒb | 7 προθέντες Βα προσθέντες ΑΒb | ετι πυρούσι mavolt Sintenis l. l. III p. 3 | 11 τε add. B |

17 επερρώσθησαν? | 18 δωμαίων Β.

113. 7 τε add. B | 9 οὐκ ἀδικεῖσθε Sintenis l. l. III p. 14; ego transposito νῦν vocabulo malim εί — δόντες - ἔπειτα μεταδόξαν ύμιν ἀπαιτείτε, ἀδικείσθε μή κομιζόμενοι· νῦν δὲ πολέμω ἀφαιοεθέντες — ἀδικεῖτε eqs. | 14 αὐτῶν Bb | 15 ἄπαντας δὲ Reiske | 17 ἔτι ABb ὅτι Ba | 18 δοριπτήτων A | 22 ἄρχητε maluit Reiske.

114, $4 \tau \alpha$ add. $B \mid 27 \chi \omega \rho \alpha$ Sintenis l. l. III p. 15 $\chi \omega \rho (\alpha B \tau \alpha \chi \omega \rho (\alpha A \mid 31 \alpha \dot{\nu} \tau \dot{\alpha} \text{ coniecit Sylburg.})$

115, 5 έξαιφεθη scribendum erat | 19 έπεῖ libri

έκεῖνοι scripsi | 26 ἤδη add. B.

116, 10 αὐταῖς? idemque suaserat Portus | 12 ήδη] η δεί vel νῦν ἤδη Reiske; an ἡμῶν? | 13 ὀρθοῦν AB | 22 έπιτυχες ταις μάχαις AC | 30 verba ομόσε τοις πολεμίοις abesse malim.

117, 20 παρασκευάσασθαι? | 23 τῶν om. B | 27 ώς

delere voluit Sylburg.

118, 6 αποδείξαι έως scripsi έκπέμπειν τε όσην libri, sed σσην in B in rasura positum; pro εως fortasse reponendum τέως | 16 απαντα libri | 22 φουφίοις libri χωρίοις scripsi | 26 αὐτοῖς maluit Sylburg | 27 ἐνδεῖν maluit Reiske.

119, 12 ταῖς πόλεσιν vix recte dictum; an τοῖς πλήθεσιν ? έν τοις πολέμοις coniecit Reiske | 20 εί τινα Β.

120, 11 στρατηγός delevi cum Reiskio | 21 πόλεις

add. B | 25 vov addidit Sylburg.

121, 2 ἐπὶ τὰς πύλας ἀναλαβών libri, correxit Sylburg 5 έφεστημός coniecit Sylburg | 24 έξεκόμιστο AB | 25 Βωλανών έτέραν libri, correxit Sintenis l. l. II p. 29 praeeunte Reiskio | 27 παρασκευασμένοι ABa.

122, 2 τούτων om. B | 6 χωρίω add. B | 8 συνίσταται

nal B | 13 of B | 22 ἐκβιασάμενος libri, quod correxi.

123, 3 αί άλλαι Sylburg καὶ άλλη libri | 6 έγκατεσκευασμένον libri εὖ κατεσκευασμένον Gelenius | 9 ἀπήρραξαν libri, quod correxi | 26 τοῦ τείχους πλησίου Β | 28 ἀπαντωσι πάντες προτείνοντες? in B inter άντι et προ quattuor litterae erasae sunt. | 31 TE add. B.

124, 1 Κοπιολανών AB Κοριολανών vulgo. Καρυεντανών maluit Niebuhr Hist. rom II, 198 | 2 ώς delevi cum A | 5 δη inserui ex A | 6 αὐτοῖς libri, quod correxi | 14 Bolag B Bolag A, correxit Gelenius ex Steph. Byz. s. v. Βοίλλαι | τε omisi cum B | 24 Βολανοί Β | έξέθεον ανοίγοντες libri, correxit Reiske | 26 έφισταμένους libri, correxit Sylburg | 28 πολύς om. B.

125, 1 οὐ λόγος Β | εἰς τὸ εὕψυχον? | 4 δὲ ταύτης omisso καί B | 10 τῶν ἄλλων χωρίων? | 11 χώραν AB | 13 τε Reiske γε libri | 17 πογόνους Ba προγόνους ABb, corr. Sylburg | 21 ή πολιοφαία libri, corr. Reiske | 22 πολιοφαίας AB, sed in A additum γο τειχομαχίας quod recepi | 23 πε-Qιετάφοευσε libri, corr. Sylburg | 25 αὐτῶν AB, corr. Sylburg | 32 τόδε om. B | χωρίον mavolt Sintenis 1.1. III p. 15.

126, 3 τούτο add. B | 8 προσθείναι ABa | 13 εκάστω om. B | καὶ τῷ] η τῷ libri, quod correxi | 15 ἰδίας Sintenis l. l. I p. 19 ἴσας B om. reliqui | 18 βούλημα Ba | 24 nλοιλίας A nλυ ...ίας B, tribus literis erasis | 27 τον πόλεμον Portus | 31 τείχεσι libri, correxit Sylburg | 32 τους άλλους τους έρυμνους ΑΒ.

127, 11 προδιδόμενοι libri, correxit Reiske | 17 πο-

στούμιος ΑΒb.

128, 13 διαλύσεσθαι Bb | 19 ήπου] απηγου? | 23 έπὶ δίκη libri, correxit Stephanus | 28 ἐπιχειφεῖν Sintenis 1. 1. III p. 7 ἐπὶ libri.

129, 6 duoi yaq (D) | 18 nai el Reiske nai B el d'è

A, in archetypo fuerat $\kappa \epsilon l$ 20 $\tau \alpha$ add. $B \mid 21$ $\tilde{\alpha} \pi \alpha \nu \tau \alpha$ libri $\mid 29$ $\alpha \tilde{\nu} \tau \tilde{\alpha} \tilde{\nu} \nu$ add. B.

130, 3 ἀφαιρέσει δὲ δὴ libri, correxit Sintenis l. l. I p. 27 | μὲν om. $B \mid 10$ ἀνθρώπων add. $B \mid 13$ ώς om. $B \mid 15$ οὖν om. $B \mid 23$ φιλονεικοῦντες A φίλων ἥκομεν Reiske; an φίλων εἴκοντι? $\mid 29$ ἄπαντα libri.

131, 2 πάντων libri | 26 μη τυχόντι ΑΒ έπιτυχόντι D.

132, 2 παθίστασθαι maluit Stephanus | 5 συμμάχων ἀπόικων libri, correxit Sylburg | 8 ὅσοι παρὰ πάσαις libri, quod correxi | 15 μηθὲ πεδανοῖς libri, correxit Reiske | 19 φαυλότητα τοιούτων ἐρυμάτων coniecit Reiske | 23 ἐπαγόμενος? | 26 ὄντες] παρόντες?

133, 4 $\mu\dot{\eta}$ add. $B\mid 5$ πέσωσι $B\mid 13$ πρίνεις $AB\mid 16$ φωτί A ut videtur $\mid 20$ $\mu a \vartheta \dot{\eta} \mu a \tau \alpha$ φέρει A πάθη μ εταφέρει B quod correxi $\mid \dot{\epsilon}$ πιχειρεῖν $Ba\mid 27$ ἐπὶ τουτοις B.

134, 1 ὑπάρξη κατὰ γνώμην? | 2 ὑποδεξαμένοις μέμψη δὲ καὶ αὐτὸς σεαυτόν $A \mid 3$ καὶ ἀδυνάτοις scripsi ἢ δυνατοῖς A ἢ ἀδυνάτοις $B \mid 9$ ἀποκτείνων $AB \mid 17$ τὰ ἔσχατα maluit Reiske | 19 ἔσται Sylburg ἐστί $AB \mid 21$ τε add. B.

135, 1 ɛig om. $C \mid | \tilde{b}\mu o \iota \alpha|$ olneĩa ? | 3 δεινούς add. $B \mid 6$ συ addidit Reiske | 7 δη add. $B \mid 8$ δη add. B 10 καὶ om. $B \mid 31$ καὶ κόμισαι add. $B \mid 32$ γυναικός τε φιλ. libri correxit Reiske.

136, 6 τοῖς ἄλλοις om. B | 22 την add. B | 24 δη

scripsi để libri.

137, 8 ἠγωνισάμεθα? | 18 εί μὴ καί libri, correxit Sylburg.

138, 12 åll' addidi ex $ACm \mid 15$ diateleis $B \mid 20$

διαμένει Α διαμένη Β.

139, 3 ἀποδοθείσης? | 4 ἥξοντα libri ἐκόντα Reiske | 14 ἀπ' ἀνάγκης maluit Reiske | 18 μου om. B | 19 φέρε θη καὶ C.

140, 5 την πόλιν add. $B \mid$ 13 παρέδωκα $B \mid$ 25 οὐδὲν om. $B \mid$ οἶοί τε B βούλησθε A, correxit Sintenis l. l. III

p. 25 | 28 μεν add. B | 31 η τιμην abesse malim.

141, τούτοις Οὐολούσκοις Β τοῖς Οὐολούσκοις Α; Volscorum nomen ex glossemate ortum expunxi | 7 ἐγίνετο Βb | 8 ἀνέτρεψε Βb καὶ ἀνέστρεψε Α; ἀλλ' ἀνέστρεψε maluit Reiske | 10 τούτοις add. B | 11 δεινότατα coniecit Reiske | 25 πάλιν προδοσία libri, correxit Sylburg | 26 οὐκ delevit Sylburg οὐκ ἂν ἐμπτύσειε maluit Reiske.

142, 8 τα add. B | 28 φυλάξων addidi ex A.

143, 4 ὄψεως] φύσεως? | 9 αὐτῶν Βα | 10 τοῦ add. Β | 13 φιλοποιούμεθα Β φίλους ποιούμεθα Α | 18 οὕτως addidit Sylburg | 22 ταῦτα add. Β | 24 τὰ expunxi cum

B qui omisit.

144, 4 ἐγὰ μὲν Reiske | δὲ add. B | 6 αἰτεῖσθε γε ἀνοχὰς ἐπὶ διαλλαγαῖς B | 16 ἀποίπους Bb | 20 οὔ — in cuius loco nescio quo casu μὴ typys expressum est — inserui; in B post δὲ duo litterae erasae | post ταῦτα trium litterarum rasura in B; an ταῦτα δη ἀπαγγέλλετε? | 27 δὴ om. B | 29 εἰς ἃ libri ἶσα Hudson | τε add. B.

145, 2 πρὸς τούτοις maluit Reiske | 9 αξοήσοιντο Β | 25 ἢ delevi cum Β | 27 λογγάδι libri, correxit Sylburg |

32 αὐτῶν delevit Portus.

146, 6 'Αλβίητας ΑΒ, Λαβινιάτας Sylburg | 7 Moγιλλίνους Β | 8 χωριελανούς libri, Κοριολανούς Stephanus | 18 και ante καταλυσάμενοι add. Portus | 30 τοις om. Β.

147, 16 αὐτοῖς add. B | 26 ὑπαίθριον scripsi ὑπερ-

όριον libri.

148, 1 δι' οἰωνῶν Reiske οἰωνῶν B οἶον $A \mid \ddot{\eta}$ ἄλλης τινὸς ὀττείας? | 6 δὲ add. $B \mid 21$ ἐπέστειλεν? | 26 μη μηδένα $Ba \mid 29$ ὁπὸ libri ἐπὶ Sintenis l. l. III p. 15.

149, 17 θελήσωσι Β | 22 δεόμεναι libri, correxit Sintenis l. l. III p. 15 | 23 απελήλαπεν? | 24 εὐνοίας li-

bri, correxit Reiske | 28 βαδίζομεν Β.

150, 13 προῆλθον $B \mid$ 17 οὐελουμνία $B \mid$ 21 αὖται B. 151, 5 νήπια καὶ ταυτὶ τὰς γενναίας ἔθι AB, correxit Sintenis l. l. III p. 29 $\mid$ 8 σπείσεσθαι $B \mid$ 17 ἀληθας add. $B \mid$ 17 ἔκγονοι ABb ἔγγονοι $Ba \mid$ 19 αὖται $AB \mid$ διελύσαντο libri, quod correxi $\mid$ 21 τὴν add. $B \mid$ 24 ἔγγόνοις om. $B \mid$ 29 ἔσίγαι συνοδυρομένων $? \mid$ 31 $\acute{\eta}$ om. B.

152, 7 την δύστηνον οίκιαν A | 9 μαθοῦσαι λέγειν add. B | 10 τῆ δίκη ABb | 11 καθημένας add. B | 14 ανακαλουμένας libri, corr. Portus | 15 ἄποθεν Bb | 23 ήμῶν

libri, corr. Gelenius.

153, 2 τὸ νεώτερον $B \mid$ 31 ταῦτα addidi auctore Reiskio, qui maluit καὶ ταῦτα μηδένα μηδὲν άδικῶν.

154, 5 εἰς αὐτὸν add. $B \mid 16$ παρουσῶν add. $B \mid 26$ οὐετουρία καὶ τέλος ἀπήει τὴν. π. ὑ. τ. π. ποιησαμένη ἢν ὑπέσχετο $A \mid 31$ post ἐλπίδος septem litterarum litura in B; an fuerat τέλος ἀπήεσαν?

155, 5 ἀποφοῦντες add. B | 7 στρατόπεδα B | 28 τὰ κράτιστα και γενησόμενα correserunt Sylburg qui και delevit et Sintenis l. l. III p. 16 qui τὰ transposuit.

156, 16 δεήσει libri, correxit Reiske | τὴν add. B | 18 προιοῦσαι hic et v. 20 προιών ABb, προσιοῦσα et προσιών Ba | 28 τοῦ μὴ — δρᾶσθαι maluit Sylburg.

157, 6 και addidit Reiske | 13 αυτον A | 19 περι-

λαβών $A \mid 23$ προσελθούσαν add. $B \mid 27$ έμοι τε?

158, 2 ἀσμένως libri, quod correxi | 3 πολλη add. Β | 5 ποιησόμενας maluit Casaubonus | 19 aut Μάρκιε delendum aut & Μάρκιε τέκνον transponendum videtur | 31 εὐνοίαν ἔτι libri, correxit Reiske.

159, 3 πρὸς ἡμᾶς καὶ παραμυθουμέναις omisi cum $B \mid 6$ ἡ ante συνοικουρούσα add. Reiske | 23 αὐτοὺς add. $B \mid 29$ αὐτοὺς add. B.

160, 5 ἄλλον Ba ἄλλον $ABb \mid 6$ ἐν τῷ μέρει $\nmid \mid 7$ μή με παραπαλεῖν $\nmid \mid 11$ οἶπον πεπτῆσθαι, ὃν maluit Reiske $\mid 14$ παὶ συγγενεῖς om. $B \mid 17$ τῷ add. $B \mid 21$ ποιεῖ maluit Gelenius.

161, 3 καταλύσεσθαι $B \mid 4$ μὴ δὴ ὑπολάβης $A \mid 22$ Οὐολούσκοι δὲ νῶν μὲν πολύ maluit Reiske; Οὐολούσκοις $A \mid 24$ δὲ οm. libri, add. Sylburg; an Οὐολοῦσκοι δὲ πολὺ τὸ αιθαδες ἔχοντες, ἐὰν διδάσκης αὐτοὺς — ὑποβήσονται? $\mid 26$ γενομένη? $\mid 29$ εἰς ταπεινὰ καὶ φαῦλα? φαύλους A.

162, 1 σπονδάζετε addidi auctore Sintenisio l. l. I p. 22 | εὖ addidit Reiske | 14 ἀποίσεσθαι? | 21 καὶ πλήθει add. B | 23 ἀγαθὸν A | 25 ἀλλὰ καὶ πεποίηκας Reiske | 26 αὐτῆς ἀρχὴν Βh ἀρχὴν A correxit Reiske | 27

καταστησάμενος Β.

163, 3 ἐγώ μὲν οὖν οὖν ο. A | εἶς addidi coll. VIII
27 | 9 ταύτην τὴν γνώμην? | 14 οὖδ' ἄν οὕτω maluit
Reiske | 19 ἄδικος Β | 22 λυποῦσι? | 24 ἶκανὸν Ἐν
παράδειγμα οἰκεῖον sine καὶ Β, quae verba delevi auctore

Cobetio V. L. p. 371 | δς Ba ο ABb | 28 έξελαθείς και αυτός maluit Reiske.

164, 9 κτησαμένη κατέσχεν libri, correxit Sylburg | 11 μέχρι Reiske περὶ libri | 13 προάγεις Βα προσάγεις Βb | 18 έχοντας γηραιούς ἄνδρας προτείνοντας ΑΒ, correxit Portus | 19 verba τοὺς τῶν θεῶν σεβασμοὺς ἐδέξω, om. ΑΒ | 22 αἰνέσω Β | τὰ om. ΑΒ | verba inde a versu 25 prorsus turbata vix lenius restitui posse videntur quam sic: ἐκετηρίας καὶ λιτὰς, ὑφ᾽ ὧν μαραίνεται πᾶσα ὀργὴ καὶ ἀντὶ τοῦ μισεῖν τὸν ἐχθρὸν ἐλεεῖ τὸ ἀδικοῦν καταφυγὸν ἐπὶ τοὺς ἡδικημένους (vel τὸ ἡδικημένου), [τὸ ταπεινὸν] θεῶν ἡμῖν ταῦτα τὰ ἔθη καταστησαμένων.

165, 1 παραστησαμένου libri, correxit Portus | 3 έξαμαρτάνουτες libri, correxit Portus | 8 ἀφείς αὐτῆ? | 9 μετανοούση τε καὶ δ.? | 18 οὔτε — οὔτε Β | αί

add. B.

166, 1 $o\vec{v}\nu$ add. Reiske | 2 $\vec{\alpha}\nu\epsilon\tilde{\iota}\lambda\epsilon$ libri, correxit Cobet V. L. p. 35 | 7 $\sigma\epsilon$ add. B | 20 $\tau\hat{\eta}\nu$ add. B | 24 $\tilde{\epsilon}\xi$ $o\vec{v}$ maluit Gelenius.

167, 6 δη add. Β | 20 τον βίον? | 22 τας ανθρω-

nlvovs B.

168, 21 προσήμει maluit Reiske | 25 αίσιον libri correxit Sylburg | 26 προπυλίεσθαι Α.

169, 5 περιλαβών A | 8 μεν add. B | 14 τέλος B

μήτε άλλο A | 16 τα om. AB | 27 υπομένειν AB.

170, 7 έτι δεινότερον maluit Reiske | 9 ην om.

AB | 15 ευ add. B | 31 αναβαλέσθαι AB.

171, 2 πάλιν libri, πάλαι Sintenis l. l. III p. 16; an στήλης δημοσίας έπιγοαφη? | 5 verba και ὁ δημος έπεκύρωσε ταυτα om. $B \mid 6$ γνώμη εἰσηλθεν? ἐδόκει pro εἰσηλθεν $A \mid 8$ ἐπὶ delevi auctore Reiskio | 12 ἐψη-φίσατο $ABa \mid 16$ αν add. $Bb \mid 17$ ανται libri, correxit Sylburg | 25 νεω $B \mid ανατεθηναι? \mid 29$ δευτέρω scripsi έτέρω libri | 30 Κυντιλλίου ABb.

172, 1 Κυντιλλίων $ABb \mid 2$ νόννων $ABb \mid 9$ άλλὰ add. $B \mid καὶ$ om. $B \mid 16$ ἀναθέσθαι $\mathring{\eta}$ Reiske, malim περι $\mathring{\eta} \mid 18$ ἀπεχθάνεσθαι libri, quod correxi $\mid 20$ νεω $B \mid 22$ αὖται libri, correxit Sylburg $\mid 25$ κατεσκευά-

σαντο? | 27 γεγωνός Βb.

173, 11 τ $\tilde{\eta}$ add. $B \mid 12$ ἐπιτεθηναι libri, correxit Hudson | 13 χήρας A χεῖρας $B \mid 20$ μετὰ τοίνυν την maluit Reiske | 25 ὑπολιπόμενος maluit Sylburg | 27 βαρεῖ Bb.

174, 3 ἐτετράχυντο mavolt Cobet N. L. p. 582 | 4 μίσους libri, correxit Reiske | 6 Ἦτιδος Β | 7 αὐτῷ Δ αὐτοῖς Suidas s. v. παραθήγων | 11 ὑποτάξας ἔλθοι Δ | 17 γενομένοις malim cum Stephano | 20 ἡγεμών add. Β |

22 βούλοιντο Β.

175, 2 ἀνὴρ, libri, quod correxi | 3 μένειν maluit Reiske | 5 προδότου maluit Sylburg | 9 ἀψιμαχιῶν scripsi ἀντιμαχήσεων ABb, in Ba fuerat ἀντιμ . . . . . ήσεων | 10 καὶ κατὰ τὴν βουλὴν coniecit Reiske | 18 παρελθῶν maluit Sylburg | 21 παύσειν libri, correxit Sylburg | πάση libri | 28 χαμαὶ add. B.

176, 2 ανοσίου έργου? | 11 εκπρεπεστάτης ΑΒ | 20

πολλά add. $B \mid 26$ διά πολυχειρίας $A \mid 29$ καί add. B.

177, 11 ἀλλὰ γὰρ ἐν ἀδυνάτφ Suidas s. v. Μάρκιος | 12 ἄρα πάσας libri et Suidas, ἄμα πάσας scripsi | 13 φύσεται libri, correxi ex Suida | 17 ἐπῆν libri et Suidas, quod correxi | 19 προσαγορεύσεσι Α Suidas | 24 ἄκριτος Suidas | 29 λείπουσα Suidas.

178, 4 τε add. B | 11 δοθείη libri, quod correxi | 26 χρόνου μετὰ τὴν ἀπαλλαγήν τινα libri, correxit Reiske |

ενδιαμένουσι libri Suidas έτι, διαμένουσι scripsi.

179, 4 al add. Reiske | 8 αὐτὸν ἐνιαύσιον ? | 13 ἐκ τῶν Οὐολούσκων AB | 18 ὀλίγον B | 23 καταστησάμενον addidi | 24 γε] τε B | οὔτε μεῖζον οὔτε ἔλαττον scripsi auctore Sylburgio, οὐδὲν μεῖζον lihri, sed in B οὐδὲν in litura positum.

180, 4 lúougi ABb | 14 nal ante arantous addidit

Reiske.

181, 11 αλτιώνται] οἴονται Gelenius ut videtur | 26 τριτημερίδα? coll. VIII 77 | 30 σημείαις libri, correxit Sylburg.

182, 2 'Ατράτιον $AB \mid 16$ και ante πρῶτον v. 14 transponere maluit Sylburg $\mid 28$ ἀπεῖναι $AB \mid 31$ ἀλλή-

λους Βα.

183, 3 καὶ γὰρ καὶ οί τ. Ε. Reiske | 7 δη inseruit

Sylburg | 13 Ψωμαίου libri, correxit Sylburg | 23 τέως (Ba | πέρας Sylburg μέρος libri | 25 παρέμινε Ba παρέueve Bb.

184, 3 σύν om. $B \mid 6$ τότε μέν οὖν · ἤδη γὰρ ἦν maluit Reiske | 15 τέ om. B | αλλήλους add. B | 28 έθεον

add. B.

185, 8 καὶ ταῦτα μὲν maluit Reiske | 12 ἀναλαβών addidit Sylburg | εἰςέβαλλεν B εἰσέβαλεν A | 13 "Αττιδος B | 29 δοκή Ba | 32 τοῦ κάμνοντος μέρους?

186, 3 ανθρώπων Ισάριθμον maluit Reiske | 7 of add. $B \mid 15$ δια τοῦ λόφου $B \mid 10$ verba uncis inclusa expunxit Reiske | 23 στάσεως? | 25 γαο add. A | 30 ἐπέχοντες maluit Reiske.

187, 3 èv add. Stephanus | 14 'Arridiog A "Arridog Β | 28 προσέθεσαν Βα προέθεσαν ΑΒb | 30 των Οὐολού-

σκων Βα.

188, 4 ώσπευ libri ως πεοί Reiske | 6 ώαν Β εὐάστην A, correxit Casaubonus | 7 πρότερον Β | 12 Πρόπλος scribendum esse vidit Sigonius | 13 το add. Reiske | 26 περιοράν libri, quod correxi | 27 την πόλιν libri, correxit Portus | 28 αναλήψεσθαι?

189, 1 δεησομένας? | 10 πρότερον? | 13 λεγόντων om. AB | 15 εξ add. ex conjectura Sylburgi | δια μηνός] an διμήνου? coll. VIIII 36. 59. | 16 τέως Βα | συμπορίσωσι scripsi εὐπορήσωσι libri, in B tres litterae ante εὐπορ. erasae | 20 της add. B | 25 καταστήσασθαι maluit Reiske.

190, 4 φθόνον abesse malim | 13 τῆς τε ὑπεροψίας

libri, correxit Reiske | 14 ώς B | 29 οὐθέν Cm.

191, 4 totum locum recte constituisse videtur Sintenis l. l. III p. 13 συμπεριλαμβάνων corrigens et sermonem post τὰ ἔθνη v. 7 distinguens. | 11 ἀπέδωκε maluit Sintenis l. l. III p. 13 | 18 μεν add. B.

192, 16 πάντας libri | 27 αἴσχιστα coniecit Syl-

burg.

193, 3 έκατέρων $B \mid 7$ τιθέμενον om. $B \mid 11$ μη δοneĩv Β μηδ' ἐκεῖνο A | 17 καὶ om. libri, add. Reiske, qui praeterea τοῦτο delevit | 18 λάμβανον B | γινομένην B. quod correxi | 24 αὐτῶν maluit Portus.

194, 4 συμπεφιλαβεῖν? | 6 πωλύσεως Βα πωλῦσαι ABb | 8 ὅμως vel βεβαίως maluit Reiske | 20 λαβόντας libri, λαβεῖν Sylburg | 24 θάτεφον μονον coniecit Reiske | 27 διανέμεσθαι maluit Reiske.

195, 22 τέως Βα.

196, 9 ὑπάρξει maluit Sylburg | ενὶ Reiske ἐπὶ libri | 21 οὐκ εἶναι et ὑπὲρ αὐτῆς v. 22 maluit Reiske | 22 τὴν δὲ scripsi, om. Β καὶ Α | 23 προσιὸν Βα προιὸν ΑΒὸ | - 28 βία κατέχουσι Sintenis l. l. III p. 23.

197, 4 διδάξομεν maluit Reiske | 7 ἔχον Sintenis l. l. III p. 21 | γὰρ om. B | 9 τὸν ante γείτονα add. Reiske | 15 ἕκαστον εἰσφέρειν malim cum Reiskio | 21 νῦν ἐγὰ ἄρχομαι coniecit Reiske | 29 ταύτην] τὴν αυτὴν maluit Reiske | aut προστιθεὶς aut προσθήσων coniecit Reiske | 30 δοκεῖ maluit Sylburg.

198, 4 ἀποκρινόμεθα ABb | τε] δὲ? | 13 εὐπρεπε-

στάτων libri, correxit Sylburg.

199, 3 έχοι Α | 7 την κληφουχίαν coniecit Sylburg | 15 χαλεπώτερα Bb | 16 ἀποτίσειαν ABb ὀτ . . σείαν Ba ἀπαντήσειαν Stephanus | 22 πάντα libri | 25 αὐτοῖς Bb.

200, 1 δέκα ἄνδοας ἀποδεῖξαι καὶ maluit Reiske | 8 μεθ' ξαυτὴν Α μετὰ ταύτην Β quod correxi | 13 ἐν abesse malim | 14 τὴν γνώμην Reiske | 20 ἀποδειχθῆναι om. AB.

201, 6 γε Stephanus τε libri | 10 ἀδελφιδούς vel ἀδελφοπαλς maluit Glareanus | 21 ώς add. B | 24 πολιτείαν B υπατείαν A ἰσοπολιτείαν maluit Sylburg | 28 ἔχοην B | 31 ἢν ἐὰν AB ἢν ᾶν C Portus.

202, 9 τριτημορίδος A τριτημερίδος $Ba \mid 10$ vocabula η ούχ ξξειν δτι δώσουσιν ἐπείνοις μέρος volgo omissa, addidi ex $AB \mid 12$ πρὸς δη libri, correxit Sylburg | 13 ἐπιβαλλόμενος libri, correxit Reiske | 23 ης οὐδὲν αὐτοῖς libri, quod correxi.

203, 1 τε οὖν ἐνέγκαιεν $B \mid 6$ αὖτῶν $B \mid 12$ πολλὴν AB correxit $Cm \mid 14$ δι' ἃ? $\mid 15$ λαβὼν ACm, om. $B \mid 21$ δράση libri, quod correxi $\mid διαβαλὼν$ libri, correxit Syl-

burg | 22 έπανάγη A | 28 παραδιδομένων B.

204, 4 ελθείν libri, εξελθείν etsi dubitanter scripsi | 8 υίους addidi cum Sylburgio | 10 πρόφασιν libri, cor-

rexit Sintenis l. l. III p. 17 | 15 ὁ ἐν scripsi ἐν libri | 1ξ ἐγπαλῶν maluit Sylburg | 26 οὔτε ἀπίθανα addidi ex A.

205, 5 olnía sine articulo $B \mid 1$ με 3τε $\tilde{\iota}$ ναι AB.

206, 4 τε libri τέως Reiske | 5 ἤχθησαν libri, correxit Reiske | 19 ἐν ἀφανεῖ τῆ δόξη C, idemque voluit Sintenis l. l. III p. 27 | βίου ABC, probante Sintenisio l. l., ego malim ἐν ἀφανεῖ τῆς δόξης φ. καὶ βίου, εἰς ταπεινὰ συνεστάλησαν.

207, 1 παταστείλαι addidi ex A | 4 μèν addidi ex

A | 11 ἐκλιπόντων ABb | 30 of add. B.

208, 7 σποπάς ABa | 11 παράδοξον B | 14 οὐδεμία οὐδενὶ ἔτ' ἦν φροντὶς coniecit Reiske | 17 τι add. B.

209, 1 διανομήν libri, correxit Reiske | 5 μετεῖναι AB | 14 τα add. B | 18 κύριον AB | 26 τε add. A.

210, 7 ἐκπολεμωμένου B (?) | 10 εἶτε ἐπὶ om. libri, addidit Sylburg | 26 ὀρέων A.

211, 15 οί add. B | 18 έπιγένωνται vel άγωνίσανται

maluit Sylburg | 27 of add. B.

- 212, 5 περί σκύλα libri, correxit Sylburg | 6 ύποχωρεῖν A | 7 καὶ γὰρ καὶ οὖτοι maluit Sylburg | 9 ὑπὸ τοῦ ὄρους B | 26 τε add. B | 27 προελθοντες ABb προςελθόντες Ba.
- 213, 6 εί om. Ba, unde malim ἀγαπητῶς δ' αν ἀπῆλθον | 10 τῶν ἐκ om. Ba | 18 τὰ πέριξ σταυρώματα coniecit Sylburg | 32 πλέω libri, quod correxi.
- 214, 1 ἀπεχώρησαν? | 5 of add. $B \mid 6$ τὰς ἐκ τ. π. δυνάμεις? | 9 η καὶ ὁμολογίαις $AB \mid 21$ ὁδῶν ἀφανῶν libri, correxit Sintenis l. l. III p. $8 \mid 26$ ἐκεῖ libri εἰκῆ Reiske | 29 αὐτοῖς libri, αὐτοὺς Sylburg.
- 215, 4 βέλος τε libri, βέλος δὲ Reiske | πεπιλημένων γε libri, correxit Reiske | 5 ἀπαρράττονται Βb | 6 οί add. B | 9 vel τέως vel ἤδη delendum esse censuit Reiske | 21 οὐπ αὐτοὶ libri, correxit Sylburg | 22 ῆποντες mavolt Sintenis l. l. III p. 18 | 25 πεχαρισμένοις Reiske.
- 216, 2 δόγμα ποιησαμένης τῆς βουλῆς? | 5 ὅλην add. $B \mid 14$ ζωπυρεῖν $B \mid M$ άνιος B.

217, 12 'Aλβανον? | 15 τον add. Stephanus | 17 μεί-

ζων addidi ex $A\mid$ 18 μόνη-add. Reiske $\mid$ 20 τὰ add. $B\mid$ 22 τῆ add. $B\mid$ 25 ἡ πᾶν ἄγει ABb πὰν ἄγει Ba, correxit

Sylburg,

218, 1 σημείας AB | 17 φόβω libri ἐν φόβω Stephanus | 20 ἐδόκει libri ἔδει Reiske | 26 ποθὲν libri οἴκοθεν scripsi | ἐπικουρία addidit Sintenis l. l. I p. 22, nisi forte id ipsum vocabulum in participio ἐπιούσα latet.

219, 10 μένειν $B \mid$ 11 προβολάς maluit Reiske $\mid$ τετραμμένων libri, correxit Stephanus $\mid$ 13 κόπου τέως Ba τοῦ κόπου τε δς Bb τοῦ κόπου δς $A \mid$ 16 ἐν πνίγει ώρα A et Ba ut videtur $\mid$ 26 μηδὲν ήθέλησεν ἐργάσασθαι maluit

Sylburg; an μηδέν είογάσατο?

220, 1 δημοτικά Βα | 2 άληθεῖς Βα | 5 ὅτι addidit Sintenis l. l. III p.26 duce Reiskio | χολούσθαι om. ΑΒ | 13 ἀδίκημα abesse malim | 14 κεφαλῆς? | 18 παραχρῆμα ἀπέκτειναν καὶ μετά τοῦτο libri, correxit Reiske | 19 αὐ-

τοῖς libri, αὐθις scripsi.

221, 5 αποδείξαντες $B \mid 8$ ἀρχαιρεσιάζοντα $AB \mid 11$ έγίνοντο συνεχεῖς καὶ άψιμαχίαι? $\mid 18$ ἀρχαιρεσίων $B \mid 25$ τε καὶ τιμιωτάτους om. $B \mid 28$ εκλειπόντων $B \mid 29$ αποδείκνυνται AB, corresit $Cm \mid 30$ μεσοβασιλεῖς AB, corresit Cm; an ἀποδείκνυνται μεσοβασιλεῖς, πρώτος μὲν Αὐλος Σ . A?

222, 3 κατὰ] καὶ libri, correxit Sylburg | 4 ἀποδεικνύουσιν AB | 5 Ἰουλλον libri | 7 μὲν addidit Reiske | 8 ἔνεκα libri ἐκ Reiske | 9 τῆς om. B | 26 Ὀρῶνα libri,

correxit Sylburg | 28 ἐπαγόμενοι maluit Reiske.

223, 3 τε om. $B \mid$ 10 καινὸν maluit Reiske $\mid$ ἀποφαίνοντες τὸν πόλεμον? $\mid$ 12 στρατιωτῶν libri, correxit Sylburg $\mid$ 17 ἀπὸ add. B.

LIBER IX

224, 6 τέλος Portus έως libri | 10 φρούριος B | 12 ἐστρατοπέδευσε libri, correxit Portus | 13 δὲ om. B.

225, 7 συναραμένη B | 17 Σικίλιος libri, correxit Sylburg | 16 συγχωρήσειν έπι τῶν πολεμίων libri, correxerunt Sylburg et Sintenis l. l. III p. 10 | 18 πρῶτον

libri, quod correxi | 25 verba inde a $\tau \alpha \dot{\nu} \tau \eta \nu$ usque ad $\dot{\epsilon} \xi \sigma \dot{\nu} \alpha \nu$ $\dot{\epsilon} \chi \dot{\nu} \tau \omega \nu$ v. 28 addita ex B. | 29 $\gamma \dot{\nu} \eta \tau \alpha \iota$ B | $\mu \eta$ add. Reiske.

226, 8 Σιπίλλων B, correxit Sylburg | 10 διώμνυ Ba | 11 αὐθαδέστερον libri, correxit Sylburg | 14 τὴν χώραν ABb | 16 τοῦ addidi ex A | 17 πωλύσειν Reiske | 19 Σιπίλιος libri, correxit Sylburg | 25 φρούριος B | 28 στρατιᾶς libri, correxit Sylburg | 32 δοκῶν τε AB.

227, 2 στρατηγίας et 3 στρατείας fortasse sedem mutarunt | 3 ἀπάγων? | 9 οὐκ εἶχε μένον libri, correxit Sintenis l. l. III p. 26 | 12 τῷ προθύμῳ ἐπιτρέποντας καὶ χρ.? τῷ προθύμῳ καὶ πρέποντι χρ. ΑΒ | 14 ἀντιπολέμων libri, correxit Reiske | 17 μὲν οπ. ΑΒ | 18 τῷ ἡγεμόνι Β | 19 δὲ ἦττον libri, correxit Reiske | 20 ἄξια libri αἴτια scripsi | 20 κίνδυνον . . (duabus literis erasis) οὐ Βα; an κίνδυνόν τε οὐ? | 29 αὐτῶν ΑΒ | 31 ἐμβοησάντων libri, correxit Sylburg | 32 τῆ τε φωνῆ Α τε φωνῆ Β | καὶ om. B.

228, 1 ἀγαθοὺς ἄνδρας maluit Reiske | 8 οὔτε τὰς ἀπειλάς maluit Reiske | ἀναστάσεις Βα | 25 ἔως οm. Β | τε add. Β | 30 ἐκ παντὸς libri et Suidas s. v. ἐκ παντὸς,

ἐκ ποδὸς Sylburg.

229, 8 ήσαν έσκευασμέναι ως είς χ. π. παρεσκευασμέναι AB | 10 ως δημοκρατοῦντες AB; an ως δηλοι κρατοῦντες? ως ήδη κρ. maluit Sylburg | 30 ἐπικουρικοῦ libri, correxit Reiske.
230, 4 τον ἐν ἀκμῆ libri, quod correxi.

231, 2 αὐτοῖς AB | 5 ἀνέστρεψε libri, correxit Sylburg | 15 nai delendum? | 18 rois om. B.

232, 5 μετεστρατοπεδεύσαντο $B \mid 18$ πονησόμενοι κατά της έτέρας? | 23 των om. B.

233, 11 προς τὸν ὕπατον libri, correxit Reiske | 23 οὔτε libri, correxit Reiske | 24 ἔσεσθαι add. B | 27 πολλῷ πλήθει maluit Reiske.

234, 1 γινομένης B, quod correxi, γενομένης A, unde Sintenis l. l. III p. 4 effect γενομένοις | 2 έκουσίους $Ba \mid 9$ έπειταν $B \mid 20$ τε add. $B \mid 32$ είγε libri, correxit Reiske.

Arra Landa Barana Lanca La C

235, 1 forev om. $B \mid 2$ el youv $Bb \mid 4$ vuv $\delta \hat{\eta}$ φ . AB, vuv $\delta \hat{\epsilon}$ Sylburg; an natellhyper úmäg. $\varphi \circ \beta \circ \acute{\psi} \iota \epsilon \vartheta \alpha \delta \hat{\epsilon} \mu \hat{\eta}^{?} \mid 20$ nal toudi nal B.

236, 6 νῦν om. $B \mid 11$ καὶ ante καταβαλόντες add. Sintenis l. l. II p. 35 | νῦν delet Reiske | 12 εῖ γε δη B, om. A, correxit Sintenis l. l. | 13 ἤδη om. $B \mid 19$ ἡμῖν om. $B \mid 26$ πολὸ add. $B \mid 29$ δη om. $B \mid 32$ τε om. B.

237, 6 ὅτι σώζων $Ba \mid 9$ προσήπεν A, quod correxi; om. $B \mid 10$ ἀνδρών] ἀνδρείως sive ἀνδρωδώς maluit Reiske | 17 ἐν om. $B \mid 21$ ἀναβοήσεις τε ἐξ $B \mid 23$ ἐπειδήτε Ba ut videtur | προσέρχεται $AB \mid 24$ ἀνήρ om. $B \mid 30$ ὁ ante νόμος addidi.

238, 2 ἐπὶ τοῦτο Λ ἐπὶ τούτω B correxit Sintenis l. l. III p. 27 praeeunte Reiskio | 6 ὅσοι δη ἐγνώπατε maluit Reiske | 10 πάρτιστον Reiske | 18 θράσος B | 20 ἐνέβαλλον Bb | 23 καὶ θυσίαις om. Ba καὶ λιταῖς om. A καὶ θυσίαις fortasse delendum, sed cf. IX 15.

239, 20 ênî delevit Gelenius | 21 παρήλλαξαν libri, quod correxit Portus | 27 μείζων] πλείων A | 28 καὶ μείζων om. B.

240, 1 πρότεροι B | 3 ενθα ὁ Μάλλιος ἦν transponenda post πέρας | 11 δη malim cum Gelenio | 12 πέρας Α μέρος B | 20 ἀπὸ τοῦ στρατηγίου maluit Reiske | 30 Μάλλιος delevi.

241, 5 ἔσχον maluit Stephanus | 9 τὸ λοιπὸν add. B, in quo fortasse latet τὸν κόπον | 19 τὸ χωρίον libri, correxit Reiske | 20 τἢ μάχη libri, correxit Sylburg | 20 Σικίλιος B | 28 οί Τυρρηνοί add. B.

242, 2 ἀπεσώζοντο? | 7 μεν add. B | 12 τοσαύτη δύναμις maluit Reiske | 14 νίπας τε καὶ ἥττας ABa | 18 οὖπω? | 29 Σικιλίω B | 30 ἀνασώσασθαι libri, correxit Reiske | 32 ὁρμῆς?

243, 9 σημείας libri, correxit Sylburg | 16 ὅχλους libri, correxit Schwegler hist. rom. II p. 466 | 28 τῆς λείας libri ἄλλης λείας Sintenis l. l. I p. 23 praecunte Reiskio.

244, 11 δε οί ιεντανοί Β | 18 πολία τε αλλα maluit Reiske | 21 ως om. Β | 23 πινδυνεύουσιν maluit Sylburg.

245, 10 την στρατιάν delenda videntur | 12 σημεί αν Β | 21 ουκ αν ελπίσαντες Β ούκ ελπίσαντες Α, quod correxi | 23 ποιήσασθαι ΑΒ | 26 εν ταῖς πάνυ libri, quod correxi | 28 Ιανούκλου Β | 29 κωλύσουσα γὰρ Βb ἡ δὲ κωλύσουσα Βα ut videtur ἡ κωλύσουσα Α | 31 ἐπὶ σημείαις libri, correxit Portus.

246, 3 τῆς add. Sylburg | 14 προκείμενον Β προσκειμένων Α; an προκαθημένων? | 17 δύο add. Β | 28

ένίκησε libri, correxit Sylburg | 30 έτέρων Β.

247, 1 ής om. Ba | 11 τὰ delevit Reiske | 20 τοῖς στρατευομένοις ἰδιώταις | τοῖς στρατιώταις? | 22 βοεικα

AB | 28 δέχεσθαι add. Bb.

248, 5 μένοντες ΛαΒ μεν είς Λο | 7 οῦτως add. Reiske | 9 Σεργίου libri, correxit Sigonius hic et p. 249, 7. 17 | 10 λευκανοί Λ et Βα ut videtur, Λίκανοί Βο | 14 τὰς ἰδίας δυνάμεις maluit Reiske | 18 ἐκπολεμεῖσθαι Β.

249, 6 ανθυπάτου? | 8 φρουρίου AB | 11 ελάττων — δύναμις? | 28 μίαν addidi | 31 γενομένου coniecit Reiske.

250, 7 φυγοῦσι B | 19 ἐν ταῖς μάχαις ἐκπρεπεστάταις libri, correxit Reiske; possis quoque ἐν ταῖς μάχαις servare coll. IX, 33 | 20 ἐγκαταλειφθέντα libri, correxit Reiske | 2+ γὰρ ἤδη B | 26 ὑπεραγόμενον AB, correxit Reiske; περιαγόμενον maluerunt Gelenius et Schwegler hist. rom. II, 739.

251, 3 τοὺς πρεσβευτὰς AB, correxit Reiske | 5 αποστείλαι πρὸς τὴν βουλὴν διαλεξομένους libri, transposui auctore Sylburgio | 15 θέσθαι Ba | 23 ἄλλην vel ἄλλως

maluit Reiske | 24 ev delevit Reiske.

252, 5 ως add. B | 10 ποστον coniecit Reiske | 11 και delevi; lacunam statuere mavolt Sintenis l. l. III p. 10 auctore Reiskio, qui συνείφας ante και intercidisse suspicatus est | 14 φρουφίου AB | 28 στρατιᾶς AB, correxit Sylburg.

253, 8 πρώτον add. B | 14 ήν om. B | 16 αποστει-

λάντων libri, correxit Reiske | 30 ουν add. B.

254, 2 ὑπὸ σημεῖα $B \mid 5$ ἐλόχισαν $B \mid 17$ σημείαις $AB \mid 26$ περl libri ὑπὲρ Reiske $\mid 28$ ὅδε om. B.

255, 14 σκοπάς libri praeter Suidam s. v. σκοπιαί,

correxit Reiske | 20 αὐτὸ ABb αὐτῶν Ba | 29 αὐτοῖς om. B.

256, 5 δμόσε ABb ὅμως Ba ut videtur | φάλαγγα libri correxit Sylburg | 13 ἥξει Α ἔσται B | 15 χωρίφ libri, quod correxi.

257, 8 ἐαγότα B | 29 συγγενῶν libri, articulum ad-

didit Sylburg.

258, 5 απὸ libri, correxit Reiske | 13 ἐπανάγκαις Ba | 18 γε add. B | 21 ἐκόντες γε B | 26 ταῦτα, quod om. AB, delendum erat.

259, 1 λεγόμενον μόνον? | 2 δὲ inseruit Sintenis l. l. III p. 27 | τῷ ABa τὸ Bb | 10 γοῦν οm. Ba | 20 φθόνφ

 $Ba \mid 22 \ \gamma \dot{\alpha} \varrho \text{ om. } B.$

260, Ι τῆς om. Ba | πλεονέπτημα om. B | 5 τῆς om. B | 11 ἀπήγαγε coniecit Sintenis l. l. III p. 13 | 14 μετὰ αἰσχύνης AB | 15 ἐφόδους dubitanter coniecit Reiske.

261, 1 ἐν πτώσει $B \mid 2$ πεσόντων δὲ πολλῶν τῶν ἐ. $A \mid 5$ σημείας $AB \mid 17$ ἐκ τῆς πολλῆς τροπῆς ἔτι νυκτὸς οὕσης libri, quod correxi $\mid 23$ δλην add. $B \mid 26$ νυκτὶ καὶ σκότω διαιτά τε ὑπὸ A νυκτὶ σκότω (σκότος Bb) διαιτάται ὑπὸ B, quod correxi, nisi malis νυκτὶ σκοταιοτάτη $\mid 27$ στεγῶν? $\mid$ τοσοῦτον ABb τοσοῦτοι Ba.

262, 3 μετατουχήματος Bα μεγάλου αὐχήματος ABb, quod correxi | 11 τότε δὲ δὴ maluit Reiske | 15 περὶ? | 19 ποιησάμενοι delevit Sintenis l. l. III p. 28 | καὶ delevit Sylburg | 24 τοὺς om. B | 25 χρηστὸς libri χρυσός Cobet. Var. lect. p. 236 | 26 πρὸς maluit Reiske | 29 ἔτι A ὅτι B.

263, 4 τῶν om. $B \mid 7$ ξαδίως $AB \mid 12$ αὐτοῖς A ἐν αὐτοῖς $B \mid 16$ post τύχην συνέβη vel tale quid intercidisse coniecit Sylburg $\mid 18$ πέμπουσι A ωστε $B \mid 20$ τὸν A τῶν $B \mid 25$ ἐπιστροφήν maluit Stephanus.

264, 7 ως add. B | 10 ως εν τῷ τότε Β | 20 βάδην

265, 24 aut ανείχοντο aut αντέξχον scribendum videtur.

266, 6 τοῖς ὑπάτοις A αὐτοῖς $B \mid 9$ πάντα maluit Sylburg $\mid 18$ τῶν om. $B \mid 19$ Κοιντίνου B, correxit Gelenius $\mid 21$ λαβόντος?

267, 3 ἀφ' ής libri ἀφυὲς Casaubonus | 6 καὶ ὅμωςς τοῦτο coniecit Reiske | 12 ἐπιβουλαῖς Αα΄ ἐπιβολαῖς Αb' 25 ἀποχῆς maluit Sylburg | 29 ἐφούινος hic et p. 269, 9 Β pro Σερουίλιος.

268, 1 δίπιος Bb | 6 ἀθρόον ABb ἀθρόων Ba ut videtur | 14 ὑφ' ὧν Reiske σφῶν libri | 22 δίπιος Bb | 28

κωλύσαν Β.

269, 3 καταχεόμενος $B \mid$ 15 ἀκρίτφ add. $B \mid$ 17 αν οὐ σύν δίκη coniecit Reiske | 26 τοι add. $B \mid$ 31 οί om. $B \mid$ 32 ἀρχῆς delevit Reiske.

270, 11 εἰς ἃ maluit Sylburg | 14 κατὰ τὴν μάχην add. B | εὐτυχῶς libri, quod correxi | 15 σερούινος B:

31 léyeir add. A.

271, 2 ως δεῖ κᾶν μηδὲν Α; ως δ' delevi | 18 ξάστου libri ἀρίστου scripsi | 20 πρὸ ὀφθαλμῶν ἔχοντες maluit Reiske | αὐτοὶ Α ἑαυτοῖς Β | 22 τῶν om. Β 26 δ' add. Α.

272, 7 alodíose $B \mid 12$ buív add. $B \mid 13$ éreballó- μ evos $AB \mid 19$ hldev êrl voñ A érees $B \mid 21$ squelas

ΑΒ | 24 εμψυχον ΑΒα.

273, 17 συμφέρει AB | 28 των άστων B, quod rece-

pissem, si exemplis firmari potuisset.

274, 4 πάρεστιν libri, quod correxi | ὑμῖν ABb | 8 καλὰ καὶ om. B | ἔξ ξκατέρων Ba | 17 ἦν om. B | 20 δημαγωγοὶ καὶ οὔτε B | 23 δὲ ABb δἢ Ba δ' ἡ Reiske | 24 πλεῖν add. Reiske.

275, 9 στρατηγείν mavolt Sintenis l. l. III p. 3 | 16

ό πείθων Βα | 17 ἀγαθὸς?

276, 3 τας ante 'Ρωμαίων add. $B \mid$ 7 καl inserui ex $Cm \mid$ 9 οὐ περιμένοντες coniecit Reiske $\mid$ 12 κατεργασόμενοι $AB \mid$ 13 ἔτι A ἔτει $B \mid$ 18 προσελθών $Ba \mid$ 21 ἐν τάξει quod correxi $\mid$ 30 αὐτῆς B.

277, 1 δè om. $B \mid 3$ ίππων $AB \mid 9$ φυγόντες mavolt

Sintenis l. l. III p. 13 | 26 Equyor Sylburg.

278, 1 ἡν δ' ὁ Α ὁ δὲ Β | 9 ἀπῆγε mavolt Sintenis l. l. III p. 23 | 10 χώρας libri πόλεως Sylburg | 25 ἀπει-ρία maluit Sylburg | 30 ὅπερ ΑΒ.

279, 6 ênel $B \mid \tau \tilde{\eta}$ add. $B \mid 10$ nárv add. $B \mid 16$ poof $\Delta B \mid 19$ $\tilde{\eta} v$ $\tilde{\epsilon} \theta \circ s \mid B \mid 27$ $\tau \circ \tilde{v}$ limov melius abes-

set | 30 ἀργύριον om. Ba.

280, 8 verba inde a πολλῶν usque ad πολέμου v. 11 propter homoeoteleuta omisit Ba, quorum priora usque ad μέρη λόγων v. 9 supplevit Bb in margine codicis | 18 τρισχιλίων τε καὶ τρισκαίδεκα B, quod casu factum ut non receptum sit | 22 δάτις Α δάντιος Βα δάντις Bb | 29 στρατιῶν AB | 32 ὁ add. B.

281, 4 οὐχ om. $B \mid 6$ περl Κάσσιον coniecit Portus | 7 καl om. $ABa \mid 20$ δέκα $B \mid 24$ ἀεl ποτε ὄντας maluit Reiske | 29 ἦγεν libri ἥκειν Sylburg | 30 ἐμμένειν et 31 κατηγορεῖν libri, quae correxi.

282, 9 τῆς δίκης libri, quod correxi; ποὸ τῆς δίκης Reiske | 15 ἐλέλυτο B | 27 ἀπὸ τῆς τοιαύτης B.

283, 3 τε om. $B \mid 9$ τῆς δίκης add. $B \mid 14$ τι add. $B \mid 23$ στάσις add. ex $Cm \mid 24$ ετερον libri, quod correxi $\mid$ μεῖζον $Ba \mid 27$ ἐπιβάλλειν $ABb \mid ἐπιβ. τὰς χεῖρας maluit Reiske <math>\mid 31$ κατ' αὐτῶν maluit Sylburg.

284, 11 φρούριος AB | εὐθὺς add. Bb | 17 ή add. Reiske | 18 πρότερος Ba | 19 δ' add. Reiske | 23 αὐτοῖς B | 27 Όρνιβία B.

285, 12 ὅτι libri, correxit Sylburg | 13 ὑπὸ τοῦ τῶν πενήτων δήμου, προστάτης libri, correxit Sylburg | 25 παλοῦσι πυράτιν B, sed παλοῦσι additum in fine versus e Bb | 29 φρατρίας AB.

286, leρῶν libri, correxit Reiske | 5 ταῦτα AB, correxit Sylburg | 26 θορυβοῦντες libri, quod correxi | 28 ψήφοις έχομένης μηνύματα A, unde mavolt Sintenis l. l.

ΙΙΙ p. 28 τῆς ἐν ταῖς ψήφοις ἀρχομένης.

287, 8 verba οὖτε (οὖκ libri) ἄλλο τι τῶν δοπούντων πουφίζειν τὴν νόσον quae in libris post οὖ τέχνην v. 10 leguntur huc transposui auctore Reiskio. | 10 τέχνην] τύχην? nisi fortasse praestat haec quoque verba οὖτε τέχνη post προσωφέλουν inserere. | 12 μῆν om. B | 24 ἐλαττώσαντα AB | 27 ὃν καλ αὐτὸν maluit Reiske | 30 ἐψήφισαν AB.

288, 2 Κόιντος libri hic et passim pro Κοίντιος | 5 ἐπὶ τὰς ἔξω maluit Sylburg περὶ ταῖς ἔξω στρατείαις Reiske | 10 συνδιοιποῦσι Α συνοιποῦσι Β correxit Sylburg | 13 ἔτι φθονουμένη maluit Stephanus ἐπιφανῶς φθονουμένη Reiske | 16 κατά] μετά maluit Sylburg | 30

νόμον έπικυρωθήναι Β.

289, 2 ἐπικουρεῖσθαι libri, correxit Gelenius | 6 λόγος libri, quod correxi | 10 πρὸς οm. Βα; πρὸς τὰ ὅπλα melius abessent | 17 παραληφθέντων οm. Β | 24 παρήεσαν mavolt Sintenis l. l. III p. 12 | 26 δυναμένω ante λόγω inserere voluit Stephanus.

290΄, 2 ὑπ' delevi cum A Porto | 14 ὅπλα περιγινομένης B | αὐτοῖς AB | 19 ἐπὶ δὲ] ἐπειδὴ AB | 24 εἶναι B | ἀφ' ἑαυτῶν maluit Sylburg | 26 τῶν om. B | ἐσχάτων scripsi αἰσχίστων libri | κινδύνων add. B | 29 ἐχοῆτο B

έδωπε ποίνειν $A \mid 31$ ότε A ότε $B \mid 32$ ανίσους AB.

291, 2 καταλιπόντες libri, corr. Reiske | 20 παςουσα libri, corr. Sintenis l. l. II p. 4 | καὶ οττείαις om. Ba | 23 ἐπεὶ, quod om. Ba, delevi | 26 ποτε add. B | 27 πεςίεστιν libri πεςιττόν ἐστιν Sintenis l. l. II p. 4.

292, 6 προβουλεύση Sintenis l. l. II p. 4 | 8 οὐδὲν AB, correxit Reiske | 12 δὴ om. B | 19 πρὸς Aππίου maluit Sylburg | 21 ἄν add. B | 32 ἔδωκαν addidi ex A.

293, 3 πάντων libri | 8 ϕ pro ϕ s malim cum Porto | 10 ἔτι] εἶχε AB | 11 λοχῖτιν] πουριάτην maluit Reiske | ἐκκλησίαν A ἐξουσίαν B | την φυλετικήν maluit Reiske | 18 τινι? | 19 τῶν καθ' ὑμᾶς Bb | οί σοὶ ABa οσοι Bb | 32 πᾶσα om. B.

294, 17 δυναμένη σε B | 19 εξομαι Cobet Var. Lect. p. 41 | 26 τον ἄλλον ὄχλον A | 29 ἀπάγειν addidi ex A.

295, 20 καὶ γὰρ ὁ Δ .? | 24 αὐτοῦ om. B | 30 ἀντεῖ-χεν libri, quod correxi.

296, 16 ὑπὸ maluit Sylburg | 20 μὲν addidi ex A.

297, 4 ταραχῆς ABb τῆς τύχης Ba ut videtur | 23 διατρίψας AB | 25 συνελθοῦσα libri, correxit Reiske | 27 στρατιῷ ABa | 32 οί μὲν erasa a Bb | βίψαντες οί δὲ τὴν τάξιν om. B.

298, 17 of add. B | 20 τη πατρίφ Reiske, om. B;

 $τ\tilde{\eta}$ $A \mid 29$ δωδεκάδος A.

299, 19 τῆ βασιλεία maluit Sylburg | 24 ἀναιφούμενος A Casaubonus | πρὸς AB, correxit Stephanus | 25 προσθήσειν AB | 27 τῆ ἐπικυρώσει maluit Reiske | 28 συναιρείσθαι libri, correxit Reiske | 29 παρήεσαν mavolt

Sintenis 1. 1. III p. 12. 300, 8 η ξίουν Β | 13 της add. Reiske | 15 απέφαινεν Β | 16 ολαῶν maluit Reiske | 17 καθηται intercidisse suspicatus est Reiske | όχλος addidi ex A | 18 δὲ om. AB | 19 πατρίοις Β | 20 καὶ addidi ex A | 21 χρημάτων libri, correxit Sylburg; χρημάτων πρὸς ἃ μ. maluit Reiske | 22 ἀνάγνη ante η inserere voluit Reiske | 24 ουδ.νὶ ευτυχή Reiske.

ουσενί ευτυχη Reiske.

301, 2 πράγματα om. Β | 4 εἰς χρόνον ἔτερον καὶ διάγνωσιν maluit Stephanus | 8 λαβόντες libri, correxit Reiske; λαβόντες ὑπατείαν maluit Sylburg | 12 αὐτοῖς AB | 13 συνεφέρετο Α συνέφερε τῷ Β, quod correxi κοινῷ addendo | 32 οὖτός τε AB.

302, 1 τὸ οm. Β | δοκοῦν νῦν ἔτι maluit Reiske | 2 μεταδιδόναι addidi auctore Reiskio | 5 μέχρι παντὸς προιὸν maluit Reiske | 16 ἐν ταῖς διανομαῖς add. Β | 20 ἐβουλόμην δ΄ ἀν Β | 21 οί οm. Β | 24 πλείω ådd. Β | 27 σύμπασαι πάντων βασιλέων maluit Reiske | 29 τε Β τι Α νε Reiska ye Reiske.

303, 1 δεῖ om. $Ba \mid 3$ ἔθη libri, correxit Sylburg sive νῦν γὰρ ὁρᾶτε sive ὁρᾶτε maluit Portus | 12 κράτος scripsi πάθος libri; τρόπαιον Casaubonus κλέος Reiske | 13 ὑμετέροις $AB \mid 15$ αῖ om. $AB \mid 16$ κατασφαγής $B \mid$ ὑμετέρων $AB \mid 23$ στήθεσιν ? | ἐνοικεῖ? | 28 ἡλίκα add. $B \mid 29$ τὸ πανούργως σοφὸν AB; σοφὸν delevi | 31 μηδενος B | ευπειθείν A.

304, 5 ποινού ABa ut videtur | 14 τιμωρήσωνται

ABb.

305, 5 αὐτὸν A, quod correxi, om. $B \mid 11$ διεχρήσατο Reiske et fortasse Ba, διεχειρίσατο $ABb \mid 21$ ήνέσχετο

την υβριν ουδέ περιείδεν ἄτιμον?

Cm.

308, 14 έκατέρων Bb | 15 στρατια libri, corr. Sylburg | 18 Τίτου om. libri, add. Sylburg | Καπετωλίου AB | 22 στρατίαν libri, corr. Sylburg | 32 στρατια libri, corr. Sylburg.

309, 11 πάντα libri | 14 άει δε Reiske | 15 τοῖς ἐπὶ ταῖς ἐφεδρίαις Α τοῖς σφετέροις Β | 2+ ο μάλιστα ἔπαμνεν

maluit Sylburg; ἔκαμνεν Ba | 30 αληθή Bb.

310, 6 of om. ABa | 12 ξταίρων maluerat Sylburg | 19 νεκρων add. B | 21 των om. B.

311, 10 te om. $B \mid \alpha \mu \alpha$ om. $B \mid 11$ nal add. $B \mid 13$ ov om $B \mid 15$ te add. $B \mid 29$ eynquitig nal om. $B \mid e$ ynatelogn AB.

312, 1 παρεσκευασάμενος Βα | 6 αποδρασμόν? | 14

ύπο Ρωμαίων abesse malim | 23 Κρεμερα AB.

313, 1 φρούριος AB | 2 οὐκ ἀγαπῶσι scripsi οὐκ ἀγὰν πασιν ἀλλὰ A οὐκ ἀγὰν πασι B οὐκ ἀγὰν ἀσπαστη Reiske | 4 ολίγων γε malnit Reiske | 5 ὁ οm B | 10 στρατια libri, corr. Sylburg | 31 παραγγέλλη libri, corr. Sylburg | 32 αυτά, delevi.

314, 3 of addidi | 4 λαουίνιος AB | 10 αφορισθέντα ABb αφεριθέντα Ba ut videtur, quod correxi | 22 έλόμενοι] απέστειλαν? απέστειλαν post ποιησάμενος inserere volt Sintenis l. l. III p. 6 | 26 είς add B | 32 ἐκδότους αἰτεῖν libri ἐκδ. παραλαβεῖν Reisko ἐκδ. ἄγειν Sintenis

l. l. III p. 6.

315, 1 of add. B | 5 ἐν τῷ πεδίῳ libri, correxit Sintenis l. l. I p. 28 | 6 αὐτὸν libri αὐτὼν Sylburg | 11 τόπων Ba | δημοσίων τε καὶ ἰερὼν libri, corr Sintenis l. l. III p. 7 | 12 πλήρη δρὼν οπ libri, add. Sintenis l. l. III p. 7 | 16 ἀπήγγελλε B | 28 Κοίντιος B.

316, 3 $\ell \pi'$ $\ell n \ell l \nu o \nu$ maluit Portus | 4 $\ell \ell$ inserui ex A | 11 $\ell o \nu l \alpha \nu \delta \varsigma$ B $\beta \omega l \alpha \nu \delta \varsigma$ A, corr. Sylburg | 26 $\tau \delta$ om. B.

317, 9 κρατίστην om. B | 31 φρούριον AB.

318, 3 $\delta n l$ $\tau \eta g$ $\beta o \nu l \eta g$ vel $\delta n l$ $\tau \eta$ $\beta \nu \nu l \eta$ maluit Reiske | 8 $\kappa a l$ om. B | 2+ $\varphi \varphi o \nu \varrho o \nu \rho \nu A B$ | 26 $\epsilon l g$ $\tau \eta \nu$ $\epsilon \varphi e \nu \ell \kappa \omega \nu$ libri, corr. Gelenius | 27 $\omega \varphi \vartheta \eta \sigma a \nu \tau \epsilon \kappa a l$ $\epsilon l \delta o \nu \vartheta$

319, 27 ἐπέφωσιε c. Dindorf. in Steph. Thes. s. v

διεπιφώσκω; malim διέφωσκε | 31 έμενον libri, corr. Sylburg | 32 xai addidi.

320, 2 αυτούς AB | 5 βελών ἀπὸ om. B | τοξοτών libri, corr. Sylburg | 13 τεταγμένους om. B | 15 λήμματος Bb | τε om. B | 16 έκφερομενος maluit Reiske.

321, 13 of add. B | 15 απερύκειν ABb απο .. ου. ειν Ba, unde effeci αποκρούειν | 22 έγένετο ABa | 32 γε

add. B.

322, 3 μένοντας libri, corr. Sylburg | 11 τας έσχάτας ξοχον ΑΒό παρέσχον Βα ut videtur | απαλλαγέντες libri, correxit Reiske | 13 πολεμουμένοις libri, quod correxi | 22 ἤδη διεσκεδασμένοι Α om. Β, correxit Reiske | 24 δὲ maluit Sylburg | 26 αποληφιέντες Β | αυτοί c. Sylburg | 28 πελασαντες libri, correxit Hudson | 30 μέφος add. B.

323, 3 αὐτὸν om. B | 14 μετὰ τὴν μάχην. add. B. | 17 ὑστερίσαντας ABb | 30 ααβίου libri Αἰβουτίου Sylburg | 31 σερουίου libri, corr. Sylburg | 32 πολέμου B. 324, 2 ὅσης οῦπο? | 10 τε libri μὲν Reiske, quamquam l brorum scriptura fortasse defendi potest | 11 τε

libri δὲ Sylburg | 21 καιρον εἶναι?

325, 14 πολλούς μὲν ἀποβαλόντες τῶν σφετέρων, πολλὸ δ' ἔτι πλείους ἀποκτείι αντες τῶν πολεμίων libri, quae correxi | μὲν add B | 20 Σαβίνων libri Γαβίνων scripsi coll. Liv. III 6

326, 4 ο maluit Sylburg | 7 εἰσκυλίνων Α ἰσκυλίνων Bb, de Ba non m hi constat | 8 κολλίμων ABa | 12 προσ-

εχόμενον Β προσκεχωμένον maluit Reiske | 28 γεμίνιον ΔΒ | 32 Τίτου libri Τιτίου Gelenius.

327. 10 φρούριος libri; φάβιος ex Livio III 8 maluit Sylburg | 21 πρώτον add. Β | 23 πύθοιτο ξκαστος

1011 Sylonig | 21 πρωτον add. B | 23 πυσοίτο εκαστος Ba | 24 ήγήσεσθαι libri, quod correxi | 30 τε add. B. 328, 9 αλαλαγμών ABb | κτύπων Bb | 17 Ουολούσκων Sylburg έκείνων libri | 19 καί αυτοί? 329, 13 τινός A | απ΄ ὅχθου maluit Reiske | 27 τοῦ om. Reiske | 30 τίμια scripsi ταμεῖα ABb τάμια Ba τὰ τιμῆς Sintenis l. l. I p. 28 | πάντα maluit Schnelle.

Corrigenda.

P. 13, 9 lege τυραννίδα, 13, 10 l. ἤδη δίκας. 19, 13 l. Σικίνιος. 23, 18 l. Σικίνιος. 37, 19 l. ἔχειν 38, 9 l. ἐμέλλετε. 38, 18 l. ὅρους. 53, 18 l. δημαρχικήν. 65, 3 l. ἐπιορκίαν. 71, 24 l. ἀποδεικνύναι. 80, 16 l. οὐδ'. 88, 5 l. Λατίνιε. 94, 17 l. ἐνρύθμφ. 102, 19 l. ἀποδείκνυσθαι. 102, 21 l. ἀνθρώπων. 144, 20 l. δὲ οὔ. 115, 9 l. ἐπαγόντων. 118, 6 l. ἰδίους ἀποδεῖξαι. 124, 15 l. ἐν. 238, 3 l. λόγοις. 291, 27 l. ἀρχὰς. 309, 17 l. περιῆσαντῶν. 314, 32 l. ἄγειν.

ΔΙΟΝΥΣΙΟΥ

ΑΛΙΚΑΡΝΑΣΕΩΣ

ΡΩΜΑΙΚΗΣ ΑΡΧΑΙΟΛΟΓΙΑΣ

ΛΟΓΟΣ ΕΒΔΟΜΟΣ.

kianae

Τίτου δὲ Γεγανίου Μακερίνου καὶ Ποπλίου Μη-307 νυκίου την υπατον έξουσίαν παραλαβόντων, σίτου σπάνις ίσχυρα την Ρώμην κατέσχεν, έκ της αποστάσεως λαβούσα την άρχην. ὁ μὲν γὰρ δημος ἀπέστη 8 των πατρικίων περί την μετοπωρινην ίσημερίαν, ύπ αὐτὴν μάλιστα τὴν ἀρχὴν τοῦ σπόρου : ἔξέλιπον δὲ την χώραν οί γεωργούντες αμα τη κυνήσει, και διέστησαν οί μεν χαριέστεροι πρός τους πατρικίους, τὸ δὲ θητικὸν μέρος ώς τοὺς δημοτικούς καὶ διέμειναν έξ έχείνου χωρίς άλλήλων όντες, έως ού κατέστη και 10 συνηλθεν ή πόλις είς έαυτην ού πολλώ πρότερον διαλλαγείσα της χειμερινής τροπής. τον δε μεταξύ χρόνου, εν ο ὁ πᾶς επιτελεϊται σπόρος ώραϊος, ερημος ή χώρα τῶν ἐπιμελησομένων ἡν καὶ ἐπὶ πολὺν χρόνον διετέλεσεν, ώστε μηδε κατελθούσι τοις γεωργοίς 15 άναλαβείν αὐτὴν ἔτι δάδιον είναι, δούλων τε ἀποστάσει και κτηνών όλέθρω μεθ' ών αὐτὴν ἔμελλον έργάζεσθαι πεκακωμένοις, άφορμῆς τε οὐ πολλοῖς εἰς τον έπιόντα ένιαυτον ύπαρχούσης ούτε σπερμάτων οὖτε τροφής. ταῦτα ἡ βουλὴ μαθοῦσα πρέσβεις διέ- 20 DION. III.

πεμπε πρός Τυροηνούς και Καμπανούς και το κα λούμενον Πωμεντίνον πεδίον σίτον όσον αν δύναιντο πλείστον ώνησομένους. Πόπλιος δε Οὐαλέριος καὶ Λεύπιος Γεγάνιος είς Σιπελίαν ἀπεστάλησαν, Οὐα-5 λέριος μεν υίος ων Ποπλικόλα, Γεγάνιος δε θατέρου των υπάτων άδελφός. τύραννοι δε τότε κατά πόλεις ι μεν ήσαν, έπιφανέστατος δε Γέλων ο Δεινομένους 13 νεωστὶ τὴν Ιπποκράτους τοῦ ἀδελφοῦ τυραννίδα παρ-18 ειληφώς, ούχὶ Διονύσιος ὁ Συρακούσιος, ὡς Λικίν-1 10 νιος γέγραφε και Γέλλιος και άλλοι συχνοί τῶν Ῥωμαίων συγγραφέων, ούθεν έξητακότες των περί τους χρόνους απριβώς, ώς αὐτὸ δηλοῖ τούργον, άλλ' εἰκη τὸ προστυχὸν ἀποφαινόμενοι. ἡ μὲν γὰρ εἰς Σικελίαν αποδειχθείσα πρεσβεία κατά του δεύτερου ένιαυτου 15 της έβδομηκοστης και δευτέρας όλυμπιάδος έξέπλευσεν ἄρχοντος 'Αθήνησιν 'Υβριλίδου, έπτακαίδεκα διελθόντων έτων μετά την έκβολην των βασιλέων, ώς ούτοί τε καὶ οί άλλοι σχεδον άπαντες συγγραφείς ομολογούσι Διονύσιος δε ό πρεσβύτερος όγδοηκο-20 στῷ καὶ πέμπτω μετὰ ταῦτα ἔτει Συρακουσίοις ἐπαναστάς, κατέσχε την τυραννίδα κατά τὸν τρίτον ένιαυτον της ένενηχοστης καὶ τρίτης ολυμπιάδος ἄρχοντος 'Αθήνησι Καλλίου τοῦ μετ' 'Αντιγένη. όλίγοις μεν οὐν ἔτεσι διαμαρτεῖν τῶν χρόνων δοίη τις 25 αν ίστορικοῖς ανδράσιν αρχαίας καὶ πολυετεῖς συνταττομένοις πραγματείας, γενεαίς δε δυσίν η τρισίν όλαις αποπλανηθήναι της αληθείας ούκ αν έπιτρέψειεν. άλλ' ξοικεν ὁ πρώτος έν ταϊς χρονογραφίαις τούτο καταχωρίσας, ώ πάντες ηκολούθησαν οί 30 λοιποί, τοσούτο μόνον έν ταϊς άρχαίαις εύρων άνα-

γραφαϊς, ότι πρέσβεις άπεστάλησαν έπὶ τούτων τῶν ὑπάτων εἰς Σικελίαν σῖτον ἀνησόμενοι καὶ παρῆσαν έκειθεν ἄγουτες ἢν ὁ τύραννος ἔδωκε δωρεάν, οὐκέτι μὴν παρὰ τῶν Ελληνικῶν έξετάσαι συγγραφέων ὅστις ἢν τύραννος τότε Σικελίας, ἀβασανίστως δέ πως καὶ κατὰ τὸ προστυχὸν θεῖναι τὸν Διονύσιον.

ΙΙ. Οί μεν ουν έπι Σικελίαν πλέοντες πρέσβεις 5 χειμώνι χρησάμενοι κατά θάλατταν καλ κύκλω την νήσου περιπλείν άναγκασθέντες, χρόνιοί τε κατήχθησαν πρός του τύραυνου, καὶ τὴν χειμερινὴν έκεῖ διατρίψαντες ώραν μετὰ [τὸ] θέρος ἐπανῆλθον εἰς Ἰταλίαν πολλας κομίζοντες άγοράς. .οί δ' είς το Πω- 10 μεντίνον άποσταλέντες πεδίον, όλίγου μεν έδεησαν ώς κατάσκοποι πρός των Ούολούσκων άναιρεθηναι διαβληθέντες ύπὸ τῶν ἐκ Ῥώμης φυγάδων, χαλε-15 πῶς δὲ πάνυ διὰ τὴν προθυμίαν τῶν ἰδίων ξένων αὐτὰ διασώσαι δυνηθέντες τὰ σώματα, δίχα 15 των χοημάτων ανέστρεψαν είς την Ρώμην απρακτοι. ομοια δε τούτοις συνέβη παθείν και τοίς είς την Ίταλιώτιν ἀφικομένοις Κύμην. και γὰς ἐν ταύτη τῆ πόλει πολλοί Ρωμαίων διατρίβοντες, οί σύν τῷ βασιλεί Ταρχυνίω διασωθέντες έχ της τελευταίας μάχης 20 φυγάδες, τὸ μὲν πρῶτον ἐξαιτεῖσθαι παρὰ τοῦ τυράννου τοὺς ἄνδρας ἐπεχείρησαν ἐπὶ θανάτφ ἀποτυγόντες δὲ τούτου δύσια κατασχείν ταῦτα τὰ σώματα παρὰ τῆς ἀπεσταλχυίας πόλεως ήξίουν, εως ἀπολάβωσι τὰς ξαυτῶν οὐσίας, ἃς ἔφασαν ὑπὸ Ῥωμαίων 25 άδίκως δεδημεύσθαι, και ταύτης ῷοντο δεῖν τῆς δίκης του τύραννον αύτοις γενέσθαι κριτήν. δ δε τυοαννών τότε της Κύμης Αριστόδημος ην δ Αριστοκράτους, άνηρ ού τῶν ἐπιτυχόντων ἕνεκα γένους, δς έκαλείτο Μαλακὸς ὑπὸ τῶν ἀστῶν καὶ σὺν χοόνω 30 γνωριμωτέραν του ονόματος έσχε την επίκλησιν, είθ' 6 ότι θηλυδρίας έγένετο παζς ών και τα γυν εξίν άρμόττοντα έπασχεν ώς ίστοροῦσί τινες, εἰθ' ὅτι πρᾶος;
ἡν φύσει καὶ μαλακὸς εἰς ὀργήν, ὡς ἔτεροι γράφου—
σιν. ἀφορμαῖς δὲ τῆς τυραννίδος ὁποίαις ἐχρήσατο,
καὶ τίνας ἡλθεν ἐπ' αὐτὴν ὁδούς, καὶ πῶς διώκησε
τὰ κατὰ τὴν ἀρχήν, καταστροφῆς τε ὁποίας ἔτυχεν,
οὐκ ἄκαιρον εἶναι δοκῶ μικρὸν ἐπιστήσας τὴν Ῥωμαϊκὴν διήγησιν κεφαλαιωδῶς διεξελθείν.

ΙΙΙ. Έπὶ τῆς έξηκοστῆς καὶ τετάρτης όλυμπιάδος ἄρχουτος 'Αθήνησι Μιλτιάδου Κύμην την ἐν Όπικοῖς 10 Ελληνίδα πόλιν, ην Έφετριεζς τε καὶ Χαλκιδεζς έκτισαν, Τυρρηνών [δε] οί περὶ τὸν Ἰόνιον κόλπον κατοικούντες έκειθέν θ' ύπὸ τῶν Κελτῶν έξελαθέντες σύν χρόνω, καὶ σύν αὐτοῖς 'Ομβρικοί τε καὶ Δαύνιοι καί συχνοί των άλλων βαρβάρων ἐπεχείρησαν άνε-131 15 λεΐν, ούδεμίαν έχουτες είπεῖν τοῦ μίσους δικαίαν πρόφασιν ότι μη την ευδαιμονίαν της πόλεως. ην γαο [ή] Κύμη κατ' έκείνους τους χρόνους περιβόητος άνὰ τὴν Ἰταλίαν ὅλην πλούτου τε καὶ δυνάμεως καὶ των άλλων άγαθων ένεκα, γην τε κατέχουσα της Καμ-20 πανών πεδιάδος την πολυκαρποτάτην, καὶ λιμένων κρατούσα τῶν περὶ Μισηνὸν ἐπικαιροτάτων, τούτοις έπιβουλεύσαντες τοις άγαθοις οι βάρβαροι στρατεύουσιν έπ' αὐτήν, πεζοί μεν ούκ έλάττους πεντήκουτα μυριάδων, ίππεζς δε δυείν χιλιάδων αποδέον-25 τες είναι δισμύριοι. έστρατοπεδευκόσι δ' αὐτοῖς οὐ μακράν ἀπὸ τῆς πόλεως τέρας γίνεται θαυμαστόν, οἶον έν ούδενὶ χρόνφ μνημονεύεται γενόμενον ούθ' Έλλάδος ούτε βαρβάρου γης ούδαμόθι. οί γὰρ παρὰ τὰ στρατόπεδα φέοντες αὐτῶν ποταμοί, Οὐολτοῦρνος 30 ονομα θατέρω, τω δ' έτέρω Γλάνις, αφέντες τας κατά φύσιν όδους ανέστρεψαν τα νάματα, και μέχρι πολλου διετέλεσαν από των στομάτων άναχωρούντες έπλ

18 τὰς πηγάς. τοῦτο καταμαθόντες οἱ Κυμαίοι τότε εθάρρησαν ὁμόσε τοἰς βαρβάροις χωρείν, ὡς τοῦ δαιμονίου ταπεινὰ μὲν τἀκείνων μετέωρα θήσοντος, ὑψηλὰ δὲ τὰ δοκοῦντα εἶναι τότε σφῶν ταπεινά. νείμαντες δὲ τὴν ἐν ἀκμῆ δύναμιν ἄπασαν τριχῆ, μιᾶ 5 μὲν τὴν πόλιν ἐφρούρουν, τῆ δ' ετέρα τὰς ναῦς εἶχον ἐν φυλακῆ, τῆ δὲ τρίτη πρὸ τοῦ τείχους ταξάμενοι τοὺς ἐπιόντας ἐδέχοντο. τοὑτων ἱππεῖς μὲν ἡσαν εξακόσιοι, πεζοὶ δὲ τετρακισχίλιοι καὶ πευτακόσιοι καὶ οῦτως ὅντες τὸν ἀριθμὸν ὀλίγοι τὰς τοσαύτας 10 ὑπέστησαν μυριάδας.

ΙΙΙΙ. 'Ως δὲ κατέμαθον αὐτοὺς οἱ βάρβαροι μάχεσθαι παρεσκευασμένους, άλαλάξαντες έχώρουν όμόσε τὸν βάρβαρον τρόπον ἄνευ κόσμου πεζοί τε καὶ Ιππεϊς ἀναμίξ ὡς ᾶπαντας ἀναρπασόμενοι. ἡν δὲ 15 τὸ πρὸ τῆς πόλεως χωρίου, ἐν ικ συνέμισγον ἀλλήλοις, αὐλών στενὸς ὄρεσι και λίμναις περικλειόμενος, τῆ μεν ἀρετή τῶν Κυμαίων σύμμαχος, τῷ δὲ πλήθει των βαοβάρων πολέμιος. άνατοεπόμενοι γαρ ύπ' άλλήλων και συμπατούμενοι πολλαχή μέν και άλλη, 20 319 μάλιστα δε περί τὰ τέλματα τῆς λίμνης, οὐδ' εἰς χεῖρας έλθόντες τη φάλαγγι των Έλλήνων αύτοι δι' αύτων οι πλείους διεφθάρησαν και ό μεν πεζός αὐτῶν στρατὸς ὁ πολὺς περί έαυτῷ σφαλείς, ἔργον δὲ γενναΐον οὐδὲν ἀποδειξάμενος, ἄλλος ἄλλη διασκε- 25 δασθείς έφευγεν οί δ' ίππεζς συνήλθον μεν ομόσε, καί πολύν τοις Ελλησιν ούτοι παρέσχον πόνον. άδύνατοι δὲ οντες χυκλώσασθαι τοὺς πολεμίους διὰ στενοχωρίαν, καί τι καὶ τοῦ δαιμονίου κεραυνοῖς καὶ ὕδασι καλ βρουταϊς συναγωνισαμένου τοις Ελλησι, δείσαν- 30 τες είς φυγήν τρέπονται. ἐν ταύτη τῆ μάχη πάντες μέν οί των Κυμαίων ίππεις λαμπρώς ήγωνίσαντο, καί

της νίκης ούτοι μάλιστα ώμολογούντο αίτιοι γενέ σθαι, ύπεο απαντας δε τους αλλους 'Αριστόδημος δ Μαλακός ἐπικαλούμενος καὶ γὰς τὸν ἡγεμόνα τῶν πολεμίων ούτος απέκτεινε μόνος ύποστας καὶ άλλους 5 πολλούς καὶ ἀγαθούς. λυθέντος δὲ τοῦ πολέμου τὰς χαοιστηρίους θυσίας ἀποδόντες οί Κυμαΐοι τοῖς θεοίς καὶ ταφάς τῶν ἀποθανόντων ἐν τῆ μάχη λαμπράς ποιη- 13 σάμενοι, περί των άριστείων, ότω χρή τον πρώτον αποδούναι στέφανον, είς πολλήν κατέστησαν έριν. 10 οί μεν γαρ ακέραιοι κριταί τον Αριστόδημον έβούλοντο τιμήσαι, και ήν ὁ δημος απας μετ' έκείνου οί δὲ δυνατοί τὸν Ιππάρχην Ίππομέδοντα, καὶ ἡ βουλή πάσα τούτω συνελάμβανεν ήν δ' άριστοκρατική τότε παρά τοις Κυμαίοις ή πολιτεία, και ό δήμος ού πολ-15 λών τινων κύριος. στάσεως δὲ διὰ ταύτην τὴν ἔριν ανισταμένης, δείσαντες οί πρεσβύτεροι μή πρός οπλα καὶ φόνους χωρήση τὸ φιλότιμον ἔπεισαν άμφοτέρας τας τάξεις συγχωρήσαι τας ίσας λαβείν τιμάς έκάτεφον των άνδρων, άπο ταύτης γίνεται της άρχης δή-20 μου προστάτης ὁ Μαλακὸς Αριστόδημος, καὶ λόγου πολιτικού δύναμιν άσκήσας έξεδημαγώγει τὸ πληθος, πολιτεύμασί τε κεχαρισμένοις αναλαμβάνων καὶ τούς σφετεριζομένους τὰ κοινὰ τῶν δυνατῶν έξελέγχων καὶ ἀπὸ τῶν ἐαυτοῦ χρημάτων πολλούς τῶν πενήτων εὖ 1941 25 ποιών και ήν τοις προεστημόσι της άριστομρατίας δια ταυτα έπαχθής και φοβερός.

V. Είκοστῷ δ' ὕστερον ἔτει τῆς πρὸς τοὺς βαρβάρους μάχης ἦλθον ὡς τοὺς Κυμαίους ᾿Αρικηνῶν πρέσβεις σὺν ἱκετηρίαις ἀξιοῦντες αὐτοὺς βοηθῆσαι
30 σφίσιν ὑπὸ Τυρρηνῶν πολεμουμένοις. μετὰ γὰρ τὰς διαλλαγὰς ᾶς ἐποιήσατο πρὸς τὴν Ῥωμαίων πόλιν ὁ βασιλεὺς τῶν Τυρρηνῶν Πορσίνας, τὸν υίὸν Ἅρροντα

δούς την ημίσειαν της στρατιάς έπεμψεν ίδίαν άρχην κτήσασθαι βουλόμενον, ώς έν τοῖς πρὸ τούτου δεδήλωκα λόγοις ' ος επολιόρκει τότε τους 'Αρικηνους καταπεφευγότας είς τὸ τείχος καὶ οὐ διὰ μακροῦ λιμῷ την πόλιν αίρήσειν φετο. ταύτης της ποεσβείας άφικομένης οί προεστηκότες της άριστοκρατίας μισούντες τὸν 'Αριστόδημον καὶ δεδιότες, μή τι κακὸν έξεργάσηται περί την πολιτείαν, κάλλιστον ὑπέλαβον 322 είληφέναι καιρον έκποδών αὐτον ποιήσασθαι σύν εὐσχήμονι προφάσει. πείσαντες δὴ τὸν δῆμον ἀποστεί- 10 λαι Αρικηνοίς δισχιλίους ανδρας έπλ συμμαχίαν, καλ στρατηγου αποδείξαυτες του Αριστόδημου ώς δή τα πολέμια λαμπρόν, τὰ μετὰ ταῦτα ἔπραττον, έξ ὧν η κατακοπήσεσθαι μαχύμενον ύπὸ τῶν Τυρρηνῶν αὐτὸν ὑπελάμβανον, ἢ κατὰ πέλαγος διαφθαρήσεσθαι. 15 γενόμενοι γὰς ὑπὸ τῆς βουλῆς κύριοι καταλέξαι τοὺς έπὶ τὴν συμμαχίαν έξελευσομένους, τῶν μὲν ἐπισήμων και λόγου άξίων ούδενα κατέγραψαν, επιλέξαντες δε τους απορωτάτους τε και πονηροτάτους των δημοτικών, έξ ών ἀεί τινας ὑπώπτευον νεωτερισμούς, έκ 20 τούτων συνεπλήρωσαν τον ἀπόστολον καὶ ναῦς δέκα παλαιάς κάκιστα πλεούσας καθελκύσαντες, ών έτριηοάρχουν οί πενέστατοι Κυμαίων, είς ταύτας αὐτοὺς ένεβίβασαν θάνατον ἀπειλήσαντες ἐάν τις ἀπολειφθῆ της στρατείας. 25

323 VI. Ό δ' 'Αριστόδημος τοσουτού είπων μόνον, ώς οὐ λέληθεν αὐτὸν ἡ διάνοια τῶν ἐχθρῶν, ὅτι λόγφ μὲν ἐπὶ συμμαχίαν αὐτὸν ἀποστέλλουσιν, ἔργφ δ' εἰς προύπτον ὅλεθρον, δέχεται μὲν τὴν στρατηγίαν, ἀναχθεὶς δ' ἄμα τοῖς πρέσβεσι τῶν 'Αρικηνῶν διὰ 30 ταχέων καὶ τὸ μεταξὺ πέλαγος ἐπιπόνως καὶ κινδυνωδῶς διανύσας ὁρμίζεται κατὰ τοὺς ἔγγιστα τῆς

Αρικείας αίγιαλούς και καταλιπών έπι ταζε ναυσ φυλακήν αποχρώσαν, έν τη πρώτη νυκτί την από θαλάσσης όδον ού πολλην ούσαν διανύσας, έπιφαίνεται τοις Αρικηνοίς περί τον ορθρον απροσδόκητος. 5 θέμενος δε πλησίον αύτων τον χάρακα και τους καταπεφευγότας είς τὰ τείχη πείσας προελθεῖν είς ϋπαιθρον, προύκαλεῖτο τοὺς Τυρρηνοὺς εὐθὺς εἰς μάχην. γενομένης δε παρατάξεως και άγωνος καρτερού οί μεν 'Αρικηνοί βραχύν πάνυ διαμείναντες 10 γρόνον ένεκλιναν άθρόοι, και γίνεται πάλιν είς τὸ τείχος αὐτῶν φυγή ὁ δὲ Αριστόδημος σὺν τοῖς περί αὐτὸν λογάσι Κυμαίων όλίγοις οὖσι πᾶν τὸ τοῦ πο-133 λέμου βάρος ύποστας και του ήγεμόνα των Τυροηνών αὐτογειρία κτείνας τρέπει τοὺς ἄλλους εἰς φυγήν 15 καὶ νίκην ἀναιρεϊται πασών λαμπροτάτην. διαπραξάμενος δε ταυτα και τιμηθείς ύπο των Αρικηνών πολλαϊς δωρεαϊς ἀπέπλει διὰ ταχέων, αὐτὸς ἄγγελος τοῖς Κυμαίοις της αύτου νίκης βουλόμενος γενέσθαι είπουτο δε αὐτῷ πολλαὶ πάνυ τῶν Αρικηνῶν ὁλκάδες 20 τὰ λάφυρα καὶ τοὺς αἰχμαλώτους τῶν Τυρρηνῶν άνουσαι, ώς δε πλησίον εγένοντο τῆς Κύμης, ὁρμίσας τὰς ναῦς ἐκκλησίαν τοῦ στρατοῦ ποιεῖται, καὶ πολλά μεν των προεστημότων της πόλεως κατηγορήσας. πολλούς δε των ανδραγαθησάντων κατά την μάγην 25 έπαίνους διελθάν, ἀργύριόν τε διαδούς αὐτοῖς κατ' ἄνδρα, καὶ τὰς παρὰ τῶν 'Αρικηνῶν δωρεὰς εἰς κοινὸν ἄπασι καταθείς, ήξίου μεμνησθαι των εὐεργεσιών αν καταπλεύσωσιν είς την πατρίδα, καὶ αν τις αὐτώ ποτε συμβαίνη κίνδυνος έκ τῆς όλιγαρχίας ώς δύνα-30 μις έκάστω βοηθείν. άπάντων δὲ πολλὰς ὁμολογούν-182

30 μις έκάστω βοηθείν. ἁπάντων δὲ πολλὰς ὁμολογούν-12 των αὐτῷ χάριτας εἰδέναι τῆς τε ἀνελπίστου σωτηρίας ἣν δι' ἐκεῖνον ἔσχον καὶ τῆς ἐπὶ τὰ οἰκεῖα οὐ σὺν κεναῖς χερσίν ἀφίξεως, καὶ τὰς ἑαυτῶν ψυχὰς θᾶττον ἢ τὴν ἐκείνου προήσεσθαι τοῖς ἐχθροῖς ἐπαγγειλαμένων, ἐπαινέσας αὐτοὺς ἀπέλυσε τὴν ἐκκλησίαν. καὶ μετὰ τοῦτο καλῶν εἰς τὴν αὐτοῦ σκηνὴν τοὺς πονηροτάτους ἐξ αὐτῶν καὶ κατὰ χεῖρα γενναιοτά- 5τους, δωρεῶν τε δόσει καὶ λόγων φιλανθρωπία καὶ ταῖς ἄπαντας ἐξαπατώσαις ἐλπίσι διαφθείρας, ἑτοίμους ἔσχε συγκαταλῦσαι τὴν καθεστῶσαν πολιτείαν.

VII. Οὓς συνεργοὺς καὶ συναγωνιστὰς λαβών 10 καὶ ἃ δεήσει πράττειν έκάστοις ὑποθέμενος, τοῖς τε αίχμαλώτοις ους έπήγετο προϊκα δους την έλευθερίαν, ΐνα καὶ τὴν ἐκείνων εὔνοιαν προσλάβη, κατέπλει κε-26 κοσμημέναις ταζς ναυσίν είς τους των Κυμαίων λιμένας. οί δε των στρατευομένων πατέρες τε και 15 μητέρες και πάσα ή άλλη συγγένεια παιδία τε και γαμεταί γυναϊκες ὑπήντων έξιοῦσιν αὐτοίς μετὰ δακρύων περιπλεκόμενοι και καταφιλούντες και ταϊς ήδίσταις ξιαστον άνακαλούμενοι προσηγορίαις. καί ή άλλη δὲ πληθύς ή κατὰ τὴν πόλιν ᾶπασα χαρᾶ καὶ 20 κρότω δεξιουμένη τον ήγεμόνα προϋπεμπεν είς οίκον άπιόντα. ἐφ' οἶς οί προεστημότες τῆς πόλεως ἀνιώμενοι, μάλιστα δε οί την στρατηγίαν αὐτῷ παραδόντες και τάλλα τὰ πρὸς τὸν ὅλεθρον μηχανησάμενοι, πονηφούς ύπλο τοῦ μέλλοντος είχον διαλογισμούς. ὁ 25 δὲ διαλιπών όλίγας τινὰς ἡμέρας, ἐν αἶς τὰς εὐχὰς άπεδίδου τοῖς θεοῖς καὶ τὰς ὑστεριζούσας ὁλκάδας άνεδέχετο, έπειδή καιρός ήν έφη βούλεσθαι τὰ πραγθέντα κατά τὸν άγῶνα πρὸς τὴν βουλὴν ἀπαγγεῖλαι και τὰ ἐκ τοῦ πολέμου λάφυρα ἀποδείξαι. συνελθόν- 30 των δε των εν τέλει κατά πληθος είς τὸ βουλευτή-27 οιον, ὁ μὲν ἐδημηγόρει παρελθών καὶ πάντα τὰ γενό-

μενα κατά την μάχην διεξήει, οί δε παρασκευασθέλ τος ύπ' αὐτοῦ συνεργοί τῆς ἐπιθέσεως ἔχοντες ὑπ τοίς ίματίοις ξίφη κατά πλήθος εἰσδραμόντες εἰς τὸ βουλευτήριον αποσφάττουσιν απαντας τους άριστο-5 πρατικούς, φυγή δὲ μετὰ τοῦτο τῶν κατ' ἀγορὰν καὶ δρόμος, των μεν έπὶ τὰς οἰκίας, των δὲ ἔξω τῆς πόλεως, πλην των συνειδότων την έπίθεσιν ούτοι δέ την άκραν και τὰ νεώρια και τούς έρυμνούς τόπους της πόλεως κατελάμβανον. τη δ' έπιούση νυκτί λύσας 10 έκ των δεσμωτηρίων τους επιθανατίους πολλούς οντας και καθοπλίσας αμα τοῖς αλλοις φίλοις, ἐν οἶς ήσαν καὶ οί τῶν Τυροηνῶν αἰχμάλωτοι, φυλακὴν ἐκ τούτων καθίσταται περί τὸ σώμα. ἡμέρας δὲ γενομένης συγκαλέσας του δημου είς έκκλησίαυ, και πολ-15 λην κατηγορίαν διαθέμενος τῶν φονευθέντων ὑπ' αύτου πολιτών, έκείνους μέν έφη τετιμωρήσθαι σύν δίκη πολλάκις ἐπιβουλευθείς ὑπ' αὐτῶν, τοῖς δὲ ἄλ-18 λοις πολίταις έλευθερίαν φέρων παρείναι καὶ ίσηγορίαν και άλλα πολλά άγαθά.

20 VIII. Ταῦτ' εἰπῶν καὶ θαυμαστῶν ἄπαντας ἐμπλήσας ἐλπίδων τοὺς δημοτικοὺς δύο τὰ κάκιστα τῶν ἐν ἀνθρώποις καθίσταται πολιτευμάτων, οἶς ἄπασα χρῆται προοιμίοις τυραννίς, γῆς ἀναδασμὸν καὶ χρεῶν ἄφεσιν' τούτων δὲ τὴν ἐπιμέλειαν αὐτὸς ½5 ἀμφοτέρων ὑπισχνεῖται ποιήσεσθαι στρατηγὸς ἀποδειχθεὶς αὐτοκράτωρ, εως ἐν ἀσφαλεῖ τὰ κοινὰ γένηται καὶ δημοκρατικὴν καταστήσωνται πολιτείαν ἀσμένως δὲ τοῦ δημοτικοῦ καὶ πονηροῦ πλήθους τὴν ἀρπαγὴν τῶν ἀλλοτρίων δεξαμένου, λαβὼν τὴν αὐτομούλευμα, δι' οὖ παρακρουσάμενος αὐτοὺς ἀπάντων ἀφείλετο τὴν ἐλευθερίαν. σκηψάμενος γὰρ ὑπο-15

- πτεύειν ταραχάς καὶ ἐπαναστάσεις ἐκ τῶν πλουσίων είς τοὺς δημοτικοὺς διὰ τὸν ἀναδασμὸν τῆς γῆς καὶ τὰς των δανείων ἀφέσεις, ΐνα μη γένοιτο πόλεμος έμφύλιος μηδε φόνοι πολιτικοί μίαν εύρίσκειν έφη πρίν είς τὰ δεινὰ έλθεῖν φυλακήν, εί τὰ ὅπλα προενεγκόν- 5 τες έκ των οίκιων απαντές τοις θέοις καθιερώσειαν, ΐνα κατά των έξωθεν επιόντων πολεμίων έχοιεν αὐτοις όταν ανάγκη τις καταλάβη χρησθαι και μή καθ' έαυτῶν, κεῖσθαι δ' αὐτὰ τέως παρὰ τοῖς θεοῖς έν καλφ. ώς δε και τοῦτ' ἐπείσθησαν, αὐθημερον 10 άπάντων παρελόμενος Κυμαίων τὰ ὅπλα [καί] ταὶς έξης ημέραις έρευναν έποιείτο των οίκιων, έν αίς πολλούς και άγαθούς άποκτείνας των πολιτών, ώς ούχ απαυτα τοις θεοις αποδείξαυτας τὰ οπλα, μετὰ ταῦτα φυλακαίς τρισί κρατύνεται τὴν τυραννίδα 15 ών ήν μία μεν έκ τῶν φυπαρωτάτων τε καὶ πονηροτάιο των πολιτών μεθ' ών κατέλυσε την άριστοκρατικήν πολιτείαν, ετέρα δε έχ των ανοσιωτάτων δούλων ους αὐτὸς ήλευθέρωσεν ἀποκτείναντας τοὺς αὑτῶν δεσπότας, τρίτη δε μισθοφόρος έκ τῶν ἀγριωτάτων βαρ- 20 βάρων ούτοι δισχιλίων ούκ έλάττους ήσαν και τὰ πολέμια μακρώ των άλλων άμείνους. ών δε άπέχτεινεν ανδρών τὰς εἰχόνας ανελών έχ παντὸς lεροῦ καλ βεβήλου τόπου, φέρων είς τούς αὐτούς τόπους τὰς ίδίας ἀντ' ἐκείνων ἀνέστησεν : οἰκίας δὲ αὐτῶν 25 καλ κλήρους καλ την λοιπην υπαρξιν άναλαβών, έξελόμενος χρυσον καὶ ἄργυρον καὶ εἴ τι ἄλλο τυραννίδος ην άξιον κτημα, τὰ λοιπὰ τοῖς συγκατασκευάσασι την άρχην έχαρίσατο πλείστας δε καί μεγίστας δωρεάς τοῖς αποκτείνασι τους έαυτων δεσπότας έδίδου οί δ' ήξίουν 30 έτι και γυναιξί τῶν δεσποτῶν και θυγατράσι συνοικεῖν. VIIII. Γενεάν δε των πεφονευμένων την ἄρρενα

κατ' άρχὰς ἐν οὐθενὶ λόγω ποιησάμενος, ὕστες 🐂 είτ' έκ θεοπροπίου τινός είτε και κατά του είκότα λογισμόν οὐ μικρόν αὐτῷ δέος ἐπιτρέφεσθαι νομίσας !! έπεχείρησε μεν έν ημέρα μια πάσαν απολέσαι δεή-5 σει δὲ πολλῆ χοησαμένων ἀπάντων, παρ' οἶς ἔτυχον αί τε μητέρες αὐτῶν οὖσαι καὶ οἱ παίδες τρεφόμενοι, γαρίσασθαι βουλόμενος αύτοις και ταύτην την δωοεάν, θανάτου μεν απολύει παρά γνώμην, φυλακήν δὲ ποιούμενος αὐτῶν, μή τι συστάντες μετ' άλλήλων 10 βουλεύσωσι κατά τῆς τυραννίδος, ἀπιέναι πάντας έκέλευσεν έκ της πόλεως άλλον άλλη καὶ δίαιταν έχειν έν τοις άγροις μηθενός των προσηκόντων έλευθέροις παιδί μήτε έπιτηδεύματος μήτε μαθήματος μεταλαμβάνοντας, άλλα ποιμαίνοντάς τε καὶ τάλλα 15 τὰ κατὰ τοὺς ἀγροὺς ἔργα πράττοντας θάνατον άπειλήσας εί τις έξ αὐτῶν εύρεθείη παρελθών είς την πόλιν. οί δὲ καταλιπόντες τὰς πατρώας έστίας έν τοις άγροις ώσπερ δούλοι διετρέφοντο τοις άποκτείνασι τούς πατέρας αὐτῶν λατρεύοντες. . ΐνα δὲ 20 μηδε των άλλων πολιτών έν μηθενί γένηται μήτε γενναΐον μήτε άνδρώδες φρόνημα, πάσαν έκθηλυναι ταίς άγωγαζς την έπιτοεφομένην νεότητα της πόλεως 1 έπεβάλετο, ἀνελών μεν τὰ γυμνάσια καὶ τὰς ένοπλίους μελέτας, άλλάξας δὲ τὴν δίαιταν ή πρότερον 25 οί παιδες έχρώντο. πομάν τε γάρ τους άρρενας ώσπερ τας παρθένους έκέλευσε ξανθιζομένους και βοστουχιζομένους καὶ κεκουφάλοις τὰς πλοκαμίδας ἀναδούντας, ένδύεσθαί τε ποικίλους και ποδήρεις γιτωνίσκους, και χλανιδίοις άμπέχεσθαι λεπτοϊς και 30 μαλακοίς, και δίαιταν έχειν ύπο σκιαίς ήκολούθουν τε αύτοις είς τὰ διδασκαλεία των δργηστών και αύλητών καὶ τών παραπλησίων τούτοις μουσοκολάκων

παραπορευόμεναι παιδαγωγοί γυναϊκες σκιάδεια καὶ ξιπίδας κομίζουσαι, καὶ ἔλουον αὐτοὺς αὖται κτένας εἰς τὰ βαλανεῖα φέρουσαι καὶ μύρων ἀλαβάστρους 3 καὶ κάτοπτρα. τοιαύτη διαφθείρων ἀγωγῆ τοὺς παίδας ἕως ἐκπληρώσωσιν εἰκοστὸν ἔτος, τὸν ἀπὸ τοῦδε 5 χρόνον εἰς ἄνδρας εἰα τελεῖν. πολλὰ δὲ καὶ ἄλλα Κυμαίοις ἐνυβρίσας καὶ λωβησάμενος, καὶ οὖτε ἀσελγείας οὖτε ἀμότητος οὐδεμιᾶς ἀποσχόμενος, ὅτε ἀσφαλῶς κατέχειν ὑπελάμβανε τὴν τυραννίδα γηραιὸς ὧν ἤδη, δίκας ἔτισεν οὐ μεμπτὰς θεοίς τε καὶ ἀν- 10 θρώποις πρόρριζος ἀπολόμενος.

Χ. Οί δ' ἐπαναστάντες αὐτῷ καὶ τὴν πόλιν έλευθερώσαντες ἀπὸ τῆς τυραννίδος οί παϊδες τῶν πεφονευμένων ὑπ' αὐτοῦ πολιτῶν ἦσαν, οὓς κατ' άρχὰς ἄπαντας ἀποκτεϊναι ἐν ἡμέρα μιᾳ προελόμενος, 15 έπέσχεν ώσπερ έφην ύπὸ τῶν σωματοφυλάκων οἶς έδωκε τὰς μητέρας αὐτῶν ἐκλιπαρηθείς, καὶ κατ' άγρους κελεύσας διατρίβειν. όλίγοις δε ετεσιν υστεοου, έπειδή τας κώμας διεξιών πολλήν και άγαθήν είδεν αὐτῶν νεότητα, δείσας μὴ συμφρονήσαντες 20 έπαναστώσιν αὐτῷ φθάσαι διαχειρισάμενος ἄπαντας 34 έβούλετο πρίν αίσθέσθαι τινά καί παραλαβών τούς φίλους έσκόπει μετ' αὐτῶν δι' οΐου τρόπου δᾶστά τε καλ τάχιστα λαθόντες άναιρεθήσονται. τοῦτο καταμαθόντες οι παίδες, είτε μηνυθέν ὑπὸ τῶν συνειδότων 25 τινός, είτε αὐτοί κατὰ τὸν έκ τῶν είκότων λογισμὸν ὑποτοπήσαντες, φεύγουσιν είς τὰ ὄρη τὸν γεωργικὸν άρπάσαντες σίδηφον. ήκον δε αὐτοῖς ἐπίκουφοι κατὰ τάχος οί ενδιατρίβοντες εν Καπύη Κυμαίων φυγάδες, ών ήσαν έπιφανέστατοί τε καλ πλείστους Καμπανών 30 έχοντες ξένους οι Ίππομέδοντος παϊδες του κατά τὸν Τυροηνικόν Ιππαρχήσαντος πόλεμον, αὐτοί τε ώπλι-

κατ' άρχὰς ἐν ούθενὶ λόγω ποιησάμενος, ὕστες Μ είτ' έκ θεοπροπίου τινός είτε και κατά του εικότη λογισμόν ου μικρόν αυτώ δέος έπιτρέφεσθαι νομίσας μ έπεγείρησε μεν έν ημέρα μια πάσαν απολέσαι δεή-5 σει δε πολλή γρησαμένων απάντων, παρ' οίς έτυχον αί τε μητέρες αὐτῶν οὖσαι καὶ οἱ παίδες τρεφόμενοι. γαρίσασθαι βουλόμενος αύτοῖς καὶ ταύτην την δωοεάν, θανάτου μεν απολύει παρά γνώμην, φυλακήν δὲ ποιούμενος αὐτῶν, μή τι συστάντες μετ' άλλήλων 10 βουλεύσωσι κατά τῆς τυραννίδος, ἀπιέναι πάντας έπέλευσεν έπ της πόλεως άλλον άλλη και δίαιταν έγειν έν τοῖς ἀγροῖς μηθενὸς τῶν προσηκόντων έλευθέροις παισί μήτε έπιτηδεύματος μήτε μαθήματος μεταλαμβάνοντας, άλλα ποιμαίνοντάς τε και τάλλα 15 τὰ κατὰ τοὺς άγροὺς ἔργα πράττοντας θάνατον άπειλήσας εί τις έξ αύτων εύρεθείη παρελθών είς την πόλιν. οί δὲ καταλιπόντες τὰς πατοώας έστίας έν τοις άγροις ώσπερ δούλοι διετρέφοντο τοις άποκτείνασι τους πατέρας αὐτῶν λατρεύοντες. . ΐνα δὲ 20 μηδε των άλλων πολιτών έν μηθενί γένηται μήτε γενναίον μήτε ανδρώδες φρόνημα, πάσαν έκθηλυναι ταίς άγωγαζε την έπιτοεφομένην νεότητα της πόλεως !! έπεβάλετο, άνελών μεν τὰ γυμνάσια καὶ τὰς ένοπλίους μελέτας, αλλάξας δε την δίαιταν ή πρότερον 25 οί παίδες έχρώντο. χομάν τε γάρ τούς άρρενας ώσπερ τας παρθένους έκέλευσε ξανθιζομένους καί βοστουχιζομένους και κεκουφάλοις τὰς πλοκαμίδας ἀναδούντας, ενδύεσθαί τε ποικίλους και ποδήρεις χιτωνίσκους, και γλανιδίοις άμπέγεσθαι λεπτοίς και 30 μαλακοῖς, καὶ δίαιταν ἔχειν ὑπὸ σκιαῖς ἡκολούθουν τε αύτοις είς τὰ διδασκαλεΐα των όρχηστων καὶ αὐλητών και τών παραπλησίων τούτοις μουσοκολάκων

παραπορευόμεναι παιδαγωγοί γυναϊκες σκιάδεια και φιπίδας κομίζουσαι, καὶ ἔλουον αὐτοὺς αὖται κτένας εἰς τὰ βαλανεῖα φέρουσαι καὶ μύρων ἀλαβάστρους 33 καὶ κάτοπτρα. τοιαύτη διαφθείρων ἀγωγῆ τοὺς παιδας ἔως ἐκπληρώσωσιν είκοστὸν ἔτος, τὸν ἀπὸ τοῦδε 5 χρόνον εἰς ἄνδρας εἰα τελεῖν. πολλὰ δὲ καὶ ἄλλα Κυμαίοις ἐνυβρίσας καὶ λωβησάμενος, καὶ οὕτε ἀσελγείας οὕτε ἀμότητος οὐδεμιᾶς ἀποσχόμενος, ὅτε ἀσφαλῶς κατέχειν ὑπελάμβανε τὴν τυραννίδα γηραιὸς ὧν ἤδη, δίκας ἔτισεν οὐ μεμπτὰς θεοίς τε καὶ ἀν- 10 θρώποις πρόρριζος ἀπολόμενος.

Οί δ' ἐπαναστάντες αὐτῷ καὶ τὴν πόλιν έλευθερώσαντες ἀπὸ τῆς τυραννίδος οί παίδες τῶν πεφονευμένων ὑπ' αὐτοῦ πολιτῶν ἦσαν, οῦς κατ' άρχὰς ἄπαντας ἀποκτείναι ἐν ἡμέρα μιῷ προελόμενος, 15 έπέσχεν ώσπες έφην ύπὸ τῶν σωματοφυλάκων οἶς έδωκε τας μητέρας αυτών έκλιπαρηθείς, και κατ' άγροὺς κελεύσας διατρίβειν. όλίγοις δὲ ἔτεσιν ὕστεφου, έπειδή τὰς κώμας διεξιών πολλήν καὶ ἀγαθήν είδεν αὐτῶν νεότητα, δείσας μὴ συμφρονήσαντες 20 έπαναστώσιν αὐτῷ φθάσαι διαχειρισάμενος ἄπαντας 134 έβούλετο πρίν αίσθέσθαι τινά καί παραλαβών τοὺς φίλους έσκόπει μετ' αὐτῶν δι' οΐου τρόπου δαστά τε και τάχιστα λαθόντες άναιρεθήσονται. τοῦτο καταμαθόντες οί παίδες, είτε μηνυθέν ὑπὸ τῶν συνειδότων 25 τινός, είτε αὐτοὶ κατὰ τὸν ἐκ τῶν εἰκότων λογισμὸν ὑποτοπήσαντες, φεύγουσιν είς τὰ όρη τὸν γεωργικὸν άρπάσαντες σίδηρον. ήκον δὲ αὐτοῖς ἐπίκουροι κατὰ τάχος οί ένδιατρίβοντες έν Καπύη Κυμαίων φυγάδες, ών ήσαν επιφανέστατοί τε καλ πλείστους Καμπανών 30 έχοντες ξένους οί Ίππομέδοντος παϊδες του κατά τὸν Τυροηνικόν Ιππαρχήσαντος πόλεμον, αὐτοί τε ώπλι-

σμένοι κάκείνοις κομίζοντες οπλα Καμπανών τε μ σθοφόρων καὶ φίλων χεζοα συγκροτήσαντες οὐκ όλιγην. έπει δε καθ' εν απαντες έγενοντο, τους άγρους των έγθοων καταθέοντες έφόδοις ληστοικαίς έλεηλά-5 τουν, καὶ τούς δούλους ἀφίστασαν ἀπὸ τῶν δεσποτων, και τούς έκ των δεσμωτηρίων λύοντες καθώπλιζον, καὶ όσα μη δύναιντο φέρειν τε καὶ άγειν γρήματα καί βοσκήματα, τὰ μὲν ἐνεπίμπρασαν, τὰ δε κατέσφαττον. ἀπορουμένω δε τω τυράννω τίνα 11 10 χρή τρόπου αύτοις πολεμείν διὰ τὸ μήτ' ἐκ τοῦ φανερού τὰς ἐπιχειρήσεις αὐτούς ποιείσθαι μήτε ἐν τοίς αύτοις γρονίζειν τόποις, άλλα νυκτί μεν είς ορθρον, ήμέρα δ' είς νύκτα συμμετρεϊσθαι τὰς ἐφόδους, καὶ πολλάκις ἀποστείλαντι τούς στρατιώτας ἐπὶ τὴν βοή-15 θειαν της χώρας διά κενης, παραγίνεταί τις έξ αὐτῶν ημισμένος το σώμα μάστιξιν αποσταλείς ύπο των φυγάδων ώς αὐτόμολος, ος άδειαν αἰτησάμενος ὑπέσχετο τῷ τυράννῷ παραλαβών τὴν ἀποσταλησομένην σύν αύτω δύναμιν άξειν έπλ τὸν τόπον, έν ώ την 20 έπιούσαν έμελλον αὐλίζεσθαι νύκτα οί φυγάδες. ὧ πιστεύσαι παραγθείς ὁ τύραννος αίτουντι ούθέν καί τὸ έαυτοῦ σῶμα ὅμηρον παρεχομένο, πέμπει τοὺς πιστοτάτους των ήγεμόνων άγοντας εππείς τε πολλούς και την μισθοφόρον δύναμιν, οίς ένετείλατο 25 μάλιστα μεν απαντας τούς φυγάδας, εί δε μή γε ώς πλείστους έξ αὐτῶν δήσαντας πρὸς αὐτὸν ἄγειν. ό μεν ούν κατασκευαστός αὐτόμολος κατά τε άτριβεζς 18 όδους και δια δρυμών έρήμων ήγε την στρατιάν ταλαιπωρούσαν δι' όλης νυκτός έπὶ τὰ πλείστον ἀπέ-30 χουτα της πόλεως μέρη.

ΧΙ. Οἱ δὲ ἀποστάται τε καὶ φυγάδες ἐν τῷ περὶ τὸν ᾿Αορνον ὅρει πλησίον ὅντι τῆς πόλεως λοχῶντες,

ώς εμαθον έξεληλυθυταν έκ της πόλεως την του τυοάννου στρατιάν συνθήμασι μηνυθείσαν ύπὸ των σχοπών, πέμπουσιν έξ αύτών περί έξήχοντα μάλιστα τους ευτολμοτάτους διφθέρας έχοντας και φακέλλους φουγάνων πομίζοντας. οὖτοι περί λύχνων άφὰς ἄλλοι 5 κατ' ἄλλας πύλας ώς χερνηται παρεισπεσόντες έλαθον ώς δ' ενδον εγένοντο του τείχους έξελκύσαντες έκ των φακέλλων α κατέκρυπτον ξίφη, και συνελθόντες είς τὸν αὐτὸν ἄπαντες τόπον, ἔπειτ' έκειθεν δομήσαντες ἀθρόοι πρὸς τὰς ἐπὶ τὸν Αορνον φερού- 10 37 σας πύλας, τούς τε φύλακας αὐτῶν ἀποκτείνουσι κοιμωμένους και τούς σφετέρους απαντας ήδη τῷ τείχει πλησίου όντας άναπεπταμέναις ταζη πύλαις ύποδέχονται, και τούτο πράξαντες έλαθον. έτυχε γὰρ έκείνη τη νυκτί έορτή τις ούσα δημοτελής, καί δι'15 αὐτην απας ο κατὰ πόλιν ὅχλος ἐν πότοις ὢν καί ταις άλλαις εύπαθείαις. τοῦτο παρέσχεν αὐτοις κατά πολλην εύπέτειαν απάσας διελθείν τας έπι την τυοαννικήν οίκίαν φερούσας όδούς καὶ οὐδὲ παρὰ ταῖς θύραις πολλήν τινα καὶ έγρηγορυταν εύρον φυλακήν, 20 άλλα κάνταῦθα τους μεν ήδη καθεύδοντας, τους δε μεθύοντας αποσφάξαντες δίχα πόνου και κατά πληθος είς την οίκίαν ωσάμενοι, τους μεν άλλους σύμπαντας ούτε τῶν σωμάτων ἔτι καρτερούς ὅντας ούτε των φρενών διὰ τὸν οίνον προβάτων δίκην κατέσφα- 25 ξαν τον δ' 'Αριστόδημον και τους παιδας αυτου και 338 τὴν ἄλλην συγγένειαν συλλαβόντες, ἄχοι πολλῆς νυκτός αἰκιζόμενοί τε καὶ στρεβλοῦντες καὶ πάσιν ὡς είπειν λυμαινόμενοι κακοις απέκτειναν. ανελόντες δὲ τὴν τυμαννικὴν οἰκίαν πρόρριζον, ὡς μήτε παιδία 30 μήτε γυναϊκας μήτε συγγένειαν μηθενός αὐτῶν καταλιπείν, και δι' όλης νυκτός απαντας έξερευνησάμενοι τοὺς συνεργοὺς τῆς τυραννίδος, ἡμέρας γεν μένης προῆλθον εἰς τὴν ἀγοράν. ἔπειτα συγκαλέσαν τες τὸν δῆμον εἰς ἐκκλησίαν ἀποτίθενται τὰ ὅπλα

και την πάτριον καθίστανται πολιτείαν.

ΧΙΙ. Έπὶ τοῦτον δή τὸν Αριστόδημον ἔτος ὁμοῦ τι τεσσαρεσκαιδέκατον ήδη τυραννούντα Κύμης οί σύν Ταρκυνίω φυγάδες καθιστάμενοι την κατά της πατρίδος έβούλοντο συντελέσασθαι δίκην. οί δε πρέσβεις τῶν Ῥωμαίων τέως μὲν ἀντέλεγον, ὡς οὕτε 10 έπλ τούτον ηκοντες τὸν ἀνώνα οὕτ' ἐξουσίαν ἔγοντες ην ούκ ἐπέτρεψεν αὐτοῖς ή βουλή περὶ τῆς πόλεως απολογήσασθαι δίκην. ώς δ' οὐθεν ἐπέραινον, άλλ' έγκεκλικότα τὸν τύραννον έωρων ἐπὶ θάτερα μέρη διά τὰς σπουδάς και τὰς παρακλήσεις τῶν φυγάδων, 15 αίτησάμενοι χρόνον είς ἀπολογίαν, καὶ διεγγυήσαντες 133 τὰ σώματα χρημάτων, έν τῷ διὰ μέσου της δίκης ούθενος έτι φυλάττοντος αύτούς αποδράντες άχοντο. θεράποντας δὲ αὐτῶν και τὰ ὑποζύγια και τὰ ἐπὶ τῆ σιτωνία κομισθέντα χρήματα ὁ τύραννος κατέσχε. 20 ταύταις μέν οὖν ταῖς ποεσβείαις τοιαῦτα παθούσαις απράκτοις αναστρέψαι συνέβη έκ δε των έν Τυροηνία πόλεων οί πεμφθέντες κέγχοους τε και ζέας συνωνησάμενοι ταις ποταμηγοίς σκάφαις κατεκόμισαν είς την πόλιν. αύτη βραχύν τινα χρόνον ή άγορα 25 Ρωμαίους διέθρεψεν έπειτα έξαναλωθείσα είς τας αὐτὰς ἀπορίας κατέστησεν αὐτούς. ἦν δὲ οὐθὲν εἶδος άναγκαίας τροφής δ ούκ έπείραζον έτι, συνέβαινέ τε ούκ όλίγοις αὐτῶν, τὰ μὲν διὰ τὴν σπάνιν, τὰ δὲ δια την ατοπίαν της ούκ είωθυίας έδωδης, τοις μέν 30 άρρώστως διακείσθαι τὰ σώματα, τοῖς δὲ παρημελημένως διὰ πενίαν καὶ παντάπασιν άδυνάτως ώς δε τουτ' έγνωσαν οί νεωστί κεκρατημένοι τω πολέμω

ο Οὐολοῦσκοι, πρεσβειῶν ἀπορρήτοις διαποστολαϊς ἐνῆ-γον ἀλλήλους εἰς τὸν κατ' αὐτῶν πόλεμον, ὡς ἀδυνάτων έσομένων εί τις αὐτοῖς ἐπίθοιτο κεκακωμένοις πολέμφ τε και λιμφ άντέχειν. Θεών δέ τις ευνοια, · οίς φροντις ήν μή περιιδείν ύπο τοις έχθοοις 'Ρω- 5 μαίους γενομένους, έκφανέστατα καλ τότε την έαυτης δύναμιν ἀπεδείξατο. τοσοῦτος γάρ τις ἄφνω είς τὰς πόλεις τῶν Οὐολούσκων φθόρος λοιμικὸς ἐνέσκηψεν, ὅσος ἐν οὐδενὶ ἄλλφ τόπω μνημονεύεται γενόμενος οὖθ' Έλλάδος οὖτε βαρβάρου γῆς, πᾶσαν ἡλικίαν καὶ 10 τύχην και φύσιν έρρωμένων τε και άσθενων σωμάτων όμοίως διεργαζόμενος. ἐδήλωσε δὲ τὴν ὑπερβολην της συμφοράς πόλις έπιφανης των Οὐολούσκων, Οὐέλιτραι ὄνομα αὐτῆ, μεγάλη τε και πολυάνθρωπος 11 ούσα τέως, ής ο λοιμός μίαν ύπελείπετο μοϊραν έκ 15 των δέκα, τὰς δὲ ἄλλας ὑπολαβων ἀπήνεγκε. τελευτωντες δ΄ οὖν οσοι περιήσαν έκ της συμφοράς πρεσβευσάμενοι Έφωαίοις Εφρασαν την έρημίαν καί παρέδοσαν την πόλιν. Ετυχον δε και πρότερον εποίχους έκ τῆς Ῥώμης είληφότες, ἀφ' ἡς αίτίας καὶ τὸ 20 δεύτερον τοὺς κληρούχους παρ' αὐτῶν ἤτουν.

ΧΙΙΙ. Ταῦτα τοῖς Ῥωμαίοις μαθούσι τῆς μὲν συμφορᾶς οἶκτος εἰσήει, καὶ οὐ δεῖν ῷοντο τοῖς ἐχθοις ἐπὶ τοιαύταις τύχαις μνησικακεῖν, ὡς ἰκανὰς δεδωκόσι τοῖς θεοῖς ὑπὲρ σφῶν δίκας ἀνθ' ὧν ἔμελ- 25 λον δράσειν. Οὐελίτρας δὲ παραλαμβάνειν ἐδόκει κληρούχων οὐκ ὀλίγων ἀποστολῆ πολλὰ τὰ συμφέροντα ἐκ τοῦ πράγματος ἐπιλογιζομένοις. τό τε γὰρ χωρίον ἰκανὸν εἶναι ἐφαίνετο φυλακῆ ἀξιοχρέφ καταληφθὲν οἷς ἄν νεωτερίζειν ἢ παρακινεῖν τι βουλο- 30 12 μένοις ἡ μέγα κώλυμα καὶ ἐμπόδιον εἶναι ἡ τε ἀπορία τῆς τροφῆς ἡ κατέχουσα τὴν πόλιν οὐ παρ'

όλίγου μετοιωτέρα γενήσεσθαι ύπωπτεύετο, εί έμε τασταίη τις έξ αὐτης ἀπὸ τοῦ πλήθους μοίοα ἀξιόλογος. μάλιστα δὲ ή στάσις ἀναροιπιζομένη πολν η πεπαυσθαι καλώς έτι την προτέραν ένηγεν αυτούς 5 ψηφίζεσθαι του απόστολου. πάλιν γαο ώσπεο καί πρότερον ο δημος ήρεθίζετο και δι' όργης είχε τοὺς πατοικίους, πολλοί τε και χαλεποί κατ' αὐτῶν ἐγίνοντο λόγοι, των μεν όλιγωρίαν έγκαλούντων καί δαθυμίαν, ότι ούκ έκ πολλού προείδοντο την έσομέ-10 νην του σίτου σπάνιν και προεμηχανήσαντο τὰ πρὸς την συμφοράν άλεξήματα των δ' έξ έπιβουλης ύπ' αὐτῶν γεγονέναι τὴν σιτοδείαν ἀποφαινόντων δι' όργην τε καὶ έπιθυμίαν τοῦ κακῶσαι τὸ δημοτικόν άναμνήσει της άποστάσεως. διά ταύτας μέν δή τάς 15 αίτίας ή τῶν κληρούχων ἀποστολή ταχεῖα ἐγίνετο τριών ἀποδειχθέντων ἀνδρών ὑπὸ τῆς βουλῆς ἡγεμόνων. τω δήμω δε κατ' άρχας μεν ην άσμένω τούς κληρούχους διαλαγχάνειν, ώς λιμού τε άπαλλαχθησο-184 μένω και χώραν οικήσοντι εὐδαίμονα επειτα ένθυ-20 μουμένω τον λοιμόν, ος έν τη μελλούση αὐτον ύποδέχεσθαι πολύς γενόμενος τούς τε οἰκήτορας διεφθάρκει και δέος παρείχε μή και τους έποίκους το αὐτὸ ἐργάσηται, μεθίστατο κατὰ μικρὸν εἰς τάναντία ή γνώμη, ώστε οὐ πολλοί τινες ἐφάνησαν οί μετέχειν 25 βουλόμενοι τῆς ἀποικίας, ἀλλὰ πολὺ ἐλάττους ὧν ἡ βουλή έψηφίσατο, και ούτοι δὲ ήδη σφῶν αὐτῶν κατεγνώκεσαν ώς κακώς βεβουλευμένων και ύπανεδύοντο την έξοδον. κατελήφθη μέντοι τοῦτο τὸ μέρος καί τὸ άλλο τὸ μὴ έκουσίως συναράμενον τῆς έξόδου, 30 ψηφισαμένης της βουλης έξ απάντων γενέσθαι Ρωμαίων κλήφω την έξοδον, κατά δὲ τῶν λαχόντων εί μή έξίοιεν χαλεπάς και άπαραιτήτους θεμένης ζημίας.

ούτός τε δη ό στόλος είς Οὐελίτρας εὐπρεπεῖ ἀνάγκη 44 καταληφθεὶς ἀπεστάλη, καὶ ἔτερος αὐθις οὐ πολλαϊς ήμέραις ὕστερον είς Νώρβαν πόλιν, η ἐστι τοῦ Λατίνυων ἔθνους οὐκ ἀφανής.

ΧΙΙΙΙ. Έγένετο δε ούδεν των έκ λογισμού τοις 5 πατρικίοις, κατά γοῦν τὴν ἐλπίδα τοῦ λωφήσειν τὴν στάσιν, άλλ' οι περιλειφθέντες έτι χείρους ταϊς όργαζε ήσαν και πολλή τη καταβοή τῶν βουλευτῶν έχρωντο κατά τε συστροφάς και έταιρίας, όλίγοι μέν συνιόντες τὸ πρῶτον, ἔπειτα ἀθρόοι συντονωτέρας 10 ήδη γενομένης της απορίας, και συνδραμόντες είς την άγοραν τους δημάρχους έβόων. συναχθείσης δε ύπ' αὐτῶν ἐκκλησίας, παρελθῶν Σπόριος Σκίνιος, ὸς ἦν τοῦ ἀρχείου τότε ἡγεμών, αὐτός τε πολὺς ἔρρει κατὰ τῆς βουλῆς αὔξων ὡς μάλιστα ἐνῆν τὸν κατ' 15 αὐτῆς φθόνον, καὶ τοὺς ἄλλους ήξίου λέγειν ἃ φουνοῦσιν εἰς τὸ κοινόν, μάλιστα δὲ τὸν Σικίνιον καὶ 45 τὸν Βροῦτον ἀγορανόμους τότε ὅντας ἀνακαλῶν εκάτερου έξ ὀυόματος, οι και της πρώτης ἀποστάσεως τῷ δήμφ ἦρξαν, καὶ τὴν δημαρχικὴν έξουσίαν είση- 20 γησάμενοι πρώτοι αὐτῆς ἔτυχον. παρελθόντες δὲ ούτοι τοὺς κακοηθεστάτους τῶν λόγων ἐκ πολλοῦ καρεσκευασμένοι διεξήεσαν, ἃ τοῖς πολλοῖς ἀκούειν ην βουλομένοις, ώς έκ προνοίας τε και έπιβουλης ύπο των πλουσίων γένοιτο ή περί τον σίτον απορία, 25 έπειδή την έλευθερίαν ακόντων έκείνων ο δημος έκ της αποστάσεως εύρετο. Ισομοιρείν τε ούδε κατά μικρον απέφαινον της συμφοράς τοις πένησι τους εύπόρους έκείνοις μεν γὰρ είναι και τροφάς έν άφανεϊ ἀποκειμένας καὶ χρήματα, οἶς ἀνούμενοι τὰς 30 ἐπεισάκτους ἀγορὰς ἐν πολλῆ ὑπεροψία ἡσαν τοῦ κακού, τοίς δε δημόταις άμφότερα ταύτα απόρως έχειν

τήν τε ἀποστολην τῶν κληφούχων, ην ἐποιήσαντο ἐκς νοσερὰ χωρία, ἐκβολην ἀποφαίνοντες εἰς προφανη καὶ μακρῷ χείρονα ὅλεθρον, αὕξοντες ὡς μάλιστα δυνατοὶ ήσαν τῷ λόγῳ τὰ δεινά, καὶ τί πέρας ἔσται τῶν κακῶν ἀξιοῦντες μαθείν, ὑπομιμνήσκοντές τε τῶν παλαιῶν αὐτοὺς αἰκισμῶν, οἶς ὑπὸ τῶν πλου-134 σίων ἔτυχον αἰκισθέντες, καὶ τάλλα τὰ ὅμοια τούτοις κατὰ πολλην ἄδειαν διεξιόντες. τελευτῶν δὲ ὁ Βροῦτος εἰς ἀπειλήν τινα τοιάνδε κατέκλεισε τὸν λό-10 γον, ὡς εἰ βουληθείεν αὐτῷ πείθεσθαι διὰ ταχέων προσαναγκάσων τοὺς ἐκκαύσαντας τὸ δεινὸν κατασβέσαι. ἡ μὲν δὴ ἐκκλησία διελύετο.

ΧV. Οι δε υπατοι τη κατόπιν ήμερα συνεκάλουν την βουλην περίφοβοι όντες έπι τοις καινοτομουμέ-15 νοις, καὶ τὴν του Βρούτου δημοκοπίαν εἰς μέγα τι κακου αποσκήψειν οιόμενοι. πολλοί μεν δή και παντοδαποί ύπό τε αύτων έκείνων έρρήθησαν έν τω συνεδοίω λόγοι και ύπὸ τῶν ἄλλων πρεσβυτέρων, των μεν οἰομένων δεῖν θεραπεύειν τὸν δῆμον ἀπάση 20 προσηγορία λόγων και ύποσχέσει έργων, και τούς ήγεμόνας αὐτοῦ μετριωτέρους παρασκευάζειν, τιθέντας είς μέσον τὰ πράγματα καὶ μετὰ σφών ὑπὲρ τοῦ κοινή συμφέροντος παρακαλούντας σκοπείν. τῶν δὲ μηθεν ενδιδόναι και μαλακίζεσθαι συμβουλευόντων 25 πρὸς [τὸν δῆμον] ὄχλον αὐθάδη καὶ ἀμαθῆ, θρασεῖάν 134 τε καὶ ἀνύποιστον δημοκόπων ἀνθρώπων μανίαν, ἀλλὶ απολογετσθαι μέν ώς ούδεν είη των γεγονότων παρά των πατρικίων αίτιον, καὶ ὑπισχνεζοθαι πρόνοιαν έξειν του κακού την δυνατήν, τοῖς δὲ ταράττουσι τὸν 30 δημον έπιτιμαν καὶ προαγορεύειν, ώς εἰ μὴ παύσονται την στάσιν άναρριπίζοντες άξίας τίσουσι δίκας. ταύτης ήγεττο της γνώμης "Αππιος, καὶ ήν ή νικώσα

αῦτη πολλῆς ἐμπεσούσης πάνυ τοὶς συνέδροις φιλονεικίας ὅστε καὶ τὸν δῆμον ὑπὸ τῆς βοῆς αὐτῶν
ἐξακουομένης ἐπὶ πολὺ ταραχθέντα συνδραμεῖν
ἐπὶ τὸ βουλευτήριον, καὶ πᾶσαν ὀρθὴν ἐπὶ τῆ
προσδοκία γενέσθαι τὴν πόλιν. μετὰ δὲ τοῦτο δ
οἱ μὲν ὅπατοι προελθόντες συνεκάλουν τὸν δῆμον εἰς ἐκκλησίαν ἡν δὲ οὐ πολὺ τῆς ἡμέρας ἔτι
τὸ λειπόμενον καὶ παρελθόντες ἐπειρῶντο τὰ
δόξαντα σφίσιν ἐν τῆ βουλῆ λέγειν. ἐνίσταντο
δὲ αὐτοῖς οἱ δήμαρχοι, καὶ οὐκ ἡν ἐν μέρει οὐδ' 10
148 ἐν κόσμφ γινόμενος παρ' ἀμφοῖν ὁ λόγος. ἐβόων
γὰρ ᾶμα καὶ ἔξέκλειον ἀλλήλους, ὥστε μὴ ράδιον
εἶναι τοῖς παροῦσι τὰς διανοίας αὐτῶν ὅ τι βούλονται συνιδεῖν.

ΧVΙ. Έδικαίουν δε οί μεν υπατοι την κρείττονα 15 ἔχοντες ἐξουσίαν ἀπάντων ἄρχειν τῶν ἐν τῆ πόλει, οί δε δήμαρχοι την έκκλησίαν έαυτων είναι χωρίον ώσπες έκείνων την βουλήν, και όπόσα έπι τοις δημόταις ήν κρίναι τε και ψηφίζεσθαι, τούτων αὐτοί παν έχειν τὸ κράτος. συνηγωνίζετο δὲ τοῖς μὲν ή 20 πληθύς έπιβοώσα και όμόσε χωρείν εί δέοι τοις κωλύουσι παρεσκευασμένη, τοις δε ύπάτοις οι πατρίκιοι συστρέψαντες αύτούς. έγίγνετο δε πολύς άγων περί του μη είξαι έκατέροις, ώς έν μια τη τότε ήττη πα**φαχωρουμένης της είς του λοιπον χρόνον έκατέρων** 25 δικαιώσεως. ηλιός τε περί καταφοράν ην ήδη, καί συνέτρεχεν έκ τῶν οἰκιῶν τὸ ἄλλο πλῆθος είς τὴν άγοράν, και έμελλον εί νύξ έπιλαμβάνοι την έριν είς 349 πληγάς τε καὶ λίθων χωρήσειν βολάς. Ίνα δὴ μὴ τοῦτο γένοιτο, προελθών ὁ Βροῦτος τοὺς ὑπάτους 30 ήξίου δούναι λόγον αὐτῷ, παύσειν ὑπισχνούμενος την στάσιν. κάκεινοι δόξαντες σφίσι παρακεχωρησθαι,

ότι τῶν δημάρχων παρόντων οὐ παρ' ἐκείνων ὁ δηξεαγωγὸς ήτήσατο τὴν χάριν, ἐπιτρέπουσιν αὐι: λέγειν. σιωπης δε γενομένης, αλλο μεν οὐδεν ό Βρούτος είπεν, ήρώτησε δὲ τοὺς ὑπάτους τοιάνδε 5 τινὰ ἐρώτησιν Αρά γε, ἔφη, μέμνησθ', ὅτι διαλυομένοις ήμιν την στάσιν τοῦτο συνεχωρήθη τὸ δίκαιον ύφ' ύμῶν, ὅταν οἱ δήμαρχοι συναγάγωσι τὸν δῆμον ύπερ ότουδήτινος, μη παρείναι τῆ συνόδω τους πατρικίους μηδ' ένοχλεῖν; Μεμνήμεθα, έφησεν ὁ Γε-10 γάνιος. καὶ ὁ Βρούτος ὑποφέρει Τί οὐν μαθόντες έμποδων ίστασθε ήμιν και ούκ έατε τους δημάρχους ὰ βούλονται λέγειν; ἀποκρίνεται πρὸς ταῦτα ὁ Γεγάνιος "Ότι ούκ αὐτοί συνεκάλεσαν τὸν δημον είς την έκκλησίαν, άλλ' ήμεζς οί υπατοι. εί μεν ούν ύπὸ 15 τούτων ή σύνοδος έγένετο, ούθεν αν ήξιουμεν ούτε κωλύειν ούτε πολυπραγμονείν έπειδή δε ήμεις συνηγάγομεν την έκκλησίαν, ούχι τούτους άγορεύειν 135 κωλύομεν, άλλ' ύπὸ τούτων αὐτοί κωλύεσθαι οὐ δικαιούμεν. και ό Βρούτος ύποτυχών Νικώμεν, έφη-20 σεν, ο δημόται, και παρακεχώρηται ήμιν ύπο των διαφόρων όσα ήξιουμεν. νῦν μεν οὐν ἄπιτε καὶ παύσασθε φιλονειχούντες αύριον δε ύμιν ύπισχνούμαι φανερον ποιήσειν όσην έχετε ίσχύν. και ύμεις γε, ώ δήμαρχοι, παραχωρήσατε αύτοις της άγορας έν τω 25 παρόντι οὐ γὰρ εἰς τέλος παραχωρήσετε μαθόντες δε όσον έχει πράτος ύμων ή άρχή. γνώσεσθε γάρ οὐπ είς μακράν· έγω τοῦθ' ύμεν ὑποδέχομαι ποιήσειν φανερόν μετριωτέραν αὐτων ἀποδώσετε τὴν ὑπερηφανίαν. ἐὰν δὲ φενακίζων ὑμᾶς εὑρεθῶ, χρήσασθε 30 ο τι βούλεσθέ μοι.

XVII. Ούθενος δὲ πρὸς ταῦτα ἀντιλέξαντος, ἀπήεσαν ἐκ τῆς ἐκκλησίας οὐ τὰς ὁμοίας ὑπολήψεις

έχοντες έκατεροι άλλ' οι μεν αποροι δοκουντές τι 1 περιττου έξευρηκέναι του Βροῦτου καὶ οὐκ εἰκῆ ὑποσχέσθαι πράγμα τηλικοῦτου οί δὲ πατρίκιοι πεοιφρονούντες την κουφότητα του άνθρώπου, και τών ύποσχέσεων την τόλμαν έως λόγου χωρήσειν οιόμε- 5 νοι μηθέν γαρ ύπὸ τῆς βουλῆς συγκεχωρῆσθαι τοις δημάρχοις έξω τοῦ βοηθεῖν τοῖς ἀδιχουμένοις τῶν δημοτιχῶν. οὐ μὴν ἄπασί γε εἰσήει καὶ μάλιστα τοῖς πρεσβυτέροις όλιγωρία τοῦ πράγματος, άλλὰ προσέχειν, μή τι ανήκεστον ή τοῦ ανδρὸς έξεργασηται 10 μανία. τῆ δ' έξης νυκτὶ κοινωσάμενος τοῖς δημάρχοις ὁ Βροῦτος τὴν ξαυτοῦ γνώμην, καὶ παρασκευασάμενος χείρα οὐκ ὀλίγην δημοτών, κατέβαινε μετ' αὐτῶν είς τὴν ἀγοράν και πρίν ἡμέραν λαμπρὰν γενέσθαι καταλαβόμενοι τὸ Ήφαιστεΐου, ἔνθα ἡν ἔθος 15 αύτοις έκκλησιάζειν, έκάλουν μεν είς έκκλησίαν τον δημον. πληρωθείσης δὲ τῆς ἀγορᾶς ὄχλος γὰρ ὅσος ούπώποτ' είώθει συνηλθε παρελθών Σκίνιος ὁ δήμαρχος πολύν μεν εποιήσατο κατά των πατρικίων λόγον, απαντα ύπομιμνήσκων όσα κατά των δημοτι- 20 352 κῶν αὐτοῖς ἐπράχθη ἐπειτα ὑπὲρ τῆς παρελθούσης ήμέρας έδίδασκεν, ώς κεκωλυμένος ύπ' αὐτῶν είη λόγου τυχείν και την έξουσίαν της άρχης άφηρημένος. Τίνος γὰρ ἂν ἔτι γενοίμεθα, ἔφη, κύριοι τῶν ἄλλων, εί μηδε τοῦ λέγειν ἐσόμεθα; πῶς δ' ἄν τινι 25 ύμων άδικουμένω πρός αύτων βοηθείν δυναίμεθα, εί την έξουσίαν τοῦ συναγαγείν ὑμᾶς ἀφαιρεθείημεν; άρχουσι γὰρ δήπου παντὸς ἔργου λόγοι, καὶ οὐκ ἄδηλου ότι οίς είπειν α φρουούσιν ούκ έξεστιν, ούδε πράξαι αν έξειη α βούλονται. η πομίζεσθε ούν, έφη, 30 την έξουσίαν ην δεδώκατε ήμεν, εί μη μέλλετε βεβαιούν αὐτῆ τὸ ἀσφαλές, ἢ νόμω γραφέντι κωλύσατε

τοὺς έμποδών ήμεν τὸ λοιπὸν έσομένους. τοιαύτα διαλεχθείς, έπικελεύσαντος αὐτῷ τοῦ δήμου μεγάλη βοή τὸν νόμον εἰσφέρειν, ἔχων αὐτὸν ἤδη γεγραμμένον άνεγίνωσκε, καὶ ψῆφον άναδίδωσι τῷ πλήθει 5 περί αὐτοῦ παραχοῆμα έπενεγκεῖν. οὐ γὰρ ἐδόκει τὸ 135 ποάγμα δεϊσθαι άναβολής ούδε μελλησμού, μή τι άλλο κώλυμα γένηται πρός των ύπάτων. ήν δὲ τοιόσδε ὁ νόμος. Δημάρχου γνώμην άγορεύοντος εν δήμω μηδείς λεγέτω μηδεν έναντίον, μηδε μεσολα-10 βείτω τὸν λόγον. ἐὰν δέ τις παρὰ ταῦτα ποιήση, διδότω τοῖς δημάρχοις έγγυητὰς αίτηθεὶς είς ἔπτισιν ής αν έπιθωσιν αὐτῷ ζημίας. ὁ δὲ μὴ διδοὺς έγγυητήν θανάτω ζημιούσθω, και τὰ χρήματα αὐτοῦ ίερα έστω, των δ' άμφισβητούντων πρός ταύτας τας 15 ζημίας αί πρίσεις έστωσαν έπλ του δήμου. τουτον τον νόμον έπιψηφίσαντες οί δήμαρχοι διέλυσαν την έππλησίαν και ὁ δημος ἀπήει πολλης γεγονώς μεστὸς εὐθυμίας, τῷ δὲ Βρούτῷ μεγάλην χάριν εἰδώς, ἐκείνου δοκών είναι τὸ ἐνθύμημα τοῦ νόμου.

20 XVIII. Μετὰ τοῦτο πολλαὶ καὶ περὶ πολλῶν ἐγίνοντο τοὶς δημάρχοις πρὸς τοὺς ὑπάτους ἀντιλογίαι, καὶ οὖτε ὁ δημος ὁπόσα ἡ βουλὴ ψηφίσαιτο κύρια ἡγεῖτο, οὖθ' ὧν ὁ δημος γνοίη τῆ βουλῆ φίλλιον τι ἦν ' ἀντιπαρατεταγμένοι δὲ καὶ δι' ὑποψίας 1354 25 ἔχοντες ἀλλήλους διετέλουν. οὐ μὴν τό γε μῖσος αὐτῶν εἰς ἔργον τι ἀνήκεστον ἐχώρησεν, οἶα ἐν ταῖς τοιαὑταις φιλεῖ γίνεσθαι ταραχαῖς. οὔτε γὰρ οἱ πένητες ἐπὶ τὰς οἰκίας ὥρμησαν τῶν πλουσίων, ἔνθα ὑπελάμβανόν τινας εὐρήσειν ἀποκειμένας τροφάς, 30 ἢ τὴν ἐν τῷ φανερῷ ἀγορὰν ἁρπάζειν ἐπεβάλοντο, ἀλλ' ὑπομένοντες ἀνεἰσθαι πολλοῦ διαφόρου μικρά, καὶ ὁπότε ἐξαπορηθεῖεν ἀργυρίου τὰς ἐκ γῆς δίζας

τε και βοτάνας σιτούμενοι άνείχοντο ούτε οί πλούσιοι βιασάμενοι τους άσθενεστέρους τη τε οίκεία δυνάμει και τη παρά των πελατών πολλή ούση κατασχειν αὐτοί τὴν πόλιν ήξίωσαν, τοὺς μὲν έξελάσαντες έξ αὐτης, τοὺς δὲ ἀποκτείναντες, ἀλλὰ διέμενον 5 55 ώσπες οι σωφρονέστατα πολιτευόμενοι πρός τούς υίους πατέρες εὐνοούση και κηδομένη τῆ ὀργῆ πρὸς τὰς άμαρτάδας αὐτῶν χρώμενοι. τοιαύτης δὲ καταστάσεως οὔσης περὶ τὴν Ῥώμην αὶ πλησιόχωροι πόλεις έκάλουν τους βουλομένους οίκετν παρά σφίσι 10 'Ρωμαίων πολιτείας τε μεταδόσει και άλλων φιλαν-Φρώπων έλπίσιν ύπαγόμεναι, αί μεν ἀπὸ τοῦ βελτίστου δι' εύνοιάν τε και έλεον της συμφοράς, αι δε πλείους διὰ φθόνον τῆς πάλαι ποτε εὐτυχίας. καϊ ήσαν οι ἀπαναστάντες πανοικεσία και μεταθέμενοι 15 τὰς οἰκήσεις έτέρωσε πολλοί πάνυ ών οί μεν ἀνέστησαν αὐθις, ἐπειδή κατέστη τὰ πράγματα τῆς πόλεως, οί δε και διέμειναν.

ΧΝΙΙΙ. Ταῦτα δὲ ὁρῶσι τοῖς ὑπάτοις ἐδόκει τῆς βουλῆς ἐπιτρεπούσης στρατοπέδου ποιεῖσθαι κατα- 20 γραφὴν καὶ ἐξάγειν ἔξω τὴν δύναμιν. εἰλήφεσαν δὲ ἀφορμὴν τῷ ἐγχειρήματι πρέπουσαν, ἐπιδρομαῖς τε καὶ λεηλασίαις κακουμένης τῆς χώρας ὑπὸ τῶν πο- 356 λεμίων θαμινά, τά τε ἄλλα ὅσα ἐκ τοῦ πράγματος χρηστὰ ἡν ἐπιλογιζόμενοι, ὑπερορίου στρατιὰς ἐκ- 25 πεμφθείσης ὡς εὐπορωτέρα μὲν ἔξουσι τῆ ἀγορῷ χρῆσθαι οἱ ὑπολειφθέντες ἐλάττους γενόμενοι, ἐν ἀφθονωτέροις δὲ διάξουσι τοῖς ἐπιτηδείοις οἱ τὰ ὅπλα ἔχοντες ἐκ τῶν πολεμίων ἐπισιτιζόμενοι, λωφήσει δὲ ἡ στάσις ὅσον ἄν ἡ στρατεία κατέχη χρό- 30 νον μάλιστα δὲ ἐφαίνετο ἔργφ βεβαιώσειν αὐτῶν τὰς διαλλαγὰς συστρατευόντων ἀλλήλοις πατρικίων

καὶ δημοτών ή γενησομένη παρά τούς κινδύνους κακών τε και άγαθών Ισομοιρία. άλλ' ούκ ήν το πλήθος ύπήχοον αύτοις, ούδ' ώσπερ πρότερον έχούσιου ύπήντα πρός την καταγραφήν άνάγκην δε 5 προσφέρειν τοῖς μη βουλομένοις οὐκ έδικαίουν την έκ τῶν νόμων οἱ ὕπατοι ἀλλ' ἐκ τῶν πατοικίων έθέλονταί τινες κατεγράφησαν άμα τοῖς πελάταις, καὶ αύτοις έξιουσιν όλίγον τι ἀπὸ τοῦ δήμου μέρος συνεστράτευεν, ήγεμών δὲ των έξελθόντων ἡν Γάιος 10 Μάρκιος ὁ τὴν Κοριολάνων πόλιν έλων καὶ τῆ 135 πρός 'Αντιάτας άριστεύσας μάχη, και οί πλείστοι των συναραμένων τὰ ὅπλα δημοτών τοῦτον ἐξιόντα όρωντες έπερρώσθησαν, οί μεν δι' εύνοιαν, οί δε του κατορθώσειν έλπίδι περιβόητος γάρ ήν ήδη ό 15 ανήρ, καὶ δέος αὐτοῦ μέγα παρά τοῖς πολεμίοις έγεγόνει. αύτη προελθούσα ή στρατιά μέχρι πόλεως Αντίου δίχα πόνου σίτου πολλοῦ καταληφθέντος έν τοίς άγροις και άνδραπόδων και βοσκημάτων συγνών έγκρατής έγένετο, καὶ ού μετά πολύ παρην εύ-20 πορωτέρα γεγονυΐα τοῖς κατά τον βίον, ώστε τοῖς ύπομείνασι πολλήν κατήφειαν και κατάμεμψιν των δημαγωγών έμπεσείν, δι' ους αποστερέσθαι έδόκουν της όμοίας εὐτυχίας. ό μεν δη Γεγάνιος καὶ Μηνύκιος οί τοῦτον τὸν ἐνιαυτὸν ὑπατεύοντες ἐν 25 μεγάλοις καὶ παντοδαποῖς γειμώσι γενόμενοι καὶ πολλάκις άνατρέψαι κινδυνεύσαντες την πόλιν, οὐθέν δεινον είργάσαντο, άλλα διέσωσαν τα κοινά φρονι-1358 μώτερον μαλλον η εύτυγέστερον τοις συμβαίνουσι

χοησάμενοι.
30 ΧΧ. Οἱ δὲ μετ' αὐτοὺς ἀποδειχθέντες ὕπατοι Μάρκος Μηνύκιος Αὐγουοῖνος καὶ Αὐλος Σεμποώνιος 'Ατρατῖνος δεύτερου καταστάντες ἐπὶ τὴν ἀρχήν,

άνδοες οὖθ' ὅπλων οὕτε λόγων ἄπειοοι, ποονοία μὲν έχοήσαντο πολλή σίτου τε και της άλλης άγορας έμπλησαι την πόλιν, ώς έν τη κατ' αὐτην εὐετηρία της όμονοίας του πλήθους κειμένης, οὐ μὴν έξεγένετό γε αὐτοῖς ἀμφοτέρων ᾶμα τούτων τυχεῖν, ἀλλὰ συν- 5 εισηλθεν αμα τῷ κόρῷ τῶν ἀγαθῶν ἡ τῶν χρησομένων αύτοις υβρις. καὶ τότε δὴ μέγιστος κατέλαβε την Ρώμην κίνδυνος έξ άρχης, ότε ηκιστα έδόκει. οί τε γαο έπι την σιτωνίαν αποσταλέντες ύπ' αὐτῶν πρέσβεις έκ τῶν παραθαλαττίων τε καὶ μεσογείων 10 έμπορίων σίτον ώνησάμενοι κατήγαγον δημοσία, οί τε διαμείβεσθαι τὰς ἀγορὰς εἰωθότες ἐκ παντὸς τό-359 που συνηλθον, παρ' ὧν ή πόλις ຜνησαμένη τὸν φόρτον έκ τῶν κοινῶν χρημάτων εἶχεν ἐν φυλακῆ. ήλθον δε και οι πρότερον αποσταλέντες πρέσβεις είς 15 Σικελίαν Γεγάνιος και Οὐαλέριος πολλάς ἄγοντες όλκάδας, έν αίς έκομίζοντο πυρών πέντε μυριάδες μεδίμνων Σικελικών, ών τὸ μὲν ημισυ μέρος ώνητὸν ην βραχείας πάνυ τιμης, τὸ δὲ λοιπὸν ὁ τύραννος άπεστάλκει προϊκα δούς και τέλεσι παρακομίσας τοῖς 20 ίδίοις. ώς δ' ἀπηγγέλθη τοῖς ἐν τῆ πόλει ὁ κατάπλους των σιτηγων όλκάδων των άπο Σικελίας, πολλή ζήτησις ένέπιπτε τοῖς πατρικίοις ὑπὲρ τῆς διαθέσεως αὐτοῦ. οί μεν γὰρ ἐπιεικέστατοι αὐτῶν καί φιλοδημότατοι πρός τὰς κατεχούσας τὸ κοινὸν 25 άνάγκας άποβλέποντες, τήν τε παρά του τυράννου δωρεάν παρήνουν απασι διανετμαι τοτς δημοτικότς, καλ τὸν ἀνηθέντα ἐκ τῶν δημοσίων χοημάτων σῖτον όλίγης αὐτοῖς ἀπεμπολήσαι τιμῆς, διδάσκοντες ώς έκ τούτων αν γένοιντο μάλιστα των χαρίτων έπιει- 30 κέστεραι πρός τους ευπόρους αι των πενήτων όργαι. 1360 οί δε αὐθαδέστεροι καὶ όλιγαρχικώτεροι πάση προθυμία τε και μηγανή κακούν ἄοντο δείν τους δημοτικούς, και συνεβούλευον τιμίας ι'ς ένι μάλιστα ποιείν αύτοις τὰς ἀγοράς, ΐνα σωφρονέστεροι διὰ τὴν άνάγκην γένοιντο καί πρός τὰ λοιπὰ τῆς πολιτείας

5 δίχαια νομιμώτεροι.

ΧΧΙ. Τούτων ην των όλιγαρχικών καὶ ὁ Μάρπιος έπείνος ὁ Κοριολάνος έπιπληθείς, ούχ ώσπερ οί λοιποί κούφα καί δι' εὐλαβείας την έαυτοῦ γνώμην άποφαινόμενος, άλλ' άντικους και θρασέως, ώστε 10 πολλούς ἀκούσαι καὶ των δημοτικών. είχε γάρ τινας έξω των κοινών έγκλημάτων και ίδίας προφάσεις νεωστί γενομένας, έξ ων είκότως έδόκει μισείν τους δημοτικούς. ὑπατείαν γὰο αὐτῷ μετιόντι ταῖς ἔγγιστα γενομέναις άρχαιρεσίαις καὶ τούς πατρικίους 15 έχοντι συναγωνιζομένους, ὁ δημος έναντιωθείς οὐκ είασε δούναι την άρχην, την τε λαμπρότητα τού άνδρος και την τόλμαν δι' εύλαβείας έχων, μή τι διά ταύτα νεωτερίση περί την των δημάρχων κατάλυσιν, και μάλιστα δεδιώς, ὅτι συνελάμβανεν αὐτῷ ١١ 20 πάση προθυμία το των πατρικίων πλήθος ώς ουδενί των πρότερον. ταύτης τε ούν της ύβρεως όργη έπαρθείς ὁ ἀνὴρ καὶ τὴν μεταβολὴν τοῦ πολιτεύματος είς του έξ άρχης κόσμου αποκαταστήσαι προθυμούμενος, αὐτός τε ἀναφανδόν, ώσπες καὶ πρό-25 τερον έφην, έπραττε την τοῦ δήμου κατάλυσιν, καὶ τούς άλλους ένηγεν. ην δε περί αυτον εταιρία μεγάλη νέων εύγενων, οίς ήν τὰ μέγιστα τιμήματα βίων και πελάται συχνοί συνεστηκότες έπι ταις έκ των πολέμων ώφελείαις οίς έπαιρόμενος έφρυάττε-30 το και λαμπρός ήν και προήλθεν έπι μήκιστον έπιφανείας. οὐ μὴν εὐτυχοῦς γε διὰ ταῦτα καταστροφης έτυχε συναχθείσης γὰο ὑπὲο τούτων βουλης,

και τῶν πρεσβυτέρων, ὡς ἔθος ἦν αὐτοῖς, πρώτων ἀποφηναμένων τὰς ἑαυτῶν διανοίας, ἐν οἶς οὐ πολλοί τινες ἦσαν οι τὰς κατὰ τοῦ δήμου γνώμας ἄντι162 κρυς ἀγορεύσαντες, ἐπειδὴ καθῆκεν εἰς τοὺς νεωτέρους ὁ λόγος, αἰτησάμενος ἐξουσίαν παρὰ τῶν ὑπάτων εἰπεῖν ὅσα βούλεται, καὶ τυχὼν ἐπισημασίας τε μεγάλης καὶ προσοχῆς, λόγον διεξῆλθε κατὰ τοῦ δήμου τοιόνδε.

ΧΧΙΙ. Ότι μεν ούχ ύπ' ἀνάγκης τε καὶ ἀπορίας βιασθείς ὁ δημος ἐποιήσατο τὴν ἀπόστασιν, οἱ πα- 10 τέρες, άλλα πονηρά έλπίδι έπαρθείς, ώς καταλύσων την άριστοκρατίαν ύμῶν καὶ πάντων αὐτὸς ἐσόμενος τῶν κοινῶν κύριος, σχεδὸν οἶμαι πάντας ὑμᾶς ἠσθῆσθαι τὰ περί τὰς διαλλαγὰς αὐτοῦ πλεονεκτήματα όρῶντας : ῷ γε οὐκ ἀπέχρησε διαφθείραντι τὴν περί 15 τὰ συμβόλαια πίστιν καὶ τοὺς ἐπὶ ταύτη κειμένους άνελόντι νόμους μηθεν άλλο πολυπραγμονείν, καινήν δὲ καταστησάμενος ἀρχὴν ἐπὶ τῷ καθελεῖν τὴν τῶν ύπάτων, ໂεραν και ἄσυλον ἐποίησεν αὐτὴν νόμω, καὶ νῦν τυραννικήν έξουσίαν περιβαλόμενος, ὧ βουλή, 20 1363 τῷ νεωστὶ κυρωθέντι νόμῷ λέληθεν ὑμᾶς. ὅταν γὰρ έπ' έξουσίας πολλής οί προεστημότες αὐτοῦ πρόφασιν εὐποεπη ποοβαλλόμενοι τὸ δη τοῖς ἀδικουμένοις τῶν δημοτών βοηθείν, διὰ τῆς έξουσίας ταύτης ἄγωσι καὶ φέρωσιν ὅσα ἄν αὐτοῖς δοκῆ, καὶ μηθεὶς ὁ κω- 25 λύσων τὰς παρανομίας αὐτῶν ή, μήτε ἰδιώτης μήτε ἄρχων δεδοικώς τὸν νόμον, ος ἀφαιρείται καὶ τὸν λόγον ήμῶν ἄμα τοις ἔργοις θάνατον ἐπιτιθείς ζημίαν τοtς έλευθέραν την φωνην άφιεισι, τί προσηκεν ονομα θέσθαι τη δυναστεία ταύτη τοὺς νοῦν ἔχοντας 30 ετερον, η τουθ' όπερ έστιν άληθες και πάντες αν όμολογήσαιτε, τυραννίδα; εί δ' οὐχ ὑφ' ένὸς ἀνδρός, ἀλλ'

ύφ' όλου τυραννούμεθα δήμου, τί τοῦτο διαφέρε; τὸ γὰρ ἔργον ἐξ ἀμφοϊν τὸ αὐτό. πράτιστον μὲν σὖν ἡν μηδε το σπέρμα της έξουσίας ταύτης έασαι καταβαλλόμενον, άλλὰ πάντα ὑπομείναι πρότερον, ὡς "Αππιος 5 ὁ βέλτιστος ἐκ πολλοῦ τὰ δεινὰ προορώμενος ήξίου εί δὲ μή, νῦν γε ὁμοθυμαδὸν ᾶπαντας έξορύξαντας αύτην πρόρριζον έχ της πόλεως έκβαλείν έως ἀσθε-13 νής έστι και προσπολεμηθηναι ραδία. και τοῦτ' οὐ πρώτοις ήμιν, ὁ βουλή, οὐδὲ μόνοις έξεγένετο πα-10 θείν, πολλοίς δε και πολλάκις ήδη τοίς είς άβουλήτους ἀνάγκας καταστάσι γνώμης άμαρτουσι τῆς άρίστης περί τὰ μέγιστα, έπειδή τὰς άρχας οὐκ έκωλυσαν του κακού, τὰς αὐξήσεις πειρᾶσθαι καθαιρείν και ή μετάνοια τῶν όψε ἀρχομένων σω-15 φρουείν ήττων ούσα της προυοίας, καθ' ετερον αὖ τρόπον οὐ χείρων οὐσα ἀναφαίνεται τη κωλύσει τοῦ τέλους ἀφανίζουσα τὸ ἐν τῆ ἀρχῆ άγνοηθέν.

XXIII. Εὶ δέ τισιν ὑμῶν δεινὰ μὲν τὰ τοῦ δήμου ἔργα εἶναι δοκεῖ, καὶ κεκωλύσθαι αὐτὸν οἴονται δεῖν τὰ λοιπὰ ἐξαμαρτάνοντα, δέος δὲ εἰσέρχεται, μὴ δόξωσι λύειν τὰς ὁμολογίας πρότεροι καὶ παραβαίνειν τοὺς ὅρκους, γνώτωσαν ὅτι οὐκ ἄρχοντες 1365 ἀλλὰ τοὺς ἄνηρηκότας τιμωρούμενοι αὐτὸ δρῶσιν, ἀναίτιοί τε πρὸς θεοὺς ἔσονται καὶ ἐπὶ τῷ σφετέρῷ κεμφέροντι τὰ δίκαια πράξουσι. μέγα δ' ὑμῖν γενέσθω τεκμήριον, ὅτι τοῦ λύειν τὰς ὁμολογίας καὶ παραβπονδεῖν οὐχ ὑμεῖς, ἀλλὰ τὸ δημοτικὸν ἄρχει μέρος ρολ ἀξιοῦν ἐμμένειν ἐφ' οἶς εῦρετο τὴν κάθοδον οὐ γὰρ ἐπὶ τῷ κακῶς δράσαι τὴν βουλήν, ἀλλ' ἐπὶ τῷ μὴ ὑπ' ἐκείνης κακοῦσθαι τὴν τῶν δημάρχων ἐξου-

σίαν ήτήσατο. χρηται δε αὐτῆ οὐκέτι εἰς α δεί οὐδ' έφ' οίς εύρετο, αλλ' έπι διαφθορά και συγχύσει τῆς πατρίου πολιτείας. μέμνησθε γάρ δήπου την νεωστί γενομένην έκκλησίαν και τους υπό των δημαγωγών φηθέντας εν αὐτῆ λόγους ὅσην ἐπεδείξαντο αὐθά- τ δειάν τε και άκοσμίαν, και νῦν ἐφ' οΐου είσιν αὐχήματος οί μηδεν ύγιες φρονούντες, έπειδή εγνωσαν ώς εν τη ψήφφ εστίν απαν το της πόλεως κράτος, 56 ής αὐτοί πρατήσουσι πλείους ήμῶν ὄντες. τί οὖν καταλείπεται ποιείν ήμιν ἀρξάντων έκείνων παρασπον- 10 δείν και παρανομείν, εί μη το άμύνεσθαι τούς ἄρξαντας, καὶ ὰ τέως ἀδίκως ἔχουσιν ἀφελέσθαι σύν δίκη, και είς τὸ λοιπὸν παῦσαι πλειόνων έφιεμένους χάριν είδότας τοις θεοίς, ὅτι οὐκ είασαν αύτους τὰ πρώτα πλεονεκτήσαντας είς τὰ λοιπὰ σω- 15 φρονείν, άλλὰ ταύτην ἐνέβαλον αὐτοίς τὴν ἀναισχυντίαν τε και πολυπραγμοσύνην, ύφ' ής ύμετς άναγκασθέντες τά τ' ἀπολωλότα πειρασθε ἀναλαβείν, καί τὰ λοιπὰ δι' ής προσηκε φυλακής λαβεῖν.

ΧΧΙΙΙΙ. Καιρός δὲ ὁ παρών οἶος οὐχ ἔτερος, 20 εἴπερ γε ἄρχεσθαι μέλλετε σωφρονεῖν, ἐν ῷ κεκά-κωται αὐτῶν τὸ πλεῖστον μέρος ὑπὸ τοῦ λιμοῦ, καὶ τὸ λοιπὸν οὐκ ἂν ἔτι δύναιτο πολὺν ἀντισχεῖν χρόνον ὑπ' ἀχρηματίας, εἰ σπανίους τε καὶ τιμίας ἔχοι 367 τὰς ἀγοράς ἀναγκασθήσονται δὲ οἱ μὲν κάκιστοι 25 καὶ οὐδέποτε τῆ ἀριστοκρατία χαίροντες ἐκλιπεῖν τὴν πόλιν, οἱ δ' ἐπιεικέστεροι πολιτεύεσθαι κοσμίως μηθὲν ἔτι ἐνοχλοῦντες ὑμῖν. τάς τ' οὖν ἀγορὰς διὰ φυλακῆς ἔχετε, καὶ τῆς τιμῆς τῶν ἀνίων μηθὲν ἀνίετε, ἀλλ' ὅσου πλείστου ποτὲ ἡν τὰ ἄνια, τοσού- 30 του καὶ νῦν αὐτὰ πωλεῖν ψηφίσασθε δικαίας ἀφορμὰς ἔχοντες καὶ προφάσεις εὐλόγους, τήν τε ἀχάριστον

τοῦ δήμου καταβοήν, ώς ὑφ' ήμῶν κατασκευασθείσης της σιτοδείας, ή δια την απόστασιν την έκείνων έγένετο καὶ τὴν καταφθοράν ἢν ἐποιήσαντο τῆς γῆς. άγοντες αὐτὴν καὶ φέροντες ὅσπερ πολεμίαν, καὶ 5 τας έξαιφεθείσας έχ του δημοσίου δαπάνας είς τους αποσταλέντας έπὶ τὴν σιτωνίαν ἄνδρας, καὶ άλλα πολλά, α ήδίκησθε ύπ' αὐτῶν' ΐνα καὶ γνῶμεν ήδη τί ποτ' έστιν έμεινο το δεινόν, ο διαθήσουσιν ήμας, αν μή ποιώμεν απαντα τω δήμω τα καθ' ήδονάς. 10 ώς οί δημαγωγοί αὐτῶν δεδιττόμενοι έλεγον. εί δε 136 άφήσετε καὶ τοῦτον έκ τῶν χειρῶν τὸν καιρόν, πολλάκις εύξεσθε τοιούτου τυχείν έτέρου καὶ εί γνοίη τοῦτο ὁ δημος, ὅτι βουληθέντες καταλύειν αὐτοῦ τὴν ίσχὺν ἀπετράπεσθε, πολύ μᾶλλον ύμιν βαρύς έγκεί-15 σεται, πολέμιον μεν το βουλόμενον ύμων ήγούμενος. δειλον δε το μη δυνάμενον.

ΧΧΥ. Τοιαύτ' εἰπόντος τοῦ Μαρκίου, διέστησαν αί γνώμαι τών συνέδρων, καὶ θόρυβος έν αὐτοῖς έγίνετο πολύς. οί μεν γαρ έξ άρχης έναντίοι τοτς 20 δημοτικόζε καὶ τὰς διαλλαγάς παρά γνώμην ὑπομειναντες, έν οξς ή τε νεότης ολίγου δείν πασα ην και των ποεσβυτέρων οί πλουσιώτατοί τε καὶ φιλοτιμότατοι, βαρέως φέροντες οί μεν έπὶ ταῖς περὶ τὰ συμβόλαια βλάβαις, οί δ' ἐπὶ τῆ περὶ τὰς τιμὰς ἐλατ-25 τώσει, ἐπήνουν τὸν ἄνδρα ώς γενναΐον καὶ φιλόπολιν και τὰ κράτιστα τῷ κοινῷ λέγοντα οί δὲ δημοτικάς έχοντες τὰς προαιρέσεις τῶν τρόπων καὶ τὸν 130 πλούτον οὐ πέρα τοῦ δέοντος ἐκτετιμηκότες, τῆς τε είρηνης οὐδεν ἀναγκαιότερον ὑπολαμβάνοντες, 30 ήχθοντο τοῖς λεγομένοις ὑπ' αὐτοῦ καὶ τὴν γνώμην ού προσίεντο ήξίουν τε μή τοῖς βιαίοις, άλλά τοῖς εύγνώμοσι περιείναι των ταπεινοτέρων, μηδ' άπρε-

πες αλλ' αναγκαϊον ήγεϊσθαι το έπιεικές, αλλως τε καλ πρός τους συμπολιτευομένους έπ' εύνοία γινόμενον μανίαν τε απέφαινον αύτου την συμβουλην, ού παροησίαν οὐδὲ ἐλευθερίαν. βραχύ μὲν οὖν τούτο τὸ μέρος και ἀσθενές ον περιεωθείτο ύπὸ του 5 βιαιοτέρου. ταῦτα δὲ ὁρῶντες οἱ δήμαρχοι παρῆσαν γαρ τῷ συνεδρίῷ παρακληθέντες ὑπὸ τῷν ὑπάτων έβόων τε καὶ ήσπαιρον καὶ τὸν Μάρκιον λυμεώνα και όλεθρον της πόλεως άπεκάλουν πονηρούς διεξιόντα κατά του δήμου λόγους, καλ εί μη κωλύ- 10 σειαν αὐτὸν οί πατρίκιοι πόλεμον έμφύλιον είς τὴν πόλιν εἰσάγοντα θανάτω ζημιώσαντες η φυγή, αὐτοί 70 ποιήσειν τοῦτ' έλεγον. δορύβου δ' έτι πλείονος ἐπλ τοτς λόγοις των δημάρχων γενομένου, καλ μάλιστα έχ των νεωτέρων τὰς ἀπειλὰς δυσανασχετούντων, 15 έπαρθείς τούτοις ὁ Μάρχιος αὐθαδέστερον ήδη καθήπτετο των δημάρχων και θρασύτερον Εί μή παύσεσθε μέντοι, λέγων, ταράττοντες την πόλιν ύμεζς καλ έκδημαγωγούντες τους άπόρους, οὐκέτι λόγφ διοίσομαι πρός ύμᾶς, άλλ' ἔργω.

ΧΧVI. Ήγοιωμένης δὲ τῆς βουλῆς, ὡς ἔμαθον οι δήμαρχοι πλείους ὅντας τοὺς βουλομένους ἀφελέσθαι τὴν δοθείσαν ἐξουσίαν τῷ δήμῳ τῶν ἐμμένειν ταῖς ὁμολογίαις ἀξιούντων, ἐξέδραμον ἐκ τοῦ βουλευτηρίου κεκραγότες καὶ θεοὺς τοὺς ὁρκίους 25 ἐπικαλούμενοι. καὶ μετὰ τοῦτο συναγαγόντες εἰς ἐκκλησίαν τὸν δῆμον, ἐδήλωσαν αὐτῷ τοὺς ἐν τῆ βουλῆ ὁηθέντας λόγους ὑπὸ τοῦ Μαρκίου, καὶ τὸν ἄνδρα εἰς ἀπολογίαν ἐκάλουν. ὡς δ' οὐ προσεῖχεν αὐτοῖς, ἀλλὰ καὶ τοὺς ὑπηρέτας ὑφ' ὧν ἐκαλεῖτο 30 προπηλακίζων τοῖς λόγοις ἀνεῖρξεν, ἀγανακτήσαντες .371 ἔτι μᾶλλον οι δήμαρχοι παραλαβόντες τούς τε ἀγο-

ρανόμους καὶ τῶν ἄλλων πολιτῶν συχνοὺς ὧρμησαν έπ' αὐτόν ὁ δ' ἔτυχεν ἔτι διατρίβων πρὸ του βουλευτηρίου τῶν τε πατρικίων πολλοὺς ἐπαγόμενος καὶ την άλλην έταιρίαν [την] περί αύτον έχων. ώς δὲ 5 συνείδον αὐτὸν οἱ δήμαρχοι, προσέταξαν τοις ἀγοοανόμοις έπιλαβέσθαι τοῦ σώματος καὶ εί μὴ έκων βούλεται ἀχολουθείν βία ἄγειν είχον δε τότε την άγορανομικήν έξουσίαν Τίτος Ιούνιος Βρούτος καί Γάιος Οὐισέλλιος 'Ρούγας. οί μεν δη προσήεσαν ώς 10 έπιληψόμενοι τοῦ ἀνδρός, οί δὲ πατρίκιοι δεινὸν ήγησάμενοι τούργον ύπὸ τῶν δημάρχων πρὸ δίκης άγεσθαί τινα σφών βία, προύστησαν του Μαρκίου και τύπτοντες τους όμόσε χωρουντας απήλασαν. διαβοηθέντος δε τοῦ πάθους ἀνὰ τὴν πόλιν ὅλην, έξε-15 πήδων απαντες έκ των οίκιων οί μεν έν τοις άξιώμασιν ὄντες και χοημάτων έχοντες εὖ τὸν Μάρκιον ύπερασπιούντες αμα τοις πατρικίοις και την άρχαίαν ἀνακτησόμενοι πολιτείαν, οί δὲ ταπεινοί ταῖς 137 τύχαις καλ βίου σπανίζοντες άμύνειν παρεσκευα-20 σμένοι τοῖς δημάρχοις καὶ ποιεῖν ο τι αν έκεῖνοι κελεύσωσιν' η τε αίδώς, ύφ' ης κρατούμενοι τέως ουδεν ετόλμων είς άλλήλους παρανομείν, τότε άνήρητο ὑπ' αὐτῶν. οὐ μὴν ἔδοασάν γε οὐδὲν ἀνήκεστον την ημέραν έκείνην, άλλ' είς την έπιοῦσαν άνεβά-25 λουτο, γνώμη τε και παρακλήσει τῶν ὑπάτων είξαντες.

ΧΧVII. Τῆ δ' έξης ήμέρα πρῶτοι καταβάντες εἰς τὴν ἀγορὰν οἱ δήμαρχοι συνεκάλουν τὸν δημον εἰς ἐκκλησίαν, καὶ παριόντες ἐκ διαδοχης πολλὰ μὲν τῶν πατρικίων κατηγόρουν ὡς ἐψευσμένων τὰς συνθήκας καὶ παραβεβηκότων τοὺς ὅρκους, οὺς ἐποιήσαντο πρὸς τὸν δημον ὑπὲρ ἀμνηστίας τῶν πάλαι,

πίστεις παραφέροντες του μη βεβαίως αὐτοὺς διηλλάχθαι πρὸς τὸ δημοτικὸν τήν τε τοῦ σίτου σπάνιν, ην αύτοι κατεσκεύσαν, και τὰς ἀποστολάς τῶν κληοούχων άμφοτέρων και τὰ άλλα ὅσα ἐμηχανήσαντο μειώσεως του πλήθους ένεκα. πολλά δὲ του Μαρκίου 13 καθήπτοντο τοὺς φηθέντας ὑπ' αὐτοῦ λόγους ἐν τῆ βουλή διεξιόντες, και ότι καλούμενος είς ἀπολογίαν ύπὸ τοῦ δήμου οὐ μόνον οὐκ ήξίωσεν έλθεῖν, ἀλλὰ καλ τους άφικομένους έπ' αυτον άγορανόμους τύπτων απήλασεν. ἐκάλουν δὲ μάρτυρας τῶν ἐν τῆ βουλῆ 10 γενομένων τους έντιμοτάτους των έκετ, της δέ περί τοὺς ἀγορανόμους ὕβρεως ἄπαντας τοὺς τότε παρόντας κατά την άγοραν δημοτικούς. ταῦτα δ' είπόντες εδίδοσαν εί βουλομένοις είη τοις πατοικίοις ἀπολογίαν, κατέχοντες έπὶ τῆς ἐκκλησίας τον 15 δημον, έως ή βουλή διαλυθή. έτυχον γὰο ὑπὲο αὐτῶν τούτων συνεδρεύοντες οί πατρίκιοι διαπορούντες, είτε απολογητέον αύτοις είη πρός του δημου ύπεο ών διεβλήθησαν, είτε μενετέον έφ' ήσυχίας έπει δ' αί πλείους γνώμαι τὰ φιλανθρωπότερα τῶν αὐθα- 20 δεστέρων προείλοντο, διαλύσαντες οί υπατοι τον σύλλογον προηλθον είς την άγοράν, τάς τε κοινάς άπολυσόμενοι διαβολάς και περί του Μαρκίου τον δημου άξιώσοντες μηθέν βουλεύσαι άνήκεστον. καί παρελθών ὁ πρεσβύτερος αὐτῶν Μηνύκιος Ελεξε 25 τοιάδε.

4 XXVIII. Ή μεν ύπες της σιτοδείας ἀπολογία πάνυ βραχειά έστιν, ὧ δημόται, και οὐκ ἄλλους τινὰς παρεξόμεθα ὧν ἂν λέγωμεν ἢ ὑμᾶς μάρτυρας. τήν τε γὰρ ἀφορίαν τῶν σιτικῶν καρπῶν ἐπίστασθε 30 δήπου και αὐτοι διὰ τὸν ἐκλειφθέντα σπόρον γενομένην τήν τε ἄλλην καταφθορὰν τῆς χώρας οὐ παρ'

έτέρων ύμας δεί μαθείν, ἀφ' ής αίτίας συνέβη, και ώς τελευτώσα ή πλείστη τε καὶ άρίστη γη πάντων έσπάνικε καρπών τε και άνδραπόδων και βοσκημάτων, τὰ μὲν ὑπὸ τῶν πολεμίων διαρπαζομένη, τὰ δὲ 5 ύμιν μη έπιχορηγούσα τοσούτοις ούσι καὶ μηδεμίαν άλλην αποτροφήν έχουσιν. ώστε ούκ έξ ών οί δημαγωγοί διαβάλλουσιν, άλλ' έξ ών αὐτοί ίστε, τὸν λιμον ήγούμενοι γεγονέναι παύσασθε προσάπτοντες έπιβουλήν ήμετέραν τῷ πάθει, καὶ δι' όργῆς ἔχοντες 10 ήμας ούδεν άδικούντας. αί δ' άποστολαί των κληοούχων έκ τοῦ ἀναγκαίου ἐγένοντο, κοινῆ δόξαν ὑμῖν απασι δια φυλακής έχειν χωρία είς πόλεμον έπιτήδεια, καὶ μεγάλα ώνησαν ἐν καιρῷ σφόδρα ἀναγκαίοι γενόμεναι τούς τε έξιόντας καὶ τούς ὑπολειπουέ-15 νους ύμων. οί μέν γε ἀφθονωτέρων εὐπορούσιν έχεῖ των επιτηδείων οί δ' ενθάδε ύπομείναντες ήττον σπανίζουσι της άγορας η τε ισομοιρία της τύχης, ης μετέσχομεν ύμιν τοις δημοτικοίς οί πατρίκιοι κλήρο ποιησάμενοι τον έξοδον, ού ψέγεται.

τες, τοῦ δὲ σίτου τὴν διάπρασιν ώς ἂν ὑμῖν ἄπασι δόξη ποιησόμενοι. περιμείναντες ούν, έάν τι μη γένηται τούτων, τότε κατηγορείτε ήμων. εί δε βουληθείητε ακριβώς έξετασαι τὰ διάφορα, δικαιότερον αν ήμεζε οί πατρίκιοι του δήμου κατηγοροίημεν, η την 5 βουλην ύμεζς έχοιτε δι' αίτίας. άδικείτε γαο ήμας, ο δημόται, και μηθέν άχθεσθητε άκούοντες, οί γε οὐκ ἀναμείναντες τῆς γνώμης ἡμῶν μαθεῖν τὸ τέλος κατηγορείν ήδη αὐτῆς άξιοῦτε. καίτοι τίς οὐκ οἰδεν, ότι παντί τῷ βουλομένω δάστον ἔργον ἄν γένοιτο 10 συγχέαι καὶ ἀνελεῖν ὁμόνοιαν ἐκ πόλεως, τοιαῦτα 177 έγκαλουντι, ών ή πίστις μέλλουσα και έν άδήλω έτι ούσα ού φυλακή έστι του μή παθείν τι κακόν, άλλὰ πρόφασις του άδικειν; και ου τοις προεστηκόσιν ύμων μόνον ών διαβάλλουσι την βουλην και συκο- 15 φαντούσιν έπιτιμαν άξιον, άλλα και ύμιν ούχ ήττον ών πιστεύετε αύτοις και πρίν πειραθήναι άγανακτείτε. έχοην γαο ύμας, εί τα μέλλοντα έφοβείσθε άδικήματα, και τὰς ἐπ' αὐτοῖς ὀργὰς μελλούσας ἔχειν. νῦν δὲ φαίνεσθε ταχύτερα μᾶλλον ἢ φρονιμώτερα 20 έγνωκέναι, και τὸ ἀσφαλέστερον ἐν τῷ κακουργοτέρῳ τιθέναι.

ΧΧΧ. Περί μεν δη των κοινων άδικημάτων, έφ' οἶς την βουλην οἱ δήμαρχοι διέβαλον, ἀποχρην οἰομαι τοσαῦτα εἰρῆσθαι. ἐπεὶ δὲ καὶ καθ' ἔνα ἔκαστον 25 ήμων, περὶ ών ἂν εἴπωμεν ἐν τῆ βουλῆ, συκοφαντοῦσι, καὶ διιστάναι την πόλιν αἰτιῶνται, καὶ νῦν 378 Γάιον Μάρκιον ἄνδρα φιλόπολιν ἐλευθέρα φωνῆ χρησάμενον ὑπὲρ τῶν κοινῶν ἀποκτεῖναι ζητοῦσιν ἢ φυγάδα ποιῆσαι τῆς πατρίδος, βούλομαι καὶ περὶ 80 τούτου τὰ δίκαια εἰπεῖν πρὸς ὑμᾶς καὶ σκοπεῖτε, εἰ μετρίους καὶ ἀληθεῖς ἐρῶ τοὺς λόγους. ὑμεῖς, ὧ δη-

μόται, διαλλαττόμενοι πρός την βουλην αποχοην ύμιν ώεσθε των δανείων άφεισθαι, καὶ βοηθείας Ενεκα των κατισχυομένων πενήτων ἄρχοντας έξ αύτων ήτήσασθε αποδεικνύναι, και ταυτα αμφότερα πολ-5 λην είδότες ημίν χάριν έλάβετε καταλύσαι δε την άρχην των υπάτων, η την βουλην ακυρον ποιησαι της ύπερ των κοινών προστασίας και την τάξιν άνατοέψαι της πατρίου πολιτείας ούτε ήτήσασθε ούτε μέλλετε. τί οὖν μαθόντες ἐπιχειφεῖτε πάντα συγχεῖν 10 ταῦτα νυνί; καὶ τίνι δικαίω πιστεύοντες τὰς τιμὰς ημών ζητείτε άφαιρείσθαι; εί γαρ έν τοίς μετέγουσι της βουλης φοβερου ποιήσετε το μη μετά παρρησίας α φρουούσι λέγειν, τί αν εἴποιεν οί προεστηκότες ύμῶν ἐπιεικές; ἢ ποίω χρησάμενοι νόμω θανάτω ζη-1879 15 μιούν η φυγή των πατρικίων τινάς άξιώσουσιν; ούτε γάο οί παλαιοί νόμοι ταύτην διδόασιν ύμζυ την έξουσίαν, ούτε αι νεωστί γενόμεναι πρός την βουλην ομολογίαι. τὸ δ' ἐκβαίνειν τοὺς νομίμους ὅρκους καὶ την βίαν κοείττονα ποιείν της δίκης οὐκέτι δημο-20 τικόν έστιν, άλλ' εί τάληθη βούλεσθε άκούειν τυραννικόν. έγω δε παραινέσαιμ' αν ύμτν, ων μεν ευρεσθε παρά της βουλης φιλανθρώπων μηδενός αφίστασθαι. ων δε ούκ ήξιώσατε διαλυόμενοι την έχθραν τότε τυχείν μηδε νῦν ἀντιποιείσθαι.

25 ΧΧΧΙ. Ίνα δὲ μᾶλλον ὑμτν γένηται φανερόν, ὅτι οὐθὲν οὕτε μέτριον οὕτε δίκαιον ἀξιοῦσιν οἱ δημαγωγοί, ἀλλὰ παρανόμων τε καὶ ἀδυνάτων ἐφίενται μετενεγκόντες τὸ πρᾶγμα ἐφ' ἐαυτούς, οῦτω σκοπεῖτε, καὶ ὑπολάβετε τοὺς μετέχοντας τοῦ συνεδρίου 30 τοῖς ἐν ὑμτν πολιτευομένοις ἐγκαλεῖν, ὅτι πονηροὺς κατὰ τῆς βουλῆς διατίθενται λόγους ἐν ὑμιν, καὶ καταλύουσι τὴν πάτριον ἀριστοκρατίαν, καὶ διαστα-1380

σιάζουσι την πόλιν, απαντα ταυτα λέγοντας άληθη. ποιούσι γάο ταύτα και τὸ πάντων χαλεπώτατον, ότι δυναστείαν περιβάλλονται μείζονα της συγκεχωρημένης αὐτοις ἄκριτον ἀποκτείνειν ἐπιχειροῦντες ὅν αν έθέλωσιν έξ ήμων, και ότι δεί τους ταῦτα ποιοῦν- 5 τας τεθυάναι υηποινί. πῶς ἂν ὑμεῖς ἐνέγκοιτε τὴν αὐθάδειαν τοῦ συνεδρίου; καὶ τί αν είποιτε; ἀρ' οὐκ άγανακτήσαιτε καί δεινά φαίητε πάσχειν, εί την παροησίαν άφαιρήσεται τις ύμᾶς και την έλευθερίαν, τὸν ὑπὲο τῶν ἐσχάτων κίνδυνον ἐπιθεὶς τοῖς ἐλευ- 10 θέραν φωνήν ύπερ του δήμου φθεγξαμένοις; ούκ ένεστ' άλλως είπειν. Επειθ' α παθείν ούκ αν ύπομείναιτε αὐτοί, ταῦθ' έτέρους πάσχοντας ἀνέχεσθαι δικαιουτε; πολιτικά γε, ω δημόται, και μέτρια ύμων τὰ βουλεύματα. τοιαῦτα άξιοῦντες, οὐκ αὐτοὶ βε- 15 βαιούτε τὰς καθ' έαυτῶν διαβολὰς ἀληθεῖς εἶναι, και τους συμβουλεύοντας την παράνομον ύμων δυναστείαν μη περιοραν αὐξομένην, τὰ δίκαια καὶ συμ-181 φέροντα τῷ κοινῷ φρονοῦντας ἀποδείκνυτε; ἐμ🎉 μεν γὰο δοκετ. ἀλλ' εί γε τάναντία βούλεσθε ὧν 20 διαβέβλησθε ποιείν, έμοι συμβούλφ χρησάμενοι μετριάσατε καὶ τοὺς λόγους ἐφ' οἶς ἄχθεσθε πολιτικώς και μή δυσοργήτως ένέγκετε. περιέσται γαο ύμτν μεν εί τοῦτο ποιήσετε άγαθοτς είναι δοκείν, τοίς δε απεχθώς διακειμένοις πρός ύμας με- 52 τανοεΐν.

XXXII. Δίκαια μὲν δὴ ταῦτα προεχόμενοι πρὸς ὑμᾶς μεγάλα, ῶς γε οὖν οἰόμεθα, πείθομεν ὑμᾶς μηδὲν ἔξαμαρτάνειν χρηστὰ δὲ καὶ φιλάν-θρωπα ἔργα, οἶς χρησόμεθα οὖκ ὀνειδίσαι βουλόμενοι 30 ὑμᾶς ἀλλ' ἐπιεικεστέρους ποιῆσαι, χωρὶς τῶν παλαιῶν τὰ νεωστὶ γενόμενα περὶ τὴν κάθοδον ὑμῶν,

ών ήμεζς μεν επιλελησθαι βουλόμεθα, ύμεζς δε δίκαιοί έστε μεμνήσθαι. άναγκαζόμεθα δὲ αὐτὰ παραφέοειν νυνί, χρήζοντες άντι πολλών και μεγάλων, ών 138 ύμιν δεομένοις έχαρισάμεθα, ταύτην παρ' ύμων άν-5 τιλαβείν την χάριν, μήτε άποκτείναι μήτε έκβαλείν της πόλεως άνδρα φιλόπολιν καὶ τὰ πολέμια πάντων κράτιστον. ζημιωσόμεθα γαρ ού μικρά, εὐ ἴστε, ώ δημόται, τοιαύτης αποστερήσαντες άρετης την πόλιν. μάλιστα μεν ούν δι' αὐτὸν έχεῖνον ὑφεῖναι τῆς όρ-10 γης δίκαιοί έστε, μνησθέντες οσους ύμων έσωσεν έν τοζς πολέμοις, καὶ μὴ λόγων μνησικακεῖν φαύλων, άλλ' ἔργων μεμνησθαι καλών. ὁ μὲν γὰρ λόγος ύμας του ανδρός ούδεν έβλαψεν, αί δε πράξεις αὐτου μεγάλα ώφέλησαν. εί δὲ πρὸς τοῦτον άδιαλ-15 λάκτως έχετε, ήμιν γέ τοι καὶ τη βουλή χαρίσασθε αυτον δεομένοις, και διαλλάγητε ήδη ποτε βεβαίως τήν τε πόλιν ώσπες έξ άρχης είχε μίαν είναι ποιήσατε. εί δὲ πείθουσιν ήμιν οὐ συγχωρήσετε, εὖ ίστε, ὅτι οὐδ' ἡμεῖς βιαζομένοις ὑμῖν είξομεν, ἀλλ' 20 είτε φιλότητος ἀδόλου καὶ χαρίτων έτι μειζόνων 1881 ήδε ή πείρα του δήμου πάσιν αίτία έσται, ή πολέμου έμφυλίου αὐθις ἄρξει καὶ κακῶν ἀνηκέ-

ΧΧΧΙΙΙ. Τοιαύτα τοῦ Μηνυκίου διεξελθόντος, 25 δρῶντες οἱ δήμαρχοι τῆ τε μετριότητι τῶν λόγων καὶ τῆ φιλανθρωπία τῶν ὑποσχέσεων ὑπαγόμενον τὸ πλῆτθος, ἤχθοντο καὶ χαλεπῶς ἔφερον, μάλιστα δὲ Γάιος Σικίννιος Βελλοῦτος, ὁ πείσας τοὺς πένητας ἀποστῆναι τῶν πατρικίων καὶ στρατηγὸς ἀποδειχθεὶς ὑπ' 30 αὐτῶν ἕως ἦσαν ἐν τοῖς ὅπλοις, ἔχθιστος ἀνὴρ ἀριστοκρατία καὶ διὰ τοῦτο προηγμένος ὑπὸ τῶν πολλῶν εἰς ἐπιφάνειαν τήν τε δημαρχικὴν ἔξουσίαν δεύ-

τερον ήδη παρειληφώς, άπάντων ηκιστα τών δημαγωγῶν έαυτῷ συμφέρειν ὁμονοἤσαι οἰόμενος τὴν πόλιν και τον άρχατον άναλαβετν κόσμον. ού γάρ οσον τάς τιμάς και τάς δυνάμεις έξειν έτι τάς αὐτάς ὑπελάμβανεν άριστοχρατίας πολιτευομένης, γεγονώς τε κα- 5 κῶς καὶ τεθραμμένος ἀδύξως καὶ λαμπρον οὐθεν άποδειξάμενος ούτε κατά πολέμους ούτε έν είρήνη, 4 άλλὰ και περί τῶν ἐσχάτων κινδυνεύσειν, ὡς ἐστασιακώς την πόλιν και πολλών αὐτῆ κακών γεγονώς αίτιος. ένθυμηθείς δή όσα χρή λέγειν τε καί πράτ- 10 τειν καὶ μετὰ τῶν συναρχόντων βουλευσάμενος, έπειδή κάκείνους έσχεν όμογνώμονας, άνέστη καί μικρά περί της κατεχούσης τον δημον άτυχίας άποδυράμενος, τούς τε ύπάτους ἐπήνεσεν, ὅτι λόγον ήξίωσαν ύποσχεϊν τοις δημόταις οὐχ ὑπεριδόντες 15 αὐτῶν τῆς ταπεινότητος, καὶ τοις πατρικίοις εἰδέναι χάριν έφησεν, εί τις αύτοις ήδη ποτε φροντίς είσερχεται της σωτηρίας των πενήτων και έτι μαλλον έφη μετὰ πάντων έκμαρτυρήσειν, έὰν ὅμοια παράσχωνται τοῖς λόγοις τὰ ἔργα.

ΧΧΧΙΙΙΙ. Είπων δὲ ταῦτα καὶ δόξας μέτριος όργην εἶναι καὶ διαλλακτικὸς ἐπιστρέφει πρὸς τὸν Μάρκιον παρεστηκότα τοῖς ὑπάτοις καὶ λέγει. Σὰ δὲ τί οὐκ ἀπολογῆ πρὸς τοὺς σαυτοῦ πολίτας, ὧ γενναῖε, περὶ ὧν εἶπας ἐν τῆ βουλῆ; μᾶλλον δὲ τί οὐκ 25 ἀντιβολεῖς καὶ παραιτῆ τὰς ὀργὰς αὐτῶν, ἵνα μετριω
85 τέραν ἐπιθῶσί σοι ζημίαν; ἀρνεῖσθαι μὲν γὰρ οὐκ ἄν ἀξιώσαιμί σε τοσούτων ἀνδρῶν εἰδότων, οὐδ' εἰς ἀναισχύντους καταφεύγειν ἀπολογίας, Μάρκιον ὅντα καὶ φρόνημα μεῖζον ἢ κατ' ἰδιώτην ἔχοντα εἰ μὴ 30 ἄρα τοῖς ὑπάτοις καὶ τοῖς πατρικίοις καλῶς ἔχει πείθειν ὑπὲρ σοῦ τὸν δῆμον, σοὶ δὲ οὐκ ἄρα καλῶς

έξει τὸ αὐτὸ τοῦτο περί σεαυτοῦ ποιήσαντι. Ταῦτα δ' έλεγεν ούκ άγνοῶν, ὅτι μεγαλόφοων ἀνὴο ούχ ύπομενεί κατήγορος έαυτου γενόμενος ώς ήμαρτηκώς άφεσιν αίτεῖσθαι τῆς τιμωρίας, οὐδ' εἰς ολοφυρμούς 5 καὶ δεήσεις καταφεύξεται παρά τὸν έαυτοῦ τρόπον, άλλ' ήτοι καὶ τὸ παράπαν ἀπαξιώσει τὴν ἀπολογίαν, η την έμφυτον αὐθάδειαν φυλάττων οὐθέν ὑποθωπεύσει τον δημον μετριάσας περί τους λόγους όπερ καὶ συνέβη. γενομένης γὰρ ήσυχίας καὶ πολλής έμ-10 πεσούσης όλίγου δείν πάσι τοις δημοτικοίς προθυμίας ἀπολύειν αὐτόν, εί τὸν παρόντα θεραπεύσειε καιρόν, τοιαύτην αὐθάδειαν ἐπεδείξατο λόγων, καὶ τοσούτον αὐτῶν κατεφρόνησεν, ώστε παρελθών έξαρ-13 νος μεν ύπεο ούθενος ήν των πρός την βουλην είρη-15 μένων κατά τοῦ πλήθους, οὐδ' ὡς μεταγινώσκων ἐπ' αύτοις είς οίκτους καὶ παραιτήσεις έτρέπετο άρχην δὲ οὐδὲ δικασταῖς αὐτοῖς ήξίου χρησθαι περὶ οὐδενὸς πράγματος, ώς οὐδεμίαν έχουσιν έξουσίαν νόμιμον εί δε βουλήσεται τις έπὶ τῶν ὑπάτων αὐτοῦ κατηγο-20 οείν είτ' ἔργων εὐθύνας ἀπαιτών είτε λόγων, ἔνθα νόμος έστιν ετοιμος είναι δίκην υπέχειν. παρεληλυθέναι δὲ πρὸς τοὺς δημότας ἔλεγεν, ἐπειδή καλουσιν αὐτοί, τὰ μὲν ἐπιτιμήσων ταζς παρανομίαις αὐτῶν καὶ πλεονεξίαις, αίς έχρήσαντο περί τε τὴν ἀπόστα-25 σιν καί μετά την κάθοδον τὰ δὲ συμβουλεύσων έπισχείν ήδη ποτέ και συστείλαι τὰς ἀδίκους ἐπιθυμίας. και μετά τοῦτ' ἐπιστρεφῶς πάνυ και θρασέως άπάντων αύτων καθήπτετο καὶ μάλιστα των δημάρχων. προσήν δ' αὐτοῦ τοῖς λόγοις οὐχ ώς πολίτου 135 30 δημον αναδιδάσκοντος ευλόγιστος αίδώς, οὐδ' ώς ίδιώτου πολλοίς ἀπεχθομένου σώφρων εὐλάβεια πρὸς τὰς τοῦ κρατούντος ὀργάς, ἀλλ' ὡς ἐχθροῦ προπηλακίζοντος άδεῶς τοὺς ὑπὸ χεῖρα ἄκρατός τις χολή καὶ βαρεία τοῦ κακῶς πάσχοντος ὑπεροψία.

ΧΧΧΥ. Τοιγάρτοι λέγοντός τε αὐτου μεταξύ πολύς θόρυβος έγένετο τῆδε καὶ τῆδε θαμινά μεθελκομένων, ως έν διαφόροις πλήθεσι και ού τὰ αὐτὰ 5 βουλομένοις, των μεν ήδομένων έπι τοις λόγοις αὐτοῦ, τῶν δὲ πάλιν ἀχθομένων. καὶ ἐπειδὴ ἐπαύσατο λέγων, έτι πλείων ανέστη βοή και δόρυβος. οί μεν γὰρ πατρίκιοι κράτιστον ἀνδρῶν λέγοντες ἐπήνουν αὐτὸν ἐπὶ τῆ παροησία, και μόνον ἀπέφαινον έξ 10 άπάντων σφων έλεύθερον, δς οΰτε πολεμίων έδεισεν έπιόντων όχλον, ούτε πολιτών αὐθάδεις καὶ παρανό-38 μους εκολάκευσεν όρμάς οί δε δημοτικοί δυσανασχετούντες έπλ τοῖς ονειδισμοῖς βαρύν καλ πικρον και πολεμίων απάντων έχθιστον αὐτὸν ἀπεκάλουν. 15 προθυμίαν δε πολλην είχον τινες ήδη, οίς πολύ προσην τὸ εύχερες, εν χειρών αὐτὸν διαφθείραι νόμφ. συνήργουν δ' αύτοζε είς τοῦτο και συνελάμβανον οί δήμαρχοι, και μάλιστα Σικίννιος ένεδίδου τοῖς βουλήμασι τὰς ἡνίας. τελευτῶν γοῦν, ἐπειδὴ πολλὴν 20 αὐτοῦ καταδρομὴν ἐποιήσατο καὶ τοὺς δυμοὺς έξέκαυσε τών δημοτών πολύς έμπνεύσας τη κατηγορία, τέλος έξήνεγκεν, ὅτι θάνατον αὐτοῦ καταψηφίζεται τὸ ἀρχείου τῆς εἰς τοὺς ἀγορανόμους ὕβρεως ἕνεκεν, ους τη προτέρα των ήμερων άγειν αὐτὸν κελευσθέν- 25 τας ύφ' αύτων τύπτων απήλασεν ού γαο έτέρων τινών είναι τὸν προπηλακισμὸν τὸν είς τοὺς ὑπηρέτας σφών γενόμενον η τών κελευσάντων. και ταῦτ' είπων επέταξεν άγειν αυτόν επί τον υπερκείμενον 39 της άγορας λόφον. Εστι δε τὸ χωρίον κρημνός έξαί- 30 σιος, όθεν αὐτοζς έθος ἡν βάλλειν τοὺς ἐπιθανατίους. οί μεν ούν άγορανόμοι προσήεσαν ώς επιληψόμενοι

του σώματος, οί δε πατρίκιοι μέγα έμβοήσαντες ώρμησαν έπ' αὐτούς άθρόοι Επειθ' ὁ δημος έπὶ τούς πατρικίους και ην πολλή μεν έργων άκοσμία, πολλή δε λόγων ύβρις παρ' άμφοῖν, ώθισμοί τε καὶ χειρών 5 έπιβολαί. κατελήφθη δε και σωφρονεΐν ήναγκάσθη τὰ παρακινούντα ὑπὸ τῶν ὑπάτων βιασαμένων είς μέσους καὶ τοις δαβδούχοις άναστέλλειν κελευσάντων τούς ογλους τοσαύτη άρα της άρχης αίδως ήν τοίς τότε άνθοώποις, και ούτω τίμιον τὸ τῆς βασιλικής 10 έξουσίας σχήμα. έφ' σίς ὁ Σικίννιος άδημονών καί διαταραττόμενος, εύλαβείας τε μεστός ών μη προσαναγκάση τους διαφόρους τοῖς βιαίοις τὰ βίαια λύσαι, αποστήναι τε ούκ άξιων του έγχειρήματος, έπειδή απαξ έπεβάλετο, και μένειν έφ' οίς εκρινεν 15 οὐ δυνατὸς ὤν, πολύς ἐν τῷ σκοπεῖν ὅ τι πραατέου ην.

ΧΧΧΥΙ. Κατιδών δ' αυτον άμηγανούντα Αεύ-1 πιος Ιούνιος Βρούτος, έκετνος ὁ δημαγωγὸς ὁ τεχνησάμενος ἐφ' οἶς ἔσονται δικαίοις αί διαλλαγαί, δεινός 20 ανήο τα τε άλλα καλ πόρους εύρεζν έν απόροις, προσέργεται μόνος μόνω καὶ ὑποτίθεται μὴ φιλονεικεῖν έγγειοήματι θεομώ και παρανόμω συναγωνιζόμενον, δρώντα τούς τε πατρικίους απαντας ήρεθισμένους καλ έτοίμους όντας, εί κληθείεν ύπὸ τῶν ὑπάτων, ἐπὶ τὰ 25 οπλα γωρείν, του δε δήμου το καρτερώτατον μέρος ένδοιάζου και ούκ άγαπητῶς δεχόμενου ἀνδρὸς ἐπιφανεστάτου τῶν ἐν τῆ πόλει παράδοσιν ἐπὶ θανάτω καὶ ταύτα άκρίτου. συνεβούλευε δε αύτῷ τότε μεν είξαι, καὶ μὴ γωρείν όμόσε τοῖς ὑπάτοις, μή τι μείζου κα-30 κου έργάσηται, προθείναι δε τω άνδρι δίκην δρίσαντα γρόνον όσον δή τινα, καὶ ψηφον άναδουναι τοις πολίταις ύπεο αύτου κατά φυλάς " ο τι δ' αν αι πλείους"

ψήφοι καθαιρώσι, τουτο ποιείν τυραννικόν μέν γάρ είναι καὶ βίαιον, ο νῦν ἐπειρᾶτο διαπράττεσθαι, τὸν αὐτὸν ὑπάρχειν καὶ κατήγορον καὶ δικαστήν καὶ τοῦ μέτρου της τιμωρίας κύριον πολιτικόν δὲ τὸ κατὰ νόμους ἀπολογίας τυχόντα τὸν ὑπαίτιον ὅ τι ἂν τοῖς πλεί- 5 οσι δικασταϊς δόξη τουτο παθείν. πείθεται τούτοις ό Σικίννιος μηδεν όρων βούλευμα κρείττον, καὶ παρελθών έφη Την μέν σπουδην όρατε των πατρικίων την είς τὰ φονικὰ καὶ βίαια ἔργα, ὧ δημόται, ὡς ένὸς ἀνδρὸς αὐθάδους ὅλην ἀδικοῦντος τὴν πόλιν 10 ήττον τίθεται τὸ πληθος τὸ ὑμέτερον. οὐ μὴν ὁμοίους γε αύτοις γίνεσθαι χρή και έπι κεφαλήν ώθεισθαι, ούτε ἄρχοντας πολέμου ούτε άμυνομένους άλλ' έπειδη πρόφασιν εύπρεπη προβάλλονταί τινες τὸν νόμον, 🦸 βοηθούντες ἀφαιρούνται τῆς κολάσεως, ες 15 ούκ έᾶ τῶν πολιτῶν οὐθένα ἀποκτεῖναι ἄκριτον, συγ-192 χωρήσωμεν αὐτοῖς τὸ δίκαιον τοῦτο, καίπερ οὐδὲ νόμιμα πάσχοντες οὐδὲ δίκαια ὑπ' αὐτῶν καὶ δείξωμεν, ότι τοις εύγνώμοσι μάλλον η τοις βιαίοις περιείναι τῶν ἀδικούντων ἡμᾶς πολιτῶν βουλόμεθα. 20 ύμεζς μεν οὖν ἄπιτε καὶ τὸν μέλλοντα καιρὸν ἐκδέχεσθε οὐ πολὺν ἐσόμενον ἡμεῖς δὲ παρασκευασάμενοι τὰ κατεπείγοντα προθήσομεν χρόνον τῷ ἀνδρί είς απολογίαν, και την δίκην έφ' ύμῶν συντελέσομεν. όταν δὲ γένησθε τῆς ψήφου κατὰ τὸν νόμον κύριοι, 25 τιμήσατε αὐτῷ ής ἂν ἄξιον εύρητε ζημίας. και περί μέν τούτου τοσαύτα. της δέ του σίτου διαπράσεως τε καὶ διαθέσεως, ῖν' ἐκ τοῦ δικαιοτάτου γένηται, εἰ μή τις έσται τούτοις και τη βουλή φροντίς, αυτοί έπιμελησόμεθα, ταύτα είπων διέλυσε την έκκλη- 30 σίαν.

ΧΧΧ VII. Μετά τρῦτο οί μεν υπατοι συναγαγόντες

την βουλην έσκόπουν έφ' ήσυχίας, τίς αν γένοιτο της παρούσης ταραχής λύσις. και έδοξεν αύτοις πρώ-ΙΜ τον μεν αποθεραπεύσαι τούς δημότας, εύώνους πάνυ καὶ λυσιτελεῖς ποιήσαντας αὐτοῖς τὰς ἀγοράς' ἔπειτα 5 πείθειν τούς προεστημότας αὐτῶν γάριτι τῆς βουλῆς παύσασθαι καί μή παράγειν τον Μάρκιον. εί δὲ μή πείθοιεν είς μακροτάτους άναβάλλεσθαι χρόνους, έως αν μαρανθώσιν αί των πολλών όργαί. ταύτα ψηφισάμενοι τὸ μὲν ὑπὲρ τῆς ἀγορᾶς δόγμα εἰς τὸν 10 δήμον έξήνεγκαν καὶ πάντων έπαινεσάντων έκύρωσαν. ην δε τοιόνδε Τάς τιμάς είναι των ώνίων των πρός του καθ' ήμέραν βίου άναγκαίων, αίτινες έγένοντο έλάχισται πρὸ τῆς ἐμφυλίου στάσεως. παρὰ δὲ των δημάργων πολλά λιπαρήσαντες, την μεν όλο-15 σχερή πάρεσιν ούχ εύροντο, την δὲ εἰς χρόνον όσον ήξίουν αναβολήν έλαβον αύτοί τε προσεμηγανήσαντο διατριβήν ετέραν άφορμη τοιάδε γρησάμενοι. τους έκ Σικελίας αποσταλέντας ύπο του τυοάννου ποέσβεις καὶ παρακομίσαντας τῷ δήμω τὴν 20 του σίτου δωρεάν αποπλέοντας οἴκαδε Αντιάται πει-11 οατήριον στείλαντες κατήγαγον ἀποσαλεύοντας ου πρόσω των λιμένων, και τά τε χρήματα αὐτων ώς πολεμίων δι' ώφελείας έθεντο, και τά σώματα κατακλείσαντες είχον έν φυλακή, ταύτα μαθόντες οί υπα-25 τοι έξοδον έψηφίσαντο έπὶ τοὺς Αντιάτας, ἐπειδή πρεσβευομένοις αὐτοῖς οὐδὲν ήξίουν τῶν δικαίων ποιείν και ποιησάμενοι των έν άκμη κατάλογον έξήεσαν άμφότεροι, ψήφισμα αυρώσαντες ύπερ άναβολής των τε ίδίων και των δημοσίων δικών, όσον 30 αν χρόνον ώσιν έν τοις ὅπλοις. έγένετο δ' ούτος ούχ όσον ὑπέλαβον, ἀλλὰ πολλῷ ἐλάττων. οί γὰο 'Αντιάται μαθόντες έξεστρατευμένους πανδημεί 'Ρωμαίους οὐδὲ τὸν ἐλάχιστον ἀντέσχον χρόνον, δεόμενοι δὲ καὶ λιπαροῦντες τά τε σώματα τῶν ἁλόντων Σι-95 κελιωτῶν ἀπέδοσαν καὶ τὰ χρήματα, ῶστε ἡναγκά-σθησαν οἱ Ῥωμαῖοι εἰς τὴν πόλιν ἀναστρέψαι.

ΧΧΧΥΙΙΙ. Διαλυθείσης δε της στρατιάς, ό μεν 5 Σικίννιος ὁ δήμαρχος συναγαγών τὸ πληθος εἰς ἐκκλησίαν προείπεν ήμέραν, έν ή συντελείν έμελλε την περί του Μαρκίου κρίσιν και παρεκάλει τούς τε κατά πόλιν ὑπάρχοὐτας άθρόους ἥκειν ἐπὶ τὴν διάγνωσιν της δίκης, και τούς έπι των άγρων διατρί- 10 βοντας άφεμένους των έργων είς την αὐτην ήμέραν άπανταν, ώς ύπερ έλευθερίας καὶ σωτηρίας όλης τῆς πόλεως την ψηφον ἀναληψομένους παρήγγελλε δὲ καὶ τῷ Μαρκίω παρείναι πρὸς τὴν ἀπολογίαν ὡς ούδενὸς ἀτυχήσοντι τῶν περὶ τὰς κρίσεις νομίμων. 15 τοῖς δὲ ὑπάτοις ἐδόκει βουλευσαμένοις μετὰ τοῦ συνεδοίου μη περιοραν του δημον έξουσίας τηλικαύτης κύριον γενόμενον. εύρητο δ' αὐτοῖς τῆς κωλύσεως άφορμη δικαία και νόμιμος, ή χρώμενοι πάντα διαλύσειν φοντο τὰ τῶν ἀντιδίκων βουλεύματα. καὶ 20 μετὰ τοῦτο παρεκάλεσαν εἰς λόγους ἐλθεῖν τοὺς 96 προεστημότας τοῦ δήμου, συνόντων αὐτοῖς τῶν ἐπιτηδείων. και έλεξε Μηνύκιος τοιάδε 'Ημίν, ὁ δήμαρχοι, δοκεί χρηναι την στάσιν έξελαύνειν έκ της πόλεως απάση δυνάμει, καὶ μὴ φιλονεικεῖν ἐναντία 25 τῷ δήμῷ περὶ μηδενὸς χρήματος μάλιστα δ' ὅταν δρώμεν ύμᾶς ἀπὸ τῶν βιαίων ἐπὶ τὰ δίκαια καὶ τοὺς λόγους ήκουτας. ταύτης μέντοιγε τῆς γνώμης ἐπαινοῦντες ὑμᾶς, τὴν βουλὴν οἰόμεθα δεῖν ἄοξαι προβούλευμα ποιησαμένην, ώσπες έστιν ήμιν πάτριον. 30 δύναισθε δὲ ἂν καὶ αὐτοὶ τοῦτο μαρτυρείν, ὅτι έξ οὖ τήνδε την πόλιν εκτισαν ήμων οι πρόγονοι τουτο τὸ

γέρας έχουσα ή βουλή διατετέλεκε, καὶ οὐθὲν πώποτε ο δημος ο τι μη προβουλεύσειεν ή βουλή ούτ έπέκρινεν ούτ' έπεψήφισεν, ούχ ότι νῦν, άλλ' οὐδ' έπὶ τῶν βασιλέων [τὰ δ'], ἀλλ' ὅσα τῷ συνεδοίο 5 δόξειε, ταύτα οί βασιλείς είς τον δημον έκφέροντες έπεκύρουν, μη δή τουτο άφαιρείσθε το δίκαιον ήμων, μηδε άρχαῖον καλὸν έθος άφανίζετε διδάξαντες δε τὸ συνέδριον ὅτι δικαίου δεῖσθε καὶ μετρίου πράγ-π ματος, ο αν έκείνω δοκή, τούτου τον δήμον αποδεί-

10 ξατε χύριου.

ΧΧΧVIIII. Ταῦτα τῶν ὑπάτων λεγόντων, ὁ μὲν Σικίννιος ούκ ήνείχετο των λόγων ούδε ήξίου την βουλήν ούδενος ποιείν κυρίαν οί δε τήν αύτην έγοντες έξουσίαν έκείνω Λευκίου γνώμη χρησάμενοι συν-15 εχώρουν γενέσθαι τὸ προβούλευμα, δικαίαν τινά και αύτοι ποιησάμενοι πρόκλησιν, ην ούχ οδόν τε μή δέξασθαι τοῖς ὑπάτοις. ἡξίουν γὰο τοὺς βουλευτάς λόγον αποδόντας αύτοις τε τοις ύπεο του δήμον πράττουσι, καὶ τοῖς συναγορεύειν ἢ τάναντία λέγειν 20 βουλομένοις, έπειδαν ακούσωσιν απάντων των βουλομένων ο τι αν αύτοις φανή δίκαιον τε καί τω κοινῶ συμφέρου ἀποφήνασθαι, φέρειν δή τὴν γνώμην άπαντας ώσπες έν δικαστηρίω τον νόμιμον δοκον όμόσαντας δ τι δ' αν αί πλείους γνωμαι καθαιρώσι, 25 τοῦτ' εἶναι κύριον. συγχωρησάντων δὲ τῶν ὑπάτων! ώσπερ ήξίουν οί δήμαρχοι τὸ προβούλευμα γενέσθαι. τότε μεν διελύθησαν τη δε κατόπιν ήμερα παρήν μεν είς τὸ συνέδριον ή βουλή οί δε υπατοι δηλώσαντες αύτη τὰ συγκείμενα τοὺς δημάρχους ἐκάλουν, 30 και περί ών ηκουσιν έκέλευον λέγειν. παρελθών δέ

ό Λεύκιος ό συγχωρήσας τὸ προβούλευμα γενέσθαι τοιούτοις έχρήσατο λόγοις.

ΧΧΧΧ. Οὐ λανθάνει μὲν ἡμᾶς, οι βουλή, τὸ συμβησόμενον, ότι δι' αίτίας έσόμεθα παρά τῷ δήμῷ της είς ύμας αφίξεως ενεκα, και κατήγορον έξομεν του προβουλεύματος ἄνδρα τὴν αὐτὴν έξουσίαν έχοντα ήμιν, ος ούκ ڜετο δείν α δίδωσιν ήμιν ο νόμος 5 ταῦτα παρ' ὑμῶν αἰτεῖν, οὐδ' ἐν εὐεργεσίας μέρει τὸ δίκαιον λαμβάνειν. κίνδυνον δὲ οὐ τὸν ἐλάχιστον άναρρίψομεν είς δίκην ύπαχθέντες, άλλ' ώς αὐτό-99 μολοι και προδόται καταγνωσθέντες τὰ ἔσχατα πεισόμεθα. άλλὰ καίπερ ἐπιστάμενοι ταῦτα, ὅμως ὑπε- 10 μείναμεν είς ύμας έλθειν τῷ τε δικαίφ πεποιθότες καὶ τοῖς ὅρκοις ἐπιτρέψαντες, οἶς ὀμόσαντες οἴσετε τας γνώμας. φαυλοι μέν οὖν ήμεῖς γε ώς περί τηλικούτων καὶ τοσούτων λέγειν, καὶ πολύ τοῦ προσήκουτος ένδεέστεροι τὰ δὲ πράγματα οὐ φαῦλα ὑπὲρ 15 ών λέξομεν. τούτοις ούν προσέχετε τὸν νοῦν, καὶ έὰν ὑμῖν δόξη δίκαιά τε καὶ συμφέροντα τῷ κοινῷ, κροσθήσω δ' ὅτι καὶ ἀναγκαῖα, συγχωρήσατε ἡμῖν αὐτῶν τυχεῖν έκόντες.

ΧΧΧΧΙ. Έρῶ δὲ περὶ τοῦ δικαίου πρῶτον. ὑμεζς 20 δή, ὁ βουλή, ὅτε τοὺς βασιλεῖς ἀπηλάσατε συμμάχους έχουτες ήμας, και την πολιτείαν εν ή νῦν έσμεν κατεστήσατε, ην ου ψέγομεν, μειονεκτούντας έν ταίς .00 δίκαις τοὺς δημοτικοὺς ὁρῶντες ὁπότε συμβαίη τι διάφορον αὐτοῖς πρὸς τοὺς πατρικίους πολλὰ δ' ἦν 25 ταῦτα νόμον έκυρώσατε Ποπλίου Οὐαλερίου θατέοου τῶν ὑπάτων γνώμη χρησάμενοι, έξεῖναι τοῖς κατισχυομένοις ύπὸ τῶν πατρικίων δημόταις προκαλεΐσθαι τὰς πρίσεις έπὶ τὸν δημον καὶ παρ' οὐδὲν οῦτως ετερον ώς τὸν νόμον τόνδε τήν τε πόλιν ἐν ὁμο- 30 νοία διεφυλάξατε και τους βασιλείς έπιόντας άπεώσασθε. τοῦτον δη προφερόμενοι τὸν νόμον, ὑπὲρ ὧν

απαντες άδικεϊσθαί τε καὶ κατισχύεσθαι λεγομεν ύπο Γαΐου Μαρχίου τουδί, καλούμεν αὐτον έπὶ τον δήμου και τὰ δίκαια παραγγέλλομεν έκετ λέγειν. και προβουλεύματος ένταῦθα ούκ έδει. περί ων γάρ ούκ 5 είσι νόμοι, περί τούτων ύμεζς τοῦ προβουλεύεσθαι κύριοι καὶ ὁ δημος ἐπιψηφίσαι τόμου δὲ ὅντος ἀκινήτου, καν μηδεν ύμεζς προβουλεύσητε, τούτω δήπου χρηστέον. οὐ γὰρ δὴ τοῦτό γ' ἂν εἴποι τις, ὅτι τῶν μεν ίδιωτων όντων οίς το μειονεκτείν συμβαίνει περί 14 10 τὰς πρίσεις πυρίαν εἶναι δεῖ τὴν ἐπὶ τὸν δῆμον πρόκλησιν, ήμεν δε τοες δημάρχοις άκυρον. νόμου μεν δή συγχωρήματι τώδε ίσχυριζόμενοι, καὶ διὰ τοῦτο παοακινδυνεύσαντες ύφ' ύμιν γενέσθαι δικασταίς ήκομεν. άγράφω δε καὶ άνομοθετήτω φύσεως δικαίω 15 τόδε ἀξιούμεν, ο βουλή, μήτε πλείον έχειν ύμων τον δήμου μήτε μεΐου, εν γουν τῷ δικαίῳ, [οί] πολλούς καὶ μεγάλους συνδιενεγκόντες ύμιν πολέμους, καὶ περί την απαλλαγήν των πολέμων πλείστην έπιδειξάμενοι προθυμίαν, και του μηδενί το κελευόμενον ποιείν 20 την πόλιν, άλλ' αὐτην ετέροις ἐπιτάττειν τὰ δίκαια, ούκ έλαγίστην μοζοαν παρασγόμενοι, ούτω δ' αν ήμιν το μή μετον έχειν των δικαίων αποδοίητε, ώ πατέρες. εί τους έπιχειρούντας είς τὰ σώματα ήμων καὶ τὴν έλευθερίαν παρανομείν κωλύοιτε, τὸν ἐκ τῆς δίκης 25 έφιστάντες αὐτοῖς φόβον. ἀρχὰς μὲν δη καὶ προε-14 δρίας και τιμάς τοῖς άρετη και τύχη προύγουσιν ήμων οίόμεθα δείν απονέμειν το δε μηδεν άδικείσθαι και τὸ δίκας ὧν ἄν τις πάθη προσηκούσας λαμβάνειν ίσα και κοινά τοις άμα πολιτευομένοις 30 είναι δικαιούμεν. ώσπεο οὖν τῶν λαμπρῶν καl μεγάλων ἀφιστάμεθ' ύμιν, ούτως των ίσων καί κοινών ού μεθιέμεθα. ίκανὰ ταῦτα εἰρήσθω πεοί

τοῦ δικαίου, πολλων ἐνόντων καὶ ἄλλων λέγεσθαι.

ΧΧΧΧΙΙ. 'Ως δε και συνοίσει τῷ κοινῷ ταῦτα ώς ὁ δημος άξιοι γινόμενα, μικρά διεξιόντων άνέχεσθε. φέρε γάρ, εί τις ύμας έροιτο, τί μέγιστον οίεσθε 5 είναι των καταλαμβανόντων κακών τὰς πόλεις, καὶ τοῦ ταγίστου τῶν ὀλέθρων αἴτιον, ἄρ' οὐχὶ τὴν διγοστασίαν είποιτ' αν; έμοι γουν δοκεί. τίς δ' ύμων ουτως ηλίθιός έστιν η σκαιός η πέρα του μετρίου μισῶν τὴν ἰσηγορίαν, ος οὐκ οἶδεν, ὅτι δοθείσης έξου- 10 403 σίας τῷ δήμῷ κρίνειν ᾶς ἔξεστιν αὐτῷ δίκας κατὰ τον νόμον εν δμονοία πολιτευσόμεθα; εί δε τάναντία γνοίητε καὶ ἀφέλοισθε ἡμῶν τὴν έλευθερίαν έλευθερίαν γὰρ ἀφαιρήσεσθε δίκην καὶ νόμον ἀφαιρούμενοι στασιάζειν ήμᾶς αὐθις άναγκάσετε καὶ πολε- 15 μεΐν ύμιν; έξ ής γαο αν έξελαθή πόλεως δίκη καί νόμος, είς ταύτην στάσις είσπορεύεσθαι φιλεί καί πόλεμος. και όσοι μεν ούκ ήλθον είς πείραν έμφυλίων συμφορών, ούδεν θαυμαστόν, εί δι' απειρίαν τῶν κακῶν μήτε ἄχθονται τοῖς γεγονόσι δεινοῖς, μήτε 20 κωλύουσιν έκ πολλοῦ τὰ μέλλοντα. ὅσοι δ' ώσπερ ύμεζε είς τους έσχάτους κινδύνους καταστάντες άγαπητώς ἀπηλλάγησαν, ἢν ὁ καιρὸς ἀπήτει ποιησάμενοι τῶν κακῶν λύσιν, τίς εὐποεπης η μετρία πρόφασις άπολείπεται τούτοις, έὰν ἔτι ταῖς αὐταῖς συμφέρων- 25 ται τύχαις; τίς δ' οὐκ ἂν ὑμῶν καταγνοίη πολλὴν άνοιαν καλ μανίαν ένθυμούμενος, ότι μικρού μέν έμ-404 προσθεν ύπερ του μή στασιάζειν τους δημότας πολλά παρά γνώμην ὑπεμείνατε, ὧν ἔνια οὔτε κάλλιστα ἦν ίσως οὖτε λυσιτελέστατα΄ νῦν δ' οὖτ' εἰς χρήματα 30 βλάπτεσθαι μέλλοντες οὖτ' εἰς εὐδοξίαν οὖτ' εἰς ἄλλο τῶν κοινῶν οὐδ' ότιοῦν, ἵνα χαρίζησθε τοῖς μισοδημοτάτοις, τὸ δημοτικὸν αὐθις ἐκπολεμώσετε; οὖκ, ἐάν γε σωφρονῆτε. ἡδέως δ' ἄν ὑμᾶς ἐροίμην, τίνα γνώμην λαβόντες τότε τὴν κάθοδον ἡμῖν συνεχωρήσατε ἐφ' οἶς ἡξιοῦμεν, πότερα λογισμῷ προϊδόμενοι τὸ κράτιστον, ἢ τῇ ἀνάγκη εἴξαντες; εἴπερ γὰρ ταῦτα ὑπελαμβάνετε ὡφελιμώτατα εἶναι τῇ πόλει, τί οὐ μένετε καὶ νῦν ἐν αὐτοῖς; εἰ δὲ ἀναγκαῖα καὶ οὐκ ἐνδεχόμενα ἄλλως γενέσθαι [εἴτε κατὰ λογισμὸν γέγονε ταῦτα ὀρθὸν καὶ τὸ συμφέρον σκοποῦντα τῆς 10 πόλεως] τί χαλεπαίνετε γενομένοις; τὴν ἀρχὴν γὰρ ἴσως ἔδει μὴ συγχωρῆσαι εἰ δύναμις ἡν ὑμῖν, συγχωρήσαντας δὲ μηκέτι τοῖς πεπραγμένοις ἐγκαλεῖν.

ΧΧΧΧΙΙΙ. Έμοι μεν γάρ δοπείτε, ώ βουλή, περί 140 μεν τας διαλύσεις γνώμη τη βελτίστη κεχοήσθαι... οίς 15 ανάγκη είκειν... τοῦ βέβαια τηρεῖν τὰ συγκείμενα. θεούς γαρ ήμιν έγγυητας έδώκατε των ομολογιών, πολλά και δεινά έπαρασάμενοι τοῖς παραβάσι τὰς συνθήκας αύτοις τε καὶ έγγόνοις εἰς τὸν ἀεὶ χρόνον. άλλ' ότι μεν δή τά τε δίκαια άξιούμεν και τά συμ-20 φέροντα, καὶ πολλή ἀνάγκη ποιείν ὑμᾶς ταὐτ' ἐστὶ μεμνημένους των δοκων, ώς πρός είδότας απαντας ούκ οίδ' ο τι δετ πλείω λέγοντα ένοχλετν. ώς δε ού μικρά τὰ διαφέροντα ἡμῖν ἐστι τόνδε μὴ ἐκλιπεῖν τον άγωνα μήτε βία είξαντας μήτε άπάτη παραχθέν-25 τας, άλλα κατά πολλην ανάγκην είς αύτον αφίγμεθα, 14 δεινά καὶ πέρα δεινών πεπουθότες ύπο τούδε του άνδρός, μάθετε, ώ πατέρες, μαλλον δε άναμνήσθητε οὐδὲν γὰρ ο τι οὐ πρὸς εἰδότας ὑμὰς ἄπαντας έρω καὶ άμα γνώμη χρήσασθε οίκεία πρός 30 τὰ λεγόμενα ένθυμηθέντες, εἰ τῶν δημοτῶν ἡμῶν έπεχείρησέ τις έν τῷ πλήθει τοιαῦτα λέγειν ἢ πράττειν καθ' ύμων, οἶα Μάρκιος ἐτόλμησεν ἐνθάδε

είπειν, ποιόν ποτ' αν ύμιν παρέστη πρὸς αὐτὸν πάθος.

ΧΧΧΧΙΙΙΙ. Τὰς γὰρ ὑπὲρ τῆς ὁμονοίας τῆ βουλη απινήτους όμολογίας και μόνον ούκ αδαμαντίνοις δεσμοίς ήσφαλισμένας, ας ούτε ύμιν τοις όμωμοκό- 5 σιν ούτε τοις έξ ύμῶν ἐσομένοις καταλύειν θέμις εως αν ή πόλις ήδε οἰκηται, πρώτος ἐπεχείρησε λύειν έξ ύμων ούτοσι Μάρκιος ούπω τέταρτον έτος έξ ού γεγενημένας, οὐ σιγῆ πράττων τὴν κατάλυσιν, οὐδ' εἰς άφανές που καταδύς χωρίον, άλλ' άναφανδόν έν 10 τῷδε τῷ τόπῷ πάντων παρόντων ὑμῶν γνώμην ἀπο-407 φηνάμενος, ώς χρή την δημαρχικόν έξουσίαν μηκέτι συγχωρείν ήμιν, άλλ' άνελείν, ή πρώτη καὶ μόνη της έλευθερίας φυλακή πιστεύσαντες έποιησάμεθα τας διαλύσεις. και οὐκ ένταῦθα ἔστη τῆς άλαζονείας, 15 άλλ' υβριν την έλευθερίαν των πενήτων και τυραννίδα την ισηγορίαν ονομάζων, άφελέσθαι παρήνει ταύτην ύμιν. ο δε πάντων άνοσιώτατον ήν των τότε ύπὸ τούτου ἀξιωθέντων, ἀναμνήσθητε, ὧ πατέρες, ότε απέφαινε καλόν είναι καιρόν απομνημονεύσαι 20 πρός τὸ δημοτικὸν ἀπάσας τὰς ἐπὶ τοῖς προτέροις έγκλήμασιν όργάς, και παρήνει νῦν, ἐν ῷ τετρύχωταί τε ὑπ' ἀχοηματίας καὶ πολὺν ἤδη χρόνον τῆς ἀναγκαίου σπανίζεται τροφής, [ώστε] απαν αὐτὸ έπιτρίψαι, διακατασχόντας έπὶ τῆς αὐτῆς ἀπορίας τῶν 25 έπιτηδείων την άγοράν. οὐ γὰρ άνθέξειν ἡμᾶς ἐπὶ πολύν χρόνον όλίνα σιτία πολλοῦ ώνουμένους άργυρίου πένητας άνθρώπους, άλλα τους μεν οιχήσεσθαι 1408 την πόλιν εκλείποντας, όσοι δ' αν υπομείνωσι τω κακοδαιμονεστάτω διαφθαρήσεσθαι τῶν μόρων, λι- 30 μφ. ούτως δε άρα παρεφρόνει και θεοβλαβής ήν ταῦτα πείθων ύμᾶς, ώστε οὐδ' ἐκεῖνο ἡδυνήθη κα-

ταμαθείν, χωρίς των άλλων ων προσετρίβετο τώς της βουλής σπουδάς λύειν άξιων, ότι πένητες άνθοωποι της αναγκαίου τροφης αποκλειόμενοι τοσούτοι το πλήθος όντες όμόσε χωρείν άναγκασθήσονται τοίς 5 αίτίοις της συμφοράς ούθεν έτι φίλιον ήγούμενοι. ώστ' εί μανέντες ύμεζς έπεκυρώσατε τὰς γνώμας αύτου, μηθέν αν γενέσθαι τὸ διὰ μέσου, άλλ' ήτοι τὸ δημοτικὸν ἀπολωλέναι πληθος ἄπαν, η οὐδὲ τὸ των πατρικίων περιλελεζφθαι γένος. οὐ γάρ αν ου-10 τως ανδοαποδωδώς παρέσχομεν έαυτούς, οί μεν έκπεσείν, οί δ' αποθανείν, αλλά θεούς μάρτυρας ών ἐπάσχομεν καὶ δαίμονας ἐπικαλεσάμενοι, πολλών ἄν 1409 έξεπληρώσαμεν, ευ ίστε, τὰς ἀγοράς καὶ τούς στενωπούς νεκρών, καὶ μέγαν αίματος κρατήρα πολιτικού 15 στήσαντες ούτως αν έδεξαμεθα την όφειλομένην μοΐραν. τοιούτων ήμιν δυσσεβημάτων είσηγητής, ώ πατέρες, έγένετο, καὶ τοιαῦτα δημηγορεῖν ὅετο δείν.

ΧΧΧΧΥ. Καὶ οὐχὶ λέγειν μὲν ὁ Μάρκιος ἐξ ον διαστήσει τὴν πόλιν ἐπεχείρησε, πράττειν δὲ 20 οὐχ οἶα ἔλεγεν ἐπεβάλετο, ἀλλὰ καὶ στῖφος ἀνθρώπων εἰς ἄπασαν ὑπηρεσίαν ἑτοίμων παρ' ἑαυτῷ ἔχων, καλούμενος ἐπὶ τὴν ἀρχὴν ἡμῶν οὐκ ἀπαντᾳ, καὶ τοῖς ὑπηρέταις τοῖς ἡμετέροις, ὁπότε κελευσθέντες ἄγειν αὐτὸν ἐπιβάλοιντο, πληγὰς ἐντρίβεται, καὶ 25 οὐδὲ τῶν ἡμετέρων σωμάτων τὰ χεῖρε τελευτῶν ἀπέχεται. ὥστε περίεστιν ἡμῖν, τό γ' ἐπὶ τοῦτον εἶναι μέρος, ὄνομα εὐπρεπὲς ἀσύλου ἀρχῆς ἐπὶ χλευα- 1410 σμῷ κείμενον ἔχειν, ἔργον δὲ τῶν ἀποδεδομένων τῷ ἀρχῆ μηδ' ὁτιοῦν πράττειν. πῶς δ' ὰν ἐτέροις ἀδικεῖσθαι λέγουσι βοηθήσαιμεν, οἶς γε μηδ' αὐτοῖς ὑπάρχει τὸ ἀσφαλές; ταύτας μέντοι τὰς ὕβρεις οἱ πένητες ὑβριζόμενοι πρὸς ἐνὸς ἀνδρὸς οὔπω τυραν-

νούντος, άλλ' έτι μέλλοντος, καὶ τὰ μὲν ήδη πεπονθότες, ώ βουλή, δεινά, τὰ δ' εί μὴ τὸ πλείον ύμων μέρος έμποδών έγένετο παρά σχεδόν έλθόντες παθείν, άρ' ούκ είκότως άγανακτούμεν και βοηθείας τινὸς οιόμεθα δείν ούκ ἄνευ τῆς ὑμετέρας συναγα- 5 νακτήσεως τυχείν, έπὶ δίκην αὐτὸν ἴσην καὶ νόμιμον, ο βουλή, προκαλούμενοι, περί ην απασα ή πληθύς μερισθείσα κατά φυλάς λόγου δοθέντος τοῖς δεομένοις ένοραον εποίσει την ψηφον; ίδι έκει, ω Μάρ-411 κιε, καὶ ταῦτα, ἃ μέλλεις λέγειν ἐνθάδε, πρὸς ἄπαν- 10 τας τούς πολίτας άθρόους άπολογοῦ, είτε ώς άπὸ τοῦ βελτίστου τὰ κράτιστα συνεβούλευες τούτοις [είτε] καί συνήνεγκεν αν τῆ πόλει ταῦτα γενόμενα, είτε ώς ούκ έστι δίκαιον λόγων εύθύνας ὑπέχειν τοὺς άποφαινομένους ένθάδε τὰς γνώμας, εἴτε ὡς οὐκ έκ 15 προνοίας οὐδε ἐπιβουλης, ἀλλ' ὀργη ἐπιτρέψας τὰ μιαρά ταῦτα παραινείν προήχθης, είθ' ότιδήποτε άλλο ἀπολόγημα έχεις. καταβίβασον ἀπὸ τῶν ὑπερηφάνων και τυραννικών αὐχημάτων ἐκείνων σεαυτὸν έπλ τὸ δημοτικώτερου, ὧ πουηρέ, καλ ποίησου ήδη 20 ποτε τοις άλλοις άνθρώποις όμοιον. ήμαρτηκότος λάβε καὶ παραιτουμένου σχημα ταπεινόν. έλεεινόν, οίον απαιτούσιν αι συμφοραί. μη βιαζόμενος τους κακῶς πεπουθότας άλλὰ ὑπερχόμενος άξίου σώζεσθαι. 412 γενέσθω σοι παράδειγμα της έπιειπείας, ή χρώμενος 25 αν είης πρὸς τοὺς αμα πολιτευομένους ανεπίληπτος, τὰ τῶν ἀγαθῶν τούτων ἔργα, οἱ τοσοῦτοι μὲν ὅντες τὸ πληθος όσους αὐτὸς ὁρᾶς, τοσαύτας δὲ ἀρετὰς ἀποδεδειγμένοι και πολεμικάς και πολιτικάς, ας οὐδ' έν πολλώ πάνυ χρόνω διελθείν φάδιον, οὐδεν ωμόν 30 ούδ' ὑπερήφανον έξήνεγκαν τέλος καθ' ἡμῶν τῶν φαύλων και ταπεινών οί σεμνοί και μεγάλοι, άλλά

καὶ λόγων ἦοξαν συμβατηρίων αὐτοὶ πρότεροι προτείνοντες διαλλαγάς, ὅτε διετλεν ἡμᾶς ἀπ' ἀλλήλων ἡ τύχη, καὶ τὰς συμβάσεις οὐχ ὡς ἐαυτοῖς ὑπελάμβανον ἄριστα ἔξειν, ἀλλ' ὡς ἡμεῖς ἢξιοῦμεν συνεχώρησαν γε-5 νέσθαι, καὶ τὰ τελευταΐα ταυτὶ τὰ περὶ τὴν σιτοδοσίαν ἔναγχος τοῦ χρόνου προσκρούματα, ἐφ' οἶς δι' αἰτίας εἴχομεν αὐτούς, περὶ πολλοῦ ἐποιήσαντο ἀπολύσασθαι.

ΧΧΧΧ ΙΙ. Ἐω τάλλα, άλλ' ύπερ αύτου σου και της σης θεοβλαβείας τίνας ούκ έποιήσαντο δεήσεις 10 απάντων κοινή τε καί καθ' εκαστον των δημοτικών, παραιτούμενοί σε της τιμωρίας; έπειτα τοίς μέν 14 ύπάτοις και τῆ βουλή τοσαύτην πόλιν ἐπιτροπευούση καλώς είγεν, ώ Μάρκιε, δικαστήν τον δήμον ύπερ ών ένεκαλούντο ύπομένειν, σοί δε άρα ούγί καλώς 15 έγει; και δείσθαι μεν των δημοτών ύπερ άφέσεως της σης ούτοι γε πάντες ούδεν αισχρον είναι νομίζουσι, σύ δὲ δι' αἰσχύνης λαμβάνεις τὸ αὐτὸ τοῦτο; καὶ οὐκ ἀπόχρη σοι ταῦτα, ὧ γενναῖε, ἀλλ' ὥσπερ τι καλὸν έξειργασμένος ύψαυχενών καὶ μεγαληγορών 20 περιέρχη και μηδεν ύφετναι του φρονήματος απομαχόμενος έω γάο, ότι και λοιδορούμενος τω δήμω καί προσεγκαλών και άπειλών. Επειτα ού νεμεσάτε αύτω της ύπερηφανίας, ο πατέρες, εί τηλικούτων αύτον άξιοτ μόνος, ήλίκων ούδ' απαντες ύμετς έαυ-25 τούς; ον έχοην, εί και πάντες ύμεζε άνεδέγεσθε τον ύπεο αύτοῦ πόλεμον ψηφίσασθαι, τὸ μεν εύνουν καί πρόθυμον ύμῶν ἀγαπᾶν, μὴ δέχεσθαι δὲ χάριν ἰδίαν έπλ κοινή βλάβη, άλλ' ύπομένειν απολογούμενον καλ 141 δίκην ύπέγοντα εί δέοι και πάντα πάσχοντα. ταύτα 30 γὰο ἡν ἔργα ἀγαθοῦ πολίτου καὶ τὸ καλὸν ἔργοις άσκουντος οὐ λόγοις. ἃ δὲ νῦν οὖτος βιάζεται τίνος έστι σημεία βίου; ποίων μηνύματα προαιρέσεων.

δρχους παραβαίνειν, δεξιάς παρασπονδείν, όμολογίας άναιοείν, δήμω πολεμείν, είς άρχόντων σώματα ύβρίζειν, καὶ μηδ' έφ' ένὶ τούτων τὸ σῶμα ὑπεύθυνον ποιείν, άλλ' ἄκριτον άναπολόγητον μηδενός δεηθέντα μηθένα φοβηθέντα μηθενί τῶν τοσούτων πολιτών 5 ζσον γενόμενον άδεως περινοστείν; άρ' ού τυραννικου τρόπου σημεία ταυτ' έστίν; έμοιγε δοκεί. καὶ τούτον όμως είσί τινες οί παραψύχοντες καί παρα-115 προτούντες έξ ύμων αὐτων, οἶς έντέτηπε τὸ πρὸς τοὺς δημοτιχούς μίσος άδιάλλακτου, καὶ οὐ δύνανται συν- 10 ιδείν, ότι ούθεν μαλλον κατά τοῦ ταπεινοτέρου μέφους των έν τη πόλει φύεται τουτί τὸ κακὸν καί κατά τοῦ σεμνοτέρου άλλ' οἰονται τοῦ διαφόρου φύσει καταδουλωθέντος καὶ τὸ καθ' έαυτοὺς έξειν άσφαλώς. ούχ ούτως έχει τάληθές, ώ γνώμης άμαρ- 15 τάνοντες της άρίστης διδάσκαλον δε την πείραν ην ό Μάρκιος παρέχεται καὶ τὸν χρόνον λαβόντες, ύθνείοις τε αμα καὶ οἰκείοις σωφρονισθέντες πάραδείγμασι γνοίητ' ἄν, ὅτι μοσχευομένη κατὰ τοῦ δήμου τυραννίς καθ' όλης τῆς πόλεως μοσχεύεται, καὶ 20 νῦν μὲν ἀφ' ἡμῶν ἄρχεται, κρατήσασα δὲ οὐδ' ὑμῶν φείσεται.

XXXXVII. Τοιαῦτα διεξιόντος τοῦ Δεκίου, καὶ τῶν ἄλλων δημάρχων ἃ παραλιπείν αὐτοῖς ἐκεῖνος ἐδόκει συναγορευσάντων, ἐπειδὴ γνώμας ἔδει τοὺς 25 συνέδρους ἀποφαίνεσθαι, πρῶτοι μὲν οἱ πρεσβύτατοι τῶν ὑπατικῶν καλούμενοι κατὰ τὸν εἰωθότα 116 κόσμον ὑπὸ τῶν ὑπάτων ἀνίσταντο ἔπειτα οἱ τούτων ὑποδεέστεροι κατ' ἄμφω ταῦτα' τελευταῖοι δὲ οἱ νεώτατοι λόγον μὲν οὐθένα λέγοντες ἔτι γὰρ ἦν 30 δι' αἰσχύνης τότε Ῥωμαίοις τοῦτο, καὶ νέος οὐδεὶς ἤξίου ἑαυτὸν σοφώτερον εἶναι πρεσβύτου ἐπικυ-

οούντες δε τὰς κειμένας ὑπὸ τῶν ὑπατικῶν γνώμας. ἄπασι δε προσετάττετο παριοῦσι καθάπερ ἐν δικαστηρίω μεθ' ὅρκου τὴν ψῆφον ἐπιφέρειν. "Αππιος μὲν οὖν Κλαύδιος, ὑπὲρ οὖ καὶ πρότερον ἔφην, ὅτι μισοδημότατος ἦν τῶν πατρικίων καὶ οὐθέποτε ταῖς πρὸς τὸ δημοτικὸν ἦρέσκετο διαλλαγαῖς, οὐκ εἴα γενέσθαι τὸ προβούλευμα τοιούτοις λόγοις χρώμενος.

ΧΧΧΧΥΙΙΙ. Έβουλόμην αν έγωγε και τοις θεοις 10 ηὐξάμην πολλάκις, έμαυτον μεν άμαρτεῖν γνώμης ην είχου ύπερ των πρός του δημου διαλύσεων, ώς ούτε καλην και δικαίαν ούτε συμφέρουσαν ύμιν ύπελάμβανον έσεσθαι την των φυγάδων κάθοδον και διά παντός, !! όσάκις [αν] περί τούτου προετέθη σκοπείν, πρώτός τε 15 των άλλων και τελευτών μόνος, έπειδή οί λοιποι απέστησαν, ήναντιούμην ύμας δ', ώ βουλή, τούς έπὶ τὰ κοείττω την έλπίδα λαμβάνοντας και πάντα τῷ δήμῳ δίκαια τε και άδικα προθύμως χαριζομένους άμεινον έμου δόξαι φρονείν. έπειδή δ' ούχ ώς έβουλόμην τε καί τοις 20 θεοίς ηθχόμην τὰ πράγματα θμίν κεχώρηκεν, άλλ ώς ώόμην, και περιεστήκασιν αι χάριτες ύμιν είς φθόνους και μίση, τὸ μεν έπιτιμαν τοῖς ήμαρτημένοις ύμεν καὶ λυπείν ύμας διὰ κενής, ο δάστον έστι καὶ πάσιν ώς τὰ πολλὰ ποιείν σύνηθες, ούκ ἐν καιοώ 25 νυνί γενησόμενον όρων έάσω έξ ών δε τά τε παρελθόντα έπανορθωσόμεθα, όσα μή παντάπασιν άνιάτως έχει, καὶ περὶ τῶν παρόντων ἄμεινον φρονήσομεν. ταύτα πειράσομαι λέγειν. καίτοι με ου λέληθεν, ότι !! μαίνεσθαι και θανατάν δόξω τισίν ύμων γνώμην 30 περί τούτων έλευθέραν ἀποφαινόμενος, ένθυμουμένοις ήλίκους έχει κινδύνους ό μετά παροησίας λόγος. καὶ τὰς Μαρκίου συμφοράς, ος οὐ δι' ἔτερόν τι νυνί

τὸν ὑπὲο τῆς ψυχῆς ἀγῶνα τρέχει, λογιζομένοις. ἀλλ' οὐκ οἰομαι δεὶν τῆς ἰδίας ἀσφαλείας πλείω ποιεἴσθαι πρόνοιαν ἢ τῆς κοινῆς ἀφελείας. δέδοται γὰρ ἤδη τοῖς ὑπὲο ὑμῶν κινδύνοις τὸ σῶμα τοὐμόν, ὡ βουλή, καὶ καθωσίωται τοῖς ὑπὲρ τῆς πόλεως ἀγῶσιν, ῶστε το τι ἂν τῷ δαίμονι δοκῆ, μετὰ πάντων τε καὶ σὺν ὀλίγοις, εἰ δὲ ἀνάγκη καὶ μόνος εὐγενῶς πείσομαι εως δ' ἂν ἔχω τὴν ψυχὴν οὐδείς με ἀφέξει φόβος μὴ οὐχ ὰ φρονῶ λέγειν.

XXXXVIIII. Πρώτον μέν οὖν τοῦθ' ὑμᾶς ἤδη 10 ποτε άξιο βεβαίως μαθείν, ότι δυσμενή και πολέμιον έχετε τῆ καθεστώση πολιτεία τὸν δημοτικὸν ὅχλον, καὶ πάνθ' όσα μαλακισθέντες αὐτῷ συνεχωρήσατε μάτην τε ύμιν ἀνήλωται και καταφρονήσεως αίτια γέγονεν, ώς διὰ τὴν ἀνάγκην συγχωρηθέντα ὑφ' 15 ύμων, άλλ' ούκ άπ' εύνοίας ούδε κατά κρίσιν. σκοπείτε γὰρ οῦτως. ὅτε ἀπέστη λαβών τὰ ὅπλα ὁ δῆμος άφ' ύμων και πολέμιος ύμιν ετόλμησεν έκ του φανερού γενέσθαι, άδικηθείς μέν ούδέν, τὸ μὴ δύνασθαι δὲ τὰ χρέα τοῖς συμβεβληκόσι διαλῦσαι σκη- 20 πτόμενος, καὶ εἰ ψηφίσαισθε ύμεζς χρεῶν τε ἀποκοπας και άδειαν ών ημαρτε κατά την απόστασιν ούθενος έτι δεήσεσθαι έφη, έγνωσαν οί πλείους ύμῶν, οὐ γὰρ δὴ πάντες, παρακρουσθέντες ὑπὸ τῶν συμβούλων ώς μή ποτε ἄφελον ἀκυρῶσαι τοὺς ἐπὶ 25 τῆ πίστει τεθέντας νόμους καὶ μηθενὸς τῶν τότε γεγενημένων άδικημάτων μνησικακείν. οὐκ ήγάπησε ταύτης τυχών τῆς χάριτος, ής μόνης μεμνημένος ἔφη πεποιησθαι την απόστασιν, αλλ' εύθυς ετέραν έτι ταύτης ήτει μείζω καλ παρανομωτέραν δωρεάν, έξου- 30 σίαν αὐτῷ δοθῆναι δημάρχους έξ αὐτοῦ καθ' ἕκαστον έτος αποδεικυύναι, πρόφασιν μέν ποιούμενος την

ήμετέραν ίσχύν, ΐνα δη τοῖς ἀδικουμένοις καὶ κατισχυομένοις τῶν πενήτων ἐπικουρία τις ὑπάρχη καὶ καταφυγή ὡς δὲ τάληθὲς εἶχεν, ἐπιβουλεύων τῷ κόσμῳ τῆς πολιτείας καὶ εἰς δημοκρατίαν περιστῆσαι 15 τὰ πράγματα βουλόμενος. καὶ τοῦτ ἔπεισαν ἡμᾶς οἱ σύμβουλοι τὸ ἀρχεῖον ἐᾶσαι παρελθεῖν εἰς τὴν πόλιν ἐπὶ τῷ κοινῷ παραγινόμενον κακῷ, καὶ μάλιστα ἐπὶ τῷ κατὰ τῆς βουλῆς φθόνῷ, πολλὰ εἴπερ ἄρα μέμνησθε κεκραγότος ἐμοῦ καὶ μαρτυρουμένον 10 θεούς τε καὶ ἀνθρώπους, ὅτι πόλεμον ἐμφύλιον ἄπαυστον εἰς τὴν πόλιν εἰσάζετε, καὶ πάνθ ὅσα ὑμῖν ἔκβέβηκε προλέγοντος.

L. Τ΄ οὐν ἐποίησεν ὁ χρηστὸς ἡμὶν δῆμος, ἐπειδἡ καὶ ταύτην αὐτῷ συνεχωρήσατε τὴν ἀρχήν;
15 οὐκ ἐταμιεύσατο τὴν τοσαύτην χάριν οὐδ' ἔλαβεν αἰσχυνομένως αὐτὴν καὶ σωφρόνως, ἀλλ ὡς δεδοικός τὴν ἰσχὺν αὐτοῦ καὶ κατεπτηχόσιν ἡμῖν ἔπειτα! ἱερὰν καὶ ἄσυλον ἔφη δεῖν ἀποδειχθῆναι τὴν ἀρχὴν ὅρχοις ἐμπεδωθεῖσαν, κρείττω τιμὴν αἰτούμενος
20 ἡς δεδώκατε ὑμεῖς τοῖς ὑπάτοις. ὑπεμείνατε καὶ τοῦτο, καὶ στάντες ἐπὶ τῶν τομίων κατ' ἔξωλείας ἑαυτῶν τε καὶ τῶν ἀπογόνων ὡμόσατε. τὶ οὐν ἐποίησε καὶ τούτου τυχών; ἀντὶ τοῦ χάριτας ὑμῖν εἰδέναι καὶ σώζειν τὸν πάτριον κόσμον τῆς πολιτείας,
25 ἀρξάμενος ἀπὸ τούτων τῶν πλεονεξιῶν καὶ ταύταις

ταίς παρανομίαις ἀφορμαῖς τῶν ὕστερον χρησάμενος νόμους τε ἀπροβουλεύτους εἰσφέρει, καὶ τούτους ἐπιψηφίζει δίχα τῆς ὑμετέρας γνώμης, καὶ οἰς ἄν ὑμεῖς ἐκφέρητε δόγμασιν οὐ προσέχει τὸν νοῦν, καὶ 30 τῶν ὑπάτων ὡς οὐκ ὀρθῶς τὴν πόλιν ἐπιτροπευόν των κατηγορεί, καὶ τοῖς ἐκβαίνουσι παρὰ τὰς ὑμε-Π τέρας συνθήκας πολλὰ δ' ἐστὶν ὧν οὐ δύναται

στοχάσασθαι λογισμός άνθρώπινος ού την τύχην ώσπες έχοην, άλλα την ύμετές αν έπιγράφει διάνοιαν, έπιβουλεύεσθαί τε ύφ' ύμων σκηπτόμενος και δεδιέναι, μη την έλευθερίαν άφέλησθε η της πατρίδος έκβάλητε, αὐτὸς ἐφ' ὑμῖν ταῦτα μηχανώμενος διατελεί, και τὸ μὴ παθείν ο δεδοικέναι φησίν, οὐκ ἄλλφ τινί φυλαττόμενος δηλός έστιν, η τω δοάσαι φθάσας. έδήλωσε δὲ τοῦτο πολλάκις μὲν καὶ πρότερον και έπι πολλών ών έξείργομαι μεμνήσθαι κατά τὸ παρόν μάλιστα δε Μάρκιον τουτονί τον φιλόπυλιν 10 άνδρα, ούτε προγόνων άφανων όντα ούτ' αὐτὸν άρετη λειπόμενον ούθενὸς ήμων, αίτιασάμενος έπιβουλεύειν αὐτῷ καὶ πονηράς ένθάδε γνώμας λέγειν, 4 αχριτον επεχείρησεν αποκτείναι. καὶ εί μὴ δεινον ήγησάμενοι τὸ πρᾶγμα οί τε υπατοι και ύμῶν οί τὰ 15 κρείττω φρονούντες συνεστράφητε, καὶ τὴν παρανομίαν ἐπέσχετε αὐτῶν, ἐν μιὰ τῆ τότε ἡμέρα πάντα αν αφημέθητε, όσα [οί] πατέρες τε ύμιν σύν πολλοις κτησάμενοι πόνοις κατέλιπον, και αύτοι ύμετς ουκ έλάττους άγῶνας έκείνων ὑποστάντες ἔχετε, τὸ 20 άξίωμα την ήγεμονίαν την έλευθερίαν οί δε γενναιότεροι και ούκ άγαπήσαντες αὐτὸ τὸ ζην, εί μη μετά τούτων έμέλλετε των άγαθων βιώσεσθαι, τάς ψυχας αν πρότερον η ταυτα άφηρέθητε, οι μέν εὐθύς οί δ' οὐκ εἰς μακράν. τί γὰρ ἂν τὸ κωλῦσον 25 ήν, οὖτως αἰσχοῶς καὶ κακῶς Μαρκίου τοὐδε ἀναρπασθέντος ώσπες έν έρημία, κάμε μετά τοῦτον ἀπολωλέναι διασπασθέντα ύπὸ των έχθοων, και πάντας όσοι πώποτε ήναντιώθησαν και το λοιπον έμελλον έναντιώσεσθαι ταζς παρανόμοις έπιθυμίαις του δή- 30 μου; οὐ γὰο ἂν ήρκέσθη τοὺς δύο μόνους ἡμᾶς ἐκποδών ποιησάμενος, ούδε μέχρι δεύρ' έλθων απέστη

της παρανομίας, εί δεῖ τὰ μέλλοντα τεκμαίρεσθα τοτς γεγονόσιν, άλλ' άφ' ήμων άοξάμενος άπαν το άντίπαλον και μή είκον ώσπες χειμάρουυς πολύς έμπεσών παρέσυρεν αν και κατήνεγκεν, ούτ' εύγε-

5 νείας φειδόμενος ουτ' άρετης ουθ' ήλικίας.

LI. Ταύτας ύμιν ὁ δημος, ώ βουλή, τὰς καλὰς άμοιβάς άνθ' ών ἔπαθε πολλών ὄντων καὶ μεγάλων τας μεν απέδωκεν ήδη, τας δ' αποδώσειν έμελλεν, εί μη το κωλύσον παρ' ύμας έγένετο. άγε δη νύν 10 κάκεινα ένθυμήθητε πάλιν, α μετά τουτο το γενναίον καί σῶφοον ύμῶν ἔργον ἔδρασεν, ΐνα γνῶτε ὅντινα χοή τρόπου αὐτῷ προσφέρεσθαι. ἐκεῖνος τοίνυν ώς έμαθεν ύμᾶς οὐκέτι φέροντας αὐτοῦ τὴν ὕβριν, ἀλλ' δμόσε γωρείν παρεσκευασμένους, έπτηξε καὶ μικρον 15 αναλαβών έαυτον ώσπερ έκ μέθης καὶ μανίας από μεν του βιάζεσθαι κατέβη, έπὶ τὸ δικάζεσθαι δ' έτράπετο΄ καὶ προειπών ἡμέραν όητήν, είς αὐτὴν ἐκάλει Ι του ανδοα ώς δίκην υφέξοντα, ής αυτός έμελλεν έσεσθαι κατήγορός τε καὶ μάρτυς καὶ δικαστής καὶ 20 του μεγέθους της τιμωρίας πύριος. έπειδή δὲ καί πρός τοῦτο ἐνέστητε νομίσαντες ούκ ἐπὶ δίκην ἀλλ' έπὶ τιμωρίαν καλεϊσθαι τὸν ἄνδρα, ὁρῶν ὡς οὐδενὸς αὐτοκράτωρ έστὶ πράγματος, άλλ' ὅσ' ἄν ὑμεῖς προβουλεύσητε, ταύτα ἐπιψηφίσαι κύριος, τῆς τε αὐθα-25 δείας, ής πολύς έπνει τότε, ύφεῖται νυνί, καὶ δεησόμενος ύμων ήκει συγχωρήσαι και ταύτην αυτώ την χάριν. ενθυμούμενοι δη ταύτα αίσθεσθε ήδη ποτε και μάθετε, ότι πάνθ' όσα μεν εύηθέστερα βουλευσάμενοι μάλλον η φρονιμώτερα έχαρίσασθε 30 αὐτῷ συμφορὰς ὑμῖν ἐνήνοχε καὶ βλάβας. ὅσα δὲ μετά του γενναίου στάντες τοις παρανόμοις αὐτού καὶ βιαίοις ήναντιώθητε, ταῦθ' ὑμῖν εἰς δέον ἐκβέ-

βηκε. τί οὖν ὑμῖν ἐπισταμένοις ταῦτα παραινῶ πράττειν, και τίνα γνώμην ύπερ τῶν παρόντων 7 ἀποφαίνομαι; ὅσα μεν έχαρίσασθε και συνεχωρήσατε τῷ δήμῷ τὴν ἔχθραν διαλλαττόμενοι ὁπωσδήποτε φυλάττειν κύρια, καὶ μὴ λύειν τῶν τότε συγ- 5 χωρηθέντων μηθέν, οὐχ ὡς καλῶν καὶ τῆς πόλεως άξίων οντων πόθεν γάρ; άλλ' ώς άναγκαίων καί μηκέτι δεχομένων διάρθωσιν. όσα δ' αν έξω τούτου βιαζόμενος και παρανομών ἀκόντων ύμων ἐπιχειοῆ λαμβάνειν μήτε συγχωρεΐν αὐτῷ μήτε ἐπιτρέπειν, 10 άλλ' άντιπράττεσθαι λόγοις τε καὶ ἔργοις καὶ όμοῦ πάντας και ενα εκαστον ίδια. οὐ γάρ, ἂν ἄπαξ άμάρτη τις είτε απατηθείς είτε αναγκασθείς, και τα λοιπά ομοια δει πράττειν, άλλ' έκείνου μεμνημένους τάλλα οπως μή τοιαύτα γενήσεται σχοπείν. ταύτα μεν ούν 15 έστιν, α κοινη πάντας ύμας οδομαι δείν έγνωκότας είναι, και παρεσκευάσθαι πρός τὰς ἀδίκους του δήμου πλεονεξίας παραινώ.

LII. 'Ως δὲ καὶ τοῦτο περὶ οὖ νυνὶ πρόπειται σκοπεῖν ὅμοιόν ἐστι τοῖς ἄλλοις ἐγχειρήμασιν αὐτοῦ 20 τοῖς ἀδίκοις καὶ παρανόμοις, καὶ οὐχ οἶον ὁ δήμαρ-χος ἐξαπατῶν ὑμᾶς ἐπειρᾶτο ἀποφαίνειν δίκαιον καὶ μέτριον, μάθετε οἱ μήπω σαφῶς εἰδότες. ὁ μὲν οὖν νόμος ὁ περὶ τῶν δικαστηρίων τῶν δημοτικῶν, ῷ Δέκιος ἐκρατύνατο μάλιστα, οὐ καθ' ὑμῶν ἐγράφη 25 τῶν πατρικίων, ἀλλ' ὑπὲρ ἀσφαλείας τῶν κατισχυομένων δημοτικῶν, ὡς αὐτός τε δηλοῖ γραφὰς ἔχων οὐκ ἀμφιβόλους, καὶ ὑμεῖς τοῦτο ᾶπαντες ἀεὶ λέγετε καλῶς ἐπιστάμενοι. μέγα δὲ τούτου σημεῖόν ἐστιν, οῦ καὶ παντὸς ἀμφισβητουμένου δικαίου κριτήριον 30 εἶναι δοκεῖ κράτιστον, ὁ χρόνος ἐννεακαιδεκέτης ἤδη γεγονὼς ἔξ οὖ ὁ νόμος οὖτος ἐτέθη · ἐν ῷ παντὶ

Δέκιος ούκ αν έχοι δείξαι δίκην ούδεμίαν, ούτε δημοσίαν κατ' ούδενος των πατρικίων έν τω νόμω δεδικασμένην, ουτ' ίδίαν' εί δε φήσει, δειξάτω καί μηθεν έτι δεόμεθα λόγου. αί δε όμολογίαι καθ' ας 5 διελύσασθε πρός τους δημότας αί νεωστί γενόμεναι γρή γάρ και περί τούτων ύμας μαθείν, ἐπειδή πονηρός έξηγητής ὁ δήμαρχος αὐτῶν έγένετο δύοι ταύτα συγχωρήματα περιέχουσιν' άφεισθαι τούς δημοτικούς των χοεών, και την άρχην τήνδε άπο-10 δείκνυσθαι καθ' εκαστον ένιαυτον έπικουρίας ενεκα των κατισχυομένων καὶ κωλύσεως, άλλο δὲ παρά ταύτα ούδέν. μέγιστον δε ύμιν γενέσθω τεκμήριον. ότι ούτε ο νόμος ούτε αί συνθήκαι κατ' άνδρος πατρικίου δικάζειν τῷ δήμω δεδώκασιν έξουσίαν, δ 15 ποιεί νύν αὐτὸς ὁ δῆμος. αἰτείται γὰρ αὐτὸ παρ' ύμων τήμερον, ώς πρότερύν γε ούκ έχων ούδεις δ' αν αξιώσεις τι παρ' άλλων λαμβάνειν, ών έστι νόμω κύριος. δίκαιον δε φύσεως ανομοθέτητον, & βουλή, πως αν είη τούτο και γαο τούτο Δέκιος ύμας ώετο 20 δείν σκοπείν τοίς μεν δημόταις ας τ' αν φύγωσι δίκας ύπὸ των πατρικίων καὶ ας αν έκείνους διώκωσι τον δημον δικάζειν τοῖς δὲ πατρικίοις μήθ όταν υπάγωσί τινα των δημοτικών δίκη μήθ' όταν 10 αύτοι πινδυνεύσωσι τους πατριπίους τα νείπη διαιτάν, 25 άλλα τούτοις μεν αμφότερα έξειναι πλεονεκτείν, ήμιν δε ούδετέρου των δικαίων μετέχειν; εί δέ τι Μάρκιος άδικεῖ τὸν δῆμον, [η] καὶ ἄλλος τῶν πατρικίων όστισούν καὶ δίκαιός έστιν αποθανείν η της πόλεως έκπεσείν, μη παρ' αὐτοῖς άλλ' ἐνθάδε κριθεὶς διδότω 30 δίκας, ώσπερ έστὶ νόμιμον. εί μη άρα, ώ Δέκιε, ο μέν δήμος ίσος έσται δικαστής και ούθεν αν γαρίσαιτο αύτω περί ἀνδρὸς έχθρου την ψηφον έπιφέρων

ούτοι δε εί γενοιντο της ψήφου κύριοι τον άδικουντα περί πλείονος ποιήσονται της άδικουμένης ύπ' αὐτοῦ πόλεως, μέλλουτες άραν και έπιορκίαν και μίσος μεν παρ' ἀνθρώπων, χόλον δὲ παρὰ θεῶν ἐκ τῆς δίκης αποίσεσθαι καὶ μετα πονηρών έλπίδων ζήν. ούκ 5 άξιον ταῦτα περί τῆς βουλῆς, ὁ δημόται, ὑποτοπεῖν, 31 ή τιμάς και άρχας και τα κράτιστα τῶν ἐν τῆ πόλει παραχωρείν δμολογείτε δι' άρετήν, και πολλάς χάριτας είδεναι φατε της προθυμίας ην απεδείξατο περί την κάθοδον ύμων. μάχεται ταύτα άλλήλοις καl 10 ούκ έχει λόγον ους έπαινείτε τούτους φοβείσθαι, καί αμα τοις αύτοις περί μεν των μειζόνων έπιτρέπειν, περί δε τῶν ἄλλων ἀπιστεῖν. τί δ' οὐχὶ μιῷ χρώμενοι γνώμη η πάντα πιστεύετε αὐτοῖς η περί πάντων άπιστεϊτε; άλλὰ προβουλεύσαι μὲν αὐτοὺς τὰ δίκαια 15 ίκανούς είναι νομίζετε, δικάσαι δὲ περί αὐτῶν τούτων ων προβουλεύουσιν ούχ Ικανούς. πολλά καλ άλλα περί τῶν δικαίων είχου, ὧ βουλή, λέγειν, ἀλλὰ καὶ ταῦτα Ικανά.

LIII. Ἐπειδή δὲ και περί τοῦ συμφέροντος ἐπει- 20 οᾶτο λέγειν Δέκιος, ώς άγαθον μεν δμόνοια, δεινον δε στάσις, και θεραπεύοντες μεν τον δημον εν όμονοία πολιτευσόμεθα, κωλύσαντες δε ους βούλονται των πατρικίων ανδρηλατείν η μιαιφονείν είς πόλεμου έμφύλιου ματαστησόμεθα, πολλά λέγειν έχων 25 32 ολίγοις πάνυ χρήσομαι. πρώτου μεν οὖν θαυμάσαι έχω Δέκιον της είρωνείας ού γὰρ ηλιθιότητός γε εί κρείττον οἴεται τὰ συμφέροντα τῷ κοινῷ φρονείν έαυτόν, δς άρτι παρελήλυθεν είς πολιτικάς πράξεις, ήμων των καταγεγηρακότων έν αύταζς καλ μεγάλην 30 έκ μικοᾶς πεποιηκότων την πόλιν. ἔπειτα εί πείσειν ύπέλαβεν ύμᾶς, ώς χοὴ παραδοῦναί τινα εκδοτον

έπλ τιμωρία τοις έχθροις, καλ ταύτα πολίτην ύμέτεοον, και ούχι των άφανων τινα πολιτών η φαύλων, άλλ' ου αύτοι και τὰ πολέμια λαμπρότατου ήγεῖσθε είναι καὶ τὸν βίον σωφρονέστατον τά τε πολιτικά 5 πράττειν ούθενος χείρονα. καλ ταῦτα ἐτόλμησεν είπείν είδως ύμας πλείστην αίδω ποιουμένους ίκετων, καί μηδε πολεμίων τους καταφεύγοντας ένθάδε ταύτης ἀποκλείοντας τῆς φιλανθοωπίας. εί δὲ τάναντία ημάς εγίγνωσκες επιτηδεύοντας, ω Δέκιε, ανόσια 10 μεν φρονούντας περί θεούς, άδικα δε πράττοντας πρός ανθρώπους, τί αν ήμεν τούτου συνεβούλευες έργον ύπομείναι δεινότερον, άφ' ού πρόρριζοι καί πανώλεις, μισηθέντες θεοίς τε καὶ άνθρώποις, δια-143 φθαρησόμεθα; ού δεόμεθά σου συμβούλου, Δέκιε, 15 ούτε περί πολιτών έκδόσεως ούτε περί άλλου χρήματος ών ήμεν πρακτέον ούδενός ούδε όθνεία φρουήσει νέων ανδρών τα οίκεῖα συμφέροντα κρίνειν οιόμεθα δείν οι μέχοι τήσδε τῆς ήλικίας διὰ πολλῆς πείρας κακῶν τε καὶ ἀγαθῶν ἐληλυθότες. πολέμου 20 δε άπειλάς, αίς χρώμενοι φοβείτε ήμας, οὐ νῦν ποῶτον ἐπαγομένας ὑφ' ὑμῶν, ἀλλὰ πολλάκις ἤδη και ύπὸ πολλών έπανασεισθείσας τη συνήθει πραότητι παραδόντες άκαταπλήκτως οίσομεν. καὶ εἰ δή-1434 πεο δράσετε τὰ ὅμοια οἶς λέγετε, ἀμυνούμεθα θεούς 25 τε συναγωνιστάς έχοντες οι νεμεσώσι τοις ἄρχουσι πολέμου άδίκου, και άνθοώπων έξοντες χείρα οὐκ ολίγην σύμμαχον. Λατίνοί τε γάο απαντες ols νεωστί την ισοπολιτείαν δεδώκαμεν σύν ημίν στήσονται, ώς περί πατρίδος ήδη της πόλεως τησδε 30 άγωνιζόμενοι, αί τε ένθένδε αποικισθείσαι πόλεις πολλαί και άγαθαί περί παυτός ποιούμεναι σώζεσθαι την μητρόπολιν άμυνουσιν αυτή. εί δε είς άνάγκην

ήμᾶς κατακλείσετε τῆς πανταχόθεν ἐπικουρίας περιέχεσθαι, ὑπομενοῦμεν, ὧ Δέκιε, καὶ θεράποντας
εἰς ἐλευθερίαν προκαλούμενοι καὶ πολεμίους εἰς φιλίαν καὶ πάντας ἀνθρώπους εἰς κοινωνίαν τῶν ἐκ
τῆς νίκης ἐλπίδων ὁμόσε χωρεῖν ὑμῖν. μηθενὸς δὲ
τούτων δεήσειεν, ὧ Ζεῦ καὶ θεοὶ πάντες οἱ πόλιν
35 τῶν Ῥωμαίων κατέχοντες, ἀλλ' εἴη μέχρι λόγων τὰ
φοβερὰ ταῦτα ἐλθεῖν, ἔργον δὲ μηθὲν ἐξ αὐτῶν γένοιτο ἄχαρι.

LIIII. Ταῦτα μὲν "Αππιος εἶπεν. Μάνιος δὲ 10 Οὐαλέριος ὁ δημοτικώτατος τῶν ἐκ τοῦ συνεδρίου καὶ περὶ τὰς διαλλαγὰς πλείστην ἀποδειξάμενος προθυμίαν φανερώς και τότε το δήμο συνελάμβανε, καὶ λόγον διεξηλθε μετὰ πολλης συγκείμενον φροντίδος, ἐπιτιμῶν μὲν τοῖς οὐκ ἐῶσι μίαν εἶναι τὴν 15 πόλιν, άλλα διαιφούσι το δημοτικον από των πατρικίων καλ διά μικράς προφάσεις πολέμους άναζωπυοούσιν έμφυλίους. έπαινών δε τούς εν τό συμφέρον και κοινον ήγουμένους και πάντ' έλάττω τῆς όμονοίας τιθεμένους, διδάσκων ώς εί γένοιτο τῆς δίκης 20 ό δημος ώσπες άξιοι κύριος, και ταύτην παρά τοῦ 136 συνεδοίου την χάριν έκόντος λάβοι, τάχα μεν οὐδ' έπέξεισιν ἄχοι τέλους, άλλ' άρκεσθείς αὐτῷ τῷ κεκρατηκέναι τοῦ σώματος ἐπιεικέστερον μᾶλλον ἢ χαλεπώτερον αὐτῷ χρήσεται. εἰ δὲ ἄρα ἐκ παντὸς 25 ολομένων τρόπου τῶν δημάρχων τέλος ἐπιθεῖναι νόμιμον τῆ δίκη τῆς ψήφου γενήσεται κύριος, ἀπολύσει τὸν ἄνδοα τῆς αἰτίας, αἰδούμενος μὲν αὐτὸ τὸ κινδυνεύον σώμα, ού πολλά και καλά ἔργα ἔχει μεμνῆσθαι, ἀνταποδιδούς δὲ ταύτην τὴν χάριν τῷ πα- 30 ρασχούση την έξουσίαν αὐτῷ βουλῆ καὶ πρὸς μηδέν έναντιωθείση τῶν μετρίων. παρεΐναι μέντοι τῆ δίκη

συνεβούλενε καὶ συναπολογεῖσθαι τῷ ἀνδρὶ, καὶ τὸν δήμου άξιουν μηθεν γνώναι περί αύτου γαλεπόν, τούς τε υπάτους και τους έκ του συνεδρίου πάντας και τούς άλλους πατρικίους κατά πλήθος άφικομένους 5 συνοίσειν γάρ ού μικράν τῷ κινδυνεύοντι καὶ τού-1431 τους είς σωτηρίαν φοπήν και μη μόνον αύτους ουτως έχειν ταϊς γνώμαις, άλλὰ καὶ πελάτας έκαστον τούς αύτου παρακαλείν και φίλους συνάγειν, και εί τινας οίκείως έχειν σφίσι των δημοτικών δι' εύεργε-10 σίας ὑπολαμβάνουσι, καὶ τούτους νυνὶ τὴν πρότερον όφειλομένην χάριν έπὶ της ψηφοφορίας άπαιτεΐν. τό τε φιλόπολι καὶ μισοπόνηφον [χρηστον] οὐκ όλίγον απέφηνεν έκ του δήμου μέρος έσόμενον, και έτι πλείον τούτου, ο πρός τὰς τύχας πάσχει τι τὰς ἀν-15 θρωπίνας και έλεετν οίδε τούς έν τοτς άξιώμασιν. όταν είς ταπεινά πέσωσιν αύτων αί τύχαι. ὁ δὲ πλείων λόγος έγίνετο αύτῷ πρὸς τὸν Μάρκιον παράκλησιν έχων νουθετήσει μεμιγμένην και δέησιν άνάγκη. ήξίου γαο αύτον έπει διιστάναι τον δημον από 20 της βουλης αίτίαν έχει, και τυραννικός είναι διαβάλλεται διὰ την αὐθάδειαν τοῦ τρόπου, δέος τε παρέστηκεν απασι μή δι' αὐτὸν άρχη γένηται στά-1438 σεως και κακών άνηκέστων α φέρουσιν έμφύλιοι πόλεμοι, μη ποιείν άληθείς και κυρίας τας κατ' αύ-25 τοῦ διαβολάς μένοντα έν τῷ φθονουμένῷ τοῦ βίου, άλλά σχημα ταπεινόν μεταλαβείν καὶ τοῖς άδικεῖσθαι λέγουσι την έξουσίαν του σώματος παρασχείν, καί μή φεύγειν άδικον έγκλημα λόγω μετά δίκης άπολυόμενον, ταῦτα γὰρ αὐτῷ πρός τε σωτηρίαν ἀσφα-30 λέστατα είναι, και πρός εὐδοξίαν ής ὀρέγεται λαμπρότατα, καὶ τοῖς προυπηργμένοις ἔργοις ἀκόλουθα.

εί δε αύθαδέστερος έσται μαλλον η μετριώτερος, καί

την βουλην άξιώσει πάντα κίνδυνον δι' έαυτον ύπομένειν, κακην μεν ήτταν, αίσχραν δε νίκην τοῖς πεισθείσι προσάψειν αὐτον ἀπέφαινεν ήν τε ένταῦθα
πολὺς όλοφυρόμενος καὶ τῶν καταλαμβανόντων κακῶν τὰς πόλεις ἐν ταῖς διχοστασίαις τὰ μέγιστα καὶ 5
φανερώτατα ἐπιλεγόμενος.

LV. Διεξιών δε ταύτα μετά πολλών δακούων ού προσποιητών και πεπλασμένων, άλλ' άληθινών, άνηο ηλικίας τε καλ άρετης άξιώσει προύχων, ώς έμαθε πινούμενον έπλ τοις λεγομένοις τὸ συνέδριον, 10 έκ τοῦ τεθαρρηκότος ήδη τὸ λοιπὸν έξέφαινε τῶν λόγων Εί δέ τινες ύμων, ώ βουλευταί, λέγων, ταράττονται δοκούντες έδος είσάγειν πονηρον είς την πόλιν, έὰν τῷ δήμφ συγχωρήσητε ψῆφον ἐπιφέρειν κατὰ τῶν πατρικίων, καὶ ἐπ' οὐδενὶ ἀγαθῷ νομί- 15 ζουσι τὴν τῶν δημάρχων έξουσίαν πολλὴν ἰσχὺν λαβοῦσαν γενήσεσθαι, μαθέτωσαν άμαρτάνοντες τῆς δόξης καλ τάναντία η τὰ προσήκοντα ὑπειληφότες. εί γάρ τι και άλλο σωτηρίας αίτιον έσται τη πόλει τήδε καί του μηδέποτε την έλευθερίαν μήτε την ίσχὺν ἀφαιρε- 20 1440 δηναι, όμονοούσαν δε άει και μιζ γνώμη περι πάντων χρωμένην διατελείν, δ δημος αίτιώτατος έσται συμπαραληφθείς έπὶ τὰ πράγματα καὶ τὸ μὴ μίαν είναι την διοικούσαν τὰ κοινὰ πολιτείαν ακρατον μήτε όλιγαρχίαν μήτε δημοκρατίαν, άλλα την μικτην 25 έξ άπασῶν τούτων κατάστασιν, τοῦτο ὑπὲρ πάντα ήμας ώφελήσει. φάστα γάο είς υβρεις αποσκήπτει καί παρανομίας τούτων ξκαστον των πολιτευμάτων αὐτὸ καθ' έαυτὸ γινόμενον ὅταν δ' ἀνακερασθῆ πάντα μετρίως τὸ παρακινοῦν μέρος αἰεὶ καὶ ἐκβαῖ- 30 νον έκ τοῦ συνήθους κόσμου ὑπὸ τοῦ σωφρονοῦντος καλ μένοντος έν τοις ίδίοις ήθεσι κατείργεται. μον-

αρχία μεν ώμη και αὐθάδης γενηθείσα και τυοαννικά διώκειν άρξαμένη ζηλώματα, ύπ' άνδρῶν όλίγων και άγαθών καταλύεται. όλιγαρχία δ' έκ τών άρίστων άνδρών συνεστηχυΐα, ή χρήσθε καὶ ύμεῖς 5 νυνί, όταν πλούτω και έταιρίαις έπαρθεϊσα δικαιοσύνης και της άλλης άρετης μηθένα ποιήται λόγον 1441 ύπο δήμου φρονίμου καταλύεται. δήμος δε σωφρονών και κατά νόμους πολιτευόμενος, όταν άκοσμείν ἄρξηται καὶ παρανομεῖν ὑπὸ τοῦ κρατίστου ἀνδρὸς 10 βία καταληφθείς δικαιούται. ύμιν δέ, ὧ βουλή, μονάρχου μεν έξουσίας ίνα μή τυραννίς γένηται τὰ δυνατά εύρηται βοηθήματα. δύο τε γάρ άνθ' ένὸς ἀποδείξαντες της πόλεως πυρίους, καὶ τούτοις οὐκ ἀδριστον χρόνον ἐπιτρέψαντες ἔχειν τὴν ἀρχήν, ἀλλ' 15 ένιαύσιον, οὐδὲν ήττον ἀποδείκνυτε φύλακας αὐτῶν τοιακοσίους ανδρας έκ των πατρικίων τούς κρατίστους τε καὶ πρεσβυτάτους, έξ ών ήδε ή βουλή συνέστηκεν ύμῶν δὲ αὐτῶν, ΐνα μένητε ἐν τῷ προσήκοντι κόσμφ, φυλακήν οὐδεμίαν άχοι τοῦδε φαί-20 νεσθε πεποιημένοι. και περί μεν ύμων οὔπω έδεισα, μή διαφθαρήτε τὰς διανοίας ὑπό τε μεγέθους καὶ πλήθους άγαθών, οδ τυραννίδος τε πολυχρονίου ήλευθερώκατε την πόλιν έναγχος, καὶ οὔπω σχολήν έσχήκατε ύβρίζειν καὶ τουφάν διὰ τοὺς συνεχεῖς 25 καὶ μακρούς πολέμους περί δὲ τῶν μεθ' ὑμᾶς ἐσο-144 μένων ένθυμούμενος όσας ό μαχρός αίων φέρει μεταβολάς δέδοικα, μή τι παρακινήσαντες οί δυνατοί έκ του συνεδρίου λάθωσιν είς μοναρχίαν το πολίτευμα περιστή σαντες τυραννικήν.

LVI. Ἐὰν οὖν κοινωνήσητε καὶ τῷ δήμῷ τῶν πολιτευμάτων, οὖθὲν ὑμῖν ἐνθένδε φύσεται κακόν, ἀλλ' ὁ πλέον ἔχειν τῶν ἄλλων ἀξιῶν καὶ τῆς βου-

λης προσεταιρισάμενος του βουλόμενου συννοσείν και συναδικείν πάντα γὰο τὰ είκότα χοὴ περί πόλεως βουλευομένους προνοείν κληθείς ὑπὸ τῶν δημάργων είς τὸ πληθος ὁ μέγας ἐκεῖνος καὶ σεμνὸς αποδώσει τῷ δήμῷ τῷ φαύλῷ καὶ ταπεινῷ λόγον 5 ών πράττει τε καί διανοείται, καί αν άδικων φαίνηται δίκης ής αν άξιος ή τεύξεται. αὐτὸν δὲ δὴ τὸν δῆμον, Ίνα μὴ τουφᾶ τηλικαύτης έξουσίας γενόμενος κύριος, μηδ' ὑπὸ τῶν κακίστων ἐκδημαγωγούμενος 1443 τοις πρατίστοις πολεμή και γάρ ἐν ὅχλω φιλεί γί- 10 νεσθαι τυραννίς φυλάξει τε καλ οὐδεν έάσει παρανομείν ο διαφέρων φρονήσει ανήρ δικτάτωρ ύφ' ύμῶν αίρεθείς, δς αὐτοκράτορι καὶ ἀνυπευθύνφ χο μενος έξουσία τό τε νοσοῦν έξελει τῆς πόλεως μέρος, και τὸ μήπω διεφθαρμένον οὐκ ἐάσει κακω- 15 θήναι, έθη τε καὶ νόμιμα καὶ ζηλώματα βίων τὰ χράτιστα μεθαρμοσάμενος άρχάς τε άποδείξας ας αν ήγηται σωφονέστατα τ ν κοινών έπιτροπεύσειν καί ταυτα έντὸς Εξ μηνών διοικησάμενος ίδιώτης αὖθις ἔσται τὸ τιμᾶσθαι μόνον ἐκ τούτων λαβών, 20 άλλο δ' οὐθέν. ταῦτ' οὖν ἐνθυμηθέντες, καὶ τὸ σχήμα της πολιτείας τοῦθ' ήγησάμενοι πράτιστον είναι, μηθενός ἀπελαύνετε τὸν δῆμον, ἀλλ' ὅσπερ άρχὰς ἀποδεικύναι τὰς καθ' εκαστον ένιαυτὸν ἡγησομένας τῆς πόλεως, καὶ νόμους τοὺς μὲν ἐπικυροῦν 25 1444 τους δ' άναιφείν, και περί πολέμου και είρήνης διαγιγνώσκειν, ἃ μέγιστα καὶ κυριώτατά έστι τῶν έν τη πόλει διαπραττομένων, μεταδεδώκατε αὐτῷ καὶ ούθενὸς τούτων αὐτοκράτορα πεποιήκατε την βουλήν ουτως και των δικαστηρίων μεταδίδοτε, και 30 μάλιστα ύπερ ών αν τις αίτίαν έχη την πόλιν άδικεΐν στάσιν είσάγων η τυραννίδα κατασκευαζόμενος

η περί προδοσίας τοῖς πολεμίοις διαλεγόμενος η τοιουτόν τι άλλο κακὸν ἐπιχειρῶν πράττειν. ὅσῷ γὰρ ἀν φοβερῶτερον κατασκευάσητε τὸ παραβαίνειν τοὺς νόμους καὶ τὰ ἔθη κινεῖν τοῖς ὑβρισταῖς καὶ πλεοτόκταις, πολλοὺς ὀφθαλμοὺς καὶ φύλακας αὐτῶν ἀποδείξαντες, τοσούτῷ κρεῖττον ὑμὶν ἔξει τὰ κοινά.

LVII. Ταῦτα καὶ τὰ παραπλήσια τούτοις εἰπῶν ἐπαύσατο. τῶν δὲ βουλευτῶν οἱ μετ' αὐτὸν ἀνιστάμενοι πλὴν ὀλίγων οἱ λοιποὶ ταύτη προσέθεντο τὴ 10 γνώμη. καὶ ἐπειδὴ τὸ προβούλευμα ἔδει γράφεσθαι, λόγον αἰτησάμενος ὁ Μάρκιος εἶπεν Οἰος μέν, ὧβουλή, πρὸς τὰ κοινὰ ἐγὰ γέγονα, καὶ ὡς διὰ τὴν πρὸς ὑμᾶς εὔνοιαν εἰς τοῦτον τὸν κίνδυνον ἐλήλυθα, με καὶ ὅτι παρὰ γνώμην ἀπήντηταί μοι τὰ παρὰ ὑμῶν, 15 ἄπαντες ἴστε καὶ ἔτι μᾶλλον εἴσεσθε, ὅταν τὰ κατ ἐμὲ σχῆ τέλος. ἐπεὶ δὲ ἡ Οὐαλερίου γνώμη νικᾶ, συνενέγκοι μὲν ταῦτα ὑμῖν, καὶ γενοίμην ἐγὰ κακὸς εἰκαστὴς τῶν ἐσομένων. Γνα δὲ καὶ ὑμεῖς οἱ τὸ προβούλευμα γράφοντες εἰδῆτε ἐφ' οἶς παραδιδόναι με

20 τῷ δήμῷ μέλλετε, κὰγὰ μὴ ἀγνοῷ περὶ τίνος ἀγωνιοῦμαι, κελεύσατε δὴ τοὺς δημάρχους εἰπεῖν ἐναντίον ὑμῶν, τί τὸ ἀδίκημά ἐστιν ἐφ' ῷ μέλλουσί μου κατηγορεῖν, καὶ ποταπὸν ὄνομα ἐπιγράψουσι τῆ δίκη.

25 LVIII. Ο μέν δή ταῦτα ἔλεγε δοκῶν ἐπὶ τοῖς λόγοις οἶς εἶπεν ἐν τῆ βουλῆ τὴν δίκην ὑφέξειν, καὶ βουλόμενος ὁμολογῆσαι τοὺς δημάρχους, ὅτι ταύτης ἕνεκα τῆς αἰτίας μέλλουσιν αὐτοῦ κατηγορεῖν. οἱ δὲ δήμαρχοι βουλευσάμενοι κατὰ σφᾶς τυραννίδι ἐπι30 βουλεύειν αὐτὸν ἦτιάσαντο, καὶ πρὸς ταύτην ἐκέ-146 λευον ῆκειν τὴν αἰτίαν ἀπολογησόμενον, οὐ βουλό-

μενοι τὸ ἔγκλημα είς μίαν αίτίαν κατακλείσαι καὶ

ταύτην ούτε ίσχυραν ούτε τῆ βουλή κεχαρισμένην, άλλ' ξαυτοίς τε πράττοντες έξουσίαν όσα βούλονται έγκαλείν, και βοήθειαν άφαιρήσεσθαι τοῦ Μαρκίου την έκ τῶν συνέδρων οιόμενοι. και ὁ Μάρκιος εἶπεν 'Αλλ' ήτοι, εί έπὶ ταύτη γε ποιθήσομαι τῆ διαβολῷ, 5 δίδωμι έμαυτον έπίδικον τοῖς δημόταις, καὶ μηδέν έστω τὸ κωλύον γράφεσθαι τὸ προβούλευμα. έγένετο δε και τοις πλείστοις των συνέδοων ασμένοις έπι τούτφ γενέσθαι τῷ ἐγκλήματι τὴν δίκην κατ' ἀμφότεφα, και ὅτι οὐκ ἔσται τὸ λέγειν ἃ φρονεῖ τις ἐν 10 τοῖς συνέδροις ὑπαίτιον, καὶ ὅτι φαδίως ἀπολύσεται την διαβολην ό άνηρ βίον έζηλωκώς σώφρονα καλ άνεπίληπτον. γράφεται τὸ προβούλευμα μετὰ ταῦτα ύπεο της δίκης, και χρόνος είς παρασκευήν της άπολογίας δρίζεται τῷ ἀνδρὶ μέχρι τῆς τρίτης ἀγορᾶς 15 17 αί δε άγοραι 'Ρωμαίοις έγίνοντο ώς και μέχρι τῶν καθ' ήμᾶς χρόνων δι' ήμέρας ἐνάτης. ἐν δὲ ταύταις συνιόντες έκ των άγοων είς την πόλιν οί δημοτικοί τάς τε αμείψεις έποιοῦντο τῶν ώνίων, καὶ τὰς δίκας παρ' άλλήλων έλάμβανον, τά τε κοινὰ όσων ήσαν 20 κύοιοι κατά τους νόμους καὶ όσα ή βουλή ἐπιτρέψειεν αὐτοῖς ψῆφου ἀναλαμβάνοντες ἐπεκύρουν τὰς δὲ μεταξύ των άγορων έπτα ήμέρας αὐτουργοί τε ὄντες οί πολλοί και πένητες έν τοις άγροις διέτριβον. έπειδή δὲ τὸ προβούλευμα έλαβον οί δήμαρχοι, προελ- 25 θόντες είς την άγοραν συνεκάλεσαν είς έκκλησίαν τὸν δῆμον, καὶ πολλὰ ἐγκώμια τῆς βουλῆς διελθόντες και τὰ δόγματα αὐτῆς ἀναγνόντες προεῖπον ήμέραν έν ή την δίκην εμελλον έπιτελεϊν, είς ην απαντας ήξίουν ημειν τούς πολίτας ώς ύπες τῶν με- 30 γίστων διαγνωσομένους.

LVIIII. 'Ως δὲ διεβοήθη ταῦτα, πολλή σπουδή

και παράταξις έγίνετο των τε δημοτικών και των πατρικίων των μεν ώς τιμωρησομένων του αύθαδέστατον, των δε ίνα μη γένοιτο ύποχείριος τοξ έχθοοις ώς ύπες της αριστοπρατίας αγωνιζόμενος. 5 έδόκει δὲ πᾶσα κινδυνεύεσθαι ή τοῦ βίου καὶ τῆς έλευθερίας δικαίωσις έν τῷ τότε ἀγῶνι ἀμφοτέροις. έπιστάσης δε της τρίτης άγορας, δ μεν έκ των άγρων όγλος όσος ούπω πρότερον συνεληλυθώς είς την πό-'λιν έωθεν έτι κατείχε την άγοράν' οί δε δήμαρχοι 10 συνεκάλουν τὸ πληθος ἐπὶ τὴν φυλέτιν ἐκκλησίαν, χωρία της ἀγορᾶς περισχοινίσαντες, ἐν οἶς ἔμελλον αί φυλαί στήσεσθαι καθ' αύτάς. και τότε πρώτου έγένετο Ρωμαίοις έχηλησία κατ' άνδρος ψηφοφόρος ή φυλετική, πολλά διεναντιουμένων των πατο 15 κίων, ΐνα μὴ τοῦτο γένηται, καὶ τὴν λοχῖτιν ἀξιούντων συνάγειν έχκλησίαν, ώσπες αύτοις πάτριον ήν. έν γὰο τοῖς πρότερον χρόνοις, ὅτε μέλλοι ψῆφον έπιφέρειν ο δημος ύπερ ότουδήτινος ών έπιτρέψειεν ή βουλή, ἐκάλουν μὲν οί ὕπατοι τὴν λοχῖτιν ἐκκλη-20 σίαν, ίερα πρότερον έπιτελέσαντες α νόμος αὐτοίς έστι, καὶ μέχοι τοῦ καθ' ήμᾶς χρόνου τινὰ έξ αὐτῶν ἔτι γίνεται. συνήει δὲ τὸ πλῆθος εἰς τὸ πρὸ τῆς πολεως "Αφειον πεδίον ύπό τε λοχαγοίς και σημείος τεταγμένον ώσπες έν πολέμω, ἐπέφερον δὲ τὴν ψ 25 φον ούχ απαντες αμα αναλαβόντες, αλλά κατά τους ίδίους έκαστοι λόχους, όπότε κληθείεν ύπο των ύπατων. ὄντων δε των συμπάντων τριών και ένενήκοντα και έκατὸν λόχων, και τούτων είς εξ διηρημένων συμμορίας, πρώτη μεν έκαλείτο συμμορία και τήν 30 ψηφον επέφερεν ή των έχόντων τὸ μέγιστον τίμημα της ούσίας και την πρώτην λαμβανόντων τάξιν 🗗 πολέμοις εν οίς ήσαν εππέων μεν οκτωκαίδεκα λό-

χοι, πεζών δε όγδοήκοντα. δευτέρα δε έψηφοφόρει συμμορία τῶν ὑποδεεστέρων τοῖς βίοις καὶ τὴν) ύποβεβηκυταν τάξιν έν τατς μάχαις [μαχομένων] καλ οπλισμον ου τον αυτον έχοντων τοις πρωτοστάταις άλλ' έλάττονα τοῦτο δὲ τὸ πλήθος εἰς εἴκοσι λόχους 5 συντεταγμένον ήν, προσέκειντο δε αύτοις δύο λόχοι τεκτόνων και χαλκοτύπων και όσοι άλλοι πολεμικών έργων ήσαν χειροτέχναι. οί δ' έν τη τρίτη συμμορία καλούμενοι, λόχους μεν έξεπλήρουν είκοσι, τίμημα δ' είχον έλαττον των δευτέρων, και τάξιν την έπ' έκεί- 10 νοις [έλάττονα,] καὶ ὅπλα οὐκ ἴσα τοῖς πρὸ αὐτῶν έφερον. οί δε μετά τούτους καλούμενοι, τίμημά τε ούσίας έλαττον είχον και τάξιν έν πολέμω την άσφαλεστέραν έλάμβανον και δπλισμον εύσταλέστερον είχου διήρηντο δε είς είκοσι και ούτοι λόχους συν- 15 ετάττοντο δε και τούτοις δύο λόχοι βυκανιστών και σαλπιστών. πέμπτη δ' έκαλείτο συμμορία τών όλί-1 γου πάνυ τετιμημένων άργυρίου, ὅπλα δὲ ἦν αὐτῶν σαυνία και σφενδόναι ούτοι τάξιν ούκ είχον εν φάλαγγι, άλλὰ ψιλοί και κοῦφοι συνεστρατεύοντο τοῖς 20 όπλίταις είς τριάκοντα λόχους διηρημένοι. οί δ' άπορωτατοι των πολιτων ούκ έλάττους των άλλων άπάντων ὄντες ἔσχατοι τὴν ψῆφον ἀνελάμβανον, ἕνα μόνον έχοντες λόχον ούτοι στρατειών τε ήσαν έλεύθεροι τῶν ἐκ καταλόγου καὶ εἰσφορῶν τῶν κατὰ τι- 25 μήματα γινομένων άτελεῖς καὶ δι' ἄμφω ταῦτα ἐν ταῖς ψηφοφορίαις ἀτιμότατοι. εἰ μὲν οὖν ἐπὶ τῶν πρώτων λόχων, οθς οί τε ίππεῖς έξεπλήρουν καὶ τῶν πεζων οί την πρώτην τάξιν έν τοῖς πολέμοις λαμβάνοντες, τὸ αὐτὸ φρονήσαιεν έπτὰ καὶ ένενήκοντα 30 12 λόχοι, τέλος είχεν ή ψηφοφορία, και οὐκέτι τοῖς λοιποζς έξ και ενενήκουτα λόχοις άνεδίδοτο ή ψηφος.

εί δὲ μὴ τοῦτο γένοιτο, ἡ δευτέρα συμμορία τῶν δύο και είκοσι λόχων έκαλείτο, και ή τρίτη και τούτο συνέβαινεν έως οὖ τὸ αὐτὸ φοονήσωσιν έπτὰ κα ένενήχοντα λόχοι. καὶ τὰ μὲν πολλά τῶν ἀγωνισμά-5 των έπι των πρώτων κλήσεων τέλος έλαμβανεν, ώστε μηδέν έτι δείν των έσχάτων. σπανίως δέ που πράγμα ούτως ενδοιαζόμενον ενέπιπτεν, ώστε μέχρι τῆς ἐσχάτης ψήφου τῆς τῶν ἀπορωτάτων προελθείν και ην ώσπες τέρας τοῦτο σχισθέντων 10 δίχα τῶν προτέρων δύο καὶ ἐνενήκοντα καὶ έκατον λόχων, την τελευταίαν ψηφον έπενεχθείσαν έκείναις αίτίαν γενέσθαι της έπὶ θάτερα όοπης. οί μεν ούν συναγωνιζόμενοι Μαρκίω ταύτην ήξίουν καλείν την από των τιμημάτων έκκλησίαν, υπολαμβά-15 νοντες τάχα μὲν ἐπὶ τῆς πρώτης κλήσεως ὑπὸ τῶν όκτο και ένενήκοντα λόχων άπολυθήσεσθαι τον ανδοα εί δε μή γε ύπο της δευτέρας η τρίτης. οί δε δήμαρχοι ταυτα ύφορώμενοι και αυτοί, την φυλετικήν έκκλησίαν φοντο συνάγειν δείν και τοῦ άγω-20 νος έκείνην ποιήσαι κυρίαν ίνα μήτε οί πένητες των πλουσίων μειονεκτώσι, μήτε οί ψιλοί των όπλιτων ατιμοτέραν χώραν έχωσι, μήτε απερριμμένον είς τὰς ἐσχάτας κλήσεις τὸ δημοτικὸν πλήθος ἀποκλείηται τῶν ἴσων [ψήφων], ἰσόψηφοι δὲ καὶ δμότιμοι 25 πάντες άλλήλοις γενόμενοι μιζ κλήσει τὴν ψῆφον έπενέγκωσι κατά φυλάς. καὶ έδόκουν δικαιότερα ούτοι των έτέρων άξιουν, δημοτικόν οίόμενοι δείν, άλλ' ούκ όλιγαρχικόν είναι το του δήμου δικαστήοιον, και την περί των άδικούντων το κοινον διά-30 γνωσιν άπάντων είναι κοινήν.

LX. Συγχωρηθέντος δὲ αὐτοῖς καὶ τούτου μόγις ὑπὸ τῶν πατρικίων, ἐπειδὴ τὴν δίκην ἐχρῆν λέ γεσθαι, πρώτος ἀνέβη Μηνύκιος ᾶτερος τών ὑπάτων καλ έλεξεν, ους επέστειλεν αυτώ λόγους ή βουλή πρώτον μεν απάσας τας εὐεργεσίας ὑπομιμνήσκων όσας ήν είληφως ό δημος παρά των πατρικίων ἔπειτα ἀξιῶν ἀυτὶ πολλῶν καὶ καλῶν ἔργων μίαν ἀποδοθηναι παρά του δήμου δεομένοις σφίσιν άναγκαίαν χάριν έπὶ τῷ κοινῷ τῆς πόλεως ἀγαθῷ. πρὸς δὲ τούτοις έπαινῶν μεν όμόνοιαν καὶ εἰρήνην, καὶ ὅσης εὐδαιμονίας εκάτερον τούτων αϊτιόν έστι ταϊς πόλεσιν έπιλεγόμενος, κατηγορῶν δὲ διχοστασίας καὶ πολέ- 10 μων έμφυλίων, έξ ων πόλεις αὐτάνδρους ἀπέφαινεν άνηρησθαι καὶ έθνη όλα διολωλέναι παρακαλών δὲ μή τὰ χείοω αίρεισθαι πρὸ τῶν κρειττόνων ὀργή έπιτρέψαντας, άλλὰ έκ λογισμοῦ σώφρονος τὰ μέλλουτα δράν, μηδε τοις κακίστοις των πολιτών χρη- 15 σθαι συμβούλοις περί των μεγίστων βουλευομένους, άλλὰ τοις κρατίστοις σφίσιν είναι δοκούσιν, ὑφ' ὧν ήδεσαν έν είρηνη τε καὶ κατά πολέμους πολλά ώφελημένην την πατρίδα, οίς ούκ αν δικαιώσωσιν ώς μεταβεβλημένοις την φύσιν ἀπιστεῖν. Εν δε κεφά- 20 λαιον ην απάντων των λόγων, μηδεμίαν αὐτοὺς έπενεγκείν κατά του Μαρκίου ψήφον, άλλά μάλιστα μεν δι' αὐτὸν ἀφεῖναι τῆς δίκης τὸν ἄνδρα, ἀναμιμνησκομένους οίος είς τὰ κοινὰ έγένετο καὶ ὅσους κατώρθωσεν ύπερ της κοινης έλευθερίας τε και ήγε- 25 μονίας πολέμους, καὶ ώς οὖτε ὅσια οὖτε δίκαια οὖτε προσήκοντα σφίσι ποιήσουσι, λόγων μεν αύτῷ μνησικακούντες φαύλων, ἔργων δὲ ἀχαριστούντες καλῶν. είναι δὲ καὶ τὸν καιρὸν τῆς ἀφέσεως καλόν, ὅτε γε αὐτὸς ἥκει παρέχων τὸ σῶμα τοῖς διαφόροις καὶ 30 στέρξων ο τι αν έκεινοι περί αὐτοῦ διαγνώσιν. εί δὲ οὐχ οἶοί τέ εἰσι διαλύσασθαι πρὸς ἐκεῖνον, ἀλλὰ

χαλεπώς καὶ ἀπαραιτήτως ἔχουσιν, ἐνθυμηθέντας ὅτι ἡ βουλὴ δεησομένη περὶ αὐτοῦ πάρεισιν, ἄνδρες οἱ κράτιστοι τῆς πόλεως τριακόσιοι, παθείν τι καὶ ἐπικλασθῆναι τὰς γνώμας, καὶ μὴ δι ἐνὸς ἐχθροῦ ὁ τιμωρίαν τοσούτων δέησιν ἀπώσασθαι φίλων, ἀλλὰ πολλῶν καὶ ἀγαθῶν ἀνδρῶν χάριτι δίκην ἀνδρὸς ἐνὸς ὑπεριδείν. Ταῦτα καὶ παραπλήσια τούτοις εἰπῶν 11 τελευταῖον ἐκεῖνον ἐπέθηκε τὸν λόγον, ὅτι ψήφου μὲν ἐπενεχθείσης ἐὰν ἀπολύσωσι τὸν ἄνδρα, διὰ τὸ μηδὲν 10 ἀδικεῖσθαι τὸν δῆμον ὑπ' αὐτοῦ δόξουσιν ἀφεικέναι ἐὰν δὲ κωλύσωσιν ἐπιτελεσθῆναι τὴν δίκην τοῖς δεομένοις ὑπὲρ αὐτοῦ φανήσονται κεγαρισμένοι.

LXI. Παυσαμένου δὲ τοῦ Μηνυκίου, παρελθών ό δήμαργος Σικίννιος, ούτε αύτὸς ἔφη προδώσειν 15 την έλευθερίαν των δημοτών ούτε τοις προδιδούσιν έπιτρέψειν έκων άλλ' εί τῷ ὄντι παρέχουσιν οί πατρίκιοι του ανδρα έπὶ δίκην τοῖς δημοτικοῖς, αναδώσειν περί αὐτοῦ ψῆφον, ἄλλο δὲ ποιήσειν παρά ταῦτα ούδεν. μετά ταῦτα παρελθών ὁ Μηνύκιος εἶπεν 20 Έπειδή πάντως, ώ δήμαρχοι, ψήφον έπενεχθήναι περί του άνδρος προθυμείσθε, μηθεν έξω του έγκλήματος κατηγορείτε άλλ' ἐπειδή τυραννίδι αυτόν έπιχειφείν είσηγγείλατε, τοῦτο διδάσκετε και περί 18 τούτου τὰς πίστεις φέρετε. λόγων δέ, ὧν αὐτὸν αί-25 τιάσθε κατά του δήμου πρός την βουλην είπειν, μήτε μέμνησθε μήτε κατηγορείτε. ἀφείσθαι γὰρ αὐτὸν έψηφίσατο ταύτης της αίτίας το συνέδοιον, καὶ έπὶ όητοις ήκειν είς τον δημον έδικαίωσε, και μετά τουτο ανέγνω το προβούλευμα. ὁ μεν δή ταυτ' είπων τε 30 και έπιμαρτυράμενος κατέβη. τῶν δὲ δημάρχων πρώτος μέν διέθετο την κατηγορίαν Σικίννιος έκ πολλής έπιμελείας και παρασκευής, πάνθ' όσα πράττων η λέγων ὁ ἀνηρ κατὰ τοῦ δήμου διετέλεσεν εἰς κατασκευὴν τυραννίδος ἀναφέρων Επειτα μετ' ἐκεϊνον τοί δυνατώτατοι τῶν δημάρχων εἰπειν.

LXII. 'Ως δὲ παφέλαβεν ὁ Μάρκιος τὸν λόγον, άρξάμενος ἄνωθεν ἀπὸ τῆς πρώτης ἡλικίας, διῆλθεν 5 όσας έστρατευμένος ην ύπερ της πόλεως στρατείας, καλ όσους είληφως έπινικίους παρά των στρατηγών στεφάνους, πολεμίων τε τους ληφθέντας αίχμαλώιτους ύπ' αύτοῦ καὶ πολιτῶν τοὺς διασωθέντας έν τοις άγωσι και παρ' εκαστον των λεγομένων τά τε 10 άριστεῖα ἐπεδείκνυτο καὶ τοὺς στρατηγοὺς μάρτυρας παρείχετο και των πολιτών τους διασωθέντας έξ ονόματος έκάλει. οί δε παρήεσαν ολοφυρόμενοι καλ δεόμενοι τῶν πολιτῶν, μὴ τὸν αἴτιον σφίσι τῆς σωτηρίας ώς πολέμιον απολέσαι, μίαν τε άντι πολ- 15 λών ψυχήν αιτούμενοι και παραδιδόντες έαυτούς άντ' έκείνου χρησθαι ο τι βούλονται. ήσαν δε οί πλείους αὐτῶν έκ τοῦ δημοτικοῦ γένους καὶ πολλά τῷ κοινῷ χρήσιμοι . ὧν τάς τε ὄψεις καὶ τὰς δεήσεις δι' αίσχύνης ὁ δήμος λαμβάνων είς οίκτους καὶ δά- 20 κουα έτράπετο. ώς δε και την έσθητα ο Μάρκιος περιρρήξάμενος έπεδείξατο τὰ στέρνα τραυμάτων μεστὰ καὶ πᾶν [τὸ] ἄλλο μέρος τοῦ σώματος ἀνάπλεων των πληγών, και έπύθετο, εί των αὐτών 9 ἀνθρώπων ἔργα είναι νομίζουσι σώζειν μὲν έκ τῶν 25 πολέμων τους πολίτας, ἀπολλύναι δὲ τους σωθέντας έν είρήνη και εί τυραννίδα κατασκευαζόμενος τις τὸ δημοτικὸν έλαύνει μέρος ἐκ πόλεως, ὑφ' οὖ μάλιστα αύξεται τε καὶ τρέφεται τυραννίς έτι δ' αὐτοῦ λέγοντος, ὅσον μὲν ἦν τοῦ δημοτικοῦ μέρους 30 έπιεικές καὶ φιλόχρηστον ἀπολύειν έβόα τὸν ἄνδρα, καὶ δι' αἰσχύνης έλάμβανεν, εί καὶ δίκην ὑπεῖχε

[την] ἀρχην περὶ τοιαύτης αἰτίας ἀνηρ τοσαυτάχις ὑπεριδών τῆς ἐαυτοῦ ψυχῆς ἔνεκα τῆς ἁπάντων φυλακῆς. ὅσοι δ' ησαν φύσει βάσκανοι καὶ μισόχρηστοι καὶ πρὸς πάσαν εὐκίνητοι στάσιν, ἤχθοντο μὲν ἀποδίειν τὸν ἄνδρα μέλλοντες, οὐκ εἶχον δ' ὅ τι ἂν ἄλλο ποιῶσι διὰ τὸ μηδεμίαν εὐρίσκειν ἀφορμὴν τυραννίδος [η] ἐπιθέσεως φαινομένην, ὑπὲρ ης τὰς ψήφους ἀνειλήφεσαν.

LXIII. Τούτο καταμαθών ὁ Δέκιος ἐκεῖνος, ὁ14 10 καὶ τούς ἐν τῆ βουλῆ ποιησάμενος λόγους καὶ τὸ προβούλευμα περί της δίκης γραφηναι παρασκευάσας, ἀνέστη, καὶ σιωπην γενέσθαι κελεύσας έλεξεν Επειδή, ω δημόται, των έν τη βουλή λεχθέντων ύπο Μαρκίου λόγων, και των δια τούτους ακολουθησάν-15 των ἔργων βιαίων τε καὶ ὑπερηφάνων ἀπολύουσιν αὐτὸν οί πατρίκιοι, καὶ οὐχ' ἡμῖν ἐπιτρέπουσι κατηγορείν, ακούσατε οίον ύμιν έργον έτερον έξω των λόγων ὁ γενναΐος ούτος ἀνὴο τυγχάνει διαπεπραγμένος, ώς αύθαδες καὶ τυραννικόν, καὶ οίον ύμων 20 κατέλυσε νόμον αὐτὸς ἰδιώτης ὧν μάθετε. ἴστε δήπου πάντες, ότι τὰ ἐκ τῶν πολέμων λάφυρα δσων αν ήμεν υπάρχη τυχείν δι' άρετην δημόσια είναι κελεύει ὁ νόμος, καὶ τούτων ούχ ὅπως τις ίδιώτης γίνεται κύριος, άλλ' οὐδ' αὐτὸς ὁ τῆς δυνάμεως ἡγε-25 μών ό δὲ ταμίας αὐτὰ παραλαβών ἀπεμπολεί καὶ εἰς τὸ δημόσιον ἀναφέρει τὰ χρήματα; καὶ τοῦτον τον 1 νόμον έξ ού τήνδε οἰκοῦμεν τὴν πόλιν οὐχ ὅπως κατέλυσέ τις, άλλ' ούδ' ήτιάσατο μη ούχι καλώς έχειν άλλ' ούτος μόνος Μάρκιος ύπεριδων αὐτοῦ κειμένου 30 και κυρίου όντος, πρώτος και μόνος ήξίωσε σφετερίσασθαι τὰ ποινὰ ἡμῶν, ὁ δημόται, λάφυρα, πέρυσι καὶ οὐ πάλαι. ποιησαμένων γὰο ύμῶν καταδρομήν

τῆς 'Αντιατών γῆς, καὶ πολλὰ μὲν σώματα, πολλὰ δὲ βοσκήματα, πολύν δὲ σίτον, πολλὰ δὲ ἄλλα χρήματα περιβαλομένων, ούτε τῷ ταμία ταῦτ' ἀπέδειξεν οὐτ' αύτὸς ἀποδόμενος είς τὸ δημόσιον ἀνήνεγκε τὸ ἀργύοιον, άλλὰ διένειμε καὶ κατεχαρίσατο τοῖς έαυτοῦ 5 φίλοις απασαν την λείαν τούτο δη τυραννίδος τεκμήριον είναι φημί τὸ ἔργον πῶς γὰρ οὔ; ος τοὺς έαυτου κόλακάς τε και σωματοφύλακας και της μελλούσης τυραννίδος συνεργούς έκ τῶν δημοσίων εὐηρ-2 γέτει χρημάτων καὶ νόμου κατάλυσιν είναι φανεράν 10 ταύτην λέγω. δυείν δη δάτερον ἀποφηνάτω παρελθων Μάρκιος, η ώς οὐ διένειμε τὰ λάφυρα τοῖς έαυτοῦ φίλοις, ἃ ἔλαβεν έκ τῆς πολεμίας, ἢ ὡς ταῦτα ποιών οὐ καταλύει τοὺς νόμους τον οὐδέτερον εξει πρός ύμᾶς είπειν. αὐτοί γὰς ἀμφότεςα ίστε, καὶ τὸν 15 νόμον και τὸ ἔργον, και οὐκ ἔνεσθ' ὑμῖν ἀποψηφισαμένοις αύτου τὰ δίκαια καὶ τὰ εὔορκα δοκείν έγνωκέναι. έάσας δή τους στεφάνους και τὰ άριστεία και τὰ τραύματα και τὴν ἄλλην τερατείαν πρὸς ταῦτα λέγε, ο Μάρκιε παραδίδωμι γὰρ ήδη σοί 20 τὸν λόγον.

LXIIII. Τοῦτο τὸ κατηγόρημα πολλὴν ἐποίησε τὴν ἐπὶ θάτερα μεταβολήν. οι μὲν γὰρ ἐπιεικέστεροί τε καὶ σπουδάζοντες ὑπὲρ ἀφέσεως τοῦ ἀνδρὸς μαλακώτεροι τοὑτων ἀκούσαντες ἐγένοντο τὸ δὲ κα- 25 κόηθες ἄπαν, ὃ τοῦ δήμου πλείστον μέρος ἡν, ἐκ παντὸς ἀπολέσαι τὸν ἄνδρα δήπου προθυμούμενον, 33 ἔτι μᾶλλον εἰς ταῦτα ἐπερρώσθη μεγάλης ἀφορμῆς καὶ φανερᾶς λαβόμενον. ἡν γὰρ ἀληθὴς ἡ τῶν λαφύρων διάδοσις, οὐ μὴν ἐκ προαιρέσεώς γε πονηρᾶς 30 καὶ ἐπὶ κατασκευῆ τυραννίδος, ὡς ὁ Δέκιος ἡτιᾶτο, γενομένη, ἀλλ' ἀπὸ παντὸς τοῦ βελτίστου καὶ ἐπαν-

ορθώσεως ένεκα των κατεχόντων τὰ κοινὰ κακών. στασιάζοντος γάρ έτι και διεστηκότος άπὸ των πατοικίων του πλήθους τότε καταφοονήσαντες οί πολέμιοι καταδρομάς της χώρας έποιούντο και λεη-5 λασίας συνεγείς και οπότε δόξειε τη βουλή την χωλύσουσαν ταυτα δύναμιν έξελθεϊν, ούδεις έξήει των δημοτών, άλλ' ἐπέχαιρόν τε καὶ περιεώρων τὰ γινόμενα ή δε των πατρικίων χείο ούκ ήν καθ' έαυτην άξιόμαγος, τούτο καταμαθών ὁ Μάρκιος ὑπέσγετο 10 τοξς ὑπάτοις, ἐὰν ἐπιτρέψωσιν αὐτῶ τὴν ἡγεμονίαν. στρατιάν έξάγειν έχούσιον έπλ τούς πολεμίους καλ δίκην λήψεσθαι παρ' αὐτῶν ἐν τάχει. λαβών δὲ τὴν έξουσίαν συνεκάλει τούς τε πελάτας και τούς φίλους και των άλλων πολιτών οίς ην βουλομένοις άπολαυ-1 15 σαί τι τῆς τοῦ στρατηγοῦ τύγης κατά τὰ πολέμια καὶ άρετης. ώς δε αύτω χείο άξιόμαχος εδόκει συνεληλυθέναι, προήγεν έπὶ τοὺς πολεμίους οὐθέν πω προειδότας. ἐμβαλών δ' εἰς χώραν πολλών ἀγαθών μεστήν, γενόμενος άφθόνου λείας πύριος έφηπε τοις 20 στρατιώταις απαντα τὰ ληφθέντα διανείμασθαι, τν οί μεν συναράμενοι τοῦ ἔργου τὸν τῶν πόνων καρπόν κομισάμενοι προθύμως έπὶ τὰς ἄλλας στρατείας απαντώσιν οί δε αποκνήσαντες ένθυμηθέντες όσων αγαθών αὐτοῖς έξὸν μεταλαβεῖν διὰ τὸ στασιάζον 25 απεκωλύθησαν είς τὰς λοιπὰς ἐξόδους γένωνται φρονιμώτεροι. διάνοια μεν τοῦ ἀνδρὸς ήδε έγένετο περί το έργου χόλω δε ύπούλω και φθόνω δυσμενών αὐτή καθ' αύτην ή πράξις έξεταζομένη δημαγωγία τις έφαίνετο είναι καὶ δεκασμός τυραν-30 νικός. ώστε βοής καὶ θορύβου πάσα ην ἀνάπλεως ή 1 άγορά, και ούτε ὁ Μάρκιος πρὸς ταῦτα εἶχεν ὅ τι απολογήσαιτο, ούτε ὁ υπατος ούτε άλλος ούδείς, οία

δη παραδόξου καὶ ἀπροσδοκήτου φανείσης ἐπὶ σφίσι τῆς αἰτίας. ἐπειδη δὲ οὐδεὶς οὐκέτι ἀπελογείτο, ἀνέδωκαν οἱ δήμαρχοι τὴν ψῆφον ταις φυλαις τίμημα ἐπιγράψαντες τῆ δίκη φυγην ἀίδιον, κατὰ δέος οἶμαι τοῦ μὴ ἄν άλῶναι τὸν ἄνδρα θανάτου αὐτῷ 5 τιμησάντων. ὡς δ' ἐπεψήφισαν ᾶπαντες, διαριθμουμένων τῶν ψήφων οὐ μέγα τὸ διάλλαγμα ἐφάνη. 36 μιᾶς γὰρ καὶ εἴκοσι τότε φυλῶν οὐσῶν αἶς ἡ ψῆφος ἀνεδόθη, τὰς ἀπολυούσας φυλὰς ἔσχεν ὁ Μάρ67 κιος ἐννέα ¨ ῶστε εἰ δύο προσῆλθον αὐτῷ φυλαί, 10 διὰ τὴν ἰσοψηφίαν ἀπελύετ' ἄν ῶσπερ ὁ νόμος ήξίου.

LXV. Αύτη πρώτη κατ' άνδρὸς πατρικίου πρόκλησις είς του δημου έγένετο έπλ δίκη. καλ άπ' έκείνου τοῦ χρόνου τοῖς ῧστερον λαμβάνουσι τὴν τοῦ 15 δήμου προστασίαν έθος κατέστη καλείν ους δόξειε των πολιτών δίνην ύφέξοντας έπι του δήμου και ένθενδε ἀρξάμενος ὁ δημος ήρθη μέγας, ή δὲ ἀριστοκρατία πολλά του άρχαίου άξιώματος απέβαλε, 58 βουλής τε μετέχειν έπιτρέπουσα τοῖς δημοτικοῖς, καὶ 20 άρχὰς μετιέναι συγχωρούσα, ίερῶν τε προστασίας λαμβάνειν οὐ κωλύουσα, καὶ ὅσα ἄλλα τιμιώτατα ἦν καλ ίδια των πατρικίων μόνων απασι κοινωσαμένη, τὰ μὲν ὑπ' ἀνάγκης τε καὶ ἄκουσα, τὰ δ' ἐκ προνοίας τε καὶ σοφίας, ὑπὲρ ὧν κατὰ τὸν οἰκεῖον καιρὸν 25 έρο. τουτο μέντοι τὸ έθος, λέγω δὲ τὸ καλεισθαι τούς έν τη πόλει δυναστεύοντας έπλ δίκην, ής δημος έγίνετο κύριος, πολλάς αν παράσχοι λόγων ἀφορμάς τοις έπαινειν αὐτὸ βουλομένοις η ψέγειν. πολλοί μεν γαο ήδη καλοί και άγαθοί αν- 30 δρες οὐκ ἄξια τῆς ἀρετῆς ἔπαθον, αἰσχρώς καὶ κακῶς τὰς ψυχὰς ὑπὸ τῶν δημάρχων ἀφαιρεθέντες.

πολλοί δε αὐθάδεις και τυραννικοί τοις τρόποις λόγον αναγκασθέντες ύποσχείν του βίου και των έπιτηδευμάτων δίκας τὰς προσηκούσας ἔδοσαν, ὁπότε μεν ούν από του κρατίστου γένοιντο αί διαγνώσεις. 5 και καθαιρεθείη τὰ τῶν μεγάλων αὐγήματα σὺν δίκη, μέγα τι καὶ θαυμαστόν έφαίνετο είναι χοήμα, καὶ ὑπὸ πάντων ἐπηνεῖτο ὁπότε δὲ ἀφετή φθονη-ΙΙ θείσα ἀνδρὸς τὰ κοινὰ εὖ διοικοῦντος ἀδίκως ἀναιοεθείη, δεινόν τι τοῖς ἄλλοις κατεφαίνετο, καὶ οί τοῦ 10 έθους ἄρξαντες κατηγορούντο. πολλάκις τε βουλενσάμενοι οί Ρωμαΐοι, πότερα χρή καταλύσαι αὐτὸ ή φυλάττειν οἷον παρά τῶν προγόνων παρέλαβου, οὐθεν επέθηκαν τη βουλή πέρας. εί δε δεί και αύτον [έμε] αποφήνασθαι περί τηλικούτων πραγμάτων 15 γνώμην, έμοι δοκετ το μέν έθος αὐτο καθ' έαυτο έξεταζόμενον χρήσιμον είναι καὶ πόλει τη Ρωμαίων άναγκαιότατον, κρεΐττον δε και χείρον γίνεσθαι παρά τούς των δημάρχων τρόπους. όταν μεν γάρ τύχωσι της έξουσίας ταύτης άνδρες δίκαιοι καὶ σώφρονες 20 καὶ τὰ κοινὰ ἀναγκαιότερα τῶν ἰδίων τιθέμενοι, δ μεν άδικών τὰ κοινὰ τιμωρίαν δούς ην προσήκε πολύ δέος τοις όμοια παρεσκευασμένοις δράν ένειργάσατο δ δε άγαθός και άπο τοῦ κρατίστου πρός τά κοινά παριών ούτε δίκην ασχήμονα ύπέσχεν ούτ' εls 25 αίτίας άλλοτρίους των έπιτηδευμάτων κατέστη. όταν δε πουηφοί και ακόλαστοι και φιλοκερδείς ανθρωποι 1 τηλικαύτης έξουσίας τύχωσι, τάναντία τούτων γίνεται. ώστε ού τὸ έθος έπανορθούσθαι προσήμεν ώς ήμαρτημένου, άλλα σκοπείν όπως άνδρες καλοί κα 30 άγαθοί του δήμου γενήσονται προστάται και μή τοις

τυχούσι τὰ μέγιστα εἰκῆ ἐπιτραπήσεται. LXVI. Ἡ μὲν δὴ πρώτη Ῥωμαίοις ἐμπεσούσα

μετὰ τὴν ἐκβολὴν τῶν βασιλέων στάσις ἔσχε τοιαύτας αίτίας καί είς τοῦτο κατέσκηψε τὸ τέλος έμήκυνα δὲ τὸν ὑπὲρ αὐτῶν λόγον τοῦ μή τινα θαυμάσαι, πως υπέμειναν οί πατρίκιοι τηλικαύτης έξουσίας ποιησαι τον δημον κύριον, ούτε σφαγης των άρίστων ανδρών γενομένης ούτε φυγής, οίον εν άλλαις πολλαΐς έγένετο πόλεσι. ποθεί γὰο ξκαστος έπὶ τοῖς παραδόξοις ακούσμασι την αίτιαν μαθείν και τὸ πιστον εν ταύτη τίθεται μόνη. ελογιζόμην οὖν ὅτι μοι πολλοῦ καὶ τοῦ παντὸς δεήσει πιστὸς εἶναι ὁ 10 λόγος, εί τοσούτον έφην μόνον, ὅτι παρήκαν οί πα-1 τρίκιοι τοῖς δημοτικοῖς την ξαυτών δυναστείαν, καὶ έξον αύτοις έν άριστοκρατία πολιτεύεσθαι τον δημον έποιησαν των μεγίστων κύριον, δι' ας δε συνεχωοήθη ταῦτ' αἰτίας παρέλιπον διὰ τοῦτο ἐπεξῆλθον 15 άπάσας. καὶ ἐπειδὴ ούχ ὅπλοις ἀλλήλους βιασάμενοι καὶ προσαναγκάσαντες, άλλὰ λόγοις πείσαντες μεθήρμοσαν, παυτός μάλιστα άναγκατου ήγησάμην είναι τους λόγους αὐτῶν διεξελθεῖν, οἶς τότε οἱ δυναστεύσαντες έν έκατέροις έχρήσαντο. θαυμάσαιμι δ' αν 20 εί τινες τὰς ἐν τοῖς πολέμοις πράξεις ἀκριβῶς οἰονται δεῖν ἀναγράφειν, καὶ περὶ μίαν ἔστιν ὅτε μάχην πολλούς ἀναλίσκουσι λόγους, τόπων τε φύσεις καλ όπλισμών ιδιότητας και τάξεων τρόπους και στρατηγῶν παρακλήσεις καὶ τὰ ἄλλα διεξιόντες ὅσα τῆς νίκης 25 αίτια τοῖς ετέφοις εγένετο πολιτικάς δε κινήσεις καί στάσεις άναγράφοντες ούχ οξονται δεῖν ἀπαγγέλλειν 2 τους λόγους, δι' ών αι παράδοξοι και θαυμασταί πράξεις έπετελέσθησαν. εί γάρ τι καὶ άλλο τῆς Ρωμαίων πόλεως μέγα έγκωμιόν έστι καὶ ζηλοῦσθαι ὑπὸ 30 πάντων ἀνθοώπων ἄξιον, κάκεζνο έγένετο κατ' έμὴν δόξαν τὸ ἔργον, μᾶλλον δὲ ὑπὲρ ᾶπαντα πολλὰ καὶ

θαυμαστά όντα λαμπρότατον, το μήτε τους δημοτικούς καταφορνήσαντας των πατρικίων έπιχειρήσα αὐτοις, καὶ πολύν ἐργασαμένους των κρατίστων φονον απαντα τακείνων παραλαβείν, μήτε τους έν τοις 5 άξιώμασιν η διὰ σφῶν αὐτῶν η ξενικαῖς ἐπικουρίας χοησαμένους διαφθεζοαι το δημοτικόν απαν και το λοιπου οίκειν άδεως την πόλιν άλλ' ώσπες άδελφούς άδελφοῖς η παίδας γονεύσιν έν οίκία σώφρονι περί των ίσων καί δικαίων διαλεγομένους πειθοί 10 καὶ λόγφ διαλύεσθαι τὰ νείκη, ἀνήκεστον δε η ἀνόσιου έργου μηθευ υπομείναι δράσαι κατ' άλλήλων οία Κερχυραίοί τε κατά την στάσιν είργάσαντο κα Αργείοι και Μιλήσιοι και Σικελία πάσα και συχναί άλλαι πόλεις. έγω μεν ουν δια ταυτα ποοειλόμην 15 αποιβεστέραν μαλλον η βραχυτέραν ποιήσασθαι την Ι διήγησιν ποινέτω δ' έκαστος ώς βούλεται.

LXVII. Τότε δ' οὖν τῆς δίκης τοῦτο λαβούσης το τέλος, ο μεν δημος απελύετο προσειληφώς ανόητον αύχημα και καθηρηκέναι την άριστοκρατίαν ολόμενος 20 οί δὲ πατρίκιοι κατηφείς τε καὶ ταπεινοί καὶ δι' αίτίας έχοντες τὸν Οὐαλέριον, ὑφ' οὖ πεισθέντες ἐπέτρεψαν τῷ δήμω την δίκην ην τε οίμωγη καὶ δάκουα των οίκτειρόντων τε καί προπεμπόντων τον Μάρκιον. αὐτὸς δὲ ὁ Μάρκιος οὕτε ἀνακλαυσάμενος 25 ἄφθη τὰς αύτοῦ τύχας οὔτε ἀποιμώξας οὔτε ἄλλο είπων η δράσας ἀνάξιον της ξαυτοῦ μεγαλοφροσύνης οὐδ' ότιοῦν' ἔτι δὲ μᾶλλον ἐδήλωσε την γενναιότητα και καρτερίαν της γνώμης, έπειδή οἴκαδε άφικομενος γυναϊκά τε είδε και μητέρα καταρρηγνυμένας τους 30 πέπλους καὶ τὰ στέρνα τυπτούσας καὶ οἰα είκος έστιν έπλ τοιαύταις συμφοραίς λέγειν τας αποζευγνυμένας ἀπὸ τῶν ἀναγκαιοτάτων σφίσι θανάτοις η

φυγαίς ἀναβοώσας. οὐθὲν γὰο ποὸς τὰ δάκουα καὶ τοὺς θρήνους τῶν γυναικῶν ἔπαθεν, ἀσπασάμενος δὲ αὐτὰς μόνου, καὶ παρακαλέσας γενναίως φέρειν τὰς συμφοράς, τούς τε παϊδας αὐταῖς παρακαταθέμενος ὁ γὰο πρεσβύτερος τῶν παίδων ἦν δέκα γεγονώς ἔτη, 5 ὁ δὲ νεώτερος ἔτι ὑπαγκάλιος ἄλλο δὲ οὐθὲν οὕτε φιλοφρονησάμενος οὕτε διοικησάμενος οἶς εἰς τὴν φυγὴν χρήσεσθαι ἔμελλεν, ἔξήει κατὰ σπουδὴν ἐπὶ τὰς πύλας, οὐθενὶ δηλώσας ὅπου τὴν ἀπαλλαγὴν ποιήσοιτο.

LXVIII. 'Ολίγαις δ' υστερον ήμέραις καθήκε μέν ὁ τῶν ἀρχαιρεσιῶν καιρός, ὅπατοι δὲ ἀπεδείιχθησαν ύπο του δήμου Κόιντος Σουλπίκιος Καμεοίνος καὶ Σέργιος Λάρκιος Φλαύιος τὸ δεύτερον. ταραχαί δέ τινες ενέπιπτον έκ δειμάτων δαιμονίων 15 τη πόλει συχυαί "όψεις τε γαο ούκ εἰωθυζαι έφαίνουτο πολλοίς, καὶ φωναὶ ἡκούουτο οὐδενὸς ὄντος του φθεγγομένου, γοναί τε άνθοώπων καὶ βοσκημάτων πολύ έκ του κατά φύσιν έκβεβηκυΐαι είς τὸ απιστόν τε καὶ τερατώδες έφέροντο, χρησμοί τε 20 ήδουτο ἐν πολλοῖς χωρίοις, καὶ θειασμοῖς κάτοχοι γυναίκες οίκτρας έμαντεύοντο καὶ δεινάς τῆ πόλει τύχας. ήψατο δέ τις καὶ νόσος τοῦ πλήθους λοιμική καὶ πολλην ἐποίησε βοσκημάτων φθοράν ἀνθρώπων μέντοι θάνατος οὐ πολὺς ἐγένετο, ἀλλ' ἄχρι νόσων 25 τὸ δεινὸν έχώρησεν' τοῖς μέν δή ταῦτα έδόκει κατά θεου γενέσθαι γνώμην νεμεσώντος, ὅτι τὸν ἄριστον ετών πολιτών έξήλασαν της πατρίδος, τοῖς δὲ οὐθὲν των γινομένων θεού έργον, άλλα τυχηρά και ταυτα καὶ τάλλα πάντα άνθοώπεια εἶναι πάθη. ἔπειτα ἡκέ 30 τις έπὶ τὸ συνέδοιον τῆς βουλῆς ἄροωστος ἐπὶ κλινιδίου πομιζόμενος, Τίτος Λατίνιος ονομα, πρεσβύ-

τερός τε άνηρ και ούσίας ίκανης κύριος, αύτουργός δε και του πλείω χρόνου του βίου ζών εν άγρω. ούτος είς την βουλην ένεγθείς έφη δόξαι καθ' ύπνον ἐπιστάντα τον Καπιτώλιον Δία λέγειν αὐτώ 5" Ιθι, Λατίνε, και λέγε τοίς πολίταις, ότι μοι τη νεωστί πομπή του ήγούμενου όρχηστην ού καλον έδωκαν, Ίνα άναθώνται τὰς έορτὰς καὶ έξ άρχης έτέρας έπιτελέσωσιν' οὐ γὰρ δέδεγμαι ταύτας. αὐτὸς δ' έκ των υπνων έφη αναστάς παρ' ούδεν ήγήσασθαι 10 το όναρ, άλλ' εν τι των πολλών και άπατηλών ύπολαβείν. ἔπειτα αὐτῷ πάλιν κατὰ τοὺς ὕπνους ἐπιφανέν τὸ αὐτὸ εἴδωλον τοῦ θεοῦ χαλεπαίνειν τε καὶ άγανακτείν, ότι ούκ άπήγγειλε προς την βουλήν τα 14 κελευσθέντα, και απειλείν εί μη τούτο δράσει δια 15 ταχέων, ότι σύν μεγάλω μαθήσεται κακώ μή όλινωοείν των δαιμονίων. ίδων δε και το δεύτερον όνας. την αύτην έφη ποιήσασθαι περί αύτου δόξαν, καί αμα δι' αίσχύνης [έχειν] τὸ πράγμα λαβείν, ανήρ αύτουργός και γέρων όνείρατα πρός την βουλήν έκφέ-20 φων όττείας καὶ δειμάτων μεστά, μη καὶ γέλωτα όφλη. όλίγαις δ' υστερον ήμέραις τον υίον αυτου νέον και καλὸν ούτε ύπὸ νόσων ούτε ύπ' άλλης τινὸς αίτίας φανεράς συναρπασθέντα αίφνιδίως αποθανείν καὶ αὖθις τὴν τοῦ θεοῦ ὄψιν φανείσαν ἐν τοῖς 25 υπνοις δηλούν, ότι της υπεροψίας και της καταφρονήσεως των αύτου λόγων την μεν ήδη δέδωκε δίκην τον υίον άφαιρεθείς, τὰς δὲ όλίγον ὕστερον δώσει. Η ταυτα δὲ ἀκούσας, ἔφη καθ' ήδονην δέξασθαι τον λόγου, εί μέλλοι θάνατος αὐτῶ ἐλεύσεσθαι παρη-

λογον, εί μέλλοι θάνατος αὐτῷ ἐλεύσεσθαι παρη-30 μεληκότι τοῦ βίου τὸν δὲ θεὸν οὐ ταύτην αὐτῷ προσθεΐναι τὴν τιμωρίαν, ἀλλ' εἰς ἄπαντα τὰ μέλη τοῦ σώματος ἀφορήτους καὶ δεινὰς ἐμβαλεῖν ἀλγηδόνας, ώστε μηδεν ἄρθρον ἄνευ κατατάσεως τῆς εσχάτης δύνασθαι κινείν. τότε δὴ τοις φίλοις κοινωσάμενος τὰ συμβεβηκότα καὶ κελευσθείς ὑπ' ἐκείνων ῆκειν ἐπὶ τὴν βουλήν. διεξιών δὲ ταῦτα κατὰ μικρὸν ἐδόκει τῶν ἀλγηδόνων ἀπαλλάττεσθαι' καὶ ἐπειδὴ τα πάντα διεξῆλθεν ἀναστὰς ἐκ τοῦ κλινιδίου καὶ τὸν θεὸν ἀναβοήσας, ἀπήει τοῖς ἑαυτοῦ ποσὶ διὰ τῆς πόλεως οἴκαδε ὑγιής.

LXVIIII. 'Η δε βουλή δέους ανάπλεως έγένετο, καὶ ἀχανής ἡν ἕκαστος οὐκ ἔχων συμβαλεῖν, ὅ τι τὸ 10 δηλούμενον ην ύπὸ τοῦ θεοῦ, καὶ τίς ποτε ὁ [πρὸ] 179 της πομπης δοχηστής ήγούμενος οὐ καλὸς αὐτῶ έφάνη. Επειτα λέγει τις έξ αὐτῶν ἀναμνησθείς τὸ γενόμενον, και πάντες έμαρτύρησαν. ήν δε τοιόνδε άνηο Ρωμαΐος ούκ άφανης θεράποντα ίδιον έπὶ τι- 15 μωρία θανάτου παραδούς τοις όμοδούλοις άγειν, ίνα δή περιφανής ή τιμωρία του άνθρώπου γένηται, δι' άγορας αὐτὸν ἐκέλευσε μαστιγούμενον ἕλκειν καὶ εἴ τις άλλος ην της πόλεως τόπος επιφανής ήγούμενον της πομπης, ην έστελλε τω θεω κατ' έκείνον τον 20 καιρον ή πόλις. οί δὲ ἄγοντες τον θεράποντα έπί την τιμωρίαν τας χείρας αποτείναντες αμφοτέρας καλ ξύλω προσδήσαντες παρά τὰ στέρνα τε καὶ τοὺς 480 ώμους και μέχρι των καρπών διήκοντι παρηκολούθουν ξαίνοντες μάστιξι γυμνον όντα. ο δ' έν τοιᾶθε 25 άνάγκη κρατούμενος έβόα τε φωνάς δυσφήμους, ας ή άλγηδών έβούλετο, και κινήσεις διά την αικίαν άσγήμονας έκινείτο. τούτον δή πάντες ένόμισαν είναι του ύπο του θεού μηνυόμενον όρχηστην ού καλόν.

LXX. Ἐπεὶ δὲ κατὰ τοῦτο γέγονα τῆς Ιστορίας τὸ μέρος, οὐκ οἴομαι δεῖν τὰ περὶ τὴν ἑορτὴν ἐπιτε-

λούμενα ὑπ' αὐτῶν παρελθείν, οὐχ ἵνα μοι χαριεστέρα γένηται προσθήμας λαβούσα θεατρικάς καί λόγους ανθηροτέρους ή διήγησις, άλλ' ΐνα των άναγκαίων τι πιστώσηται πραγμάτων, ότι τὰ συνοικί-5 σαντα έθνη την 'Ρωμαίων πόλιν Ελληνικά ην έχ των έπιφανεστάτων άποικισθέντα τόπων, άλλ' ούχ ώσπερ ένιοι νομίζουσι βάρβαρα καλ άνέστια ύπεσγόμην γὰρ ἐπὶ τῷ τέλει τῆς πρώτης γραφῆς, ἢν περὶ του γένους αὐτῶν συνταξάμενος ἔξέδωκα, μυρίοις 18 10 βεβαιώσειν τεκμηρίοις την πρόθεσιν, έθη και νόμιμα και έπιτηδεύματα παλαιά παρεχόμενος αύτων, α μέχοι τοῦ κατ' ἐμὲ φυλάττουσι χρόνου οἶα παρὰ τῶν προγόνων έδέξαντο ούχ ήγούμενος αποχρην τοῖς άναγράφουσι τὰς ἀρχαίας καὶ τοπικὰς ίστορίας, ὡς 15 παρά τῶν ἐπιγωρίων αὐτὰς παρέλαβον ἀξιοπίστως διελθείν, άλλά και μαρτυριών οιόμενος αύταις δείν πολλών και δυσαντιλέκτων, εί μέλλουσι πισταί φανήσεσθαι. έν αίς πρώτα και κυριώτατα πάντων είναι πείθομαι τὰ γινόμενα καθ' έκάστην πόλιν περί θεών 20 και δαιμόνων πατρίους σεβασμούς. ταύτα γαρ έπι μήκιστον χρόνον διά φυλακής έχει Ελλάς τε καὶ βάρβαρος χώρα, καὶ οὐθεν άξιοῖ καινοτομεῖν είς αὐτά ύπὸ δείματος πρατουμένη μηνιμάτων δαιμονίων. μάλιστα δε τούτο πεπόνθασιν οί βάρβαροι δια πολλάς 25 αίτίας, ας ού καιρός έν τῷ παρόντι λέγειν, καὶ χρόνος ούθεις μέχοι του παρόντος απομαθείν η παρανομήσαι τι περί τους δογιασμούς των θεων έπεισεν 14 ούτ' Αλγυπτίους ούτε Λίβυας ούτε Κελτούς ούτε Σκύθας ουτ' Ίνδους ουτε άλλο βάρβαρον έθνος οὐ-30 δεν άπλως εί μή τινες ύφ' ετέρων έξουσία ποτέ γενόμενοι τὰ τῶν κρατησάντων ἡναγκάσθησαν ἐπι-

τηδεύματα μεταλαβείν. τη δε Ρωμαίων πόλει τοιαύ-

της οὐδέποτε πειραθηναι συνέβη τύχης, ἀλλ' αὐτὴ τὰ δίκαια τάττει διὰ παντὸς ετέροις. εἰ δὴ βάρβαρον αὐτῶν τὸ γένος ἡν, τοσούτου ἂν ἐδέησαν αὐτοὶ τὰ πατρῷα ἱερὰ καὶ τοὺς ἐπιχωρίους ἐθισμοὺς ἀπομαθείν, δι' οὺς εἰς τοσαύτην προῆλθον εὐδαιμονίαν, 5 ώστε καὶ τοὶς ἄλλοις ἄπασιν ὧν ἡρχον ἐν καλῷ κατέστησαν τοὺς θεοὺς τοῖς σφετέροις τιμᾶν νομίμοις καὶ οὐθὲν ἂν ἐκώλυσεν ἄπαν ἐκβεβαρβαρῶσθαι τὸ Ἑλληνικὸν ὑπὸ Ῥωμαίων εβδόμην ἤδη κρατούμενον ὑπ' αὐτῶν γενεὰν, εἰπερ ἦσαν βάρ- 10 βαροι.

LXXI. Έτερος μεν οὖν ἀποχοῆν ἂν ὑπέλαβε 83 καλ αὐτὰ τὰ νῦν πραττόμενα ἐν τῆ πόλει μηνύματα οὐ μικοὰ τῶν παλαιῶν ἐπιτηδευμάτων ὑπολαβείν έγο δ', ΐνα μή τις ἀσθενῆ τὴν πίστιν είναι ταύτην 15 ύπολάβη [είτε] κατ' έκείνην τὴν ἀπίθανον ὑπόληψιν, ότι παντός του Ελληνικού κρατήσαντες άσμένως αν τα κρείττω μετέμαθον έθη των έπιχωρίων υπεριδόντες, έξ έκείνου ποιήσομαι του χρόνου την τέκμαρσιν, οτ' ούπω την της Ελλάδος είχον ηγεμονίαν 20 ούδε άλλην διαπόντιον ούδεμίαν άρχήν, Κοίντω Φαβίφ βεβαιωτη χοώμενος και οὐδεμιας έτι δεόμενος πίστεως έτέρας παλαιότατος γὰρ ἀνὴρ τῶν τὰ Ρωμαικὰ συνταξαμένων, και πίστιν οὐκ έξ ὧν ηκουσε μόνον αλλα και έξ ων αύτος έγνω παρεχό- 25 μενος.

Ταύτην δή την έορτην έψηφίσατο μεν ή βουλή τῶν Ρωμαίων ἄγειν, ὡς καὶ πρότερον ἔφην, κατὰ τὰς γενομένας εὐχὰς ὑπὸ τοῦ δικτάτορος Αὔλου Πο184 στομίου, ὅτ' ἔμελλεν ἀγωνίζεσθαι πρὸς τὰς ἀποστά- 30 σας Λατίνων πόλεις κατάγειν ἐπιχειρούσας Ταρκύνιον ἐπὶ τὴν ἀρχήν ἀναλοῦσθαι δ' ἔταξε καθ'

ξκαστον ένιαυτον είς τε τὰς θυσίας καὶ τοὺς ἀγῶνας ἀργυρίου πεντακοσίας μνᾶς καὶ μέχρι τοῦ Φοινικικοῦ πολέμου τοῦτ' ἐδαπάνων εἰς τὴν ἑορτήν. ἐν δὲ ταῖς ἱεραῖς ἡμέραις ταύταις πολλὰ μὲν καὶ ἄλλα ἐγίσο νετο νόμοις Ἑλληνικοῖς κατά τε πανηγυρισμοὺς καὶ ξένων ὑποδοχὰς καὶ ἐκεχειρίας, ἃ πολὺ ἂν ἔργον εἰη λέγειν. τὰ δὲ περὶ πομπήν τε καὶ θυσίαν καὶ τὰ κατὰ τοὺς ἀγῶνας ἀπόχρη γὰρ ἐκ τούτων καὶ τὰ μὴ λεχθέντα ἔξετάζειν τοιάδε.

10 LXXII. Ποίν ἄρξασθαι των άγωνων πομπήν έστελλον τοίς θεοίς οί την μεγίστην έγοντες έξουσίαν. από του Καπιτωλίου τε και δι' αγοράς άγουτες έπι του μέγαν Ιππόδρομου. ήγουντο δε της πομπης πρώτον μέν οί παίδες αὐτών οί πρόσηβοί τε καὶ του 15 πομπεύειν έχοντες ήλικίαν, ίππεῖς μεν ών οί πατέρες. τιμήματα ίππέων είγον, πεζοί δε οί μέλλοντες έν τοῖς πεζοῖς στρατεύεσθαι οί μεν κατ' ίλας τε καί κατά λόχους, οί δε κατά συμμορίας τε καὶ τάξεις, 148 ώς είς διδασκαλείου πορευόμενοι τνα φανερά γίνοιτο 20 τοις ξένοις ή μέλλουσα ανδρούσθαι της πόλεως αχμή πληθός τε καὶ κάλλος οία τις ήν. τούτοις ηκολούθουν ήνίοχοι τέθριππά τε καὶ συνωρίδας καὶ ϊππους άξεύκτους έλαύνοντες μεθ' ους οί των άθλημάτων άγωνισταί των τε πούφων παί των βαρέων, το μεν άλλο 25 σώμα γυμνοί, τὸ δὲ περί τὴν αίδῶ καλυπτόμενοι. τούτο και είς έμε το έθος εν Ρώμη διέμενεν, ώς έξ άργης έγίνετο παρ' Έλλησιν έν δε τη Έλλάδι καταλέλυται Λακεδαιμονίων αύτο καταλυσάντων, ο δε πρώτος έπιγειρήσας άποδυθήναι το σώμα, καὶ γυμνός

πρώτος ἐπιχειρήσας ἀποδυθήναι τὸ σώμα, καὶ γυμνὸς 30 'Ολυμπιάσι δραμών ἐπὶ τῆς πεντεκαιδεκάτης ὁλυμπιάδος "Ακανθος ὁ Αακεδαιμόνιος ἦν. τὰ δὲ πρό τούτων δι' αἰσχύνης εἶχον ἄπαντες "Ελληνες ὅλα

86 γυμνὰ φαίνειν ἐν ταϊς ἀγωνίαις τὰ σώματα, ὡς Ὁμηφος τεκμηφιοϊ μαρτύρων ἀξιοπιστότατός τε καὶ ἀρχαιότατος ὤν, ζωννυμένους τοὺς ῆρωας ποιῶν. τὴν γοῦν Αἴαντος καὶ Ὀδυσσέως πάλην ἐπὶ τῆ Πατρόκλου ταφῆ γενομένην ἀφηγούμενός φησι΄

Τω δὲ ζωσαμένω βήτην ἐς μέσσον ἀγῶνα ΄
καὶ ἔτι σαφέστερον ἐν Ὀδυσσεία τοῦτο ποιεῖ φανερον
ἐπὶ τῆς Ἰρου καὶ Ὀδυσσέως πυγμῆς ἐν τοῖσδε τοῖς

ล็ส เดเบา

'Ως ἔφαθ' οἱ δ' ἄρα πάντες ἐπήνεον αὐτὰο 10 'Οδυσσεὺς

Ζώσατο μὲν φάκεσιν περὶ μήδεα, φαϊνε δὲ μηρούς

Καλούς τε μεγάλους τε. φάνεν δέ οί εὐφέες ώμοι

Στήθεά τε στιβαροί τε βραχίονες. τὸν δὲ πτωχὸν οὐκέτι βουλόμενον μάχεσθαι, ἀλλ' ἀποδειλιῶντα εἰσάγων τάδε εἰρηκεν

'Ως ἄρ ἔφαν: "Ιοφ δὲ κακῶς ὡρίνετο θυμός

Αλλά καὶ ὡς μνηστήρες ἄγον ζώσαντες ἀνάγκη. 20 187 τοῦτο δὴ τὸ ἔθος ἀρχαίον ἐν τοῖς Ελλησιν ὂν διαφυλάττοντες μέχρι τοῦδε 'Ρωμαϊοι δῆλοί εἰσιν οὐ προσμαθόντες παρ' ἡμῶν ὕστερον, ἀλλ' οὐδὲ μεταθέμενοι σὺν χρόνω καθάπερ ἡμεῖς. ἡκολούθουν δὲ τοῖς ἀγωνισταῖς ὀρχηστῶν χοροί πολλοί τριχῆ νενε- 25 μημένοι, πρῶτοι μὲν ἀνδρῶν, δεύτεροι δὲ ἀγενείων, τελευταῖοι δὲ παίδων, οἶς παρηκολούθουν αὐληταί τε ἀρχαϊκοῖς ἐμφυσῶντες αὐλίσκοις βραχέσιν, ὡς καὶ εἰς τόδε χρόνου γίνεται, καὶ κιθαρισταὶ λύρας ἔπταχορδους ἐλεφαντίνας καὶ τὰ καλούμενα βάρβιτα 30 κρέκοντες. ὡν παρὰ μὲν Ελλησιν ἐκλέλοιπεν ἡ χρῆσις ἐπ' ἐμοῦ πάτριος οὖσα΄ παρὰ δὲ 'Ρωμαίοις ἐν

απάσαις φυλάττεται ταζε άρχαίαις θυηπολίαις, σκευαί δε των ορχηστών ήσαν χιτώνες φοινίκεοι ζωστήροι γαλκέοις έσφιγμένοι, και ξίφη παρηστημένα, και λόγγαι βραχύτεραι των μετρίων τοις δε άνδράσι 5 καλ κράνη χάλκεα λόφοις έπισήμοις κεκοσμημένα καί πτεροίς. ήγειτο δε καθ' έκαστου χορου είς 11 ανήο, δε ένεδίδου τοῖς αλλοις τὰ τῆς ὀοχήσεως σχήματα πρίτος, είδοφορών τὰς πολεμικάς καὶ συντόνους πινήσεις έν τοῖς προκελευσματικοῖς ώς τά 10 πολλά δυθμοίς. Έλληνικον δε άρα και τούτο ην έν τοῖς πάνυ παλαιὸν ἐπιτήδευμα, ἐνόπλιος ὄρχησις ἡ καλουμένη πυρρίχη, είτε 'Αθηνᾶς πρώτης έπλ Τιτάνων άφανισμώ χορεύειν και όρχεισθαι σύν τοις οπλοις τάπινίκια ύπὸ χαρᾶς άρξαμένης, εἴτε παλαί-15 τερον έτι Κουρήτων αὐτὴν καταστησαμένων, ὅτε τὸν Δία τιθηνούμενοι θέλγειν έβούλοντο κτύπω τε όπλων και κινήσει μελών ένουθμώ καθάπεο ό μυ-11 θος έχει. δηλοί δε και τούτου την αρχαιότητα ώς έπιχωρίου τοις Ελλησιν Όμηρος πολλαγή μέν και 20 άλλη, μάλιστα δ' ἐν ἀσπίδος κατασκευῆ, ἢν Αχιλλεῖ δωρήσασθαί φησιν "Ηφαιστον. ὑποθέμενος γὰρ ἐν αὐτῆ δύο πόλεις τὴν μὲν εἰρήνη κοσμουμένην, τὴν δε πολέμω κακοπαθούσαν, έν ή την άμείνω καθίστησι τύχην έορτας ποιών και γάμους και θαλίας 25 ώσπες είκος καὶ ταῦτα λέγει

> Κούροι δ' ὀρχηστῆρες ἐδίνεον ἐν δ' ἄρα τοϊσιν

Αὐλοὶ φόρμιγγές τε βοὴν ἔχον· αί δὲ γυναϊκες Ίστάμεναι θαύμαζον ἐπὶ προθύροισιν ἑκάστη. 30 καὶ αὖθις ἔτερον ἐν αὐτῆ λέγων διακεκοσμῆσθαι Κρητικὸν ἠιθέων τε καὶ παρθένων χορὸν ὧδε εἴρηκεν· 490

Έν δὲ χορὸν ποίκιλλε περικλυτὸς ἀμφιγυήεις,
Τῷ ἴκελον οἶόν ποτ' ἐνὶ Κνωσσῷ εὐρείη
Δαίδαλος ἤσκησεν καλλιπλοκάμω ᾿Αριάδνη.
"Ενθα μὲν ἠίθεοι καὶ παρθένοι ἀλφεσίβοιαι
'Ὠρχεῦντ' ἀλλήλων ἐπὶ καρπῷ χεῖρας ἔχουσαι.
κόσμον τε αὐτοῦ ἀφηγούμενος, ῖνα δῆλον ἡμῖν
ποιήσειεν, ὅτι ἡ τῶν ἀρρένων κίνησις ἐνόπλιος ἦν,
τά δε λέγει

Καί δ' αί μεν καλάς στεφάνας έχου, οί δε μαχαίρας 10

Είχον χουσείας έξ άργυρέων τελαμώνων. ήγεμόνας τε τῆς ὀρχήσεως αὐτῶν τοὺς ἐνδιδόντας τοῖς ἄλλοις καὶ προκαταρχομένους εἰσάγων, τοιάδε γράφει

Πολλός δ' ίμερόεντα χορόν περιΐσταθ' ὅμιλος Τερπόμενοι ΄ δοιὰ δὲ κυβιστητῆρε κατ' αὐτοὺς Μολπῆς ἐξάρχοντες ἐδίνευον κατὰ μέσσους.

οὐ μόνον δ' ἐκ τῆς ἐναγωνίου τε καὶ κατεσπουδασμένης ὀρχήσεως τῶν χορῶν, ἡ παρὰ τὰς θυηπολίας τε καὶ πομπὰς ἐχρῶντο Ῥωμαῖοι, τὸ συγγενὲς ἄν τις 20 191 αὐτῶν τὸ πρὸς τοὺς Ἑλληνας ἴδοι, ἀλλὰ καὶ ἐκ τῆς κερτόμου καὶ τωθαστικῆς. μετὰ γὰρ τοὺς ἐνοπλίους χοροὺς οἱ τῶν σατυριστῶν ἐπόμπευον χοροί, τὴν Ἑλληνικὴν εἰδοφοροῦντες σίκιννιν. σκευαὶ δ' αὐτοῖς ἡσαν, τοῖς μὲν εἰς Σιληνοὺς εἰκασθεῖσι μαλλωτοί 25 χιτῶνες, οῦς ἔνιοι χορταίους καλοῦσι, καὶ περιβόλαια ἐκ παντὸς ἄνθους τοῖς δὲ εἰς Σατύρους περιξώματα καὶ δοραὶ τράγων καὶ ὀρθότριχες ἐπὶ ταῖς κεφαλαῖς φόβαι καὶ ὅσα τούτοις ὅμοια. οὐτοι κατέσκωπτόν τε καὶ κατεμιμοῦντο τὰς σπουδαίας κινή- 30 σεις ἐπὶ τὰ γελοιότερα μεταφέροντες. δηλοῦσι δὲ καὶ αἱ τῶν θριάμβων εἴσοδοι παλαιὰν καὶ ἐπιχώριον

οὖσαν 'Ρωμαίοις τὴν κέρτομον καὶ σατυρικὴν παιδιάν. ἐφεῖται γὰο τοῖς κατάγουσι τὰς νίκας ἰαμβίζειν τε καὶ κατασκώπτειν τούς ἐπιφανεστάτους ἄν-14 δρας αύτοζη στρατηλάταις, ώς Αθήνησι τοίς που-5 πευταίς τοις έπι των άμαξων πρότερον άμα [τοις] σκώμμασι παροχουμένοις, νῦν δὲ ποιήματα ἄδουσιν αύτοσχέδια. εἶδον δὲ καὶ ἐν ἀνδρῶν ἐπισήμων ταφαίς άμα ταίς άλλαις πομπαίς προηγουμένους της αλίνης τους σατυριστών χορούς αινουμένους την σί-10 κιννιν ὄρχησιν, μάλιστα δ' έν τοῖς τῶν εὐδαιμόνων κήδεσιν. ὅτι δὲ οὔτε Λιγύων οὔτε Όμβοικῶν οὔτε άλλων τινών βαρβάρων των έν Ιταλία κατοικούντων εύρεμα ή σατυρική παιδιά καὶ ὄρχησις ήν, άλλά Έλλήνων, δέδοικα μη καὶ όχληρὸς εἶναί τισι δόξωι! 15 λόγοις πλείοσι πιστούσθαι όμολογούμενον πράγμα βουλόμενος.

Μετά δε τούς χορούς τούτους πιθαρισταί τε άθρόοι καὶ αὐληταὶ πολλοὶ παρεξήεσαν καὶ μετ' αὐτοὺς οί τε τὰ θυμιατήρια χομίζοντες, ἐφ' ὧν ἀρώ-20 ματα καὶ λιβανωτός παρ' όλην όδον έθυμιᾶτο, καὶ οί τὰ πομπεῖα παραφέροντες άργυρίου καὶ χρυσίου πεποιημένα τά τε ίερα και τα δημόσια. τελευταζα δε πάντων αι των θεών εικόνες επόμπευον ώμοις ύπ' άνδοῶν φερόμεναι, μορφάς τε όμοίας παρέχου-25 σαι ταίς παρ' Έλλησι πλαττομέναις και σκευάς και σύμβολα και δωρεάς, ών εύρεται και δοτήρες άνθρώποις έκαστοι παραδίδονται, ού μόνον Διὸς καὶ "Ηρας καὶ Αθηνᾶς καὶ Ποσειδώνος καὶ τών άλλων, ούς Ελληνες έν τοις δώδεκα θεοίς καταριθμούσιν, άλλά 30 και των προγενεστέρων, έξ ών οι δώδεκα θεοί μυ-18 θολογούνται γενέσθαι, Κρόνου καί Ρέας καί Θέμιδος και Αητούς και Μοιρών και Μνημοσύνης και τών

αλλων απάντων, όσων έστιν ίερα και τεμένη παρ' Ελλησι καλ των υστερον άφ' ου την άρχην Ζευς παρέλαβε μυθολογουμένων γενέσθαι, Περσεφόνης Είλειθυίας Νυμφων Μουσων Ώρων Χαρίτων Διονύσου, και όσων ήμιθέων γενομένων αί ψυχαί τὰ 5 θυητά ἀπολιπούσαι σώματα είς ούρανὸν ἀνελθεϊν λέγονται, καλ τιμάς λαχείν όμοίας θεοίς, Ήρακλέους 'Ασκληπιοῦ Διοσκούρων Έλένης Πανὸς ἄλλων μυοίων. καίτοι εί βάρβαροι ήσαν οί την Ρώμην οίκίσαντες καὶ τὴν έορτὴν ταύτην καταστησάμενοι, τί 10 προσημέν αύτοις τους μέν Ελληνικούς απαντας σέβειν θεούς τε καὶ δαίμονας, τῶν δὲ πατρίων ὑπεροοαν; η δειξάτω τις ήμιν έξω του Έλληνικου φυλον έτερου, 🦸 πάτριά έστι ταῦτα τὰ Γερά, καὶ τότε διαβαλλέτω ταύτην τὴν ἀπόδειξιν ώς οὐχ ὑγιῆ. συντε- 15 λεσθείσης δε της πομπης έβουθύτουν εύθυς οί τε 95 υπατοι και των ιερέων οίς οσιον, και ό των θυηπολιῶν τρόπος ὁ αὐτὸς ἦν τῷ παρ' ἡμιν. χερνιψάμενοί τε γάο αύτοι και τὰ ἱερὰ καθαρῷ περιαγνίσαντες ῦδατι, καί Δημητρίους καρπούς έπιρράναντες αύτῶν ταῖς 20 κεφαλαίς, έπειτα κατευξάμενοι, θύειο τότε τοις ύπηφέταις αὐτὰ ἐκέλευον. τῶν δὲ οί μὲν έστῶτος ἔτι τοῦ θύματος σκυτάλη τοὺς κροτάφους ἔπαιον, οί δὲ πίπτοντος ύπετίθεσαν τὰς σφαγίδας, καὶ μετὰ τοῦτο δείραντές τε καὶ μελίσαντες ἀπαρχὰς ἐλάμβανον έξ 25 έκάστου σπλάγχνου και παυτός άλλου μέλους, ας άλφίτοις ζέας άναδεύσαντες προσέφερον τοῖς θύουσιν έπλ κανών οί δ' έπλ τους βωμούς έπιτιθέντες ύφηπτον καλ προσέσπενδον οίνον κατά τῶν άγνιζομένων. Εκαστον δ' δτι κατά νόμους έγίνετο τούς 30 άμφι δυσίαν ύφ' Έλλήνων κατασταθέντας, έκ τῆς Όμήρου ποιήσεως γνώναι δάδιον. και γάρ χερνιπτο-DION. III.

20

μένους είσαγει τους ήρωας καὶ ούλαζη χρωμένος

έν οίς φησι.

Χεονίψαντο δ' ἔπειτα καὶ οὐλοχύτας ἀνέλοντο. τοιχοτομούντάς τε άπὸ τῆς κεφαλῆς τὰς τρίχας καὶ 5 τιθέντας έπὶ τὸ πῦρ ώδε γράφων

'Αλλ' ο γ' απαρχόμενος κεφαλής τρίχας έν πυρί

βάλλε.

σευτάλαις τε παίοντας τὰ μέτωπα τῶν [ερείων καὶ τὰ πεσόντα θύοντας, ώς ἐπὶ τῆς Εὐμαίου ποιεὶ 10 θυσίας

> Κόψε δ' απαρχόμενος σχίζη δουός, ην λίπε κείων.

Τον δ' έλιπε ψυχή τοι δ' έσφαξαν τε και εύσαν. απαρχάς τε από των σπλάγχνων και από των άλλων 15 λαμβάνοντας μελών, και ταύτας άλφίτοις δεύοντας καὶ καθαγίζουτας έπὶ τῶν βωμῶν, ὡς έπὶ τῆς αὐτῆς ποιεί θυσίας

> ό δ' ωμοθετείτο συβώτης, Πάντοθεν άρχόμενος μελέων ές πίονα δημόν Καὶ τὰ μὲν πυρὶ βάλλε παλύνας άλφίτου ακτη.

Ταύτα δὲ Ρωμαίους ἔτι καὶ εἰς έμὲ πράττοντας έπὶ ταῖς θυσίαις ίδων ἐπίσταμαι καὶ μιᾳ πίστει τηδε άρκούμενος, οὐ βαρβάρους ἐπείσθην είναι τοὺς 25 οίκιστὰς τῆς Ῥώμης, ἀλλ' ἐκ πολλῶν τόπων συνεληλυθότας Ελληνας. όλίγα μεν γαρ επιτηδεύματα περί θυσίας τε καὶ έορτας όμοίως Ελλησι βαρβάρους καὶ πλάνητας ἐπιτελεῖν ἐνδέχεται ἄπαντα δὲ ταὐτὰ πράττειν ἀπίθανον.

LXXIII. Λοιπον δε έτι μοι και περί των άγωνων ους μετά την πομπην έπετέλουν όλίγα διελθείν. πρώτος ὁ τῶν τεθρίππων τε καὶ συνωρίδων καὶ τῶν , - άζεύκτων Ίππων έγίνετο δρόμος, ώς παρ' Έλλησι τὸ άρχαῖον 'Ολυμπιᾶσι τε καὶ μέχρι τοῦ παρόντος. έν 98 δὲ ταῖς ἱππικαῖς ἁμίλλαις ἐπιτηδεύματα δύο τῶν πάνυ παλαιών ώς έξ άρχης ένομοθετήθη φυλαττόμενα ύπὸ Ῥωμαίων μέχοι τῶν κατ' ἐμὲ διάκειται 5 χρόνων, τό τε περί τὰ τρίπωλα τῶν άρμάτων, ὃ παρ' Ελλησι μεν εκλελοιπεν, άρχαῖον ον επιτήσευμα καί ήρωικου, φ ποιεί τους Έλληνας Όμηρος έν ταις μάχαις χρωμένους δυσί γαρ Ιπποις έζευγμένοις, δν τρόπον ζεύγνυται συνωρίς, τρίτος παρείπετο σειραΐος 10 Ίππος φυτῆρι συνεχόμενος, δυ ἀπὸ τοῦ παρηφοῆσθαί τε καὶ μὴ συνεξευχθαι παρήορον ἐκάλουν οἱ παλαιοί. 99 ετερον δε παρ' όλίγαις έτι φυλαττόμενον πόλεσιν Έλληνίσιν έν ξερουργίαις τισίν άρχαικαῖς, ὁ τῶν παρεμβεβηχότων τοις άρμασι δρόμος. ὅταν γὰρ τέλος 15 αί τῶν Ιππέων αμιλλαι λάβωνται, ἀποπηδώντες ἀπὸ των άρμάτων οί παροχούμενοι τοῖς ἡνιόχοις, οὺς οί ποιηταὶ μὲν παραβάτας, Αθηναΐοι δὲ καλοῦσιν ἀποβάτας, τὸν σταδιαΐον άμιλλῶνται δρόμον αὐτοί πρὸς άλλήλους. τελεσθέντων δε τῶν Ιππικῶν δρόμων, οί 20 τοῖς ἑαυτῶν σώμασιν ἀγωνιζόμενοι τότε εἰσήεσαν 00 δρομείς τε και πύκται και παλαισταί. τρία γάρ άθλήματα παρά τοις άρχαίοις Ελλησι ταῦτ' ήν, ώς "Ομηφος έπι τη Πατφόκλου δηλοί ταφή. έν δε τοίς διὰ μέσου τῶν ἀθλημάτων χρόνοις Έλληνικώτατον 25 καὶ κράτιστον ἀπάντων έδων ἀπεδείκνυντο, στεφανώσεις και άναρρήσεις ποιούμενοι τιμών αξς έτίμων τους έαυτῶν εὐεργέτας, ώς Αθήνησιν έν ταις Διονυσιακαϊς έγίνετο θυσίαις, καὶ σκύλων όσων έκ πολέμων λάβοιεν έπιδείξεις τοῖς εἰς θέαν συνεληλυθό- 30 σιν. άλλα γαρ ύπερ μεν τούτων ουτε μηθένα ποιήσασθαι λόγον ἀπαιτούσης τῆς ὑποθέσεως καλῶς εἶχεν,

οὔτε μηκύνειν πέρα τοῦ δέοντος ῆρμοττε. καιρὸς δὲ 150 ἐπὶ τὴν ἀπολειπομένην διήγησιν ἐπανάγειν. ὡς γὰρ δὴ τὰ περὶ τὸν ἀπαχθέντα ἐπὶ τιμωρίαν ὑπὸ τοῦ δεσπότου καὶ προηγησάμενον τῆς πομπῆς ἔμαθεν ἡ 5 βουλὴ παρὰ τοῦ τὸ πραχθὲν ἀνανεωσαμένου, τοῦτον ὑπολαβοῦσα ὑπὸ τοῦ θεοῦ λέγεσθαι τὸν οὐ καλὸν ἀπάρχοντα τῶν ὀρχηστῶν, ιοῦπερ ἔφην, ἀναξητήσασα τὸν τῷ θεράποντι λωβησάμενον καὶ ζημίαν ἐπιβαλοῦσα, ἡς ἄξιος ἡν, ἐτέραν ἐψηφίσατο τῷ θεῷ 10 πομπὴν ἐπιτελεσθῆναι καὶ ἀγῶνας ἐξ ἀρχῆς ἐτέρους ἀπὸ διπλασίων χρημάτων, ἢ πρότερον ἐγένοντο. καὶ τὰ μὲν ἐπὶ τούτων συντελεσθέντα τῶν ὑπάτων τοιάδε ἡν.

ΔΙΟΝΥΣΙΟΥ

ΑΛΙΚΑΡΝΑΣΕΩΣ

ΡΩΜΑΙΚΉΣ ΑΡΧΑΙΟΛΟΓΙΑΣ

ΛΟΓΟΣ ΟΓΔΟΟΣ.

Οι δε μετά τούτους ἀποδειχθέντες ΰπατοι κατά την εβδομηκοστην και τρίτην όλυμπιάδα, καθ' ην ένίκα στάδιον 'Αστύλος Κροτωνιάτης ἄρχοντος 'Αθήνησιν 'Αγχίσου, Γάιος 'Ιούλιος 'Ιούλος καὶ Πόπλιος Πινάριος Ρούφος, ανδρες ημιστα πολεμικοί και διά 5 503 τούτο μάλιστα τῆς ἀρχῆς ταύτης παρὰ τοῦ δήμου τυχόντες, είς πολλούς και μεγάλους ήναγκάσθησαν κινδύνους καταστηναι πολέμου καταρραγέντος έπλ της έκεινων άρχης, δι' ών ή πόλις όλίγου έδέησεν έκ βάθρων ἀναιρεθηναι. ὁ γὰρ Μάρκιος ἐκεῖνος ὁ Κο- 10 οιολάνος, ὁ τὴν ἐπὶ τῆ τυραννίδι αἰτίαν ἔχων καὶ φυγη ἀιδίω έλαθείς, άγανακτων τ' έπὶ τη συμφορά καὶ τιμωρίαν παρά των έχθρων βουλόμενος λαβείν, δι' ού δ' αν αθτη γένοιτο τρόπου και δι' οΐας δυνάμεως άνασκοπών, μίαν ευρισκε Ρωμαίοις τότε άντίπαλον 15 ίσχὺν τὴν Οὐολούσκων, εί κοινῆ χοησάμενοι γνώμη καὶ τυχόντες ήγεμόνος έμφοονος ένστήσονται ποὸς αύτους του πόλεμου. έλογίζετο ούν, ώς εί πείσειε τοὺς Οὐολούσκους δέξασθαί τε αὐτὸν καὶ τὴν ἡγεμονίαν έπιτρέψαι τοῦ πολέμου, φαδίως αὐτῶ διαπε- 20

i02

πράξεται τὸ ἔργον' ἐτάραττε δ' αὐτὸν ή συνείδησις, ότι πλειστάκις κατά τὰς μάχας δεινὰ δεδρακώς ην αύτους και πόλεις συμμαχίδας αφηρημένος. ου μην απέστη γε της πείρας δια τὸ τοῦ κινδύνου μέγε-5 θος, άλλ' είς αὐτὰ τὰ δεινὰ χωρεῖν ἐβουλεύσατο καὶ 1504 πάσγειν ὑπ' αὐτῶν ὁτιοῦν. φυλάξας δὲ νύκτα καὶ ταύτην σκοταίαν ήκεν είς Αντιον την έπιφανεστάτην τῶν ἐν Οὐολούσκοις πόλεων, ἡνίκα περί δεῖπνον ήσαν οί κατά την πόλιν, και παρελθών είς οίκίαν 10 ανδρός δυνατού, δι' εύγένειαν τε και πλούτον καὶ τὰς ἐν τοῖς πολέμοις πράξεις μέγα ἐφ' ἐαυτώ φρονούντος και τὸ έθνος όλον άγοντος ώς τὰ πολλά, ώ Τύλλος "Αττιος ονομα ήν, εκέτης τοῦ ἀνδρός γίνεται καθεζόμενος έπὶ τῆς έστίας. διηγησά-15 μενος δὲ αὐτῷ τὰς κατασχούσας αὐτὸν ἀνάγκας, δι' ας υπέμεινεν έπλ τους έχθοους καταφυγείν, μέτρια ήξίου φοονήσαι καὶ ἀνθρώπινα περὶ ἀνδρὸς ίκέτου 1505 καὶ μηκέτι πολέμιον ἡγεῖσθαι τὸν ὑποχείριον, μηδ' είς τούς ἀτυχούντας καὶ τεταπεινωμένους ἀνποδείκνυσθαι 20 την ίσχυν ένθυμούμενον, ώς ού μένουσιν έπλ τοις αύτοίς πράγμασιν αί των άθρώπων τύχαι. Δύναιο δ' άν, έφη, τούτο έξ αὐτοῦ μάλιστα μαθείν έμοῦ, ος έν τη μεγίστη πόλει κράτιστός ποτε είναι των άλλων δοκών, νῦν ἔρημος καὶ ἄπολις καὶ ταπεινός ἔρριμμαι 25 τοῦτο πεισόμενος ὅ τι ἂν έχθοῷ ὄντι τοι δοκῆ. ὑπισχνούμαι δέ σοι τοσαύτα άγαθὰ ποιήσειν Οὐολούσκους φίλος τῷ ἔθνει γενόμενος, ὅσα κακὰ εἰογασάμην έχθοὸς ών. εί δέ τι άλλο γινώσκεις περί έμου, χρήσαι τη όργη παραχρήμα, καὶ θάνατον χάρισαί 30 μοι τὸν τάχιστον, αὐτοχειρία τε καὶ ἐπὶ τῆς ἑστίας της έαυτοῦ καθιερεύσας του ίκέτην.

ΙΙ. Έτι δὲ αὐτοῦ ταῦτα λέγοντος ἐμβαλών τὴν 1506

δεξιαν ο Τύλλος καὶ ἀπὸ τῆς έστίας ἀναστήσας θαρφείν τε αὐτὸν ἐκέλευσεν, ώς μηδὲν ἀνάξιον τῆς ίδίας άρετης πεισόμενον καλ πολλάς αὐτῷ χάριτας είδέναι της προς έαυτον αφίξεως έφη, τιμήν τινα ού μικράν είναι και ταύτην αποφαινόμενος. Οὐολούσκους τε 5 αὐτῷ πάντας ὑπισχνεῖτο ποιήσειν φίλους ἀρξάμενος άπὸ τῆς ξαυτοῦ πατρίδος και οὐδεμίαν εψεύσατο των ύποσχέσεων. χρόνου δέ τινος ού πολλού διελθόντος βουλευομένοις τοις ανδράσι κατά σφας, Μαρκίω τε και Τύλλω, κινεῖν ἐδόκει τὸν πόλεμον. ὁ μὲν 10 οὖν Τύλλος αὐτίκα μάλα έβούλετο πᾶσαν τὴν Οὐολούσκων δύναμιν παραλαβών έπὶ τὴν Ρώμην χωρεϊν, έως έστασίαζε τε καὶ ἡγεμόνας ἀπειροπολέμους εἶχεν. ό δε Μάρκιος αίτίαν πρώτον ڜετο δείν εὐσεβη καί δικαίαν ένστήσασθαι του πολέμου, διδάσκων, ώς 15 άπάσαις μεν πράξεσι θεοί συλλαμβάνουσι, μάλιστα δε ταις κατά πολέμους, όσφ μείζους τέ είσι τῶν ἄλλων και είς ἀδήλους φιλοῦσι κατασκήπτειν τύχας. 507 ετύγχανον δε τότε Ρωμαίοις και Οὐολούσκοις έκεχει**ρίαι τοῦ πολέμου καὶ ἀνοχαὶ πρὸς ἀλλήλους οὖσαι 20** σπονδαί τε διετεῖς όλίγφ πρότερον χρόνφ γενόμεναι. Έαν μεν ούν απερισκέπτως, έφη, και δια τάχους τον πύλεμον έπιφέρης, του λελύσθαι τὰς σπονδάς αίτιος έση και τὸ δαιμόνιον οὐχ έξεις εὐμενές έὰν δὲ πεοιμείνης, εως έκεινοι τοῦτο ποιήσωσιν, αμύνεσθαι 25 δόξεις και λελυμέναις τατς σπονδατς βοηθείν. ὅπως δ' αν τούτο γένοιτο, και όπως αν έκετνοι μεν αρξειαν παρασπουδείν, ήμεις δε δόξαιμεν δσιον και δίκαιον έπιφέρειν τὸν πόλεμον, έγω σύν πολλή φροντίδι άνεύρηκα. δεί δε ύφ' ήμων αὐτοὺς έξαπατηθέντας 30αρξαι της παρανομίας. ὁ δὲ τρόπος της έξαπάτης, ου έγω τέως μεν απόρρητον έφύλαττον αναμένων

τον οίκετον αὐτοῦ καιρόν, νῦν δὲ σοῦ σπουδάζοντος ἔργου ἔχεσθαι θᾶττον ἐκφέρειν εἰς μέσον ἀναγκάζομαι, τοιόσδε ἐστίν θυσίας ἐπιτελείν Ῥωματοι μέλλουσι καὶ ἀγῶνας ἄγειν ἀπὸ πολλῶν χρημάτων σφόδο δρα λαμπρούς, ἀφίζονταί τε κατὰ θέαν ἐπὶ τούτους πολλοὶ τῶν ξένων. τοῦτον ἀναμείνας τὸν χρόνον ἔθι καὶ σὰ καὶ Οὐολούσκων ὅσους δύνασαι πλείστους καὶ παρασκεύασον ἐλθείν ἐπὶ τὴν θέαν ὅταν δ' ἐν τῆ πόλει γένη, τῶν ἀναγκαιστάτων τινά σοι φίλων κέλευσον ἐλθείν ὡς τοὺς ὑπάτους καὶ δι' ἀπορρήτων εἰπεῖν, ὅτι μέλλουσιν ἐπιτίθεσθαι τῆ πόλει Οὐολοῦσκοι νύκτωρ, καὶ ἐπὶ τοῦτο ῆκουσι τὸ ἔργον ἀθρόοι. εῦ γὰρ ἔσθι, ὡς εὶ τοῦτο ἀκούσειαν οὐδὲν ἔτι ἐνδοιάσαντες ἐκβαλοῦσιν ὑμᾶς ἐκ τῆς πόλεως, καὶ παροδεροιν ἀφορμὴν δικαίας ὀργῆς.

ΙΙΙ. 'Ως δὲ ηκουσε ταῦτα ὁ Τύλλος, ὑπερηγάσθη τε καὶ τὸν παρόντα καιρὸν τῆς στρατείας ἀναβαλόμενος περί την παρασκευήν έγίνετο του πολέμου. έπει δε καθήκεν ό της έορτης καιρός, Ιουλίου τε και 20 Πιναρίου την υπατείαν ήδη παρειληφότων, ή κρατίστη των Οὐολούσκων νεότης έξ ἁπάσης πόλεως ώς ὁ Τύλλος ήξίου παρῆν ἐπὶ τὴν τῶν ἀγώνων θέαν καὶ κατεσκήνουν οί πλείους έν ίεροζς τε καὶ δημοσίοις τόποις ούκ έχοντες καταγωγάς έν οίκίαις τε καὶ 25 παρὰ ξένοις, καὶ ὁπότε διὰ τῶν στενωπῶν πορεύοιντο 1509 κατά συστροφάς καὶ έταιρίας άθρόοι διεξήεσαν, ώστε καὶ λόγον ήδη γίνεσθαι περί αὐτῶν ἀνὰ τὴν πόλιν και ύποψίας άτόπους. έν δε τούτφ προσέρχεται τοις ύπάτοις ὁ κατασκευασθείς ὑπὸ τοῦ Τύλλου μηνυτής, 30 ώς ὁ Μάρκιος ὑπέθετο, καὶ ώς δὴ ἀπόρρητον πράξιν κατά τῶν αὐτοῦ φίλων έχθοοις μέλλων έκφέρειν ὅρκοις καταλαμβάνεται τοὺς ὑπάτους ὑπὲρ ἀσφαλείας

τε [αὐτὸς] τῆς αὐτοῦ καὶ τοῦ μηδένα Οὐολούσκων μαθείν, οστις ήν ο την μήνυσιν κατ' αὐτῶν πεποιημένος. και μετά τουτο έπιφέρει την περί της έπιθέσεως της κατεψευσμένης μήνυσιν. έδόκει τοῖς ἀνδράσιν άληθης είναι ο λόγος, και αύτικα ή βουλη 5 κατ' ανδρα ύπὸ των ύπάτων κληθείσα συνήκτο, καί παραχθείς ὁ μηνυτής τοὺς αὐτοὺς είπε καὶ πρὸς ἐκείυην τὰ πιστὰ λαβών λόγους. τοις δὲ καὶ πάλαι μὲν είναι τὸ πράγμα έδόκει μεστὸν ὑποψίας, τοσαύτην νεότητα έξ ένὸς έθνους διαφόρου σφίσιν έπλ τὴν 10 θέαν έλθεῖν, προσελθούσης δὲ μηνύσεως, ής τὴν ο ἀπάτην ήγνόουν, ἰσχὺν βεβαίαν ἡ δόξα ἔλαβεν, έδόκει τε πασιν απαλλάττειν τούς ανδρας έκ της πόλεως ποιν ηλιον δύναι, τοις δε μή πεισθείσιν έπικηούξαι δάνατον, έπιμεληθηναι δὲ τῆς ἀπαλλαγῆς αὐ- 15 τῶν, ΐνα χωρίς υβρεως και μετ' ἀσφαλείας γένοιτο, τους υπάτους.

IIII. Ταῦτα τῆς βουλῆς ψηφισαμένης, οἱ μὲν ἐκήρυττον διὰ τῶν στενωπῶν διεξιόντες ἀπιέναι Οὐολούσκους ἐκ τῆς πόλεως αὐτίκα μάλα κατὰ μίαν 20
ἄπαντας ἐξιόντας πύλην τὴν καλουμένην Καπυΐνην,
ἔτεροι δὲ παρέπεμπον τοὺς ἀπαλλαττομένους ᾶμα
τοις ὑπάτοις ἔνθα μάλιστα ἄφθη ὅσον αὐτῶν τὸ
πλῆθος ἦν καὶ ὡς ἀκμαιον ᾶπαν ὑφ' ἕνα καιρὸν
καὶ κατὰ μίαν ἐξιόντων πύλην. πρῶτος δὲ αὐτῶν 25
ὁ Τύλλος ἐξῆει διὰ ταχέων, καὶ καταλαβῶν οὐ πρόσω
τῆς πόλεως τόπον ἐπιτήδειον, ἐν τούτφ τοὺς ὑστεροῦντας ἀνελάμβανεν. ἐπειδὴ δὲ πάντες συνήχθη11 σαν, ἐκκλησίαν ποιησάμενος πολλῆ καταβοῆ τῆς
'Ρωμαίων πόλεως ἐχρήσατο, δεινὴν καὶ ἀφόρητον 30
ἀποφαίνων τὴν ὕβριν, ῆν ὑβρισμένοι πρὸς αὐτῶν
ἦσαν Οὐολοῦσκοι μόνοι τῶν ἄλλων ξένων ἐξελαθέν-

τες έχ της πόλεως και λέγειν ήξίου ταῦτα πρός την έαυτου πόλιν εκαστον, και πράττειν, όπως παύσωνται της ύβρεως Ρωμαΐοι δίκας παρασχόντες της παοανομίας. ταύτα είπων και παραθήξας άνθρώπους 5 άγανακτούντας έπὶ τῷ πάθει διέλυσε τὴν ἐκκλησίαν. ώς δὲ ἀπαλλαγέντες είς τὰς ξαυτών ξκαστοι πατρίδας έδήλωσαν τοις άλλοις του προπηλακισμού έπί μεζίον έξαίροντες τὰ γενόμενα, ήγανάκτει τε πάσα πόλις και κατέχειν την όργην ούκ ήδύνατο δια-10 πρεσβευομένη δὲ ἄλλη πρὸς ἄλλην εἰς μίαν ἀγορὰν απαντας ήξίου Οὐολούσκους συνιέναι, Ίνα κοινή χρήσαιντο γνώμη περί του πολέμου. έγίνετο δε ταυτα του Τύλλου μάλιστα ένάγοντος, και συνήεσαν έξ άπάσης πόλεως οί τε έν τοις τέλεσι και πολύς άλλος 15 σχλος είς την Έχετρανων πόλιν· αυτη γαρ έδόκει III καλλίστη κεϊσθαι έν συνόδω ταις άλλαις ή πόλις. δηθέντων δε πολλών λόγων, ους είπον οί δυναστεύοντες εν εκάστη πόλει, ψηφος άνεδόθη τοις παρούσι, καὶ ἦν ἡ νικώσα γνώμη κινείν τὸν πόλεμον, 20 ώς Ρωμαίων ἀρξάντων τῆς περί τὰς σπονδὰς παρανομίας.

V. Υπέο δὲ τοῦ τίνα χοὴ πολεμεῖν αὐτοῖς τρόπον προθέντων σκοπεῖν τῶν ἐν τοῖς τέλεσι, παρελθών ὁ Τύλλος συνεβούλευσεν αὐτοῖς καλεῖν τὸν ²5 Μάρκιον, καὶ παρ' ἐκείνου πυνθάνεσθαι, πῶς ἂν ἡ Ῥωμαίων καταλυθείη δύναμις κράτιστα γὰρ ἀπάντων ἀνθρώπων εἰδέναι, πῆ τε κάμνει τὰ τῆς πόλεως πράγματα καὶ πῆ μάλιστα ἔροωται. ἐδόκει ταῦτα, καὶ αὐτίκα πάντες ἐβόων καλεῖν τὸν ἄνδρα. καὶ ὁ Μάρκιος ἦς ἐβούλετο ἀφορμῆς λαβόμενος ἀνέστη κατηφὴς καὶ δεδακρυμένος, καὶ μικρὸν ἐπισχών χρόνου τοιούτους διέθετο λόγους Εἰ μὲν ἡγούμην

ύμᾶς απαντας ομοια γινώσκειν περί τῆς έμῆς συμφοράς, οὐκ ἂν ὑπελάμβανον ἀναγκατον είναι περί ι αὐτης ἀπολυγείσθαι ένθυμούμενος δέ, ώς έν πολλοίς καὶ διαφόροις ήθεσιν είκός, είναί τινας, οίς παραστήσεται δόξα οὖτε άληθης οὖτε προσήκουσα 6 περί έμου, ώς ούκ αν ατερ αίτίας άληθους καί δικαίας έξήλασε με ὁ δημος έκ της πατρίδος, παντὸς μάλιστα οίομαι δείν πρώτον ύπερ της έμης φυγης έν κοινῷ πρὸς ἄπαντας ύμᾶς ἀπολογήσασθαι. ἀλλ' ανάσχεσθέ μου, πρὸς θεῶν, καὶ οί κράτιστα έγνωκό- 10 τες, ἃ πέπουθα ύπὸ τῶν ἐχθοῶν καὶ ὡς οὐ προσῆκόν μοι ταύτης πεπείραμαι της τύχης διεβόντος, και μή πρότερον ποθείτε ο τι χρή πράττειν ακούσαι, πρίν όποτός τις είμι ό την γνώμην αποδειξάμενος έξετάσαι. ἔσται δὲ βραχύς ὁ περί αὐτῶν, κᾶν πρόσωθεν 15 ἄρξωμαι, λόγος. 'Ρωμαίοις τὸ μεν έξ άρχης πολίτευμα ήν μικτόν έκ τε βασιλείας καὶ ἀριστοκρατίας Επειτα ό τελευταΐος βασιλεύς Ταρκύνιος τυραννίδα την άρχὴν ήξίου ποιείν. συστάντες οὖν ἐπ' αὐτὸν οί τῆς ι άριστοκρατίας ήγεμόνες, έκεινον μεν έξέβαλονθέκ της 20 πόλεως, αύτοι δε τὰ κοινὰ κατέσχον ἀρίστην καὶ σωφουνεστάτην ώς απαντες όμολογοῦσι καταστησάμενοι πολιτείαν. χρόνοις δε ού πολλοίς τῶν νῦν πρότερου, άλλα τρίτου η τέταρτου τοῦτο έτος, οί πενέστατοί τε καὶ ἀργότατοι τῶν πολιτῶν πονηροῖς 25 χοησάμενοι προστάταις άλλα τε πολλὰ έξύβρισαν, καὶ τελευτώντες καταλύειν τὴν άριστοκρατίαν έπεχείρουν. έφ' οἶς ἄπαντες μὲν οί τῆς βουλῆς προεστηκότες ηχθοντο, και οπως παύσωνται της υβρεως of κινούντες την πολιτείαν σκοπείν ήξίουν. ὑπὲρ απαν- 30 τας δε τους άριστοκρατικούς, έκ μεν των πρεσβυτέρων "Αππιος ανήο πολλών αξιος ενεκα έπαινεισθαι, έκ

δὲ τῶν νεωτέρων ἐγώ καὶ λόγους ἐποιούμεθα διὰ παντὸς ἐπὶ τῆς βουλῆς ἐλευθέρους, οὐ δήμω πολεμοῦντες, ἀλλὰ πονηροκρατίαν ὑφορώμενοι, οὐδὲ καταδουλώσασθαί τινα βουλόμενοι Ῥωμαίων, ἀλλὰ τὸ μὲν ἐλεύθερον ἄπασιν ἀξιοῦντες [ἔχειν], τὴν δὲ προστασίαν τῶν κοινῶν ἀποδεδόσθαι τοῖς κρείττος.

VI. Ταῦτα ὁρῶντες οἱ πονηρότατοι τοῦ πλήθους έκείνοι προστάται, πρώτους έγνωσαν ήμας τούς φα-10 νερώτατα έναντιουμένους σφίσιν έκποδῶν ποιήσασθαι, ούχ αμα αμφοτέροις έπιχειρήσαντες, ίνα μή έπίφθονόν τε καὶ βαρύ τὸ πράγμα γένηται, άλλ' ἀπ' έμου του νεωτέρου τε και εύμεταχειριστοτέρου άρξάμενοι. τὸ μὲν οὖν πρῶτον ἄκριτόν με ἐπεχείρησαν 15 απολέσαι, Επειτα Εκδοτον παρά της βουλης ήξίουν έπλ θανάτω λαβείν άποτυχόντες δε άμφοτέρων προύκαλέσαντο έπι δίκην, ήν αύτοι δικάσειν έμελλον, τυραννίδος έπιβαλόντες αίτίαν. καὶ οὐδὲ τοῦτ' έμαθον, ὅτι δήμφ τύραννος οὐδείς πολεμεῖ μετὰ τῶν 20 ἀρίστων συστάς, ἀλλὰ τάναντία μετὰ τοῦ δήμου τὸ κράτιστου έκ της πόλεως άναιρεζ μέρος δικαστήριον τε ούχ οπερ ήν πάτριον ἀπέδωκάν μοι τὴν λοχῖτιν κα- 15 λέσαντες έχκλησίαν, άλλ' δ πάντες όμολογοῦσι πονηφότατον είναι δικαστήριον και έπ' έμου πρώτου και 25 μόνου γενόμενον, έν φ πλέον έχειν έμελλον οί θήτες και ανέστιοι και τοις άλλοτρίοις επιβουλεύοντες βίοις των άγαθων και δικαίων και τὰ κοινὰ σώζεσθαι βουλομένων. τοσούτο δε ἄρα μοι περιην του μηδέν άδικειν, ώστ' έν οχλφ κρινόμενος, ού τὸ πλέον μισό-30 χρηστον ήν καὶ διὰ τοῦτ' έχθρον έμοι, δυσὶ μόνον έάλων ψήφοις, ἀποτιθεμένων την έξουσίαν των δημάρχων, εί μη καταδικασθείην έγώ, και τα έσχατα

πείσεσθαι πρός έμου λεγόντων και πάση σπουδή και προθυμία παρά τον άγωνα κατ' έμου χρησαμένων. τοιαύτα δή πεπονθώς έγω πρός των έμαυτου πολιτῶν ἀβίωτον ἡγησάμην τὸν λοιπὸν ἔσεσθαί μοι βίον, εί μη λάβοιμι παρ' αὐτῶν δίκας καὶ διὰ τοῦτ' ἐξόν 5 μοι ζην απραγμόνως, είτ' εν ταίς Λατίνων πόλεσιν ήβουλόμην κατά τὸ συγγενές, εἶτ' ἐν ταῖς νεοκτίστοις ὰς οι πατέρες ήμῶν ἀπώκισαν, οὐκ ήβουλήθην, ἐφ΄ 7 ύμᾶς δε κατέφυγον, ούς ήπιστάμην πλεϊστά τε ύπὸ 'Ρωμαίων ήδικημένους καὶ μάλιστα αὐτοίς ἀπεχθομέ- 10 νους, ໃνα κοινη μεθ' ύμων τιμωρησαίμην αὐτούς, όση μοι δύναμις, λόγοις τε ένθα δεί λόγων καί έργοις όταν έργων δέη. χάριν τε ύμιν μεγάλην οίδα της τε ύποδοχης μου, και έτι μαλλον της τιμης, ή με τιμάτε ούθεν ούτε μνησικακήσαντες ούτε ύπολο- 15 γισάμενοι ών ύπ' έμοῦ πρότερον γε έπάθετε κατά τούς πολέμους.

VII. Φέρε δή, τίς ἂν είην ἀνήρ, εἰ δόξης καὶ τιμῶν, ὧν προσηκέ μοι παρὰ τοτς έμαυτοῦ πολίταις τυγχάνειν, παρὰ τῶν εὐ παθόντων ἀποστερηθείς, 20 πρὸς δὲ τούτοις πατρίδος τε καὶ οἴκου καὶ φίλων καὶ θεῶν πατρῷων καὶ τάφων προγονικῶν καὶ παντὸς ἄλλου ἀπελαθεὶς ἀγαθοῦ, παρ' ὑμῖν δὲ ᾶπαντα ταῦτα εὑρῶν, οἶς ἐκείνων χάριν ἐπολέμουν, εἰ μὴ γενοίμην χαλεπὸς μὲν οἶς ἀντὶ πολιτῶν ἐχθροῖς κέχρη- 25 μαι, χρηστὸς δὲ οἶς ἀντὶ πολεμίων φίλοις; ἀλλ' 18 ἔγωγε οὐδ' ἐν ἀνδρὸς μοίρα θείην ᾶν, ὅστις μήτε τὸ πολεμοῦν δι' ὀργῆς ἔχει μήτε τὸ σῶζον ἑαυτὸν δι' εὐνοίας πατρίδα τε ἡγοῦμαι οὐ τὴν ἀπαρνησαμένην με πόλιν, ἀλλ' ἡς ἀλλότριος ὧν πολίτης γέγονα γῆν 30 τε οὐκ ἐν ἡ ἡδίκημαι φίλην, ἀλλ' ἐν ἡ τὸ ἀσφαλὲς ἔχω. καὶ αν θεός τε συλλαμβάνη καὶ τὰ ὑμέτερα ὡς

είκὸς πρόθυμα ή, μεγάλην καὶ ταχείαν έλπίζω γενήσεσθαι μεταβολήν. εὐ γὰρ ἴστε, ὅτι πολλῶν ἤδη πολέμων πειραθέντες Ρωμαΐοι, ούθένας μαλλον έδεισαν ύμων, ούδ' έστιν έφ' ώ μαλλον σπουδάζοντες 5 διατελούσιν, η όπως τὸ ύμέτερον έθνος άσθενες άποδείξουσι. και διά τοῦτο τὰς μὲν πολέμφ λαβόντες ύμῶν ἔχουσι πόλεις, τὰς δὲ φιλίας ἐλπίδι παραχρουσάμενοι, ΐνα μὴ καθ' εν απαντες γενόμενοι κοινὸν έξενέγκητε κατ' αὐτῶν πόλεμον. ἐὰν οὖν τάναντία 10 ύμεις αντιφιλοτιμούμενοι διατελήτε, και μίαν απαντες έχητε του πολέμου γνώμην, ο ποιείτε νυνί, έα-1 δίως αὐτῶν τὸ κράτος παύσετε.

VIII. "Ον δε τρόπου άγωνιεϊσθε και πώς χρήσεσθε τοῖς πράγμασιν, ἐπειδή γνώμην ἀξιοῦτέ με 15 αποφήνασθαι, είτ' έμπειρίαν μοι μαρτυρούντες είτ' εύνοιαν είτε και άμφότερα, φράσω και ούκ άποκρύψομαι. πρώτον μέν ούν ύμιν παραινώ σχοπείν, όπως εύσεβή καὶ δικαίαν πορίσησθε τοῦ πολέμου πρόφασιν. εύσεβής δὲ καὶ δικαία τοῦ πολέμου πρόφασις 20 ήτις αν γένοιτο καί αμα συμφέρουσα ύμιν ακούσατέ μου. 'Ρωμαίοις ή μεν έξ άρχης ύπαρξασα γη βραχεία έστι και λυπρά, ή δ' έπίκτητος, ήν τους περιοίκους άφελόμενοι έχουσι, πολλή καὶ άγαθή καὶ εί τῶν ήδι**κημένων ἕκαστοι τὴν ἑαυτῶν ἀξιοῖεν ἀπολαβεῖν, οὐδὲν** 25 ούτως μικρον ούδ' άσθενες ούδε άπορον, ώς το 'Ρωμαίων άστυ γενήσεται. τούτου δε οἴομαι δεῖν ὑμᾶς 🖽 ἄρξαι. πέμπετε οὖν πρέσβεις ὡς αὐτούς, ἀπαιτοῦντες ας κατέχουσιν ύμων πόλεις καὶ όσα τείχη έν τη ύμετέρα γη ένετειγίσαντο άξιουντες έκλιπείν, καὶ εί 30 τι άλλο βία σφετερισάμενοι των ύμετέρων έχουσι πείθουτες αποδιδόναι. πολέμου δὲ μήπω άργετε ποίν η λαβείν τὰς παρ' αὐτῶν ἀποκρίσεις. ἐὰν γὰρ

ταύτα ποιήσητε, δυείν ών βούλεσθε ύπάρξει θάτερον ύμιν ἢ τὰ ξαυτών ἀπολήψεσθε ἄνευ κινδύνων καὶ δαπάνης, η καλην και δικαίαν πρόφασιν είληφότες Εσεσθε τοῦ πολέμου. τὸ γὰο μὴ τῶν ἀλλοτρίων ἐπιθυμείν, άλλα τα έαυτων απαιτείν και μή τυγχάνον- 5 τας τούτου πολεμείν, απαντες ανομολογήσουσιν είναι καλόν. Φέρε δή, τί ποιήσειν οἴεσθε Ρωμαίους ταυτα ύμων πρυελομένων; πότερον αποδώσειν τα γωρία ύμιν: και τί κωλύσει πάντων αὐτοὺς ἀποστῆναι τῶν άλλοτοίων; ήξουσι γὰο Αἰκανοί τε καὶ 'Αλβανοί καὶ 10 Τυροηνοί και πολλοί άλλοι την έαυτών εκαστοι γην 11 αποληψόμενοι. ἢ καθέξειν τὰ χωρία καὶ μηθὲν τῶν δικαίων ποιήσειν; οπες έγω νομίζω. οὐκοῦν ἀδικεϊσθαι πρότεροι λέγοντες ύπ' αὐτῶν κατὰ τὸ ἀναγκαΐου έπι τὰ ὅπλα χωρήσετε, και συμμάχους έξετε 15 όσοι τὰ ξαυτών ἀφαιρεθέντες ἀπεγνώκασιν ἄλλως αν έτι αυτά η πολεμούντες ούκ απολήψεσθαι. κράτιστος δε ό καιρός και οίος ούχ ετερος επιθέσθαι 'Ρωμαίοις, ου ή τύχη τοις άδικουμένοις ούδ' αν έλπισθέντα παρεσκεύασεν, έν ῷ στασιάζουσι καὶ ὑπο- 20 πτεύουσιν άλλήλους και ήγεμόνας έχουσιν άπείρους πολέμου. α μεν ούν υποτίθεσθαι έδει λόγοις καί παραινείν φίλοις, μετὰ πάσης εὐνοίας καὶ πίστεως είρημένα ὑπ' έμοῦ ταῦτ' ἐστίν. ἃ δὲ παρ' αὐτὰ τὰ ξογα έκάστοτε προορᾶσθαί τε καὶ μηχανᾶσθαι δεή- 25 σει, τοις ήγεμόσι της δυνάμεως έπιτρέψατε διανοεί-12 σθαι. πρόθυμον γάρ και τούμον έσται, έν ῷ ἄν με τάττητε τόπφ, καὶ πειράσομαι μηδενός είναι χείρων μήτε στοατιώτου μήτε λοχαγού μήτε ήγεμόνος άλλὰ καταχοησθέ μοι λαβόντες, ὅπου ἂν μέλλω τι ὑμᾶς 30 ώφελήσειν, και εύ ζοτε ότι, εί πολεμών ύμζν μεγάλα

βλάπτειν δυνατός ήν, και σύν ύμιν άγωνιζόμενος

μεγάλα δυνήσομαι ώφελείν.

VIIII. Τοιαύτα μεν ο Μάρκιος είπεν. οί δε Ούολούσκοι λέγοντός τε του άνδρος έτι δήλοι ήσαν άγά-5 μενοι τους λόγους, καὶ ἐπειδή ἐπαύσατο μεγάλη βοή πάντες έπεσημήναντο, ώς τὰ κράτιστα ὑποτιθεμένω λόγον τε ούθενί προθέντες έπικυρούσι την γνώμην. γραφέντος δε του δόγματος, εύθυς έξ εκάστης πόλεως τους έπιφανεστάτους ανδρας ελόμενοι πρε-10 σβευτάς είς την Ρώμην ἀπέστειλαν τῷ δὲ Μαρκίφ ψηφίζονται βουλής τε μετουσίαν εν απάση πόλει. καὶ άρχὰς έξεῖναι πανταχόσε μετιέναι, καὶ τῶν ἄλλων οπόσα τιμιώτατα ήν παρ' αύτοις μετέχειν. και πρίν 154 η τας Ρωμαίων αποκρίσεις αναμείναι, πάντες έργου 15 είχοντο παρασκευαζόμενοι τὰ πολέμια. ὅσοι τε ήσαν αὐτῶν ἄθυμοι τέως κακωθέντες ἐν ταζς προτέραις μάχαις, τότε πάντες έρρώσθησαν ώς την 'Ρωμαίων καθαιοήσουτες Ισχύν. οί δ' είς την 'Ρώμην άποσταλέντες ὑπ' αὐτῶν πρέσβεις, καταστάντες ἐπὶ τὴν 20 βουλην έλεγον. Ότι Οὐολούσχοις περί πολλού έστι καταλύσασθαι τὰ πρὸς Ρωμαίους έγκλήματα, καὶ τὸν λοιπον χρόνον είναι φίλοις και συμμάχοις άνευ δόλου καὶ ἀπάτης. Εσεσθαι δὲ τὸ πιστὸν αὐτοῖς τῆς φιλίας βέβαιον ἀπέφαινον, εί κομίσαιντο γην τε την έαυτών 25 καὶ πόλεις ας ὑπὸ Ῥωμαίων ἀφηρέθησαν αλλως δὲ ούτε είρηνην ούτε φιλότητα βεβαίαν ὑπάρξειν αὐτοῖς το γὰο ἀδικούμενον ἀεὶ πολέμιον εἶναι τῷ πλημμελούντι φύσει. ήξίουν τε μή καταστήσαι σφας είς ανάγκην πολέμου των δικαίων αποτυγχά-30 νοντας.

Χ. 'Ως δε ταῦτ' είπον οι πρέσβεις, έβουλεύοντο κατά σφάς οι σύνεδροι μεταστησάμενοι τοὺς ἄνδρας,

ar,

14 καὶ ἐπειδὴ ἔκριναν ἃς χρὴ ἀποκρίσεις ποιήσασθαι, καλέσαντες αὐτοὺς πάλιν ἐπὶ τὸν σύλλογον ταύτην **ἔδοσαν τὴν ἀπόφασιν. Οὐ λανθάνετε ἡμᾶς, ὧ Οὐο**λουσκοι, φιλίας μεν ουδεν δεόμενοι, πρόφασιν δ' εὐποεπή λαβείν βουλόμενοι τοῦ πολέμου. ἃ γὰο 5 ημετε παρ' ήμων απαιτούντες, καλώς επίστασθε ούδέποτε ληψόμενοι χρήζετε γὰρ ἀδίκων τε καὶ ἀδυνάτων. εἰ μὲν οὐν δόντες ἡμῖν τὰ χωρία, ἔπειτα μεταδόξαν ύμεν νῦν ἀπαιτείτε, ἀδικείσθε μὴ κομιζόμενοι εί δε πολέμφ άφαιρεθέντες οὐκέτι αὐτών 10 όντες πύριοι, άδιπείτε των άλλοτρίων έφιέμενοι. ήμεις δε πρατίστας ήγούμεθα πτήσεις, ας αν πολέμω πρατήσαντες λάβωμεν, ούτε πρώτοι παταστησάμενοι νόμον τόνδε, ούτε αὐτὸν ἀνθρώπων ἡγούμενοι είναι μαλλον η ούχι θεών απαντάς τε και Ελληνας και 15 βαρβάρους είδότες αὐτῷ χρωμένους οὐκ ἂν ἐνδοίημεν ύμτν μαλακὸν οὐδέν, οὐδ' αν ἀποσταίημεν ἔτι των δορυκτήτων. πολλή γαρ αν είη κακότης, εί τις ὰ μετ' ἀφετῆς καὶ ἀνδφείας ἐκτήσατο, ταῦτα ὑπὸ 5 μωρίας τε καὶ δειλίας ἀφαιρεθείη. πολεμείν τε οὔτε μὴ 20 βουλομένους ύμᾶς άναγκάζομεν, οὔτε προθυμουμένους παραιτούμεθα, αν δε άρξησθε άμυνούμεθα. ταῦτα Οὐολούσκοις ἀπαγγέλλετε, καὶ λέγετε, ὅτι λήψονται μὲν πρότεροι τὰ ὅπλα ἐκεῖνοι, θήσομεν δὲ ἡμεῖς ὕστεροι.

ΧΙ. Ταύτας οι πρέσβεις τὰς ἀποκρίσεις λαβόν- 25 τες ἀπήγγειλαν τῷ πλήθει τῷν Οὐολούσκων. συναχθείσης οὖν αὖθίς ἐκκλησίας, μετὰ τοῦτο κυροῦται δόγμα κοινὸν τοῦ ἔθνους προειπεῖν Ῥωμαίοις τὸν πόλεμον. ἔπειτα αἰροῦνται στρατηγοὺς αὐτοκράτορας τοῦ πολέμου Τύλλον τε καὶ Μάρκιον, δυνάμεις τε 30 ψηφίζονται καταγράφειν καὶ χρήματα εἰσφέρειν καὶ τὰλλα παρασκευάσασθαι ὅσων ὑπελάμβανον δεήσειν

τῷ πολέμῳ, μελλούσης δὲ διαλύεσθαι τῆς ἐκκλησίας ἀναστὰς ὁ Μάρκιος ἔφη ΄ ΄ Α μὲν ἐψήφισται τὸ κοινὸν ικ ὑμῶν ἔχει καλῶς καὶ γινέσθω κατὰ τὸν οἰκεῖον ἔκαστα καιρόν ἐν ὅσῳ δὲ τὰ στρατεύματα μέλλετε ταταγράφειν, καὶ τάλλα εὐτρεπίζειν ἔξοντά τινας ώσπερ εἰκὸς ἀσχολίας καὶ διατριβάς, ἐγὼ καὶ Τύλλος ἔργον ἐχώμεθα. ὅσοις οὐν ὑμῶν βουλομένοις ἐστὶ προνομεῦσαι τὴν τῶν πολεμίων, καὶ πολλὴν ἀποτεμέσθαι λείαν, ἴτε σὺν ἡμῖν. ὑποδέχομαι δὲ ὑμῖν ἐὰν 10 θεὸς συλλάβη, πολλὰς καὶ καλὰς δώσειν ώφελείας. ἔτι γὰρ ἀπαράσκευοί εἰσι Ῥωμαιοι δύναμιν οὕπω συνεστηκυῖαν ὁρῶντες ὑμετέραν, ῶστε ἀδεῶς ἡμῖν ὑπάρξει πᾶσαν ὅσην ἂν βουλώμεθα τῆς ἐκείνων χώρας καταδραμεῖν.

ΧΙΙ. Αποδεξαμένων δε και ταύτην την γνώμην 15 των Ουολούσκων, έξήεσαν οί στρατηγοί διὰ ταγέων, ποίν έκπυστα νενέσθαι Ρωμαίοις τὰ βουλεύματα, πολλήν έπαγόμενοι στρατιάν έκούσιον ής μέρος μέν ό Τύλλος έχων είς την Λατίνων χώραν ένέβαλεν, 16 20 ίνα περισπάσειε των πολεμίων την έκείθεν έπικουοίαν το δε λοιπον ο Μάρκιος άγων έπὶ την 'Ρωμαίων ήλασεν. οἷα δε ἀπροσδοκήτου κακού τοις κατὰ τὴν χώραν διατρίβουσιν ἐπιπεσόντος, πολλά μὲν έάλω σώματα Ρωμαίων έλεύθερα, πολλά δὲ ἀνδρά-25 ποδα, βοών τε καὶ ὑποζυγίων καὶ τῶν ἄλλων βοσκημάτων γοημα ούκ όλίγον σετός τε όσος έγκατελήφθη και σίδηρος και όσοις άλλοις χώρα γεωργείται, τὰ μὲν ἡρπάσθη, τὰ δὲ διεφθάρη. τελευτώντες γάρ καὶ πύρ εἰς τὰς αὐλὰς φέροντες ἐνέβαλλον 30 Οὐολοῦσκοι, ώστε πολλοῦ χρόνου μηδ' ἀναλαβεῖν αύτας δύνασθαι τούς αποβαλόντας, μάλιστα δε τουτ' έπασγου αί των δημοτών κτήσεις, αί δε των πατοι-

κίων έμειναν άσινείς εί δέ τινες έβλάβησαν, είς ανδράποδα και βοσκήματα έδοξαν βλαβήναι. τουτο γὰρ ὑπὸ τοῦ Μαρκίον παρηγγέλλετο τοῖς Οὐολούσκοις, 28 ΐνα δι' ὑποψίας ἔτι μᾶλλον οί πατρίκιοι γένωνται τοίς δημοτικοίς, καὶ μὴ έξαιρεθείη τὸ στασιάζον έκ 5 της πόλεως, ὅπερ καὶ συνέβη. ὡς γὰρ ἡγγέλθη τοῖς 'Ρωμαίοις ή καταδρομή τῆς χώρας, καὶ ἔγνωσαν οὐκ έξ ίσου γεγονυζαν απασι την συμφοράν, κατεβόων μεν τῶν πλουσίων οἱ πένητες ὡς ἐναγόντων σφίσι τον Μάρμιον, ἀπελογοῦντο δὲ οί πατρίκιοι καὶ κα- 10 κουργίαν τινὰ τοῦ στρατηγοῦ ταύτην ἀπέφαινον. βοηθείν δε τοις απολλυμένοις η σώζειν τα περιόντα δι' ύποψίαν τε άλλήλων και δέος προδοσίας ούθεις ήξίου ωστε κατά πολλην άδειαν ο Μάρχιος άπηγε την στρατιάν, και κατέστησεν απαντας έπι τα οίκεια 15 παθόντας μεν ούδεν δεινόν, δράσαντας δε όσα ήξίουν, και πολλών εὐπορήσαντας χρημάτων. ήκε δε και δ Τύλλος όλίγον υστερου έκ τῆς Λατίνων χώρας πολλας έπαγόμενος ώφελείας ούδε γαρ έπείνοι δύναμιν έσχον όμόσε χωρείν τοίς πολεμίοις μαχησόμενοι 20 απαράσκευοί τε όντες και παρ' έλπίδα του δεινού σφίσιν έπιπεσόντος. έκ δε τούτου πάσα πόλις έπηρτο 19 ταῖς ἐλπίσι, καὶ θᾶττον ἢ ὡς ἄν τις ὑπέλαβεν ἢ τε καταγραφή των στρατιωτών έγίνετο, καὶ τάλλα ύπηρετείτο όσων τοις στρατηγοίς έδει. 25

ΧΙΙΙ. Ἐπειδή δὲ συνῆκτο ἤδη πάσα ἡ δύναμις, ἐβουλεύετο μετὰ τοῦ συνάρχοντος ὁ Μάρκιος, ὅπως χρηστέον τοις λοιποις πράγμασιν. ἔφη δ' οὖν λέγων Ἐμολ δοκεί, ὧ Τύλλε, κράτιστον είναι νείμασθαι τὰς δυνάμεις ἡμᾶς διχῆ ἔπειτα τὸν μὲν ἕτερον 30 ἡμῶν ἄγοντα τοὺς ἀκμαιοτάτους καλ προθυμοτάτους ὁμόσε χωρείν τοῖς πολεμίοις μαχησόμενον, καὶ εί

μεν ύπομενούσιν είς χετρας ήμιτν ίέναι μια κοίναι του άγωνα μάχη, εί δ' άποχνήσουσιν ώς έγω πείθομαι στρατιά νεοσυλλέκτω και ήγεμόσιν άπείροις πολέμου του ύπεο των όλων κίνδυνον έπιτρέπειν, 5 την τε χώραν αὐτῶν ἐπιόντα πορθεῖν καὶ τοὺς συμμάγους περισπάν καὶ τὰς ἀποικίας ἀναιρεῖν καὶ πάν Ιδ άλλο κακου ο τι δύναιτο ποιείν. του δε έτερου ένθάδε ύπομένοντα φυλακήν ποιείσθαι της τε γώρας μαί των πόλεων, μη λάθωσιν άφυλάκτοις έπιπεσόν-10 τες αύτοις οί πολέμιοι, καὶ πράγμα αἴσχιστον πάθωμεν, έν ο των απόντων έφιέμεθα τα παρόντα άφαιοεθέντες. αλλα χρη τον ένθάδε ύπομένοντα ήδη τείχη τε άνορθουν όσα πέπτωκε καὶ τάφρους άνακαθαίσειν και φρούρια όχυρουν, ΐνα τοίς γεωργούσι 15 την γώραν ὑπάρχωσι καταφυγαί, στρατιάν τε άλλην προσκαταγράφειν και τροφάς τοις έξω ούσιν έπιχοοηγείν και οπλα χαλκεύειν και εί τι άλλο άναγκαϊον έσται πράγμα όξέως ύπηρετείν. δίδωμι δέ σοι την αίρεσιν, είτε τῆς ὑπερορίου στρατιάς είτε τῆς ἐνθάδε 20 ύπομενούσης έθέλεις στρατηγείν. ταῦτα λέγοντος αὐτοῦ σφόδοα ἡγάσθη τὴν γνώμην ὁ Τύλλος, καὶ τὸ δραστήριον τοῦ ἀνδρὸς είδως καὶ ἐπιτυχὲς ἐπέτρεψεν ἐκείνω τῆς έξω στρατιάς ἄρχειν.

ΧΙΙΙΙ. Καὶ ὁ Μάρκιος οὐθὲν ἔτι διαμελλήσας 15 ήπεν ἄγων τὴν δύναμιν ἐπὶ Κιρκαίαν πόλιν, ἐν ἡ κληροῦχοι Ῥωμαίων ἦσαν ᾶμα τοῖς ἐπιχωρίοις πολιτευόμενοι, καὶ παραλαμβάνει τὴν πόλιν ἐξ ἐφόδου. ὡς γὰρ ἔγνωσαν οἱ Κιρκαίοι κρατουμένην σφῶν τὴν χώραν καὶ προσάγουσαν τῷ τείχει τὴν στρατιαν, 30 ἀνοίξαντες τὰς πύλας ἐξήεσαν ὁμόσε τοῖς πολεμίοις ἄνοπλοι παραλαβεῖν τὴν πόλιν ἀξιοῦντες ὅπερ αὐτοῖς αἴτιον τοῦ μηδὲν παθεῖν ἀνήκεστον ἐγένετο.

ούτε γὰο αὐτῶν ἀπέκτεινεν ὁ στρατηγὸς οὐδένα, ούτε έξήλασεν έκ της πόλεως : έσθητα δε τοίς στρατιώταις και τροφάς είς μῆνα ίκανὰς και ἀργύριόν τι μέτοιον λαβών ἀπηγε την δύναμιν, ὀλίγην μοζοαν έν τη πόλει καταλιπών της τε άσφαλείας των ένοικούντων ενεκα, μή τι ύπὸ Ῥωμαίων πάθωσι κακόν, καλ του μηδεν υστερον νεωτερίσαι. είς δε την Ρώμην ώς ήγγελθη τὰ γενόμενα πολύ πλείων ταραχή καί θόρυβος ήν, τῶν μὲν πατρικίων τὸν δῆμον ἐχόντων δι' αίτίας, ὅτι πολεμιστὴν ἄνδρα καὶ δραστήριον καὶ 10 φρονήματος εύγενους μεστόν ψευδεί περιβαλόντες αίτία της πόλεως απήλασαν και παρεσκεύασαν ήγεμόνα Ούολούσκοις γενέσθαι των δε προεστημότων του δή-.532 μου κατηγορίας του συνεδρίου ποιουμένων, και τὸ πραγμα όλον έξ ἐπιβουλῆς ὑπ' ἐκείνων κατεσκευά- 15 σθαι λεγόντων, τόν τε πόλεμον οὐ κοινὸν απασιν, άλλὰ σφίσι μόνοις ἐπάγεσθαι σκηπτομένων καὶ ἡν τὸ κακοηθέστατον του δήμου μέρος άμα τούτοις. στρατιάς δε καταγράφειν η καλείν τους συμμάχους η κατασκευάσασθαι τὰ κατεπείγοντα διὰ τὰ πρὸς 20 άλλήλους έχθη και τας έν ταις έκκλησίαις κατηγορίας ούδ' είς νοῦν ελάμβανον.

ΧΝ. Τοῦτο καταμαθόντες οι πρεσβύτατοι [τῶν] 'Ρωμαίων, συστραφέντες ἔπειθον ιδία τε καὶ ἐν κοινῶ τοὺς στασιωδεστάτους τῶν δημοτικῶν παύσασθαι 25 τῶν εἰς τοὺς πατρικίους ὑποψιῶν τε καὶ κατηγοριῶν διδάσκοντες ὡς εἰ δι' ἐνὸς ἀνδρὸς ἐπιφανοῦς φυγὴν τοσοῦτος κίνδυνος κατέσχε τὴν πόλιν, τί χρὴ προσδοκᾶν, ἐὰν ἀναγκασθῶσιν οι πολλοὶ τῶν πατρικίων προπηλακισθέντες ὑπὸ τοῦ δήμου τὸ αὐτὸ φρονῆσαι 30 καὶ κατέσχον οὖτοι τὴν ἀκοσμίαν τοῦ πλήθους. παυσαμένου δὲ τοῦ πολλοῦ θορύβου συνελθοῦσα ἡ βουλή,

τοῖς μὲν ἀπὸ τοῦ κοινοῦ τῶν Δατίνων παροῦσι πρε-15 σβευταίς έπλ συμμαγίας αίτησιν απεκρίνατο, μη όάδιου είναι σφίσι βοήθειαν αποστέλλειν κατά το παρόν αύτοις δε έκείνοις επιτρέπειν την έαυτών 5 στρατιάν καταγράφειν καὶ ήγεμόνας τῆς δυνάμεως ίδίους, αποδείξαι έως αν αυτοί έκπεμψωσι δύναμιν. έν γὰρ ταῖς συνθήκαις, αἰς ἐποιήσαντο πρὸς αὐτοὺς περί φιλίας, ἀπόρρητον ην τούτων έκάτερον. τοις δε υπάτοις έφηκαν στρατόν τε συναγαγείν έχ 10 καταλόγου και την πόλιν διά φυλακής έχειν και τους συμμάχους παρακαλείν, είς υπαιθρον δε μήπω τας δυνάμεις έξάγειν, έως αν απαυτα εύτρεπη γένηται. καί ὁ δημος ταῦτα ἐπεκύρωσεν. ἡν δὲ βραγὸς ὁ λειπόμενος της ἀρχης τοῖς ὑπάτοις χρόνος, ώστε οὐ-15 δεν έφθασαν των έψηφισμένων έπλ τέλος άγαγείν, άλλα παρέδοσαν ήμιτελή πάντα τοῖς μεθ' έαυτούς ύπάτοις.

ΧVI. Οἱ δὲ παρὰ τούτων τὴν ἀρχὴν παραλαβόντες, Σπόριος Ναύτιος καὶ Σέξτος Φούριος, στρα-13 20 τιάν τε ὅσην ἐδύναντο πλείστην ἐκ τοῦ πολιτικοῦ κατεστήσαντο καταλόγου, καὶ φρυκτωρίας καὶ σκοποὺς ἐν τοῖς ἐπικαιροτάτοις χωρίοις ἔταξαν, ἵνα μηδὲν ἀγνοήσωσι τῶν ἐπὶ τῆς χώρας πραττομένων χρήματά τε καὶ σῖτον καὶ ὅπλα ἐν ὀλίγω χρόνω 25 πολλὰ ἡτοιμάσαντο. τὰ μὲν οὖν οἰκεῖα παρεσκεύαστο αὐτοῖς ὡς ἐνῆν ἄριστα, καὶ οὐδὲν αὐτῶν ἔτι δεῖν ἐδόκει τὰ δὲ συμμαχικὰ οὐχ ἄπαντα ὑπήκουε προθύμως ἑκούσιά τε οὐκ ἡν, οἶα συνάρασθαι τοῦ πολέμου, ῶστε οὐδὲ προσαναγκάζειν αὐτὰ ἡξίουν 30 φοβούμενοι προδοσίαν. ἤδη δέ τινα καὶ ἀφίστατο αὐτῶν ἐκ τοῦ φανεροῦ καὶ τοῖς Οὐολούσκοις συνελάμβανε. πρῶτοι δὲ ἦρξαν Αἰκανοὶ τῆς ἀποστάσεως.

αμα τῷ συστῆναι τὸν πόλεμον εὐθὺς ἐλθόντες ὡς τους Ούολούσκους καλ συμμαχίαν μεθ' δοκων συν-35 θέμενοι, στρατιάν τε απέστειλαν ούτοι τῷ Μαρκίφ πλείστην τε καὶ προθυμοτάτην. ἀρξαμένων δὲ τούτων πολλοί και τῶν ἄλλων συμμάχων κούφα συν- 5 ελάμβανον τοζς Οὐολούσκοις, οὐκ ἀπὸ ψηφισμάτων ούδ' ἀπὸ κοινοῦ δόγματος ἀποστέλλοντες αὐτοῖς τὰς συμμαχίας, εί δέ τισιν ην βουλομένοις μετέχειν τῆς στρατείας των σφετέρων, ούχ οπως αποτρέποντες, άλλὰ καὶ παρορμῶντες. ἐγεγόνει τ' οὐ πολλῷ χρόνω 10 τοσαύτη δύναμις περί τοὺς Οὐολούσκους, όσην οὐ πώποτε έσχον ότε μάλιστα ήμμαζον ταζε πόλεσιν, ήν έπαγόμενος ὁ Μάρκιος ένέβαλεν αὖθις εἰς τὴν Ῥωμαίων γην, και έγκαθεζόμενος ήμέρας συχνάς έδήου τῆς γῆς οσην ἐν τῆ πρότερον εἰσβολῆ παρέλιπε. 15 σωμάτων μεν οὖν έλευθέρων οὐκέτι πολλῶν έγκρατης έγένετο κατά ταύτην την στρατείαν οί γάρ ανθρωποι τὰ πλείστου ἄξια συσκευασάμενοι παλαίτερον ετι κατεπεφεύγεσαν, of μεν είς την πόλιν, of δ' είς 36 τὰ πλησίου φρούρια, ᾶτινα ἡυ έχυρώτατα τὰ δὲ 20 βοσκήματα αὐτῶν ὅσα οὐχ οἱοί τε ἦσαν ἀπελάσαι και τους νέμοντας θεράποντας λαμβάνει, τόν τε σιτον έπὶ ταῖς ἄλωσιν έτι κείμενον καὶ τοὺς ἄλλους καρπούς, τοὺς μὲν ἐν χερσὶν ὅντας, τοὺς δὲ καὶ συγκεκομισμένους ἀναιρεῖται. προνομεύσας δὲ καὶ 25 διαπορθήσας απαυτα, οὐθενὸς ὁμόσε χωρῆσαι τολ-μήσαντος ἀπῆγεν ἐπ' οἴκου τὴν στρατιὰν βαρεῖαν ούσαν ήδη τῷ πλήθει τῶν ἀφελειῶν καὶ σχολῆ ποοευομένην.

XVII. Οι δε Οὐολοῦσκοι τὸ μέγεθος τῆς κο- 30 μιζομένης λείας ὁρῶντες, καὶ περὶ τῆς Ῥωμαίων ἀτολμίας ἀκούοντες, οι δὴ τέως τὴν ἀλλοτρίαν λεη-

λατούντες άδεως τότε την αύτων γην ηνείχοντο δηουμένην δοώντες, αθχήματός τε μεγάλου ένεπίμπλαυτο καὶ ἐν ἐλπίδι ήσαν ἡγεμονίας, ὡς δή ὁάδιον καί έν έτοίμω σφίσιν ον καταλύσαι την των άντι-5 πάλων Ισχύν, θυσίας τε χαοιστηρίους τοίς θεοίς έποιούντο, και σκύλων αναθέσει τούς νεώς και τάς άγορας έκόσμουν, και ήσαν απαντες έν έορταϊς και 11 εύπαθείαις, τόν τε Μάρκιον άγάμενοι καὶ ύμνουντες διετέλουν, ώς είη τά τε πολέμια δεινότατος άν-10 θρώπων καὶ στρατηγός οἶος οὔτε Ρωμαίος οὔτε άλλος [στρατηγός] Έλλήνων η βαρβάρων οὐδείς. μάλιστα δέ της τύγης αὐτὸν έμακάριζον, άπαντα όσοις έπιχειοήσειε κατά γνώμην αὐτῶ προχωροῦντα ὁρῶντες δίχα πόνου " ώστε ούδεις ην των έχοντων την στρα-15 τεύσιμον ήλικίαν, ος απολείπεσθαι τοῦ ανδρός ήξίου, άλλα πάντες ώρμηντο μετέχειν των πράξεων καί συνήεσαν ώς αὐτὸν έξ ἀπάσης πόλεως. ὁ δὲ στρατηγύς, έπειδή την προθυμίαν των Ούολούσκων ἐπέρρωσε. και το των πολεμίων ανδοείον είς ταπεινήν και 20 ανανδρον κατέκλεισεν αμηχανίαν, έπὶ τὰς συμμαχίδας αὐτῶν πόλεις ὅσαι τὸ πιστὸν διεφύλαττον ηγε την δύναμιν και αὐτίκα έτοιμασάμενος όσα είς πολιοοχίαν χρήσιμα ην έπὶ Τολερίνους έλαύνει τοῦ Λατίνων όντας έθνους. οί δε Τολερίνοι προ πολλού 25 παρασκευασάμενοι τὰ εἰς τὸν πόλεμον καὶ τὰ ἐκ τῆς χώρας είς την πόλιν συγκεκομικότες έδέχοντο αὐτὸν 15 έπιόντα, και χρόνον μέν τινα άντεζχον άπο των τειχῶν μαχόμενοι καὶ πολλούς τῶν πολεμίων κατέτοωσαν έπειτα ύπὸ των σφενδονητών αναστελλόμενοι 30 καὶ μέχοι δείλης όψίας ταλαιπωρούντες πολλά μέρη τοῦ τείγους ἐξέλιπου, τοῦτο καταμαθών ὁ Μάρκιος τοῖς

μεν άλλοις στρατιώταις παρήγγειλε κλίμακας προσ-

φέρειν κατά τὰ γυμνούμενα μέρη τοῦ περιβόλου, αὐτὸς δὲ τοὺς κρατίστους τῆς στρατιᾶς ἀναλαβών έπλ τὰς πύλας Γεται βαλλόμενος ἀπὸ τῶν πύργων, καὶ διαρρήξας τοὺς μοχλοὺς παρέρχεται πρῶτος εἰς την πόλιν. ην δε ύφεστηκός ταϊς πύλαις πολύ και 5 καρτερου στίφος των πολεμίων, οι δέχονταί τε αὐτον έρρωμένως και μέχρι πολλού διεκαρτέρουν άγωνιζόμενοι πολλών δε άναιρεθέντων τρέπονται οί λοιποί καὶ σκεδασθέντες ἔφευγον ἀνὰ τοὺς στενωπούς. ὁ δ' ηκολούθει κτείνων τοὺς καταλαμβανομένους, ὅσοι 10 39 μη τὰ ὅπλα δίψαντες εἰς ἰκεσίας ἐτράποντο ἐν δὲ τούτφ καλ οί διὰ τῶν κλιμάκων ἀναβαίνοντες ἐκράτουν τοῦ τείχους. τοῦτον δὲ τὸν τρόπον άλούσης τῆς πόλεως έξελόμενος ὁ Μάρκιος ἐκ τῶν λαφύρων ὅσα θεοίς τε άναθήματα και κόσμος ταίς Οὐολούσκων 15 πόλεσιν έμελλε γενέσθαι, τὰ λοιπὰ τοῖς στρατιώταις έφηκε διαρπάσαι. ην δε πολλά μεν αὐτόθι σώματα, πολλά δὲ χρήματα, πολύς δὲ σίτος ὅστε μὴ δάδιον είναι μια πάντα έκκομίσαι τοὺς κρατήσαντας ἡμέρα, άλλ' έκ διαδοχής άγουτες καὶ φέρουτες τὰ μὲν αὐτοί, 20 τὰ δὲ ἐπὶ τῶν ὑποζυγίων, πολὺν ἡναγκάσθησαν διατρίψαι χρόνον.

XVIII. Ό δε στρατηγός, έπειδή τὰ σώματα καὶ τὰ χρήματα πάντα έξεκεκόμιστο, τὴν πόλιν ἔρημου καταλιπών ἀπῆγε τὴν δύναμιν ἐπὶ Βῶλαν Λατίνων 25 ετέραν πόλιν. ἔτυχον δε καὶ οἱ Βωλανοὶ προεγνωκό-40 τες αὐτοῦ τὴν ἔφοδον καὶ παρεσκευασμένοι πάντα τὰ πρὸς τὸν ἀγῶνα ἐπιτήδεια. ὁ μὲν οὖν Μάρκιος ώς ἐξ ἐφόδου τὴν πόλιν αἰρήσων κατὰ πολλὰ μέρη τοῦ τείχους ἐποιείτο τὰς προσβολάς οἱ δὲ Βωλανοὶ 30 περιμείναντες καιρὸν ἐπιτήδειον ἀνοίγουσι τὰς πύλας, καὶ φερόμενοι κατὰ πλῆθος ἐν τάξει τε καὶ

κόσμω συρράττουσι τοίς κατά μέτωπου, καὶ πολλούς αύτων αποκτείναντες, έτι δε πλείους [τούτων] κατατραυματίσαντες, τούς τε λοιπούς αίσχρῶς ἀναγκάσαντες φυγείν, ανέστρεψαν είς την πόλιν. ώς δ' 5 έγνω την τροπην των Οὐολούσκων ὁ Μάρκιος οὐ γαο έτυχε παρών έν ώ χωρίω το πάθος έγένειο παρήν σύν όλίγοις κατά σπουδήν, καὶ τούς έκ τής τροπής σκεδασθέντας άναλαβών συνίστα τε καί πασεθάρουνε, και έπειδη κατέστησεν είς τάξεις, ύπο-10 δείξας α δεί πράττειν, ἐκέλευσε προσβάλλειν τή πόλει κατά τάς αὐτάς πύλας. χρησαμένων δὲ πάλιν τῶν Βωλανῶν τῆ αὐτῆ πείρα καὶ κατὰ πλῆθος ἐκδραμόντων, ού δέγονται αύτούς οί Ούολούσκοι, άλλ' έγκλίναντες έφευγου κατά του πρανούς, ώς ὁ στρα-Ι 15 τηγός αὐτοῖς ὑπέθετο καὶ οί Βωλανοὶ τὴν ἀπάτην ούκ είδότες έδίωκου άχρι πολλού. έπει δε πρόσο της πόλεως έγενοντο, έχων τούς επιλέπτους των νέων ό Μάρκιος όμόσε τοίς Βωλανοίς έχώρει και γίνεται πολύς αὐτῶν ἐνταῦθα φόνος, τῶν μὲν ἀμυνομένων, 20 των δε φευγόντων. ὁ δε ακολουθών τοις έπι την πόλιν ώθουμένοις φθάνει πρίν ἐπιρραγθηναι τὰς πύλας είς βιασάμενος είς τὸ τεῖχος. ὡς δ' ὁ στοατηγὸς ἄπαξ έγκοατής των πυλών έγένετο, ήκολούθα καὶ τὸ ἄλλο τῶν Οὐολούσκων πληθος, of δὲ Βωλα-25 νοί τὸ τεῖχος ἐκλιπόντες ἔφευγον ἐπὶ τὰς οίκίας. γενόμενος δε και ταύτης κύριος της πόλεως, έπέτρεψε τοῖς στρατιώταις τά τε σώματα έξανδραποδίσασθα και τὰ γρήματα διαρπάσαι και τὸν αὐτὸν τρόπον ώσπες και πρότερον απασαν έκκομίσας την λείαν 30 σύν χρόνω τε καὶ κατὰ πολλὴν έξουσίαν, μετὰ τουτο την πόλιν ένέποησεν.

XVIIII. Έντεῦθεν δὲ τὴν δύναμιν ἀναλαβών

ήγεν έπὶ τούς καλουμένους Λαβικανούς. ην δὲ καὶ αὐτή τότε Λατίνων ή πόλις, 'Αλβανών ώσπες αί άλλαι άποιχος. καταπλήξασθαι δε βουλόμενος τους ένδον έκαιεν αὐτῶν τὴν χώραν εὐθὺς ἐπιών, ὅθεν μάλιστα έμελλον όψεσθαι την φλόγα. οί δὲ Λαβικα- 5 νοί τείχος εύ κατεσκευασμένον έχοντες, ούτε κατεπλάγησαν αύτου την έφοδον ούτε μαλακόν ένέδοσαν οὐδέν, άλλ' ἀντεῖχον ἀπομαχόμενοι γενναίως, καὶ πολλάκις έπιβαίνοντας του τείχους τους πολεμίους ἀπήοαξαν. οὐ μὴν εἰς τέλος γε ἀντέσχον ὀλίγοι πρὸς 10 πολλούς άγωνιζόμενοι και χρόνον ούδε του έλάχιστον άναπαυόμενοι. πολλαί γάο προσβολαί και καθ' όλην την πόλιν έγίνοντο ύπο των Ούολούσκων έκ διαδοχής, ύποχωρούντων μέν αίεὶ τῶν κεκμηκότων, ετέρων δε προσιόντων νεαρών πρός ούς άγωνιζό- 15 μενοι δι' όλης ήμέρας, και ούδε του της υυκτός άναπαυσάμενοι χρόνον, έκλιπεῖν ήναγκάσθησαν τὸ τεῖχος ύπὸ κόπου. παραλαβών δὲ καὶ ταύτην ὁ Μάρκιος την πόλιν έξηνδραποδίσατο, καὶ τοῖς στρατιώταις έφημε μερίσασθαι τὰς ἀφελείας. ἀναστήσας δὲ τὴν 20 δύναμιν έκειθεν έπι την Πεδανών πόλιν ην δε και αύτή του Λατίνων γένους ' συντεταγμένην την στρατιάν έχων άφικνεζται, καλ αύτην άμα τῷ πλησιάσαι τοῖς τείχεσιν αίρει κατά κράτος. και τὰ αὐτὰ διαθείς ὅσα τὰς πρότερον άλούσας, ἔωθεν εὐθὺς ἀναστήσας τὴν 25 δύναμιν ήγεν έπὶ Κορβιώνα. ὅντι δὲ αὐτῷ πλησίον τοῦ τείχους τὰς πύλας ἀνοίξαντες οἱ ἔνδον ἀπαντῶσιν άντιπροτείνοντες ίκετηρίας καὶ παραδιδόντες άμαχητί τὸ τείχος. ούς έπαινέσας ώς τὰ κράτιστα περί σφών βεβουλευμένους, έκέλευσεν ών έδει τῆ 30 στρατιά φέροντας ήκειν άργύριον τε καί σίτον, καί λαβών όσα προσέταξεν άπηνε την δύναμιν έπὶ την

Κοπιολανών πόλιν. παραδόντων δὲ κἀκείνην τῶν ἔνδον ἀμαχητί, καὶ [ώς] μετὰ πολλῆς προθυμίας ἀγοράς τε παρασχόντων τἦ δυνάμει καὶ χρήματα καὶ ὅσα ἄλλα ἐπετέτακτο αὐτοῖς, ἀπῆγε τὴν στρατιὰν ὡς ὁ διὰ φιλίας γῆς. πάνυ γὰρ δὴ καὶ τοῦτο ἐσπούδαζεν, ὡς μηδὲν οἱ παραδιδόντες αὐτοὶ τὰς πόλεις πάθοιεν ὧν φιλεὶ δρᾶν ὁ πόλεμος, ἀλλὰ καὶ γῆν ἀδήωτον ἀπολαμβάνοιεν καὶ βοσκήματα καὶ ἀνδράποδα ὅσα κατέλιπον ἐπὶ τῶν κτήσεων κομίζοιντο, αὐλίζεσθαὶ 10 τε οὐκ εἴα τὴν δύναμιν ἐν ταῖς πόλεσιν, ἵνα μἡ τι γένηται δι' ἀρπαγῆς πρὸς αὐτῶν ἢ κλοπῆς κακόν, ἀλλὰ παρὰ τοῖς τείχεσι κατεστρατοπέδευεν.

ΧΧ. Από δε ταύτης αναστήσας της πόλεως ήλαυνε του στρατού έπὶ Βοίλλας, ἐπιφανή [τε] τότε 15 οὖσαν καὶ ἐκ ὀλίγαις πάνυ ταϊς ἡγουμέναις τοῦ Λατίνων γένους πόλεσιν έξεταζομένην, ού προσδεξαμένων δ' αὐτὸν των ἔνδον, ἀλλὰ τῶ τε ἐρύματι πιστευόντων έχυρω γε σφόδρα όντι καὶ τω πλήθει των άπ' αύτου μαχησομένων, παρακαλέσας την δύναμιν 20 άγωνίζεσθαι προθύμως και τοίς πρώτοις έπιβάσι του τείγους μεγάλας δωρεάς υποσχόμενος έργου είγετο και γίνεται μάγη περί τη πόλει ταύτη καρτερά. ού γὰρ μόνον ἀπὸ τοῦ τείχους ημύνοντο τοὺς προσιόντας οί Βοιλλανοί, άλλα και τὰς πύλας ἀνοίξαν-25 τες έξέθεον άθρόοι, και κατά του πρανούς έώθουν βία τούς ύφισταμένους φόνος τε πλείστος αὐτόθι των Ούολούσκων έγένετο και χρόνος της τειχομαχίας [πολύς], του τε πρατήσειν της πόλεως άπορος άπασιν ή έλπίς. άλλα των απολλυμένων άδηλον έποίει την 30 απουσίαν ὁ στρατηγὸς αντικαθιστάς έτέρους τών δέ καμνόντων παρεθάρουνε την άθυμίαν, έπὶ τὸ πονούν μέρος της στρατιάς αὐτὸς ώθούμενος. ην τε

10

ούχ ὁ λόγος αὐτοῦ μόνον ἐπαγωγὸς ἐπὶ τὸ εὕψυχον, άλλα και τα έργα. πάντα γαρ υφίστατο κίνδυνον και οὐδεμιᾶς πείρας ἀπελείφθη, έως έάλω τὸ τεῖχος. κρατήσας δε και ταύτης σύν χρόνφ της πόλεως, και τῶν άλόντων τοὺς μὲν ἐν χειρῶν νόμφ διαφθείρας, 5 τούς δ' αίχμαλώτους λαβών, ἀπηγε την δύναμιν έπιφανεστάτην νίκην έξενεγκάμενος και λάφυρα κάλλιστα καὶ πλεϊστα ἄγων, χοήμασί τε παμπόλλοις, ὧν 17 έγκρατης έγένετο ἡν δ' αὐτόθι ὅσα ἐν οὐδενὶ τῶν άλόντων χωρίων πλουτίσας την στρατιάν.

ΧΧΙ. Μετὰ τοῦτο χώρα τε όσην διαπορεύοιτο ύπογείριος ήν και πόλις ούδεμία ήναντιούτο έξω Λαουινίου, ην πρώτην τε πόλιν οί σὺν Αίνεία κατάραντες είς Ίταλίαν Τρώες έπτισαν, καὶ ἀφ' ής τὸ 'Ρωμαίων ήν γένος, ως και πρότερον μοι δεδήλωται. 15 οί δ' ἐν ταύτη κατοικοῦντες πάντα πρύτερον ἄοντο δείν ύπομένειν, η τὸ πρὸς τοὺς ἀπογόνους σφῶν Ρωμαίους πιστον έγκαταλιπείν. έγένοντο μεν ούν καὶ τειχομαχίαι τινές αὐτόθι καρτεραί και πρὸ τῶν έρυμάτων όξεται μάχαι οὐ μὴν εάλω γε τὸ τείχος ἀπὸ 20 κράτους τη πρώτη έφόδω, άλλ' έδόκει χρόνου δείν τη πολιοφαία καὶ τριβῆς. ἀποστὰς οὐν τῆς τειχομαχίας ό Μάρκιος, περιετάφρευε κύκλω την πόλιν και άπεσταύρου, τὰς όδοὺς φυλάττων, ΐνα μήτε ἀγορὰ μήτε 48 έπικουρία τις αὐτοῖς ἔξωθεν προσγένοιτο. 'Ρωμαΐοι 25 δὲ τῶν τε κεκρατημένων ἤδη πόλεων τὸν ὅλεθρον άκούουτες, και των προσθεμένων τῷ Μαρκίῳ τὴν άνάγκην, ταζς τε ποεσβείαις ένοχλούμενοι ταζς άφικνουμέναις ώς αὐτοὺς ὁσημέραι παρὰ τῶν μενουσῶν έν τη φιλία και δεομένων βοηθείας, τοῦ τε Λαουινίου 30 τὸν περιτειχισμὸν ὀρρωδοῦντες ἐν χερσὶν ὅντα, καὶ εί τόδε τὸ φρούριον άλώσεται τὸν πόλεμον ἐπὶ σφᾶς

ηξειν εύθυς οιόμενοι, μίαν υπέλαβον ἔσεσθαι πάντων των κακών λύσιν, εί ψηφίσαιντο τῷ Μαρκίω την κάθοδον. καὶ ο τε δημος απας έβόα τοῦτο, καὶ οί δήμαρχοι νόμον είσφέρειν ύπερ άκυρώσεως της 5 καταδίκης έβούλοντο άλλ' οί πατρίκιοι ήναντιώθησαν αὐτοίς οὐκ ἀξιοῦντες τῶν δεδικασμένων λύειν οὐθέν. μη γενομένου δὲ προβουλεύματος ὑπὸ τῆς βουλής, ούδε τοις δημάρχοις έτι προθείναι γνώμην είς του δημου έδόκει. ο και θαυμάζειν άξιου, άφ' ής 10 δήποτε αίτίας ή βουλή σπουδάζουσα τον έμπροσθεν 154 χρόνον ὑπὲρ τοῦ Μαρκίου, τότε βουλομένω τῷ δήμω κατάγειν αὐτὸν ἡναντιώθη πότερα πεζραν αὐτοῦ ποιουμένη της γνώμης καὶ τῷ μὴ συγχωρείν [έκάστω] έτοίμως έπὶ τὸ μᾶλλον σπουδάζειν αὐτὸν παρορμώσα. 15 η τὰς ἰδίας καθ' ξαυτης ἀπολύσασθαι βουλομένη διαβολάς ύπεο τοῦ μηθενός ών έπραττεν ό άνηρ μήτε αίτία μήτε συνεργός είναι. χαλεπόν γὰρ ἦν απόρρητον γενόμενον αὐτῆς τὸ βούλευμα συμβαλεῖν. ΧΧΙΙ. 'Απούσας δε ταῦτα παρ' αὐτομόλων τινών

20 ὁ Μάρκιος, ὡς εἰχεν ὀργῆς εὐθὺς ἀναστήσας τὴν δύναμιν ἦγεν ἐπὶ τὴν Ῥώμην, φυλακὴν τοῦ Λαουι-νίου τὴν ἀρκοῦσαν καταλιπών καὶ αὐτίκα τῆς πό-λεως σταδίους τετταράκοντα ἀποσχών κατεστρατο-πέδευσε περὶ τὰς καλουμένας Κλυιλίας τάφρους.
25 μαθοῦσι δὲ τὴν παρουσίαν αὐτοῦ τοῖς κατὰ τὴν πό-λιν τοσοῦτος ἐνέπεσε θόρυβος, ὡς αὐτίκα τοῖς τεί-155 χεσι τοῦ πολέμου προσάξοντος, ὥσθ' οἱ μὲν ἐπὶ τὰ τείχη τὰ ὅπλα λαβόντες ἔθεον ἄνευ παραγγέλματος, οἱ δ' ἐπὶ τὰς πύλας κατὰ πλῆθος ἐφέροντο χωρὶς 30 ἡγεμόνος, οἱ δὲ τοὺς δούλους καθοπλίσαντες ἐπὶ τοῖς τέγεσι τῶν οἰκιῶν ἵστασαν, οἱ δὲ τήν τε ἄκραν καὶ τὸ Καπιτώλιον καὶ τοὺς ἄλλους ἐρυμνοὺς τόπους

τῆς πόλεως κατελαμβάνοντο, γυναϊκές τε λελυμέναι τας πόμας έπι τα τεμένη και τους νεως έθεον όλοφυρόμεναί τε και δεόμεναι των θεών αποστρέψαι τῆς πόλεως τὸν ἐπιόντα φόβον. ὡς δὲ ἢ τε νὺξ παρηλθε και της έπιούσης ημέρας το πλεϊστον, και 5 ούδεν ων έδεδοίκεσαν έγίνετο, άλλ' έμενεν ο Μάρκιος έφ' ήσυχίας, συνέδραμον απαντες είς την άγοραν οί δημοτικοί και τους πατρικίους έκάλουν είς τὸ ιδι βουλευτήριου, και εί μη προβουλεύσουσι τῷ ἀνδρί την κάθοδον, αὐτοί βουλεύσεσθαι περί σφῶν αὐτῶν 10 έφασαν ώς προδεδομένοι. τότε δη συνελθόντες είς την βουλην οί πατρίκιοι ψηφίζονται πρεσβευτάς πρὸς τὸν Μάρκιον ἀποστείλαι πέντε ἄνδρας ἐκ τῶν πρεσβυτάτων, ους μάλιστα έκεινος ήσπάζετο, περί διαλύσεως τε και φιλίας διαλεξομένους. ήσαν δε οί 15 προγειρισθέντες ἀπ' αὐτῶν ἄνδρες οίδε, Μάρκος Μηνύκιος και Πόστουμος Κομίνιος και Σπόριος Λάρχιος και Πόπλιος Πινάριος και Κόιντος Σολπίπιος, απαυτες ύπατιποί. ώς δε άφίπουτο έπι το στρατόπεδου, καὶ ἔγνω τὴν παρουσίαν αὐτῶν ὁ Μάρκιος, 20 καθεζόμενος άμα τοις επιφανεστάτοις Οὐολούσκων τε καὶ τῶν ἄλλων συμμάχων, ἔνθα πλεῖστοι ἔμελλον άκούσεσθαι των λεγομένων, έκέλευσε καλείν τους ανδρας. είσελθόντων δε αὐτῶν ἤρξατο τοῦ λόγου Μηνύκιος, ὁ πλεῖστα κατὰ τὸν τῆς ὑπατείας χρόνον 25 σπουδάσας ύπερ αύτοῦ, καὶ μάλιστα τοῖς δημοτικοῖς έναντιωθείς, καὶ έλεξε τοιάδε.

552 ΧΧΙΙΙ. Ότι μεν οὐ δίκαια πέπονθας ὑπὸ τοῦ δήμου, ὧ Μάρκιε, μετ' αἰτίας αἰσχρᾶς έξελαθεὶς ἐκ
τῆς πατρίδος, ᾶπαντες ἴσμεν καὶ οὐδὲν οἰόμεθά σε 30
ποιεῖν θαυμαστόν, εἰ χαλεπαίνεις καὶ ἀγανακτεῖς
ἐπὶ ταῖς τύχαις. κοινὸς γὰρ δὴ τῆς ἀπάντων φύσεως

ούτος ὁ νόμος, έχθρον είναι τῶ δράσαντι τὸ πεπονθός κακῶς. ὅτι δ' οὐ μετὰ λογισμοῦ σώφρονος ἐξετάζεις ούς ἀμύνεσθαί τε καὶ τιμωρείσθαί σοι προσήκει, ούδε μετριάζεις περί την αναπραξιν της δίκης, αλλ' 5 έν τω αύτω τίθεσαι τά τε άναίτια τοῖς αίτίοις xal τὰ φίλια τοῖς πολεμίοις, νόμους τε χινεῖς φύσεως άκινήτους και τὰ πρὸς τοὺς θεοὺς συνταράττεις όσια. καὶ οὐδὲ σεαυτον έξ ὧν τε καὶ ὅστις ἔφυς ἔτι μέμνησαι, τούτο τεθαυμάκαμεν. ήκομέν τε αποσταλέντες 10 ύπὸ τοῦ κοινοῦ πρέσβεις οί προύγοντες ήλικία τῶν πατοικίων και περί σε προθυμότατοι μεμιγμένην φέροντες δικαιολογίαν παραιτήσει, και έφ' οίς άξιουμέν σε διαλύσασθαι την έχθραν πρός του δημου 16 απαγγελούντες πρός δε τούτοις, α νομίζομεν είναι 15 κάλλιστα καί συμφορώτατά σοι, ταύτα παραινέσοντες.

ΧΧΙΙΙΙ. 'Αρχέτω δε δ περί των δικαίων λόνος. συνέστη το δημοτικον έπλ σολ παροξυνθέν ύπο των δημάρχων, και ήκον ώς αποκτενουντές σε ακριτον 20 οίς φοβερός ήσθα. τοῦτο τὸ ἔργον ἐκωλύσαμεν ήμεζς οί έκ του συνεδρίου, και παρέσχομέν σοι μηθέν ο μή δίκαιον ήν τότε παθείν. μετά τούτο προύκαλουντό σε οί κωλυθέντες άνελεϊν έπὶ δίκην, αίτιασάμενοι πονηφούς κατ' αύτῶν είπεῖν έν τη 25 βουλή λόγους. ἐνέστημεν καὶ πρὸς τοῦτο, ὡς οἰσθα, καί ούκ έπετρέψαμεν ούτε γνώμης ούτε λόγων ύποσχείν σε δίκας. ἀποτυχόντες καὶ τούτου τελευτώντες ήκου έφ' ήμας αιτιώμενοί σε τυραννίδι έπιγειρείν. ταύτην αὐτὸς ὑπέμεινας ἀπολογήσασθαι την αἰτίαν, 30 έπειδή πάμπολυ άπείχες αὐτῆς, καὶ παρέσχες τοῖς δημοτικοίς περί σεαυτοῦ την ψηφον αναλαβείν. ή βουλή δε και τότε παρήν, και πολλάς έποιείτο δεή-165

σεις περί σου. τίνος ουν ήμεζς οι πατρίκιοι των συμβεβηκότων σοι κακών γεγόναμεν αίτιοι, καὶ διὰ τί πολεμεζς ήμεν τοσαύτην ευνοιαν αποδειξαμένοις περί σε κατά τὸν τότε ἀγῶνα; ἀλλὰ μὴν οὐδε τὸ δημοτικον απαν έξελαθηναί σε βουλόμενον εύρέθη 5 δυσί γοῦν ψήφοις ξάλως μόναις, ώστε οὐδὶ τοὐτοις αν είης συν δίκη πολέμιος, οί σε ώς ούδεν άδικοῦντα άπέλυσαν. τίθημι δέ, εί βούλει, πάσι μεν τοις δη-μόταις δόξαν, όλη δε τῆ βουλῆ φανεν ταύτη χρήσασθαί σε τη συμφορά, και δίκαιον είναι σου τὸ 10 πρὸς ἄπαντας ήμᾶς μίσος άλλ' αί γυναϊκές σε, ώ Μάρκιε, τι δεινον ειργάσαντο άνθ' ότου πολεμείς αὐταῖς; ποίαν ἐπενέγκασαι περί φυγῆς ψῆφον ἢ τίνας είπουσαι κατά σου πονηφούς λόγους; τί δε οί παίδες ήμῶν δράσαντες ἢ διανοηθέντες ἀδικεΐν περί 15 σοῦ κινδυνεύουσιν ὑπὲρ αίχμαλωσίας καὶ τῶν ἄλλων, α παθείν αὐτοὺς εἰκὸς ἐὰν ἡ πόλις άλῷ; οὐ τὰ 555 δίκαια διαιτάς, ὧ Μάρκιε, καὶ εἰ τοῦτον οἴει δεῖν τὸν τρόπον τὰ ὑπαίτια καὶ ἐχθρὰ μισεῖν, ώστε μηδὲ τῶν ἀναιτίων φείδεσθαι καὶ φιλίων, οὐκ ἄρα τὰ 20 προσήκοντα ἀνδρὶ ἀγαθῷ φρονεῖς. Γνα δὲ πάντα ταῦτα άφῶ, τί ἂν ἔχοις είπεῖν, ο πρὸς Διός, εἴ τις ἔροιτό σε, τοὺς δὲ δὴ τάφους τῶν προγόνων τί παθών ύπ' αὐτῶν ἀνασκάπτεις καὶ τιμὰς ἃς κομίζονται παρὰ ἀνθρώπων ἀφαιρῆ; θεῶν δὲ βωμοὺς καὶ τε- 25 μένη καὶ νεώς τίνος άδικήματος όργη συλάς καὶ καταχαίεις και άνατοέπεις και σεβασμών οὐκ έᾳς τυγχάνειν τῶν νομίμων; τί πρὸς ταῦτα φαίης ἄν; ἐγὼ μέν γὰο οὐδεν ὁρῶ. ταῦτά σοι περί τε ἡμῶν αὐτῶν, ω Μάρκιε, των έκ του συνεδρίου και περί των 30 άλλων πολιτών, ους απολέσαι προθυμή κακόν οὐδεν ύπ' αὐτῶν πεπονθώς, τάφων τε καὶ [ερῶν κα]

πόλεως τῆς γειναμένης τε καὶ θρεψαμένης τὰ δίκαια εἰρήσθω.

ΧΧΝ. 'Δλλά, φέρε, εί δε δή πάντας μεν άνδρώπους και τούς μηδεν άδικοῦντάς σε γυναιξίν όμου 154 5 καλ τέκνοις δίκας σοι δοῦναι προσήκε, πάντας δὲ θεούς τε και ήφωας και δαίμονας πόλιν τε και χώραν ἀπολαυσαι της των δημάρχων ἀνοίας, καὶ μηδὲν έξαίρετον μηδ' άτιμώρητον άφεζοθαι μέρος ύπο σού, ούχ Ικανάς ήδη παρά πάντων είσπέπραξαι δίκας, το-10 σούτον μεν φόνον έργασάμενος άνθρώπων, τοσαύτην δε χώραν πυρί και σιδήρω λωβησάμενος, τοσαύτας δε πόλεις έκ βάθρων άναστήσας, έορτας δε και θυσίας και σεβασμούς θεών και δαιμόνων [ώς] έν πολλοῖς τόποις ανεόρτους αναγκάσας γενέσθαι καὶ αθύτους 15 καλ τιμών νομίμων άμοίρους; έγω μέν [οὖν] οὐχ ήξίουν ἄνδοα, ὅτφ φροντίς ὁποσηοῦν ἀρετῆς ἐστιν, ούτε συναναιρείν τοις έχθροις τὰ φίλια ούτε χαλεπὸν όργην είναι και άπαραίτητον είς τους έξαμαρτάνον-154 τάς τι περί αὐτόν, ἄλλως τε καὶ δίκας παρ' αὐτῶν 20 είληφότα πολλάς και μεγάλας. ἃ μεν οὖν ἀπολογεῖσθαί τε περί ήμων αὐτών είχομεν και παραιτεϊσθαί σε περί τῶν δημοτικῶν, ταῦτ' ἐστίν ἃ δ' ὑποτίθεσθαί σοι δι' ευνοιαν οί τιμιώτατοι φίλων ηκοντες και ύπισχυείσθαι διαλλαττομένφ πρός τὴν πατρίδα, 25 ταυτί έν ῷ τὸ δύνασθαί σοι μάλιστα ὑπάρχει καὶ τὸ θεΐον ἔτι συλλαμβάνει μετριάσαι καὶ ταμιεύεσθαι την τύχην ένθυμηθέντα, δτι μεταβολάς έχει πάντα τὰ πράγματα και ούδεν έπι των αὐτων φιλεί διαμένειν, νεμεσαταί τε πάντα ύπὸ θεών τὰ ύπερέ-30 χουτα, όταν είς ἄκρον ἐπιφανείας ἀφίκηται, καὶ τοέπεται πάλιν είς τὸ μηδέν. μάλιστα δὲ τοῦτο πάσχει τὰ σκληρὰ καὶ μεγάλαυχα φρονήματα καὶ τοὺς ὅρους

έκβαίνοντα της άνθρωπίνης φύσεως. ὑπάρχει δέ σοι νυν απάντων κράτιστα καταλύσασθαι τὸν πόλεμον ιή τε γὰρ βουλή πᾶσα ῶρμηται τὴν κάθοδον ψηφίσασθαί σοι, και ὁ δημος ετοιμός έστι νόμφ κυρωθέντι λύσαι την αειφυγίαν. τί οὐν ἔτι κωλύει σε 5 τὰς ἡδίστας καὶ τιμιωτάτας ὄψεις τῶν ἀναγκαιοτάτων σωμάτων ἀπολαβείν και κεκομίσθαι την περιμάχητον πατρίδα άρχειν τε ώσπερ σοι προσήμεν άρχόντων και ήγεισθαι ήγεμόνων παισί τε και έγγόνοις μέγιστον αύχημα καταλιπείν; τούτων μέντοι τῶν 10 ύποσχέσεων ήμεζε έγγυηταλ πασών έσμεν ώς αὐτίκα μάλα γενησομένων. νῦν μεν γὰο οὐχὶ καλῶς είχε ψηφίσασθαί σοι την βουλην η τον δημον ούθεν έπιεικές η μέτριον, έως άντιπαφεστρατοπέδευκας ήμιν καὶ τὰ πολεμίων ἔργα δράς εἰ δὲ ἀποσταίης τῶν 15 οπλων, ήξει σοι τὸ περί τῆς καθόδου ψήφισμα φερόμενον ύφ' ήμων ούκ είς μακράν.

ΧΧ VI. 'Αγαθά μὲν δὴ ταῦτα ὑπάρξει σοι διαλλαττομένω μένοντι δὲ ἐπὶ τῆς ὀργῆς καὶ μὴ διαλνομένω τὸ μῖσος πρὸς ἡμᾶς πολλὰ καὶ χαλεπά, ἔξ 20 θῶν ἐγῶ δύο τὰ μέγιστα νυνὶ καὶ φανερώτατα ἐρῶ. πρῶτον μὲν ὅτι δυσκόλου γενέσθαι, μᾶλλον δὲ ἀδυνάτου πράγματος πονηρὸν ἔρωτα ἔχεις, πόλεως τῆς 'Ρωμαίων καθελεϊν τὴν ἰσχύν, καὶ ταῦτα τοῖς Οὐολούσκων ὅπλοις ἔπειθ' ὅτι σοι κατορθώσαντί τε 25 καὶ μὴ τυχόντι πάντων ἀνθρώπων ὑπάρξει δυστυχεστάτω νομίζεσθαι. ἐξ ὧν δὲ ταῦτα παρίσταταί μοι περὶ σοῦ φρονεῖν, ἄκουσον, ὧ Μάρκιε, μηθὲν πρὸς τὴν ἐλευθερίαν μου τῶν λόγων τραχυνόμενος. σκόπει δὲ πρῶτον ὑπὲρ τοῦ ἀδυνάτου. 'Ρωμαίοις, ὡς 30 οἰσθα καὶ σύ, πολλὴ μέν ἐστι νεότης ἐπιχώριος, ἦς εἶ τὸ στασιάζον ἐξαιρεθείη γενήσεται δὲ τοῦτο κατὰ

πολλην ἀνάγκην νυνὶ διὰ τόνδε τὸν πόλεμον, πάντα γὰρ ὑπὸ δέους κοινοῦ συνίστασθαι φιλεί τὰ διάφορα. ούχ ὅτι Οὐολοῦσκοι κρατήσουσιν, ἀλλ' οὐδὲ ἄλλο 1 τῶν κατὰ τὴν Ἰταλίαν ἐθνῶν οὐθέν πολλὴ δὲ ἡ 5 Λατίνων καὶ τῶν ἄλλων συμμάχων τε καὶ ἀποίκων τῆς πόλεως ἰσχύς, ἢν ὀλίγου πᾶσαν ἐπίκουρον ῆξειν προσδέχου στρατηγοί τε οίος σύ και πρεσβύτεροι και νέοι τοσοῦτοι τὸ πληθος, ὅσοίπερ ἀπάσαις οὐκ είσι τατς άλλαις πόλεσι. μεγίστη δε πασών βοήθεια, 10 και τὰς ἐν τοῖς δεινοῖς ἐλπίδας οὐδέποθ' ἡμῶν ψευσαμένη, συμπάσης τε άμείνων άνθοωπίνης ίσχύος, ή παρά των θεων εύνοια, δι' ους ου μόνον έλευθέοαν είς τόδε χρόνου την πόλιν τήνδε οἰκοῦμεν ὀγδόην ήδη την νῦν γενεάν, άλλὰ καὶ εὐδαίμονα καὶ πολλῶν 15 έθνων ἄρχουσαν. μη δη Πεδανοίς ήμας εικάσης μηδέ Τολερίνοις μηδέ τοις άλλοις μικροπολίταις, ών κατέσχες τὰ πολίχνια καὶ γὰο ἥττων ἄν τίς σου στοατηγός, και απ' έλαττονος ή τοσαύτης στρατιάς όλιγανθοωπίαν καὶ φαυλότητα έρυμάτων έβιάσατο άλλ' 15 20 ενθυμοῦ τὸ μέγεθος τῆς πόλεως καὶ τὴν λαμπρότητα τῶν ἐν τοῖς πολέμοις πράξεων καὶ τὴν ἐκ τοῦ θείου παρούσαν αὐτῆ τύχην, δι' ἢν ἐκ μικρᾶς τοσαύτη γέγουε. και την σεαυτού δύναμιν, ην έπάγων ξογω τοσῷδε ἐπιχειρεῖς, μὴ νόμιζε ἠλλάχθαι, ἀλλὰ μέμνησο 25 απριβώς ὅτι Οὐολούσκων τε καλ Αἰκανών στρατιὰν έπάγη, οὓς ήμετς οίδε οί νῦν ὄντες ἐν πολλαῖς ἐνικῶμεν μάχαις, δσάκις ήμιν ετόλμησαν είς πόλεμον καταστηναι ωστε σύν τοις χείροσιν άγωνίζεσθαι μέλλων ίσθι πρός τους κρείττονας, και σύν τοις ήττωμένοις 30 διὰ πάντὸς πρὸς τοὺς νικώντας ἀεί. εί δὲ δὴ τάναντία τούτων ήν, έκετνό γέ τοι δαυμάζειν άξιον, πῶς λέληθέ σε πολεμικών ὄντα πραγμάτων έμπειρον, ὅτι

τὸ παρὰ τὰ δεινὰ εὖτολμον οὐκ έξ ἴσου παραγίνεσθαι φιλεῖ τοῖς τε ὑπὲρ οἰκείων ἀγαθῶν ἀγωνιζομένοις καὶ τοῖς ἐπὶ τάλλότρια πορευομένοις οἱ μέν γε οὐδὲν ἐὰν μὴ κατορθώσωσι βλάπτονται, τοῖς δ' οὐδὲν ἐὰν πταίσωσι καταλείπεται καὶ τοῦ σφάλλεσθαι τὰς δ μεγάλας δυνάμεις ὑπὸ τῶν ἐλαττόνων καὶ τὰς κρείττους ὑπὸ τῶν φαυλοτέρων τοῦτ' ἐν τοῖς μάλιστα αἴτιον ἦν. δεινὴ γὰρ ἡ ἀνάγκη, καὶ ὁ περὶ τῶν ἐσχάτων κίνδυνος ἱκανὸς θάρσος ἐνθεῖναί τινι καὶ μὴ προϋπάρχον φύσει. εἶχον ἔτι πλείω λέγειν ὑπὲρ τοῦ 10 ἀδυνάτου, ἀλλὰ καὶ ταῦθ' ἰκανά.

ΧΧΝΙΙ. Είς έτι μοι καταλείπεται λύγος, ον εί μη μετ' όργης άλλ' έκ λογισμού κρινείς, όρθως τε είρησθαι δόξει, καὶ παραστήσεταί σοι μεταμέλεια τῶν πραττομένων. τίς δ' έστιν ούτος ὁ λόγος; οὐδενὶ 15 θνητώ φύντι θεοί των μελλόντων έσεσθαι βεβαίαν έπιστήμην έδωκαν έχειν, ούδ' αν εύροις έκ του παντὸς αἰῶνος ὅτφ πάντα κατὰ νοῦν ἐχάρησε τὰ πράγματα μηδεν έναντιωθείσης τῆς τύχης. και διὰ τοῦτο οί φρονήσει προύχοντες έτέρων, ην ο μακρός βίος 20 καί τὰ πολλὰ παθήματα φέρει, πρὶν έγχειρεῖν ότω-3 δήποτε έργω τὸ τέλος αὐτοῦ πρώτον οἴονται δείν σχοπεζν, ού θάτερον μόνον ο βούλονται γενέσθαι σφίσιν, άλλὰ καὶ τὸ παρὰ γνώμην ἐκβησύμενον μάλιστα δε οί τῶν πολέμων ἡγεμόνες, ὄσφ μειζόνων τε 25 γίνονται πραγμάτων κύριοι, καὶ τὰς αίτίας τῶν κατορθωμάτων η σφαλμάτων απαντες έπι τούτους άναφέρουσιν. ἔπειτα αν μεν ευρωσι μηδεμίαν ένουσαν η μικράς και όλίγας έν τῷ μὴ κατορθῶσαι βλάβας, απτονται των έργων έαν δε πολλάς και μεγάλας, 30 άφιστανται. τοῦτο δή και σὺ ποίησον, και σκόπει πρὸ τῶν ἔργων, ἐὰν σφαλῆς κατὰ τὸν πόλεμον καὶ

μη πάντα ὑπάρξη, τί συμβήσεταί σοι παθείν. δί αίτίας μεν έση παρά τοῖς ὑποδεξαμένοις σεαυτόν, ὡς μείζοσιν έπιχειρήσας πράγμασιν καλ άδυνάτοις · στρατιας δε ήμετέρας πάλιν έκεισε άφικομένης και φθει-5 φούσης την έκείνων γην ού γάρ άνεξόμεθα μη άντιτιμορούμενοι τους ἄρξαντας ήμας κακώς ποιείν δυείν ούκ αν άμάρτοις θατέρου, η προς αὐτῶν έκεί-15¢ νων οίς αίτιος έση συμφορών μεγάλων αίσχρώς άναιφεθήναι, η πρός ήμων ους αποκτενών τε και δουλω-10 σόμενος ήλθες. τάχα δ' αν έκετνοι, πολν έν τῷ παθείν τι κακόν γενέσθαι, διαλύσεις ποιείσθαι πρός ήμας έπιχειρούντες έκδοτον άξιώσειαν έπλ τιμωρία σε παραδιδόναι ο πολλοί βάρβαροί τε καί Ελληνες είς τοιαύτας καταστάντες τύχας ήναγκάσθησαν ύπο-15 μεΐναι. ἄρά γε μικρὰ καὶ οὐκ ἄξια λόγου ταῦτ' εἶναί σοι δοκεί και δέον αὐτῶν ὑπεριδείν, ἢ κακῶν συμπάντων έσχατα παθείν:

ΧΧ VIII. Φέρε εὰν δὲ δὴ κατορθώσης, τι τὸ
Φαυμαστὸν ἔσται σοι καὶ περιμάχητον ἀγαθόν, ἢ
20 τίνας έξοιση δόξας; καὶ γὰρ τοῦτο έξέτασον. πρῶτον
μὲν τῶν φιλτάτων τε καὶ ἀναγκαιοτάτων ὑπάρξει σοι
στερέσθαι σωμάτων, μητρὸς ἀθλίας, ἢ γενέσεως καὶ
τροφῆς καὶ τῶν ἄλλων ὧν ἔσχεν ἐπὶ σοὶ πόνων οὐ
καλὰς ἀμοιβὰς ἀποδίδως ἔπειτα γαμετῆς σώφρονος, 158
25 ἢ διὰ τὸν σὸν πόθον ἐν ἐρημία καὶ χηρεία κάθηται
πᾶσαν ἡμέραν καὶ νύκτα τὰς σὰς φυγὰς ὀδυρομένη
πρὸς δὲ τούτοις τέκνων δυείν, οῦς ἐχρῆν ἀγαθῶν
προγόνων ὅντας ἀπογόνους καρποῦσθαι τὰς ἐκείνων
τιμὰς εὐδοξοῦντας ἐν εὐτυχούση τῆ πατρίδι. ὧν
30 ἀπάντων οἰκτρὰς καὶ ἀτυχεῖς ἀναγκασθήση θεωρείν
καταστροφάς, εἰ τολμήσεις προσάγειν. τοῖς τείχεσι
τὸν πόλεμον οὐ γὰρ δὴ φείσονται τῶν σῶν οὐθενὸς

οί περί τῶν σφετέρων κινδυνεύοντες καὶ εἰς τὰ ὅμοια κακῶς ὑπὸ σοῦ πάσχοντες, ἀλλ' εἰς αἰκισμοὺς αὐτῶν δεινούς και υβρεις άνηλεεις και πάσαν άλλην ιδέαν προπηλακισμού χωρήσουσιν ύπὸ τῶν συμφορῶν βιαζόμενοι και τούτων ούχ οι δρώντες, άλλ' ὁ τὴν 5 άνάγκην αὐτοζε έπιτιθείς αἴτιος ἔση σὺ ήδονὰς μέν δή τοιαύτας καρπώση κατά γνώμην χωρήσαντός σοι τοῦδε τοῦ ἔργου, ἔπαινου δὲ [δη] καὶ ζῆλου καὶ 66 τιμάς, ὧν ὀρέγεσθαι χρή τοὺς ἀγαθοὺς ἄνδρας, σκόπει ποίας [καί] τίνας μητροκτόνος κεκλήση καί 10 παιδοφόνος και γυναικός άλιτήριος και πατρίδος άλάστωρ, και ούτε θυσιών ούτε σπονδών ούθ' έστίας οποι ποτ' αν αφίκη κοινωνείν έθελήσει σοι των εὐσεβών καὶ δικαίων οὐθείς, αὐτοῖς τε οὐκ ἔση τίμιος, οἷς εὖνοιαν ἐνδεικνύμενος ταῦτα δοᾶς, ἀλλὰ καοπω- 15 σάμενοί τινα ξκαστος τούτων έκ των σων άσεβημάτων ώφέλειαν μισήσουσι την αύθάδειαν του τρόπου. έω γὰο λέγειν, ὅτι χωρίς τοῦ μίσους, ὁ παρὰ τῶν έπιεικεστάτων έξεις, και φθόνος άπαντήσεται πολύς έκ τῶν ἴσων καὶ φόβος ἐκ τῶν ἡσσόνων καὶ δι' 20 ἄμφω ταῦτα ἐπιβουλαὶ καὶ ἄλλα πολλὰ καὶ χαλεπὰ, οσα είκος συμπεσείν ανδοί έρήμφ φίλων καί έν ξένη οντι γη. τὰς γὰρ δη παρά θεῶν τε καὶ δαιμόνῶν έπιπεμπομένας τοις ανόσια και δεινα διαπραξαμένοις έρινύας έω, ύφ' ων αίκιζόμενοι ψυχάς τε καί σώματα 25 κακούς μεν διαντλούσι βίους, οίκτρας δε ύπομένουσι 567 τελευτάς. ταυτα ένθυμηθείς, ώ Μάρκιε, μετάγνωθι και παύσαι μνησικακών τη σεαυτού πατρίδι τύχην τε πάντων αἰτίαν ἡγησάμενος ων πέπονθας πρὸς ἡμῶν ἢ δέδρακας ἡμᾶς κακῶν, ἄπιθι χαίρων ἐπὶ τὰ 30 οίκετα, και κόμισαι μητρός τε περιβολάς προσηνεστάτας και γυναικός φιλοφροσύνας ήδίστας και τέκνων

ἀσπασμούς γλυκυτάτους, καὶ σεαυτὸυ ἀπόδος ὀφείλημα κάλλιστον τῆ γεννησαμένη σε καὶ τηλικοῦτον ἄνδοα παιδευσαμένη πατοίδι.

XXVIIII. Τοιαύτα διεξελθόντος του Μηνυκίου 5 μικρου επισχών ο Μάρκιος είπε Σοι μέν, ω Μηνύκιε, καὶ ὑμῖν [τοῖς ἄλλοις] τοῖς ᾶμα τούτφ πεμφθεῖσιν ύπὸ τῆς βουλῆς φίλος είμι και πρόθυμος εἴ τι δύ-ναμαι ποιετν ἀγαθόν, ὅτι μοι και πρότερον, ὅτε πολίτης υμέτερος ήν και τὰ κοινὰ ἔπραττον, ἐν πολλοις 10 καὶ ἀναγκαίοις ἐγένεσθε καιροῖς χρήσιμοι, καὶ μετὰ την φυγην ούκ ἀπεστράφητέ με καταφρονήσει της το το τύχης, ως ούτε φίλους εὐ ποιείν δυνάμενον ἔτι 1568 οὕτ' ἐχθροὺς κακῶς, ἀλλὰ χρηστοί καὶ βέβαιοι διεμείνατε φίλοι μητρός τε της έμης κηδόμενοι καί 15 γυναικός και τέκνων, και τὰς συμφοράς αὐτοῖς κουφοτέρας ποιούντες ταις ίδίαις έπιμελείαις. τοις δέ άλλοις Ρωμαίοις ἀπέχθομαί τε ώς δύναμαι μάλιστα και πολεμώ και οὐδέποτε μισών αὐτοὺς παύσομαι οί με άντι πολλών και καλών έργων, έφ' οίς τιμάσθαι 20 προσήμεν, ώς τὰ μέγιστα έξημαρτημότα περί τὸ κοινον αίσχοως έξήλασαν έκ της πατρίδος, ούτε μητέρα αίδεσθέντες την έμην ούτε παιδία έλεήσαντες ούτ' άλλο πάθος ημερον ούδεν έπι ταϊς έμαις λαβόντες τύχαις. μαθόντες δή τοῦτο, εί μέν αὐτοί δείσθέ του 25 παρ' ήμῶν, λέγετε μηθὲν ὀκνούντες, ὡς οὐθενὸς άτυχήσοντες των δυνατών περί δε φιλίας και διαλλαγών, ἃς άξιοῦτέ με ποιήσασθαι πρὸς τὸν δημον έπὶ ταῖς έλπίσι τῆς καθόδου, παύσασθε διαλεγόμενοι. πάνυ γὰο ἀγαπητῶς δεξαίμην ἂν είς τοιαύτην κατελ-1569 30 θεῖν πόλιν, ἐν ἡ τὰ μὲν τῆς ἀρετῆς ἀθλα ἡ κακία φέρεται, τὰς δὲ τῶν κακούργων τιμωρίας οί μηδὲν ημαρτηκότες ύπομένουσιν. έπεί, φέρε, προς θεων

είπατέ μοι, τίνος άδικήματος αίτία ταύτης έγω πεπείραμαι τῆς τύχης, ἢ ποῖον ἐπιτηδεύσας ἔργον άνάξιον τῶν ἐμαυτοῦ προγόνων; πρώτην ἐστρατευσάμην έξοδον χομιδή νέος ών, ότε πρός τους βασιλείς βία κατιόντας ήγωνιζόμεθα. έκ ταύτης της 5 μάχης ἀριστείοις ἀνεδούμην ὑπὸ τοῦ στρατηγοῦ στεφάνοις πολίτην ύπερασπίσας και πολέμιον αποκτείνας. ἔπειθ' ὅσας ἄλλας ἱππικὰς καὶ πεζικὰς ἡγωνισάμην μάχας, έπιφανής έν άπάσαις έγενόμην καί τάριστεῖα έξ ἁπασῶν ἔλαβον καὶ οὖτε πόλις ἐκ τει- 10 Το χομαχίας εάλω τις, ής ούκ έγω πρώτος έπέβην η σύν όλίγοις, οὖτε φυγή πολεμίων έκ παρατάξεως έγένετο, ής ούκ έμε αίτιώτατον γενέσθαι πάντες οί παρόντες ώμολόγουν, ούτε άλλο των λαμπρων η γενναίων έν πολέμοις έργων οὐθεν ἄνευ τῆς έμῆς είτε εὐτολμίας 15 είτε εύτυχίας έπράχθη.

ΧΧΧ. Καὶ ταυτὶ μὲν ἴσως ἂν ἔχοι τις καὶ ἕτερος ύπεο αύτοῦ γενναίος ἀνήο, εί και μη τοσαῦτα, λέγειν' άλλὰ πόλιν ὅλην τίς δύναιτ' ἂν καυχήσασθαι στρατηγός η λοχαγός έλών, ώσπερ έγω την Κυριο- 20 λανών; και της αυτης ημέρας ὁ αυτὸς άνηρ στρατιὰν πολεμίων τρεψάμενος, ώσπερ έγω την Αντιατών έπίκουρον τοῖς πολιορκουμένοις ἀφικομένην; έω γὰρ λέγειν, ὅτι τοιαύτας ἀρετὰς ἀποδειξάμενος, έξόν μοι λαβείν έκ των λαφύρων πολύν μέν χρυσόν, πολύν δέ 25 ἄργυρον ἀνδράποδά τε και ὑποζύγια και βοσκήματα 571 και γῆν πολλὴν και ἀγαθήν, οὐκ ήξίωσα, ἀλλ' ἀνεπίφθονον ώς μάλιστα βουληθείς έμαυτὸν παρασχεΐν, πολεμιστήν ϊππον ενα μόνον έκ τῶν λαφύρων ελαβου και του ξμαυτού ξένου έκ τῶν αίχμαλώτων, του 30 δὲ ἄλλου πλοῦτου είς τὸ κοινὸυ ἔθηκα φέρων. πότερον ούν τιμωρίας άξιος ήν έπλ τούτοις ύπέχειν, η

τιμάς λαμβάνειν, καὶ πότερον ὑπὸ τοῖς κακίστοις γενέσθαι των πολιτών, η τὰ δίκαια τάττειν αὐτὸς τοτς ήττοσιν; άλλ' οὐ διὰ ταῦτά με ἀπήλασεν ὁ δη-μος, άλλ' ὅτι περὶ τὸν ἄλλον βίον ἀκόλαστος καὶ 5 πολυτελής καὶ παράνομος ήν; καὶ τίς αν έχοι δείξαί τινα διὰ τὰς έμὰς παρανόμους ήδονὰς ἢ τὴν πατρίδα φεύγοντα η την έλευθερίαν απολωλεκότα η χρημάτων στερόμενον ἢ ἄλλη τινὶ συμφορά χρησάμενον; άλλ' ούδε των έχθοων με ούδεις πώποτε ήτιάσατο 10 οὐδὲ διέβαλεν ἐπ' οὐδενὶ τούτων, ἀλλ' ὑπὸ πάντων ἐμαρτυρεϊτό μοι καὶ ὁ καθ' ἡμέραν ἀνεπίληπτος είναι βίος. άλλ' ή προαίρεσις, νη Δία, φαίη τις αν, ή των πολιτευμάτων σου μισηθείσα ταύτην έξειργάσατό σοι τὴν συμφοράν. ἐξὸν γὰρ ελέσθαι τὴν κρείττω 15 μερίδα την χείρονα είλου, καὶ διετέλεις απαντα καὶ 15% λέγων και πράττων, έξ ών καταλυθήσεται μεν ή πάτριος άριστοκρατία, κύριος δ' έσται των κοινών όχλος άμαθής και πονηφός. άλλ' έγωγε τάναντία έπραττον, ο Μηνύκιε, και όπως ή βουλή των κοινών διά παν-20 τὸς ἐπιμελήσεται καὶ ὁ πάτριος διαμενεί κόσμος τῆς πολιτείας προύνοούμην. άντι τούτων μέντοι τών καλών ἐπιτηδευμάτων, ἃ τοίς προγόνοις ἡμῶν ζηλωτὰ είναι έδόκει, τὰς εὐτυχεῖς ταύτας καὶ μακαρίας κεκόμισμαι παρά της πατρίδος άμοιβάς, ούχ ὑπὸ τοῦ 25 δήμου μόνον έξελαθείς, & Μηνύκιε, άλλὰ πολύ πρότερου ύπὸ τῆς βουλῆς, ἡ κατ' ἀρχὰς ἐπαίρουσά με κεναζς έλπίσιν, ήνίκα τοζς δημάρχοις τυραννίδα πεοιβαλλομένοις ήναντιούμην, ώς αὐτή παρέξουσα τὸ άσφαλές, ἐπειδή κίνδυνόν τινα ἐκ τῶν δημοτικῶν 30 ύπείδετο, ἀπέστη καὶ παρέδωκέ με τοῖς έχθροῖς. σὺ μέντοι τότε αὐτὸς ῧπατος ήσθα, ὧ Μηνύμιε, ὅτε τὸ προβούλευμα τὸ περί τῆς δίκης ἐγένετο, καὶ ἡνίκα

5

Οὐαλέριος ὁ παραδιδόναι με τῷ δήμφ παραινών \$13 σφόδρα ἐπὶ τοις λόγοις εὐδοκίμει, κάγὰ δεδιὰς μὴ ψήφου δοθείσης ὑπὸ τῶν συνέδρων άλῶ, συνέγνων καὶ παρέξειν ἐμαυτὸν ὑπεσχόμην ἐκόντα ἐπὶ τὴν δίκην.

ΧΧΧΙ. "Ιδι δή μοι, Μηνύκιε, απόκριναι πότερα και τῆ βουλῆ τῆς τιμωρίας ἄξιος ἐφάνην είναι, ὅτι τα κράτιστα επολιτευόμην τε και επραττον, η τώ δήμφ μόνφ; εί μεν γαρ απασι ταῦτα έδόκει τότε καί πάντες με απηλάσατε, φανερον ότι πάντες οί ταῦτα 10 βουληθέντες άρετην μισείτε, και τόπος οὐδείς έστιν έν τῆ πόλει δεχόμενος καλοκαγαθίαν εἰ δὲ βιασθεϊσα ή βουλή συνεχώρησε τῷ δήμῷ καὶ τὸ ἔργον αὐτῆς ανάγκης ήν, ού γνώμης, όμολογείτε δήπου πονηφοκρατεισθαι και μηδενός είναι την βουλην ών αν προέλη- 15 ται κυρίαν. Επειτα είς τοιαύτην άξιουτέ με κατελθείν πόλιν, εν ή τὸ κρείττον μέρος ὑπὸ τοῦ χείρονος ἄργεται; πολλην άρα κατεγνώκατε μου μανίαν. φέρε, 1574 και δή πέπεισμαι και διαλυσάμενος τὸν πόλεμον ώσπερ άξιοῦτε κατελήλυθα, τίς ή μετὰ ταῦτα ἔσται 20 μου διάνοια, καλ τίνα βίον ζήσομαι; πότερα τάσφαλές και ακίνδυνον αίφούμενος άρχάς τε και τιμάς και τάλλα άγαθα ών άξιον έμαυτον ήγουμαι μετιών θεραπεύειν ύπομενω τον έχοντα την τούτων έξουσίαν όχλου; πουηρός ἄρα έξ άγαθοῦ γενήσομαι, καὶ οὐδεν 25 έσται μοι της προτέρας άρετης όφελος. άλλ' έν τοίς αὐτοῖς ἦθεσι μένων καὶ τὴν αὐτὴν προαίρεσιν τῆς πολιτείας φυλάττων έναντιώσομαι τοις μή ταύτα προαιφουμένοις; είτα οὐ πφόδηλον, ὅτι πολεμήσει μοι πάλιν ὁ δημος και δίκας έτέρας πάλιν άξιώσει λαμ- 30 βάνειν, τοῦτ' αὐτὸ πρώτον ἔγκλημα ποιούμενος, ὅτι της καθόδου δι' έκείνου τυγών ού τὰ πρὸς ήδουὴν

αὐτῷ πολιτεύομαι; οὐκ ἔνεστ' ἄλλως εἰπεῖν. ἔπειτ' ἀναφανήσεται τις ἔτερος Ἰκιλιῷ παραπλήσιος ἢ Δεκίῷ θρασὺς δημαγωγός, ος αἰτιάσεται με διιστάναι 157 τοὺς πολίτας ἀπ' ἀλλήλων ἢ κατὰ τοῦ δήμου πράττοὶν ἔπιβουλὴν ἢ προδιδόναι τοῖς πολεμίοις τὴν πόλιν ἢ τυραννίδι, ὥσπερ και Δέκιος ἢτιάσατο, ἐπιχειρεῖν ἢ ἄλλο ἀδικεῖν ὁτιδήποτε ἂν αὐτῷ φανἢ οὐ γὰρ ἀπορήσει τὸ μισοῦν αἰτίας. ἥξει τε πρὸς τοῖς ἄλλοις ἐγκλήμασι καὶ ταυτί φερόμενα οὐκ εἰς 10 μακράν, ὅσα ἐν τῷ πολέμῷ πέπρακται μοι τούτῷ, ὅτι χώραν ὑμῶν τέτμηκα καὶ λείαν ἀπελήλακα καὶ πόλεις ἀφήρημαι καὶ τοὺς ὑπὲρ τούτων ἀμυνομένους τοὺς μὲν πεφόνευκα, τοὺς δὲ τοῖς πολεμίοις παραδέδωκα. ταῦτ' ἐὰν οι κατήγοροι λέγωσι, τι φήσω 1πρὸς αὐτοὺς ἀπολογούμενος, ἢ τίνι βοηθεία χρήσομαι;

ΧΧΧΙΙ. 'Αρ' οὐ φανερόν, ὅτι καλλιλογεῖτε καὶ είοωνεύεσθε, ώ Μηνύκιε, όνομα καλὸν έργφ περιθέντες άνοσίω; οὐ γὰο δή κάθοδόν μοι δίδοτε, άλλὰ 20 σφάγιόν με τῷ δήμῳ κατάγετε, τάχα μὲν καὶ βεβουλευμένοι τοῦτο πράττειν· ούθεν γὰρ ἔτι μοι χρηστον 1576 ύπεο ύμων επέρχεται φρονείν εί δε βούλεσθε, τίθημι γάο, οὐδὲν ὧν πείσομαι προορώμενοι τί οὐν έσται μοι της ύμετέρας άγνοίας η μωρίας οφελος, 25 κωλύειν μεν οὐδεν οὐδ' αν οίοι ήτε δυνησομένων, χαρίζεσθαι δὲ καὶ τούτο τῷ δήμῷ σὺν τοῖς άλλοις ἀναγκαζομένων; άλλὰ γὰο ὅτι μὲν οὐ συνοίσει μοι πρός ἀσφάλειαν ήδε, ην ύμεζς μεν κάθοδον καλεΐτε, έγω δε ταχεΐαν όδον έπι τον όλεθρον, ού πολ-30 λων οζομαι δετν έτι λόγων. ὅτι δ' οὐδὲ πρὸς εὐδοξίαν η τιμην η πρός εύσέβειαν, έπειδη και σύ τούτων, ώ Μηνύκιε, πρόνοιαν έχειν με ήξίους, εὖ ποιῶν, ἀλλ'

αἴσχιστά μοι καὶ ἀνοσιώτατα πραχθήσεται πεισθέντι ύμιν, ακουσον εν τῷ μέρει. έγω πολέμιος έγενόμην τούτοις [Οὐολούσκοις] καὶ πολλὰ ἠδίκησα αὐτοὺς έν τῷ πολέμφ, τῆ πατρίδι πράττων ἡγεμονίαν καλ 1577 Ισχύν και κλέος. οὐκοῦν προσῆκέ μοι τιμᾶσθαι 5 μεν ὑπὸ τῶν εὐ πεπονθότων, μισεῖσθαι δε ὑπὸ τῶν ἠδικημένων; εί γοῦν τι τῶν εἰκότων ἐγένετο. ἀνέστοεψεν ἀμφότερα ταῦτα ἡ τύχη, καὶ εἰς τά-ναντία μετέθηκε τὰς ἀξιώσεις. ὑμεῖς μὲν γάρ, ὑπὲρ ών τούτοις έχθοὸς ην, ἀφείλεσθέ με πάντα τάμὰ καὶ 10 τὸ μηδὲν ποιήσαντες έρρίψατε ούτοι δὲ οί τὰ δεινὰ ὑπ ἐμοῦ παθόντες, τὸν ἄπορον καὶ ἀνέστιον καὶ ταπεινου και απολιν υπεδέξαντό με ταις έαυτων πόλεσι. καὶ οὐκ ἀπέχοη αὐτοῖς τοῦτο ποιήσασι μόνον ούτω λαμπρον καὶ μεγαλόψυχον ἔργον, άλλὰ καὶ πο- 15 λιτείαν έδοσάν μοι έν απάσαις ταζς έαυτων πόλεσι καὶ ἀρχὰς καὶ τιμάς, αι μέγισται παρ' αὐτοίς είσιν. έῶ τάλλα άλλὰ νυνὶ στρατηγὸν ἀποδεδείχασί με αὐτοκράτορα τῆς ὑπερορίου στρατιᾶς, καὶ πάντα τὰ κοινὰ ἐπ' ἐμοὶ πεποιήκασι μόνω. φέρε δή, τίνα λα- 20 1578 βων καρδίαν προδοίην αν έτι τούτους, ύφ' ών τηλικαύταις κεκόσμημαι τιμαΐς, οὐθὲν οὕτε μεῖζον οὕτε έλαττον άδικηθείς; εί μη άρα αί χάριτες αὐτῶν άδικουσί με, ώσπες ύμας αι έμαι καλήν γε δόξαν οίσει μοι παρά πασιν άνθρώποις γνωσθείσα ή πα- 25 λιμποοδοσία. τίς δ' [οὐκ] αν ἐπαινέσειέ με ἀκούσας, οτι τους μεν φίλους υφ' ών εὐ πάσχειν μοι προσηκε πολεμίους εύρων, τους δ' έχθρους ύφ' ων έχρην με άπολωλέναι φίλους, άντι του μισείν μεν τὰ μισούντα, φιλείν δὲ τὰ φιλούντα, τὴν ἐναντίαν γνώ- 30 μην ἔσχον;

ΧΧΧΙΙΙ. "Ιδι δή, σκόπει καὶ τὰ παρὰ δεῶν, Μη-

νύκιε, οδά μοι νῦν τε ἀπήντηται, καλ ἐὰν ἄρα πεισθείς ύμιν προδώ την τούτων πίστιν οία τον λοιπον ύπάρξει μοι βίον. νῦν μέν γε πάσης πράξεως ής αν αψωμαι καθ' ύμων συλλαμβάνουσί μοι, και οὐδεμιᾶς 5 πείρας ἀποτυγχάνω. και τοῦτο πηλίκον οἴεσθε εἶνα: 1579 τεκμήριου εὐσεβείας τῆς ἐμῆς; εί γὰρ αὖ κατὰ τῆς πατρίδος ούχ δσιον έγω πόλεμον ένεστησάμην, απαντα έχρην έναντία μοι γίνεσθαι τὰ παρά θεών όπότε δ' οὐρίφ πνεούση κέχρημαι τῆ περί τοὺς πο-10 λέμους τύχη, και δπόσοις αν έπιβάλωμαι πράγμασι κατ' όρθον απαντά μοι χωρεί, δηλον ότι εύσεβής είμι ἀνὴρ καὶ πράξεις προήρημαι καλάς. τί οὖν, ἐὰν μεταβάλωμαι και τὰ μεν υμέτερα αυξειν, τὰ δε τούτων ταπεινά ποιείν ζητώ, γενήσεταί μοι; άρ' οὐχί 15 τάναντία, καὶ πονηράν νέμεσιν έξω παρά τοῦ δαιμονίου τοις ήδικημένοις τιμωρόν, και ώσπερ έκ ταπεινου μέγας δια τους θεους έγενόμην, ουτως αυθις έχ μεγάλου ταπεινός γενήσομαι, και τάμα παθήματα παιδεύματα γενήσεται τοζε άλλοις; έμοι μέν ταῦτα 20 παρίσταται περί τοῦ δαιμονίου φρονείν, και πείθομαί γε τὰς ἐρινύας ἐκείνας τὰς φοβερὰς καὶ ἀπαραιτήτους τοις ανόσιόν τι διαπραξαμένοις, ών και σύ έμνήσθης, ὁ Μηνύκιε, τότε μοι παρακολουθήσειν 1580 ψυχήν τε καὶ σῶμα αἰκιζομένας, ὅταν ἐγκαταλίπο 25 καλ προδώ τους σώσαντάς με ἀπολωλότα υφ' ύμῶν καί μετά τοῦ σώσαι πολλάς καί καλάς προσθέντας εύεργεσίας, οίς έγγυητας έδωπα θεούς, ώς έπ' ούδενί κακῷ τὴν ἄφιξιν ποιησάμενος καὶ φυλάξων τὴν είς τόδε χρόνου καθαράν και άμίαντον συνουσάν μοι 30 πίστιν.

XXXIIII. Όταν δὲ φίλους ἔτι καλῆς, ὧ Μηνύκιε, τοὺς ἐξελάσαντάς με καὶ πατρίδα τὴν ἀπαρνησαμέ-

νην, φύσεώς τε νόμους άνακαλη καλ περλ τῶν ὁσίων διαλέγη, φαίνη μοι τὰ κοινότατα καὶ ὑπὸ μηδενὸς άγνοούμενα μόνος άγνοείν στι τὸ φίλιον η πολέμιον ούτε όψεως δρίζει χαρακτήρ ούτε όνόματος θέσις, άλλὰ ταζς χοείαις και τοζς έργοις δηλούται τούτων 5 έκατερου, φιλουμέν τε πάντες τὰ ώφελουντα καλ 1581 μισούμεν τὰ βλάπτοντα, οὐκ ἀνθοώπων τινῶν ἡμίν τόνδε θεμένων τὸν νόμον, οὐδὲ ἀνελούντων ποτὲ αὐτὸν ἐὰν τάναντία αὐτοῖς δοκῆ, ἀλλ' ὑπὸ τῆς κοινῆς φύσεως έξ απαντος του χρόνου πάσι τοις αίσθήσεως 10 μετειληφόσι κείμενον καί είς άει διαμενούντα παραλαβόντες και διά τουτο φίλους τε άπαρνούμεθα, όταν άδικήσωσι, καὶ έχθροὺς φίλους ποιούμεθα, ὅταν τις ήμεν παρ' αὐτῶν ὑπάρξη χάρις, πόλιν τε τὴν γειναμένην ήμας, όταν μεν ώφελη στέργομεν, όταν 15 δε βλάπτη καταλείπομεν, ού διὰ τὸν τόπον ἀγαπῶντες αὐτήν, άλλὰ διὰ τὸ συμφέρον. καὶ οὐχὶ τοῖς μὲν ίδι-1582 ώταις ούτως έπέρχεται καθ' ενα φρονείν, ούχὶ δὲ καὶ πόλεσιν όλαις καὶ έθνεσιν, ώστε ὁ ταύτητῆ γνώμη χρώμενος οὐδὲν ἔξα τῶν θείων ἀξιοῖ νομίμων, οὐδὲ παρά 20 την ποινην απάντων άνθρώπων ποιεί δικαίωσιν. έγω μέν δή ταυτα πράττοντα έμαυτον τά τε δίκαια ήγουμαι πράττειν καί τὰ συμφέροντα καί τὰ καλὰ καί αμα ταύτα και [τὰ] πρὸς τοὺς θεοὺς ὁσιώτατα και οὐ δέομαι δικαστάς ὑπὲρ αὐτῶν λαβείν τοὺς είκασμῷ 25 καὶ δόξη τεκμαιφομένους την άλήθειαν άνθρώπους, έπειδή θεοίς άρέσκοντα πράττω. οὐ γὰρ άδυνάτοις έπιχειρείν ὑπολαμβάνω πράγμασι θεοὺς ἔχων αὐτῶν ήγεμόνας, είγε δεί τεκμαίρεσθαι τοίς γεγονόσιν ήδη τὰ μέλλουτα.

XXXV. Περί δὲ τῆς μετριότητος, ἐφ' ῆν παρακαλεῖτέ με, καὶ τοῦ μὴ πρόρριζον ἀνελεῖν τὸ Ῥω-

μαίων γένος μηδ' έκ βάθοων όλην άναστησαι την πόλιν, είχον μέν, ο Μηνύκιε, λέγειν, δτι ούκ έγω τούτου κύριος οὐδὲ πρὸς έμὲ περί τούτων έστὶ λόγος, άλλ' έγω στρατηγός είμι της δυνάμεως, πολέμου δέ 5 και είρήνης ούτοι κύριοι . ώστε παρά τούτων αίτεισθε είτε ἀνοχὰς είτε διαλλαγάς, ἀλλὰ μὴ παρ' έμου. οὐ 15 μην ταύτην γε δίδωμι την απόκρισιν, αλλά καὶ θεούς σέβων τούς πατρώους και τάφους αιδούμενος προγόνων και γῆν ἐξ ἦς ἔφυν γυναϊκάς τε και παι-10 δας ύμων έλεων, οίς οὐκ ἐπιτηδείοις οὖσι τὰ πατέ-ρων καὶ ἀνδρῶν ῆξει σφάλματα, καὶ οὐχ ῆκιστα τῶν άλλων και δι' ύμᾶς, ὧ Μηνύκιε, τοὺς προχειρισθέντας ύπὸ τῆς πόλεως, τάδε ἀποκρίνομαι ἐὰν ἀποδι-15 δῶσι Ῥωματοι Οὐολούσκοις χώραν τε ὅσην αὐτοὺς 15 ἀφήρηνται καλ πόλεις ὅσας κατέχουσιν ἀνακαλεσάμενοι τοὺς ἐποίκους, φιλίαν τε ποιήσωνται πρὸς αὐτοὺς εἰς τὸν ἀεὶ χρόνον καὶ ἰσοπολιτείας μεταδιδῶσιν ώσπες Λατίνοις δομους καὶ άρὰς κατὰ τῶν παραβαινόντων τὰ συγκείμενα ποιησάμενοι, διαλύσομαι 20 πρὸς αὐτοὺς τὸν πόλεμον, πρότερον δὲ μή. ταῦτα άπαγγέλλετε αὐτοῖς, καὶ τὸν αὐτὸν τρόπον ὅνπερ πρός έμε και πρός έκεινους περί τοῦ δικαίου πάνυ έπιστρεφώς ταυτα διαλέγεσθε καλόν τοι τας ίδίας εκαστον έχουτα κτήσεις έν είρηνη ζην, και πολλοῦ 25 ἄξιον τὸ μηθένα δεδοικέναι μήτ' έχθοὸν μήτε καιοόν αίσχοὸν δὲ τῶν ἀλλοτοίων περιεχομένους οὐχ άναγκαζον πόλεμον ύπομένειν, έν ὧ [δη] καὶ περὶ τῶν ἰδίων ἀπάντων πινδυνεύσουσιν ἀγαθῶν τά τε 15 άθλα ἐπιδείχνυτε αὐτοῖς οὐχ ῖσα κατορθοῦσί τε καὶ 30 μη τυχούσι γινόμενα γης άλλοτοίας γλιχομένοις, εί δε βούλεσθε, προστίθετε και τὰς πόλεις τῶν ἡδικημένων προσλαβείν βουλομένοις, έαν μη πρατώσι,

καὶ τὴν έαυτῶν γῆν τε καὶ πόλιν ἀφαιρεθῆναι, καὶ έτι πρός τούτω γυναϊκάς έπιδείν αίσχιστα πασχούσας και παιδας είς υβριν άγομένους και γονεις δούλους αντ' έλευθέρων έπλ γήρως όδοῦ γινομένους. 586 και αμα διδάσκετε την βουλήν, δτι τούτων των κα- 5 κῶν οὐκ ἄν ἔχοιεν αιτιάσασθαι Μάρκιον, ἀλλὰ τὴν έαυτών άφροσύνην. παρόν γάρ αύτοις τὰ δίκαια ποιείν και μηδενί δεινώ περιπεσείν, τον ύπερ των έσχάτων κίνδυνον άναιρήσουται μέχρι παντός φιλοχωρούντες έν τοις άλλοτρίοις. έχετε τὰς ἀποκρίσεις 10 τούτων ούθεν αν ευροισθε παρ' έμου πλέον αλλ' απιτε και σκοπείτε ο τι πρακτέου ύμιν εως δε βουλεύσησθε, δίδωμι χρόνον ύμιν ήμερῶν τριάκοντα. έν δὲ τῷ μεταξύ χούνω σήν τε χάριν, ὧ Μηνύκιε, καὶ τῶν ἄλλων ὑμῶν ἔνεκα τὴν στρατιὰν ἐκ τῆς 15 χώρας ἀπάξω μεγάλα γὰρ ἄν βλάπτοισθε μενούσης αὐτης ἐνθάδε. τη δὲ τριακοστή προσδέχεσθέ με ἡμέρα τὰς ἀποκρίσεις ληψόμενον.

ΧΧΧΝΙ. Ταῦτ' εἰπὰν ἀνέστη καὶ διέλυσε τὸν σύλλογον. τῆ δ' ἐπιούση νυκτὶ περὶ τὴν τελευταίαν 20 φυλακὴν ἀναστήσας τὴν στρατιὰν ἤγεν ἐπὶ τὰς λοιπὰς τῶν Λατίνων πόλεις, εἴτε κατ' ἀλήθειαν πε
1587 πυσμένος, ὅτι μέλλοι τις ἐκεἰθεν ἐπικουρία Ῥωμαίοις ἀφικέσθαι, ὡς τότε δημηγομῶν ἔφησεν εἴτε αὐτὸς πλασάμενος τὸν λόγον, [ῆ] ἴνα μὴ δόξειε χαριζόμενος 26 τοις ἐχθροις καταλελοιπέναι τὸν πόλεμον. ἐπιβαλῶν δὲ τῆ καλουμένη Λογγόλη, καὶ δίχα πόνου γενόμενος αὐτῆς ἐγκρατής, καὶ τὸν αὐτὸν τρόπον ὅνπερ τὰς ἐτέρας ἐξανδραποδισάμενός τε καὶ διαρπάσας, ἐπὶ τὴν Σατρικανῶν ἤλαυνε πόλιν. ἑλῶν δὲ καὶ ταύτην 30 ὀλίγον ἀντισχόντων τῶν ἐν αὐτῆ χρόνον, καὶ τὰς ἔξ [αὐτῶν] ἀμφοτέρων τῶν πόλεων ἀφελείας μέρει τῆς

DION. III.

στρατιάς πελεύσας απάγειν είς Έχετραν, την λοιπήν αναλαβών δύναμιν ήγεν έπὶ πόλιν άλλην την ααλουμένην Κετίαν. γενόμενος δε και ταύτης έγκρατής καὶ διαρπάσας εἰς τὴν Πολυσκανῶν χώραν ἐνέβαλεν. 15 5 ου δυνηθέντων δε άντισχείν των Πολυσκανών, κατά κοάτος έλων και τούτους έπι τας έξης έχωρει. Λαβινιάτας μεν ούν και Μογιλλανούς έκ τειγομαγίας αίρει, †χωριελανούς δε καθ' όμολογίας παραλαμβάνει. γενόμενος δ' έν ήμέραις τριάκοντα πόλεων έπτά 10 κύριος ήκεν έπὶ τὴν Ῥώμην ἄγων πολὺ πλείω στρατιὰν τῆς προτέρας, καὶ σταδίους ἀποσχών τῆς πόλεως όλίγω πλείους των τριάκοντα παρά την έπί Τυσκλανούς φέρουσαν όδον κατεατρατοπέδευσεν. έν ο δε τας Λατίνων έξήρει τε και προσήγετο πόλεις, 15 Ρωμαίοις πρός τὰς ἐπιταγὰς αὐτοῦ πολλὰ βουλευσαμένοις έδοξε μηδεν ανάξιον ποιείν της πόλεως, αλλ' 15 έαν μεν απέλθωσιν αὐτῶν ἐκ τῆς χώρας Οὐολοῦσκοι καί της των συμμάχων τε και ύπηκόων γης, και καταλυσάμενοι τον πόλεμον πρέσβεις αποστείλωσι τούς 20 διαλεξομένους περί φιλίας, προβουλεύσαι τὸ συνέδριου έφ' οίς έσουται δικαίοις φίλοι, καὶ τὰ βουλευθέντα είς τον δημον έξενεγκείν εως δ' αν έν τη γώρα μένοντες αὐτῶν καὶ τῶν συμμάγων ἔργα πράττωσι πολεμίων, μηθέν αὐτοῖς ψηφίζεσθαι φιλάνθου-25 που. πολύς γαο δή Ρωμαίοις αεί λόγος του μηθέν δράσαί ποτε έξ ἐπιτάγματος μηδὲ φύβφ πολεμίων είξαντας, σπεισαμένοις δε τοις διαφόροις και παοασχούσιν έαυτούς ύπηκόους χαρίζεσθαί τε καὶ έπιτρέπειν ότου δέοιντο των μετρίων. καὶ τοῦτο τὸ φρό-

30 υημα ἐυ [τοῖς] πολλοῖς καὶ μεγάλοις κινδύνοις φυλάττουσα ἡ πόλις κατά τε τοὺς ὁθνείους καὶ τοὺς ἐμφυλίους πολέμους μέχοι τοῦ καθ' ἡμᾶς χρόνου διατετέλεκε.

ΧΧΧΥΙΙ. Ταῦτα ψηφισαμένης τῆς βουλῆς, καὶ **590** πρεσβευτάς έτέρους έλομένης δέκα ανδρας έκ των ύπατικών τους άξιώσοντας τον ανδρα μηθέν έκφέφειν έπίταγμα βαρύ μηδ' ἀνάξιον τῆς πόλεως, ἀλλὰ καταλύσαντα την έχθραν και άναστήσαντα την δύ- 5 ναμιν έκ της χώρας πειθοί και διά λόγων συμβατηρίων ταῦτα πειρασθαι πράττειν, εί βούλεται βεβαίους τε και είς ἀεὶ διαμενούσας ποιήσαι τὰς ὁμολογίας χών πόλεων, ώς των γε ύπ' ανάγκης τινὸς η καιρού συγχωρουμένων και ίδιώταις και πόλεσιν αμα 10 τῷ μεταπεσείν τοὺς καιρούς ἢ τὰς ἀνάγκας εὐθὺς διαλυομένων σί μεν αποδειχθέντες ύπ' αὐτῆς ποέσβεις, αμα τῷ πυθέσθαι τὴν παρουσίαν τοῦ Μαρκίου πορευθέντες ώς αὐτὸν πολλά έπαγωγά διελέγοντο, 1591 φυλάττοντες καὶ ἐν τυῖς λόγοις τὸ ἀξίωμα της πό- 15 λεως. ὁ δὲ Μάοκιος ἄλλο μὲν οὐδὲν αὐτοῖς ἀπεκρίνατο, συνεβούλευε δε πρεϊττόν τι βουλευσαμένους ηκειν τριών έντὸς ήμερών ταύτας γὰρ αὐτοῖς ἔσεσθαι μόνας ἀνοχὰς τοῦ πολέμου. βουλομένων δέ τι πρὸς ταῦτα λέγειν τῶν ἀνδρῶν οὐκ ἐπέτρεψεν, ἀλλ' 20 απιέναι την ταχίστην έκέλευσεν έκ του χάρακος, άπειλήσας ώς εί μη ποιήσουσιν ώς κατασκόποις χρήσεται κάκετνοι σιωπη ἀπιόντες εὐθὺς ὅχοντο. μα-θόντες δὲ οί βουλευταί παρὰ τῶν πρέσβεων τὰς αὐδάδεις ἀποκρίσεις τε καὶ ἀπειλὰς τοῦ Μαρκίου, στρα- 25 τιαν μεν ύπαιθριον έξάγειν οὐδε τότε έψηφίσαντο, είτε τὸ ἀπειροπόλεμον τῶν σφετέρων στρατιωτῶν. νεοσύλλεκτοι γὰρ οί πλείους ήσαν αὐτῶν εὐλαβηθέντες, είτε τὴν ἀτολμίαν τῶν ὑπάτων ἡκιστα γὰο έν αὐτοίς τὸ δραστήριον ήν σφαλεραν ήγησαμενοί 30 τηλικούτου αυαιφείσθαι αγώνα, είτε άφα καί τοῦ δαιμονίου σφίσιν έναντιουμένου πρός την έξοδον

δι' οἰωνῶν ἢ χρησμῶν Σιβυλλείων ἢ τινος ὀττείας 154 πατρίου, ὧν οὐκ ἠξίουν οἱ τότε ἄνθρωποι καθάπερ οἱ νῦν ὑπερορᾶν φυλάττειν δὲ τὴν πόλιν ἐπιμε-λεστέρα φυλακῆ καὶ ἀπὸ τῶν ἐρυμάτων τοὺς ἐπιόν-5 τας ἀμύνεσθαι διέγνωσαν.

XXXVIII. Ταῦτα δὲ πράττοντες καὶ παρασκευαζόμενοι της τε έλπίδος οὖπω ἀφιστάμενοι, ὡς δυνατὸν ὑπάρχον ἔτι μεταπεισθηναι τὸν Μάρκιον, εί μείζονι καὶ τιμιωτέρα πρεσβεία δεηθείεν αὐτου, ψη-10 φίζονται τούς τε ίεροφάντας καὶ τοὺς οἰωνοσκόπους καί τοὺς ἄλλους ἄπαντας, ὅσοι τιμήν τινα ίερὰν η λειτουργίαν περί τὰ θεία δημοτελή λαβόντες είχον είσι δε παρ' αύτοις ιερείς και θεραπευταί θεών πάνυ πολλοί και αὐτοι οὖτοι διαφανέστατοι τῶν ἄλ-15 λων κατά τε οίκους πατέρων και άρετης οίκείας άξίωσιν . Εχοντας αμ' αὐτοῖς τῶν ὀργιαζομένων τε 15 καί θεραπευομένων θεών τὰ σύμβολα καί τὰς ίερὰς άμπεχομένους έσθητας, άθρόους έπλ τὸν χάρακα τῶν πολεμίων πορεύεσθαι τους αύτους φέροντας τοις 20 προτέροις λόγους. ώς δὲ ἀφίκουτο οἱ ἄνδρες καὶ έλεξαν όσα ή βουλή αύτοις ἐπέστελλεν, οὐδὲ τούτοις έδωκεν ὁ Μάρκιος ἀπόκρισιν ὑπὲρ ὧν ήξίουν, ἀλλ' η τὰ κελευόμενα ποιείν συνεβούλευεν ἀπιόντας, εί θέλουσιν εἰρήνην ἄγειν, ἢ προσδέχεσθαι τὸν πόλε-25 μον ἥξοντα πρὸς τὴν πόλιν, καὶ τὸ λοιπὸν ἀπεῖπε μη διαλέγεσθαι προς αὐτόν. ΄ ώς δε και ταύτης ἀπέτυχον της πείρας οι Ῥωμαιοι, πάσαν έλπίδα διαλλαγης ἀπογνόντες, ώς πολιοραησόμενοι παρεσκευάζοντο τούς μεν άκμαιοτάτους έπι τῆ τάφοω και παρά ταϊς 30 πύλαις τάξαντες, τους δε άφειμένους ήδη στρατείας οίς έτι τὰ σώματα ίκανὰ ἦν κακοπαθείν ἐπὶ τοῖς 15 τείχεσιν.

ΧΧΧ VIIII. Αί δε γυναϊκες αὐτῶν, ὡς ἐγγὺς ὄντος ήδη του δεινού, καταλείπουσαι τής οίκοι μονής τὸ εὐπρεπές, Εθεον έπὶ τὰ τεμένη τῶν θεῶν ὁλοφυοόμεναί τε και προκυλιόμεναι των ξοάνων και ήν απας μεν ιερός τόπος οίμωγης τε και ίκετείας γυ- 5 ναικών ανάπλεως, μάλιστα δε το του Καπετωλίου Διὸς ίερον. ἔνθα δή τις αὐτῶν γένει τε καὶ ἀξιώματι προύχουσα καὶ ἡλικίας ἐν τῷ κρατίστῷ τότε ούσα καὶ φρονήσαι τὰ δέοντα Ικανωτάτη, Οὐαλερία μεν ονομα. Ποπλικόλα δε του συνελευθερώσαντος 10 άπὸ τῶν βασιλέων τὴν πόλιν ἀδελφή, θείω τινὶ παοαστήματι κινηθείσα έπὶ τῆς ἀνωτάτω κοηπίδος ἔστη του νεώ, και προσκαλεσαμένη τὰς ἄλλας γυναϊκας, πρώτον μέν παρεμυθήσατο καλ παρεθάρρυνεν άξιοῦσα μη καταπεπληγθαι τὸ δεινόν Επειτα ὑπέσχετο μίαν 15 1595 είναι σωτηρίας έλπίδα τη πόλει, ταύτην δὲ ἐν αὐταῖς είναι μόναις καταλειπομένην, έαν έθελήσωσι πράττειν, α δεί. καί τις είπεν έξ αὐτῶν Καὶ τί πράττουσαι αν ήμεις αι γυναϊκες διασώσαι δυνηθείημεν την πατρίδα τῶν ἀνδρῶν ἀπειρηκόκων; τίς ἡ τοσαύτη περί 20 ήμας τὰς ἀσθενεῖς καὶ ταλαιπώρους ἐστὶν ἰσχύς; Ούχ δπλων, ἔφησεν ἡ Οὐαλερία, καὶ χειρῶν δεομένη: τούτων μεν γαρ απολέλυκεν ήμας ή φύσις άλλ' έννοίας καὶ λόγου. βοῆς δὲ μετὰ τοῦτο γενομένης, και δεομένων άπασων φανεράν ποιείν, ήτις έστιν ή 25 έπικουρία, λέγει πρὸς αὐτάς Ταύτην ἔχουσαι τὴν πιναράν τε καὶ ἄκοσμον ἐσθητα καὶ τὰς ἄλλας παραλαβούσαι γυναίκας καὶ τὰ τέκνα ἐπαγόμεναι βαδίζωμεν έπὶ τὴν Οὐετουρίας τῆς Μαρκίου μητρὸς οίκίαν· καὶ πρὸ τῶν γονάτων αὐτῆς τὰ τέκνα θεῖσαι, 30 δεώμεθα μετὰ δακούων ἡμᾶς τε οἰκτείρασαν τὰς μηθενὸς κακοῦ αίτίας καὶ τὴν ἐν ἐσχάτοις κινδύνοις

οὖσαν πατρίδα προελθείν έπι τὸν χάρακα τῶν πολεμιων, ἄγουσαν τούς τε υιωνοὺς και τὴν μητέρα
αὐτῶν και ἡμᾶς ἀπάσας ἀκολουθῶμεν γὰρ αὐτῆ τὰ
παιδία ἐπαγόμεναι ἔπειτα ἰκέτιν γενομένην τοῦ
τέκνου, ἀξιοῦν και δεισθαι μηδὲν ἀνήκεστον κατὰ 1596
τῆς πατρίδος ἐξεργάσασθαι. ὀλοφυρομένης γὰρ αὐτῆς και ἀντιβολούσης οἰκτός τις εισελεύσεται τὸν
ἄνδρα και λογισμὸς ῆμερος. οὐχ οῦτω στερρὰν καὶ
ἄτρωτον ἔχει καρδίαν, ῶστε ἀνασχέσθαι μητέρα πρὸς
10 τοῖς ἑαυτοῦ γόνασι κυλιομένην.

ΧΧΧΧ. 'Ως δ' έπήνεσαν αι παρούσαι τὸν λόγον, εύξαμένη τοῖς θεοίς πειδώ και χάριν αὐτών περεθείναι τη δεήσει προηλθεν έκ του τεμένους, αί δ' ήπολούθουν. καὶ μετά τουτο παραλαβούσαι τὰς ἄλ-15 λας γυναϊκας έπορεύοντο έπὶ τὴν οἰκίαν τῆς Μαρκίου μητρός άθρόαι. ίδουσα δ' αὐτὰς προσιούσας ή του Μαρκίου γυνή Οὐολουμνία πλησίον παθημένη τῆς έπυρας έθαύμασε τε και είπε Τίνος δεόμεναι, γυναίκες, έληλύθατε κατά κλήθος είς οίκιαν δύσ-20 τηνου καὶ ταπεινήυ; καὶ ἡ Οὐαλερία ἔλεξευ Έν έσχάτοις ούσαι κινδύνοις καλ αύταλ καλ τὰ νήπια ταύτα καταπεφεύγαμεν ίκετιδες έπί σέ, ο Ούετουοία, την μόνην και μίαν βοήθειαν, άξιουσαί σε πρώ- 1597 του μεν οίκτεζοαι την κοινήν πατοίδα, ην ούθενί 25 πώποτε γενομένην ύποχείσιον μή περιίδης άφαιροθείσαν ύπο Οὐολούσκων την έλευθερίαν, εί δη καί φείσονται αὐτῆς πρατήσαντες, ἀλλ' οὐ πρόρουζον έπιχειρήσουσιν άνελείν έπειτα ύπλο ήμων αὐτών άντιβολούσαι και τών δυστήνων παιδίων τούτων, 30 ίνα μη πέσωμεν είς έχθρων υβριν ούθενος ούσαι των συμβεβηκότων ύμιν κακών αίτιαι. εξ τις έστιν έν σοί ψυχῆς ἡμέρου καὶ φιλανθρώπου καταλειπο-

μένη μερίς, έλέησου, ώ Ο άετουρία, γυνή γυναϊκας κοινωνησάσας ίερων ποτε και όσίων, και παραλαβούσα μετὰ σεαυτής Ούολουμυίαν τε την άγαθην γοναϊκα και τούς καϊδας αὐτῆς και τὰς ικέτιδας ήμας φερούσας τα νήπια [καί] ταυτί ίδι, ὧ γενναία, 5 θυ πρός του υίου και πείθε και λιπάρει και μη άνης δεομένη, μίαν άνεὶ πολλών χάριν αίνουσα παρ' αὐτοῦ σπείσασθαι πρὸς τοὺς ξαυτοῦ πολίτας καὶ κατελθείν είς την δεομένην απολαβείν αύτον πατρίδα. πείσεις γάρ, εὐ ίσθι, καὶ οὐ περιόψεταί σε ἐρριμμέ- 10 1998 νην παρά τους έαυτου ποσίν άνης εύσεβής. καταγαγούσα δε τὸν υίὸν εἰς τὴν πόλιν, αὐτή τε ἀθάνατον έξεις κλέος ώσπες είκὸς έκ τηλικούτου κικδύνου καλ φόβου φυσαμένη την πατρίδα, και ήμεν τιμής τινος αίτία παρά τοις άνδράσιν έση, ὅτι τὸν οὐ δυνηθέντα 15 ύπ' έκείνων διασκεδασθήναι πόλεμον αὐταὶ διελύσαμεν' έκείνων τε άληθώς έγγουσι των γυναικών φανησόμεθα, αὶ τὸν συστάντα Ῥωμύλφ πρὸς Σαβίνους πόλεμον αύταλ πρεσβευσάμενας διέλυσαν καλ συναγαγούσαι τούς τε ήμεμόνας καλ τὰ έθνη μεγά- 20 λην έκ μικοᾶς ἐποίησαν τὴν πόλιν. καλὸς ὁ κίνδυνος, α Ούετουρία, τὸν υίὸν κομίσασθαι, έλευθερῶσαι τὴν πατρίδα, σώσαν τὰς έαυτης πολίτιδας, κλέος άφετης άθάνατου έγγόνοις τοις έσομένοις παταλιπείν. δὸς ήμεν έπουσα καὶ μετὰ προθυμίας τὴν χάριν καὶ 25 σπευσον, ε Ούετουρία βουλήν γαρ ή χρόνον δ πινδυνος όξης ων ούκ έπιδέχεται.

ΧΧΧΧΙ. Ή μεν δή ταῦτα είποῦσα καὶ πολλὰ προεμένη δάκρυα ἐσίγησεν: όδυρομένων δὲ καὶ τῶν ἄλλων γυναικών καὶ κολλὰς δεήσεις ποιουμένων, 30 μικρὸν ἐπισχοῦσα ἡ Οὐετουρία καὶ δακρύσασα είπεν:
Εἰς ἀσθενή καὶ λεπτήν ἐλπίδα καταπεφεύγατε, ὧ

Οὐαλερία, την έξ ήμῶν τῶν ἀθλίων γυναικῶν βοήθειαν, αίς ή μεν εύνοια ή προς την πατρίδα πάρεστι και το θέλειν σώζεσθαι τους πολίτας οίοί ποτέ είσιν, ή δὲ ἰσχὺς καὶ τὸ δύνασθαι ποιεῖν ἃ θέλομεν ἄπε-5 στιν. ἀπέστραπται γὰρ ἡμᾶς, ὁ Οὐαλερία, Μάρκιος, έξ οὖ τὴν πικράν ἐκείνην ὁ δῆμος αὐτοῦ κατέγνω δίκην, και μεμίσηκε την οίκιαν όλην άμα τη πατρίδι. τοῦτο δ' ύμεν οὐ παρ' ἄλλου τινὸς ἀλλὰ παρ' αὐ-τοῦ Μαρκίου μαθοῦσαι λέγειν ἔχομεν. ὅτε γὰρ άλοὺς 10 την δίκην ήλθεν είς την οίκιαν προπεμπόμενος ύπο τῶν εταίρων, καταλαβών ἡμᾶς καθημένας ἐν πενθίμοις τούχεσι, ταπεινάς, κρατούσας έν τοις γόνασι 1600 τὰ τέκνα αὐτοῦ στενούσας τε οἶα εἰκός καὶ ἀνακλαιομένας την καθέξουσαν ήμας τύχην στερομένας 15 ἐκείνου, στὰς μικρὸν ἄπωθεν ἡμῶν ἄδακρυς ώσπερ λίθος και άτενής Οίχεται, φησίν, ύμιν Μάρκιος, δ μῆτεο ἄμα καὶ σύ, ὁ Οὐολουμνία, κρατίστη γυναικῶν, ἐξελαθείς ὑπὸ τῶν πολιτῶν, ὅτι γενναίος ἡν καὶ φιλόπολις καὶ πολλούς ὑπέμεινεν ὑπὲρ τῆς πατρίδος 20 άγωνας. άλλ'. ώς πρέπει γυναιξίν άγαθαίς, ούτω φέρετε τας συμφοράς μηδεν ασχημον ποιούσαι μηδε άγεννες, και τὰ παιδία ταῦτα παραμύθια τῆς ἐμῆς έρημίας έχουσαι τρέφετε άξίως ύμῶν τε καὶ τοῦ γένους οίς θεοί δοΐεν είς ανδρας έλθουσι τύχην 25 μεν κρείττονα τοῦ πατρός, άρετὴν δὲ μὴ χείρονα 1601 καί χαίρετε. ἀπέρχομαι γὰρ ήδη καταλιπών τὴν οὐκέτι χωρούσαν ανδρας αγαθούς πύλιν. καλ ύμεῖς, ώ θεοί ατήσιοι και έστία πατρώα και δαίμονες οί κατέχοντες τουτον τον τόπον, χαίρετε. ώς δε ταῦτ' 30 είπεν, ήμεζς μεν αί δυστυχείς ας το πάθος απήτει φωνάς άναβοώσαι καί παίουσαι τὰ στήθη περιεχύθημεν αυτώ τους έσχάτους άσπασμούς κομιούμεναι.

τῶν δὲ παιδίων τούτων έγω μὲν τὸν πρεσβύτερον ήγου, ή δε μήτης του νεώτεςου είχεν έπὶ τῆς ἀγκάλης όδ' ἀποστραφείς και παρωσάμενος ήμας είπεν: Οὖτε σὸς υίὸς ἔτι, μῆτεο, ἔσται τὸν ἀπὸ τοῦδε χοό-νου Μάρκιος, ἀλλ' ἀφήρηταί σε τὸν γηροβοσκὸν ἡ 5 602 πατρίς · οὖτε σὸς ἀνὴρ ἀπὸ ταύτης, ὡ Οὐολουμνία, τῆς ἡμέρας, ἀλλ' εὐτυχοίης ἔτερον ἄνδρα λαβοῦσα εὐδαιμονέστερον ἐμοῦ · οὖθ ' ὑμῶν, ὡ τέκνα φίλτατα, πατής, άλλ' όρφανοί και ξρημοι παρά ταύταις ξως είς ἄνδρας έλθητε τραφήσεσθε. ταῦτα εἰπών, ἄλλο 10 δ' οὐθὲν οὕτε δισικησάμενος οῦτ' ἐπιστείλας οῦθ' όποι πορεύεται φράσας, ἀπηλθεν έκ της οἰκίας μόνος, ὁ γυναϊκες, ἄδουλος, ἄπορος, οὐδὲ τὴν ἐφήμερον ὁ δύστηνος έκ των έαυτου χρημάτων τροφην έπαγόμενος. και τέταρτον ένιαυτον ήδη τοῦτον, έξ ού 15 φεύγει την πατρίδα, πάντας ήμας άλλοτρίους έαυτοῦ νενόμικεν, οὐ γράφων οὐθέν, οὐκ ἐπιστέλλων, οὐ τὰ περί ήμας είδεναι βουλόμενος. πρός δή τοιαύτην ψυχὴν ούτω σκληράν καὶ ἄτρωτον, ὧ Οὐαλερία, τίνα ίσχὺν εξουσιν αί παρ' ἡμῶν δεήσεις, αίς οὖτε ἀσπα- 20 σμών μετέδωκεν ούτε φιλημάτων ούτε άλλης φιλοφροσύνης οὐδεμιᾶς την τελευταίαν πορευόμενος έκ της οικίας όδόν;

ΧΧΧΧΙΙ. 'Αλλ' εί και τούτου δείσθε ύμεις, ω γυναίκες, και πάντως θέλετε ἀσχημονούσας ήμας 25 ίδειν, ύπολάβετε παρείναι πρός αὐτὸν κάμε και Οὐο-1603 λουμνίαν ἀγούσας τὰ παιδία τίνας έρω πρωτον ή μήτηρ έγω πρὸς αὐτὸν λόγους, και τίνα δέησιν ποιήσομαι τοῦ υίοῦ; λέγετε και διδάσκετέ με. φείσασθαι παρακαλώ τῶν έαυτοῦ πολιτῶν, ὑφ' ὧν ἐκ τῆς πατρί-30 δος ἐξελήλαται και ταῦτα μηθὲν ἀδικῶν; οἰκτίρμονα δὲ και συμπαθῆ πρὸς τοὺς δημοτικοὺς γενέσθαι, παρ'

ών οὕτ' έλέου μετέσχεν οὕτε συμπαθείας; έγκαταλιπείν δὲ ἄρα καὶ προδοῦναι τοὺς ὑποδεξαμένους
αὐτοῦ τὴν φυγήν, οἱ πολλὰ καὶ δεινὰ πεπονθότες
ὑπ' αὐτοῦ πρότερον, οὐ πολεμίων μῖσος, ἀλλὰ φίλων

5 καὶ συγγενῶν εὕνοιαν εἰς αὐτὸν ἀπεδείξαντο; τίνα
ψυχὴν λαβοῦσα ἀξιώσω τὸν υἰὸν τὰ μὲν ἀπολέσαντα
φιλεῖν, τὰ δὲ σώσαντα ἀδικεῖν; οὐπ εἰσὶν οὖτοι
μητρὸς ὑγιαινούσης λόγοι πρὸς υἰὸν, οὐδὲ γυναικὸς ἃ δεί λογιζομένης πρὸς ἄνδρα πηδ' ὑμεῖς βιά10 ζεσθε, γυναίκες, ἃ μήτε πρὸς ἀνθρώπους δίκαιά ἐστι
μήτε πρὸς θεοὺς ὅσια, ταῦτα ἡμᾶς αἰτεῖσθαι παρ'
αὐτοῦ, ἀλλ' ἄφετε τὰς ἐλεεινὰς ὡς πεπτώκαμεν ὑπὸ 1604
τῆς τύχης κεῖσθαι ταπεινὰς μηθὲν ἔτι πλέον ἀσχημονούσας.

ΧΧΧΧΙΙΙ. Παυσαμένης δ' αὐτῆς τοσοῦτος όδυρ-15 μός έκ τῶν παρουσῶν γυναικῶν ἐγένετο, καὶ τηλικαύτη κατέσχε τον οίκον οίμωγή, ώστε έπὶ πολύ μέρος έξακουσθηναι της πόλεως την βοην και μεστούς γενέσθαι τοὺς έγγὺς τῆς οἰκίας στενωποὺς ὅχλου. 20 έπειτα η τε Οὐαλερία πάλιν έτέρας έξέτεινε μακράς xal supradeis denseis, at re alkan puratues at rarà φιλίαν η συγγένειαν έκατέρα των γυναικών προσήκουσαι, και παρέμενον λιπαρούσαι τε και γυνάτων άπτόμεναι, ώστε ούκ έχουσα ό τι πάθη πρός τοὺς 25 όδυρμοὺς αὐτῶν καὶ τὰς πολλὰς δεήσεις, εἶξεν ἡ Οὐετουρία, καὶ τελέσειν τὴν πρεσβείαν ὑπὲρ τῆς πατρίδος ὑπέσχετο, τήν τε γυναϊκα τοῦ Μαρκιου παραλαβούσα καὶ τὰ τέκνα καὶ τῶν ἄλλων πολιτίδων τὰς βουλομένας. αι μέν δη περιχαρείς γενόμε-30 ναι καὶ τοὺς θεοὺς ἐπικαλεσάμεναι συλλαβέσθαι 1605 σφίσι τῆς έλπίδος, ἀπήεσαν έκ τῆς οἰκίας καὶ προσήγγειλαν τὰ γενόμενα τοῖς ὑπάτοις οἱ δὲ τὴν προ-

θυμίαν αὐτών έπαινέσαντες συνεκάλουν τὴν βουλήν, καὶ περὶ τῆς ἐξόδου τῶν γυναικῶν εἰ συγχωρητέον αὐταις γνωμηδον έπυνθάνοντο. πολλοί μὲν οὖν έλέχθησαν καὶ παρὰ πολλών λόγοι, καὶ μέχρι της έσπέρας διετέλεσαν άπορουντες δ τι χρή ποιείν. οί μεν γάρ οὐ μικρον ἀπέφαινον είναι τῆ πόλει κινδύνευμα γυναίκας άμα τέκνοις είς πολεμίων στρατόπεδον πορευομένας έασαι εί γαρ αύτοις ύπεριδούσι των νενομισμένων όσίων περί τε πρεσβείας καὶ ίκεσίας δύξειε μημέτι προίεσθαι τὰς γυναίκας, ἀμαχητὶ σφῶν 10 άλώσεσθαι την πόλιν ήξύουν τε αὐτὰς μόνον έᾶσαι θετάς προσημούσας τῷ Μαρκίω γυναϊκας άμα τοις τέπνοις αὐτοῦ πορευομένας. Ετεροι δε οὐδε ταύταις φοντο δείν έπιτρέπειν την έξοδον, έπιμελώς δε καί ταύτας παρήνουν φυλάττειν, δμηρα νομίσαντας έχειν 15 παρά τών πολεμίων έχέγγυα του μηθέν την πόλιν ανήμεστον ύπ' αὐτων παθείν. οἱ δὲ πάσαις συνεβούλευον συγχωρήσαι ταϊς βουλομέναις γυναιξί την έξοδου, ΐνα σύν μείζουι άξιώματι αί τῷ Μαρκίφ προσήπουσαι ποιήσωνται την ύπερ της πατρίδος δέησιν. 20 του δε μηθεν αυταίς συμβήσεσθαι δεινον εγγυητάς άπέφαινον έσομένους θεούς μεν πρώτον, οίς καθοσιωθείσαι τὰς ίπεσίας ποιήσονται έπειτα τὸν ἄνδοα αὐτὸν πρὸς δη ἔμελλον πορεύεσθαι πάσης ἀδίκου τε καὶ ἀνοσίου πράξεως καθαρον καὶ ἀμίαντον ἐσχηκότα 25 τον βίου. ἐνίπα δὲ όμως ή συγχωρούσα γνώμη ταϊς γυναιζί την έξοδον μέγιστον άμφοτν έγκώμιον έχουσα, της μεν βουλης του φρονίμου, δει πράτιστα τὰ γενη-107 σόμενα προείδετο ούδεν ύπο του πινδύνου τηλικούδε όντος έπιναραχθείσα του δε Μαρκίου της εύσε- 30 βείως, ότι πολέμιος ων έπιστεύετο μηδέν άσεβήσειν είς τὸ ἀσθενέστατον τῆς πόλεως μέρος, κύριος αὐτοῦ

καταστάς. ὡς δὲ τὸ προβούλευμα ἐγράφη, προελθόντες οι ὕπατοι εἰς τὴν ἀγορὰν καὶ συναγαγόντες ἐκκλησίαν σκότους ὅντος ἤδη τὰ δόξαντα τῷ συνεδρίῷ διεσάφησαν, καὶ προείπον ῆκειν ἄπαντας ἔωθεν ἐκὶ τὰς πύλας προπέμψοντας ἔξιούσας τὰς γυναϊκας ἀὐτοὶ δὲ τῶν κατεπειγόντων ἔλεγον ἐπιμελησεσθαι.

ΧΧΧΧΙΙΙΙ. Ότε δὲ ἤδη περὶ τὸν ὄρθρον ἦν, αί μὲν γυναϊκες ἄγουσαι τὰ παιδία μετὰ λαμπάδων 10 ήπου έπλ την οίκιαν, και παραλαβούσαι την Ούετουρίαν προήγον έπὶ τὰς πύλας οἱ δὲ ῦπατοι ζεύγη τε όρικὰ και άμάξας και τάλλα φορεία ώς πλείστα παρασκευασάμενοι καθεζομένας αὐτὰς προὔπεμπον άχοι πολλού. παρηκολούθουν δ' αύταις οί τε έκ τοῦ 15 συνεδρίου και τῶν ἄλλων πολιτῶν συχνοί σὺν εὐχαῖς 1608 και έπαίνοις και δεήσεσι την έξοδον έπιφανεστέραν αὐταῖς ποιοῦντες. ὡς δ' εὐσύνοπτοι πόρρωθεν ἔτι προσιούσαι τοις έκ του χάρακος αί γυναϊκές έγένουτο, πέμπει των ίππέων τινάς ὁ Μάρκιος κελεύσας μα-20 θείν, τίς έστιν ὁ προσιών ὅχλος ἐκ τῆς πόλεως, καὶ έπλ τί παραγένοιντο. μαθών δε παρ' αὐτῶν, ὅτι Ῥωμαίων αί γυναϊκες ημουσιν έπαγόμεναι παιδία, προηγετταΐ δ' αὐτῶν η τε μήτης καὶ ἡ γυνὴ αὐτοῦ καὶ τὰ . τέκνα, πρῶτον μὲν έθαύμασε τῆς τόλμης τὰς γυναϊκας, 25 εί γνώμην έσχον είς χάρακα πολεμίων ατερ άνδρων φυλακής έλθειν άγουσαι τὰ τέκνα, ούτε αίδους έτι της άρμοττούσης γυναιξίν έλευθέραις και σώφροσι προυοούμεναι το μη έν ανδράσιν ασυνήθεσιν δρασθαι, ούτε πινδύνων λαβούσαι δέος, ους αναρριπτείν έμελ-30 λον, εί τὰ συμφέροντα πρὸ τῶν δικαίων έλομένοις σφίσι δόξειε πέρδος αὐτὰς ποιήσασθαι καὶ ώφέλειαν. 160 έπει δε άγχου ήσαν, ύπανταν τη μητοι προελθών έκ

τοῦ χάρακος ἔγνω σὺν ὀλίγοις, τούς τε πελέκεις οὓς προηγεϊσθαι τῶν στρατηγῶν ἔθος ἡν ἀποθέσθαι κελεύσας τοῖς ὑπηρέταις, καὶ τὰς ράβδους ὅταν ἐγγὺς τῆς μητρὸς γένηται καταστεϊλαι. ταῦτα δὲ Ῥωμαίοις ἐστὶ ποιεῖν ἔθος, ὅταν ὑπαντῶσι ταῖς μείζοσιν ἀρχαῖς δ οἱ τὰς ἐλάττους ἀρχὰς ἔχοντες, ὡς καὶ μέχρι τοῦ καθ' ἡμᾶς χρόνου γίνεται ἡν δὴ τότε συνήθειαν φυλάττων ὁ Μάρκιος, ὡς ἐξουσία μείζονι μέλλων εἰς ταὐτὸ ῆξειν, πάντα ἀπέθετο τὰ τῆς ἰδίας παράσημα ἀρχῆς. τοσαύτη περὶ αὐτὸν ἡν αἰδῶς καὶ πρόνοια 10 τῆς πρὸς τὸ γένος εὐσεβείας.

ΧΧΧΧΥ. Έπει δε σύνεγγυς άλλήλων έγένοντο, πρώτη μεν αὐτῷ δεξιωσομένη προσηλθεν ή μήτηρ πένθιμά τε ήμφιεσμένη τούχη καὶ τὰς ὁράσεις έκτετηχυία ύπὸ τῶν δακούων, έλεεινὴ σφόδοα. ἢν ὁ 15 Μάρχιος ίδων ἄτεγκτος τέως καὶ στερρός, οίος ᾶπασι 1610 τοζς ἀνιαφοζς ἀντέχειν, οὐθὲν ἔτι τῶν λελογισμένων φυλάττειν ίχανὸς ήν, άλλ' ἄχετο φερόμενος ὑπὸ τῶν παθών έπι το ανθρώπινον, και περιβαλών αὐτὴν ήσπάζετο και ταϊς ήδίσταις φωναϊς άνεκάλει και 20 μέγοι πολλού κλαίων τε καὶ περιέπων κατείχεν έκλελυμένην και δέουσαν έπι την γην. ώς δε των άσπασμών της μητρός άλις είχε, την γυναίκα προσελθούσαν δεξιωσάμενος αμα τοῖς τέχνοις εἶπεν 'Αγαθης γυναικός ἔργον ἐποίησας, ὧ Οὐολουμνία, μείνασα 25 παρά τη μητρί μου, και ούκ έγκαταλιπούσα την έρημίαν αὐτης έμοιγε πασών ήδίστην κεχάρισαι δωρεάν. μετὰ ταῦτα τῶν παιδίων έκάτερον προσαγόμενος καὶ τοὺς προσήκουτας ἀσπασμοὺς ἀποδούς, ἐπέστρεψεν αύθις πρός την μητέρα και λέγειν έκέλευσε τίνος 80 δεομένη πάρεστιν. ή δε πάντων ακουόντων έφησεν έρειν, ούθενὸς γὰρ ἀνοσίου δεήσεσθαι, παρεκάλει

τε αὐτόν, ἐν ῷ καθεζόμενος εἰώθει χωρίφ δικάζειν τοῖς ὅχλοις, ἐν τούτφ καθίσαι. καὶ ὁ Μάρκιος ἄσ-16 μενος τὸ ὁηθὲν ἐδέξατο, ὡς δὴ περιουσία τε πολλῆ τῶν δικαίων πρὸς τὴν ἔντευξιν αὐτῆς χρησόμενος, δ καὶ ἐν καλῷ ποιούμενος τοἰς ὅχλοις τὴν ἀπόκρισιν. ἐλθῶν δὲ ἐπὶ τὸ στρατηγικὸν βῆμα, πρῶτον μὲν ἐκέλευσε τοἰς ὑπηρέταις καθελεῖν ἀπ' αὐτοῦ τὸν δίφρον καὶ θεῖναι χαμαί, μητρὸς ὑψηλότερον οὐκ οἰόμενος δεῖν τόπον ἔχειν, ρὐδ' ἔξουσία χρῆσθαι κατ' ἐκείνης 10 οὐδεμιᾳ ἔπειτα παρακαθισάμενος τοὺς ἐπιφανεστάτους τῶν τε ἡγεμόνων καὶ λοχαγῶν, καὶ τῶν ἄλλων ἐάσας παρείναι τὸν βουλόμενον, ἐκέλευσε τὴν μητέρα λέγειν.

ΧΧΧΧ ΙΙ. Καὶ ἡ Οὐετουρία παραστησαμένη τήν 15 τε γυναϊκα του Μαρκίου και τὰ τέκνα και τὰς έπιφανεστάτας των έν Ρώμη γυναικών, πρώτον μέν 161 έκλαιεν είς την γην όρῶσα μέχρι πολλοῦ, καὶ πολύν έκινησεν έκ τῶν παρόντων έλεον. ἔπειτα ἀναλαβοῦσα αύτην έλεξεν Αί γυναίκες, ώ τέκνον Μάρκιε, τὰς 20 υβρεις ένθυμούμεναι καὶ τὰς ἄλλας συμφοράς τὰς συμβησομένας αὐταῖς, ἐὰν ἡ πόλις ἡμῶν ὑπὸ τοῖς πολεμίοις γένηται, πάσαν άλλην απογνούσαι βοήθειαν, έπειδή τοῖς ἀνδράσιν αὐτῶν ἀξιοῦσι διαλύσασθαι τὸν πόλεμον αὐθάδεις καὶ σκληρὰς ἔδωκας 25 ἀποκρίσεις, ἄγουσαι τὰ τέκνα καὶ τοῖς πενθίμοις τούτοις ήμφιεσμέναι τούχεσι κατέφυγον έπ' έμε την σην μητέρα και Οὐολουμνίαν την σην γυναϊκα δεόμεναι, μη περιιδείν αὐτὰς τὰ μέγιστα τῶν ἐν ἀνθρώποις κακῶν ὑπὸ σοῦ παθούσας Οὐθὲν μὲν οὖτε 30 μείζου οὖτ' έλαττου εἰς ἡμᾶς έξαμαρτοῦσαι, πολλὴν δε και δτ' εύτυχουμεν ετι εύνοιαν παρασχόμεναι, καί ότε έπταίσαμεν συμπάθειαν. έχομεν γαρ αύταις

μαρτυρείν, έξ οὖ σὺ ἀπῆρας ἐκ τῆς πατρίδος, ἡμεῖς δ' ἔρημοι καὶ τὸ μηθὲν ἔτι οὖσαι κατελειπό—
1613 μεθα, συνεχεῖς τε παραγινομέναις [πρὸς ἡμᾶς, καὶ παραμυθουμέναις] ταῖς συμφοραῖς ἡμῶν καὶ συναλγούσαις. τούτων δὴ λαμβάνουσαι μνήμην ἐγώ τε καὶ δ ἡ σὴ γυνὴ ἡ συνοικουροῦσα μετ' ἐμοῦ τὰς ἰκεσίας αὐτῶν οὐκ ἀπεστράφημεν, ἀλλ' ὑπεμείναμεν ὡς ἡξίουν ἡμᾶς ἐλθεῖν ἐπὶ σὲ καὶ τὰς ὑπὲρ τῆς πατρίδος ποιήσασθαι δεήσεις.

XXXXVII. "Ετι δ' αὐτῆς λεγούσης ὑπολαβών 10 ό Μάρκιος είπεν 'Αδυνάτων δεομένη, μῆτες, ἐλήλυθας άξιουσα προδούναί με τοις έκβαλούσι τούς ύποδεξαμένους, και τοις απαντά με άφελομένοις τὰ ἐμαυτοῦ τοὺς χαρισαμένους τὰ μέγιστα τῶν έν άνθρώποις άγαθών οίς έγω την άρχην τήνδε 15 παραλαμβάνων θεούς τε καὶ δαίμονας έγγυητὰς έδωκα, μήτε προδώσειν τὸ κοινὸν αὐτῶν μήτε προκαταλύσεσθαι τὸν πόλεμον, ἐὰν μὴ Οὐολούσκοις απασι δοκή. Θεούς τε δή σεβόμενος οὓς 1614 ὤμοσα καὶ ἀνθρώπους αἰδούμενος οἶς τὰς πίστεις 20 έδωνα πολεμήσω Ρωμαίοις ἄχρι τέλους. έὰν δὲ ἀποδιδώσι την χώραν Οὐολούσκοις, ην κατέχουσιν αὐτῶν βία, καὶ φίλους αὐτοὺς ποιήσωνται πάντων αὐτοίς μεταδιδόντες των ίσων ώσπες Λατίνοις, διαλύσομαι τὸν πρὸς αὐτοὺς πόλεμον ἄλλως δὲ οὔ. ὑμεῖς 25 μεν ούν, ο γυναίκες, απιτε και λέγετε τοίς ανδράσι ταύτα και πείθετε αὐτούς μή φιλοχωρείν τοις άλλοτρίοις άδίκως, άλλ' άγαπᾶν έὰν τὰ έαυτῶν ἔχειν τις αὐτοὺς ἐᾱ, μηδ' ὅτι πολέμφ λαβόντες ἔχουσι τὰ Οὐολούσκων, περιμένειν εως πολέμω πάλιν αὐτὰ 30 ύπὸ τούτων άφαιρεθώσιν. οὐ γὰρ ἀποχρήσει τοῖς πρατούσι τὰ ξαυτών μόνον ἀπολαβείν, ἀλλὰ καί τὰ

τῶν πρατηθέντων ίδια ἀξιώσουσιν ἔχειν. ἐὰν δὲ πεοιεχόμενοι τῶν μηθέν αὐτοζς προσηκόντων παν ότιοῦν πάσχειν ὑπομένωσι φυλάττοντες τὸ αὔθαδες, 1ι έκείνους αίτιασθε των καταληψομένων κακών, οὐ 5 Μάρκιον οὐδε Οὐολούσκους οὐδε ἄλλων ἀνθρώπων οὐδένα. σοῦ δέ, ὁ μῆτερ, ἐν μέρει πάλιν υίὸς ὢν ένω δέομαι μη παρακαλείν είς άνοσίους πράξεις καί άδίκους, μηδε μετά των έχθίστων έμοι τε και σεαυτή τεταγμένην πολεμίους ήγεισθαι τοὺς άναγκαιοτάτους 10 άλλα παρ' έμοι γενομένην ωσπέρ έστι δίκαιον πατρίδα τε νέμειν ην έγω νέμω και οίκον ον έγω κέκτημαι, τιμάς τε καρπούσθαι τὰς έμάς, καὶ δόξης άπολαύειν της έμης, τους αὐτους ήγουμένην φίλους τε [καὶ συγγενεῖς] καὶ πολεμίους ουσπερ έγώ άπο-15 θέσθαι τε ήδη τὸ πένθος, ο διὰ τὰς έμὰς ὑπέμεινας, ώ ταλαίπωρε, φυγάς, και παύσασθαι τιμωρουμένην με τῷ σχήματι τούτῳ. ἐμοὶ γὰρ τὰ μὲν ἄλλα, ὧ μῆτες, άγαθά κοείττονα έλπίδων και μείζονα εύχης 16 παρά θεών τε και άνθρώπων απήντηται ή δε περί 20 σοῦ φροντίς, ή τὰς γηροβοσκούς οὐκ ἀπέδωκα χάριτας, έντετημυΐα τοῖς σπλάγγνοις πικρον έποίει καί άνονητον άπάντων των άγαθων τον βίον. εί δε σύν έμοι τάξεις σεαυτήν και των έμων κοινωνείν έθελήσεις άπάντων, οὐθενὸς ἔτι μοι δεήσει τῶν ἀνθρωπί-25 νων ἀγαθῶν.

ΧΧΧΧ VIII. Παυσαμένου δ' αὐτοῦ, μικρὸν ἡ Οὐετουρία ἐπισχοῦσα χρόνον, ἔως ὁ τῶν περιεστηκότων ἔπαινος ἐπαύσατο πολύς τε καὶ μέχρι πολλοῦ γενόμενος, λέγει πρὸς αὐτόν 'Αλλ' ἔγωγέ σε, ὡ 30 Μάρκιε τέκνον, οὕτε προδότην Οὐολούσκων γενέσθαι ἀξιῶ, οἴ σε φεύγοντα ὑποδεξάμενοι τοῖς τε ᾶλλοις ἐτίμησαν καὶ τὴν ἑαυτῶν ἡγεμονίαν ἐπίστευσαν,

οὖτε παρὰ τὰς ὁμολογίας καὶ τοὺς ὅρκους, οὖς ἔδωκας αύτοις ότε τας δυνάμεις παρελάμβανες, άνευ κοινης γνώμης ίδία καταλύσασθαι την έγθραν βούλομαι μηδ' ύπολάβης την σεαυτοῦ μητέρα τοσαύτης 617 αναπεπλήσθαι θεοβλαβείας, ώστε τὸν άγαπητὸν καί 5 μόνον υίὸν είς αίσχρας καὶ ανοσίους πράξεις παρακαλείν. άλλὰ μετὰ κοινῆς γνώμης ἀποστῆναί σε άξιῶ τοῦ πολέμου, πείσαντα τοὺς Οὐολούσκους μετριάσαι περί τὰς διαλλαγάς και ποιήσασθαι τὴν εἰρήνην άμφοτέροις τοις έθνεσι καλήν και πρέπουσαν. τουτο 10 δὲ γένοιτ' ἄν, εί νῦν μὲν ἀναστήσας τὴν στρατιὰν άπαγάγοις ενιαυσίους ποιησάμενος άνοχάς, εν δε τω μεταξύ χρόνω πρέσβεις αποστέλλων τε και δεχόμενος άληθη φιλίαν πράττοις καλ διαλλαγάς βεβαίας. και εὐ ἴσθι 'Ρωματοι μὲν ὅσα μήτε τὸ ἀδύνατον 15 μήτε άλλη τις άδοξία προσούσα κωλύσει πάντα ύπομενούσι πράττειν λόγω και παρακλήσει πειθόμενοι, αναγκαζόμενοι δε ώσπες συ νῦν άξιοις ουθέν αν πώποτε χαρίσαιντο ύμιν ούτε μείζον ούτ' έλαττον, ώς έξ άλλων τε πολλών πάρεστί σοι καταμαθείν, καί 20 τὰ τελευταΐα έξ ὧν Λατίνοις συνεχώρησαν ἀποστασιν από τῶν ὅπλων Οὐολοῦσκοι δὲ πολὺ τὸ αὔθαδες 1618 έχουσιν, δ συμβαίνει τοῖς μεγάλα εὐτυχήσασιν. έὰν δὲ διδάσκης αὐτούς, ὅτι πᾶσα μὲν εἰρήνη παντός έστι πολέμου κρείττων, σύμβασις δε φίλων κατά τὸν 25 έκούσιον γινομένη τρόπον των ύπ' ἀνάγκης συγχωοηθέντων βεβαιοτέρα, καὶ ὅτι σωφρόνων ἐστὶν ἀν-θρώπων, ὅταν μὲν εὐ πράττειν δοκῶσι ταμιεύεσθαι τὰς τύχας, ὅταν δ' εἰς ταπεινὰς καὶ φαύλις ἔλθωσι μηθεν υπομένειν άγεννές και τάλλα, όσα είς ήμε- 30 φότητα καὶ ἐπιείκειαν ἐπαγωγὰ παιδεύματα ευρηται λόγων, οθς ύμεζς οί τὰ πολιτικά πράττοντες μάλιστα

1

σπουδάζετε, εὖ ἴσθ' ὅτι τοῦ τε αὐχήματος ἐφ' οὖ τὖτ εἰσιν ἑκόντες ὑποβήσονται καὶ ποιήσουσιν ἔξουσίαν σοι τοῦ πράττειν ὅ τι ἄν αὐτοῖς ὑπολαμβάνης συνοίσειν. ἐὰν δὲ ἀντιπράττωσί σοι καὶ τοὺς λόγους μὴ προσδέ- Σωνται ταῖς διὰ σὲ καὶ διὰ τὴν ἡγεμονίαν τὴν σὴν γενομέναις περὶ αὐτοὺς τύχαις ὡς ἀεὶ διαμενούσαις ἐπαιρόμενοι, τῆς στρατηγίας αὐτοῖς ἀφίστασο φανερῶς, καὶ μήτε προδότης γίνου τῶν πεπιστευκότων 161 μήτε πολέμιος τῶν ἀναγκαιοτάτων ἀσεβὲς γὰρ 10 ἐκάτερον. ταῦταῆ κω δεομένη σου γενέσθαι μοι παρὰ σοῦ, Μάρκιε τέκνον, οὖτε ἀδύνατα, ὡς σύ φης, πάσης τε ἀδίκου καὶ ἀνοσίου συνειδήσεως καθαρά.

ΧΧΧΧVIIII. Φέρε, άλλα δόξαν αίσχραν οίσεσθαι 15 δέδοικας, έὰν ἃ παρακαλῶ σε πράττης, ὡς ἀχάριστος είς τους εύεργέτας έξελεγχθησόμενος, οί σε πολέμιον όντα ὑποδεξάμενοι πάντων μετέδωκαν ὧν τοῖς φύσει πολίταις μέτεστιν άγαθών ταῦτα γάρ έστιν, α μεγάλα ποιείς τοίς λόγοις ἀεί. οὐκ ἀποδέδωκας οὐν 20 αὐτοῖς πολλὰς καὶ καλὰς ἀμοιβάς, καὶ νενίκηκας απείοφ δή τινι μεγέθει και πλήθει χαρίτων τας έξ έκείνων εύεργεσίας; ους άγαπητον ήγουμένους καί πάντων μέγιστον άγαθών, έὰν έλευθέρας οἰκῶσι τὰς πατρίδας, οὐ μόνον έαυτῶν κυρίους εἶναι βεβαίως 25 παρεσκεύακας, άλλὰ πεποίηκας ήδη σκοπείν, πότερα καταλύσαι την Ρωμαίων άρχην αύτοις άμεινον, η μετέχειν αὐτῆς έξ ἴσου κοινὴν καταστησαμένους πο-162 λιτείαν. ἐῷ γὰρ λέγειν ὅσοις κεκόσμηκας ἐκ τοῦ πολέμου λαφύροις τας πόλεις αὐτῶν, και πηλίκους κε-30 χάρισαι τοίς συστρατευσαμένοις πλούτους. τους δή τοσούτους διά σε γενομένους και έπι τηλικαύτης βεβηκότας εύτυχίας οὐ δοκείς ἀγαπήσειν οἶς ἔχουσιν

άγαθοίς, άλλ' ὀργιεῖσθαί σοι καὶ ἀγανακτήσειν, ἐὰν μή και τὸ τῆς πατρίδος αίμα ταῖς χερσιν αὐτῶν ἐπισπείσης; έγω μεν ούκ οίομαι. είς έτι μοι καταλείπεται λόγος ίσχυρὸς μέν, ἐὰν λογισμῷ κρίνης αὐτόν, ἀσθενής δέ, έὰν μετ' όργης, ὁ περί της οὐ δικαίως μι- 5 σουμένης ύπὸ σου πατρίδος. οὔτε γὰρ ύγιαίνουσα καὶ τῷ πατρίφ κόσμφ πολιτευομένη τὴν οὐ δικαίαν κατὰ σοῦ κρίσιν ἐξήνεγκεν, ἀλλὰ νοσοῦσα καὶ ἐν πολλώ κλύδωνι σαλευομένη, ούτε απασα την αύτην γνώμην τότε ἔσχεν, άλλὰ τὸ κάκιον ἐν αὐτῆ μέρος 10 121 πονηφοίς προστάταις χρησάμενον. εί δε δη μη τοίς κακίστοις μόνον, άλλα και τοίς άλλοις απασιν έδόκει ταῦτα, καὶ ὡς οὐ τὰ κράτιστα πολιτευόμενος ἀπηλά-δης ὑπ' αὐτῶν, οὐδ' οὕτω σοι προσῆκε μνησικακείν πρὸς τὴν σεαυτοῦ πατρίδα. πολλοίς γὰρ δὴ καὶ ἄλ- 15 λοις τῶν ἀπὸ τοῦ βελτίστου πολιτευομένων τὰ παραπλήσια συνέβη παθείν' καὶ σπάνιοι δή τινές είσιν, οίς ούκ αντέπνευσε πρός την δοκούσαν αρετην φθόνος έκ τῶν συμπολιτευομένων ἀδίκως. ἀλλ' ἀνθρωπίνως, ὁ Μάρκιε, φέρουσι καὶ μετρίως απαντες of 20 γενναΐοι τὰς συμφοράς, καὶ πόλεις μεταλαμβάνουσιν, έν αίς οικήσαντες ούθεν λυπήσουσι τὰς πατρίδας. ώσπες και Ταρκύνιος εποίησεν ο Κολλατίνος επικαλούμενος [ίκανὸν εν παράδειγμα καὶ οἰκεῖον] ος συνελευθερώσας ἀπὸ τῶν τυράννων τοὺς πολίτας, 25 έπειτα διαβληθείς πρός αὐτοὺς ώς συμπράττων 🔁 πάλιν τοις τυράννοις την κάθοδον, καλ διὰ τοῦτο έξελαθεὶς αὐτὸς ἐκ τῆς πατρίδος, οὐκ ἐμνησικάκει πρὸς τοὺς ἐκβαλόντας αὐτόν, οὐδ' ἐπεστράτευε τῆ πόλει τοὺς τυράννους ἐπαγόμενος, οὐδ' ἐποίει τε- 30 κμήρια τῶν διαβολῶν τὰ ἔργα, ἀλλ' εἰς τὴν μητρόπολιν ήμων Λαουίνιον άπελθών έκει πάντα

τὸν λοιπὸν έβίω χρόνον εύνους ὢν τῆ πατρίδι καὶ

φίλος.

L. "Εστω δ' οὖν ομως, καὶ δεδόσθω τοῖς τὰ δεινὰ παθούσι μή διακρίνειν είτε φίλιον είη τὸ κακῶς 5 δεδρακός είτε άλλότριον, άλλ' ίσην πρός απαντας όργην έχειν έπειτα ούχ Ικανάς είσπέπραξαι παρά τῶν ὑβρισάντων σε δίκας γην τε αὐτῶν τὴν ἀρίστην πεποιημώς μηλόβοτον και πόλεις διαπεπορθηκώς συμμαχίδας, ας πολλοίς πόνοις κτησάμενοι κατέσχον, καὶ 10 τρίτου ήδη τουτ' έτος είς πολλήν των άναγκαίων κατακεκλεικώς ἀπορίαν; άλλὰ καὶ μέχρι ἀνδραποδισμοῦ τῆς πόλεως αὐτῶν καὶ κατασκαφῆς τὴν ἀγριαί-18 νουσαν και μαινομένην όργην προάγεις και οὐδὲ τους πεμφθέντας υπό της βουλης πρέσβεις φέροντάς 15 σοι των τε έγκλημάτων ἄφεσιν και κάθοδον έπι τὰ οίκετα φίλους και άγαθούς ανδρας έλθόντας ένετράπης, οὐδὲ τοὺς [ερεῖς, οὓς τὸ τελευταῖον ἔπεμψεν ή πόλις, ίερὰ στέμματα θεῶν ἔχοντας καὶ προτείνοντας γηραιούς ἄνδρας [τούς τῶν θεῶν σεβασμούς ἐδέξω] 20 άλλὰ και τούτους ἀπήλασας, αὐθάδεις και δεσποτικάς ώς κεκρατημένοις άποκρίσεις δούς. έγω μέν ούκ έχω πῶς ἐπαινέσω ταῦτα τὰ σκληρὰ καὶ ὑπέραυχα και την θνητην φύσιν έκβεβηκότα δικαιώματα, δρώσα καταφυγάς εύρημένας απασιν άνθρώποις καί παραι-25 τήσεις, ων αν έξαμαρτάνωσι περί άλλήλους, ίκετηρίας και λιτάς και το καταφυγείν έπι τους ήδικημένους τὸ ἀδικοῦν ταπεινόν, θεῶν ἡμῖν ταῦτα τὰ ἔθη καταστησαμένων ύφ' ών μαραίνεται πάσα όργη καί άντι του μισείν τὸν έχθοὸν έλεει. τοὺς δὲ αὐθαδεία 30 χρησαμένους καὶ λιτάς ίκετῶν ὑβρίσαντας, ἄπαντας νεμεσωμένους ύπὸ θεών και είς συμφοράς καταστρέφοντας ούκ εύτυχεις. αύτοι γάο δή πρώτον οι ταυτα

καταστησάμενοι καὶ παραδόντες ἡμιν θεοὶ συγγνώμονες τοῖς ἀνθρωπίνοις εἰσὶν ἁμαρτήμασι καὶ εὐδιάλλακτοι, καὶ πολλοὶ ἤδη μεγάλα εἰς αὐτοὺς ἐξαμαρτόντες εὐχαῖς καὶ θυσίαις τὸν χόλον ἐξιλάσαντο :
εἰ μὴ σύ, ὧ Μάρκιε, ἀξιοῖς τὰς μὲν τῶν θεῶν ὀργὰς 5
θνητὰς εἶναι, τὰς δὲ τῶν ἀνθρώπων ἀθανάτους.
δίκαια μὲν οὖν ποιήσεις καὶ σεαυτῷ πρέποντα καὶ
τῆ πατρίδι αὐτῆ, ἀφεὶς τὰ ἐγκλήματα μετανοούση
γε καὶ διαλλαττομένη καὶ ὅσα πρότερον ἀφείλετο σοὶ
νῦν ἀποδιδούση.

LI. Εἰ δὲ ἄρα πρὸς ἐκείνην ἀδιαλλάκτως ἔχεις, έμοι ταύτην δός, ὧ τέκνον, τὴν τιμὴν και χάριν, παρ' ής οὐ τὰ έλαχίστου ἄξια ἔχεις οὐδ' ὧν ἀντιποιήσαιτ' ἄν τις καὶ ἕτερος, άλλὰ τὰ μέγιστα καὶ τιμιώτατα καὶ οἶς ἄπαντα τὰ λοιπὰ κέκτησαι, τὸ 15 σῶμα καὶ τὴν ψυχήν. δανείσματα γὰο ἔχεις ταῦτα έμά, και οὐκ ἀφαιρήσεταί με ταὐτα οὐθείς οὕτε τόπος ούτε καιρός, οὐδέ γε αί Οὐολούσκων οὐδὲ τῶν άλλων άνθρώπων εύεργεσίαι συμπάντων καὶ χάριτες τοσούτον Ισχύουσιν οὐδ' αν οὐρανομήκεις γένωνται, 20 ώστε τὰ τῆς φύσεως ἐξαλείψαι καὶ παρελθεῖν δίκαια: άλλ' έμὸς ἄπαντα τὸν χρόνον ἔση, καὶ πρώτη πάντων τὰς του βίου χάριτας ὀφειλήσεις έμοί, καὶ ὧν ἂν 1626 δέωμαι δίχα προφάσεως ύπουργήσεις. τοῦτο γὰρ δ της φύσεως νόμος ώρισεν άπασι τοῖς αίσθήσεως καὶ 25 λόγου μετειληφόσι τὸ δίκαιον το πιστεύουσα, Μάρκιε τέκνον, κάγω δέομαί σου μη ἐπάγειν πόλεμον τη πατρίδι, και έμποδών ϊσταμαί σοι βιαζομένω. ή προτέραν ούν έμε την έναντιουμένην σοι μητέρα ταίς έρινύσι προθυσάμενος αὐτοχειρία, τότε τοῦ κατά τῆς 30 πατρίδος απτου πολέμου ή το μητροκτόνον αγος αίδούμενος είξον τη σεαυτού μητρί και δός, ὧ τέκνον,

την χάριν έκων. νόμον μεν οὖν τόνδε, ὂν οὐθείς πώποτε ανελεί χρόνος, τιμωρόν καλ σύμμαχες επουσα ούκ άξιῶ, Μάρκιε, μονη τιμῶν ἃς οὐτός μοι δίδωσιν αμοιρος έκ σου γενέσθαι. Εργων δε χρηστών ύπο-5 μυήσεις, ζυ' ἀφῶ τὸν νόμον, σκόπει πάλιν ὡς πολλὰς καλ μεγάλας. ήτις όρφανον ύπο τοῦ πατρός καταλειφθέντα σε παραλαβούσα νήπιον διέμεινα έπλ σολ 162 χήρα και τοὺς ἐπὶ τῆς παιδοτροφίας ἀνήντλησα πόνους, οὐ μήτης μόνον άλλὰ καί πατής και τροφός 10 και άδελφή και πάντα τὰ φίλτατά σοι γενομένη. έπειδή δὲ εἰς ἄνδρας ήλθες, έξόν μοι τότε ἀπηλλάχθαι των φοοντίδων έτέρω γημαμένην και έτερα τέκνα ἐπιθοέψαι καὶ πολλάς γηφοβοσκούς ἐλπίδας έμαυτη καταλιπεΐν, ούκ ήβουλήθην, άλλ' έμεινα έπὶ 15 της αὐτης έστίας και τὸν αὐτὸν ἔστερξα βίον, ἐν σοὶ μόνφ πάσας τιθείσα τὰς έμαυτης ήδονάς τε καὶ ώφελείας . ὧν ἔψευσάς με τὰ μὲν ἄκων, τὰ δὲ έκών, καὶ πασῶν ἀτυχεστάτην ἐποίησας μητέρων. ποτον γὰρ χρόνον, ἀφ' οὖ σε εἰς ἄνδρας ἥγαγον, ἄνευ λύπης ἢ 20 φόβου διετέλεσα, η πότε ίλαραν έσχου έπι σοι την ψυχήν, πολέμους έπλ πολέμοις στέλλοντα δρώσά σε και μάχας έπι μάχαις άναιρούμενον και τραύματα έπὶ τραύμασι λαμβάνοντα;

LII. 'Αλλ' έξ ὧν έπολιτεύου και τὰ κοινὰ ἔπρατ25 τες ἡδονήν τινα ἐκαρπωσάμην ἡ μήτηρ ἐγὼ διὰ σέ; 16¾
τότε μὲν οὖν τὰ μάλιστα ἠτύχουν στάσεως πολιτικῆς μέσον ὁρῶσά σε κείμενον. ἐν οἶς γὰρ ἀνθείν ἐδόκεις πολιτεύμασι καὶ πολὺς ἔπνεις ἐναντιούμενος ὑπὲρ τῆς ἀριστοκρατίας τοῖς δημοτικοῖς, ταῦτ' ἐμοὶ
30 φόβου μεστὰ ἡν ἐνθυμουμένη τὸν ἀνθρώπινον βίον ὡς ἐπὶ μικρᾶς αἰωρεῖται ροπῆς, καὶ ἐκ πολλῶν ἀκουσμάτων τε καὶ παθημάτων μαθούση, ὅτι τοῖς

έπισήμοις ανδράσι θεία τις έναντιοῦται νέμεσις η φθόνος τις ανθοώπινος πολεμεί και ήν αξα μάντις άληθης ώς μήποτε ὄφελον τῶν ἐκβησομένων. κατηγωνίσατό γε ούν σε πολύς έπιρράξας ό πολιτικός φθόνος και ανήρπασεν έκ της πατρίδος ό δε μετά τ ταῦτά μου βίος, εί δη και βίον αὐτον δεί καλείν, άφ' οὖ με καταλιπών ἔρημον έπὶ τοῖς παιδίοις τούτοις απηλθες, έν τούτφ δεδαπάνηται τῷ δύπφ καλ έν τοις πενθίμοις τρύχεσι τούτοις. άνθ' ών άπάντων 529 ταύτην ἀπαιτῶ σε χάριν, μηδέποτέ σοι βαρεΐα γενο- 10 μένη μηδ' είς τὸν λοιπὸν έσομένη χρόνον εως αν ζῶ, διαλλαγηναι πρὸς τοὺς σεαυτοῦ πολίτας ήδη ποτέ καλ παύσασθαι τὸν ἀμείλικτον χόλον φυλάσσοντα κατά της πατοίδος κοινόν άγαθόν άμφοτέροις ήμιν άξιοῦσα λαβείν και οὐκ έμαυτῆς ίδιον μόνης. σοί τε 15 γάρ, έὰν πεισθης καὶ μηθεν ἀνήκεστον έξεργάση, καθαράν και άμιαντον έχειν συμβήσεται την ψυχην άπὸ παντὸς χόλου καὶ ταράγματος δαιμονίου έμοί τε ή παρά των πολιτών τε και πολιτίδων τιμή ζώση τε παρακολουθούσα βίον εὐδαίμονα ποιήσει, καὶ 20 μετὰ τὴν τελευτὴν ἀποδιδομένη καθάπες εἰκὸς εὔκλειαν άθάνατον οἴσει. καὶ εἴ τις ἄρα τὰς ἀνθρωπίνας ψυχὰς ἀπολυθείσας τοῦ σώματος ὑποδέξεται τόπος, ούχ ὁ καταχθόνιος καὶ ἀφεγγης ὑποδέξεται την έμην, έν ῷ φασι τοὺς κακοδαίμονας οἰκετν, οὐδὲ 25 τὸ λεγόμενον τῆς Δήθης πεδίον, ἀλλ' ὁ μετέωρος καί καθαρὸς αἰθήρ, ἐν ικό τοὺς ἐκ θειών φύντας οἰκεῖν λόγος εὐδαίμονα καὶ μακάριον ἔχοντας βίον οἶς 1630 διαγγέλλουσα τὸ σὸν εὐσεβὲς καὶ τὰς σὰς χάριτας, αίς αὐτὴν ἐκόσμησας, ἀεί τινας αἰτήσεταί σοι παρά 30 θεών άμοιβάς παλάς.

Ι.ΙΙΙ. Έαν δε προπηλακίσης την σεαυτου μητέρα

καὶ ἄτιμον ἀπολύσης, ὅ τι μὲν αὐτῷ σοι συμβήσεται διὰ ταῦτα παθεῖν οὐκ ἔχω λέγειν μαντεύομα ὅἔ οὐδὲν εὐτυχές. ὅτι δὲ ἐὰν καὶ τάλλα κάντα εὐδαιμονης, έστω γάο, ή δι' έμε και τὰς έμας συμφορας 5 παρακολουθήσουσά σοι και οὐδέποτε ἀνήσουσα τὴν ψυχην οδύνη πάντων άγαθών σοι άνόνητον ποιήσει τον βίου, εὐ οίδα. οὐ γὰο ἀνέξεται Οὐετουρία τὴν δεινήν καὶ ἀνήκεστον εβριν ἐν τοσούτοις μάρτυσιν ύβοισθείσα του έλάχιστου βιώναι χρόνου άλλ' έν 10 τοις απάντων ύμων φίλων τε καὶ έγθοων όμμασιν έμαυτην διαχρήσομαι, βαρεΐαν άραν καὶ δεινάς έρινύας άντ' έμαυτης καταλιποῦσά σοι τιμωρούς. ών μη δεήσειεν, ω θεοί της Ρωμαίων φύλακες ήγεμονίας, άλλ' εὐσεβείς καὶ καλούς δοίητε Μαρκίω λο-15 γισμούς και ώσπερ άρτι προσιούση μοι τούς τε πε-163 λέκεις απέθετο και τας δαβδους έκλινε και τον δίφρον ἀπὸ τοῦ βήματος ἔθηκε γαμαὶ καὶ πάντα τάλλα, οίς ποσμεζοθαι τὰς αὐτοπράτορας ἀρχὰς νόμος, τὰ μεν έμείωσε, τὰ δ' έκποδων είς τέλος έποίησε, δη-20 λον απασι βουλόμενος ποιῆσαι, ὅτι τῶν μὲν ἄλλων αρχειν αυτώ προσήκεν, ύπο δε της μητρος αρχεσθαι ούτω και νύν τιμίαν και περίβλεπτόν με ποιήσειε, καί γαρισάμενος την κοινην πατρίδα άντὶ κακοδαιμονεστάτης εὐδαιμονεστάτην ἀποδείξειέ με πασῶν 25 γυναικών. εί δὲ ὅσιόν ἐστι καὶ θεμιτὸν υίοῦ γόνασι μητέρα προσκυλίεσθαι, και τοῦτο και παν άλλο ταπεινον σχημα και λειτούργημα ύπομενῶ σωτηρίας ενεκα της πατρίδος.

LIIII. Ταῦτ' εἰποῦσα ἔροιψεν ἑαυτὴν χαμαί, 30 καὶ πεοιπλέξασα ταῖς χερσὶν ἀμφοτέραις τοὺς πόδας τοῦ Μαρκίου κατεφίλησε. πεσούσης δ' αὐτῆς αί μὲν γυναίκες ἀνεβόησαν ἅμα πᾶσαι κωκυτὸν ὀξὺν

12 καὶ μακρόν, οἱ δ' ἐν τῷ συνεδρίᾳ παρόντες Οὐο-λούσκων οὐκ ἠνέσχοντο τὴν ἀἡθειαν τῆς ὄψεως, άλλ' ἀπεστράφησαν. αὐτὸς δὲ ὁ Μάρχιος ἀναλόμενος έκ του δίφρου και περιπεσών τη μητρι άνίστησιν αὐτὴν ἀπὸ τῆς γῆς ὀλίγον έμπνέουσαν, καὶ πε- 5 οιβαλών και πολλά έκχέας δάκουα είπε Νικάς, ώ μητερ, ούκ εύτυχη νίκην ούτε σεαυτή ούτ' έμοι την μέν γὰο πατοίδα σέσωκας, έμε δε τον εύσεβη καί φιλόστοργον υίὸν ἀπολώλεκας. ταῦτα εἰπὼν ἐπὶ τὴν σκηνην ἀπήει, κελεύσας ἀκολουθεῖν τήν τε μητέρα 10 καὶ τὴν γυναϊκα καὶ τὰ παιδία, ἔνθα τὸν λοιπὸν της ημέρας χρόνον σκοπούμενος σύν αὐταϊς ο τι χρη πράττειν διετέλεσεν. ην δε τὰ δόξαντα αὐτοῖς τοιάδε περί μεν της καθόδου μήτε την βουλην τέλος μηθέν έκφέρειν είς του δημου μήτ' έκεινου έπιψηφίζειν, 15 πρίν αν τοις Ούολούσκοις εύτρεπη γένηται τὰ περί 1633 φιλίας και καταλύσεως τοῦ πολέμου αὐτὸν δὲ τὴν στρατιὰν ἀναστήσαντα ώς διὰ φιλίας γῆς ἀπάγειν ύποσχόντα δὲ τῆς ἀρχῆς λόγον καὶ τὰς εὐεργεσίας ἀποδειξάμενον ἀξιοῦν τοὺς ἐπιτρέψαντας αὐτῷ τὴν 20 στρατιάν, μάλιστα μεν φιλία δέχεσθαι τους πολεμίους και συνθήκας ποιήσασθαι δικαίας, αυτῷ τὴν Ισότητα καὶ τὸ μὴ σφαλῆναι περὶ τὰς ὁμολογίας ἐπιτρέψαντας. εί δ' έπλ τοῖς κατωρθωμένοις σφίσιν αὐθαδείας ἀναπιμπλάμενοι μὴ δέχοιντο τὰς διαλ- 25 λαγάς, ἀφίστασθαι τῆς ἀρχῆς αὐτοῖς. ἢ γὰρ οὐχ ύπομενείν αὐτοὺς άλλον τινὰ αίφεισθαι στρατηγόν δι' ἀπορίαν ἀγαθοῦ ἡγεμόνος, ἢ παρακινδυγεύσαντας ότωδήτινι παραδούναι τὰς δυνάμεις σὺν μεγάλη διδαχθήσεσθαι βλάβη τὴν τοῦ συμφέροντος αῖρεσιν. 30 τὰ μὲν δὴ βουλευθέντα αὐτοῖς καὶ δόξαντα δίκαιά τε και όσια είναι, φήμης τε άγαθης έφ' ή μάλιστα

καὶ ἄτιμον ἀπολύσης, ὅ τι μὲν αὐτῷ σοι συμβήσεται διὰ ταῦτα παθεῖν οὐκ ἔχω λέγειν μαντεύομαι δὲ ούδεν εύτυχές. ὅτι δε έὰν καὶ τάλλα πάντα εύδαιμονης, έστω γάρ, ή δι' έμε και τας έμας συμφοράς 5 παρακολουθήσουσά σοι και ούδέποτε άνήσουσα την ψυχην οδύνη πάντων άγαθών σοι άνόνητον ποιήσει τὸν βίου, εὖ οἶδα. οὐ γὰρ ἀνέξεται Οὐετουρία τὴν δεινην και ανήκεστον υβριν έν τοσούτοις μαρτυσιν ύβρισθείσα τὸν ἐλάχιστον βιῶναι χρόνον ἀλλ' ἐν 10 τοῖς ἀπάντων ὑμῶν φίλων τε καὶ ἐχθοῶν ὅμμασιν έμαυτην διαχρήσομαι, βαρεΐαν άραν και δεινάς έρινύας ἀντ' ἐμαυτῆς καταλιποῦσά σοι τιμωρούς. ὧν μη δεήσειεν, ο θεοί της Ρωμαίων φύλακες ήγεμονίας, άλλ' εύσεβεῖς καὶ καλούς δοίητε Μαρκίω λο-15 γισμούς και ωσπερ άρτι προσιούση μοι τούς τε πε-1631 λέκεις απέθετο και τας βάβδους έκλινε και τον δίφρου ἀπὸ τοῦ βήματος έθηκε χαμαί και πάντα τάλλα, οίς κοσμεισθαι τας αὐτοκράτορας άρχας νόμος, τὰ μεν έμειωσε, τὰ δ' ἐκποδῶν εἰς τέλος ἐποίησε, δῆ-20 λου απασι βουλόμενος ποιῆσαι, ὅτι τῶν μὲν ἄλλων αργειν αὐτῷ προσηκεν, ὑπὸ δὲ τῆς μητρὸς αρχεσθαι ούτω και νυν τιμίαν και περίβλεπτόν με ποιήσειε, καί χαρισάμενος την κοινήν πατρίδα άντι κακοδαιμονεστάτης εὐδαιμονεστάτην ἀποδείξειέ με πασῶν 25 γυναικών. εί δε δσιόν έστι και θεμιτον υίου γόνασι μητέρα προσκυλίεσθαι, και τοῦτο και παν άλλο ταπεινον σχημα και λειτούργημα ύπομενώ σωτηρίας ένεκα της πατοίδος.

LIIII. Ταυτ' είπουσα ἔροιψεν έαυτην χαμαί, 30 καὶ περιπλέξασα ταις χεροίν ἀμφοτέραις τους πόδας του Μαρκίου κατεφίλησε. πεσούσης δ' αὐτης αί μὲν γυναίκες ἀνεβόησαν ᾶμα πᾶσαι κωκυτὸν ὀξὺν

β32 καὶ μακρόν, οί δ' έν τῷ συνεδρίῷ παρόντες Οὐολούσκων ούκ ηνέσχουτο την αήθειαν της όψεως, άλλ' ἀπεστράφησαν. αὐτὸς δὲ ὁ Μάρκιος ἀναλόμενος έκ του δίφρου και περιπεσών τη μητρί άνίστησιν αὐτὴν ἀπὸ τῆς γῆς ολίγον έμπνέουσαν, καὶ πε-οιβαλών καὶ πολλὰ ἐκχέας δάκουα εἶπε Νικᾶς, ὡ μῆτεο, οὐκ εὐτυχῆ νίκην οὕτε σεαυτῆ οὕτ' ἐμοί τὴν μέν γὰο πατοίδα σέσωκας, έμε δε τον εὐσεβῆ καὶ φιλόστοργου υίον απολώλεκας. ταῦτα είπων έπὶ τὴν σκηνην ἀπήει, κελεύσας ἀκολουθεῖν τήν τε μητέρα 10 καὶ τὴν γυναϊκα καὶ τὰ παιδία, ἔνθα τὸν λοιπὸν της ημέρας χρόνον σκοπούμενος σύν αὐταϊς ο τι χρη πράττειν διετέλεσεν. ην δε τὰ δόξαντα αὐτοῖς τοιάδε: περὶ μὲν τῆς καθόδου μήτε τὴν βουλὴν τέλος μηθὲν έκφέρειν είς τὸν δημον μήτ' έκεινον έπιψηφίζειν, 15 πρὶν αν τοις Οὐολούσκοις εὐτρεπῆ γένηται τὰ περὶ 1633 φιλίας και καταλύσεως τοῦ πολέμου αὐτὸν δὲ τὴν στρατιὰν ἀναστήσαντα ώς διὰ φιλίας γῆς ἀπάγειν ύποσχόντα δὲ τῆς ἀρχῆς λόγον καὶ τὰς εὐεργεσίας αποδειξάμενον αξιούν τους έπιτρέψαντας αυτώ την 20 στρατιάν, μάλιστα μεν φιλία δέχεσθαι τούς πολεμίους καὶ συνθήκας ποιήσασθαι δικαίας, αὐτῷ τὴν ισότητα καὶ τὸ μὴ σφαλῆναι περὶ τὰς ὁμολογίας ἐπιτρέψαντας. εὶ δ' ἐπὶ τοῖς κατωρθωμένοις σφίσιν αὐθαδείας ἀναπιμπλάμενοι μὴ δέχοιντο τὰς διαλ- 25 λαγάς, ἀφίστασθαι τῆς ἀρχῆς αὐτοῖς. ἢ γὰρ ούχ ύπομενείν αύτούς άλλον τινά αίρεισθαι στρατηγόν δι' ἀπορίαν ἀγαθοῦ ἡγεμόνος, ἢ παρακινδυνεύσαντας ότωδήτινι παραδούναι τὰς δυνάμεις σὺν μεγάλη διδαχθήσεσθαι βλάβη την τοῦ συμφέροντος αξρεσιν. 30 τὰ μὲν δὴ βουλευθέντα αὐτοῖς καὶ δόξαντα δίκαιά τε και δσια είναι, φήμης τε άγαθης έφ' ή μάλιστα

ό ἀνὴο ἐσπούδαζε παρὰ πᾶσι τευξόμενα, τοιάδε ήν. έταραττε δέ τις αὐτοὺς ὑποψία δέος ἔχουσα, μή ποε άλόγιστος όχλος έν έλπίδι τοῦ καταπεπολεμηκέται τὸ άντίπαλον ήδη ων δι' όργης άκράτου λάβη την 1634 5 ἀποτυχίαν, κάπειτα ώς προδότην αὐτὸν οὐδὲ λόγου μεταδούς αὐτοχειρία φθάση διολέσας. έδόκει οὖν αὐτοῖς καὶ τοῦτο καὶ εἴ τι ἄλλο δεινότερον εἰη κινδύνευμα σύν άρετη σώζουσι την πίστιν ύπομένειν. έπει δε περι δύσιν ήλίου ην ήδη, άσπασάμε-10 νοι άλλήλους έξήεσαν έκ της σκηνης επειθ' αί μεν γυναϊκες είς την πόλιν απήεσαν, ὁ δε Μάρκιος έν έππλησία τὰς αίτίας ἀποδούς τοις παρούσι, δι' ἃς έμελλε λύειν τὸν πόλεμον, καὶ πολλά τῶν στρατιστων δεηθείς συγγνωναί τε αὐτῷ καὶ ἐπειδὰν οίκαδε 15 αφίκωνται μεμνημένους ών έπαθον εὐ τοῦ μηθὲν ύπο των άλλων ανήμεστον παθείν συναγωνιστάς γενέσθαι, καὶ ἄλλα πολλὰ καὶ ἐπαγωγὰ διαλεχθεὶς παρασκευάζεσθαι έκέλευσεν ώς τη έπιούση νυκτί άναστρατοπεδεύσοντας.

20 LV. 'Ρωμαΐοι δὲ ὡς ἔμαθον, ὅτι λέλυται σφῶν ὁ κίνδυνος: ἔφθασε γὰο τῶν γυναικῶν τὴν παρουσίαν προλαβοῦσα ἡ φήμη ΄ σὺν πολλῆ χαρῷ καταλι-1635 πόντες τὴν πόλιν ἔθεον ἔξω καὶ ὑπήντων ταῖς γυναιξὶν ἀσπασμοὺς καὶ παιᾶνας καὶ πάνθ' ὅσα ἐκ 25 μεγάλων κινδύνων εἰς ἀδόκητον εὐτυχίαν ἄνθρωποι καταστάντες πράττουσί τε καὶ λέγουσιν ὑπὸ χαρᾶς, τὰ μὲν ἀθρόοι, τὰ δὲ καθ' ἕνα ἕκαστον ἀποδεικνύμενοι. ἐκείνην μὲν οὖν τὴν νύκτα ἐν θαλείαις τε καὶ εὐπαθείαις διετέλεσαν τῆ δ' ἔξῆς ἡμέρα συναχθεῖσα ὑπὸ τῶν ὑπάτων ἡ βουλὴ περὶ μὲν τοῦ Μαρκίου γνώμην ἀπεδείξαντο, εἰς ἐτέρους ἀναβάλλεσθαι καιροὺς ἐπιτηδειοτέρους τὰς δοθησομένας αὐτῷ τι-

ης μάς ταϊς δε γυναιξίν επαινόν τε ἀποδεδόσθαι τῆς προθυμίας πάλιν δημοσία γραφή μνήμην οἴσοντα έκ των έπιγινομένων αίωνιον, και γέρας ο τι αν αὐταις λαβούσαις ηδιστόν τε καλ τιμιώτατον έσεσθαι 636 μέλλη και ὁ δημός ἐπεκύρωσε ταῦτα. ταϊς δὲ γυ- 5 ναιξί βουλευσαμέναις είσηλθεν έπιφθόνου μεν δωρεᾶς μηδεμιᾶς δεϊσθαι, άξιοῦν δὲ ἐπιτρέψαι σφίσι την βουλην [έπλ] Τύχης γυναικαν ιδούσασθαι ιερον έν φ τὰς περί τῆς πόλεως ἐποιήσαντο λιτὰς χωρίω, θυσίας τε καθ' εκαστον έτος αὐτῆ συνιούσας έπιτε- 10 λεϊν έν ή τὸν πόλεμον έλυσαν ἡμέρα. ἡ μέντοι βουλή και ο δημος από των κοινων έψηφίσαντο χοημάτων .637 τέμενός τε ώνηθεν καθιερωθήναι τῆ θεῷ, καὶ ἐν αὐτῷ νεών καὶ βωμὸν ὡς ἄν οι ιερομνήμονες έξη-1638 γῶνται συντελεσθηναι, θυσίας τε προσάγεσθαι δη- 15 μοτελείς καταρχομένης των ίερων γυναικός, ην αν άποδείξωσιν αὐταὶ λειτουργὸν τῶν ἱερῶν. ταῦτα τῆς βουλης ψηφισαμένης, ιέρεια μεν ύπὸ τῶν γυναικῶν ἀπεδείχθη τότε ποῶτον ἡ τὴν γνώμην αὐταίς είση-γησαμένη περὶ τῆς πρεσβείας Οὐαλερία καὶ τὴν μη- 20 τέρα τοῦ Μαρκίου πείσασα συλλαβέσθαι σφίσι τῆς έξόδου. θυσίαν δε πρώτην αι γυναϊκες έθυσαν ύπερ τοῦ δήμου καταρχομένης των ιερών τῆς Οὐαλερίας έπλ τοῦ κατασκευασθέντος έν τῷ τεμένει βωμοῦ, πολν η του νεών και το ξόανον άνασταθηναι, μηνί Δε- 25 κεμβρίω του κατόπιν ένιαυτου, τη νέα σελήνη, ην Ελληνες μεν νουμηνίαν, 'Ρωμαζοι δε καλάνδας κα-λουσιν' αυτη γαρ ην ή λύσασα τον πόλεμον ήμέρα. 1639 ένιαυτῷ δ' ὕστερον δευτέρῷ μετὰ τὴν πρώτην θυ-σίαν ὁ κατασκευασθεὶς ἐκ τῶν δημοσίων χρημάτων 30 νεως συνετελέσθη τε καί καθιερώθη, Κοιντιλίου μηνὸς εβδόμη μάλιστα κατὰ σελήνην αυτη δε κατὰ

'Ρωμαίους έστιν ή προηγουμένη τῶν Κοιντιλίων νωνῶν ἡμέρα. ὁ δὲ καθιερώσας αὐτὸν ἦν Πρόκλος Οὐεργίνιος ἄτερος τῶν ὑπάτων.

LVI. Είη δ' αν άρμόττον Ιστορίας σχήματι καὶ 5 έπανοοθώσεως ενεκα των οιομένων μήτ' έπι ταϊς τιμαίς ταίς πας' άνθοώπων χαίρειν τούς θεούς μήτ' έπὶ ταῖς ἀνοσίοις καὶ ἀδίκοις πράξεσιν ἀγανακτεῖν, τὸ δηλῶσαι τὴν γενομένην ἐπιφάνειαν τῆς θεοῦ κατ' έκετνον τὸν χρόνον οὐχ ἄπαξ, ἀλλὰ [καὶ] δίς, ὡς αί 10 των ιεροφαντών περιέχουσι γραφαί, ίνα τοῖς μέν εύλαβεστέροις περί τὸ συνέχειν ας παρά τῶν προ-1640 γόνων δόξας ύπερ του δαιμονίου παρέλαβον άμεταμέλητος ή τοιαύτη προαίρεσις και βεβαία διαμένη: τοις δε ύπερορώσι των πατρίων έθισμών και μη-15 θενός ποιούσι τὸ δαιμόνιον τῶν ἀνθρωπίνων λογισμών κύριον, μάλιστα μεν άναθέσθαι ταύτην την δόξαν, εί δ' άνιάτως έχουσιν έτι μαλλον αύτοῖς απέχθεσθαι και κακοδαιμονεστέροις είναι. [στορείται τοίνυν ότι της βουλης ψηφισαμένης έκ τοῦ δη-20 μοσίου πάσας έπιχορηγηθηναι τὰς εἰς τὸν νεών τε καὶ τὸ ξόανον δαπάνας, ετερον δὲ ἄγαλμα κατασκευασαμένων τῶν γυναικῶν ἀφ' ὧν αὐταὶ συνήνεγκαν χοημάτων, άνατεθέντων τε αὐτῶν άμφοτέρων ᾶμα έν τη πρώτη της άνιερώσεως ήμέρα, θάτερον τῶν 25 ἀφιδουμάτων, δ κατεσκεύασαν αί γυναϊκες, έφθέγξατο πολλών παρουσών γλώττη Λατίνη φωνήν εὐσύνετόν τε και γεγωνόν ής έστι φωνής έξερμηνευόμενος ο νους είς την Ελλάδα διάλεκτον τοιόσδε: Όσίφ πόλεως νόμφ γυναϊκες γαμεταὶ δεδώκατέ με. 1641 30 οία δὲ φιλετ γίνεσθαι περί τὰς παραδόξους φωνάς τε καὶ ὄψεις, πολλή ταῖς παρούσαις ἐνέπιπτεν ἀπιστία, μή ποτε ού τὸ ξόανον είη τὸ φθεγξάμενον, άνθρω-

πίνη δέ τις φωνή· μάλιστα δ' όσαι πρὸς ἄλλφ τινί τὸν νοῦν ἔχουσαι τηνικαῦτα ἔτυχον, οὐκ ἰδοῦσαι τὸ φθεγγόμενον ο τι ποτε ήν ταύτην είχον την προς τὰς ίδούσας ἀπιστίαν. ἔπειτ' αὐθις πληθύοντος τοῦ νεώ καὶ σιωπης πλείστης κατά δαίμονα γενομένης, έν μείζονι φωνή τὸ αὐτὸ ξόανον έφθέγξατο τὴν αύτην λέξιν, ώστε μηδεν έτι είναι το άμφίλογον. μεν ούν βουλή ώς ταυτ' έμαθεν έψηφίσατο θυσίας άλλας και σεβασμούς ους αν οι των ιερών έξηγηται 1642 παραδῶσι καθ' εκαστον έτος έπιτελείν. αί δὲ γυναΐ- 10 κες έν έθει κατεστήσαντο τη της Ιερείας χρησάμεναι γνώμη, τῷ ξοάνῷ τούτῷ μήτε στεφάνους ἐπιτιθέναι μήτε χείρας προσφέρειν γυναϊκας δσαι δευτέρων έπειράθησαν γάμων, την δε τιμην και θεραπείαν αύτου πάσαν ἀποδεδόσθαι ταϊς νεογάμοις. ἀλλὰ περί 15 μεν τούτων ούτε παρελθείν την έπιχώριον ίστορίαν καλώς είχεν, ούτε πλείονα περί αύτης ποιείσθαι λόγον. ἐπάνειμι δ' ὅθεν εἰς τοῦτον ἐξέβην τὸν λόγον.

LVII. Μετὰ τὴν ἐκ τοῦ χάρακος ἀπαλλαγὴν τῶν 20 γυναικῶν ὁ Μάρκιος περὶ τὸν ὅρθρον ἀναστήσας τὴν στρατιὰν ἀπῆγεν ὡς διὰ φιλίας, καὶ ἐπειδὴ ἐν τῆ Οὐολούσκων ἐγένετο, πάντα ὅσα ἐκ τῶν λαφύρων ἔλαβε δωρησάμενος τοις στρατιώταις, ἑαυτῷ δ' οὐδ' 1643 ὁτιοῦν ὑπολειπόμενος, ἀπέλυσεν ἐπὶ τὰ οἰκεῖα. ἡ 25 μὲν οὐν κοινωνήσασα τῶν ἀγώνων αὐτῷ στρατιὰ πλούτῷ βαρεῖα ἀφικομένη τήν τε ἀνάπαυλαν οὐκ ἀηδῶς ἐδέξατο τοῦ πολέμου καὶ δι' εὐνοίας εἰχε τὸν ἄνδρα, συγγνώμης τε ἄξιον ἡγεῖτο, εἰ μὴ τέλος ἐπέθηκε τῷ πολέμῷ μητρὸς οἰκτους καὶ λιτὰς ἐντραπείς. 30 ἡ δ' ἐν ταῖς πόλεσιν ὑπομείνασα νεότης, φθονοῦσα μὲν τοῖς ἐπὶ στρατοπέδου γενομένοις τῶν πολλῶν

ώφελειών, διημαρτηκυία δε ών ήλπισεν, εί καθαιφεθείη τὸ Ρωμαίων φρόνημα της πόλεως άλούσης, έτραχύνετο πρός τον ήγεμόνα και πικοά σφόδρα ήν καὶ τελευτώσα, έπειδή του μύσους ήγεμόνας έλαβε 5 τους πλείστον έν τῷ ἔθνει δυναμένους, έξηγοιώθη τε καὶ ἔργον ἔδρασεν ἀνόσιον. ἡν δὲ Τύλλος "Αττιος ό τὰς ὀργὰς αὐτῶν παραθήξας, ἔχων περί αὐτὸν έταιρίαν έξ άπάσης πόλεως ούκ όλίγην. τούτω δέ άρα έδέδοπτο παλαίτερον έτι τὸν φθόνον οὐ δυνα-10 μένφ κατέχειν, εί μεν εὖ πράξας ὁ Μάρκιος καὶ τὴν 1644 Ρωμαίων πόλιν διαφθείρας είς Οὐολούσκους Ελθοι, κούφα και σύν δόλφ αὐτὸν άνελεῖν εί δὲ διαμαρτων της πείρας άτελης του έργου άναστρέψειεν, ώς προδότην παραδόντα τη περί αὐτὸν έταιρία ἀποκτεῖ-15 ναι όπερ έποίει τότε, και συναγαγών χείρα ούκ όλίγην κατηγόρει του ανδρός ψευδή τεκμαιρόμενος άληθέσι καί ού γενησόμενα είκάζων γενησομένοις έκέλευέ τε ἀποθέμενον αὐτὸν την ἀρχην λόγον ὑπέχειν της στρατηγίας. ην δε της ύπομενούσης στρα-20 τιας έν ταϊς πόλεσιν ήγεμών, ώς καὶ πρότερον εί-1645 οηταί μοι, κύριος του τε συναγαγείν έκκλησίαν καί τοῦ καλείν ου βούλοιτο έπλ δίκην.

LVIII. Ό δὲ Μάρκιος ἀντιλέγειν μὲν πρὸς οὐδέτερον τούτων ἐδικαίου, περὶ δὲ τῆς τάξεως αὐτῶν
25 διεφέρετο λόγον ἀξιῶν ἀποδοῦναι πρότερον τῶν
πεπραγμένων αὐτῷ κατὰ τὸν πόλεμον, ἔπειτα, ἐὰνἄπασι δόξη Οὐολούσκοις, ἀποθήσεσθαι τὴν ἀρχήν.
τούτων δὲ οὐ μίαν ὥετο πόλιν δεῖν, ἐν ἦ τὸ πλεῖον
ὑπὸ τοῦ Τύλλου διέφθαρτο μέρος, γενέσθαι κυρίαν,
30 ἀλλὰ τὸ ἔθνος ἄπαν εἰς τὴν ἔννομον ἀγορὰν συναχθέν, εἰς ἢν ἔθος ἦν αὐτοῖς ὅτε περὶ τῶν μεγίστων
βουλεύεσθαι μέλλοιεν ἐξ ἀπάσης πόλεως προβούλους

αποστέλλειν. ὁ δὲ Τύλλος αντέλεγε πρὸς ταῦτα καλώς είδως, ότι δεινός είπεῖν άνηο πολλών και καλών ξογων λόγον ἀποδιδούς ἐν ἡγεμονικῷ ἀξιώματι μένων πείσει το πλήθος, και τοσούτου δεήσει τιμωρίαν προδοτών ύποσχείν, ώστε και λαμπρότερος έτι και 5 346 τιμιώτερος ύπ' αὐτῶν ἔσται, τόν τε πόλεμον ὅπως ἂν βούληται καταλύσασθαι συγγωρησάντων απάντων γενήσεται κύριος. καὶ ἦν μέγρι πολλοῦ λόγων τε καὶ άψιμαχιών των έπ' άλλήλοις γινομένων καθ' έκάστην ημέραν έν ταζς έκκλησίαις καὶ κατά την άγοραν πολύς 10 άγων έργω γαρ ούχ οίόν τε ην ούδετέρω βιάσασθαι τὸν ἔτερον τῆς ἰσοτίμου ἀρχῆς ἀξιώσει κρατυνόμενον. ώς δὲ οὐδὲν τῆς φιλονεικίας ἐγίνετο πέρας, ἡμέραν προειπών ὁ Τύλλος, ἐν ή τὸν Μάρκιον ἐκέλευσεν ηπειν την άρχην αποθησόμενον και δίκην ύφέξοντα 15 της προδοσίας, θρασυτάτους τε ανδρας εύεργεσιών έλπίσιν ἐπάρας ἀρχηγούς ἀνοσίου ἔργου γενέσθαι, παρην είς την αποδειχθείσαν αγοράν και προελθών έπὶ τὸ βῆμα πολλή κατηγορία έχρήσατο τοῦ Μαοκίου, καὶ εἰ μὴ βούλοιτο ἀποθέσθαι τὴν ἀρχὴν 20 έκων, το δήμο παρεκελεύετο παύειν αὐτὸν ἀπάση δυνάμει.

LVIIII. 'Αναβάντος δὲ τοῦ ἀνδρὸς ἐπὶ τὴν ἀπολογίαν, βοή τε πολλὴ κωλύουσα τοὺς λόγους ἐκ τῆς
ἐταιρίας τῆς περὶ τὸν Τύλλον ἐγίνετο καὶ μετὰ 25
ταῦτα Παῖε καὶ Βάλλε φωνοῦντες περιίστανται αὐτὸν οἱ θρασύτατοι καὶ συναράττοντες τοῖς λίθοις
ἀποκτιννύουσιν. ἐρριμμένου δὲ αὐτοῦ χαμαὶ κατὰ
τὴν ἀγοράν, οῖ τε παραγενόμενοι τῷ πάθει καὶ οἱ
μετὰ ταῦτα ἤδη νεκροῦ ὄντος ἀφικόμενοι τόν τε 30
ἄνδρα τῆς τύχης ἀδύροντο ὡς οὐ καλὰς εἰληφότα
παρὰ σφῶν ἀμοιβάς, ἐπιλεγόμενοι πάντα ὅσα τὸ

κοινον ώφέλησε, καὶ τοὺς δράσαντας τον φόνον ἐπό- Ι θουν λαβείν ώς ανόμου ξογου και ασυμφόρου τας πόλεσιν ἄρξαντας, ἄνευ δίκης ἐν χειρών νόμο τινὰ άποκτείναι και ταῦτα ἡγεμόνα. μάλιστα δὲ ἡγανά-5 πτουν οί ταϊς στρατείαις αὐτοῦ παραγενόμενοι, καὶ έπειδή ζωντι αὐτῷ οὐχ ίκανοὶ έγένοντο κωλυταὶ τῆς συμφοράς, τὰς μετὰ τὸν θάνατον ὀφειλομένας ἔγνωσαν άποδιδόναι χάριτας, συμφέροντες είς την άγοραν 164 οσων έδει τοις άγαθοις άνδράσιν είς την άναγκαίαν 10 τιμήν. ἐπειδή δὲ πάντα εὐτρέπιστο, θέντες ἐπὶ στρωμνης έκπρεπεστάτω ήσκημένης κόσμω την αύτουρατορικήν έχοντα έσθητα, και πρὸ τῆς κλίνης αὐτοῦ φέρεσθαι κελεύσαντες λάφυρά τε καὶ σκέλα και στεφάνους και μνήμας ών είλε πόλεων, ήραντο 15 την κλίνην οι λαμπρότατοι των νέων έν τοις κατά πολέμους ἔργοις καὶ κομίσαντες εἰς τὸ προάστειον ο μάλιστα ην έπιφανές, έθεσαν έπι την παρεσκευασμένην πυράν, συμπροπεμπούσης τὸ σῶμα τῆς πόλεως όλης μετ' οἰμωγης τε και δακούων. ἔπειτα 20 κατασφάξαντές τ' αὐτῷ πολλὰ βοσκήματα καὶ τῶν άλλων απαρξάμενοι πάντων όσων άνθρωποι βασιλεῦσιν ἢ στρατιᾶς ἡγεμόσιν ἐπὶ πυραϊς ἀπάρχονται, παρέμειναν οι μάλιστα τὸν ἄνδρα ἀσπαζόμενοι μέχρι τοῦ μαρανθηναι την φλόγα, κάπειτα συναγαγόντες 25 τὰ λείψανα ἔθαψαν ἐν τῷ αὐτῷ χωρίῳ χώματι ύψηλῷ διὰ πολυχειρίαν ἐργασθέντι μνημα ἐπίσημον έργασάμενοι.

LX. Μάρκιος μεν δη τοιαύτης καταστροφης 16 ετυχεν, ἀνηρ και τὰ πολέμια ἄριστος τῶν καθ' ηλι30 κίαν, και πρὸς ἀπάσας τὰς ἡδονὰς ὅσαι ἄρχουσι νέων ἐγκρατής, τὰ τε δίκαια οὐκ ἀπὸ νόμου μᾶλλον ἀνάγκης διὰ τιμωριῶν δέος ἀκούσιος ἀποδιδούς, ἀλλ'

έκων τε καὶ πεφυκώς πρὸς αὐτὰ εὖ, καὶ οὐδ' ἐν ἀρετῆς μοίρα τὸ μηθὲν ἀδικεῖν τιθέμενος, οὐ μόνον τε αὐτὸς άγνεύειν ἀπὸ πάσης κακίας προθυμούμενος, ἀλλὰ καὶ τοὺς ἄλλους προσαναγκάζειν δικαιῶν ' μεγαλόφρων τε καὶ δωρηματικὸς καὶ εἰς ἐπανόρθωσιν τος, τά τε πολιτικὰ πράττειν οὐδενὸς χείρων τῶν ἀριστοκρατικῶν ' καὶ εἰ μὴ τὸ στασιάζον τῆς πόλεως ἐμποδῶν αὐτοῦ τοῖς πολιτεύμασιν ἐγένετο, μεγίστην ἀν ἡ 'Ρωμαίων πόλις ἐπίδοσιν εἰς ἡγεμονίαν ἐκ τῶν 10 ἐκείνου πολιτευμάτων ἔλαβεν. ἀλλ' οὐ γὰρ ἐν δυνατῷ ἡν ᾶμα πάσας τὰς ἀρετὰς ἐν ἀνθρώπου γενέσθαι φύσει, οὐδὲ φύεταί τις ἀπὸ θνητῶν καὶ ἐπικήρων σπεριμάτων περὶ πάντα ἀγαθός.

LXI. Έχείνω γε οὖν ταύτας ὁ δαίμων τὰς ἀρε- 15 τάς χαρισάμενος έτέρας ούκ εύτυχεζς κῆράς τε καὶ άτας προσήψε. τὸ γὰρ πραύ καὶ φαιδρὸν οὐκ ἐνῆν αὐτοῦ τοῖς τρόποις, οὐδὲ τὸ θεραπευτικόν τῶν πέλας έν τε άσπασμοῖς καὶ προσαγορεύσει, οὐδὲ δὴ τὸ εὐδιάλλακτον καὶ μετοιοπαθές ὁπότε δι' ὀργής 20 τω γένοιτο, οὐδὲ ἡ πάντα τὰ ἀνθοώπινα ἐπικοσμούσα χάρις άλλ' άελ πικρός καλ χαλεπός ήν. ταυτά τε δή αὐτὸν ἐν πολλοίς ἔβλαψε, καὶ πάντων μάλιστα ή περί τὰ δίκαια καὶ τὴν φυλακὴν τῶν νόμων ἄκρατός τε και απαράπειστος και ούθεν τῷ ἐπιεικεῖ δι- 25 δοῦσα ἀποτομία Εοικέ τε ἀληθὲς εἶναι τὸ ὑπὸ τῶν άρχαίων λεγόμενον φιλοσόφων, ότι μεσότητές είσιν άλλ' ούν απρότητες αι των ήθων αρεταί, μαλιστα δέ ή δικαιοσύνη. οὐ γὰο μόνον έλλείπουσα τοῦ μετρίου πέφυκεν, άλλα και ύπερβάλλουσα, αὐτοῖς τε οὐ λυ- 30 1651 σιτελής, άλλ' έστιν ότε αίτία μεγάλων συμφορών, καί είς θανάτους οίκτρούς και λύμας άνηκέστους

καταστρέφουσα. Μάρκιον γε οὐδὲν ην ετερον άρα ο της πατρίδος έξήλασε και των άλλων άγαθων άνόυητου έποίησευ, η το ακριβές και ακρου δίκαιου. τοῖς τε γὰρ δημόταις εἴκειν τὰ μέτρια δέον καὶ ἐφιέ-5 ναι τι ταϊς ἐπιθυμίαις, καὶ τὰ πρώτα φέρεσθαι παρ' αὐτοῖς, οὐκ ἡβουλήθη, ἀλλὰ πρὸς ἄπαντα τὰ μὴ δίκαια άντιλέγων μίσος ήγειος καλ έξηλάθη πρός αὐτων' της τε Οὐολούσκων στρατηγίας εὐθὺς άμα τω διαλύσαι τὸν πόλεμον ἀπαλλαγήναι παρόν, καὶ μετε-10 νέγκασθαι τὸν οἴκησιν έτέρωσέ ποι, ἕως ἂν ἡ κάθοδος αὐτῷ δοθῆ ὑπὸ τῆς πατρίδος, καὶ μὴ παρασχείν αύτὸν έχθοῶν ἐπιβουλαίς καὶ ὅχλων ἀμαθίαις σχοπόν, οὐκ ήξίωσεν, άλλ' ὑπεύθυνον οἰόμενος δεῖν τὸ σῶμα παρασχεῖν τοῖς πεπιστευκόσι τὴν ἀρχήν, 15 και λόγον ἀποδούς ὧν ἔπραξε κατὰ τὴν ἡγεμονίαν, 1651 εί τι φαίνοιτο άδικων την κατά νόμους ύποσχείν δίκην, της άκρας δικαιοσύνης ου καλούς ἀπέλαβε ulodovs.

LXII. Εἰ μὲν οὖν ἄμα τοῖς σώμασι διαλυομένοις 20 καὶ τὸ τῆς ψυχῆς, ὁτιδήποτ' ἐστὶν ἐκεῖνο, συνδιαλύεται, καὶ οὐδαμῆ οὐθὲν ἔτι ἐστίν, οὐκ οἶδ' ὅπως μακαρίους ὑπολάβω τοὺς μηθὲν μὲν ἀπολαύσαντας τῆς ἀρετῆς ἀγαθόν, δι' αὐτὴν δὲ ταὐτην ἀπολομένους. εἰ δὲ ἄφθαρτοι μέχρι τοῦ παντὸς αὶ ψυχαὶ τυγχά-25 νουσιν ἡμῶν οὖσαι καθάπερ οἰονταί τινες, ἢ χρόνον τινὰ μετὰ τὴν ἀπαλλαγὴν τῶν σωμάτων ἔτι διαμένουσι, μήκιστον μὲν αὶ τῶν ἀγαθῶν ἀνδρῶν, ἐλάχιστον δὲ αὶ τῶν κακῶν, ἀποχρῶσα τιμὴ φαίνοιτ' ἂν οἶς ἀρετὴν ἀσκοῦσιν ἡναντιώθη τὰ ἐκ τῆς τύχης 30 ἡ παρὰ τῶν ζώντων εὐλογία καὶ μνήμη μέχρι πλείστου 1661 παραμείνασα χρόνου. Ὁ καὶ τῷ ἀνδρὶ ἐκείνῷ συνέρη. οὐ γὰρ μόνον Οὐολοῦσκοι τὸν θάνατον ἐπέν-

θησαν αύτου, και ώς των αρίστων γενόμενον έν τιμή έχουσιν αλλά καί Ρωμαίοι, έπειδή το πάθος έγνώσθη, μεγάλην συμφοράν ύπολαβόντες είναι τῆς πόλεως, πένθος εποιήσαντο ίδία καὶ δημοσία καὶ αί γυναίκες αύτων, α νόμος έστιν αυταίς έπι τοίς 5 ίδίοις τε καὶ ἀναγκαίοις ποιεῖν κήδεσιν, ἀποθέμεναι χουσόν τε καὶ πορφύραν καὶ τὸν ἄλλον ᾶπαντα πόσμου μέλασιν άμφιεσμοζε χρώμεναι του ένιαύσιον έπένθησαν χρόνον. έτων δὲ μετὰ τὸ πάθος όμοῦ τι πευτακοσίων ήδη διαγεγονότων είς τόνδε τὸν χρόνον, 10 ού γέγονεν έξίτηλος ή του ανδρός μνήμη, αλλ' άδεται και ύμνετται πρός πάντων ώς εὐσεβής και δίκαιος άνήο. ὁ μὲν δή κατασχών Ρωμαίους κίνδυνος ἐκ τῆς Οὐολούσκων τε καὶ Αἰκανῶν ἐπιστρατείας Μάρκιον λαβούσης ήγεμόνα, μέγιστος τῶν πρὸ αὐτοῦ γενόμενος 15 1654 και μικρου ἀποσχών τοῦ πᾶσαν τὴν πόλιν ἀνελεῖν έκ βάθοων, τοιούτου τέλους έτυχεν.

LXIII. 'Ημέραις δε ολίγαις υστερον εξελθόντες

εἰς τὴν ὕπαιθοον Ῥωμαῖοι πολλῆ στρατιὰ τῶν ὑπάτων ἀγόντων ἀμφοτέρων, καὶ προελθόντες ἄχρι τῶν 20
ὅρων τῆς σφετέρας κατεστρατοπέδευσαν ἐπὶ λόφοις
δυσίν, ἴδιον ἑκατέρου τῶν ὑπάτων στρατόπεδον ἐπὶ
τοῖς ἐρυμνοτάτοις καταστησαμένου. οὐ μὴν ἔδρασάν
γε οὕτε μεῖζον οὕτε ἔλαττον, ἀλλ' ἀνέστρεψαν ἄπρακτοι, καίτοι καλὰς ἀφορμὰς δόντων αὐτοῖς τῶν πολε- 25
μίων δρᾶσαί τι γενναῖον. πρότεροι γὰρ ἔτι τούτων
Οὐολοῦσκοί τε καὶ Αἰκανοὶ στρατὸν ἐπὶ τὴν Ῥωμαίων
γῆν ἤγαγον γνώμην ποιησάμενοι μὴ ἀνεῖναι τὸν καιρόν, ἀλλ' ἔως ἔτι καταπεπλῆχθαι τὸ ἀντίπαλον ἐδό1655 κουν χωρεῖν ἐπ' αὐτό, ὡς καὶ ἑκούσιον διὰ δέος πα- 30
ραστησόμενον. στασιάσαντες δὲ περὶ τῆς ἡγεμονίας
κατ' ἀλλήλων, τὰ ὅπλα ῆρπασαν καὶ συμπεσόντες ἐμά-

χοντο, ούτε κατά τάξιν ούτε έκ παραγγέλματος, άλλά φύρδην και άναμίξ, ώστε πολύν έξ άμφοιν γενέσθαι φόνον και εί μη δύς ὁ ηλιος έφθασεν, απασαι αν αὐτῶν αί δυνάμεις διεφθάρησαν. τῆ δὲ νυκτὶ λυούση 5 τὸ νείχος ἀκούσιοι είξαντες διεκρίθησάν τε ἀπ' ἀλλήλων καὶ ἐπὶ τοὺς ἰδίους χάρακας ἀπηλλάγησαν εωθεν δε αναστήσαντες τας δυνάμεις απήεσαν εκάτεροι έπι τὰ σφέτερα. οι δε υπατοι παρά τε αύτομόλων και αιχμαλώτων οι παρ' αὐτὸ τὸ ἔργον ἀπέ-10 δρασαν ακούσαντες, οία κατέσχε λύσσα και θεοβλάβεια τὰ πολέμια, οὖτε συνεπέθεντο τῷ κατ' εὐχὴν δοθέντι καιρώ τριάκοντα σταδίων οὐ πλείον ἀπέχοντες, ούτε ἀπιόντας έδίωξαν έν φ κεκμηκότας καὶ τραυματίας και όλίγους έκ πολλών και άτάκτους χω- 1656 15 φοῦντας ἀκραιφνεῖς αὐτοί καὶ σὺν κόσμφ ἐπόμενοι όαδίως αν διέφθειραν πασσυδί. λύσαντες δε καὶ αὐτοί τοὺς χάρακας ἀπήεσαν είς τὴν πόλιν είτε άρκούμενοι τῷ παρὰ τῆς τύχης δοθέντι ἀγαθῷ, εἴτε ού πιστεύοντες άνασκήτω στρατιά τη σφετέρα, είτε 20 περί πολλοῦ ποιούμενοι τὸ μηδε όλίγους τῶν σφετέοων αποβαλείν. αφικόμενοι δε είς την πόλιν εν αίσχύνη πολλη ήσαν δειλίας δόξαν έπὶ τῷ ἔργῷ φεοόμενοι και ούδεμίαν έξοδον έτι ποιησάμενοι παρέ-

δοσαν τοῖς μεθ' ἐαυτοὺς ὑπάτοις τὴν ἀρχήν.

LXIIII. Τῷ δ' ἔξῆς ἐνιαυτῷ Γάιος μὲν ᾿Ακύλλιος καὶ Τίτος Σίκκιος, ἄνδρες ἔμπειροι πολέμων, τὴν ὑπατείαν παρειλήφεσαν. ἡ δὲ βουλὴ προθέντων λόγον περὶ τοῦ πολέμου τῷν ὑπάτων πρῶτον ἐψηφίσατο πρεσβείαν πέμψαι πρὸς Ἔρνικας αἰτήσουσαν 30 ὡς παρὰ φίλων τε καὶ ἐνσπόνδων δίκας νομίμους:

ους παρα φικών τε και ενοπονοών οικάς νομιμούς ήδίκητο γάρ ή πόλις ὑπ' αὐτῶν κατὰ τὴν Οὐολού- 1657 σκών τε καὶ Αἰκανῶν ἐπιστρατείαν ληστείαις τε καὶ

καταδοομαίς της όμορούσης αὐτοίς γης. έως δ' αν τὰς παρ' ἐκείνων λάβωσιν ἀποκρίσεις, στρατιὰν ὅσην δύνανται πλείστην καταγράφειν τους υπάτους καλ τούς συμμάχους πρεσβειών άποστολαϊς παρακαλείν σττόν τε καί οπλα και χρήματα και τάλλα όσων έδει 5 τῷ πολέμφ διὰ πολυχειρίας παρασκευάσασθαι καὶ ἐν τάχει. ώς δε ἀπήγγειλαν αύτοις ἀναστρέψαντες οί πρέσβεις ας παρα των Έρνίκων ελαβου αποκρίσεις, ότι συνθήμας μέν ου φασιν αυτοίς είναι πρός Ρωμαίους ποινή γενομένας οὐδέποτε, τὰς δὲ πρὸς βα- 10 σιλέα Ταρκύνιον δμολογίας αἰτιῶνται λελύσθαι τήν τε άρχην άφαιρεθέντος έκείνου και τεθνηκότος έπί της ξένης εί δέ τινες άρπαγαί και καταδρομαί της χώρας έγένοντο διὰ ληστηρίων οὐκ ἀπὸ κοινῆς γνώ-μης γεγονέναι λέγουσιν, ἀλλ' ίδιωτῶν ἀδικήματα 15 1658 μετιόντων τὰ ἴδια, καὶ οὐδὲ τοὺς ταῦτα δράσαντας παρέχειν οδοί τ' είσιν έπι δίκην, ετερα και αὐτοι τοιαύτα πεπονθέναι λέγοντες και άντεγκαλούντες, ασμενοί τέ είσι δέχεσθαι τον πόλεμον: ταῦτα ή βουλή μαθούσα έψηφίσατο νείμασθαι τήν καταγρα- 20 φείσαν έκ τῶν νεωτέρων στρατιὰν τριχῆ τούτων δὲ τὴν μὲν μίαν ἄγοντα Γάζον 'Ακύλλιον τὸν ὕπατον όμόσε τῆ Εονίκων στοατιᾶ χωρείν καὶ γὰο έκείνοι ἤδη ήσαν ἐν τοις ὅπλοις τὴν δὲ έτέραν Τίτον Σίκκιον έπλ Οὐολούσκους ἄγειν, τὸν ετερον τῶν ὑπάτων. 25 την δε λοιπην τρίτην μερίδα παραλαβόντα Σπόριον Λάρκιον, δς ην αποδεδειγμένος ύπο των ύπατων επαρχος την έγγιστα της πόλεως χώραν φυλάττειν τούς δὲ ὑπὲο τὸν στρατιωτικὸν κατάλογον, ὅσοι δύναμιν εἰχον ἔτι βαστάζειν ὅπλα, ταχθέντας ὑπὸ σημαίαις 30 τάς τε ἄκρας φρουρείν τῆς πόλεως καὶ τὰ τείχη, μή τις αλφνίδιος πολεμίων γένηται έφοδος έξεστρατευμένης τῆς νεότητος ἀθρόας ἡγείσθαι δὲ τῆς 1659 δυνάμεως ταύτης Αὖλον Σεμπρώνιον ᾿Ατρατῖνον, ἄνδρα τῶν ὑπατικῶν. ἐγίνετο δὲ ταῦτα οὐ διὰ μακροῦ.

LXV. 'Ακύλλιος μέν ούν ατερος των υπάτων έν τη Ποαινεστηνών χώρα του Έρνίκων στρατον ύπομένοντα καταλαβών άντικατεστρατοπέδευσεν ώς έδύνατο μάλιστα άγχοτάτω, σταδίους άπο τῆς Ῥώμης ἀποσχών ὀλίγφ πλείους διακοσίων τοίτη δὲ ἀφ' ἦς 10 κατεστρατοπέδευσεν ἡμέρα, προελθόντων ἐκ τοῦ χάοακος τῶν Εονίκων εἰς τὸ πεδίον ἐν τάξει καὶ τὰ σημεία ἀράντων τῆς μάχης, ἀντεξῆγε καὶ αὐτὸς τὴν δύναμιν έν πόσμφ τε καί κατά τέλη. έπεί δὲ ἀγχοῦ έγενοντο αλλήλων έθεον αλαλάξαντες όμόσε, πρώτον 15 μεν οί ψιλοί σαυνίων τε βολαίς και τοξεύμασι και λίθοις ἀπὸ σφενδόνης μαχόμενοι, καὶ πολλὰ τοαύ-ματα ἔδοσαν ἀλλήλοις Επειτα Ιππεῖς Ιππεῦσι συοοάττουσι κατ' Ιλας έλαύνοντες καλ τὸ πεζὸν τῷ πεζῷ κατὰ σπείρας μαχόμενον. Ενθα δή καλὸς άγῶν ἦν 1660 20 έκθύμως άμφοτέρων άγωνιζομένων, καὶ μέχρι πολλοῦ διέμενον οὐδέτεροι τοῖς ετέροις τοῦ χωρίου εν ῷ ἐτάχθησαν είκοντες. Επειτα ή Ρωμαίων ήρξατο κάμνειν φάλαγξ, οἶα διὰ πολλοῦ τοῦ μεταξὺ χρόνου τότε ποῶτον ἡναγκασμένη ὁμιλεῖν πολέμφ. τοῦτο συνι-25 δων Ακύλλιος έκέλευσε τους ακμήτας έτι καί είς αὐτὸ τοῦτο φυλαττομένους ὑπὸ τὰ κάμνοντα τῆς φάλαγγος ύπελθείν μέρη, τους δε τραυματίας καί τους ἀπειοημότας ὀπίσω της φάλαγγος ἀπιέναι. οί δε Έρνικες ώς έμαθον κινουμένους αὐτῶν τοὺς λό-30 χους φυγής τε ἄρχειν τοὺς Ῥωμαίους ὑπέλαβον, καὶ παρακελευσάμενοι άλλήλοις έμβάλλουσι πυκνοίς τοίς

λόχοις είς τὰ κινούμενα τῶν πολεμίων μέρη, καὶ οί

αποαιφνείς των Ρωμαίων επιόντας αὐτούς δέχονται καί ην αύθις έξ ύπαρχης άμφοτέρων έκθύμως άγωνιζομένων μάχη καφτερά και γάρ οί των Έρνίκων έξεπληφούντο λόχοι τοις ακμήσιν ύποπεμπομένοις είς 1661 τὰ κάμνοντα ὑπο τῶν ἡγεμόνων. ἐπειδὴ δὲ περὶ δεί- 5 λην όψίαν ην ήδη, παρακαλέσας τους ίππεις ὁ ῦπατος νυνί δη ανδρας αγαθούς γενέσθαι, εμβάλλει τοτς πολεμίοις κατά τὸ δεξιὸν κέρας αὐτὸς ἡγούμενος τῆς ίλης. of δε όλίγον τινά δεξάμενοι χρόνον αὐτούς έγκλίνουσι, καὶ γίνεται φόνος ένταῦθα πολύς. τὸ μὲν 10 οὖν δεξιὸν τῶν Εονίκων κέρας ἐπόνει τε ἤδη καὶ έξέλειπε την τάξιν, τὸ δ' εὐώνυμον ἔτι ἀντείχε καὶ περιην του 'Ρωμαίων δεξιου' μετ' ολίγον μέντοι καλ τουτο ενέδωκεν. ὁ γὰρ 'Ακύλλιος τους ἀρίστους τῶν νέων ἐπαγόμενος παρεβοήθει κάκει παραθαρούνων 15 τε και έξ ονόματος άνακαλών τους είωθότας έν ταίς ποίν ἀριστεύειν μάχαις, τά τε σημεῖα τῶν λόχων, όσοι μη έρρωμένως έδόκουν αμύνεσθαι, παρά των σημειοφόρων άρπάζων είς μέσους έρρίπτει τους πολεμίους, ΐνα τὸ δέος αὐτοὺς τῆς ἐννόμου τιμωρίας, 20 εί μη ανασώσαιντο τας σημαίας, ανδρας αγαθούς είναι αναγκάση τῷ τε κάμνοντι αὐτὸς παρεβοήθει 1662 μέρει ἀεί, ἕως έξέωσε τῆς στάσεως καὶ δάτερον κέρας. ψιλωθέντων δε των ακρων οὐδε τὰ μέσα παρέμεινε. φυγή δή τῶν Έρνίκων τὸ μετὰ τοῦτο ἐγί- 25 νετο έπι τὸν χάρακα τεταραγμένη τε και ἄκοσμος, καὶ οί Ρωμαΐοι αὐτοῖς κτείνοντες ἡκολούθουν. τοσαύτη δ' ἄρα προθυμία παρά τὸν τότε ἀγῶνα τῆ Ῥωμαίων στρατιά ένέπεσεν, ώστε και του χάρακος των πολεμίων πειρασθαί τινας έπιβαίνειν ώς έξ ἐφόδου χει- 30 οωσομένους ών ούκ ασφαλή την προθυμίαν ούδ' έν τω συμφέροντι γιγνομένην δρών δ υπατος, σημαίνειν κελεύσας τὸ ἀνακλητικὸν κατεβίβασε τοὺς ὁμόσε χωροῦντας ἄκοντας ἀπὸ τῶν ἐρυμάτων, δείσας μὴ ἐξ ὑπερδεξιῶν βαλλόμενοι σὺν αἰσχύνη τε καὶ μετὰ μεγάλης βλάβης ἀναγκασθῶσιν ὑποχωρεῖν, 5 ἔπειτα καὶ τὴν ἐκ τῆς προτέρας νίκης εὔκλειαν ἀφανίσωσι. τότε μὲν οὖν ἤδη καὶ γὰρ ἦν περὶ δύσιν ἡλίου χαίροντές τε καὶ παιανιζοντες οί Ῥωμαῖοι κατεστρατοπέδευσαν.

LXVI. Τῆ δ' ἐπιούση νυκτὶ ψόφος τε ἠκούετο 1663 10 πολύς έκ τοῦ χάρακος τῶν Έρνίκων καὶ βοή, καὶ πολλά έφαίνετο σέλα λαμπάδων. ἀπογνόντες γὰρ ἔτι άνθέξειν έτέρα μάχη καταλιπείν τὸν χάρακα έγνωσαν αὐτοκέλευστοι καὶ τὸ ποιῆσαν αὐτῶν τὴν ἀταξίαν καὶ βοὴν τοῦτο ἦν. ὡς γὰρ ἔκαστοι δυνάμεως 15 είχον και τάχους έφευγον έπιβοῶντές τε άλλήλους και επιβοώμενοι, των δε ύπολειπομένων δια τραύματα η νόσους οίμωγας και λιτανείας έν οὐδενὶ λόγφ τιθέμενοι. τοῦτο άγνοοῦντες οί Ρωμαίοι, πεπυσμένοι δὲ παρὰ τῶν αίχμαλώτων πρότερον, ὅτι δύνα-20 μις Έρνίκων ετέρα μέλλοι βοηθός ηξειν τοῖς σφετέφοις, καὶ τὴν βοήν τε καὶ ταραχὴν ἐπὶ τῆ ἐκείνων άφίξει γεγονέναι νομίζοντες, τά τε οπλα άνέλαβον καὶ τὸν χάρακα περιστεφανώσαντες, μή τις έφοδος αύτοις γένοιτο νύκτως, τοτέ μεν ὅπλων κτύπον 25 ἐποίουν ἀθρόοι, τοτὲ δὲ ὥσπερ εἰς μάχην ὁρμώμενοι 1664 θαμινά έπηλάλαζον. τοις δε Ερνιξι και ταυτα δέος μέγα παρείχε, καὶ ώς διωκόμενοι πρὸς τῶν πολεμίων σποράδες ἄλλοι κατ' ἄλλας όδους ἔθεον. ήμέρας δὲ γενομένης, έπειδη ἀπήγγειλαν. αὐτοῖς οί πεμφθέντες 30 έπι την κατασκοπην ιππείς, ώς ούτε δύναμις έτέρα παρήει σύμμαχος τοῖς πολεμίοις, οῖ τε τῆ προτέρα παραταξάμενοι μάχη πεφεύγασιν, έξαγαγών την δύναμιν ὁ ἀκύλλιος τόν τε χάρακα τῶν πολεμίων αίρετ μεστὸν ὄντα ὑποζυγίων τε καὶ ἀγορᾶς καὶ ὅπλων, καὶ τοὺς τραυματίας αὐτῶν οὐκ ἐλάττους ὅντας τῶν πεφευγότων λαμβάνει, τήν τε ἵππον ἐκπέμψας ἐπὶ τοὺς ἐσκεδασμένους ἀνὰ τὰς ὁδούς τε καὶ τὰς ῦλας πολλῶν γίνεται σωμάτων ἐγκρατής καὶ τὸ λοιπὸν ἤδη τὴν Ἑρνίκων γῆν ἐπήει λεηλατῶν ἀδεῶς, οὐδενὸς ἔτι ὑπομένοντος εἰς χεῖρας ἰέναι. ταῦτα μὲν ἀκύλλιος ἔδρασεν.

LXVII. Ο δ' ετεφος των υπάτων Τίτος Σίκκιος, 10 665 ό πεμφθείς έπι Οὐολούσκους, ὅσον ἡν κράτιστον τῆς δυνάμεως μέρος ἀναλαβῶν εἰς τὴν Οὐελιτρανῶν χώραν εἰσέβαλεν. ἐνταῦθα γὰρ ἡν Τύλλος "Αττιος ὁ τῶν Οὐολούσκων ἡγεμών τὴν ἀκμαιοτάτην συσκευασάμενος στρατιάν, γνώμην έχων τὰ συμμαχικὰ 'Pω- 15 μαίων κακῶσαι πρῶτον, ῶσπερ ὁ Μάρκιος ἔδρασεν ὅτ' ἤρχετο τοῦ πολέμου, δόξας ἐν τῷ αὐτῷ φόβῷ Ρωμαίους έτι διαμένειν και μηδεμίαν τοις ύπεο αύτων κινδυνεύουσι πέμψειν έπικουρίαν. ώς δε άφθησάν τε και είδον άλλήλας αι δυνάμεις, οὐδὲν ἔτι 20 αναβαλόμεναι συνήεσαν είς τὸ αὐτό. ἦν δὲ ὁ χῶρος ό μεταξύ των στρατοπέδων, ἐν ικ τὴν μάχην ἔδει γενέσθαι, λόφος πετρώδης πολλαχή περικατεαγώς, ενθα ούδετέροις ή ιππος έμελλεν έσεσθαι χρησίμη. μαθόντες δε τοῦτο οι τῶν Ρωμαίων Ιππεῖς καὶ ἐν αἰσχύνη 25 θέμενοι, εί παρόντες τῷ ἀγῶνι μηδὲν προσωφελή-1666 σουσιν, έδέοντο τοῦ ὑπάτου προσελθόντες ἀθρόοι, έασαι σφας καταβάντας ἀπὸ τῶν ἵππων μάχεσθαι πεζούς, εί τουτο αὐτῷ δοκεί κράτιστον είναι. κάκείνος πολλά έπαινέσας αὐτοὺς καταβιβάζει τε ἀπὸ 80 τῶν ἴππων, καὶ σὺν έαυτῷ τεταγμένους εἶχεν ἐπισκόπους τε καὶ ἐπανορθωτὰς τοῦ κάμνοντος ἐσομέ-

νους καὶ έγένοντο τῆς τότε νίκης λαμπρᾶς σφόδρα γενομένης ούτοι Ρωμαίοις αίτιοι. το μεν γαο πεζον άμφοτέρων πλήθει τε άνθρώπων ώς μάλιστα ήν καὶ όπλισμοῖς όμοιότροπον, τάξεως τε κόσμω καὶ 5 μάχης έμπειρία κατά τε έπαγωγάς και ύποχωρήσεις πληγάς τε αυ καί φυλακάς παραπλήσιου. μετέμαθου γάρ οί Οὐολοῦσκοι πάντα τὰ πολέμια, έξ οῦ Μάρκιον έσγον ήγεμόνα, καὶ εἰς τὰ Ῥωμαίων προσεχώρησαν έθη. διέμενον ούν έπὶ πλεϊστον χρόνον τῆς ἡμέρας 10 άγχωμάλως αί φάλαγγες άγωνιζόμεναι, καὶ ή τοῦ χωρίου φύσις ἀνώμαλος οὖσα έκατέροις πολλὰ εἰς το πλεουεκτείν κατ' άλλήλων παρείχετο. οί δὲ ίππεζς 10 των Ρωμαίων διχή νείμαντες έαυτούς, οί μεν κατά τὰ πλάγια τῶν πολεμίων ἀπὸ τοῦ δεξιοῦ κέρως ἐμ-15 βάλλουσιν, οί δὲ περιελθόντες ἀπὸ τοῦ λόφου τοῖς κατόπιν επιρράττουσιν. Επειθ' οί μεν είσακοντίζοντες τὰς λόγχας, οί δὲ τοὺς ὁμόσε χωροῦντας τοῖς ίππικοῖς ξίφεσι μακροτέροις οὖσι κατὰ βραχιόνων παίοντες καὶ παρὰ τὰς ἀγκύλας καταφέροντες, πολ-20 λών μεν τας [άμυνομένας, η σκεπούσας τα σώματα] γείρας αυτοίς σκεπάσμασί τε καὶ άμυντηρίοις ἀπέκοπτον, πολλούς δὲ γονάτων τε καὶ ἀστραγάλων πληγαίς βαθείαις από πρατίστης βάσεως έρρίπτουν ήμιθανείς. περιειστήκει τε πάντοθεν τοίς Οὐολού-25 σχοις τὸ δεινόν έκ μὲν γὰρ τῶν κατὰ πρόσωπον οί πεζοί αὐτοῖς ἐνέκειντο, ἐκ δὲ τῶν πλαγίων τε καὶ τῶν κατόπιν οί ίππεζς, ώστε ύπερ δύναμιν άγαθοί γενόμενοι καὶ πολλά ἔργα τόλμης τε καὶ ἐμπειρίας ἀπο-16 δειξάμενοι, μικρού δείν πάντες οί τὸ δεξιὸν κέρας 30 έχουτες κατεκόπησαν. οί δ' έν μέση τε τῆ φάλαγγι τεταγμένοι καὶ έπὶ τοῦ έτέρου κέρως, ἐπειδή τὸ δεξιόν τε παρερρηγμένον είδον και τον αὐτον τρόπον

έπιόντας σφίσι τους των Ρωμαίων ίππεϊς, έξελίξαντες τούς λόχους βάδην ἀπεχώρουν έπὶ τὸν χάρακα, καί οί των Ρωμαίων ίππεῖς ἐν τάξει ἡκολούθουν. έπει δε πρός τῷ ἐρύματι ήσαν, ετέρα γίνεται μάχη 5 τῶν [ππέων ἐπιβαινόντων τοῖς περισταυρώμασι κατά πολλά μέρη του χάρακος όξετα καὶ παλίντροπος. πονουμένων δε των Ρωμαίων ο υπατος κελεύσας τοῖς πεζοῖς ύλην προσενέγκαντας ἀποχῶσαι τὰς τάφρους, πρώτος έχώρει κατά τὸ έπίβατον έχων τούς 10 αρίστους των ίππέων έπὶ τὰς έχυρωτάτας τοῦ χάοακος πύλας άναστείλας δὲ τοὺς πρὸ αὐτῶν μαγομένους καὶ τοὺς καταρράκτας τῶν πυλῶν διακόψας έντὸς έγεγόνει τῶν έρυμάτων, καὶ τοὺς ἐπιόντας τῶν σφετέρων πεζών έδέχετο. Τύλλος δὲ "Αττιος έχων 15 τους έρρωμενεστάτους και ευτολμοτάτους Ουολούσκων όμόσε αὐτῷ χωρεί καὶ πολλὰ ἔργα γενναία άποδειξάμενος ήν γὰο άγωνιστής μὲν πολέμων 1669 σφόδοα ἄλκιμος, στοατηγήσαι δὲ οὺχ Ικανός ὑπὸ κόπου τε καὶ πλήθους τοαυμάτων καταπονηθείς ἀπο-20 θνήσκει. τῶν δὲ ἄλλων Οὐολούσκων, ἐπειδὴ ὁ χάραξ ήλίσκετο, οί μεν άγωνιζόμενοι κατεκόπησαν, οί δε τά οπλα δίψαντες προς ίκεσίας των κεκρατηκότων έτράπουτο, όλίγοι δέ τινες έπὶ τὰ οίκετα φεύγοντες άπεσώθησαν. άφικομένων δὲ εἰς τὴν Ῥώμην ἀγγέλων 25 ους απέστειλαν οί υπατοι μεγίστη χαρά τον δημον κατέσχε, και αὐτίκα τοῖς μὲν θεοῖς χαριστηρίους έψηφίσαντο θυσίας, τοῖς δὲ ὑπάτοις τὴν τῶν θριάμβων τιμήν προσέθεσαν ού μέντοι την αὐτήν γε άμφοτέροις άλλὰ Σικκίω μέν, ἐπειδὴ φόβου μείζονος 30 ἠλευθερωκέναι ἐδόκει τὴν πόλιν τὸν Οὐολούσκων ύβριστήν καθελών στρατόν και τον ήγεμόνα αὐτῶν άποκτείνας την μείζονα πομπην έψηφίσαντο καί

εἰσήλασεν ὁ ἀνὴο ἄγων τὰ λάφυρα καὶ τοὺς αἰχμαλώτους καὶ τὴν συναγωνισαμένην δύναμιν ἄρματι
παρεμβεβηκώς χρυσοχαλίνων ἵππων τὴν βασιλικὴν
ἤμφιεσμένος ἐσθῆτα, ὡς περὶ τοὺς μείζονας θριάμ5 βους νόμος. ᾿Ακυλλίω δὲ τὸν ἐλάττονα θρίαμβον 16'
ἀπέδοσαν, ὃν αὐτοὶ καλοῦσιν οὐαστήν δεδήλωται δέ
μοι διὰ τῶν προτέρων, ἢν ἔχει διαφορὰν οὖτος πρὸς
τὸν μείζονα καὶ εἰσῆλθεν ὁ ἀνὴρ πεζὸς τὰ λοιπὰ
τῆς πομπῆς ἐπαγύμενος. καὶ τὸ ἔτος τοῦτο ἐτε10 λεύτα.

LXVIII. Οι δε παρά τούτων την ύπατειαν παφαλαβόντες Πόπλιος Οὐεφγίνιος και Σπόφιος Κάσσιος τὸ τρίτον τότε ἀποδειχθεὶς ὖπατος, τάς τε πολιτικάς και τάς συμμαχικάς άναλαβύντες δυνάμεις 15 έξηγον είς την υπαιθρον, Ούεργίνιος μεν έπλ τάς Αἰκανῶν πόλεις, Κάσσιος δὲ ἐπὶ τὰς Ερνίκων τε καὶ Οὐολούσαων, αλήρω διαλαχύντες τὰς ἐξόδους. Αἰκα-16 νοὶ μὲν οὐν ὀχυρώσαντες τὰς πόλεις καὶ τὰ πλείστου άξια έκ τῶν ἀγοῶν ἀνασκευασάμξὖσι, τήν τε γῆν 20 περιεώρων δηουμένην και τὰς αὐλᾶς έμπιμπραμένας. ώστε κατά πολλήν εὐπέτειαν ὁ Οψεργίνιος ὅσην ἐδύνατο πλείστην αὐτῶν γῆν κείρας τε καὶ λωβησάμενος, έπειδη ούδεις ύπεο αὐτης εξήει μαχούμενος ἀπηγε την στοατιάν. Οὐολοῦσκοι δε και Ερνικες έφ' 25 οῦς ὁ Κάσσιος ἐστράτευσε γνώμην μὲν ἐποιήσαντο δηουμένης της χώρας ύπεροραν και συνέφυγον είς τας πόλεις ου μην έμειναν γε έν τοις έγνωσμένοις χώρας τε άγαθης κειρομένης, ην ού ραδίως άνακτήσασθαι έτι ηλπισαν, οίκτω ύπαχθέντες, καὶ τοίς 30 έρύμασιν ού σφόδρα έχυρης ούσιν είς ἃ καταπεφεύγασιν απιστούντες, αλλα ποεσβείας απέστειλαν πρός τον υπατον ύπερ καταλύσξως του πολέμου δεησό72 μενοι. Οὐογορακοι ήξη πόρτεδοι, και θατίον ορίοι τῆς εἰρήνης ἔτυχον, ἀργύριον τε δόντες ὅσον αὐτοὶς ο υπατος έταξε και τάλλα δσων έδει τη στρατιά πάντα ύπηφετήσαντες και ούτοι μεν ύπήκοοι Ρωμαίοις έσεσθαι ώμολόγησαν ούθενὸς έτι μεταποιού- 5 μενοι των ίσων. Έρνικες δε υστεροι, έπειδή μεμονωμένους έαυτοὺς είδον, ὑπὲο είρήνης τε καὶ φιλίας διελέγοντο πρός τον υπατον. δ δε Κάσσιος πολλην κατηγορίαν πρὸς τοὺς πρέσβεις κατ' αὐτῶν διαθέμενος, πρώτον έφη δείν αὐτοὺς τὰ τών κεκρατημέ- 10 νων τε και ύπηκόων ποιήσαντας, τότε διαλέγεσθαι περί φιλίας των δε πρεσβευτών ποιήσειν τὰ δυνατὰ καὶ μέτρια λεγόντων, ἐκέλευσεν αὐτοῖς ἀργύριόν τε δ κατ' ἄνδρα τοις στρατιώταις είς όψωνιασμόν έθος ην εξ μηνών δίδοσθαι καὶ διὰ μηνὸς τροφὰς 15 173 αποφέρειν. Εως δ' αν ταῦτα συμπορίσωσι τάξας τινά χρόνον ήμερων, άνοχὰς αὐτοῖς ἐδίδου τοῦ πολέμου. ὑπηρετησάντων δ' αὐτοὶς ἄπαντα τῶν Έρνίκων διὰ τάχους και μετὰ προθυμίας, και τοὺς περί της φιλίας διαλεξομένους αποστειλάντων αύθις, έπαι- 20 νέσας αὐτοὺς ὁ Κάσσιος ἀνέπεμψεν ἐπὶ τὴν βουλήν. τοις δ' έκ του συνεδρίου πολλά βουλευσαμένοις έδοξε δέχεσθαι μεν τους ανδρας είς φιλίαν, έφ' οίς δε γενήσονται δικαίοις αί πρὸς αὐτοὺς συνθηκαι, Κάσσιου τὸυ ὅπατου γυῶναί τε καὶ στησαι ὅ τι δὲ ἂυ 25 έκείνω δόξη, τοῦτ' είναι σφίσι κύριον.

LXVIIII. Ταῦτα τῆς βουλῆς ψηφισαμένης, ἀναστοξέψας εἰς τὴν πόλιν ὁ Κάσσιος θρίαμβον κατάγειν ήξίου δεύτερον, ὡς τὰ μέγιστα τῶν ἐθνῶν κεδιχειρωμένος, χάριτι μᾶλλον ἁρπάζων τὸ τίμιον ἢ τῷ 30 δικαίω λαμβάνων, ος οὖτε πόλεις κατὰ κράτος ἑλὼν ἐκ τειχομαχίας, οὖτ' ἐν ὑπαίθρω μάχη στρατιὰν πο

λεμίων τρεψάμενος, αίχμάλωτα καί σκύλα οίς κοσμείται θρίαμβος έμελλε κατάγειν. τοιγάρτοι δόξαν αὐθαδείας καὶ τοῦ μηδὲν ἔτι τῶν ὁμοίων τοῖς ἄλλοις φρονείν τοῦτο τὸ ἔργον αὐτῷ πρῶτον φθόνον ἤνεγκε. 5 διαπραξάμενος δε τον θρίαμβον αύτῷ δοθήναι τὰς πρὸς Ερνικας έξήνεγκεν ὁμολογίας αὐται δ' ήσαν αντίγραφοι των πρός Λατίνους γενομένων. έφ' αίς πάνυ ήχθοντο οί ποεσβύτατοί τε καλ τιμιώτατοι καλ δι' ὑποψίας αὐτὸν ἐλάμβανον, οὐκ άξιοῦντες τῆς 10 ίσης τιμής τοίς συγγενέσι Λατίνοις τοὺς ἀλλοεθνεῖς Έρνικας τυγχάνειν, ούδε τοις πολλά εύνοίας έργα έπιδειξαμένοις τους μηδ' ότιοῦν άγαθον δεδρακότας των αὐτων φιλανθρώπων μετέχειν, τη τε ὑπερδψία τοῦ ἀνδρὸς ἀχθόμενοι, ὃς ὑπὸ τῆς βουλῆς τιμηθείς 15 ούκ άντετίμησεν αὐτὴν τοῖς ἴσοις, οὐδὲ μετὰ κοινῆς 167 γνώμης τῶν συνέδοων ἀλλ' ὡς αὐτῷ ἐδόκει γράψας έξήνεγαε τὰς ὁμολογίας. ἦν τε ἄρα τὸ ἐν πολλοῖς εὐτυχεῖν σφαλερον ἀνθρώπω χρημα καὶ ἀσύμφορον αὐχήματός τε γὰο ἀνοήτου πολλοῖς αἴτιον γενόμενον 20 λανθάνει καλ έπιθυμιών άρχηγον έκβαινουσών την άνθοωπίνην φύσιν δ και τῷ ἀνδρι ἐκείνῷ συνέβη. τρισί γαρ υπατείαις και δυσί θριάμβοις μόνος τῶν τότε ανθρώπων ύπὸ τῆς πόλεως τετιμημένος, σεμνότερου έαυτου ήγε και μουαρχικής έξουσίας έλάμβανε 25 πόθον ένθυμούμενος δὲ ὅτι τοῖς βασιλείας ἢ τυραννίδος έφιεμένοις δάστη τε και ασφαλεστάτη πασών έστιν όδὸς ή τὸ πλήθος εὐεργεσίαις τισὶν ὑπαγομένη καὶ έκ τῶν χειρῶν τοῦ διδόντος τὰ κοινὰ σιτεζοθαι έθίζουσα, ταύτην έτράπετο και αὐτίκα οὐθενί 16 30 προειπών ήν γάρ τις χώρα δημοσία πολλή παρημελημένη τε και ύπὸ των εύπορωτάτων κατεχομένη, ταύτην έγνω τῷ δήμω διανέμειν. καὶ εί μὲν ἄχρι

τουδε έλθων ήρκέσθη, τάχα αν αυτώ κατά νουν το ξογον έχωρησε νυν δε πλειόνων όρεγόμενος στάσιν ου μικράν ήγειρεν, έξ ής ουκ ευτυχές το τέλος αυτώ συνέβη. Λατίνους τε γάρ ήξίου τη καταγραφή της χώρας συμπεριλαμβάνειν και τους νεωστί προσλη- 5

φθέντας είς την πολιτείαν Έρνικας.

LXX. Οἰκεῖα έαυτο παρασκευάσαι τὰ έθνη ταῦτα διανοηθείς τῆ μετὰ τὸν θοίαμβον ἡμέρα συνεκάλεσε τὸ πληθος είς ἐκκλησίαν καὶ παρελθών ἐπὶ τὸ βημα, ώς έθος έστι ποιείν τοίς τεθοιαμβευκόσι, πρώτον 10 μεν αποδέδωκε τον ύπεο των πραχθέντων αύτω λόγου. ού κεφάλαια ην ταύτα ότι της μεν πρώτης τυπατείας τυχών το Σαβίνων έθνος άντιποιούμενον της ήγεμονίας μάγη νικήσας ύπήκοον ήνάγκασε Ρωμαίοις γενέσθαι άποδειχθείς δὲ το δεύτερον ύπατος 15 την έμφύλιον έπαυσε της πόλεως στάσιν και κατήγαγε του δήμου είς την πατρίδα, Λατίνους δε συγγενείς μεν όντας της Ρωμαίων πόλεως, άελ δε της ηγεμονίας και της δόξης αὐτη φθονοῦντας, είς φιλότητα συνήγαγε τῆς ἰσοπολιτείας μεταδούς, ώστε μη- 20 εέτι ἀντίπαλον, άλλὰ πατρίδα τὴν Ῥώμην νομίζειν. τρίτου δε καταστάς έπι την αύτην άρχην Οὐολούσκους τε ήνάγκασε φίλους άντι πολεμίων γενέσθαι καί τὸ Έρνίκων έθνος μέγα τε καὶ ἄλκιμον καὶ πλησίου σφούν κείμενου βλάπτειν τε καὶ ώφελεῖν τὰ μέ- 25 γιστα ξκανώτατον έκούσιον ύπηγάγετο. ταῦτά τε δή και τὰ όμοια τούτοις διεξελθών ήξίου τὸν δημον έαυτώ προσέχειν τὸν νοῦν, ώς παρά πάντας τοὺς ἄλλους πρόνοιαν έχοντι του κοινού καὶ είς τὸν λοιπὸν έξοντι γρόνον. τελευτών δε του λόγου τοσαύτα έφη 30 και τηλικαύτα άγαθά ποιήσειν τον δημον, ώστε 18 απαντας ύπερβαλέσθαι τούς έπαινουμένους έπὶ τῶ

φιλείν και σώζειν τὸ δημοτικόν και ταῦτα έφη ποιήσειν ούκ είς μακράν. διαλύσας δε την έκκλησίαν και χρόνου οὐδε ἀκαριαῖου διαλιπών τῆ κατόπιν ήμερα συνεκάλει την βουλην είς το συνέδριον ορθην 5 και περίφοβον οὐσαν ἐπὶ τοῖς ὁηθεῖσιν ὑπ' αὐτοῦ λόγοις καλ ποιν ετέρου τινός ἄρξασθαι λόγου την ἀπόροητον ἐν τῷ δήμῷ φυλαχθεϊσαν γνώμην εἰς μέσον έφερεν, άξιῶν τοὺς βουλευτάς, ἐπειδὴ πολλὰ ὁ δημος τη πόλει χρήσιμος γέγονε τὰ μὲν είς την έλευ-10 θερίαν τὰ δ' εἰς τὸ ἐτέρων ἄρχειν συλλαβόμενος, πρόνοιαν αὐτοῦ ποιήσασθαι, τήν τε χώραν αὐτῷ νείμαντας όση πολέμφ πρατηθείσα λόγφ μεν ήν δημοσία, ἔργφ δὲ τῶν ἀναιδεστάτων τε καὶ σὺν οὐδενὶ δικαίφ κατεσχηκότων πατρικίων, καὶ τῆς ὑπὸ Γέ-15 λωνος τοῦ Σικελίας τυράννου πεμφθείσης σφίσι δωοεάς σιτικής, ην προίκα δέον απαντας διανείμασθαι τους πολίτας ώνητην ελάμβανον οί πένητες, ἀποδοθηναι τὰς τιμὰς τοῖς ἀνησαμένοις έξ ὧν εἶχε τὸ κοινὸν χοημάτων.

20 LXXI. Εὐθὺς μὲν οὖν ἔτι λέγοντος αὐτοῦ θόουβος ἦν πολύς, ἀχθομένων ἀπάντων καὶ οὐχ ὑπο-167
μενόντων τὸν λόγον. ἐπειδὴ δὲ ἐπαύσατο, ὅ τε
συνύπατος αὐτοῦ Οὐεργίνιος πολλὴν ἐποιήσατο κατηγορίαν ὡς στάσιν εἰσάγοντος, καὶ τῶν ἄλλων βου25 λευτῶν οἱ πρεσβύτατοὶ τε καὶ τιμιώτατοι, μάλιστα
δὲ Ἄππιος Κλαύδιος καὶ μέχρι πολλῆς ῷρας ἡγριωμένοι τε καὶ τὰ ἔσχατα κατ' ἀλλήλων ὀνείδη λέγοντες οὖτοι διετέλεσαν. ταὶς δὲ κατόπιν ἡμέραις ὁ μὲν
Κάσσιος ἐκκλησίας συνεχεῖς ποιούμενος ἔξεδημαγώ30 γει τὸ πλῆθος, καὶ τοὺς ὑπὲρ τῆς κληρουχίας λόγους
εἰςέφερε, καὶ πολὺς ἦν ἐν ταὶς κατηγορίαις τῶν
ἀντιπραττόντων. ὁ δ' Οὐεργίνιος τὴν βουλὴν ὁση-

μέραι συνάγων μετά κοινής γνώμης των πατρικίων άντιπαρεσκευάζετο φυλακάς τε και κωλύσεις νομίμους. καὶ ην στίφος έκατέρω των παρακολουθούν-1680 των τε καὶ φυλακὴν τῷ σώματι παρεχόντων πολύ: τὸ μὲν ἄπορον καὶ δυπαρὸν καὶ πάντα τολμᾶν πρό- 5 χειρον ὑπὸ τῷ Κασσίφ τεταγμένον, τὸ δ' εὐγενέστατόν τε καὶ καθαρώτατον ὑπὸ τῷ Οὐεργινίῳ [τιθέμενου]. τέως μεν ούν το χείρου έν ταις έκκλησίαις έπεκράτει μακρῷ θατέρου προέχον, ἔπειτα ἰσόρροπον έγένετο προσνειμάντων έαυτους των δημάρχων τῆ 10 κρείττονι μοίρα τάχα μέν καὶ διὰ τὸ μὴ [ἐκείνοις] δοκείν ἄμεινον είναι τη πόλει δεκασμοίς τε άργυρίου καλ διανομαϊς των δημοσίων διαφθειρόμενον τὸ πληθος ἀργὸν καὶ πονηρὸν εἶναι τάχα δὲ καὶ διὰ τὸν φθόνον, ὅτι τῆς φιλανθρωπίας ταύτης οὐκ 15 αὐτοὶ ἦοξαν οι τοῦ δήμου προεστημότες ἀλλ' ἔτερος. ούθεν δε κωλύει και διά τοῦτο τὸ δέος, ὅ πρὸς τὴν αύξησιν του ἀνδρὸς ἐλάμβανον μείζονα γενομένην η τη πόλει συνέφερεν. ἀντέλεγον οὖν ήδη κατὰ κράτος έν ταϊς έκκλησίαις ούτοι πρὸς τοὺς είσφερο- 20 μένους ύπὸ τοῦ Κασσίου νύμους, διδάσκοντες τὸν δημον, ώς οὐκ εἴη δίκαιον ἃ διὰ πολλῶν ἐκτήσατο 1681 πολέμων, ταῦτα μὴ Ῥωμαίους νείμασθαι μόνους, άλλα και Λατίνους αύτοις ισομοιφείν τους μή παραγενομένους τοῖς πολέμοις, καὶ τοὺς νεωστὶ προσελ- 25 δόντας πρὸς τὴν φιλίαν Έρνικας, οἶς ἀγαπητὸν ἦν πολέμφ προσαχθείσι τὸ μὴ τὴν έαυτῶν ἀφαιρεθηναι χώραν. δ δε δημος ακούων τοτε μεν τοις των δημάρχων προσετίθετο λόγοις ένθυμούμενος, ὅτι μικρόν τι καὶ οὐκ ἄξιον ἔσται λόγου τὸ ἐκ τῆς δημοσίας γῆς 30 έσόμενου έκάστω λάχος, εί μετὰ Έρνίκων τε καὶ Δατίνων αὐτὴν νεμήσονται τοτε δε ὑπὸ τοῦ Κασσίου

μετεπείθετο δημαγωγούντος, ώς προδιδόντων αὐτοὺς τοις πατρικίοις τῶν δημάρχων καὶ πρόφασιν ποιουμένων τῆς κωλύσεως εὐπρεπῆ τὴν Ερνίκων τε καὶ Λατίνων ἰσομοιρίαν, ἢν αὐτὸς ἔφη νόμω περιλαβείν 16 5 ἰσχύος τῶν πενήτων ἕνεκα καὶ εἴ τις ἀφαιρεῖσθαί ποτε αὐτοὺς ἀξιώσαι τὰ δοθέντα κωλύσεως, κρεῖττον ἡγούμενος εἶναι καὶ ἀσφαλέστερον τοις πολλοῖς μικρὰ λαβοῦσιν ὁμοίως ἔχειν, ἢ πολλὰ ἐλπίσασιν ἀπάντων ἀποτυχείν.

LXXII. Τούτοις δή τοις λόγοις του Κασσίου θα-10 μινά μεταπείθοντος έν ταϊς έκκλησίαις τὸν ὅχλον, παφελθών είς των δημάφχων, Γάτος Ραβολήιος άνης ούκ ἄφρων, τήν τε διχοστασίαν των ὑπάτων ὑπέσχετο παύσειν ούκ εἰς μακράν, καὶ τῷ δήμῷ ποιήσειν φα-15 νερου ο τι χρή ποιείν. ἐπισημασίας δὲ γενομένης αὐτῷ μεγάλης καὶ μετὰ τοῦτο σιωπης. Οὐχὶ ταῦτα, είπεν, ω Κάσσιε, και σύ Ούεργίνιε, τὰ κεφάλαιά έστι 16 του νόμου; εν μεν εί χρή την δημοσίαν γην κατ' άνδοα διανεμηθήναι ετερον δε εί χρή και Λατίνους 20 και Έρνικας μέρος αὐτῆς λαβείν. ὁμολογησάντων δὲ αὐτῶν Εἶεν δή σὺ μέν, εἶπεν, ὧ Κάσσιε, ἀμφότερα ταῦτα ἐπιψηφίζειν άξιοῖς τὸν δῆμον σὸ δὲ δη προς θεών, ο Οὐεργίνιε, λέξον ήμιν, πότερα θάτερον άπυροῖς τῆς Κασσίου γνώμης μέρος τὸ κατά 25 τους συμμάχους ούκ οιόμενος δείν ισομοίρους ήμιν Έρνικάς τε και Λατίνους ποιείν, η και δάτερον άκυροζς άξιων ούδε ήμιν αύτοζς διανέμειν τὰ κοινά; ταυτί γὰο ἀπόκοιναί μοι μηθέν ἀποκουψάμενος. εlπόντος δὲ τοῦ Οὐεργινίου Τῆ Λατίνων τε καὶ Έρ-30 νίκων ἀντιλέγειν ἰσομοιρία, τὸ δὲ κατὰ τοὺς πολίτας εί πασι δόξειε διανέμεσθαι συγχωρείν; έπιστρέψας ό δήμαρχος είς του όχλου είπευ. Επεί τοίνου το μέν

ετερον της γνώμης μέρος άμφοτέροις τοις ὑπάτοις συνδοκεί, τὸ δ' ετερον αντιλέγεται πρὸς θατέρου, ισότιμοι δε άμφότεροι, και ούχ οδόν τε βιάσασθαι θατέρφ του έτερου, ο μεν δίδοται παρ' άμφοτέρων ηδη λάβωμεν, ὑπὲρ οὖ δὲ ἀμφισβητοῦσιν ἀναβαλώ- 5 μεθα. έπισημήναντος δὲ τοῦ πλήθους ὡς τὰ κράτιστα ύποθεμένω καὶ καταλύειν έκ τοῦ νόμου τὸ ποιούν διχοστασίαν μέρος άξιούντος, άπορών ο τι 684 χρη πράττειν ὁ Κάσσιος, και ούτε άναθέσθαι την γνώμην ποοαιοούμενος ούτε μένειν έπ' αὐτῆς ἀντι- 10 πραττόντων τῶν δημάρχων δυνάμενος, τότε μέν διέλυσε την έκκλησίαν, ταις δε έξης ημέραις άρρωστίαν σκηπτόμενος οὐκέτι κατέβαινεν είς τὴν ἀγοράν, ἀλλ' ύπομένων ενδον έπραγματεύετο βία και χειροκρασία κυρώσαι τὸν νόμον καὶ μετεπέμπετο Λατίνων τε 15 καί Ερνίκων οσους έδύνατο πλείστους έπι την ψηφοφορίαν. οί δε συνήεσαν άθρόοι, και δι' όλίγου μεστή ξένων ήν ή πόλις. ταῦτα μαθών ὁ Οὐεργίνιος κηούττειν έκέλευσε κατά τοὺς στενωποὺς ἀπιέναι τοὺς μη κατοικούντας εν τῆ πόλει, χρόνον δρίσας οὐ πό- 20 λύν. ὁ δὲ Κάσσιος ταναντία ἐκέλευσε κηρύττειν παραμένειν τούς μετέχοντας της ισοπολιτείας, εως αν έπικυρωθη ὁ νόμος.

LXXIII. 'Ως δ' οὐδὲν ἐγίνετο πέρας, δείσαντες οἱ πατρίκιοι, μὴ ψήφων τε άρπαγαὶ καὶ χειρῶν ἐπι- 25 βολαὶ γένωνται καὶ ἄλλα ὅσα φιλεῖ βίαια συμβαίνειν [685 ἐν ταῖς στασιαζούσαις ἐκκλησίαις εἰσφερομένου τοῦ νόμου, συνῆλθον εἰς τὸ συνέδριον ὡς ὑπὲρ ἀπάντων ἄπαξ βουλευσόμενοι. "Αππιος μὲν οὖν πρῶτος ἐρωτηθεὶς γνώμην οὐκ εἴα συγχωρεῖν τῷ δήμῷ τὴν δια- 30 νομὴν διδάσκων, ὡς χαλεπὸς ἔσται καὶ ἀλυσιτελὴς σύνοικος ὄχλος ἀργὸς ἐδισθεὶς τὰ δημόσια λιχνεύειν,

και ούθεν έάσει ποτε των κοινών ούτε κτημάτων ούτε χοημάτων έτι κοινόν μένειν αίσχύνης τε άξιον ποᾶγμα είναι λέγων, εί Κασσίου κατηγορούντες ώς πονηρά καί άσύμφορα πολιτευομένου καὶ τὸν δημον διαφθείρου-5 τος, ἔπειτ' αὐτοὶ κοινῆ γνώμη ταὐτ' ἐπικυρώσουσιν ώς δίκαια καλ συμφέροντα ένθυμεϊσθαί τε αὐτοὺς άξιῶν, ώς οὐδ' ή χάρις ή παρὰ τῶν πενήτων εί τὰ κοινά διανείμαιντο τοίς συγχωρήσασι καὶ ἐπιψηφισαμένοις ὑπάρχει, ἀλλ' ένὶ τῷ προθέντι τὴν γνώμην 10 Κασσίω καὶ δόξαντι ήναγκακέναι τὴν βουλὴν ἄκουσαν έπικυρώσαι. προειπών δή ταῦτα καὶ παραπλήσια τούτοις έτερα τελευτών τάδε συνεβούλευσεν άνδρας έκ των έντιμοτάτων βουλευτών έλέσθαι, οΐτινες έπελ-108 θόντες την δημοσίαν γην άφοριουσι, και εί τινα έξ 15 αὐτῆς κλέπτοντες ἢ βιαζόμενοί τινες ἰδιῶται κατανέμουσιν η έπεργάζονται διαγνόντες αποδώσουσι τω δημοσίω την δε όρισθείσαν υπ' έκείνων γην διαιφεθείσαν εἰς κλήφους ὅσους δή τινας καὶ στήλαις εὐκόσμοις διαγραφεῖσαν τὴν μὲν ἀπεμποληθῆναι παρ-20 ήνει καὶ μάλιστα περὶ ης ἀμφίλογόν τι πρὸς ίδιώτας ην, ώστε τοις ώνησαμένοις είναι πρός τους άντιποιησομένους ύπερ αύτων πρίσεις, την δε πενταετή μισθοῦν χρόνον τὸ δὲ προσιὸν ἐκ τῶν μισθώσεων άργύριον είς τοὺς ὀψωνιασμοὺς τῶν στρατευομένων 25 αναλούσθαι και είς τὰς μισθώσεις ὧν οί πόλεμοι χορηγιών δέονται Νύν μεν γάρ, εφη, δ φθόνος των πενήτων δ πρός τους πλουσίους, ὅσοι σφετερισάμενοι τὰ κοινὰ διακατέχουσι, δίκαιός έστι και ούθεν θαυμαστόν, εί τὰ κοινὰ πάντας διανείμασθαι μᾶλλον 108 30 άξιούσιν, η τούς άναιδεστάτους τε καὶ όλίγους κατέχειν. έὰν δὲ ἀφισταμένους αὐτης ὁρῶσι τοὺς νῦν καρπουμένους καὶ τὰ κοινὰ ὅντως κοινὰ γινόμενα,

παύσονται φθονούντες ήμιν, τήν τε έπιθυμίαν τῆς κατ' ανδρα διανομής των αγρών έπανήσουσι μαθόντες, ὅτι λυσιτελεστέρα τῆς μικρᾶς έκάστω μερίδος, ή ποινή μετά πάντων έσται πτήσις. διδάσκομεν γάρ αὐτούς, ἔλεγεν, ὅσον τὸ διάφορον, καὶ ὡς εἶς μὲν 5 έκαστος τῶν πενήτων γήδιον οὐ μέγα λαβών καὶ εἰ τύχοι γείτονας όχληφούς έχων ούτε γάρ αὐτός ίκανὸς ἔσται τοῦτο γεωργείν δι' ἀπορίαν, οὕτε τὸν μισθωσόμενον ότι μη τον γείτονα εύρήσει εί δέ μεγάλοι κλήφοι ποικίλας τε καὶ άξιολόγους έχουτες 10 γεωργοίς έργασίας ὑπὸ τοῦ κοινοῦ μισθοίντο, πολλας οίσουσι προσόδους και ότι πρείττον αὐτοίς έστιν, όταν έξίωσιν έπὶ τοὺς πολέμους έκ τοῦ δημοσίου ταμιείου του έπισιτισμόν τε και όψωνιασμον λαμβάνειν, 588 η έχ τῶν ἰδίων οἴκων εἰς τὸ ταμιεῖον έκάστου τε- 15 θλιμμένων έστιν ότε των βίων και έτι μαλλον έν τῷ συμπορίζειν τὸ ἀργύριον ἐπιβαρησομένων.

LXXIII. Ταύτην εἰσηγησαμένου τὴν γνώμην ἀππίου καὶ σφόδρα δόξαντος εὐδοκιμεῖν, δεύτερος ἐρωτηθεὶς Αὐλος Σεμπρώνιος ἀτρατῖνος ἔλεξεν 20 κππιον μὲν οὐ νῦν ἔχω πρῶτον ἐπαινεῖν, ὡς φρονῆσαί τε ἱκανώτατον πρὸ πολλοῦ τὰ μέλλοντα καὶ γνώμας τὰς καλλίστας τε καὶ ὡφελιμωτάτας ἀποδεικνύμενον βέβαιόν τε καὶ ἀμετακίνητον ἐν τοῖς κριθεῖοι καὶ οὕτε φόβω εἴκοντα οὕτε χάρισιν ὑποκατα 25 κλινόμενον. ἀεὶ γὰρ ἐπαινῶν αὐτὸν καὶ θαυμάζων διατελῶ τοῦ τε φρονίμου καὶ τῆς γενναιότητος ῆν παρὰ τὰ δεινὰ ἔχει. γνώμην τε οὐχ ἐτέραν ἀλλὰ καὶ αὐτὸς ταύτην ἀποδείκνυμαι, μικρὰ ἔτι προσθεὶς αὐτῆς, ᾶ μοι παραλιπεῖν ἀππιος ἐδόκει. Ερνικας μὲν 30 γὰρ καὶ Λατίνους, οἶς νεωστὶ δεδώκαμεν τὴν ἰσοπολιτείαν, οὐδ' αὐτὸς οἶμαι δεῖν κληρουχεῖν τὰ ἡμέτερα.

ού γὰς έξ οῦ προσηλθον είς τὴν φιλίαν ἡμῖν ταύτην την γην κτησάμενοι έχομεν, άλλα παλαίτερον έτι τοις ξαυτών κινδύνοις ούθενὸς άλλου προσωφελήσαντος άφελόμενοι τούς έχθοούς. άποκοινώμεθά τε 5 αὐτοίς, ὅτι τὰς μὲν πρότερον ὑπαρχούσας ἡμῖν κτήσεις, όσας εκαστοι είχομεν ότε την φιλίαν συνετιθέμεθα, ίδίας τε καὶ άναφαιρέτους έκάστοις δεί μένειν, όσων δ' αν άφ' ού τὰς συνθήκας ἐποιησάμεθα κοινῆ στρατεύσαντες έκ πολέμου κύριοι γενώμεθα, τούτων 10 υπάρξει τὸ ἐπιβάλλον ἐκάστοις λάχος. ταυτα γὰρ ούτε τοις συμμάχοις ώς άδικουμένοις όργης παρέξει δικαίας προφάσεις, ούτε τῷ δήμῷ δέος, μὴ δόξη τὰ κερδαλεώτερα πρό των εύπρεπεστέρων αίρείσθαι. τη τε αίρέσει τῶν ἀνδρῶν, ους "Αππιος ήξίου όριστας 15 γενέσθαι τῆς δημοσίας γῆς, πάνυ εὐδοκῶ. πολλὴν γάο ήμιν τούτο οίσει παροησίαν πρός τούς δημοτικούς, έπει νῦν γε ἄχθονται κατ' ἀμφότερα, και ὅτι 169 αὐτοί τῶν δημοσίων οὐθὲν ἀπολαύουσι κτημάτων, καί ότι έξ ήμων τινες ού δικαίως αύτα καρπούνται. 20 έὰν δὲ δημοσιωθέντα ἴδωσι καὶ τὰς ἀπ' αὐτῶν προσόδους είς τὰ κοινὰ καὶ ἀναγκατα δαπανωμένας, οὐδὲν ὑπολήψονται σφίσι διαφέρειν τῆς γῆς ἢ τῶν έξ αὐτης καρπῶν μετέχειν. ἐω γὰρ λέγειν, ὅτι των απόρων ενίους μαλλον εύφραίνουσιν αι άλλότριαι 25 βλάβαι των ίδίων ώφελειων. οὐ μὴν ἀποχοῆν γε οδομαι τούτων εκάτερον έν τῷ ψηφίσματι γραφέν, άλλα και δι' άλλης τινός οιομαι δείν θεραπείας μετρίας του δημου οίκειώσασθαί τε καὶ άναλαβείν ην μετά μικρόν έρω, την αίτίαν πρώτον ύμιν άπο-30 δειξάμενος, μαλλον δε την άνάγκην, δι' ην και τοῦτο πρακτέον ήμεν.

LXXV. Ίστε δήπου τοὺς έν τη έκκλησία δη-

θέντας ὑπὸ τοῦ δημάρχου λόγους, ὅτε ἤρετο τῶν ύπάτων τὸν ετερον τοῦτον Οὐεργίνιον, ἥντινα γνώ-1691 μην έχει περί τῆς κληφουχίας, πότερα τοῖς μὲν πολίταις συγχωρεί διανέμειν τὰ δημόσια, τοῖς δὲ συμμάχοις οὐκ ἐᾳ, ἢ τῶν κοινῶν τῶν ἡμετέρων οὐδ' 5 ήμτν συγχωρετ μέρος λαγχάνειν. καί ούτος ώμολόγησε τὸ καθ' ήμᾶς μέρος οὐ κωλύειν τῆς κληρουχίας, ἐὰν πᾶσι ταῦτα κράτιστα είναι δοκῆ καὶ ἡ συγχώοησις ήδε τούς τε δημάρχους εποίησεν ήμιν συναγωνιστάς και τον δήμον έπιεικέστερον. τι ούν μα- 10 δόντες α τότε συνεχορήσαμεν νῦν ἀναθησόμεθα; η τι πλέον ήμιν έσται τὰ γενναία καὶ τὰ καλὰ πολιτεύματα καὶ ἄξια τῆς ἡγεμονίας πολιτευομένοις, ἐὰν μή πείθωμεν τοὺς χρησομένους; οὐ πείσομεν δέ, και τούτο ούδεις ύμων άγνοει. χαλεπώτεροι γάρ αν 15 1692 τῶν μὴ τυγχανόντων ἀπαντήσειαν οἱ ψευσθέντες της έλπίδος και τὰ δμολογηθέντα μη κομιζόμενοι. ολχήσεται δη πάλιν φέρων αὐτοὺς ὁ τὰ πρὸς ήδονην πολιτευόμενος, και οὐδε τῶν δημάρχων τις ἔτι μεθ' ήμουν στήσεται. τί οὐν ύμιν πράττειν παραινό και 20 τί προστίθημι τη Αππίου γνώμη μάθετε, άλλὰ μή προεξαναστήτε μηδε θορυβήσητε πρίν απαντα άκούσητε α λέγω. τοις αίρεθησομένοις έπὶ την έξέτασιν τῆς χώρας καὶ περιορισμόν είτε δέκα ἀνδράσιν είθ' όσοισδήποτε έπιτρέψατε διαγνώναι, τίνα τε αὐτῆς 25 δεί και δπόσην κοινήν είναι πάντων και κατά πενταετίαν μισθουμένην αύξειν τὰς τοῦ ταμιείου προσόδους · ὁπόσην τ' αὐ καὶ ηντινα τοις δημόταις ήμων διαιφεθήναι ήν δ' αν έκετνοι κληφούχον αποδείξωσι γην, ύμας διαγνόντας είτε απασιν είτε οίς δη ούκετ' 30 1693 έστι κλήφος είτε τοις έλάχιστον έχουσι τίμημα είθ' οπως αν βούλησθε κατανείμαι τους δε δοιστάς

αὐτῆς ἄνδρας καὶ τὸ ὑμέτερον ψήφισμα ὁ περὶ τῆς κληρουχίας ἐξοίσετε καὶ τάλλα σσα δεῖ γενέσθαι, ἐπειδὴ βραχὺς ὁ λειπόμενός ἐστι τῆς ἀρχῆς τοῖς ὑπάτοις χρόνος, τοὺς εἰσιόντας ὑπάτους ὡς ἄν αὐτοῖς 5 κράτιστα δοκῆ ἔξειν ἐπιτελέσαι. οὕτε γὰρ ὀλίγων τηλικαῦτα πράγματα δεῖται χρόνων, οὕτε ἡ νῦν στασιάζουσα ἀρχὴ φρονιμώτερον ἄν καταμάθοι τὰ συμφέροντα τῆς μετ' αὐτὴν ἀποδειχθησομένης, ἐὰν ἐκείνη γε ὥσπερ ἐλπίζομεν ὁμονοῆ. χρήσιμον δὲ 10 πρᾶγμα ἐν πολλοῖς καὶ ἥκιστα σφαλερὸν ἀναβολή, καὶ πολλὰ ὁ χρόνος ἐν ἡμέρα μιὰ μετατίθησι καὶ τὸ μὴ στασιάζον ἐν τοῖς προεστηκόσι τῶν κοινῶν ἀπάντων ἀγαθῶν ἐν ταῖς πόλεσιν αἴτιον. ἐγὰ μὲν δὴ ταύτην ἀποφαίνομαι γνώμην εὶ δέ τις ἄλλο 15 κρεῖττον εἰσηγεῖται λεγέτω.

LXXVI. Παυσαμένου δὲ αὐτοῦ πολὺς ἔπαινος 1694 ἐκ τῶν παρόντων ἐγένετο, καὶ οὐθεὶς τῶν μετ ἐκείνον ἐρωτηθέντων ἑτέραν γνώμην ἀποφαίνεται ' γράφεται δὴ μετὰ ταῦτα τὸ τῆς βουλῆς δόγμα τοιόνδε ' ἄνδρας 20 ἐκ τῶν ὑπατικῶν ἀποδειχθῆναι δέκα τοὺς πρεσβυτάτους, οῖτινες ὁρίσαντες τὴν δημοσίαν χώραν ἀποδείζουσιν, ὅσην τε δεί μισθοῦσθαι καὶ ὅσην τῷ δήμῷ διαιρεθῆναι ' τοῖς δὲ ἰσοπολίταις τε καὶ συμμάχοις, ἐάν τινα ὕστερον ἐπικτήσωνται κοινῆ στρατευσάμενοι, 25 τὸ ἐπιβάλλον ἑκάστοις κατὰ τὰς ὁμολογίας ὑπάρχειν μέρος ' τὴν δὲ αῖρεσιν τῶν ἀνδρῶν καὶ τὴν διανομὴν τῶν κλήρων καὶ τἆλλα ὅσα δεῖ γενέσθαι τοὺς εἰσιόντας ἐπιτελέσαι ὑπάτους. τοῦτο τὸ δόγμα εἰς τὸν δῆμον εἰσενεχθὲν τόν τε Κάσσιον ἔπαυσε τῆς 30 δημαγωγίας, καὶ τὴν ἀναρριπιζομένην ἐκ τῶν πενήτων στάσιν οὐκ εἴασε περαιτέρω προελθεῖν.

LXXVII. Τῷ δ' έξῆς ἐνιαυτῷ τῆς έβδομηκοστῆς

και τετάρτης όλυμπιάδος ένεστώσης, ην ένικα στάδιον "Αστυλος Συρακούσιος, 'Αθήνησι δε άρχων ήν 695 Λεώστρατος, Κοΐντου Φαβίου καὶ Σερουίου Κορνηλίου την ύπατείαν παρειληφότων, ἄνδρες έκ τῶν πατρικίων νέοι μεν έτι την ηλικίαν, επιφανέστατοι 5 δὲ τῶν ἄλλων κατά γε ἀξιώσεις προγόνων, καὶ διὰ τὰς έταιρίας τε καὶ πλούτους μέγα δυνάμενοι, καὶ ώς νέοι τὰ πολιτικὰ πράττειν οὐδενὸς τῶν ἐν ἀκμῆ χείρους, Καίσων Φάβιος, άδελφὸς τοῦ τότε ὑπατεύοντος, καί Δεύκιος Οὐαλέριος Ποπλικόλας, άδελφὸς τοῦ 10 καταλύσαντος τους βασιλείς, την ταμιευτικήν έχοντες έξουσίαν κατά του αύτου χρόνου, και διά τοῦτο έκκλησίαν συνάγειν όντες κύριοι, τὸν ὑπατεύσαντα τῷ πρόσθ' ἐνιαυτῷ Σπόριον Κάσσιον καὶ τολμήσαντα τοὺς περὶ τῆς διανομῆς εἰσηγήσασθαι νόμους εἰσήγ- 15 γειλαν είς τὸν δῆμον ἐπὶ τυραννίδος αἰτία καὶ προειπόντες ήμεραν φητήν εκάλουν αυτόν ώς έπὶ τοῦ 1696 δήμου την δίκην ἀπολογησόμενον. ὅχλου δὲ πλείστου συναχθέντος είς την αποδειχθεΐσαν ημέραν, συγκαλέσαντες είς έκκλησίαν τὸ πληθος τά τε έμφανη τοῦ 20 ανδρός ἔργα ώς ἐπ' οὐδενὶ χρηστῷ γενόμενα διεξ-ήεσαν ὅτι Λατίνοις μὲν πρῶτον, οἶς ἀπέχρη πολι-τείας ποινῆς ἀξιωθῆναι μέγα εὐτύχημα ἡγουμένοις εί και ταύτης τύχοιεν, οὐ μόνον ἢν ἦτουν πολιτείαν ὕπατος ὢν έχαρίσατο, ἀλλ' ἔτι και τῶν ἐκ τοῦ-πο- 25 λέμου λαφύρων έὰν κοινή γένηται στρατεία τὴν τρίτην έψηφίσατο δίδοσθαι έπειτα Έρνικας, ους πολέμφο χειρωθέντας άγαπᾶν έχρῆν εί μὴ καὶ τῆς αύτων χώρας άφαιρέσει τινί ζημιωθείεν, φίλους μέν άντι ύπημόων έποίησε, πολίτας δε άντι ύποτελών, 30 γης τε και λείας, ην αν έκ παυτός κτήσωνται, την έτέραν έταξε λαμβάνειν τρίτην μερίδα. ώστε μεριζομένων είς τρεῖς κλήρους τῶν λαφύρων τοὺς μὲν ὑπηκόους τε καὶ ἐπήλυδας διμοιρίας λαμβάνειν, τοὺς δ' αὐθιγενεῖς καὶ ἡγεμόνας τρίτην μερίδα. ἐκ δὲ 169 τούτου δυεῖν τῶν ἀτοπωτάτων θάτερον ἐπεδείκνυ- 5 σαν αὐτοῖς συμβησόμενον, ἐάν τινας ἐτέρους διὰ πολλὰς καὶ μεγάλας εὐεργεσίας προέλωνται ταῖς αὐταῖς τιμῆσαι δωρεαῖς, αἶς Λατίνους τε ἐτίμησαν καὶ τοὺς μηδ' ὁτιοῦν ἀγαθὸν ἀποδειξαμένους Ερνικας. μιᾶς γὰρ καταλειπομένης αὐτοῖς τρίτης μερίδος, ἢ 10 οὐχ ἔξειν ὅτι δώσουσιν ἐκείνοις μέρος ἢ τὰ ὅμοια ψηφισαμένους μηδὲν ἑαυτοῖς καταλείψειν.

LXXVIII. Πρός δε τούτοις διεξήεσαν, ὅτι δημευσαι τὰ κοινὰ τῆς πόλεως ἐπιβαλόμενος οὔτε τῆς βουλής ψηφισαμένης ούτε τῷ συνυπάτῷ δοκοῦν, βία 15 πυροῦν ἐμέλλησε τὸν νόμον, ος οὐ καθ' ξυ τοῦτο μόνον ήν ἀσύμφορός τε καὶ ἄδικος, ὅτι προβουλεῦσαι δέον τὸ συνέδριον καὶ εἰ δόξειεν ἐκείνῷ κοινὴν άπάντων είναι τῶν ἐν τέλει τὴν φιλανθρωπίαν ένὸς άνδρὸς ἐποίει τὴν χάριν : άλλὰ καὶ κατ' ἐκεῖνο τὸ 20 πάντων σχετλιώτατον, ὅτι λόγφ μεν δόσις ἡν τοῖς πολίταις της δημοσίας χώρας, ξογφ δε άφαίρεσις, 'Ρωμαίων μεν των κτησαμένων αύτην μίαν μοιοαν 169 ληψομένων, Έρνίκων δε και Λατίνων οίς ούθεν αὐτης μετην τὰς δύο και ώς οὐδὲ τοῖς δημάρχοις 25 έναντιωθείσι και παραλύειν έκ τοῦ νόμου θάτερον άξιοῦσι μέρος τὸ κατὰ τὴν Ισομοιρίαν τῶν ἐπηλύδων, έπείσθη, άλλα και δημάρχοις και συνυπάτφ καί βουλή και πάσι τοις ύπερ του κοινού τα κράτιστα βουλευομένοις τάναντία πράττων διετέλεσε. διεξελ-30 δόντες δε ταῦτα, και μάρτυρας αὐτῶν ἄπαντας τούς πολίτας ποιησάμενοι, μετά τουτο ήδη καὶ τὰς άπορρήτους της τυραννίδος παρείχοντο πίστεις, ώς

χρήματά τε συνενέγκαιεν αὐτῷ Λατίνοι καὶ Ερνικες καί δπλα παρασκευάσαιντο καί συμπορεύοιντο ώς αὐτὸν οί θρασύτατοι τῶν ἐν ταὶς πόλεσι νέων ἀπόροητά τε ποιούμενοι βουλευτήρια καὶ πολλὰ πρὸς τούτοις έτερα ύπηρετούντες, και παρείχοντο τούς 5 τούτων μάρτυρας πολλούς μέν άστούς, πολλούς δ' έκ τῶν ἄλλων συμμαχίδων πόλεων, οὖτε φαύλους 1699 ούτε άφανείς. οίς επίστευσεν ό δημος, και ούτε λόγοις έτι ὑπαχθεὶς οὓς ὁ ἀνὴρ ἐκ πολλῆς παρασκευής συγκειμένους διέθετο, οὖτε οἴκτφ ένδους 10 τοιῶν μὲν αὐτῷ παίδων μεγάλην παρεχόντων εἰς ἔλεον ἐπικουρίαν, πολλῶν δ' ἄλλων συγγενῶν τε καὶ έταίρων συνολοφυρομένων, οὖτε τῶν κατὰ πολέμους ἔργων δι' οὓς ἐπὶ μήκιστον ἡλθε τιμῆς φειδώ λαβών τινα, καταψηφίζεται τὴν δίκην. οὕτως 15 τε ἄρα ήν πικρός πρός τὸ τῆς τυραννίδος ὄνομα, ὥστε οὐδ' ἐν τῷ τιμήματι τῆς δίκης μετρία ὀργῆ ἐχρήσατο πρὸς αὐτόν, ἀλλὰ θανάτου ἐτίμησεν. εἰσήει γὰρ αὐτὸν δέος, μὴ φυγὰς έλαθεὶς ἐκ τῆς πατρίδος άνηο στρατηγήσαι πολέμους τῶν τότε δεινότατος, 20 ομοια δράσαι Μαρχίω τά τε φίλια διαβάλλων και τά έχθοὰ συνιστάς, καὶ πόλεμον ἄσπειστον ἐπάγοι τῆ πατρίδι. τοῦτο τὸ τέλος τῆς δίκης λαβούσης, ἀγαγόντες οί ταμίαι τον ανδρα έπι τον ύπερκείμενον τῆς ἀγορᾶς χρημνόν, ἀπάντων ὁρώντων ἔρριψαν κατὰ 25 1700 τῆς πέτρας. αΰτη γὰρ ἡν τοις τότε Ῥωμαίοις ἐπιχώ-ριος τῶν ἐπὶ θανάτω ἀλόντων ἡ κόλασις.

LXXVIIII. Ό μεν οὖν πιθανώτερος τῶν παραδεδομένων ὑπὲο τοῦ ἀνδρὸς λόγων τοιόσδε ἐστίν δεῖ δὲ καὶ τὸν ἡσσον πιθανόν, ἐπειδὴ κάκεῖνος πεπί- 30 στευται ὑπὸ πολλῶν καὶ ἐν γραφαῖς ἀξιοχρέοις φέρεται, μὴ παρελθεῖν. λέγεται δή τισιν, ὡς ἀδήλου

A Children of the Control of the Con

πασιν ούσης ετι της ύπ' αύτοῦ συσκευαζομένης τυ*φαννίδος*, πρώτος ὑποπτεύσας ὁ πατὴρ τοῦ Κασσίου καὶ διὰ τῆς ἀκριβεστάτης βασάνου τὸ πράγμα έξετάσας ήμεν έπὶ τὴν βουλήν Επειτα κελεύσας έξελθεῖν 5 του υίου μηνυτής τε καλ κατήγορος αὐτοῦ ἐγένετο καταγνούσης δε και τῆς βουλῆς, ἀγαγῶν αὐτὸν είς τὴν οἰκιαν ἀπέκτεινε. τὸ μεν οὖν πικρὸν και ἀπαραίτητον της των πατέρων όργης είς τοὺς άδιχουντας υίους και μάλιστα έν τοις τότε 'Ρωμαίοις οὐδε ταύ-10 την άπωθείται την άπόφασιν έπει και πρότερον Βροῦτος ὁ τοὺς βασιλεῖς ἐκβαλὰν ἀμφοτέρους τοὺς υίους έδικαίωσε κατά του των κακούργων νόμον 170 άποθανείν, και πελέκεσι τους αυχένας άπεκόπησαν, οτι συμπράττειν τοις βασιλεύσιν έδόκουν την κάθο-15 δου. καὶ μετὰ ταῦτα Μάλλιος, ὁ ἐν τῷ Γαλατικῷ πολέμφ στρατηγών, τὸν υίὸν ἀριστεύοντα κατὰ πόλεμον της μεν ανδρείας ενεκα τοις αριστείοις στεφάνοις έκόσμησεν, απείθειαν δε έπικαλών, ότι ούκ έν ῷ ἐτάχθη φρουρίφ ἔμεινεν, ἀλλὰ παρὰ τὴν ἐπιτα-20 γην του ήγεμόνος έξηλθεν άγωνιούμενος, ώς λειποτάκτην ἀπέκτεινε. και άλλοι πολλοί πατέφες, οί μέν έπὶ μείζοσιν αίτίαις οί δ' ἐπ' ἐλάττοσιν, οὖτε φειδώ τῶν παίδων οὖτε ἔλεον ἔσχον. κατὰ μὲν δὴ τοὖτο ούκ άξιω, ωσπες έφην, προβεβλησθαι τὸν λόγον, ώς 25 ἀπιθανόν έκεῖνα δέ με ἀνθέλκει τεκμηρίων ὅντα 170 οὖτ' ἐλάχιστα οὖτε ἀπίθανα, καὶ πρὸς τὴν ἐτέραν άγει συγκατάθεσιν, ὅτι μετὰ τὸν θάνατον τοῦ Κασσίου η τε οίκία κατεσκάφη, και μέχρι τουδε άνειται ό τόπος αὐτῆς αἰθριος έξω τοῦ νεω τῆς Γῆς, ον 30 ύστέροις ή πόλις κατεσκεύασε χρόνοις έν μέρει τινί αὐτῆς κατὰ τὴν ἐπὶ Καρρίνας φέρουσαν ὁδόν, καὶ τὰ χρήματα αὐτοῦ τὸ κοινὸν ἀνέλαβεν Εξ ὧν ἀπας-

χὰς ἐν ἄλλοις τε ίεροῖς ἀνέθηκε, καὶ δὴ καὶ τῷ ⊿ήμητρι τούς χαλκέους ανδριάντας έπιγραφαίς δηλούντας ἀφ' ὧν είσι χρημάτων ἀπαρχαί. εί δέ γε ὁ πατήρ 1703 μηνυτής τε και κατήγορος και κολαστής αὐτοῦ ἐγένετο, οὖτ' ἂν ἡ οἰκία αὐτοῦ κατεσκάφη οὔτε ἡ οὐσία 5 έδημεύθη. 'Ρωμαίοις γαο ούθεν ίδιον έστι πτημα ζώντων έτι τῶν πατέρων, ἀλλὰ καὶ τὰ χρήματα καὶ τὰ σώματα τῶν παίδων οι τι βούλονται διατιθέναι τοις πατράσιν αποδέδοται. ώστε ούκ αν δήπου την του πατρός οὐσίαν του μηνύσαντος τὴν τυραννίδα 10 έπὶ τοῖς τοῦ παιδὸς ἀδικήμασιν ἀφαιρεῖσθαι καὶ δημεύειν ή πόλις ήξίου. διὰ μὲν δή ταῦτα τῷ προτέρφ συγκατατίθεμαι των λόγων μαλλον έθηκα δε άμφοτέρους ΐνα έξη τοῖς ἀναγνωσομένοις ὁποτέρω βούλουται τῶν λόγων προσέχειν. 15

LXXX. Ἐπιβαλλομένων δέ τινων καὶ τοὺς παῖδας ἀποκτείναι τοῦ Κασσίου, δεινὸν τὸ έδος έδοξεν είναι τῆ βουλή καὶ ἀσύμφορον καὶ συνελθοῦσα έψηφίσατο άφεϊσθαι τὰ μειράχια τῆς τιμωρίας χαὶ έπὶ πάση ἀδεία ζῆν, μήτε φυγῆ μήτε ἀτιμία μήτε 20 αλλη συμφορά ζημιωθέντα. και έξ έκείνου τὸ έθος 1704 τοῦτο 'Ρωμαίοις ἐπιχώριον γέγονεν εως τῆς καθ' ήμᾶς διατηρούμενον ήλικίας, ἀφεϊσθαι τιμωρίας ἀπάσης τους πατδας ών αν οι πατέρες αδικήσωσιν, έαν τε τυράννων ὄντες υίοὶ τύχωσιν, ἐάν τε πατροκτό- 25 νων, έάν τε προδοτών, ο μέγιστόν έστι παρ' έκείνοις άδικημα. οι τε καταλύσαι τὸ έθος τοῦτο ἐπιβαλόμενοι κατά τοὺς ήμετέρους χρόνους μετά τὴν συντέλειαν τοῦ Μαρσικοῦ τε καὶ ἐμφυλίου πολέμου, καὶ τους παϊδας τῶν ἐπικηρυχθέντων ἐπὶ Σύλλα πατέρων 30 άφελόμενοι τὸ μετιέναι τὰς πατρίους άρχὰς καὶ βουλης μετέχειν καθ' δυ έδυνάστευον αυτοί χρόνον,

ἐπίφθονόν τε ἀνθοώποις καὶ νεμεσητὸν θεοῖς ἔργον ἔδοξαν ἀποδείξασθαι. τοιγάρτοι δίκη μὲν ἐκείνοις σὰν χρόνφ τιμωρὸς οὐ μεμπτὴ παρηκολούθησε, δι' ἢν ἐκ μεγίστου τέως αὐχήματος εἰς ταπεινότατον 5 πτῶμα κατήχθησαν, καὶ οὐδὲ γένος τὸ ἐξ αὐτῶν ὅτι μὴ κατὰ γυναϊκας ἔτι λείπεται. τὸ δ' ἔθος εἰς τὸν ἐξ ἀρχῆς κόσμον ὁ τούτους καθελὼν ἀνὴρ ἀποκατέστησε. παρ' Έλλησι δὲ οὐχ οῦτως ἐνίοις ὁ νόμος 170 ἔχει, ἀλλὰ τοὺς ἐκ τυράννων γενομένους οἱ μὲν συνατοποκτίννυσθαι τοῖς πατράσι δικαιοῦσιν, οἱ δ' ἀειφυγία κολάζουσιν, ῶσπερ οὐκ ἐνδεχομένης τῆς φύσεως χρηστοὺς παϊδας ἐκ πονηρῶν πατέρων ἢ κακοὺς ἔξ ἀγαθῶν γενέσθαι. ἀλλ' ὑπὲρ μὲν τούτων εἴτε ὁ παρ' Έλλησιν ἀμείνων νόμος εἴτε τὸ Ῥωμαίων ἔθος κρεῖττον, 15 ἀφίημι τῶ βουλομένω σκοπεῖν ἐπάνειμι δὲ ἐπὶ τὰ ἑξῆς.

15 ἀφίημι τῷ βουλομένῷ σκοπείν ἐπάνειμι δὲ ἐπὶ τὰ έξῆς. LXXXI. Μετὰ γὰο τὸν τοῦ Κασσίου θάνατον οί μεν αὐξάνοντες τὴν ἀριστοκρατίαν θρασύτεροί τε και ύπεροπτικώτεροι των δημοτικών έγεγόνεσαν οί δ' έν άφανεί τε δόξη φερόμενοι καὶ βίω είς ταπεινά 20 συνεστάλησαν, και ως ἄριστον ἀπολωλεκότες φύλακα της δημοτικής μερίδος πολλην ανοιαν έαυτων έπι τη καταδίκη κατηγόρουν. τούτου δ' αίτιον ήν, δτι τά δόξαντα τη βουλή περί της κληρουχίας οὐκ ἔπραττον οί υπατοι, δέου αύτους αυδρας τε αποδείξαι δέκα 170 25 τοὺς δριοῦντας τὴν γῆν καὶ γνώμην εἰσηγήσασθαι πόσην τε αὐτῆς καὶ τίσι δεήσει νεμηθηναι. συνήεσάν τε πολλοί κατὰ συστροφὰς περί τῆς ἀπάτης έκάστοτε διαλεγόμενοι, καλ έν αλτία τους προτέρους είχον δημάρχους, ώς προδεδωκότας τὸ κοινόν έκκλησίαι 30 τε συνεχεῖς ὑπὸ τῶν τότε δημάρχων ἐγίνοντο καὶ άπαιτήσεις της ύποσχέσεως. ταῦτα συνιδόντες οί υπατοι γνώμην έποιήσαντο πολέμων προφάσει τὸ

παρακινούν έν τῆ πόλει μέρος και ταραττόμενον καταστείλαι έτυχε γάο έν τῷ αὐτῷ χρόνῷ ληστηρίοις τε ύπὸ τῶν πλησιοχώρων πόλεων καὶ καταδρομαζς τισιν ή γη βλαπτομένη. τιμωρίας μέν δη των άδικούντων ενεκα προύθεσαν τὰ τοῦ πολέμου σημεία, 5 και τὰς δυνάμεις τῆς πόλεως κατέγραφον οὐ προσιόντων δε τη καταγραφή των απόρων, αδύνατοι ὄντες τὴν ἐκ τῶν νόμῶν ἀνάγκην τοις ἀπειθοῦσι προσφέρειν προειστήπεσαν γὰρ τοῦ πλήθους οί δήμ-707 αρχοι και κωλύσειν έμελλον, εἴ τις ἐπιχειρήσειεν 10 η τὰ σώματα τῶν ἐκλειπόντων τὴν στρατείαν ἄγειν η τα χρήματα φέρειν άπειλαῖς χρησάμενοι πολλαῖς ώς οὐκ ἐπιτρέψοντες τοῖς ἀνασείουσι τὸ πληθος, λεληθυζαν ύποψίαν κατέλιπον ώς δικτάτορα αποδείξοντες, δς έμελλε καταλύσας τὰς ἄλλας ἀρχὰς τὴν 15 τυραννικήν και άνυπεύθυνου μόνος έξειν έξουσίαν. ώς δὲ ταύτην ἔλαβον τὴν ὑπόνοιαν οἱ δημοτικοί, δείσαντες μὴ τὸν "Αππιον ἀποδείξωσι πικοὸν ὅντα και χαλεπόν, πάντα πρὸ τούτου πάσχειν ὑπέμενον.

LXXXII. Έπεὶ δὲ κατεγράφη τὰ στρατεύματα, 20 παραλαβόντες οἱ ὕπατοι τὰς δυνάμεις ἔξήγαγον ἐπὶ τοὺς πολεμίους. Κορνήλιος μὲν οὖν εἰς τὴν Οὐιεντανῶν χώραν ἐμβαλῶν τὴν ἐγκαταληφθεϊσαν λείαν ἐν αὐτῆ ἀπήλασε, καὶ μετὰ ταῦτα πρεσβευσαμένων τῶν Οὐιεντανῶν τούς τε αἰχμαλώτους αὐτοῖς ἀπέ- 25 λυσε χρημάτων, καὶ ἀνοχὰς τοῦ πολέμου συνέθετο τὸν ελιαυσίους. Φάβιος δὲ τὴν ἐτέραν δύναμιν ἔχων εἰς τὴν Αἰκανῶν γῆν ἐνέβαλεν ἔπειτ' ἐκείθεν εἰς τὴν Οὐολούσκων. χρόνον μὲν οὖν τινα οὐ πολὺν ἡνέσχοντο οἱ Οὐολοῦσκοι διαρπαζομένων αὐτοῖς καὶ κει- 30 ρομένων τῶν ἀγρῶν ἔπειτα καταφρονήσαντες τῶν Ῥωμαίων ὡς οὐ πολλῆ δυνάμει παρόντων, ἔξεβοή-

θουν έκ τῆς 'Αντιατών χώρας τὰ ὅπλα ἀρπάσαντες άθρόοι, ταγύτερα μάλλον η άσφαλέστερα βουλευσάμενοι. εί μεν ούν έφθασαν έσκεδασμένοις τοίς 'Ρωμαίοις έπιφανέντες έκ του απροσδοκήτου, μεγάλην 5 αν αύτων είργάσαντο τροπήν νῦν δὲ προαισθόμενος την έφοδον αύτων ὁ ϋπατος διὰ των ἀποσταλέντων έπὶ τὰς κατασκοπάς, ἀνακλήσει ταχεία τοὺς ἐν ταῖς προυομαζε έσκεδασμένους αναλαβι'ν, τάξιν αύτοζε απέδωκε την είς πόλεμον αρμόττουσαν. τοις δέ 10 Οὐολούσκοις σύν καταφρονήσει καὶ θάρσει χωρούσιν, ώς παρά δόξαν έφάνη συνεστώσα έν κόσμω πάσα ή των πολεμίων δύναμις, δέος έμπίπτει πρός την άδόκητον όψιν, και του μέν κοινού της άσφαλείας οὐδεμία φοοντίς, της δε ίδίας έκάστω σωτη-17 15 ρίας πρόνοια. ὑποστρέψαντες δή ώς εἶχον ἕκαστοι τάχους ἔφευγον ἄλλοι κατ' ἄλλας όδούς καὶ οί μέν πλείους ἀπεσώθησαν είς την πόλιν, όλίγον δέ τι στίφος, δ μάλιστα ην συντεταγμένον, είς ὄρους τινά κοουφήν άναδραμον και θέμενον ένταύθα τα οπλα 20 την έπιουσαν νύκτα διέμενε ταῖς δ' έξης ημέρας φρουράν περιστήσαντος του υπάτου τω λόφω και πάσας διακλείσαντος ὅπλοις τὰς ἐξόδους, λιμῷ βιασθεν ύποχείριον γίνεται καὶ παραδίδωσι τὰ ὅπλα. δ δὲ ῦπατος τήν τε λείαν δση ἐπέτυχε καὶ τὰ λάφυρα 25 καὶ τοὺς αίχμαλώτους ἀποδόσθαι κελεύσας τοῖς ταμίαις, είς την πόλιν απήνεγκε τὸ άργύριον. καὶ μετ ού πολύν χρόνον άναστήσας την δύναμιν έκ της πολεμίας, ἀπηγεν έπ' οἴκου τελευτώντος ήδη τοῦ ἔτους έπιστάντων δε των άρχαιρεσίων, έδοξε τοῖς πατρι-30 πίοις ήφεθισμένον όρωσι τον δήμον και μεταμελόμενον έπὶ τη Κασσίου καταδίκη, διὰ φυλακής αὐτοι έχειν μή τι παρακινήσειε πάλιν είς δεκασμών έλπίδα!

καὶ κλήρων διανομής ύπαχθεὶς ύπ' ἀνδρὸς δημαγωγήσαι δυνατού το της ύπατείας λαβόντος άξίωμα. έφαίνετο δ' αὐτοῖς βαστα κωλυθήσεσθαι τούτων τινὸς όρεγόμενος, εί γένοιτο υπατος άνηρ ηπιστα δημοτικός. βουλευσάμενοι δή τοῦτο κελεύουσι μετιέναι 5 την υπατείαν τον ετερον των κατηγορησάντων του Κασσίου, Καίσωνα Φάβιον άδελφὸν ὅντα τοῦ τότε ύπατεύοντος Κοίντου, και έκ των άλλων πατοικίων Λεύκιον Αζμίλιον ανδοα αριστοκρατικόν. τούτων δέ μετιόντων την άρχην κωλύειν μεν ούχ οδοί τ' ήσαν 10 οί δημοτικοί, καταλιπόντες δὲ τὰς ἀρχαιρεσίας ἄχοντο έκ του πεδίου. τὸ γὰρ τῆς λοχίτιδος έκκλησίας κύρος έν ταις ψηφοφορίαις περί τούς έπιφανεστάτους ήν καὶ τὰ πρώτα τιμήματα έχοντας, καὶ σπάνιόν τι ήν, ο έπεχύρουν οί δια μέσου ό δε τελευταΐος λόχος, έν 15 🗓 ῷ τὸ πλεϊστόν τε καὶ ἀπορώτατον τοῦ δημοτικοῦ μέρος έψηφοφόρει, μιᾶς ώς καλ πρότερον είρηταί μοι της έσχάτης ψήφου κύριος ήν.

LXXXIII. Παραλαμβάνουσι δὴ τὴν ὑπατείαν κατὰ τὸ ἑβδομηκοστόν τε καὶ διακοσιοστὸν ἔτος ἀπὸ 20 τοῦ συνοικισμοῦ τῆς Ῥώμης Λεύκιος Λίμίλιος Μαμέρκου υίὸς καὶ Καίσων Φάβιος Καίσωνος υίὸς, ἄρχοντος ᾿Αθήνησι Νικοδήμου. οἶς κατ᾽ εὐχὴν συνέβη μηδὲν ὑπὸ τῆς πολιτικῆς ἐπιταραχθῆναι διχοστασίας, πολέμων τὴν πόλιν περιστάντων ἀλλοεθνῶν. ἐν 25 ἄπασι μὲν οὐν ἔθνεσι καὶ τόποις Ἑλλήνων τε καὶ βαρβάρων φιλοῦσιν αὶ τῶν ἔξωθεν κακῶν ἀνάπαυλαι ἐμφυλίους τε καὶ ἐνδήμους ἐγείρειν πολέμους, μάλιστα δὲ τοῦτο πάσχουσιν, ὅσοι πολεμιστὴν καὶ κακόπαθον αἰροῦνται βίον ἐλευθερίας τε καὶ ἡγε- 30 μονίας πόθω. χαλεπαὶ γὰρ αὶ μαθοῦσαι τοῦ πλείονος ἐφίεσθαι φύσεις ἔξειργόμεναι τῶν συνήθων ἔρ-

γων καρτερείν και διά τούτο οι φρονιμώτατοι τῶν ηγεμόνων ἀεί τινας έκ των ἀλλοεθνών ἀναζωπυροῦσιν έχθοας, κρείττονας ήγούμενοι τῶν ἐντοπίων πολέμων τους άλλοδαπούς. τότε δ' οὐν, ώσπες ἔφην,17 5 κατα δαίμονα τοις υπάτοις συνέπεσον αι των υπηκόων έπαναστάσεις. Οὐολοῦσκοι γὰο είτε τῆ πολιτική Ρωμαίων κινήσει πιστεύσαντες ώς έκπεπολεμωμένου τοῦ δημοτικοῦ πρὸς τοὺς ἐν τέλει εἴτε τῆς προτέρας ήττης άμαχητί γενομένης αίσχύνη παροξυν-10 θέντες είτε έπι ταϊς έαυτών δυνάμεσι πολλαϊς οὖσαις μέγα φρονήσαντες είτε διὰ ταῦτα πάντα, πολεμείν Ρωμαίοις διέγνωσαν, καὶ συναγαγόντες έξ άπάσης πόλεως την νεότητα, μέρει μέν τινι της δυνάμεως έπὶ τὰς Έρνίκων τε καὶ Λατίνων πόλεις 15 έστράτευσαν, τῆ δὲ λοιπῆ, ἡ πλείστη τε ἡν καὶ κρατίστη, τοὺς έπλ τὰς πόλεις σφῶν ηξοντας δέχεσθαι ημελλον. ταυτα μαθουσι Ρωμαίοις έδοξε διχη νέμειν τας δυνάμεις, και τῆ μεν ετέρα την Έρνικων τε καὶ Λατίνων διὰ φυλακής έχειν, τῆ δ' ετέρα τὴν Οὐολού-20 σχων λεηλατεΐν.

LXXXIIII. Διακληρωσαμένων δὲ τῶν ὑπάτων 17
τὰς δυνάμεις ὡς ἔστιν αὐτοῖς ἔθος, τὸ μὲν ἐπικουρεῖν μέλλον τοῖς συμμάχοις στράτευμα Καίσων Φάβιος παρέλαβε · θάτερον δὲ Λεύκιος ἔχων ἐπὶ τὴν
25 'Αντιατῶν ἦγε πόλιν. γενόμενος δὲ πλησίον τῶν
όρίων, καὶ κατιδὼν τὰς τῶν πολεμίων δυνάμεις,
τότε μὲν ἀντικατεστρατοπέδευσεν ἐπὶ λόφου · ταῖς
δ' ἔξῆς ἡμέραις ἔξιόντων εἰς τὸ πεδίον τῶν πολεμίων θαμινὰ καὶ προκαλουμένων εἰς μάχην, ἡνίκα
30 τὸν οἰκεῖον ἔχειν καιρὸν ὑπελάμβανεν ἔξῆγε τὰς δυνάμεις · καὶ πρὶν εἰς χεῖρας ἐλθεῖν παρακλήσει τε
πολλῆ καὶ ἐπικελεύσει χρησάμενος, ἐκέλευσε σημαί-

νειν τὸ πολεμικόν καὶ οί στρατιώται τὸ σύνηθες άλαλάξαντες άθρόοι κατά σπείρας τε καὶ κατά λόχους συνέβαλλον. ώς δὲ τὰς λόγχας καὶ τὰ σαυνία καὶ οσα είχον εκηβόλα έξανάλωσαν, σπασάμενοι τὰ ξίφη συρράττουσιν άλλήλοις ίση τόλμη τε καὶ ἐπιθυμία 5 του άγωνος εκάτεροι χρώμενοι ήν τε, ώς και πρότερον έφην, παραπλήσιος αὐτοῖς ὁ τοῦ ἀγῶνος τρόπος, 1714 και ούτε ή σοφία και ή έμπειρία Ρωμαίων περί τὰς μάχας, ή χρώμενοι τὰ πολλὰ ἐπεκράτουν, ούτε τὸ καρτερικόν καὶ ταλαίπωρον έν τοῖς πόνοις διὰ πολ- 10 λών ήσκημένον άγώνων έπεκράτει τὰ γὰρ αὐτὰ καὶ περί τους πολεμίους ήν, έξ ού Μάρκιον ήγεμόνα Ρωμαίων οὐ τὸν ἀφανέστατον στρατηλάτην ἔσχον άλλ' άντείχον έκάτεροι τῆς χώρας ἐν ἡ τὸ πρῶτον έστησαν ούχ ύφιέμενοι. Επειτα κατά μικρον of Oύo- 15 λοῦσκοι ὑπεχώρουν ἐν κόσμω τε καὶ τάξει δεχόμενοι τοὺς 'Ρωμαίους. στρατήγημα δε τοῦτ' ἡν, ἵνα διασπάσωσί τε αὐτῶν τὰς τάξεις καὶ έξ ὑπερδεξιοῦ γένωνται χωρίου.

LXXXV. Οἱ δ' ὑπολαβόντες αὐτοὺς ἄρχειν φυ- 20 1715 γῆς ἡκολούθουν βάδην μὲν ἀπιοῦσι καὶ αὐτοὶ σὺν κόσμφ επόμενοι, ἐπειδὴ δὲ δρόμφ χωροῦντας ἐπὶ τὸν χάρακα ἐθεάσαντο, ταχεία καὶ αὐτοὶ διώξει καὶ ἀσυντάκτφ χρώμενοι. οἱ δὲ δὴ τελευταϊοί τε καὶ ὀπισθοφυλακοῦντες λόχοι νεκρούς τε ἐσκύλευον, ὡς 25 κεκρατηκότες ἤδη τῶν πολεμίων, καὶ ἐφ' ἀρπαγὴν τῆς χώρας ἐτράποντο. μαθόντες δὲ οἱ Οὐολοῦσκοι ταῦτα, οῖ τε δόξαν παρασχόντες φυγῆς, ἐπειδὴ τοῖς ἐρύμασι τοῦ χάρακος ἐπλησίασαν, ὑποστραφέντες ἔστησαν, καὶ οἱ καταλειφθέντες ἐν τῷ στρατοπέδῳ 30 τὰς πύλας ἀναπετάσαντες ἐξέδραμον ἀθρόοι κατὰ πολλὰ μέρη γίνεταί τε αὐτῶν παλίντροπος ἡ μάχη

οί μεν γαρ διώκοντες έφευγον, οί δε φεύγοντες έδίωκου. Ενθα πολλοί και άγαθοί 'Ρωμαίων θυήσκουσιν οία είκὸς ώθούμενοι κατά πρανούς χωρίου καὶ ὑπὸ πολλών όλίγοι κυκλωθέντες. άδελφα δε τούτοις 5 Επασχον, όσοι πρός σκυλά τε και άρπαγας τραπόμενοι τὸ ἐν κόσμω τε καὶ τάξει ἀποχωρείν ἀφηρέθησαν και γαρ ούτοι καταληφθέντες ύπο τῶν πολε-1716 μίων, οι μεν έσφάγησαν, οι δ' αίχμάλωτοι έλήφθησαν. όσοι δὲ τούτων τε καὶ τῶν ἀπὸ τοῦ όρους ἀπαρα-10 ηθέντων διεσώθησαν, όψε τῆς ώρας των Ιππέων αὐτοτς επιβοηθησάντων, ἀπηλθον επί τὸν χάρακα. εδόκει τε αὐτοτς συλλαβέσθαι τοῦ μὴ πασσυδί διαφθαρηναι χειμών πολύς έξ ούρανοῦ καταρραγείς και σκότος οίον έν ταις βαθείαις δμίχλαις γίνεται, δ 15 τοτς πολεμίοις όκνον της έπλ πλέον διώξεως παρέσχεν ού δυναμένοις τὰ πόρρω καθοράν. τῆ δ' ἐπιούση νυκτὶ ἀναστήσας τὴν στρατιὰν ὁ ῧπατος ἀπῆγε σιγῆ καἷ έν κόσμφ, λαθείν τοὺς πολεμίους προνοούμενος καὶ κατεστρατοπέδευσε παρά πόλει λεγομένη Λογγόλα 20 περί δείλην όψίαν, γήλοφον ίκανὸν ἐρύκειν τοὺς έπιόντας έκλεξάμενος. Ενθα ύπομένων τούς τε ύπο τραυμάτων κάμνοντας άνεκτατο θεραπείαις, καὶ τοὺς άδημονουντας έπλ τῆ παραδόξω τοῦ πάθους αλσχύνη παραμυθούμενος άνελάμβανε.

25 LXXXVI. 'Pωμαΐοι μεν οὖν ἐν τούτοις ἦσαν 171 Οὐολοῦσκοι δέ, ἐπειδὴ ἡμέρα τε ἐγένετο καὶ ἔγνωσαν τοὺς πολεμίους ἐκλελοιπότας τὸν χάρακα, προσελθόντες κατεστρατοπέδευσαν. σκυλεύσαντες δὲ τοὺς τῶν πολεμίων νεκροὺς καὶ τοὺς ἡμιθνῆτας οἶς σω-30 θήσεσθαι ἐλπὶς ἡν ἀνελόμενοι, ταφάς τε ποιησάμενοι τῶν σφετέρων νεκρῶν, εἰς τὴν ἐγγυτάτω πόλιν "Αντιον ἀνέζευξαν' ἔνθα παιανίζοντες ἐπὶ τῆ νίκη

καὶ θύοντες έν απασιν ίεροζς είς εὐπαθείας καὶ ήδουας ταις έξης ήμέραις έτραπουτο. εί μεν ούν έπλ της τότε νίκης διέμειναν και μηδεν έπεξειργάσαντο, καλὸν ἂν αὐτοῖς εἰλήφει τέλος ὁ ἀγών. Ῥωμαῖοι γὰρ ούκ αν ύπέμειναν έτι προελθεϊν έκ τοῦ χάρακος έπὶ 5 πολέμφο άγαπητον δ' αν, εί ἀπῆλθον έκ τῆς πολεμίας, κρείττονα τοῦ προδήλου θανάτου τὴν ἄδοξον ήγησάμενοι φυγήν. νῦν δὲ τοῦ πλείονος ὀρεγόμενοι 1718 καλ την έκ της προτέρας νίκης δόξαν ἀπέβαλον. άκούοντες γάρ παρά τε κατασκόπων καὶ τῶν ἐκ τοῦ 10 χάρακος ἀποδιδρασκόντων, ὅτι κομιδῆ τέ είσιν οί σωθέντες Ρωμαίων όλίγοι και τούτων οι πλείους τραυματίαι, πολλην αὐτῶν ἐποιήσαντο καταφρόνη-σιν, καὶ αὐτίκα τὰ ὅπλα ἁρπάσαντες ἔθεον ἐπ' αὐ-τούς. πολὺ δὲ καὶ τὸ ἄνοπλον αὐτοῖς ἐκ τῆς πόλεως 15 είπετο κατά θέαν τοῦ άγῶνος καὶ ᾶμα έφ' άρπαγήν τε και ώφέλειαν. έπει δε προσβαλόντες τῷ λόφφ τόν τε χάρακα περιέστησαν και τὰ περισταυρώματα διασπαν έπεχείρουν, πρώτοι μέν οι τῶν Ῥωμαίων ίππεις πεζοί μαχόμενοι διὰ τὴν τοῦ χωρίου φύσιν 20 1719 ἐξέδραμον ἐπ' αὐτούς, ἔπειτα τούτων κατόπιν οί καλούμενοι τριάριοι πυκυώσαντες τους λόχους ουτοι δ' είσιν οι πρεσβύτατοι των στρατευομένων, οίς τὰ στρατήπεδα ἐπιτρέπουσι φυλάττειν, ὅταν ἐξίωσιν τα στρατοπεσα επιτφεπουσι φυλατιειν, σταν εξιωσιν είς την μάχην, καὶ έφ' ους τελευταίους, σταν άθροα 25 γένηται τῶν ἐν ἀκμῆ φθορά, σπανίζοντες ἐτέρας ἐπικουρίας καταφεύγουσι διὰ τὴν ἀνάγκην. οί δ' Οὐολοῦσκοι κατ' ἀρχὰς μὲν ἐδέξαντο τὴν ἔφοδον αὐτῶν, καὶ μέχρι πολλοῦ διέμενον ἐκθύμως ἀγωνιζόμενοι ἔπειτα διὰ τὴν τοῦ χωρίου φύσιν μειονε- 30 κτοῦντες ὑπεχώρουν, καὶ τέλος ὀλίγα μὲν τοὺς πολεμίους και οὐκ ἄξια λόγου ἐργασάμενοι, πλείω δ' αὐ-

τολ παθόντες κακά, ύπεχώρησαν είς τὸ πεδίον. ἔνθα καταστρατοπεδευσάμενοι ταϊς έξῆς ἡμέραις έξέταττον την δύναμιν και προύκαλουντο τους 'Ρωμαίους είς μάχην οί δ' οὐκ ἀντεξήεσαν. ώς δὲ τοῦτ' εί-5 δον καταφρονήσαντες αὐτῶν οἱ Οὐολοῦσκοι συνεκάλουν έκ των πόλεων δυνάμεις, και παρεσκευάζοντο ώς έξελουντες πολυχειρία το φρούριον βαδίως τε αν έξειογάσαντο μέγα έργον υπάτου τε καὶ Ῥωμαϊκῆς 1720 δυνάμεως η βία κρατήσαντες η καθ' όμολογίας οὐδὲ 10 γας των έπιτηδείων έτι εύπόρει το χωρίον Εφθη δε πρότερον ἐπικουρία 'Ρωμαίοις ἐλθοῦσα, ὑφ' ἡς έκωλύθησαν οί Οὐολοῦσκοι τὸ κάλλιστον ἐπιθεῖναι τῷ πολέμφ τέλος. ὁ γὰς ετερος τῶν ὑπάτων Καίσων Φάβιος μαθών έν αἶς ἡν τύχαις ἡ παραταξαμένη 15 Ουολούσκοις δύναμις, έβούλετο μεν ώς είχε τάχους πασαν άγων την δύναμιν εύθυς επιέναι τοις πολιορκούσι τὸ φρούριον. ώς δὲ οὐκ ἐγίνετο αὐτῶ θυομένω τε καί οἰωνοίς χρωμένω τὰ ίερὰ καλά, ἀλλ' ήναντιούτο πρός τὰς ἐξόδους αὐτοῦ τὸ δαιμόνιον, 20 αὐτὸς μὲν ὑπέμεινε, τὰς δὲ κρατίστας ἐπιλεξάμενος σπείρας ἀπέστειλε τῷ συνάρχοντι. αί δὲ διά τε ὀρῶν άφανῶς καὶ νύκτως τὰ πολλὰ ποιησάμεναι τὰς όδοὺς εἰσῆλθον εἰς τὸν χάρακα τοὺς πολεμίους λαθοῦσαι. ὁ μὲν οὖν Αἰμίλιος θρασύτερος ἐγεγόνει λαθουσαι. ο μεν ουν Αιμίλιος θρασυτερος εγεγονει 25 τῆ παρουσία τῶν συμμάχων, οἱ δὲ πολέμιοι τῷ τε πλήθει τῷ σφετέρῳ εἰκῆ πίσυνοι καὶ διὰ τὸ μὴ 1721 ἐπεξιέναι τοὺς Ῥωμαίους εἰς μάχην ἐπαρθέντες ἀνέβαινον ἐπὶ τὸ ὄρος πυκνώσαντες τοὺς λόχους καὶ οἱ Ῥωμαῖοι παρέντες αὐτοὺς ἀναβῆναι καθ' 30 ἡσυχίαν, καὶ πολλὰ πονεῖν περὶ τῷ σταυρώματι ἐάσαντες, ἐπειδὴ τὰ σημεία ἤρθη τῆς μάχης διασπάσαντες κατὰ πολλὰ μέρη τὸν χάρακα ἐμπίπτουσιν αὐτοις καὶ οἱ μὲν εἰς χεῖρας καταστάντες τοῖς ξίφεσιν ἐμάχοντο, οἱ δ' ἀπὸ τῶν ἐρυμάτων λίθοις τε καὶ σαυνίοις καὶ λόγχαις τοὺς ἐπιόντας ἔβαλλον, βέλος δὲ οὐδὲν ἄσκοπον ἦν πεπιλημένων γε ἐν βρατεῖ χωρίω πολλῶν. ἀπαράττονται δὴ τοῦ λόφου 5 πολλοὺς σφῶν ἀποβαλόντες οἱ Οὐολοῦσκοι, καὶ εἰς φυγὴν ὁρμήσαντες μόγις εἰς τὸν ἰδιον ἀποσώζονται χάρακα. 'Ρωμαΐοι δὲ ὡς ἐν ἀσφαλεῖ τέως ὄντες ἤδη κατέβαινον ἐπὶ τοὺς ἀγροὺς αὐτῶν ἐξ ὧν ἐπισιτισμοὺς καὶ τάλλα ὅσων σπάνις ἦν ἐν τῷ χάρακι 10 ἐλάμβανον.

LXXXVII. Ἐπειδή δὲ καθήκεν ὁ τῶν ἀρχαιοεσιών καιρός, ὁ μὲν Αἰμίλιος ἔμεινεν ἐπὶ στρατοπέδου δι' αίσχύνης έχων έπι συμφοραίς ούκ εὐσχήμοσιν είς τὴν πόλιν είσελθεῖν, τὸ κράτιστον ἀπολω- 15 λεκώς τῆς στρατιᾶς. ὁ δὲ συνύπατος αὐτοῦ τοὺς ὑφ' έαυτον ἄρχοντας έπλ στρατοπέδου καταλιπών είς την 'Ρώμην ώχετο' και συγκαλέσας τον όχλον έπὶ τὰς ἀρχαιρεσίας, οἶς μὲν ὁ δῆμος ἐβούλετο δοθῆναι τὴν ὑπατείαν ἀνδράσιν ἐκ τῶν ὑπατευκότων, οὐ προὔ- 20 θηκε την ψηφοφορίαν, έπειδη ούδ' αύτοι μετήεσαν την ἀρχην εκόντες, ὑπερ δε τῶν μετιόντων τούς τε λόχους ἐκάλεσε καὶ τὰς ψήφους ἀνέδωκεν. οὐτοι δ' ήσαν, οὓς ή βουλή προείλετο καὶ οἶς παραγγέλλειν τὴν ἀρχὴν ἐκέλευσεν, οὐ σφόδρα τῷ δήμῷ κεχαρι- 25 την αρχην εκεκευσεν, ου οφουρα τω σημω κεχαρι- 25 σμένοι. και ἀπεδείχθησαν είς τον έπιοντα ένιαυτον υπατοι ο τε νεωτερος ἀδελφος τοῦ προθέντος τὰς ἀρχαιρεσίας ὑπάτου, Μάρκος Φάβιος Καίσωνος υίὸς ⁷²³ και Λεύκιος Οὐαλέριος Μάρκου υίός, ὁ τὸν τρὶς ὑπατεύσαντα Κάσσιον κρίνας ἐπὶ τῆ τυραννίδι 30 και ἀποκτείνας. οὖτοι τὴν ἀρχὴν παραλαβόντες ύπεο των αποθανόντων εν τῷ προς Αντιάτας πολέ-

μφ στρατιωτών ήξίουν έτέρους καταγράφειν, ΐνα τὸ έλλιπες άναπληρωθή των λόχων. καὶ δόγμα ποιησάμενοι βουλής προέγραψαν ημέραν, εν ή παρείναι τούς έχοντας ήλικίαν στρατεύσιμον έδει. μετά τοῦτο 5 θόρυβος ήν πολύς κατά την πόλιν όλην, και λόγοι των πενεστάτων στασιώδεις ούκ άξιούντων ούτε βουλης δόγμασιν ύπηρετεῖν οὖτε ὑπάτων έξουσία πειθαρχείν, ότι τὰς περί τῆς κληρουχίας ὑποσχέσεις έψεύσαντο πρός αὐτούς : συνιόντες τε κατά πλήθος έπλ 10 τους δημάρχους ώνείδιζον αύτοῖς προδοσίαν, καὶ κατεβόων ἐπικαλούμενοι τὴν ἐξ ἐκείνων συμμαχίαν. τοῖς μὲν οὖν ἄλλοις οὐκ ἐδόκει καιρὸς άρμόττων είναι πολέμου συνεστώτος ύπερορίου τὰς πολιτικάς 172 έχθρας άναζωπυρείν είς δέ τις έξ αὐτῶν Γάιος Μαί-15 νιος οὐκ ἔφη προδώσειν τοὺς δημοτικούς, οὐδ' ἐπιτρέψειν τοις υπάτοις στρατιάν καταγράφειν, έὰν μή πρότερον αποδείξωσι τους δριστάς της δημοσίας γης, και τὸ περί της κληρουχίας ψήφισμα γράψαντες είς τὸν δημον έξενέγκωσιν. ἀντιλεγόντων δὲ πρὸς 20 ταῦτα τῶν ὑπάτων, καὶ πρόφασιν ποιουμένων τοῦ μηθεν αὐτῷ συγχωρειν ὧν ήξίου τὸν ἐν χερσὶν ὄντα πόλεμον, ούκ έφη προσέξειν αύτοις τον νουν, άλλα πωλύσειν απάση δυνάμει την παταγραφήν. καὶ έποίει ταύτα οὐ μὴν ἴσχυσέ γε μέχοι τέλους. οί γὰο 25 υπατοι προελθόντες έξω της πόλεως έν τῷ παρακειμένω πεδίω τους στρατηγικούς δίφρους έθηκαν ένταυθα καὶ τὸν στρατιωτικὸν έποιοῦντο κατάλογον, καλ τούς ούχ ύπακούοντας τοις νόμοις, έπειδη αύτους άγειν ούχ οίοι τ' ήσαν, είς χρήματα έζημίουν 30 όσοις μεν χωρία υπήρχεν, έκκοπτοντες ταυτα και 1725 τας αυλάς καθαιφούντες. όσων δε γεωργικός ό βίος ην εν άλλοτοίοις κτήμασι, τούτων άγοντές τε καί

φέροντες τὰ παρεσκευασμένα πρὸς τὴν έργασίαν ζεύγη τε βοϊκά και βοσκήματα και υποζύγια άχθοφόρα και σκεύη παντοΐα, οίς γη τ' έξεργάζεται και καοποί συγκομίζουται. ό δε κωλύων την καταγραφην δήμαρχος ούθεν έτι ποιείν ην δυνατός. ούδενος 5 γάο είσι τῶν ἔξω τῆς πόλεως οί τὴν δημαρχικὴν έχοντες έξουσίαν κύριοι περιγέγραπται γάρ αὐτῶν τὸ κράτος τοῖς τείχεσι, καὶ οὐδὲ ἀπαυλισθῆναι τῆς πόλεως αὐτοῖς θέμις, ὅτι μὴ πρὸς ενα καιρόν, ἐν ικὸ πάσαι θύουσιν αι τῆς πόλεως ἀρχαι κοινὴν ὑπὲο 10 τοῦ Λατίνων ἔθνους τῷ Διὶ θυσίαν ἐπὶ τὸ ᾿Αλβανῶν ὄρος ἀναβαίνουσαι. τοῦτο διαμένει μέχρι τῶν καθ' ήμᾶς χρόνων τὸ ἔθος, τὸ μηθενὸς εἶναι τῶν έξω της πόλεως τους δημάρχους κυρίους και δή καί τὸν ἐμφύλιον Ῥωμαίων πόλεμον τὸν ἐπὶ τῆς ἐμῆς 15 1726 ήλικίας, ος μέγιστος τῶν πρὸ αὐτοῦ πολέμων ἐγένετο, ή κινήσασα πρόφασις έπλ πολλαϊς άλλαις δόξασα μείζων είναι μαὶ μόνη ἀποχοώσα διαστήσαι τὴν πόλιν ἥδε ἡν, ὅτι τῶν δημάρχων τινὲς ἐξεληλάσθαι τῆς πόλεως αιτιώμενοι βία πρός τοῦ τότε κατέχοντος τὰ 20 κατὰ την Ἰταλίαν ηγεμόνος, ΐνα μηδενός είεν ἔτι κύοιοι, έπλ του έν τῆ Γαλατία τὰ στρατόπεδα κατέχοντα ώς οὐκ ἔχοντες ὅποι τράπωνται κατέφυγον. ὁ δὲ τῆ προφάσει ταύτη χοησάμενος, ὡς ἀρχῆ δήμου παναγεϊ τὸ κράτος ἀφαιρεθείση παρὰ τοὺς ὅρκους 25 των προγόνων αὐτὸς όσίως και σύν δίκη βοηθών, αὐτός τε σύν τοις οπλοις ήλθεν είς την πύλιν και τούς άνδρας έπλ την άρχην κατήγαγε.

LXXXVIII. Τότε δ' οὖν οΙ δημόται τῆς δημαρχικῆς ἔξουσίας οὐδὶν ἀπολαύοντες ὑφεῖντο τοῦ 30 1727 θράσους καὶ προσιόντες τοις ἐπὶ τῆς στρατολογίας τεταγμένοις τὸν ἰερὸν ὅρκον ἄμνυσαν, καὶ ὑπὸ τὰς

σημαίας κατεγράφοντο. ἐπεὶ δὲ τὸ ἐλλιπὲς τῶν λόχων έξεπληρώθη, διεκληρώσαντο τὰς ἡγεμονίας τῶν στρατοπέδων οι ὕπατοι καὶ ὁ μὲν Φάβιος τὴν ἐπὶ τῆ βοηθεία τῶν συμμάχων ἀποσταλεϊσαν δύναμιν 5 παρελάμβανεν, ὁ δὲ Οὐαλέριος τὴν ἐν Οὐολούσκοις στρατοπεδεύουσαν άγων τους νεωστί καταγραφέντας. μαθούσι δε την παρουσίαν-αύτοῦ τοις πολεμίοις έδόκει στρατιάν τε έτέραν μεταπέμπεσθαι καὶ έν Ισχυροτέρω τὸ στρατόπεδον ποιήσασθαι χωρίφ, 10 και μηδέν έκ του καταφρονείν αυτών έτι προπετές κινδύνευμα ώς πρότερον υπομένειν. έγεγόνει ταυτα διὰ ταχέων, άμφοτέροις τε παρέστη τοῖς ἡγεμόσι των δυνάμεων όμοια περί του πολέμου γνώμη, τά έαυτών φυλάττειν έφύματα έάν τις έπίη, τοῖς δὲ 15 τῶν πολεμίων ὡς βία κρατηθησομένοις μὴ ἐπιχειοείν. και ό διὰ μέσου χρόνος οὐκ όλίγος ἐγένετο έν φόβω των έπιχειρήσεων τριβόμενος οὐ μέντοι καὶ είς τέλος γε διαμένειν έν τοις έγνωσμένοις έδυνήθησαν. ὁπότε γὰρ ἐπισιτισμοῦ χάριν ἢ τῶν ἄλλων 1725 20 έπιτηδείων τινός, ών άμφοτέροις έδει, μοζρά τις άποσταλείη της στρατιάς, συμβολαί τε αὐτῶν ἐγίνοντο και πληγαί, και τὸ νικᾶν οὐκ ἀεὶ παρὰ τοῖς αὐτοῖς ἔμενε πολλάκις δὲ συμπλεκομένων ἀλλήλοις απέθνησκόν τε ούκ όλίγοι και τραυματίαι πλείους 25 έγίνοντο. τοῖς μὲν οὖν Ῥωμαίοις τὸ ἀπαναλούμενον της στρατιάς οὐδεμία οἴκοθεν ἐπιοῦσα ἐπικουρία έξεπλήρου, τὸ δὲ τῶν Οὐολούσκων στρατόπεδον αλλων έπ' ἄλλοις ἡκόντων πολλὴν αὔξησιν ἐλάμβανε: και τούτω έπαρθέντες οι ήγεμόνες έξηγον έκ του χά-30 ρακος την δύναμιν ώς είς μάχην.

LXXXVIIII. Έξελθόντων δε και τῶν Ῥωμαίων και παραταξαμένων, ἰσχυρὰ μάχη γίνεται και ίπ-

4.0

πέων και πεζών και ψιλών ἴση πάντων χοωμένων προθυμία τε καὶ έμπειρία, καὶ τὸ νικᾶν έκάστου παρ' έαυτὸν μόνον τιθεμένου . ώς δὲ νεκροί τε αὐτων πολλοί έκατέρωθεν έν φ έταχθησαν χωρίω πεσόντες έχειντο, και ήμιθνητες έτι πλείους τῶν νε- 5 19 χοῶν, οί δὲ παρά τὸν ἀγῶνα καὶ τὰ δεινὰ ἔτι διαμένοντες όλίγοι ήσαν, και ούδε ούτοι δράν τὰ πολέμου ξογα δυνάμενοι, βαουνόντων μεν αύτοις των σχεπαστηρίων τὰς εὐωνύμους χείρας διὰ πληθος τῶν έμπεπηγότων βελών, και ούκ έώντων ύπομένειν 10 τὰς προσβολάς, τετριμμένων δὲ τῶν ἐγχειριδίων τὰς άκμάς, έστι δε ών και κατεαγότων όλων, οίς οὐθεν έτι ην χοησθαι, του τε κόπου, δς δι' όλης ημέρας άγωνιζομένοις αύτοις πολύς έγεγόνει, παραλύοντος τὰ νεῦρα καὶ τὰς πληγὰς ἀσθενεῖς ποιοῦντος, 15 ίδοῶτος δε και δίψης και ἄσθματος, οἶα έν πνιγηοᾶ αρα έτους τοτς πολύν χρόνον αγωνιζομένοις συμπίπτειν φιλεϊ, παρ' άμφοτέροις γινομένων, τέλος οὐδὲν Ελαβεν ἀξιόλογον ἡ μάχη, ἀλλ' ἀγαπητῶς ἀμφότεροι τών στρατηγών άνακαλουμένων άπηλθον έπὶ 20 10 τοὺς ξαυτῶν χάρακας καὶ οὐκέτι μετὰ τοῦτ' έξήεσαν εἰς μάχην οὐδέτεροι, ἀλλ' καθήμενοι παρεφύλαττον άλλήλων τὰς Ενεκα τῶν ἐπιτηδείων γινομένας έξόδους. έδοξε μέντοι καὶ λόγος ἡν ἐν τῆ Ῥώμη πο-λύς, ὡς δυναμένη τότε νικᾶν ἡ Ῥωμαίων δύναμις 25 έχουσία μηδεν έργάσασθαι λαμπρον διά μισός τε τοῦ ὑπάτου καὶ ὀργήν, ἢν εἶχε πρὸς τοὺς πατρικίους ἐπὶ τῷ φενακισμῷ τῆς κληρουχίας. αὐτοὶ δὲ οῖ στρατιῶται τὸν ὕπατον ὡς οὐχ ἰκανὸν στρατηγείν ήτιῶντο, γράμματα πέμποντες ώς τοὺς έπι- 30 τηδείους έαυτῶν ἕκαστοι. καὶ τὰ μὲν ἐπὶ στρατοπέδου γινόμενα τοιαύτα ήν έν αὐτῆ δὲ τῆ Ῥώμη

πολλά δαιμόνια σημεΐα έφαίνετο δηλωτικά θείου χόλου κατά τε φωνάς καὶ ὄψεις ἀήθεις. πάντα δὲ είς τούτο συνέτεινεν, ώς οί τε μάντεις και οί των lερών έξηγηταλ συνενέγκαντες τὰς έμπειρίας ἀπεφαί-5 νοντο, ὅτι θεῶν [χολοῦσθαι] τινες οὐ κομίζονται τὰς 1 νομίμους τιμάς ού καθαρώς ούδε όσίως έπιτελουμένων αὐτοζς των ζερών. ζήτησις δη μετά τοῦτο πολλη ἐκ πάντων ἐγίνετο, καὶ σὺν χρόνω μήνυσις ἀποδίδοται τοζς ζεροφάνταις, ὅτι τῶν παρθένων 10 μία τῶν φυλαττουσῶν τὸ ζερὸν πῦρ, Ὀπιμία ὄνομα αὐτῆ, τὴν παρθενίαν ἀφαιρεθεϊσα μιαίνει τὰ ໂερά. οί δὲ ἔχ τε βασάνων καὶ τῶν ἄλλων ἀποδείξεων μαθόντες, ότι τὸ μηνυόμενον ήν άδικημα άληθές, αὐτὴν μέν τῆς κορυφῆς ἀφελόμενοι τὰ στέμ-15 ματα και πομπεύσαντες δι άγορᾶς έντὸς τείχους ζώσαν κατώρυξαν δύο δὲ τοὺς ἐξελεγχθέντας διαπράξασθαι την φθοραν μαστιγώσαντες έν φανερῷ ἀπέκτειναν. και παραχοῆμα μετά τοῦτο καλὰ τὰ *ξερὰ καὶ τὰ μαντεύματα ὡς ἀφεικότων αύθις τῶν* 20 θεῶν τὸν χόλον ἐγίνετο.

LXXXX. 'Ως δὲ καθήκεν ὁ τῶν ἀρχαιρεσιῶν χρόνος, ἐλθόντων τῶν ὑπάτων πολλὴ σπουδὴ καὶ τι παράταξις ἐγένετο τοῦ δήμου πρὸς τοὺς πατρικίους περὶ τῶν παραληψομένων τὴν ἡγεμονίαν ἀνδρῶν. 25 ἐκεῖνοι μὲν γὰρ ἐκ τῶν νεωτέρων ἐβούλοντο τοὺς δραστηρίους τε καὶ ῆκιστα δημοτικοὺς ἐπὶ τὴν ὑπατείαν προαγαγεῖν καὶ μετήει τὴν ἀρχὴν κελευσθεὶς ὑπὰ αὐτῶν ὁ υἰὸς ᾿Αππίου Κλαυδίου τοῦ πολεμιωτάτου τῷ δήμῷ δοκοῦντος εἶναι, μεστὸς αὐθαδείας ἀνὴρ 30 καὶ θράσους, ἐταίροις τε καὶ πελάταις ἀπάντων πλεῖστον τῶν καθ' ἡλικίαν δυνάμενος ὁ δὲ δῆμος ἐκ τῶν πρεσβυτέρων τε καὶ τῶν πεῖραν ἤδη δεδωκό-

των της έπιεικείας τους προνοησομένους του κοινή συμφέρουτος ονομάζων ήξίου ποιείν υπάτους. αϊ τε άρχαι διειστήκεσαν και τας άλλήλων ανέλυον έξουσίας. όπότε μεν γαρ οί υπατοι καλοίεν τὸ πληθος ώς ἀποδείξουτες τοὺς μετιόντας τὴν ἀρχὴν 5 ύπάτους, οί δήμαρχοι του πωλύειν όντες πύριοι διέλυου τὰ ἀρχαιρέσια. ὁπότε δ' αὖ πάλιν ἐκείνοι καλοτεν ώς άρχαιρεσιάσοντα τον δημον, ούκ έπέτρε-32 που οί υπατοι, την έξουσίαν έχουτες του συγκαλείν τους λόχους και τὰς ψήφους ἀναδιδόναι. κατηγο- 10 ρίαι τε άλλήλων έγίνοντο καλ συνεχείς άψιμαχίαι καθ' εταιρίας συνισταμένων, ώστε καὶ πληγὰς ἀλ-λήλοις διδόναι τινὰς ὑπ' ὀργῆς, καὶ οὐ μακρὰν ἀποσχείν τὴν στάσιν τῶν ὅπλων. ταῦτα μαθοῦσα ή βουλή πολύν έσκόπει χρόνον, ὅ τι χρήσεται τοις 15 πράγμασιν, ούτε βιάσασθαι δυναμένη τον δημον οὖτε εἰξαι βουλομένη. ἡν δὲ ἡ μὲν αὐθαδεστέρα γνώμη δικτάτορα ελέσθαι τῶν ἀρχαιρεσιῶν ἕνεκα, ὅν ἂν ἡγῶνται κράτιστον εἶναι ΄ τὸν δὲ λαβόντα τὴν έξουσίαν τούς τε νοσοποιούς έκ τῆς πόλεως έξελεῖν, 20 και εί τι ημάρτηται ταις πρότερον άρχαις έπανορθώσασθαι, τόν τε κόσμον τοῦ πολιτεύματος δυ βούλεται καταστησάμενου ἀνδράσι τοις κρατίστοις ἀποδοῦναι τὰς ἀρχάς. ἡ δὲ ἐπιεικεστέρα μεσοβασιλεῖς έλέσθαι τούς πρεσβυτάτους τε και τιμιωτάτους ανδρας, 25 οίς ἐπιμελὲς ἔσται τὰ περὶ τὰς ἀρχὰς ὅπως κράτισται γενήσονται προνοηθῆναι, τὸν αὐτὸν τρόπον ὅνπερ 33 έπλ τῶν βασιλέων τῶν ἐκλιπόντων ἐγίνοντο. ταύτη προσθεμένων τη γνώμη των πλειόνων, αποδείκνυται πρὸς αὐτῶν μεσοβασιλεὺς Αὐλος Σεμπρώνιος 30 Ατρατίνος αί δὲ ἄλλαι κατελύθησαν ἀρχαί. οὐτος έπιτροπεύσας την πόλιν αστασίαστον δσας έξην ημέρας, ετερον ἀποδείκνυσιν ὥσπερ αὐτοῖς εδος ἡν Επόριον Λάρκιον. κάκεινος συγκαλέσας τὴν λοχιτιν ἐκκλησίαν και τὰς ψήφους κατὰ τὰ τιμήματα ἀναδούς, ἐκ τῆς ἀμφοτέρων εὐδοκήσεως ἀποδείκνυσιν ὑπάτους, 5 Γάιον Ἰούλιον τὸν ἐπικαλούμενον Ἰουλον ἐκ τῶν φιλοδημοτικῶν, και Κόιντον Φάβιον Καίσωνος υίον τὸ δεύτερον ἐκ τῶν ἀριστοκρατικῶν. και ὁ μὲν δῆμος οὐδὲν ἐκ τῆς προτέρας ὑπατείας αὐτοῦ πεπονθῶς είασε τυχείν ταύτης τῆς έξουσίας τὸ δεύτουν τερον, μισῶν τὸν Ἄππιον και ὅτι ἐκείνος ἀτιμασθηναι ἐδόκει σφόδρα ἡδόμενος τοις δ' ἐν τέλει διαπεποραγμένοις δραστήριον ᾶνδρα και οὐθὲν ἐνδώσοντα τῷ δήμφ μαλακὸν ἐκὶ τὴν ὑπατείαν παρελθείν, κατὰ γνώμην ἐδόκει κεχωρηκέναι τὰ τῆς διχοστασίας.

LXXXXI. Έπὶ τῆς τούτων ἀρχῆς Αἰκανοὶ μὲν 17 15 είς την Λατίνων χώραν έμβαλόντες ἀπήλασαν ἀνδράποδα καὶ βοσκήματα πολλὰ ληστρικῆ ἐφόδφ χρησάμενοι Τυροηνών δε οί καλούμενοι Ούιεντανοί της Ρωμαίων γης πολλην ήδίκησαν προνομαίς. της δὲ 20 βουλής του μεν πρός Αίκανούς πόλεμου είς ετερου άναβαλομένης χρόνον, παρά δε Ούιεντανών δίκας αίτειν ψηφισαμένης, Αίκανοί μεν έπειδή τα πρώτα αὐτοῖς κατὰ νοῦν ἐχώρησε, καὶ οὐθεὶς ὁ κωλύσων τὰ λοιπὰ ἐφαίνετο, θράσει ἐπαρθέντες ἀλογίστω, 25 ληστρικήν μεν ούκετι στρατείαν έγνωσαν ποιείσθαι, δυνάμει δε βαρεία ελάσαντες έπλ πόλιν 'Ορτῶνα κατά κράτος αίροῦσι· καὶ διαρπάσαντες τά τε έκ τῆς χώ-176 ρας και τὰ τῆς πόλεως ἀπήεσαν εὐπορίαν πολλὴν ἀγόμενοι. Οὐτεντανοί δὲ πρὸς τοὺς ἀπὸ τῆς Ῥώμης ῆκον-30 τας ἀποκρινάμενοι, ὅτι οὐκ ἐξ αὐτῶν εἰησαν οί προνομεύοντες την χώραν, άλλ' έκ τῶν ἄλλων Τυροηνών, απέλυσαν τους ανδρας ούθεν των δικαίων ποιή-

σαντες και οί πρέσβεις ἐπιτυγχάνουσι τοις Οὐιεντανοίς λείαν έκ τῆς αὐτῶν χώρας ἄγουσι. παρ' αὐτῶν ἡ βουλὴ μαθοῦσα πολεμεῖν τε ἐψηφίσατο Ούιεντανοίς και τους υπάτους αμφοτέρους έξάγειν την στρατιάν. έγένετο μεν ούν περί τοῦ δόγ- 5 ματος άμφιλογία, και πολλοί ήσαν οι τον πόλεμον ούκ έωντες έκφέρειν της τε κληρουχίας ύπομιμνήσκοντες τους δημοτικούς, ής γε πέμπτον έτος έψηφισμένης ύπὸ τοῦ συνεδρίου κενή πιστεύσαντες έλπίδι έξηπάτηντο, καὶ κοινὸν ἀποφαίνοντες πόλεμον 10 1737 εί ποινή χρήσεται γνώμη πάσα Τυροηνία τοῖς ὁμοεθνέσι βοηθούσα. ού μὴν ἴσχυσάν γε οί τῶν στασιαστών λόγοι, άλλ' έχύρωσε καὶ ὁ δημος τὸ της βουλης δόγμα τῆ Σπορίου Λαρκίου γνώμη τε καὶ παρακλήσει χρησάμενος. και μετά ταῦτ' ἐξῆγον τὰς δυνάμεις 15 οί υπατοι στρατοπεδευσάμενοι δε χωρίς άλλήλων οὐ μακράν ἀπὸ τῆς πόλεως καὶ μείναντες ἡμέρας συχνάς, έπειδή ούκ άντεξηγον οί πολέμιοι τας δυνάμεις, προνομεύσαντες αὐτῶν τῆς γῆς ὅσην ἐδύναντο πλείστην ἀπῆγον ἐπ' οἴκου τὴν στρατιάν. ἄλλο δὲ ἐπὶ τῆς τού- 20 των υπατείας λόγου άξιον ούδεν επράχθη.

ΔΙΟΝΥΣΙΟΥ

ΑΛΙΚΑΡΝΑΣΕΩΣ

ΡΩΜΑΙΚΗΣ ΑΡΧΑΙΟΛΟΓΊΑΣ

ΛΟΓΟΣ ΕΝΑΤΟΣ.

Τῷ δὲ μετὰ τούτους ἔτει διαφορᾶς γενομένης τῷ δήμφ προς την βουλην περί των αποδειχθησομένων ύπάτων οι μεν γαρ ήξιουν αμφοτέρους έκ των αριστοκρατικών έπι την άρχην προαγαγείν, ό δε δημος 5 έκ τῶν ξαυτῷ κεχαρισμένων γνωσιμαχήσαντες πρὸς άλλήλους ή βουλή καὶ ὁ δημος τέλος συνέπεισαν άλλήλους ἀφ' έκάστης μερίδος υπατον αίρεθηναι καὶ αποδείπνυται Καίσων μεν Φάβιος τὸ δεύτερον ὑπὸ 1739 της βουλης ό τὸν Κάσσιον ἐπὶ τῆ τυραννίδι κρίνας, 10 Σπόριος δὲ Φούριος ὑπὸ τῶν δημοτικῶν, ἐπὶ τῆς έβδομηκοστής και πέμπτης όλυμπιάδος ἄρχοντος 'Αθήνησι Καλλιάδου, καθ' ου χρόνον έστράτευσε Εέρξης έπι την Ελλάδα. ἄρτι δὲ παρειληφότων αὐτων την άρχην Λατίνων τε πρέσβεις ήμου έπι την 15 βουλήν δεόμενοι πέμψαι σφίσι τον Ετερον των υπάτων μετά δυνάμεως, δς ούκ έάσει προσωτέρω χωρείν την Αίκανων καταφρόνησιν καί Τυροηνία πάσα

ήγγέλλετο κεκινημένη καὶ οὐ διὰ μακροῦ χωρήσουσα εἰς πόλεμον. συνήχθη γὰρ εἰς κοινὴν ἐκκλησίαν τὸ ἔθνος, καὶ πολλὰ Οὐιεντανῶν δεηθέντων συνάφασθαι σφίσι του κατά 'Pωμαίων πολέμου, τέλος έξήνεγκεν έξείναι τοις βουλομένοις Τυροηνών μετ- 5 έχειν της στρατείας και έγένετο χειο άξιόμαχος ή τοις Ούιεντανοις έχουσίως του πολέμου συναιρομένη. 740 ταῦτα μαθοῦσι τοῖς ἐν τέλει Ῥωμαίων ἔδοξε στρατιάς τε καταγράφειν και τους υπάτους άμφοτέρους έξιέναι, τὸν μὲν Αίκανοίς τε πολεμήσοντα καὶ Λατί- 10 νοις τιμωρον έσόμενον, τον δε έπι Τυρρηνίας άξοντα τας δυνάμεις. άντέπραττε δὲ πρὸς ταυτα Σπόριος Ίπίλιος των δημάρχων είς και συνάγων είς έκκλησίαν τὸν δημον όσημέραι τὰς περί τῆς κληρουχίας ύποσχέσεις ἀπήτει παρὰ τῆς βουλῆς, καὶ οὐδὲν 15 έφη συγχωρήσειν ούτε των έπι πόλεμον, ούτε των κατά πόλιν ύπ' αὐτης ψηφιζομένων έπιτελεσθηναι, έὰν μὴ τοὺς δέχα ἄνδρας ἀποδείξωσι πρότερον όριστας της δημοσίας χώρας, και διέλωσι την γην ώς ύπέσχουτο τῷ δήμφ. ἀπορουμένη δὲ τῆ βουλῆ καὶ 20 άμηχανούση τι χρή ποιείν "Αππιος Κλαύδιος ύποτίθεται σκοπείν, ὅπως διαστήσεται τὰ τῶν ἄλλων 741 δημάρχων πρός αὐτόν, διδάσκων, ὅτι τὸν κωλύοντα καλ έμποδών γινόμενον τοίς δόγμασι της βουλης lερὸν ὄντα καὶ νόμφ τὴν ἐξουσίαν ἔχοντα ταύτην 25 άλλως ούκ έστι παύσαι της δυναστείας, έαν μή τις ετερος των ἀπὸ τῆς ἴσης τιμῆς καὶ τὴν αὐτὴν έξουσίαν έχόντων τάναντία πράττη, και οίς αν έκείνος έμποδών γένηται ταυτα μή κωλύη. συνεβούλευέ τε τοις αύθις παραληψομένοις την άρχην ύπάτοις του- 30 το πράττειν και σκοπείν, όπως έξουσί τινας άει των δημάρχων οίκείους σφίσι καὶ φίλους · μίαν είναι λέγων τῆς ἐξουσίας τοῦ ἀρχείου κατάλυσιν, ἐὰν στασιάζωσι πρὸς ἀλλήλους οί ἄνδρες.

ΙΙ. Ταύτην είσηγησαμένου την γνώμην Αππίου, δόξαντες αὐτὸν ὀρθώς παραινείν οί τε υπατοι καλ 5 των άλλων οι δυνατώτατοι, πολλή θεραπεία διεπράξαντο τους τέτταρας έκ των δημάρχων οίκείους τῆ βουλή γενέσθαι. οί δε τέως μεν λόγφ μεταπείθειν του Ιπίλιου έπεχείρουν αποστήναι των περί τής κληρουγίας πολιτευμάτων, ξως οί πόλεμοι λάβωσι 10 τέλος "ώς δ' ήναντιούτο καλ διώμνυτο λόγον τε τὸν αὐθαδέστατον είπειν έτόλμησε τοῦ δήμου παρόντος, ὅτι μᾶλλον ἄν βούλοιτο Τυροηνούς καὶ τοὺς αλλους πολεμίους χρατήσαντας της πόλεως επιδείν, ἢ τοὺς κατέχουτας τῆς χώρας τὴν δημοσίαν ἀφείναι, 15 δόξαντες άφορμην είληφέναι καλην πρὸς αὐθάδειαν τοσαύτην του τάναντία λέγειν τε καὶ πράττειν, οὐδὲ του δήμου τον λόγον ήδέως δεξαμένου, κωλύειν αὐτὸν ἔφησαν, καὶ φανερώς ἔπραττον ὅσα τῆ βουλη τε καί τοις ύπάτοις δοκοίη μονωθείς δε Ίκίλιος 20 οὐδενὸς ἔτι κύριος ἦν. μετὰ τοῦτο ἡ στρατιὰ κατε- 174 γράφετο, και όσων έδει τῷ πολέμω πάντα ὑπηρετείτο, τὰ μὲν ἐκ τῶν δημοσίων, τὰ δὲ ἐκ τῶν ἰδίων άπάση προθυμία και διὰ τάχους οι υπατοι διακληρωσάμενοι τὰ στρατεύματα έξήεσαν, Σπόριος 25 μεν Φούριος έπλ τὰς Αλκανών πόλεις, Καίσων δε Φάβιος έπὶ Τυρρηνούς. Σπορίω μεν οὖν απαντα κατά νοῦν έχωρησεν ούχ ὑπομεινάντων είς χεζρας έλθεϊν των πολεμίων, και πολλά έκ της στρατείας έξεγένετο χρήματά τε καί σώματα λαβείν. έπηλθε 30 γὰρ ὀλίγου δεῖν πᾶσαν ὅσην οἱ πολέμιοι χώραν κατείχου άγων και φέρων, και τὰ λάφυρα τοῖς στρατιώταις απαντα έχαρίσατο. δοκών δε και τον προ

τοῦ χρόνου είναι φιλόδημος, ἔτι μᾶλλον ἐκ ταύτης τῆς στρατηγίας ἐθεράπευσε τὸ πλῆθος. καὶ ἐπειδὴ παρῆλθεν ὁ χρόνος τῆς στρατείας ἄγων τὴν δύναμιν ὁλόκληρόν τε καὶ ἀπαθῆ, χρήμασιν εὕπορον κατέστησε τὴν πατρίδα.

ΙΙΙ. Καίσων δε Φάβιος ὁ ετερος των ὑπάτων, 1744 ούδενὸς χείρου στρατηγήσας, ἀφηρέθη τὸυ ἐκ τῶυ ἔργων ἔπαινου παρ' οὐδὲυ ἁμάρτημα ίδιου, ἀλλ' οτι τὸ δημοτικὸν οὐκ είχεν εύνουν, έξ οὖ τὸν ΰπατον Κάσσιον έπλ τη τυραννίδι αρίνας ἀπέκτεινεν. οὔτε 10 γὰο όσα δέοι σύν τάχει στρατηγώ πελεύσαντι τούς ύπηκόους πειθαρχείν, οὖθ' ὅσα τῷ προθύμω καὶ έν πρέποντι χρησαμένους βία κατασχείν, ούθ' όσα λάθρα των άντιπολεμίων χωρία είς πλεονεξίαν ευθετα σφετερίσασθαι, οὔτ' ἄλλο πράττειν οὐδὲν 15 ετοιμοι ήσαν, έξ ού τιμήν τινα ό στρατηγός καί δόξαν άγαθην έξοισεσθαι έμελλε. και τάλλα μέν αὐτῶν, ὅσα ὑβρίζοντες τὸν ἡγεμόνα διετέλουν, ἐκείνφ τε ήττον λυπηρά ήν και τη πόλει βλάβης οὐ μεγά-1745 λης αίτια ο δε τελευτώντες έξειργάσαντο χίνδυ- 20 νον ού μικρον ήνεγκε και πολλήν αίσχύνην άμφοιν. γενομένης γαρ παρατάξεως έν τῷ μεταξύ τῶν λόφων, έφ' οίς ήσαν έστρατοπεδευκότες άμφότεροι, πάση τῆ παρ' έκατέρων δυνάμει, πολλά καὶ καλά έργα άποδειξάμενοι και τούς πολεμίους άναγκάσαντες ἄρξαι 25 φυγής, ουτ' ήκολούθησαν απιούσι του στρατηγού πολλά έπικελεύοντος ούτε παραμείναντες έκπολιοφκήσαι τὸν χάρακα ήθέλησαν, άλλ' ἐάσαντες ἀτελὲς ἔργον καλὸν ἀπήεσαν είς τὴν αὐτῶν στρατοπεδείαν. έπιγειρησάντων δ' αὐτοκράτορα τὸν ῦπατον ἀναγο- 30 οεύσαί τινων μέγα έμβοήσαντες άθοόοι κακιζούση τῆ [τε] φωνή τὸν ἡγεμόνα [καί] έλοιδόρουν, ώς πολλούς σφῶν καὶ ἀγαθοὺς ἀπολωλεκότα δι' ἀπειρίαν 1744 τοῦ στρατηγείν καὶ ἄλλη πολλή βλασφημία καὶ ἀγανανακτήσει χρησάμενοι λύειν τὸν χάρακα καὶ ἀπάγειν σφᾶς εἰς τὴν πόλιν ἡξίουν, ὡς οὐχ ἰκανοὺς ἐσομέ
δ νους ἐὰν ἐπίωσιν οἱ πολέμιοι δευτέραν ὑπομεῖναι μάχην. καὶ οὖτε μεταδιδάσκοντος ἐπείθοντο τοῦ ἡγεμόνος, οὖτε ὀλοφυρομένου καὶ ἰκετεύοντος ἔπασχόν τι πρὸς τὰς δεήσεις, οὖτε ἀπειλὰς καὶ ἀνατάσεις, ὁπότε καὶ ταύταις χρήσαιτο, δι' εὐλαβείας

10 ἐλάμβανον, ἀλλὰ πρὸς ᾶπαντα τραχυνόμενοι ταῦτα διέμενον. τοσαύτη δ' ἀναρχία καὶ καταφρόνησις τοῦ ἡγεμόνος πᾶσιν ἔξ αὐτῶν παρέστη, ῶστε περὶ μέσας νύκτας ἐξαναστάντες τάς τε σκηνὰς ἔλυον καὶ τὰ ὅπλα ἀνελάμβανον καὶ τοὺς τραυματίας ἐβάσταζον

15 οὐδενὸς κελεύσαντος.

ΙΙΙΙ. Ταύτα ὁ στρατηγὸς μαθών ήναγκάσθη πᾶσι δούναι τὸ παράγγελμα της έξόδου, δείσας την αναρχίαν αὐτῶν καὶ τὸ θράσος. οί δὲ ώσπερ έκ φυγης ανασωζόμενοι τάχει πολλώ, συνάπτουσι τη 20 πόλει περί τὸν ὄρθοον. και οί ἐπὶ τῶν τειχῶν ἀγνο- 174 ήσαντες, ὅτι φίλιον ἡν στράτευμα, ὅπλα τ' ἐνεδύοντο καὶ ἀλλήλους ἀνεκάλουν, ἢ τ' ἄλλη πόλις, ὡς ἐπὶ συμφορά μεγάλη, ταραχής έγεγόνει μεστή και θορύβου καὶ οὐ πρότερον ἀνέωξαν αὐτοῖς τὰς πύλας 25 οί φύλακες, η [έως] λαμπράν τε ημέραν γενέσθαι καὶ γνωσθηναι τὸ οἰκεῖον στράτευμα. ώστε πρὸς τῆ αίσχύνη, ην έκ του καταλιπείν τον χάρακα ηνέγκαντο, και κίνδυνον ού τον έλάχιστον αὐτοὺς ἀναροίψαι, σκότους ἀπιόντας διὰ τῆς πολεμίας ἀτάκτως. 30 εί γ' ούν τοῦτο καταμαθόντες οί πολέμιοι έκ ποδὸς απιούσιν αύτοις ήπολούθησαν, ούδεν αν έπώλυσεν απασαν ἀπολωλέναι τὴν στρατιάν. τῆς δὲ ἀλόγου ταύτης ἀπάρσεως ἢ φυγῆς τὸ πρὸς τὸν ἡγεμόνα ἐκ τοῦ δήμου μίσος ὥσπερ ἔφην αἴτιον ἦν, καὶ ὁ φθόνος τῆς ἐκείνου τιμῆς, ἴνα μὴ θριάμβου καταγωγῆ κοσμηθεὶς ἐπιφανέστατος γένηται. τῆ δ' ἔξῆς ἡμέρα μαθόντες οἱ Τυρρηνοὶ τὴν ἄπαρσιν τῶν 5 Ῥωμαίων, νεκρούς τ' αὐτῶν ἐσκύλευσαν καὶ τραυ-1748 ματίας ἀράμενοι ἀπήνεγκαν τάς τε καταλειφθείσας ἐν τῷ χάρακι παρασκευάς πολλαὶ δ' ἦσαν, ὡς εἰς χρόνιον παρεσκευασμέναι πόλεμον διεφόρησαν καὶ ὡς δὴ κρατοῦντες τῆς χώρας τῶν 10 πολεμίων τὴν ἐγγυτάτω λεηλατήσαντες, ἀπῆγον τὴν στρατιάν.

V. Οἱ δὲ μετὰ τούτους ἀποδειχθέντες ὕπατοι,

· Γναΐος Μάλλιος και Μάρκος Φάβιος τὸ δεύτερον ἄρχειν αίρεθείς, ψήφισμα τῆς βουλῆς ποιησαμένης 15 στρατον έξάγειν έπλ την Ούιεντανών πόλιν όσον αν πλείστον δυνηθώσι, προυθηκαν ήμέραν έν ή τον κατάλογον έμελλον ποιήσεσθαι της στρατιάς. γινομένου δε αύτοις έμποδων έπι κωλύσει της καταγραφης ενός των δημάρχων, Τεβερίου Ποντοφικίου καὶ 20 τὸ περί τῆς κληρουχίας ψήφισμα ἀνακαλουμένου, θεραπεύσαντες των συναρχόντων αύτου τινας, ώσπερ 1749 έποίησαν οί πρὸ αὐτῶν ῧπατοι, διέστησαν τὸ ἀρχείον και μετά τοῦτ' ἔπραττον ἐπὶ πολλῆς έξουσίας τὰ δόξαντα τῆ βουλῆ. γενομένης δὲ τῆς κατα- 25 γραφής εν όλίγαις ήμεραις, έξήεσαν επί τούς πολεμίους, δύο μεν εκάτερος άγων Ρωμαίων τάγματα τῶν ἐξ αὐτῆς καταγραφέντων τῆς πόλεως, οὐκ ἐλάττω δε ταύτης χείρα την ύπο τῶν ἀποίκων τε και ύπηκόων ἀποσταλεϊσαν. ἀφίκετο δ' αὐτοῖς παρὰ τοῦ 30 Λατίνων τε και Έρνίκων έθνους διπλάσιον τοῦ κληθέντος ἐπικουρικόν. οὐ μὴν ἐχρήσαντο γε παντί

πολλην δε χάριν αὐτοῖς είδεναι φήσαντες της προθυμίας, ἀπέλυσαν της ἀποσταλείσης δυνάμεως την ημίσειαν. Εταξαν δε και πρό της πόλεως τρίτον έκ δυείν ταγμάτων των έν άκμη στρατόν, φύλακα 5 τῆς χώρας ἐσόμενον, εἴ τις ἐτέρα δύναμις πολεμίων έκ του άδοκήτου φανείη τους δε ύπερ τον στρατιωτικον κατάλογον, οίς έτι δύναμις ήν οπλων χρήσεως, έν τη πόλει κατέλιπον ακρας τε καλ τείχη φυλάξοντας. άγαγόντες δε πλησίον τῆς Οὐιεντανῶν πόλεως 10 τὰς δυνάμεις, κατεστρατοπέδευσαν ἐπὶ λόφοις δυσίν ού μακράν άφεστηκόσιν απ' αλλήλων. ήν δε και ή 1750 των πολεμίων δύναμις έξεστρατευμένη πρό της πόλεως πολλή τε καὶ άγαθή. συνεληλύθεσαν γὰρ έξ απάσης Τυρρηνίας οι δυνατώτατοι τους έαυτων 15 πενέστας έπαγόμενοι, καὶ έγένετο τοῦ Ῥωμαικοῦ στρατού μεζζον τὸ Τυρρηνικόν οὐκ όλίγφ. τοῖς δ' ύπάτοις τό τε πληθος όρῶσι τῶν πολεμίων καὶ τὴν λαμπρότητα των οπλων πολύ δέος ένέπεσε, μή ποτε ούχ ίκανοι γένωνται στασιαζούση δυνάμει τη σφε-20 τέρα πρός όμονοούσαν την των πολεμίων άντιταξάμενοι ύπερβαλέσθαι έδόκει τε αύτοις έχυρωσαμένοις τα στρατόπεδα τρίβειν τον πόλεμον έκδεχομένοις, εί τινα δώσει πλεονεξίας άφορμην αυτοίς το των πολεμίων θράσος άλογίστω καταφρονήσει έπαρθέν. 25 απροβολισμοί δή μετὰ τοῦτο συνεχεῖς έγίνοντο παὶ ψιλών συμπλοκαί βραχεται, μέγα δε η λαμπρον έργον ດນໍດີຂ່ນ.

VI. Οι δε Τυροηνοι άχθόμενοι τῆ τριβῆ τοῦ πολέμου δειλίαν τε ἀνειδιζον τοῖς Ῥωμαίοις, ἐπειδη 1751 30 οὐκ ἐξήεσαν εἰς μάχην, καὶ ὡς παρακεχωρηκότων αὐτῶν σφίσι τῆς ὑπαίθρου μέγα ἐφρόνουν. καὶ ἔτι μᾶλλον ἐπήρθησαν εἰς ὑπεροψίαν τοῦ ἀντιπάλου

στρατού και καταφρόνησιν των ύπάτων, δόξαντες καί τὸ θείου αύτοις συμμαχείν. τοῦ γὰρ έτέρου τῶν υπάτων Γναΐου Μαλλίου κεραυνός είς το στρατήγιον έμπεσών τήν τε σκηνήν διέσπασε και τήν έστίαν ανέτοεψε και των πολεμιστηρίων οπλων τα μέν 5 έσπίλωσε, τὰ δὲ περιέκαυσε, τὰ δ' εἰς τέλος ἡφάνισεν απέκτεινε δε και τον λαμπρότατον αύτου των εππων, ώ παρά τοὺς ἀγώνας έχρητο, καὶ τῶν θεραπόντων τινάς. λεγόντων δὲ των μάντεων τοῦ τε χάρακος άλωσιν προσημαίνειν τους θεους και των 10 έπιφανεστάτων ανδρών απώλειαν, αναστήσας την δύναμιν ὁ Μάλλιος ἀπηγε περί μέσας νύκτας έπί τον έτερον χάρακα καὶ μετά τοῦ συνάρχοντος κατεστρατοπέδευσε. μαθόντες ούν οί Τυρρηνοί την άπανάστασιν τοῦ στρατηγοῦ, καὶ δι' ἃς αίτίας έγέ- 15 1752 νετο παρά τινων αίχμαλώτων ἀκούσαντες, ἐπήρθησάν τε ταζς γνώμαις έτι μᾶλλον, ώς πολεμούντος τοτς Ρωμαίοις του δαιμονίου, και πολλήν είχον έλπίδα κρατήσειν αὐτῶν οι τε μάντεις ἀκριβέστερον τῶν ἄλλοθί που δοκοῦντες έξητακέναι τὰ μετάρσια, 20 πόθεν τε αί τῶν κεραυνῶν γίνονται βολαὶ καὶ τίνες αὐτοὺς ὑποδέχονται μετὰ τὰς πληγάς ἀπιόντας τόποι, θεών τε οίς ξκαστοι αποδίδονται και τίνων άγαθών ἢ κακών μηνυταί, χωρείν ὁμόσε τοίς πολεμίοις παρήνουν διαιρούμενοι τὸ γενόμενον τοις 25 Ρωμαίοις σημείον κατά τάδε. ἐπειδή τὸ βέλος εἰς ύπάτου σκηυὴν κατέσκηψεν, έν ή τὸ στρατήγιον ένην, και πάσαν αὐτὴν ἄχοι τῆς έστίας ἡφάνισεν, όλη προσημαίνειν τὸ δαιμόνιον τῆ στρατιὰ τοῦ χάφακος έκλειψιν βία κρατηθέντος, και των έπιφανε- 30 στάτων όλεθοον. εί μεν ούν, έφασαν, έμειναν έν φ 1753 κατέσκηψε χωρίω τὸ βέλος οί κατέχοντες αὐτό, καὶ

232

μή μετηνέγκαντο τὰ σημεία ὡς τοὺς έτέρους, μιᾶς τε παρεμβολής άλώσει και ένος ολέθοφ στρατού το νεμεσών αὐτοις δαιμόνιον ἀπεπλήρωσεν αν τὸν χόλου έπειδή δε σοφώτεροι των θεων είναι ζητούν-5 τες είς του έτερου χάρακα μετεστρατοπέδευσαυ, καταλιπόντες έρημον τον τόπον, ώς οὐ τοις άνθρώποις του θεου προδηλούντος τὰς συμφοράς, ἀλλὰ τοις τόποις, κοινὸς απασιν αυτοίς ὁ παρὰ του δαίμονος ήξει χόλος, τοις τε απαναστάσι και τοις ύπο-10 δεξαμένοις. και έπειδή άλωναι σφων τον ετερον χάρακα βία θείας επιθεσπιζούσης ανάγκης οὐ περιέμειναν τὸ χοεών, άλλ' αὐτοί παρέδοσαν τοις έχθροϊς, έκεινος ο χάραξ ο τον έκλειφθέντα ύποδεξάμενος άντι τοῦ καταλειφθέντος άλώσεται βία κρατηθείς. Ταύτα παρά τῶν μάντεων οἱ Τυρρηνοὶ 15 άκούσαντες, μέρει τινί της έαυτων στρατιάς την έρημωθείσαν ύπὸ τῶν Ῥωμαίων καταλαμβάνονται στρατοπεδείαν ως ἐπιτείχισμα ποιησόμενοι τῆς ἐτέρας ἡν 1754 δε πάνυ έχυρον το χωρίον και τοις από 'Ρώμης έπι 20 τὸ στρατόπεδον ἰοῦσι κωλύσεως ἐν καλῷ κείμενον. πραγματευσάμενοι δε και τάλλα, έξ ών πλεονεκτήσειν τούς πολεμίους έμελλον, έξηγον είς το πεδίον τας δυνάμεις, μενόντων δε των Ρωμαίων έφ' ήσυχίας, προσιππεύοντες έξ αὐτῶν οί τολμηρότατοι καί 25 πλησίον του χάρακος Ιστάμενοι, γυναϊκάς τε ἀπεκάλουν απαντας και τους ήγεμόνας αυτών τοις δειλοτάτοις τῶν ζώων ἐοικέναι λέγοντες ἐκάκιζον, καὶ δυείν θάτερον ήξίουν εί μεν άντιποιούνται της περί τὰ πολέμια ἀρετῆς, καταβάντας είς τὸ πεδίον 30 μια τον άγωνα κρίναι μάχη: εί δε δμολογούσιν είναι κακοί, παραδόντας τὰ ὅπλα τοις κρείττοσι καὶ δίκας ύποσχόντας ών έδρασαν, μηδενός έτι των μεγάλων έαυτοὺς ἀξιοῦν. τοῦτ' ἐποίουν ὁσημέραι καὶ ἐπεὶ οὐδὲν ἐπέραινον, ἀποτειχίζειν αὐτοὺς ἔγνωσαν 7.55 ὡς λιμῷ προσαναγκάσοντες παραστῆναι. οἱ δὲ ῦπατοι περιεώρων τὰ γινόμενα μέχρι πολλοῦ, δι' ἀνανδρίαν μὲν ἢ μαλακίαν οὐδεμίαν ἀμφότεροι γὰρ 5 εὖψυχοί τε καὶ φιλοπόλεμοι ἡσαν τὸ δὲ τῶν στρατιωτῶν ἐθελόκακόν τε καὶ ἀπρόθυμον, διαμένον ἐν τοῖς δημοτικοῖς, ἔξ οὖ περὶ τῆς κληρουχίας διεστασίασαν, ὑφορώμενοι ἔτι γὰρ αὐτοῖς ἔναυλα καὶ πρὸ ὀμμάτων ἡν, ὰ τῷ παρελθόντι ἐνιαυτῷ κατὰ τὸ 10 ἔγκοτον τῆς περὶ τὸν ὕπατον τιμῆς αἰσχρὰ καὶ ἀνάξια τῆς πόλεως εἰργάσαντο, παραχωρήσαντες τῆς νίκης τοῖς ἡττηθεἴσι καὶ φυγῆς ὄνειδος οὐκ ἀληθὲς ὑπομείναντες, ἵνα μὴ καταγάγη τὸν ἐπινίκιον θρίαμβον ὁ ἀνήρ.

VIII. Βουλόμενοι δή τὸ στασιάζον έκ τῆς στοατιάς έξελεῖν είς τέλος καὶ καταστῆσαι πάλιν είς τὴν έξ ἀρχῆς ὁμόνοιαν ᾶπαν τὸ πλῆθος, καὶ εἰς εν τοῦτο πάσαν είσφερόμενοι βουλήν τε καὶ πρόνοιαν, ἐπειδή οὖτε πολάσει μέρους τινὸς σωφρονέστερον ἀπο- 20 1756 δουναι τὸ λοιπὸν ἦν πολὺ καὶ αὔθαδες ὑπάρχου και τὰ ὅπλα ἐν ταῖς χερσίν ἔχον, οὕτε πειθοῖ προσαγαγέσθαι λόγων τους ούδε πεισθηναι βουλομένους, δύο ταύτας ὑπέλαβον ἔσεσθαι τῶν στασιαζόντων αίτίας τῆς διαλλαγῆς, τοῖς μὲν ἐπιεικεστέρας 25 μετειληφόσι φύσεως ένην γάρ τι καλ τοιούτον έν τῷ πολλώ: την έπι τοις ονειδισμοίς των πολεμίων αίσχύνην τοις δε δυσαγώγοις έπι το καλόν, ην απασα δέδοικεν ανθρώπου φύσις αναγκην. Ίνα δή ταῦτα γένοιτο άμφότερα, έφηκαν τοῖς πολεμίοις λόγφ τε 30 αίσχύνειν κακίζοντας σφών ώς άνανδρον την ήσυχίαν, καλ ξογοις ύπεροψίας τε καλ καταφρονήσεως

πολλής γινομένοις άναγκάζειν άγαθούς γενέσθαι τους έχουσίως είναι μη βουλομένους. γινομένων γάο τούτων, πολλάς έλπίδας είχον ήξειν έπὶ τὸ στρατήγιον απαντας αγανακτούντας και καταβοών-5 τας και κελεύοντας ήγεζοθαι σφών έπι τούς πολεμίους όπες και συνέβη. ώς γὰς ἤςξαντο τὰς ἔξόδους του χάρακος αποταφρεύειν τε και αποσταυρούν οί πολέμιοι, δυσανασχετήσαντες οί Ρωμαΐοι έπὶ τῷ 178 ἔργφ, τέως μὲν κατ' όλίγους, ἔπειτα ἀθρόοι συν-10 τρέχοντες έπλ τὰς σκηνὰς τῶν ὑπάτων, ἐκεκράγεσάν τε και προδοσίαν αὐτοζε ἐνεκάλουν, και εί μή τις ἡγήσεται σφίσι της έξόδου, δίχα έκείνων αὐτοὶ τὰ ὅπλα έχοντες έπλ τους πολεμίους έλεγον έξελεύσεσθαι. ώς δ' έξ απάντων έγίνετο τοῦτο, παρείναι τον χρόνον 15 ον περιέμενον οί στρατηγοί νομίσαντες, έπέλευον τοις ύπηρέταις συγκαλείν τὸ πληθος είς έκκλησίαν και προελθών Φάβιος τοιάδε είπε:

VIIII. Βραδεῖα μὲν ἡ ἀγανάκτησις ὑμῶν γίνεται περί ὧν ὑβρίζεσθε ὑπὸ τῶν πολεμίων, ἄνδρες στρα20 τιῶταί τε καὶ ἡγεμόνες καὶ τὸ βουλόμενον ἐκάστου χωρεῖν ὁμόσε τοῖς ἐναντίοις πολὺ τοῦ δέοντος ὕστερον φαινόμενον ἄωρόν ἐστι. παλαίτερον γὰρ ἔτι τοῦθ', ὑμᾶς ἔδει πράττειν, ὅτε πρῶτον αὐτοὺς εἴδετε καταβαίνοντας ἐκ τῶν ἐρυμάτων καὶ
25 μάχης ἄρχειν βουλομένους. τότε γὰρ δήπου καλὸς
ὁ περὶ τῆς ἡγεμονίας ἡν ἀγὼν καὶ τοῦ Ῥωμαίων
φρονήματος ἄξιος. νῦν δὲ ἀναγκαῖος ἤδη γίνεται, 175
καὶ οὐδ' ἄν τὸ κράτιστον λάβη τέλος ὁμοίως καλός.
εὖ δὲ καὶ νῦν ποιεῖτε ὅμως ἐπανορθώσασθαι
30 τὴν βραδυτῆτα βουλόμενοι καὶ τὰ παραλειφθέντα
ἀναλαβεῖν καὶ πολλὴ χάρις ὑμῖν τῆς ἐπὶ τὰ κράτιστα ὁρμῆς, εἰτ' ὑπ' ἀρετῆς γίνεται κρεῖττον γὰρ

[έστιν] όψε ἄρξασθαι τὰ δέοντα πράττειν ἢ μηδέποτε είτ' οὖν ἄπαντες ὁμοίους ἔχετε περί τῶν συμφερόντων λογισμούς, καὶ ἡ προθυμία τῆς ἐπὶ τὸν ἀγῶνα ὁρμῆς ἄπαντας ἡ αὐτὴ κατείληφε. νῦν δὲ φοβούμεθα, μη τὰ περί της κληρουχίας προσκρού- 5 σματα των δημοτικών πρός τους έν τέλει μεγάλης σματα των δημοτικών πρός τούς έν τέλει μεγάλης αἴτια τῷ κοινῷ γένηται βλάβης ὑποψία τε ἡμᾶς κατείληφεν, ὡς ἡ περὶ τῆς ἐξόδου καταβοὴ καὶ ἀγανάκτησις οὐκ ἀπὸ τῆς αὐτῆς προαιρέσεως παρὰ πάντων γίνεται ἀλλ' οἱ μὲν ὡς τιμωρησόμενοι 10 159 τοὺς πολεμίους προθυμεῖσθε τοῦ χάρακος ἐξελθεῖν, οἱ δὲ ὡς ἀποδρασόμενοι. ἐξ ὧν δὲ παρέστηκεν ἡμῖν ταῦτα ὑποπτεύειν, οὐ μάντεις εἰσὶν οὐδὲ στοχασμοί, ἀλλ' ἔργα ἐμφανῆ καὶ οὐδὲ ταῦτα παλαιά, ἀλλ' ἐν τῷ παρελθόντι ἐνιαυτῷ γενόμενα, 15 ὡς ἔπαντερ ἴστε ὅτε ἐπὸ τοὺρ σὐτοὺς πολεμίνης ώς απαυτες ίστε, ότε έπι τούς αὐτούς πολεμίους τούτους πολλης καὶ ἀγαθης ἐξελθούσης στρατιᾶς, καί της πρώτης μάχης το κράτιστον ήμιν λαβούσης τέλος, δυνηθέντος αν του τότε άγοντος ύμας ύπάτου Καίσωνος, άδελφοῦ δὲ έμοῦ τουδί και τὸν 20 χάρακα τῶν πολεμίων έξελειν καὶ νίκην τῆ πατοίδι καταγαγείν λαμπροτάτην, φθονήσαντες αὐτῷ δόξης τινές, ὅτι δημοτικὸς οὐκ ἡν, οὐδὲ τὰ κεχαοισμένα τοις πένησι διετέλει πολιτευόμενος, τη πρώτη νυκτί μετὰ τὴν μάχην ἀνασπάσαντες τὰς 25 σκηνάς άνευ παραγγέλματος ἀπέδρασαν έκ τοῦ χάρακος, ούτε τὸν κίνδυνον ένθυμηθέντες τὸν καταληψόμενον αὐτοὺς ἀτάκτως καὶ χωρὶς ἡγεμόνος ἀπι-760 όντας έκ πολεμίας γῆς καὶ ταῦτα έν νυκτί, οὖτε τὴν αίσχύνην οση καθέξειν αὐτοὺς ἔμελλεν ὑπολογισά- 30 μενοι, ότι παρεχώρουν τοις πολεμίοις της ήγεμονίας, το γοῦν ἐφ' ἐαυτοῖς μέρος, καὶ ταῦτα οἱ νικήσαντες

τοις πεπρατημένοις. τούτους δή τούς ανδρας όρρωδούντες, ώ ταξίαρχοί τε και λοχαγοί και στρατιώται, τους ουτ' ἄρχειν δυναμένους ουτε ἄρχεσθαι βουλομένους πολλούς και αὐθάδεις οντας και τὰ 5 οπλα έχοντας έν χερσίν, ούτε πρότερον έβουλόμεθα μάχην συνάπτειν ούτε νύν έτι θαρσούμεν έπί τοιούτοις συμμάχοις του ύπεο των μεγίστων άγωνα αρασθαι, μη κωλύματα και βλάβαι γένωνται τοις απαντα τὰ καθ' έαυτοὺς πρόθυμα παρεχομένοις. εί 10 μέντοι κάκείνων ὁ θεὸς ἐπὶ τὰ κρείττω τὸν νοῦν ἄγει νυν και καταβαλόντες τὸ στασιάζον, ὑφ'οὖ νῦν πολλά και μεγάλα βλάπτεται τὸ κοινόν, η γε δη είς τοὺς της είρηνης αναβαλόμενοι καιρούς, [ήδη] έπανορθώσασθαι βούλονται τὰ παρελθόντα όνείδη τη νῦν άρετη, 15 μηδεν έτι τὸ κωλῦσον έστω χωρείν ύμᾶς έπὶ τοὺς πολεμίους, τὰς ἀγαθὰς προβαλλομένους έλπίδας. 17 έγομεν δε πολλάς μεν και άλλας άφορμάς είς τὸ νικαν, μεγίστας δε και κυριωτάτας ας το των πολεμίων ανόητον [ήμιν] παρέχει, οί γε πλήθει στρατιάς μα-20 κρῷ προύγοντες ἡμῶν, καὶ τούτφ μόνφ δυνηθέντες αν πρός τας ήμετέρας τόλμας τε και έμπειρίας αντέγειν, απεστερήμασι τῆς μόνης ώφελείας έαυτους απαναλώσαντες τὸ πλεΐον τῆς δυνάμεως μέρος εἰς τὰς τῶν φρουρίων φυλακάς. ἔπειτα δέον αὐτοὺς σύν 25 εὐλαβεία καὶ λογισμῷ σώφρονι πράττειν ξκαστα, ένθυμουμένους πρός οΐους ανδρας καὶ πολύ άλκιμωτέρους αύτων ο χίνδυνος έσται, θρασέως καί άπερισκέπτως έπὶ τὸν άγῶνα χωροῦσιν, ὡς ἄμαχοι [δή] τινες και ώς ήμων καταπεπληγότων αὐτούς. αί 30 γοῦν ἀποταφρεύσεις καὶ αί μέχρι τοῦ χάρακος ἡμῶν καθιππεύσεις και τὰ πολλὰ ἐν λόγοις τε καί έργοις ύβρίσματα τουτο δύναται. ταυτά τε δη έν-170 θυμούμενοι, καὶ τῶν προτέρων ἀγώνων μεμνημένοι πολλῶν ὅντων καὶ καλῶν ἐν οἶς αὐτοὺς ἐνικᾶτε, χωρεῖτε μετὰ προθυμίας καὶ ἐπὶ τόνδε τὸν
ἀγῶνα καὶ ἐν ῷ ἄν ὑμῶν ἕκαστος χωρίω ταχθῆ,
τοῦτο ὑπολαβέτω καὶ οἶκον εἶναι καὶ κλῆρον καὶ 5
πατρίδα καὶ ὅ τε σώζων τὸν παραστάτην ἑαυτῷ
πράττειν τὴν σωτηρίαν ὑπολαβέτω, καὶ ὁ ἐγκαταλιπῶν τὸν πέλας ἑαυτὸν ἡγείσθω τοῖς πολεμίοις
προδιδόναι. μάλιστα δ' ἐκεῖνο μεμνῆσθαι προσήκει,
ὅτι μενόντων μὲν ἀνδρῶν καὶ μαχομένων ὀλίγον τὸ 10
ἀπολλύμενόν ἐστιν, ἐγκλινάντων δὲ καὶ φευγόντων
κομιδῆ βραχὺ τὸ σωζόμενον.

Χ. Ετι δε αὐτοῦ λέγοντος τὰ είς τὸ γενναΐον έπαγωγά, καὶ πολλὰ μεταξὺ τῶν λόγων ἐκχέοντος δάκουα, λοχαγῶν τε καὶ ταξιάρχων καὶ τῶν ἄλλων 15 στρατιωτών ξκαστον ώ συνήδει τι λαμπρον ξργον έν μάχαις ἀποδειξαμένω κατ' ὅνομα ἀνακαλοῦντος, καί πολλά και μεγάλα τοις άριστεύσασι κατά την μάχην φιλάνθοωπα δώσειν ὑπισχνουμένου πρὸς τὸ των πράξεων μέγεθος, τιμάς τε καὶ πλούτους καὶ 20 τας άλλας βοηθείας, αναβοήσεις έξ απάντων έγίνοντο θαρρείν τε παρακελευομένων και άγειν έπι τον άγωνα άξιούντων. ἐπειδή δὲ ἐπαύσατο προέργεταί τις έκ τοῦ πλήθους, Μάρκος Φλαβολήιος ὄνομα, ἀνὴρ δημοτικός μέν και αὐτουργός, οὐ μὴν τῶν ἀπερριμ- 25 μένων τις, άλλα των έπαινουμένων δι' άρετην καί τα πολέμια άλκιμος, καὶ δι' άμφω ταῦτα ένὸς τῶν ταγμά-164 των τῆ λαμπροτάτη ἀρχῆ κεκοσμημένος, ἡ τὰς έξήκοντα έκατονταργίας επεσθαί τε και τὸ κελευόμενον ύπηρετείν κελεύει ὁ νόμος. τούτους Ρωμαίοι τοὺς 30 ήγεμόνας τῆ πατρίω γλώττη πριμοπίλους καλούσιν. ούτος ὁ ἀνήο ' ἡν δὲ πρὸς τοῖς ἄλλοις μέγας τε καὶ

καλὸς ίδεῖν τάς ὅθεν ἄπασιν ἔμελλεν ἔσεσθαι φανερός, Έπεὶ τοῦτο, ἔφησεν, οι ὕπατοι, δεδοίκατε μη τὰ ἔργα ἡμῶν οὐχ ὅμοια γένηται τοῖς λόγοις; έγω πρώτος ύμιν ύπερ έμαυτοῦ τὸ βέβαιον της ύποσχέ-5 σεως έκ της μεγίστης πίστεως παρέξομαι καλ ύμετς δέ, ο πολίται τε και της αυτης κοινωνοί τύχης, όσοι διεγνώκατε είς ίσον καταστήσαι τὰ ἔργα τοῖς λόγοις, ούκ αν αμαρτάνοιτε τὸ αὐτὸ ποιοῦντες έμοί. Ταῦτ' είπων και τὸ ξίφος άνατείνας, ώμοσε τὸν ἐπιχωριόν 10 τε 'Ρωμαίοις και κράτιστον δοκου, την άγαθην έαυτοῦ πίστιν, νικήσας τοὺς πολεμίους ηξειν είς τὴν πόλιν, άλλως δε ου. τουτον ομόσαντος του Φλαβοληίου του δοκου, πολύς έξ άπάντων έπαινος έγένετο καὶ αὐτίκα οῖ τε ὕπατοι ἀμφότεροι τὸ αὐτὸ 176 15 έδρων καί οί τὰς έλάττους έχοντες στρατηγίας χιλίαρχοί τε καὶ λοχαγοί, τελευτώσα δὲ ἡ πληθύς. έπει δε τοῦτ έγένετο, πολλή μεν εύθυμία πάσιν ένέπεσε, πολλή δε φιλότης άλλήλων, θάρσος τε αὖ καὶ μένος καὶ ἀπελθόντες ἐκ τῆς ἐκκλησίας, οί μὲν 20 ΐπποις χαλινούς ένέβαλον, οί δὲ ξίφη καὶ λόγχας έθηγου, οί δὲ τὰ σκεπαστήρια των ὅπλων ἐξέματτον. καὶ όλίγου πᾶσα ἡυ ετοιμος είς τὸυ ἀγῶνα ἡ στρατιά. οί δὲ υπατοι τοὺς θεοὺς εὐχαῖς τε καὶ θυσίαις καὶ λιταῖς ἐπικαλεσάμενοι τῆς ἐξόδου σφίσι γενέσθαι 25 ήγεμόνας, έξηγον έκ του χάρακος έν τάξει και κόσμφ τὸν στρατόν. και οί Τυρρηνοί κατιόντας αὐτοὺς έκ των έρυμάτων ιδόντες, έθαύμασάν τε και άντεπεξήεσαν απάση τῆ δυνάμει.

ΧΙ. 'Ως δὲ εἰς τὸ πεδίον ἀμφότεροι κατέστησαν, 30 καὶ τὸ πολεμικὸν ἐσήμηναν αί σάλπιγγες, ἔθεον ἀλαλάξαντες ὁμόσε καὶ συμπεσόντες ἀλλήλοις ἰππεῖς τε ἱππεῦσι καὶ πεζοὶ πεζοῖς ἐμάχοντο, καὶ

πολύς έξ άμφοτέρων έγίνετο φόνος. οί μεν ούν τὸ 166 δεξιὸν ἔχοντες τῶν Ῥωμαίων κέρας, οὖ τὴν ἡγεμο-νίαν εἶχεν ὁ ἕτερος τῶν ὑπάτων Μάλλιος, ἐξέωσαν τὸ καθ έαυτους μέρος, και καταβάντες ἀπὸ τῶν ϊππων έμάχουτο πεζοί. οί δε εν τῷ εὐωνύμω κέ- 5 ρατι ταχθέντες ύπὸ τοῦ δεξιοῦ τῶν πολεμίων έκυκλούντο. ήν γὰρ ή Τυρρηνών φάλαγξ κατά τοῦτο τὸ χωρίον ύπερπετής τε καὶ οὐκ όλίγω μείζων τῆς έτέρας. παρερρήγυυτο δη ταύτη το Ρωμαικού στράτευμα και πολλάς πληγάς έλάμβανεν. ήγειτο δέ 10 τούτου τοῦ κέρως Κόιντος Φάβιος, πρεσβευτής καλ άντιστράτηγος ών, ὁ δὶς ὑπατεύσας καὶ μέχρι πολλοῦ ἀντείχε τραύματα λαμβάνων παντοδαπά Επειτα λόγχη βληθείς είς τὰ στέρνα μέχρι τῶν σπλάγχνων έλθούσης της αίχμης έξαιμος γενόμενος πίπτει. 15 ώς δε τουτ' ήκουσεν ό ετερος των υπάτων, Μάρκος Φάβιος ήν δε κατά μέσην την φάλαγγα τεταγμένος τοὺς πρατίστους τῶν λόχων ἀναλαβών καὶ τὸν 167 Ετερον τῶν ἀδελφῶν Καίσωνα Φάβιον ἀνακαλεσάμενος, παρήλαυνεν [έπλ] την έαυτοῦ φάλαγγα καλ 20 μέχοι πολλού προελθών, έπειδή παρήλλαξεν τὸ δεξιου των πολεμίων κέρας, ηλαυνεν έπλ τους κυκλουμένους. έμπεσών δε αύτοις, φόνον τε τοις έν χεροί ποιεί πολύν και φυγήν των πρόσω: τόν τε άδελφὸν ἔτι ἐμπνέοντα καταλαβών αἴφεται. ἐκεῖνος 25 μέν οὖν οὐ πολὺν ἔτι χρόνον ἐπιβιοὺς ἀποθνήσκει τοις δε τιμωρούσιν αὐτῷ θυμός ἔτι μείζων παρέστη [καλ μείζων] πρός τὸ ἀντίπαλον καλ οὐδὲν ἔτι τῆς ίδίας ψυχής προνοούμενοι σύν όλίγοις είς μέσους έμπεσόντες τούς μάλιστα συνεστηχότας των πολε- 30 μίων, σωρούς έξεπλήρουν νεχρών. κατά μέν δή τούτο τὸ μέρος ἔκαμεν ή Τυρρηνῶν φάλαγξ, καὶ οί πρότε-

φον ἀσάμενοι τοὺς πολεμίους ὑπὸ τῶν κεκφατημένων ανεκόπησαν. οι δε τὸ εὐώνυμον έχοντες κέρας κάμνοντες ήδη και φυγής ἄρχοντες, ένθα ὁ Μάλλιος ήν, ετρέψαντο τοὺς καθ' έαυτούς. παλτῷ γάρ τις βα- 170 5 λών τὸν Μάλλιον διὰ τοῦ γόνατος ἄχρι τῆς ἰγνύας διήρεισε την λόγχην και τον μέν οι πέριξ άραντες έπι την παρεμβολην απεκόμιζον, οί δε πολέμιοι τον ήγεμόνα των Ρωμαίων τεθνηκέναι δόξαντες έπερρώσθησαν, καὶ παραβοηθησάντων αὐτοῖς τῶν ἐτέρων 10 ενέκειντο τοις Ρωμαίοις ούκ έχουσιν ήγεμόνα. ήναγκάσθησαν δε πάλιν οι Φάβιοι καταλιπόντες το εὐώυυμου κέρας τῷ δεξιῷ βοηθείν και οί Τυροηνοί προσιόντας αὐτοὺς στίφει καρτερῷ μαθόντες τῆς μέν έπι πλέον διώξεως ἀποτρέπονται, πυκνώσαντες δὲ 15 τοὺς λόχους ἐμάχουτο ἐν τάξει, καὶ πολλοὺς μὲν τῶν σφετέρων απέβαλον, πολλούς δε και των 'Ρωμαίων ἀπέχτειναν.

ΧΙΙ. Έν ὁ δὲ ταῦτ' ἐγίνετο, οἱ τὸν χάρακα τὸν ἐκλειφθέντα ὑπὸ τοῦ Μαλλίου καταλαβόμενοι Τυρ20 ρηνοὶ συνθήματος ἀρθέντος ὑπὸ τοῦ στρατηγοῦ σὺν τάχει πολλῷ καὶ προθυμία μεγάλη χωροῦντες ἐπὶ τὸν ἔτερον ἠπείγοντο τῶν Ῥωμαίων χάρακα, 176 ώς οὐκ ἀξιοχρέω δυνάμει φυλαττόμενον. καὶ ἡν ἡ δόξα αὐτῶν ἀληθής. ἔξω γὰρ τῶν τριαρίων καὶ ὀλί25 γων ἄλλων τῶν ἐν ἀκμῆ τὸ λοιπὸν πλῆθος ἐμπόρων τε καὶ θεραπόντων καὶ χειροτεχνῶν ἡν ἐν αὐτῷ γίνεταί τε πολλῶν εἰς ὀλίγον συνελαθέντων χωρίον περὶ γὰρ ταῖς πύλαις ὁ ἀγὼν ἡν ὀξεῖα καὶ χαλεπὴ μάχη, καὶ νεκροὶ παρ' ἀμφοτέρων πολλοί. ἐν τού30 τῷ τῷ ἔργῷ ὅ τε [Μάλλιος] ῦπατος ἐκβοηθῶν ᾶμα τοῖς ἱππεῦσιν, ἐπειδὴ ὁ ἵππος ἔπεσε συγκατενεχθεὶς καὶ ἀδύνατος ὢν ἀναστῆναι ὑπὸ πλήθους τραυμάτων,

άποθυήσκει και πολλοί και άγαθοί περί αὐτύν άλλοι νέοι. μετὰ δὲ τὸ πάθος τοῦτο εὐθὺς ὁ χάραξ ήλίσκετο, καὶ τέλος είχε τοις Τυρρηνοις τὰ μαν-τεύματα. εἰ μὲν οὐν ἐταμιεύσαντο τὴν παρουσαν εὐτυχίαν καὶ διὰ φυλακῆς εἶχον τὸν χάρακα, τάς δ 770 τε ἀποσκευὰς τῶν Ῥωμαίων κατέσχον καὶ αὐτοὺς αίσχοῶς ἀπελθείν ἡνάγκαζον υῦν δὲ πρὸς άρπαγην των απολειφθέντων τραπόμενοι καὶ αναψύγοντες τὸ λοιπὸν οί πλείους, καλὴν ἄγραν έκ τῶν χειφών ἀφηφέθησαν. ώς γὰς ἀπηγγέλθη θατέρφ τών 10 ὑπάτων ή τοῦ χάραχος ἄλωσις, ήπείγετο σὺν τοῖς άρίστοις ίππέων τε καὶ πεζών. καὶ οί Τυρρηνοί μαθόντες αὐτὸν ἐπιόντα περιεστεφάνωσαν τὸν χάρακα, μάχη τε αὐτῶν γίνεται καρτερά, τῶν μὲν ἀνασώσασθαι βουλομένων τὰ σφέτερα, τῶν δὲ μὴ πασσυδί 15 διαφθαρώσιν άλόντος του χάρακος δεδοικότων. χρόνου δε γινομένου πλείονος και των Τυροηνών πολλὰ πλεονεμτούντων ήν γὰο αὐτοῖς έξ ὑπερδεξίων τε χωρίων και πρός άνθρώπους δι' ήμέρας όλης κεκμηκότας ή μάχη Τίτος Σίκκιος ό πρε- 20 σβευτής και άντιστράτηγος, κοινωσάμενος τῷ ὑπάτφ την αύτου διάνοιαν τὸ άνακλητικὸν έκέλευε 771 σημαίνειν, και καθ' εν απαντας γενομένους μια προσβάλλειν πλευρά του χάρακος, καθ' δ μάλιστα τὸ χωρίον ἡν ἐπιμαχώτατον τὰ δὲ κατὰ τὰς πύλας 25 είασε μέρη κατά τινα είκοτα λογισμόν, ος ούκ έψεύσατο αὐτόν, ὅτι σωθήσεσθαι μεν έλπίσαντες οί Τυροηνοί μεθήσονται του χάρακος, εν άπογνώσει δε τούτου γενόμενοι κυκλώσεώς τε πάντοθεν ύπὸ τοῦν πολεμίων γενομένης και οὐδεμιᾶς ὑπαρχούσης 80 έξόδου άναγκαϊον έξουσι τὸ εῦτολμον. γενομένης δὲ καθ' εν χωρίον της προσβολης οὐκέτι πρὸς άλκην οί

Τυρρηνοί ἐτράπουτο, ἀλλ' ἀνοίξαυτες τὰς πύλας ἐπὶ τὸν ἑαυτῶν ἀνεσώζουτο χάρακα.

ΧΙΙΙ. 'Ο δ' υπατος έπειδη τὸ δεινὸν ἀπεώσατο, παρεβοήθει πάλιν τοις έν τῷ πεδίφ. αὖτη μεγίστη δ λέγεται τῶν πρὸ αὐτῆς γενέσθαι Ῥωμαίοις μάχη, πλήθει τε άνθοώπων και μήκει χρόνου και τῷ άγχιστρόφφ τῆς τύχης. αὐτῶν μὲν γὰρ τῶν ἐκ τῆς πό-177 λεως 'Ρωμαίων' ή κρατίστη τε και έπίλεκτος άκμη δισμυρίων μάλιστα πεζών έγένετο, και τών συντεταγ-10 μένων τοζς τέτταρσι τάγμασιν ζππέων όμοῦ τι χιλίων και διακοσίων, άποίκων δε και συμμάχων ετέρα τοσαύτη. χρόνος δ' έμηκύνθη του άγωνος όλίγω πρότερον της μεσημβρίας ἀρξάμενος μέχρι δύσεως ήλίου. τὰ δὲ τῆς τύχης μέχρι πολλοῦ τῆδε καὶ τῆδε νίκαις 15 τε και ήτταις ταλαντευόμενα διέμεινεν ὑπάτου δὲ θάνατος έγένετο και πρεσβευτού δις ύπατεύσαντος και άλλων πολλών ήγεμόνων και ταξιάρχων και λοχαγών, δσων οὐδέπω πρότερον. τὸ μέντοι πράτος τοῦ άγωνος εδόκει περί τους 'Ρωμαίους γεγονέναι κατ' 20 αλλο μεν ούσεν, ότι δε τη επιούση νυπτι καταλιπόντες του χάρακα οι Τυροηνοί ανέζευξαν. τη δ' έξης ήμέρα πρός άρπαγάς της έκλειφθείσης ύπο των Τυροηνών παρεμβολής οί Ρωμαίοι τραπόμενοι καί ταφάς ποιησάμενοι των σφετέρων νεχρών ἀπηλθον είς τον 177 25 ξαυτών γάρακα. έκει δ' έκκλησίαν ποιησάμενοι τοις άγωνισαμένοις λαμπρώς τας άριστείους απέδοσαν τιμάς, πρώτφ μεν Καίσωνι Φαβίφ τῷ τοῦ ὑπάτου άδελφῷ μεγάλα καὶ δαυμαστὰ ἔργα ἀποδειξαμένῷ: δευτέρφ δε τῷ Σικκίφ, τῷ διαπραξαμένφ τὸν χάρακα 30 ανασεσώσθαι τρίτφ δε Μάρκφ Φλαβοληίφ τῷ ἡγεμόνι του τάγματος, του τε δοκου χάριν και της παρά τα δεινά φώμης. διαπραξάμενοι δε ταύτα και μείναντες ήμέρας όλίγας έπὶ τοῦ χάρακος, ὡς οὐδεὶς ἀντεπεξήει τῶν πολεμίων μαχησόμενος, ἀπήεσαν ἐπ' οἴκου. πάντων δὲ τῶν κατὰ τὴν πόλιν, ὡς ἐπὶ μεγίστω ἀγῶνι κάλλιστον τέλος εἰληφότι, τὴν ἐπινίκιον τιμὴν τοῦ θριάμβου τῷ περιόντι ὑπάτω προσθείναι βουλομένων, 5 ἡρνήσατο τὴν χάριν αὐτῶν ὁ ὕπατος, οῦτε ὅσιον εἰναι λέγων οῦτε θεμιτὸν ἐπ' ἀδελφοῦ θανάτω καὶ συνάρχοντος ἀποβολῆ πομπεύειν καὶ στεφανηφορείν ἀποθείς δὲ τὰς σημαίας καὶ τοὺς στρατιώτας ἀπολύσας 1774 ἐπὶ τὰ οἰκεῖα τὴν ὑπατείαν ἀπωμόσατο, δυείν ἔτι μη- 10 νῶν εἰς τὸν ἐνιαύσιον χρόνον λειπομένων, ἀδύνατος ὢν τὰ τῆς ἀρχῆς ἔτι πράττειν. ἐταλαιπώρει γὰρ ὑπὸ τραύματος ἐξαισίου καὶ ἡν κλινοπετής.

ΧΙΙΙΙ. Έλομένης δε της βουλης μεσοβασιλείς των άρχαιρεσίων ένεκα, και τοῦ δευτέρου μεσοβασιλέως 15 συγκαλέσαντος είς τὸ πεδίον τοὺς λόχους, ἀποδείκνυται Καίσων Φάβιος ὁ τὰ ἀριστεῖα λαβών ἐχ τῆς μάχης, άδελφὸς δὲ τοῦ τὴν άρχὴν ἀποθεμένου, τὸ τρίτον υπατος και σύν αὐτῷ Τίτος Οὐεργίνιος. οὐτοι διαλαχόντες τὰς δυνάμεις έξήεσαν είς τὴν ὕπαιθρον 20 Φάβιος μεν Αίκανοις πολεμήσων προνομεύουσι τούς Λατίνων άγρούς, Οὐεργίνιος δὲ Οὐιεντανοῖς. Αἰκανοί μεν ούν, έπειδή στρατόν έλευσόμενον έπ' αύτούς έγνωσαν, άναστάντες έχ τῆς πολεμίας διὰ τάχους άπηλθον είς τὰς ξαυτών πόλεις και μετά ταυτα 25 1775 λεηλατουμένης της σφετέρας γης ήνείχοντο, ώστε πολλών πρατήσαι χρημάτων τον υπατον και σωμάτων και άλλης λείας έξ έφόδου. Ούιεντανοί δε κατ' άρχας έντὸς τείχους μένοντες, έπειδή καιρον έχειν έδοξαν έπιτήδειου, έπέθευτο τοῖς πολεμίοις έσκεδασμένοις 30 άνὰ τὰ πεδία και πρὸς άρπαγὴν τετραμμένοις τῆς λείας. Εχουτες δε πολλήν και συντεταγμένην δύναμιν

έμβάλλουσιν είς αὐτούς, καὶ τήν τε λείαν ἀφαιρούνται, καὶ τοὺς ὁμόσε χωρούντας, οῦς μέν ἀποκτείνουσιν, ους δ' είς φυγήν τρέπουσι και εί μή Τίτος Σίκκιος πρεσβευτής τότε ων στίφει συντεταγμένω 5 πεζών τε καὶ Ιππέων παραβοηθήσας ἐπέσχεν αὐτούς, ούδεν αν το κωλύσον ήν πασαν απολέσθαι την στρατιάν. έκείνου δ' έμποδών γενομένου συνελθείν έφθασαν οί λοιποί οί καθ' ενα διεσκεδασμένοι πάντες δε εν ταυτώ γενόμενοι λόφον τινά παταλαμβάνονται 10 περί δείλην όψίαν, και την έπιουσαν νύκτα έν τούτφ έμειναν. έπαρθέντες δε Ούιεντανοί τῷ κατορθώματι πλησίου του λόφου τίθευται τὰ ὅπλα, καὶ τοὺς ἐκ τῆς πόλεως ἐκάλουν ὡς κατακεκλεικότες τοὺς Ῥωμαίους 1776 είς χωρίον, ένθα οὐδὲν των ἐπιτηδείων ἔμελλον έξειν, 15 καί προσαναγκάσοντες ούκ είς μακράν παραδούναι σφίσι τὰ ὅπλα. γίνεται τε αὐτῶν συγνοῦ ἐλθόντος όχλου δύο στρατεύματα περί τὰς ἐπιμάχους λαγόνας του λόφου, πολλά δὲ ἄλλα φρούρια βραχύτερα κατά τους ήττον έπικαίρους τόπους και πάντα ήν μεστά 20 οπλων. ὁ δ' ετερος των υπάτων Φάβιος γραμμάτων παρά τοῦ συνάρχοντος άφικομένων ἐπιγνοὺς [ώς] ὅτι έν έσχάτοις είσιν οι κατακλεισθέντες έν τω λόφω, και κινδυνεύσουσιν εί μή τις αὐτοῖς βοηθήσει λιμώ άλωναι, άναστήσας του στρατου ήγευ έπι τους Ούιεν-25 τανούς σύν τάχει καὶ εί μια βραδύτερον ἡμέρα διήμυσε την όδόν, οὐδὲν ἂν ἄνησεν, άλλὰ διεφθαρμένην την έκει στρατιάν κατέλαβε. πιεζόμενοι γάρ τη σπάνει των αναγκαίων οί κατέχοντες του λόφον έξηλθον ώς τον ευπρεπέστατον αίρησομενοι των θανάτων, 80 καὶ συμβαλόντες τοῖς πολεμίοις ἐμάχοντο κεκμηκότες οί πλείους τὰ σώματα λιμῷ τε καὶ δίψει καὶ ἀγουπνία καὶ τῆ ἄλλη κακώσει. μετ' οὐ πολὺ δὲ ώς τὸ τοῦ 177

Φαβίου στράτευμα προσιον ώφθη πολύ τε καλ συντεταγμένου, θάοσος μεν έφερε τοις σφετέροις, δέος δε τοις πολεμίοις και οι Τυρρηνοι οθκέτι άξιόμαχοι είναι νομίσαντες πρός άγαθήν τε και άκμῆτα δύναμιν είς άγῶνα χωρεῖν, ἄχοντο ἐκλιπόντες τοὺς χάρα- 5 κας. ως δ' είς ταυτό συνηλθον αι των 'Ρωμαίων δυνάμεις άμφότεραι, στρατόπεδόν τε ποιούνται μέγα πλησίου της πόλεως ευ έχυρω, και πολλάς ήμερας αὐτόθι διατρίψαντες καὶ την άρίστην τῶν Οὐιεντανῶν χώραν λεηλατήσαντες ἀπῆγον ἐπ' οἰκου τὴν 10 στρατιάν. ὡς δ' ἔγνωσαν οι Οὐιεντανοι τὰς δυνάμεις των Ρωμαίων άφειμένας άπὸ των σημαιών, την εύζωνον αναλαβόντες νεότητα, ην τε αὐτοὶ συντεταγμένην είχον και την παρά τῶν πλησιοχώρων παρούσαν, έμβάλλουσιν είς τὰ προσκείμενα τη σφετέρα 15 χώρα πεδία, και διαρπάζουσι καρπών τε και βοσκημάτων και άνθρώπων ὄντα μεστά. κατέβησαν γάρ έκ τών έρυμάτων οί γεωργοί χιλού τε τών βοσκημάτων 1778 ένεκα καί έργασίας τῶν ἀγρῶν, πιστεύοντες τῆ σφετέρα στρατιά προκαθημένη και ού φθάσαντες άπελ- 20 θούσης ανασκευάσασθαι πάλιν, οὐδ' έλπίσαντες τοσαύτα κεκακωμένους τούς Ούιεντανούς ταχείαν ούτως άντεπιχείρησιν κατά του άντιπάλου ποιήσεσθαι. αύτη χρόνου μεν μήκει βραχεῖα έγένετο ή τῶν Οὐιεντανῶν εἰς τὴν Ῥωμαίων γῆν ἐμβολή, πλήθει δὲ χώ- 25 ρας ην έπηλθον έν τοῖς πάνυ μεγάλη, καὶ ἀγθηδόνα σὺν αἰσχύνη Ῥωμαίοις ἀήθη παρέσχεν ἄχρι Τεβέ**φεώς τε ποταμού και ὄφους Ἰανίκλου στάδια τῆς** Ρώμης οὐδ' είκοσιν άφεστῶτος άφικομένη. [ή δε] κωλύσουσα γὰρ δύναμις ἐπὶ πλεῖον χωρεῖν τὰ πολέ- 80 μια ούκ ήν ύπὸ σημαίαις. ἔφθασε γοῦν τὸ τῶν

Οὐιεντανῶν στράτευμα πρίν συνελθείν τε καὶ λοχι- 1 σθῆναι τοὺς 'Ρωμαίους ἀπελθόν.

ΧV. Συναχθείσης δε μετά τοῦτο τῆς βουλῆς ὑπὸ των υπάτων, και σκέψεως γενομένης τίνα χρη πολε-5 μετν τοις Ουιεντανοις τρόπον, η νικώσα ην γνώμη, στράτευμα συνεστηκός έχειν έπὶ τοις όριοις, ο διά φυλακής έξει την χώραν θυραυλούν και αιεί μένον έν τοις οπλοις. ελύπει δ' αὐτοὺς ή τε είς τοὺς φρουρούς δαπάνη πολλή σφόδρα έσομένη, τοῦ τε κοινοῦ 10 ταμιείου διὰ τὰς συνεχείς στρατείας έξαναλουμένου καὶ τῶν ἰδίων βίων ἀπειρηκότων ταζς εἰσφοραζς. καλ έτι μαλλον ή των αποσταλησομένων φρουρών καταγραφή τίνα τρόπον αν γένοιτο, ώς οὐκ αν 17 έκουσίων γέ τινων προκειμένων απάντων, και μή έκ 15 διαδοχής άλλὰ συνεχώς ταλαιπωρείν ύποστησομένων. άδημονούσης δ' αὐτῆς ἐπ' άμφοτέροις τούτοις, συγκαλέσαντες οί δύο Φάβιοι τοὺς μετέχοντας τοῦ σφετέρου γένους και βουλευσάμενοι μετ' αὐτῶν ύπέσχοντο τῆ βουλή τοῦτο τὸ κινδύνευμα αὐτοὶ 20 περί πάντων έχύντες ύπομενείν, πελάτας τε τοὺς έαυτῶν ἐπαγόμενοι καὶ φίλους καὶ τέλεσι τοῖς ἰδίοις όσον αν χρόνον ὁ πόλεμος διαμένη στρατευόμενοι. άγασθέντων δ' αὐτοὺς ἁπάντων τοῦ γενναίου τῆς προθυμίας, και τὸ νικᾶν παρ' εν τοῦτο τὸ ξογον 25 τιθεμένων, κλεινοί και περιβόητοι καθ' όλην την πόλιν οντες έξήεσαν αναλαβόντες τὰ οπλα σύν εύχαζς καὶ θυσίαις. ήγεζτο δ' αὐτῶν Μάρκος Φάβιος δ τῷ παρελθόντι ὑπατεύσας ἔτει καὶ νικήσας τούς Τυροηνούς τῆ μάχη, τετρακισχιλίους μάλιστα 30 έπαγόμενος, ών τὸ μὲν πλείον πελατών τε καί έταίφων ήν, έκ δε του Φαβίων γένους εξ και τριακόσιοι ἄνδοες. είπετο δ' αὐτοῖς μετ' οὐ πολύ καὶ ἡ Ῥωμαίων 178

δύναμις, ής ήγεττο Καίσων Φάβιος ὁ ετερος των ύπάτων. γενόμενοι δε ποταμού Κρεμέρα πλησίον, δς ού μακραν απέχει της Ούιεντανών πόλεως, ὑπὲο ὅχθου τινός ἀποτόμου καὶ περιρρώγος ἐπετείχιζον αὐτοῖς φρούριον Ικανον φυλάττεσθαι τοσαύτη στρατιά τά- 5 φρους τε όρυξάμενοι περί αὐτὸ διπλᾶς καὶ πύργους έγείραντες πυκνούς καὶ ἀνομάσθη τὸ φρούριον έπὶ του ποταμού, Κοεμέρα. οία δε πολυχειρίας τε έργαζομένης καὶ ὑπάτου συλλαμβάνοντος, θάττον ἢ κατὰ δόξαν έτελέσθη τὸ ἔργον. καὶ μετὰ τοῦτο έξαγαγών τὴν 10 δύναμιν παρήλασεν έπλ θάτερα [τὰ] μέρη της Ούιεντανῶν χώρας τὰ πρὸς τὴν ἄλλην ἐστραμμένα Τυρρηνίαν, ένδα ήν τοις Ούιεντανοις τα βοσκήματα, οὐδέποτε στρατον ήξειν Ρωμαίων έκει προσδεχομένοις. περιβαλόμενος δε πολλην λείαν απηγεν έπι το νεόκτι- 15 στον φρούριον, χαίρων έπλ τῆ ἄγρα κατ' ἀμφότερα, 182 της τε ού διὰ μακρού τῶν πολεμίων τιμωρίας ξνεκα, καί ότι τοις φρουροίς του χωρίου πολλην έμελλε παρέξειν εύπορίαν. οὐδὲν γὰρ οὕτ' εἰς τὸ δημόσιον ἀπήνεγκεν, οὖτε τοῖς στρατευομένοις ἰδιώταις ἀπέ- 20 νειμεν, άλλα και πρόβατα και ύποζύγια και ζεύγη βοικά και σίδηφον και τάλλα όσα είς γεωργίαν έπιτήδεια ήν τοῖς περιπόλοις τῆς χώρας έχαρίσατο. ταῦτα διαπραξάμενος ἀπῆγεν ἐπ' οἴκου τὴν στρατιάν. τοῖς δὲ Οὐιεντανοίς μετὰ τὸν ἐπιτειχισμὸν τοῦ χωρίου 25 κακῶς πάνυ τὰ πράγματ' εἶχεν, οὖτε τὴν γῆν ἔτι δυναμένοις άσφαλώς γεωργείν ούτε τας έξωθεν είσαγομένας άγορας δέχεσθαι. νείμαντες γαρ είς τέτταρα μέρη την στρατιάν οί Φάβιοι, τω μέν ένὶ διεφύλαττον τὸ χωρίον, τοις δὲ τρισί τὴν χώραν τῶν 30 πολεμίων άγοντές τε και φέροντες άει διετέλουν. καὶ πολλάκις τῶν Οὐιεντανῶν ἐκ τοῦ φανεροῦ τε

αὐτοῖς ἐπιθεμένων χειρὶ οὐκ ὀλίγη καὶ εἰς χωρία ἐνέδραις κατεχόμενα ὑπαγομένων, περιῆσαν ἀμφοτέφως καὶ πολλοὺς νεκροὺς ποιήσαντες ἀσφαλῶς ἀπήεσαν εἰς τὸ χωρίον. ὥστε οὐδ' ὁμόσε χωρείν αὐτοῖς 1 ετι οἱ πολέμιοι ἐτόλμων, ἀλλὰ τειχήρεις μένοντες τὰ πολλὰ καὶ κλέπτοντες τὰς ἐξόδους διετέλουν, καὶ ὁ μὲν χειμὼν ἐκείνος οὕτως ἐτελεύτα.

ΧΝΙ. Τῷ δὲ κατόπιν ἔτει Λευκίου τε Αἰμιλίου καὶ Γαίου Σερουιλίου την ύπατείαν παρειληφότων 10 απηγγέλη 'Ρωμαίοις, ὅτι Οὐολοῦσκοι καὶ Αἰκανοὶ συνθήκας πεποίηνται στρατιάς κατ' αύτων αμιί έξάγειν, καὶ οὐ διὰ μακροῦ εἰς τὴν χώραν ἐμβαλοῦσι παὶ ἡν ἀληθη τὰ λεγόμενα. Θᾶττον γοῦν ἡ προσε-δόκα τις ἀμφότεροι τὰς δυνάμεις ἔχοντες ἐδήουν τὴν 15 κατά σφᾶς ξκαστοι χώραν, ώς ούχ Ικανῶν ἐσομένων 'Ρωμαίων τῷ τε Τυρρηνικῷ πολέμῳ ἀντέχειν καὶ σφᾶς ἐπιόντας δέχεσθαι. καὶ ἔτεροι αὐθις ῆκοντες, έκπεπολεμώσθαι πρός αὐτοὺς Τυρρηνίαν ἀπήγγελλον όλην καὶ παρεσκευάσθαι Ούιεντανοῖς κοινὴν ἀποστέλ-20 λειν συμμαχίαν. κατέφυγον γὰρ ὡς αὐτοὺς ἀδύνατοι 17! όντες έξελείν δι' έαυτών το φρούριον Ούιεντανοί, συγγενείας τε ύπομιμνήσκοντες και φιλίας και όσους μετ' αὐτῶν ἤραντο πολέμους διεξιόντες άντὶ πάντων δε τούτων άξιουντες συνάρασθαι σφίσι του κατά 25 Ρωμαίων πολέμου, ώς σφών τε προκαθημένων Τυοοηνίας όλης και τον πόλεμον άνακωχευύντων τον άπο Ρώμης φέοντα κατά πάντων των όμοεθνων. καί οί Τυροηνοί πεισθέντες ύπέσχοντο πέμψειν αὐτοῖς όσην ήξίουν συμμαχίαν. ταύτα ή βουλή μαθούσα 30 έψηφίσατο τρισσάς έκπέμψειν στρατιάς, καὶ γενομένων έν τάχει των καταλόγων, Λεύκιος μεν Αἰμίλιος έπὶ Τυροηνούς ἐπέμφθη συνήρατο δ' αὐτῶ τῆς

έξόδου Καίσων Φάβιος, ο νεωστί την άρχην άποθέμενος, δεηθείς της βουλης έπιτρέψαι αυτώ τοίς έν Κοεμέρα συγγενέσιν, ους ὁ άδελφὸς αὐτοῦ φρου-ρήσουτας τὸ χωρίον έξήγαγε, συνείναι τε καὶ τῶν αὐτῶν ἀγώνων μετέχειν καὶ έξηλθε σὺν τοις ἀμφ' δ 🖹 αὐτὸν έξουσία ποσμηθείς ἀνθυπάτω. Γάιος δὲ Σέργιος ὁ ετερος των ὑπάτων ἐπὶ Οὐολούσκους έστράτευσε Σερούιος δε Φούριος άνθύπατος έπλ τὸ Αἰκανῶν ἔθνος. εκάστφ δ' αὐτῶν δύο μεν τάγματα Ρωμαίων είπετο, Λατίνων δε και Έρνίκων και των 10 αλλων συμμάχων ούκ έλάττω της Ρωμαικής δυνάμεως. τφ μεν ούν άνθυπάτω Σερουίω κατά νοῦν ό πόλεμος έχώρησε καὶ σὺν τάχει. μια γὰρ ετρέψατο τοὺς Αἰκανοὺς μάχη καὶ ταύτη δίχα πόνου, τῆ ποώτη τους πολεμίους έκπλήξας έφόδω και τὸ λοιπον 15 έδήου την γην αύτων καταπεφευγότων είς τὰ έρύματα. Σερουιλίφ δε θατέρφ των υπάτων υπό σπουδης τε και αύθαδείας έπι τον άγωνα χωρήσαντι πολύ τὸ παρά γνώμην ἀπήντησε, καρτερώς πάνυ τῶν Οὐολούσμων άντιταξαμένων, ώστε ήναγκάσθη πολλούς 20 καλ άγαθούς ἄνδρας ἀπολέσας μηκέτι χωρείν όμόσε τοῖς πολεμίοις, άλλ' ἐν τῷ χάρακι ὑπομένων ἀκροβολισμοίς και ψιλών συμπλοκαίς διαφέρειν έγνω τον πόλεμον. Λεύκιος δ' Αλμίλιος ὁ πεμφθείς έπλ Τυρ-186 οηνίας, εύρων έξεστρατευμένους πρὸ τῆς πόλεως 25 τούς Ούιεντανούς και σύν αύτοις πολύ το παρά των όμοεθνών έπικουρικόν, ούδεν έτι μελλήσας έργου είχετο ήμέραν δ' ἀφ' ής τον χάρακα έθετο μίαν διαλιπών έξηγε τὰς δυνάμεις είς μάχην, θρασέως πάνυ τῶν Οὐιεντανῶν ὁμόσε χωρούντων. ἰσορρόπου 30 δε του άγωνος γινομένου, τους Ιππείς άναλαβων ένσείει τοις πολεμίοις κατά τὸ δεξιὸν κέρας, καὶ έπειδή

τούτο διεσάλευσεν έπλ θάτερον έχώρει, ὅπου μέν ίππάσιμου είη χωρίου ἀπὸ τῶν ἵππων μαχόμενος, οπου δε ανιππον αποκαταβαίνων τε και πεζὸς άγωνιζόμενος. πονούντων δε τών περάτων άμφοτέρων 5 οὐδ' οί κατὰ μέσον ἔτι ἀντείχου, ἀλλ' έξεώσθησαν ύπὸ τῶν πεζῶν, καὶ μετὰ τοῦτο πάντες ἔφυγον ἐπὶ τὸν χάρακα. ὁ δ' Αἰμίλιος ἡκολούθει τοῖς φεύγουσι συντεταγμένην την δύναμιν έχων, και πολλούς διέφθειρε. γενόμενος δε πλησίον τοῦ χάρακος και προσ-10 βαλών έκ διαδοχής, έκείνην τε παρέμεινε την ήμέραν και την έπιουσαν νύκτα τη δ' έξης ημέρα κόπω τε και τραύμασι των πολεμίων και άγρυπνία άπειρηκό- 1' των, έγκρατής γίνεται του χάρακος. οί δε Τυροηνοί, ώς είδον έπιβαίνοντας ήδη τους Ρωμαίους τοις πε-15 ρισταυρώμασιν, έκλιπόντες τὸ στρατόπεδον έφευγον, οί μεν είς την πόλιν, οί δ' είς τὰ πλησίον όρη. ταύτην μεν ούν την ημέραν έν τῷ χάρακι τῶν πολεμίων ξμεινεν ὁ υπατος τη δ' έξης ήμερα στεφανώσας τους άριστεύσαντας έν τη μάχη ταζς έκπρεπεστάταις δω-20 φεαίς, πάντα τὰ έγκαταληφθέντα έν τῷ χάρακι ὑποζύγιά τε και άνδράποδα και σκηνάς πολλών άγαθών γεμούσας τοις στρατιώταις έχαρίσατο. καλ έγένετο έν πολλή εύπορία το των Ρωμαίων στράτευμα, ώς έξ ούδεμιας έτέρας πώποτε μάχης. άβροδίαιτον γάρ δή 25 και πολυτελές τὸ τῶν Τυρρηνῶν ἔθνος ἡν οίκοι τε καί έπι στρατοπέδου, ύπεραγάμενον έξω των άναγ- 17 καίων πλούτου τε και τέχνης ξογα παντοΐα προς ήδονὰς μεμηχανημένα καὶ τουφάς.

XVII. Ταζς δ' έξης ήμεραις απειρηκότες ήδη 80 τοζς κακοζς οι Οὐιεντανοι τοὺς ποεσβυτάτους τῶν πολιτῶν ίκετηρίας φέροντας ἀπέστειλαν ὡς τὸν ὕπατον ὑπὲρ τῆς εἰρήνης διαλεξομένους. και οι ἄνδρες

όλοφυρόμενοί τε καὶ ἀντιβολοῦντες καὶ τάλλ' ὅσα έπαγωγὸ ήν είς έλεον μετὰ πολλών δακούων διεξιόντες, πείθουσι τὸν υπατον ἐπιτρέψαι σφίσι πρεσβευτάς είς Ρώμην τους υπέο της καταλύσεως του πολέμου πρός την βουλην διαλεξομένους αποστείλαι 5 έως δ' αν οί πρέσβεις άφίκωνται φέροντες τὰς ἀποκοίσεις, μηδέν αὐτῶν κακουργεῖν τὴν χώραν. ἵνα δὲ αύτοις έγγενηται ταύτα πράττειν, σιτόν τε ώμολόγησαν τη 'Ρωμαίων στρατιά διμήνου παρέξειν, και χρήματα είς όψωνιασμόν εξ μηνών, ώς δ κρατών έταξε. 10 και ό μεν υπατος λαβών τα κομισθέντα και διαδούς τη στρατιά ποιείται τὰς πρὸς αὐτοὺς ἀνοχάς. ἡ δὲ μερ βουλή της πρεσβείας ακούσασα, καl τα τοῦ υπάτου γράμματα δεξαμένη πολλήν ποιουμένου παράκλησιν και παραινούντος ώς τάχιστα καταθέσθαι τὸν πρὸς 15 τους Τυροηνους πόλεμον, δόγμα έξήνεγκε, διδόναι την είρηνην ώς ήτουντο οί πολέμιοι έφ' οίς δε δικαίοις αυτη γένηται του υπατου καταστήσασθαι Λεύκιου Αζμίλιου, ώς αν αὐτῷ φαυῆ κράτιστα έξειν. ταύτας λαβών τὰς ἀποκρίσεις ὁ ὕπατος σπένδεται πρὸς τοὺς 20 Ούιεντανούς, επιεικεστέραν μᾶλλον ἢ συμφορωτέραν τοξς κεκρατηκόσι ποιησάμενος είρηνην, ούτε χώραν αὐτῶν ἀποτεμόμενος οὕτε χοημάτων ἄλλων ἐπιθεὶς ζημίαν, οὖτε δμήρων δόσει τὸ πιστὸν ἐν τοῖς συγκειμένοις βεβαιωσάμενος. τουτ' αυτώ μέγαν ηνεγκε 25 φθόνον, καὶ τοῦ μὴ λαβείν παρὰ τῆς βουλῆς τὰς ἐπὶ τοίς κατωρθωμένοις χάριτας αίτιον έγένετο. ένέστησαν γὰρ αὐτῷ τὸν θρίαμβον αἰτουμένω τὴν αὐθάδειαν αἰτιώμενοι τῶν συνθηκῶν, ὅτι οὐ μετὰ κοινῆς γνώμης αὐτὰς ἔπραξεν. ἵνα δὲ μὴ πρὸς ὕβριν ἢ πρὸς 30 όργην λάβη τὸ πρᾶγμα, ἐπὶ Οὐολούσκους αὐτὸν ἐψη-1790 φίσαντο τὴν δύναμιν ἀπάγειν ἐπικουρίας τοῦ συνάρ-

χοντος ένεκα, εί δύναιτο κατορθώσας τὸν έκει πόλεμου ήν γαρ εν αύτο πολύ τὸ άνδρείον άφανίσαι τας έπι τοις προτέροις άμαρτήμασιν όργας. ό δε άνηο άγανακτών έπὶ τῆ άτιμία πολλην έποιήσατο τῆς 5 βουλής εν τω δήμω κατηγορίαν, ώς άχθομένης έπλ τῷ λελύσθαι τὸν πρὸς τοὺς Τυρρηνοὺς πόλεμον. ἔφη δε τουτ' αυτούς εξ επιβουλής και ύπεροψίας τών πευήτων ποιείν, ΐνα μη των ύπερορίων απαλλαγέντες πολέμων απαιτώσι τὰς περί τῆς κληρουχίας ὑποσχέ-10 σεις, πολλοστόν έτος ήδη φενακιζόμενοι πρός αὐτῶν. ταῦτα καὶ πολλά τούτοις όμοια [καλ] δι' ὀργῆς ἀκράτου τῶν πατρικίων ὀνείδη κατασκεδάσας, τήν τε συστρατευσαμένην αὐτῶ δύναμιν ἀπέλυσε τῶν σημείων, και την μετά Φουρίου τοῦ ἀνθυπάτου διατρί-15 βουσαν έν Αίκανοζη μεταπεμψάμενος άφηκεν έπὶ τὰ σφέτερα έξ ὧν πολλην πάλιν ἐποίησεν ἐξουσίαν τοῖς 1 δημάρχοις κατηγορείν των βουλευτών έν ταζς έκκλησίαις καὶ διιστάναι τοὺς πένητας ἀπὸ τῶν εὐπύρων.

ΧVIII. Μετὰ δὲ τούτους παραλαμβάνουσι τὴν 20 ὑπατείαν Γάιος Όράτιος καὶ Τίτος Μενήνιος ἐπὶ τῆς ἐβδομηκοστῆς καὶ ἔκτης ὀλυμπιάδος, ἢν ἐνίκα στάδιον Σκάμανδρος Μιτυληναίος ἄρχοντος ᾿Αθήνησι Φαίσωνος. τούτοις κατ᾽ ἀρχὰς μὲν ὁ πολιτικὸς θόρυβος ἐμποδῶν ἐγένετο πράττειν τὰ κοινά, ἠρεθισμένου 25 τοῦ δήμου καὶ οὐδὲν ἐῶντος ἔτερον ἐπιτελεῖσθαι τῶν κοινῶν, ἔως ἄν μερίσηται τὴν δημοσίαν γῆν χρόνῷ δ᾽ ὕστερον εἰξε τὰ παρακινοῦντα καὶ ταραττόμενα τῆ ἀνάγκη συγχωρήσαντα, καὶ ἐπὶ τὰς στρατείας ἑκούσια ἦλθε. Τυρρηνῶν γὰρ αί μὴ μετασχοῦσαι 30 τῆς εἰρήνης ἕνδεκα πόλεις ἀγορὰν ποιησάμεναι κοινὴν κατηγόρουν τοῦ Οὐιεντανῶν ἔθνους, ὅτι τὸν πρὸς Ῥωμαίους πόλεμον οὐ μετὰ κοινῆς γνώμης κατε-

nλύσαντο, καὶ δυείν θάτερον αὐτοὺς ἤξίουν πράττειν, ἢ λύειν τὰ πρὸς Ῥωμαίους ὁμολογηθέντα, ἢ πολεμείν σφίσι μετ' έχείνων. οί δὲ Οὐιεντανοί τῆς μὲν εἰρή-νης τὴν ἀνάγκην ἠτιῶντο, ὅπως δ' ἄν αὐτὴν κατα- 5 λύσαιντο εύπρεπώς είς κοινὸν έτίθεσαν σκοπεΐν. έπειτα ύποτίθεταί τις αύτοις έγκλημα ποιησαμένοις του έπιτειχισμούν της Κρεμέρας και το μη απανίστασθαι τους φρουρούς ἀπ' αὐτης, λόγω μεν πρώτον άξιοῦν αὐτοὺς ἐκλιπείν τὸ χωρίον ἐὰν δὲ μὴ πείθωσι πολιοφαείν τὸ φρούριον, καὶ ταύτην ἀρχὴν ποιήσασθαι 10 του πολέμου. ταυτα συνθέμενοι απηλλάττοντο έχ του συλλόγου και μετ' οὐ πολύ Οὐιεντανοι μεν ἀποστείλαντες πρεσβείαν ώς τους Φαβίους απήτουν παρ' αὐτῶν τὸ φρούριον, Τυροηνία δὲ πᾶσα ἦν ἐν τοῖς οπλοις. ταυτα 'Ρωματοι αλοθόμενοι, Φαβίων αύτοις 15 έπιστειλάντων, έγνωσαν άμφοτέρους έκπορεύεσθαι τους υπάτους έπι του πόλεμου, τόν τε από Τυρρηνίας ἐπαγόμενον σφίσι καὶ τὸν ἔτι πρὸς Οὐολούσκους 193 συνεστώτα. Όράτιος μεν οὖν ἄγων δύο τάγματα καὶ άπὸ τῶν ἄλλων συμμάχων τοὺς ἱκανοὺς ἐξήγαγε τὴν 20 δύναμιν έπλ Οὐολούσκους. Μενήνιος δὲ τοσαύτην στρατιάν έτέραν άγων έπὶ Τυροηνούς έμελλε ποιείσθαι την έξοδον. παρασκευαζομένου δ' αὐτοῦ καί τοίβουτος του χρόνου, έφθη το έν Κρεμέρα φρούριου έξαιρεθεν ύπὸ τῶν πολεμίων, καὶ τὸ Φαβίων γένος 25 απαν απολόμενον. περί δε της κατασχούσης τους ανδρας συμφορᾶς διττός φέρεται λόγος, ὁ μὲν ἡττον πιθανός, ὁ δὲ μᾶλλον τῆς ἀληθείας ἀπτόμενος. Θήσω δὲ αὐτοὺς άμφοτέρους ὡς παρέλαβον.

XVIIII. Τινές μέν οὖν φασιν, ὅτι θυσίας ἐπιστά- 30 σης πατρίου, ἢν ἔδει τὸ Φαβίων ἐπιτελέσαι γένος, οί μὲν ἄνδρες ἐξῆλθον ὀλίγους ἐπαγόμενοι πελάτας

έπι τὰ ιερά, και προήεσαν ούτε διερευνώμενοι τὰς όδους ούτε υπό σημαίαις τεταγμένοι κατά λόχους, όαθύμως δε και άφυλάκτως ώς εν είρηνη τε και διά φιλίας γης πορευόμενοι. οί δε Τυροηνοί προεγνω- 1 5 χότες αὐτῶν τὴν ἔξοδον, ἐλόχησαν τῆς ὁδοῦ χωρίον μέρει της στρατιάς, την δε λοιπην δύναμιν συντε-ταγμένην έχοντες οὐ πολλῷ ὕστερον ηκολούθουν. ώς δ' ἐπλησίασαν οι Φάβιοι ταζς ἐνέδραις, ἐξαναστάντες του λόχου οί Τυρρηνοί προσπίπτουσιν αύτοις, οί μέν 10 κατά μέτωπον, οί δ' έκ τών πλαγίων, καί μετ' ού πολύ ή των άλλων Τυροηνών δύναμις προσέβαλεν έκ των κατόπιν και περιστάντες αὐτοῖς πανταγόθεν, οί μεν σφενδόναις, οί δε τόξοις, οί δε σαυνίοις τε καλ λόγχαις στοχαζόμενοι, τῷ πλήθει τῷν βελῶν ἄπαντας 15 κατειργάσαυτο. ούτος μεν ούν ήττον έμοιγε πιθανός φαίνεται είναι λόγος. ούτε γαρ είκος από στρατοπέδου θυσίας ένεκα τους υπό ταις σημαίαις τοσούτους ανδρας είς την πόλιν αναστρέφειν ανευ ψηφίσματος βουλής, δυναμένων των ιερουργιών και δι' έτέρων 20 έπιτελεσθηναι των μετεχόντων μέν του αύτου γένους, προβεβημότων δε ταις ήλικίαις ουτ' εί πάντες άπεληλύθεσαν έχ τῆς πόλεως, και μηδεμία μοῖρα τοῦ 17 Φαβίων γένους έν τοις έφεστίοις υπελείπετο, πάντας είκὸς ήν τοὺς κατέχοντας τὸ φρούριον έκλιπεῖν αὐτοῦ 25 την φυλακήν ήρκουν γαρ αν και τρείς η τέτταρες άφικόμενοι συντελέσαι ύπερ του γένους όλου τα ιερά. διά μεν δή ταύτας τὰς αίτίας οὐκ ἔδοξέ μοι πιστὸς είναι [οδε] ὁ λόγος.

XX. Ο δὲ ἔτερος, ὃν ἀληθέστερον εἶναι νομίζω 30 περί τε τῆς ἀπωλείας τῶν ἀνδρῶν καὶ τῆς ἁλώσεως τοῦ φρουρίου, τοιόσδέ τις ἐστίν. ἐξιόντων ἐπὶ τὰς προνομὰς τῶν ἀνδρῶν πολλάκις καὶ διὰ τὸ κατορθοῦν

έν ταζς πείραις συνεχώς προσωτέρω προχωρούντων, οί Τυροηνοί ταρεσκευασμένοι στρατιάν συγνήν έν τοίς έγγιστα χωρίοις λαθόντες τους πολεμίους κατεστρατοπέδευσαν. ἔπειτ' ἀποστέλλουτες έκ τῶν χωρίων ποίμυας τε και βουκόλια και φορβάδων άγέλας εππων 5 έπὶ νομὴν τῷ λόγω, προύκαλοῦντο τοὺς ἄνδρας ἐπὶ κιαύτα οί δ' έξιόντες τούς τε άνθρώπους συνήρπαζον και τὰ βοσκήματα περιήλαυνον. τουτο συνεχώς οί Τυροηνοί ποιούντες και προαγόμενοι τούς πολεμίους άελ προσωτέρω του χάρακος, έπειδή διέφθειραν αὐ- 10 τών τὸ προνοητικὸν τοῦ ἀσφαλοῦς ταῖς συνεχέσιν ώφελείαις δελεάσαντες, έγκαθίζουσι λόχους έν τοϊς έπικαίροις τῶν χωρίων νύκτωρ, καὶ ἔτεροι τὰς ὑπερδεξίους τῶν πεδίων καταλαμβάνονται σκοπιάς τῆ δ' έξης ήμέρα προπέμψαντες όλίγους τινάς ένόπλους, 15 ώς δή φυλακής ενεκα τῶν νομέων, ἀφήκαν ἐκ τῶν χωρίων πολλὰς ἀγέλας. ὡς δ' ἀπηγγέλη τοις Φαβίοις, ὅτι τοὺς πλησίον ὑπερβαλόντες λόφους ἐν ὀλίγω δή τινι χρόνω μεστὸν εὐρήσουσι τὸ πεδίον παντοίων βοτών, καὶ τὴν φυλάττουσαν αὐτὰ χεῖφα οὐχ 20 ἰκανήν, ἐξῆλθον ἐκ τοῦ φρουφίου φυλακὴν τὴν ἀφ-κοῦσαν ἐν αὐτῷ καταλιπόντες καὶ διανύσαντες σπουδή και μετά προθυμίας την όδον έπιφαίνονται τοξς φύλαξι τῶν βοσκημάτων συντεταγμένοι κάκεῖνοι οὐ δεξάμενοι αὐτοὺς ἔφευγον. οἱ δὲ Φάβιοι, ὡς ἐν 25 άσφαλει δή οντες, τούς τε νομείς συνελάμβανον καλ 197 τὰ βοσκήματα περιήλαυνου. ἐν δὲ τούτῷ οἱ Τυρρηνοὶ έκ της ένέδρας άναστάντες κατά πολλά χωρία προσπίπτουσι [αὐτοξς] πανταχόθεν. καὶ οί μεν πλείους τών Ρωμαίων έσκεδασμένοι και άλλήλοις άμύνειν 30 ούη οίοι τε όντες, ενταύθα ἀπόλλυνται. όσοι δ' αὐτών συνεστηχότες ήσαν προθυμούμενοί τι καταλαβέσθαι

χωρίον ἀσφαλες καὶ πρὸς τὰ ὅρη σπεύδοντες, εἰς ἔτερον ἐμπίπτουσι λόχον ἐν ελαις καὶ νάπαις ὑποκαθήμενον. καὶ γίνεται αὐτῶν μάχη καρτερὰ καὶ φόνος
ἐξ ἐκατέρων πολύς. ἀπεώσαντο δ' οὖν καὶ τούτους
ὅ ὅμως, καὶ πληρώσαντες τὴν φάραγγα νεκρῶν ἀνέδραμον ἐπὶ λόφον οὐ ράδιον ἀλῶναι ἐν ῷ τὴν ἐπιοῦσαν
νύκτα ἄποροι τῶν ἀναγκαίων ηὐλίσαντο.

ΧΧΙ. Τη δ' έξης ημέρα μαθόντες την κατασχοῦ- 1 σαν τους σφετέρους τύχην οί κατέχοντες το φρούριον, 10 και ότι τὸ μὲν πλεῖον ἀπόλωλε τῆς στρατιᾶς μέρος ἐν ταϊς άρπαγαϊς, τὸ δὲ κράτιστον ἐν ὄρει πολιορκείται κατακεκλεισμένον έρήμω, καί εί μη ταχεία τις αὐτοῖς έσται βοήθεια, σπάνει των άναγκαίων φθάσουσιν έξαιρεθέντες, έξήεσαν κατά σπουδήν όλίγους πάνυ 15 καταλιπόντες έν τῷ φρουρίφ φύλακας. καὶ αὐτοὺς οί Τυροηνοί πρίν η συμμίξαι τοῖς ετέροις επικαταδραμόντες έκ τῶν χωρίων κυκλοῦνταί τε, καὶ πολλά γενναΐα ἔργα ἀποδειξαμένους διαφθείρουσιν απαντας σὺν χρόνω. μετ' οὐ πολὺ δὲ καὶ οί τὸν λόφον κατα-20 λαβόμενοι λιμφ τε καὶ δίψη πιεζόμενοι όμόσε χωρείν τοῖς πολεμίοις ἔγνωσαν καὶ συμπεσόντες όλίγοι πρὸς πολλούς ξωθεν άρξάμενοι μέχρι νυπτός εμάχοντο καλ τοσούτον έποίησαν τών πολεμίων φόνον, ώστε τούς σωρούς των νεκρων έμποδων αύτοις είναι της 25 μάχης πολλαχή κεχυμένους. οί δε Τυροηνοί πλείον 17 η τὸ τρίτον της στρατιάς μέρος ἀπολωλεκότες καὶ περί τοῦ λοιποῦ δείσαντες, μικρον άνασχόντες τὰ οπλα διὰ τῶν ἀνακλητικῶν ἐπεκηρυκεύοντο πρὸς τους ανδρας, αδειαν αυτοίς υπισχνούμενοι καλ δίοδον, 30 έὰν τὰ ὅπλα ἀποθώνται καὶ τὸ φρούριον ἐκλίπωσιν. ού προσδεξαμένων δε των άνδρων τας προκλήσεις, άλλα του εύγενη θάνατον αίρουμένων, έπήεσαν αύ-

τοῖς αὖθις ἐκ διαδοχῆς, συστάδην μὲν καὶ ἐκ χειρὸς οὐκέτι μαχόμενοι, πρόσωθεν δὲ βάλλοντες ἀθρόοι λόγχαις καὶ χερμάσι καὶ ἦν νιφετῷ παραπλήσιος ἡ πληθὺς τῶν βελῶν. οἱ δὲ Ῥωμαΐοι συστρεφόμενοι κατὰ λόχους προσέτρεχον αὐτοῖς οὐχ ὑφισταμένοις, 5 καὶ πολλὰς πληγὰς λαμβάνοντες ὑπὸ τῶν πέριξ ὑπέμενον. ώς δε τά τε ξίφη πολλοίς ἄχοηστα ήν, τὰ μεν απεστομωμένα τὰς ἀχμάς, τὰ δὲ κατεαγότα, καὶ τῶν άσπίδων τὰ πέριξ ἴτυος έχόμενα διετέθουπτο, έξαινομοί τε οί πλείους καὶ καταβελείς καὶ παράλυτοι τὰ 10 μέλη διὰ πλήθος τραυμάτων ήσαν, καταφρονήσαντες αὐτῶν οί Τυρρηνοί χωροῦσιν ὁμόσε καὶ οί Ῥωμαῖοι προσπίπτοντες ώσπες θηρία δόρατά τε αὐτῶν ἐπιλαμβανόμενοι κατέκλων, καὶ ξίση δραττόμενοι κατά τας ακμας απέσπων, και περικυλίοντες είς την γην 15 τὰ σώματα συνεφύροντο θυμφ τὸ πλείον η δυνάμει διαγωνιζόμενοι. ώστε οὐκέτι συνήεσαν αὐτοῖς εἰς χεζοας οί πολέμιοι, τό τε καρτερικόν έκπληττόμενοι τῶν ἀνδρῶν, καὶ τὴν ἀπόνοιαν ἢν προσειλήφεσαν κατὰ τὴν ἀπόγνωσιν τοῦ ζῆν δεδιότες ἀλλ' ἀποστάν- 20 τες αὖθις ἔβαλλον ἀθρόοι καὶ ξύλοις καὶ λίθοις καὶ οτφ άλλφ έντύχοιεν, και τελευτώντες έγκατέχωσαν αὐτοὺς τῷ πλήθει τῷν βελῶν. διαφθείραντες δὲ τοὺς ανδρας έθεον έπὶ τὸ φρούριον, έχοντες τὰς τῶν έπιφανεστάτων κεφαλάς, ώς έξ έφόδου τους έκει παρα- 25 1801 ληψόμενοι. οὐ μὴν έχώρησε γε αὐτοῖς κατὰ τὴν έλπίδα τὸ ἔργου οί γὰρ καταλειφθέντες ἐν αὐτῷ, ζηλώσαντες τὸ εύγενες τοῦ θανάτου τῶν τε έταίρων καὶ τῶν συγγενῶν, ἐξῆλθον ὀλίγοι παντάπασιν ὅντες, καλ πολύν άγωνισάμενοι χρόνον τὸν αὐτὸν τρόπον 30 τοις έτέροις απαυτες διεφθάρησαν το δε χωρίον ξοημον οί Τυροηνοί παρέλαβον. έμοι μεν δη δ λόγος

DION. III.

ούτος πιστότερος έφαίνετο πολύ του προτέρου φερονται δὲ ἐν γραφαϊς Ῥωμαίων ἀξιοχρέοις ἀμφότεροι.

ΧΧΙΙ. Τὸ δὲ συναπτόμενον τούτοις ὑπό τινων, ούτε άληθες ου ούτε πιθανόν, έκ παρακούσματος δέ 5 τινος πεπλασμένον ὑπὸ τοῦ πλήθους, ἄξιον μὴ παραλιπείν ανεξέταστον. λέγουσι γαρ δή τινες, των Εξ καὶ τοιακοσίων Φαβίων ἀπολομένων, ὅτι Εν μόνον έλείφθη του γένους παιδίον, πράγμα οὐ μόνον ἀπίθανον, άλλὰ καὶ άδύνατον εἰσάγοντες. οὖτε γὰο ἀτέ-10 πνους τε και άγάμους απαντας είναι δυνατόν ήν τούς έξελθόντας είς τὸ φρούριον Φαβίους. ὁ γὰρ ἀρχαΐος αὐτῶν νόμος γαμείν τε ἡνάγκαζε τοὺς ἐν ἡλικία, καὶ τὰ γεννώμενα απαντα ἐπάναγκες τρέφειν δυ οὐκ αν δήπου κατέλυσαν οι Φάβιοι μόνοι πεφυλαγμένον 15 ἄχοι τῆς έαυτῶν ἡλικίας ὑπὸ τῶν πατέρων. εἰ δὲ δὴ καὶ τοῦτο θείη τις, ἀλλ' ἐκεῖνό γε οὐκ ἂν ἔτι συγχωοήσειε, τὸ μηδ' ἀδελφοὺς αὐτῶν είναι τισιν ἡλικίαν έτι παίδων έχοντας. μύθοις γὰς δὴ ταῦτά γε καὶ πλάσμασιν ξοικε θεατρικοίς. οί δὲ πατέρες αὐτῶν, 20 ὅσοι παϊδας ἔτι ποιεῖν είχον ἡλικίαν, τοσαύτης κατασχούσης τὸ γένος έρημίας οὐκ ἂν έκόντες τε καὶ ἄκοντες έτέρους παϊδας έποιήσαντο, ΐνα μήτε ίερα έκλειφθη πατρώα μήτε δόξα τηλικαύτη διαφθαρή γένους; εί μη ἄρα ούδε πατέρες αὐτῶν τισιν έλείποντο, άλλὰ 25 πάντα είς ταὐτὸ συνῆλθεν ἐπὶ τῶν ξξ καὶ τριακοσίων ανδοών έκείνων ταύτα τὰ ἀδύνατα μὴ παίδας αὐ- 1 τοις καταλειφθήναι νηπίους, μή γυναϊκας έγκύους, μη άδελφούς άνήβους, μη πατέρας έν άκμη. ταύτη μεν δη του λόγον έξετάζων ούκ άληθη νενόμικα, έκει-30 νου δ' άληθη των τριών άδελφων, Καίσωνός τε και Κοίντου και Μάρκου των ύπατευσάντων τὰς συνεχείς έπτα ύπατείας, έγκαταλειφθήναι πείθομαι

Μάρκφ παιδίου, καὶ τοῦτ' εἰναι τὸ λεγόμενου ἐκ τοῦ Φαβίωυ οἴκου λοιπόυ. οὐδὲυ δὲ κωλύει τῷ μηκέτι τῶυ ἄλλωυ ἐπιφανῆ τινα καὶ λαμπρὸυ ἔξω τοῦ ἐνὸς τοῦδε ἀνδρωθέντος γενέσθαι ταύτηυ παραστῆναι τοῖς πολλοῖς τὴυ δόξαυ, ὅτι μόνος ἐκεῖνος ἐκ τοῦ Φα- δβίωυ γένους ἐστὶ λοιπός · οὐχ ὡς μηδενὸς ἄλλου ὄυτος, ἀλλ' ὡς μηδενὸς ἐκείνοις ὁμοίου · ἀρετῆ τεκμαιρομένοις τὸ συγγενές, οὐ φύσει · καὶ περὶ μὲν τούτων ταῦθ' ἰκανά.

ΧΧΙΙΙ. Οι γοῦν Τυροηνοί τούς τε ἄνδρας δια- 10 φθείραντες καὶ τὸ ἐν τῆ Κρεμέρα φρούριον παραλαβόντες, έπλ την άλλην στρατιάν των Ρωμαίων ήγον 18/4 τὰς δυνάμεις. ἔτυχε δὲ οὐ μακρὰν κατεστρατοπεδευκώς ὁ ετερος των υπάτων Μενήνιος ουκ έν άσφαλεϊ χωρίω και ότε ή Φαβίων συγγένεια και τὸ πελατι- 15 κον αὐτῶν ἀπώλλυντο, τριάκοντά που σταδίους ἀπείχεν ἀφ' οὖ τὸ πάθος ἐγένετο τόπου, δόξαν τε οὐκ όλίγοις παρέσχε, γνούς έν οΐοις κακοίς ήσαν οί Φάβιοι, μηδεμίαν αὐτῶν ποιήσασθαι φροντίδα τῆς τε άρετης και δόξης τοις άνδράσι φθονών. τοιγαρούν 20 μετὰ ταῦτα ὑπαχθεὶς ὑπὸ τῶν δημάρχων εἰς δίκην έπὶ ταύτη μάλιστα τῆ αἰτία ξάλω. σφόδοα γὰο ἐπένθησεν ή Ρωμαίων πόλις ανδρών τοσούτων καί τοιούτων άφετας άποκειφαμένη, και πρός απαν το δόξαν αύτοις αίτιου γεγουέναι της τοιαύτης συμφοράς πι- 25 ποῶς καὶ ἀπαραιτήτως είχεν την δὲ ήμέραν ἐκείνην έν ή τὸ πάθος έγένετο μέλαινάν τε καὶ ἀποφοάδα τίθεται, και ούδενος αν έργου έν ταύτη χρηστου άρξαιτο, την τότε συμβάσαν αὐτη τύχην όττευομένη. ώς δε πλησίου εγένουτο των 'Ρωμαίων οι Τυροηνοί, 30 συνιδόντες αὐτῶν τὸ στρατόπεδον ἡν δ' ὑπὸ λαγόνι 1905 κείμενον ὄφους της τε άπειρίας του στρατηγού κατε-

φρόνησαν, καὶ τὸ δοθὲν ὑπὸ τῆς τύχης [πλεονέκτημα] άγαπητώς έλαβον. καὶ αὐτίκα τοὺς ίππεῖς ἀναλαβόντες κατά την έτέραν πλευράν τοῦ λόφου, οὐδενὸς κωλύουτος ανέβησαν έπι την κορυφήν. καταλαβό-5 μενοι δε τὸν ὑπερ [τῆς] κεφαλῆς τῶν Ῥωμαίων κόουμβου, έθευτο έν τούτω τὰ ὅπλα, καὶ τὴν ἄλλην δίναμιν ἀσφαλῶς ἀναβιβάσαντες ὑψηλῷ χάρακι καὶ βαθεία τάφοω την παρεμβολην ώχυρώσαντο. εί μεν ούν συνιδών ὁ Μενήνιος, οίον έδωκε πλεονέκτημα 10 τοις πολεμίοις, μετέγνω τε την άμαρτάδα καί είς άσφαλέστερου άπηγε χωρίου την στρατιάν, σοφός αν ην' νῦν δὲ δι' αἰσχύνης λαμβάνων τὸ δοκεῖν ήμαρτηκέναι, και τὸ αύθαδες πρὸς τοὺς μεταδιδάσκοντας φυλάττων, είς αίσχύνης άξιον πτώμα έπεσεν. οξα 15 γὰρ ἐξ ὑπερδεξίων αὐτοῦ τόπων οί πολέμιοι τὰς ἐξόδους έκάστοτε ποιούμενοι πολλὰ ἐπλεονέκτουν, ἀγοράς τ' αὐτῶν ἀγομένας ὑπὸ τῶν ἐμπόρων ἁρπάζοντες, καὶ τοις έπι χιλον ἢ ΰδωρ έκπορευομένοις έπιτιθέμενοι και περιειστήκει τῷ μὲν ὑπάτῷ μήτε καιροῦ είναι 180 χυρίῷ ἐν ῷ τὸν ἀγῶνα ἔμελλε ποιείσθαι μήτε τόπου, 20 αυρίφ ἐν ῷ τὸν ἀγῶνα ἔμελλε ποιεἴσθαι μήτε τόπου, α δοκεί μεγάλα εἶναι κατηγορήματα ἡγεμόνων στρατηγίας ἀπείρων τοῖς δὲ Τυρρηνοῖς ἀμφότερα ὡς ἐβούλοντο εἶχε ταῦτα. καὶ οὐδὲ τότε ἀπαναστῆναι τὴν στρατιὰν ὁ Μενήνιος ὑπέμεινεν, ἀλλ' ἐξαγαγῶν 25 παρέταξεν ὡς εἰς μάχην, καταφρονήσας τῶν τὰ συμφέροντα ὑποτιθεμένων. καὶ οί Τυρρηνοὶ τὴν ἄνοιαν τοῦ στρατηγοῦ μέγα εὐτύχημα ἡγησάμενοι, κατέβαινον ἐκ τοῦ χάρακος οὐκ ἐλάττους ἢ διπλάσιοι τῶν πολεμίων ὄντες. ὡς δὲ συνέπεσον ἀλλήλοις, φόνος ἐγίγνετο τῶν Ῥωμαίων πολὺς οὐ δυναμένων ἐν τῆ τάξει μένειν. ἐξώθουν γὰρ αὐτοὺς οί Τυρρηνοὶ τοῦ τε χωρίου τὴν φύσιν ἔχοντες σύμμαχον καὶ τῶν

ἐφεστηκότων κατόπιν ἐτάξαντο γὰρ ἐπὶ βάθος ἐμπτώ1807 σει πολλῆ συνεργούμενοι. πεσόντων δὲ τῶν ἐπιφανεστάτων λοχαγῶν, ἡ λοιπὴ τῶν Ῥωμαίων δύναμις
ἐγκλίνασα ἔφευγεν ἐπὶ τὸν χάρακα οἱ δ' ἠκολούθουν,
καὶ τάς τε σημαίας αὐτῶν ἀφαιροῦνται καὶ τοὺς τραυ5 ματίας συλλαμβάνουσι καὶ τῶν νεκρῶν γίνονται κύριοι. παὶ κατακλείσαντες αὐτοὺς εἰς πολιορκίαν καὶ
δι' ὅλης τῆς λοιπῆς ἡμέρας προσβολὰς ποιησάμενοι
πολλὰς καὶ οὐδὲ τὴν νύκτα ἀφέντες, αἰροῦσι τὸν χάρακα ἐκλιπόντων αὐτὸν τῶν ἔνδον, καὶ γίνονται πολλῶν σωμάτων τε καὶ χρημάτων ἐγκρατεῖς οὐδὲ γὰρ
ἀποσκευάσασθαι δύναμιν ἔσχον οἱ φεύγοντες, ἀλλ'
ἀγαπητῶς αὐτὰ τὰ σώματα διέσωσαν, οὐδὲ τὰ ὅπλα
πολλοὶ φυλάττοντες.

ΧΧΙΙΙΙ. Οἱ δ' ἐν τῆ Ῥώμη τήν τε ἀπώλειαν τῶν 15 σφετέρων και την αλωσιν του χάρακος μαθόντες: ήκου γάρ οι πρώτοι διασωθέντες έκ της τροπής πολλης έτι νυκτός ούσης είς μέγαν θόρυβον ώσπερ εί-1808 χὸς κατέστησαν και ώς αὐτίκα δὴ μάλα τῶν πολεμίων έπὶ σφᾶς έλευσομένων, άφπάσαντες τὰ ὅπλα, 20 οί μεν τὰ τείχη περιεστεφάνουν, οί δε πρό τῶν πυλών ετάξαντο, οί δε τὰ μετέωρα τῆς πόλεως κατελαμβάνοντο. ἦν δὲ δρόμος ἄτακτος ἀνὰ τὴν πόλιν ὅλην καί βοή συμμιγής, καί έπι τοις στέγεσι τῶν οίκων είς άλκην και άγωνα εύτρεπης ο κατοικίδιος όχλος, 25 πυρσοί τε συνεχείς, οία δή έν νυκτί σκοταία υπό λαμπάδων καὶ ἀπὸ τεγῶν τοσοῦτοι τὸ πληθος ήρουτο, ώστε συναφές είναι δοκείν τοις πρόσωθεν όρωσι τὸ σέλας και δόξαν έμπιμπραμένης πόλεως παρασχεΐν. καλ εί τότε οί Τυρρηνολτών έκ του χάρακος ώφελειών 30 ύπεριδόντες έκ ποδός τοις φεύγουσιν ήκολούθησαν, απασα αν διέφθαρτο ή στρατεύσασα έπ' αύτους δύ-

ναμις νυν δε πρός άρπαγάς τε των έγκαταλειφθέν- 186 των έν τῷ χάρακι τραπόμενοι, καὶ ἀναπαύσει τὰ σώματα δόντες, μεγάλου εὐτυχήματος έαυτοὺς ἐστέρησαν. τη δ' έξης ημέρα τὰς δυνάμεις ἄγοντες ἐπὶ τὴν Ῥώ-5 μην, και σταδίους άμφι τους έκκαιδεκα άποσχόντες, όρος έξ οὖ σύνοπτός έστιν ή Ρώμη τὸ καλούμενον Ιάνικλον καταλαμβάνονται όθεν δομώμενοι την Ρωμαίων χώραν ήγόν τε καί ἔφερον ἀκώλυτοι κατὰ πολλην τῶν ἔνδον ὑπεροψίαν, μέχρι τοῦ παραγενέ-10 σθαι τὸν ετερον τῶν ὑπάτων Οράτιον ἄγοντα τὴν ἐν Οὐολούσκοις δύναμιν. τότε δη έν τῷ ἀσφαλεί Ρωμαίοι νομίσαντες είναι, καὶ τὴν ἐν τῆ πόλει νεότητα καθοπλίσαντες, έξηλθον είς την υπαιθοον. ώς δε τήν τε πρώτην μάχην ἀπὸ σταδίων ὀκτὼ τῆς πόλεως 25 ποιησάμενοι παρὰ τὸ τῆς Ἐλπίδος [ερὸν ἐνίκησάν τε καὶ ἀπεώσαντο τοὺς ἀντιταξαμένους, καὶ μετὰ ταύτην αὖθις ετέρα πλείονι δυνάμει τῶν Τυρρηνῶν ἐπελθόντων παρά ταις Κολλίναις καλουμέναις πύλαις [ποιησάμενοι] λαμπρῶς ήγωνίσαντο, [καλ] ἀνέπνευ-20 σαν έκ τοῦ δέους καὶ τὸ ἔτος τοῦτο ἐτελεύτα.

ΧΧΝ. Τῷ δ' ἐξῆς ἔτει περὶ τὰς θερινὰς μάλιστα 1810 τροπὰς Σεξτιλίου μηνὸς παραλαμβάνουσι τὴν ὑπατείαν ἄνδρες ἔμπειροι πολέμων, Σερούιός τε Σερουίλιος καὶ Αὐλος Οὐεργίνιος ὁἰς ὁ πρὸς τοὺς Τυρρηνοὺς πόλε-25 μος καίτοι μέγας καὶ χαλεπὸς ἄν χρυσὸς ἐφαίνετο παρὰ τὸν ἐντὸς τείχους ἐξεταζόμενος. ἀσπόρου γὰρ τῆς χώρας ἐν τῷ παρελθόντι χειμῶνι διὰ τὸν ἐπιτει-χισμὸν τοῦ πλησίον ὄρους καὶ τὰς συνεχείς καταδρομὰς γενομένης, καὶ οὐδὲ τῶν ἐμπόρων ἔτι τὰς ἔξωθεν 30 ἐπεισαγόντων ἀγοράς, σπάνις ἰσχυρὰ σίτου τὴν Ῥώμην κατέσχε μεστὴν οὐσαν ὅχλου τοῦ τε κατοικιδίου καὶ τοῦ συνερρυηκότος ἐκ τῶν ἀγρῶν. τῶν μὲν γὰρ

11 έν ήβη πολιτών ύπες τας ενδεκα μυριάδας ήσαν, ώς έπ της έγγιστα τιμήσεως εύρέθη, γυναικών δε καί παίδων και της οίκετικης θεραπείας έμπόρων τε καί των έργαζομένων τὰς βαναύσους τέχνας μετοίκων ούδενί γὰο έξην Ρωμαίων ούτε κάπηλον ούτε χειοο- 5 τέχνην βίον ἔχειν οὐκ ἔλαττον ἢ τριπλάσιον τοῦ πολιτικοῦ πλήθους ούς οὐκἦν παραμυθήσασθαι βάδιον, άγανακτούντας έπὶ τῷ πάθει καὶ συντρέχοντας εἰς την άγοραν και καταβοώντας των έν τοις τέλεσιν, έπί τε τὰς οἰκίας τῶν πλουσίων κατὰ πληθος ώθου- 10 μένους, και διαρπάζειν έπιχειρούντας άτερ ώνης τὰς άποκειμένας αύτοις τροφάς. οί δε δήμαρχοι συνάγοντες αὐτοὺς εἰς ἐκκλησίαν καὶ κατηγοροῦντες τῶν πατοικίων ώς αλεί τι κακον έπλ τοῖς πένησι μηχανωμένων, καὶ πάνθ' όσα κώποτε δεινὰ κατὰ τὴν ἀτέ- 15 κμαρτόν τε καλ ἀφύλακτον ἀνθρώποις τύχην ἐκείνων 1812 έργα λέγοντες, ύβριστας είναι πιπρούς έξειργάσαντο. τοιούτοις συνεχόμενοι κακοίς οί υπατοι πέμπουσι τους συνωνησομένους σίτον έκ των σύνεγγυς τόπων μετά πολλών χοημάτων, και τὸν ἐν ταῖς οἰκίαις ἔτα- 20 ξαν είς τὸ δημόσιον άναφέρειν τοὺς είς τὸν έαυτων βίον πλείονα τοῦ μετρίου παραθεμένους, τιμήν όρίσαντες ἀποχρώσαν. ταῦτα δὴ καὶ ἄλλα πολλὰ μηχανώμενοι τοιαύτα, έπέσχον τῶν πενήτων τὰς παρανομίας καὶ ἀναστροφὴν ἔλαβον τῆς εἰς τὸν πόλεμον 25 παρασκευής.

XXVI. Έπεὶ δ' αί μὲν ἔξωθεν ἐβράδυνον ἀγο1913 ραί, τὰ δ' ἐντὸς τείχους τροφῆς ἐχόμενα πάντα κατανάλωτο, ἀποστροφὴ δὲ τῶν κακῶν οὐδεμία ἦν ετέρα,
ἀλλὰ δυεῖν θάτερον ἐχρῆν, ἢ τοὺς πολεμίους ἐκβαλεῖν 30
ἐκ τῆς χώρας ἀπάσῃ δυνάμει παρακινδυνεύσαντας,
ἢ τειχήρεις μένοντας ὑπὸ λιμοῦ τε καὶ στάσεως δια-

φθαρηναι τὸ κουφότερον αίρούμενοι τῶν κακῶτ έγνωσαν δμόσε χωρείν τοις έκ των πολεμίων δεινοίς. προαγαγόντες δὲ τὰς δυνάμεις ἐκ τῆς πόλεως πεο Σ μέσας νύκτας διέβησαν τὸν ποταμὸν ἐπὶ σχεδίαις, κα Σ 5 πρίν ήμέραν λαμπράν γενέσθαι πλησίον τῶν πολεμίων κατεστρατοπέδευσαν. τη δ' έξης ήμέρα προελθόντες έταξαν ώς είς μάχην τὸν στρατόν. είχε δὲ τὸ μεν δεξιον των κεράτων Ούεργίνιος, το δ' εὐώνυμον Σερουίλιος. ιδόντες δ' αὐτοὺς εὐτρεπεῖς ὄντας οί 10 Τυροηνοί πρός του άγωνα σφόδρα έχάρησαν, ώς ένδ τῷ τότε κινδύνφ κατὰ νοῦν χωρήσαντι τὴν Ῥωμαίων καθελοῦντες ἀρχήν, εἰδότες ὅτι πᾶν ὅσον ἡν κράτι στον στρατιωτικόν αὐτῶν εἰς τὸν ἀγῶνα ἐκεῖνον ὅρμητο, καὶ δι' ἐλπίδος ἔχοντες, ἐν ἢ πολὺ τὸ κοῦφον 18 15 ήν, δαδίως αὐτῶν κρατήσειν, ἐπειδή την μετὰ Μενηνίου δύναμιν έν δυσχωρίαις παραταξαμένην σφίσιν ένίκησαν. γενομένης δ' ίσχυρας καὶ πολυχρονίου μάχης, πολλούς μεν αποκτείναντες Ρωμαίων, πολλώ δ' έτι πλείονας τῶν σφετέρων ἀποβαλόντες ἀνεχώ-20 φουν βάδην έπὶ τὸν χάρακα. ὁ μὲν οὖν Οὐεργίνιος τὸ δεξιὸν κέρας έχων οὐκ εἴα διώκειν τοὺς σφετέρους, άλλ' έπι τῷ κατορθώματι μένειν ὁ δὲ Σερουίλιος ὁ τεταγμένος έπλ θατέρου κέρως έδίωκε τοὺς καθ' έαυτον επόμενος άχρι πολλού. ώς δ' έν τοις μετεώροις 25 έγένετο, υποστρέψαντες οί Τυροηνοί, και τῶν ἐκ τοῦ χάρακος ἐπίβοηθησάντων, ἐνσείουσιν αὐτοῖς. οί δ' όλίγον τινά δεξάμενοι χρόνον έγκλίνουσι τὰ νώτα, καί κατά του λόφου διωκόμενοι σποράδες απώλλυντο. μαθών δε Ούεργίνιος έν οΐαις ήν τύχαις ή το άριστε-30 οὸν κέρας κατέχουσα στρατιά, πᾶσαν ἔχων τὴν δύναμιν έν τάξει πλαγίαν ήγε διὰ τοῦ ὄρους όδόν. γενόμενος δε κατά νώτου των διωκόντων τους σφετέρους, 1815

μέρος μέν τι ταύτη καταλείπει της στρατιάς κωλύσεως ένεκεν των έκ του χάρακος έπιβοηθησόντων, το δε λοιπον αυτός άγων έπεφέρετο τοις πολεμίοις. έν δε τούτω και οι μετά του Σερουιλίου θαρσήσαντες τῆ παρουσία των σφετέρων, ύποστρέφουσί τε και κατα- 5 στάντες έμάχοντο. πυπλωθέντες δὲ ὑπ' άμφοῖν οί Τυροηνοί και ούτε πρόσω διεκπορευθήναι δυνάμενοι διὰ τοὺς ὁμόσε χωρούντας, οὕτε ὀπίσω φεύγειν έπὶ τὸν χάρακα διὰ τοὺς κατόπιν ἐπιόντας, οὐκ ἀνάνδρως άτυχῶς δ' οί πλείους κατεκόπησαν. γενομένης 10 δ' οίκτρᾶς νίκης περί τοὺς 'Ρωμαίους, καὶ οὐ παντάπασιν εύτυχες τέλος είληφότος τοῦ άγωνος, οί μεν υπατοι πρό των νεκρών καταστρατοπεδευσάμενοι την έπιούσαν νύκτα ηὐλίσαντο οί δε κατέχοντες τὸ Ἰάνικλον Τυροηνοί, έπειδή οὐδεμία παρὰ τῶν οἴκοθεν 15 ηρχετο έπικουρία, καταλιπεζν έκριναν τὸ φρούριον καλ άναστρατοπεδεύσαντες νυκτός άπηραν είς την 1916 Ούιεντανών πόλιν έγγυτάτω σφίσι των Τυροηνίδων πόλεων κειμένην. τοῦ δὲ χάρακος αὐτῶν οί Ρωμαΐοι πρατήσαντες τά τε χρήματα διαρπάζουσιν, δσα ύπελεί- 20 ποντο άδύνατα όντα έν φυγή φέρεσθαι, καὶ τραυματίας λαμβάνουσι πολλούς, τούς μέν έν ταζς σκηναζς άπολειφθέντας, τους δε άνα την όδον απασαν έστρωμένους. ἀντείχοντο γάρ τινες γλιχόμενοι τῆς οἴκαδε όδοῦ καὶ διεκαρτέρουν παρὰ δύναμιν ἀκολουθοῦντες, 25 είτα βαρυνομένων αύτοις των μελών ήμιθνήτες κατέροεον έπι την γην' ους οι των Ρωμαίων ιππείς έπι πολύ της όδου προελθόντες ανείλοντο και έπειδη . ούδεν έτι πολέμιον ήν καθελόντες το φρούριον καί τὰ λάφυρα ἄγοντες ήπον είς την πόλιν, τὰ σώματα 30 των έν τη μάχη τελευτησάντων κομίσαντες, οίκτραν ὄψιν απασι τοις πολίταις διὰ πληθός τε καὶ ἀρετὴν

τῶν ἀπολομένων. ὅστε ὁ μὲν δῆμος οὖτε ἐορτάζειν ὡς καλὸν ἀγῶνα κατορθώσας ἡξίου, οὖτε πενθεῖν ὡς ἐπὶ μεγάλη καὶ ἀνηκέστω συμφορῷ ἡ δὲ βουλὴ τοῖς μὲν θεοῖς τὰς ἀναγκαίους ἐψηφίσατο θυσίας, 1 ε τὴν δ' ἐπινίκιον τοῦ θριάμβου πομπὴν οὐκ ἐπέτρεψε ποιήσασθαι τοῖς ὑπάτοις. μετ' οὐ πολλὰς δ' ἡμέρας ἀγορᾶς ἐπλήσθη παντοδαπῆς ἡ πόλις, τῶν τε δημοσία πεμφθέντων καὶ τῶν εἰωθότων ἐμπορεύεσθαι πολὺν εἰσαγαγόντων σῖτον, ὥστ' ἐν τῆ προτέρα πάντας εὐετη—10 ρία γενέσθαι.

ΧΧΝΙΙ. Καταλυθέντων δε των ύπαιθρίων πολέμων, ή πολιτική στάσις αὐθις άνεκαίετο τῶν δημάρχων πάλιν ταραττόντων τὸ πλήθος, καὶ τὰ μὲν ἄλλα πολιτεύματα διεσκέδασαν αὐτῶν ἀντιταττόμενοι πρὸς 15 εκαστον οί πατρίκιοι την δε κατά Μενηνίου δίκην τοῦ νεωστὶ ὑπατεύσαντος καίτοι πολλὰ πραγματευθέντες άδύνατοι έγένοντο διαλύσαι άλλ' ύπαχθείς ό ἀνήο είς δίκην ὑπὸ [τῶν] δυεῖν δημάρχων Κοΐντου Κωνσιδίου και Τίτου Γενυκίου, και λόγον απαιτού-20 μενος της στρατηγίας του πολέμου τέλος ουτ' εύτυχές οὖτ' εὐπρεπες λαβούσης, μάλιστα δε διαβαλλόμενος έπὶ τῷ Φαβίων ὀλέθοφ καὶ τῆ Κοεμέρας άλώσει, δικάζοντος του δημοτικού όχλου κατά φυλάς, οὐ παρ' 181 όλίγας ψήφους ώφλεν, υίὸς ῶν Αγοίππα Μενηνίου 25 τοῦ καταγαγόντος ἐκ τῆς φυγῆς τὸν δῆμον καὶ διαλλάξαντος πρός τους πατρικίους, ον ἀποθανόντα ή βουλή έκ των δημοσίων χρημάτων λαμπροτάταις έκόσμησε ταφαίς, αί δε γυναίκες αί Ρωμαίων ένιαύσιον έπένθησαν χρόνον πορφύραν καλ χρυσον αποθέμεναι. 30 οὐ μέντοι θανάτου γε αὐτῷ οἱ καταδικασάμενοι ἐτίμησαν, άλλ' έκτίσματος ο πρός μέν τούς νύν έξεταζόμενον βίους γέλωτος αν αξιον φανείη, τοις δε τότε

ἀνθρώποις αὐτουργοζς οὖσι καὶ πρὸς αὐτὰ τὰ ἀναγκαζα ζῶσι, μάλιστα δ' ἐκείνω τῷ ἀνδοὶ πενίαν κληρονομήσαντι παρὰ τοῦ πατρὸς ἀφυὲς ἡν καὶ βαρύ, δισχιλίων ἀριθμὸς ἀσσαρίων. ἡν δὲ ἀσσάριον τότε χάλκεον νόμισμα βάρος λιτριαΐον, ώστε τὸ σύμπαν ὄφλημα 5 ιταλάντων έμμαίδεμα είς όλμην χαλμού γενέσθαι. καί τούτο έπίφθονον έφάνη τοῖς τότε ἀνθρώποις καὶ ἐπανορθώσασθαι βουλόμενοι αὐτό, τὰς μὲν χρηματικὰς έπαυσαν ζημίας, μετήνεγκαν δ' είς ποοβάτων έκτι-σματα και βοῶν, τάξαντες και τούτων ἀριθμον ταις 10 υστερον έσομέναις ύπο των αργόντων τοις ίδιώταις έπιβολαζς. Εκ δε της Μενηνίου καταδίκης άφορμην αύθις είλήφεσαν οί πατρίκιοι της πρός τὸ δημοτικόν όργης, και ούτε την κληρουχίαν επέτρεπον έτι αυτώ ποιετσθαι, ουτ' άλλο έβουλοντο ένδιδόναι μαλακόν 15 οὐδέν. μετ' οὐ πολὺ δὲ καὶ τῷ δήμῳ μετέμελε τῶν δεδικασμένων, έπειδή την τελευτήν του ανδρός έπύθετο ούδε γαο είς ανθοώπων έτι συνηλθεν όμιλίας, οὐδ' ἐν δημοσίω τινὶ πρὸς οὐδενὸς ἄφθη τόπω · έξόν τε αὐτῷ τὴν ζημίαν έκτίσαντι μηδενὸς ἀπελαύ- 20 νεσθαι τῶν κοινῶν. Ετοιμοι γὰρ ἦσαν οὐκ ὀλίγοι τῶν έπιτηδείων αὐτοῦ τὴν καταδίκην ἀπαριθμείν οὐκ ήξίωσεν, άλλὰ θανάτου τὴν συμφοράν τιμησάμενος οίκοι μένων και οὐδένα προσιέμενος ὑπό τε ἀθυμίας και σίτων έποχης μαρανθείς ἀπέστη τοῦ βίου. και 25 τὰ μὲν ἐν τούτφ πραγθέντα τῷ ἐνιαυτῷ τοιάδε ήν.

ΧΧ VIII. Ποπλίου δε Οὐαλερίου Ποπλικόλα και Γαΐου Ναυτίου παραλαβόντων την ἀρχην, ετερος ἀνηρ πάλιν τῶν πατρικίων Σερούιος Σερουίλιος, ὁ τῷ παρελθόντι ὑπατεύσας ετει, μετ' οὐ πολὺν ἢ την 30 ἀρχην ἀποθέσθαι χρόνον εἰς τὸν ὑπερ τῆς ψυχῆς ἀγῶνα ἤχθη. οἱ δε προθέντες αὐτῷ τὴν ἐν τῷ δήμφ δίκην

δύο τῶν δημάρχων ήσαν, Λεύκιος Καιδίκιος καὶ Ττ τος Στάτιος, οὐκ ἀδικήματος ἀλλὰ τύχης ἀπαιτοῦντει λόγον, ὅτι κατὰ τὴν πρὸς Τυροηνοὺς μάχην ώσάμενος έπι του χάρακα των πολεμίων ο άνηρ θρασύτεροι 5 μαλλον η φρονιμώτερον, εδιώχθη τε υπό των ενδοι άθρόων έπεξελθόντων και την κρατίστην νεότητα απέβαλεν. ούτος ὁ αγων απάντων ἐφάνη τοῖς πατρικίοις άγώνων βαρύτατος, ήγανάκτουν τε συνιόντες προς άλλήλους και δεινον έποιούντο, εί τὰς εύτολ-10 μίας τῶν στρατηγῶν καὶ τὸ μηδένα κίνδυνον ὀκνεῖν, έὰν ἐναντιωθῆ ταζς ἐπιβολαζς αὐτών τὸ δαιμόνιον, είς κατηγορίαν άξουσιν οί μη στάντες παρά τὰ δεινά: δειλίας τε και όπνου και του μηδέν έτι καινουργείν τοὺς ἡγεμόνας, ὑφ' ὧν ἐλευθερία τε ἀπόλλυται καὶ 15 ήγεμονία καταλύεται, τους τοιούτους άγωνας αίτίους έσεσθαι κατά τὸ είκὸς έλογίζοντο. παρακλήσει τε πολλή έχρωντο των δημοτικών μή καταγνώναι του άνδρος την δίκην, διδάσκοντες ώς μεγάλα βλάψουσι την πόλιν έπὶ τατς άτυχίαις τοὺς στρατηγοὺς ζημιοῦν-20 τες. ἐπεὶ δ' ὁ τοῦ ἀγῶνος ἐνέστη χρόνος, παρελθών είς των δημάρχων κατηγόρησε του άνδρός, Λεύκιος Καιδίκιος, ὅτι δι' ἀφροσύνην τε καὶ τοῦ στρατηγεῖν 1 άπειρίαν είς πρόδηλον άγων όλεθρον τὰς δυνάμεις άπώλεσε της πόλεως την κρατίστην άκμην, καὶ εί 25 μη ταχεία του κακού γνώσις έγένετο τῷ συνυπάτω, καὶ κατά σπουδήν ἄγων τὰς δυνάμεις τούς τε πολεμίους ανέστειλε καί τούς σφετέρους έσωσε, μηδέν αν γενέσθαι τὸ κωλυσον απασαν απολωλέναι τὴν ετέφαν δύναμιν και τὸ λοιπὸν ἡμίσειαν άντι διπλασίας 30 είναι την πόλιν. τοιαύτα είπων μάρτυρας έπηγάγετο λοχαγούς τε όσοι περιήσαν, και των άλλων στρατιωτών τινας, οι τὸ έαυτών αίσχοὸν έπὶ τῆ τότε ηττη

τε καὶ φυγῆ ξητοῦντες ἀπολύσασθαι τὸν στρατηγὸν ήτιῶντο τῆς περὶ τὸν ἀγῶνα δυσποτμίας. ἔπειτα οἶ-κτον ἐπὶ τῆ συμφορᾶ τῶν τότε τεθνηκότων καταχεάμενος πολὺν καὶ τὸ δεινὸν αὐξήσας, τά τε ἄλλα ὅσα εἰς φθόνον κοινῆ κατὰ τῶν πατρικίων λεγόμενα τοὺς ὁ μέλλοντας ὑπὲρ τοῦ ἀνδρὸς δεήσεσθαι ἀνείρξειν ἔμελλεν ἐκ πολλῆς ὑπεροψίας διελθών, παρέδωκε τὸν λόγον.

XXVIII. Παραλαβών δε την απολογίαν δ Σεφουίλιος είπεν Εί μεν έπὶ δίκην με κεκλήκατε, ω 10 πολίται, καὶ λόγον ἀπαιτείτε τῆς στρατηγίας, ετοιμός είμι ἀπολογήσασθαι εί δὲ ἐπὶ τιμωρίαν κατεγνωσιένην, καὶ οὐδὲν ἔσται μοι πλέον ἀποδείξαντι ώς οὐδὲν ὑμᾶς ἀδικῶ, λαβόντες τὸ σῶμα ὅ τι πάλαι βούλεσθε χοῆσθε. έμοι τε γὰο κοείττον ἀκοιτφ ἀπο- 15 θανείν μᾶλλον, ἢ λόγου τυχόντι καὶ μὴ πείσαντι ὑμᾶς δόξαιμι γὰο σὺν δίκη πάσχειν ὅ τι ἄν μου κα- ταγνῶτε ὑμεῖς τ' ἐν ἐλάττονι αἰτια ἔσεσθε ἀφελόμενοί μου τον λόγον και έν φ και εί τι άδικῶ ύμᾶς ἄδηλόν ἐστιν ἔτι ταξς ὀργαξς χαρισάμενοι. ἔσται δέ 20 μοι ἡ διάνοια ὑμῶν ἐκ τῆς ἀκροάσεως καταφανής, 124 θορύβφ τε καὶ ήσυχία εἰκάζοντι, πότερον ἐπὶ τιμωρίαν η έπι δίκην κεκλήκατέ με. Ταῦτ' εἰπῶν ἐπέσχε: σιγης δε γενομένης και των πλείστων εμβοησάντων θαροείν τε παί όσα βούλεται λέγειν, παραλαβών τὸν 25 λόγον πάλιν έλεξεν ' 'Αλλ' εί τοι δικασταϊς ύμιν, ώ πολίται, καὶ μὴ ἐχθροῖς χρήσομαι, ὁαδίως πείσειν ὑμᾶς οἴομαι, ὅτι οὐδὲν ἀδικῶ. ποιήσομαι δὲ τὴν ἀρχὴν τῶν λόγων έξ ὧν ἄπαντες ἴστε. έγὼ κατέστην έπλ την άρχην σύν τῷ κρατίστῷ Οὐεργινίῷ, καθ' ον 30 χρόνον έπιτειχίσαντες ύμιν οί Τυροηνοί τον ύπερ της πόλεως λόφον, πάσης έκράτουν της ύπαίθρου [άρχης],

καὶ ἐν ἐλπίδι ἦσαν τοῦ καταλύειν ἡμῶν τὴν ἀρχὴν έν τάχει. λιμός δε πολύς ήν έν τη πόλει και στάσις καὶ τοῦ τί χρη πράττειν άμηχανία. τοιούτοις δη καιροίς έπιστας ούτως ταραγώδεσι και φοβεροίς, τούς 5 μεν πολεμίους αμα τῷ συνάρχοντι ἐνίκησα διτταῖς μάχαις καλ ήνάγκασα καταλιπόντας τὸ φρούριον ἀπελθείν τὸν δὲ λιμὸν οὐκ εἰς μακράν ἔπαυσα τροφης άφθόνου πληφώσας τὰς ἀγοράς, καὶ τοῖς μετ' αὐτὸν ύπάτοις τήν τε χώραν παρέδωκα ὅπλων πολεμίων 10 έλευθέραν, και την πόλιν ύγιη πάσης νόσου πολιτικής, είς ας κατέβαλον αὐτὴν οί δημαγωγοῦντες. τίνος οὖν ἀδικήματος ὑπεύθυνός εἰμι ὑμῖν; εἰ μὴ τὸ νικάν τοὺς πολεμίους έστιν ὑμᾶς ἀδικείν. εί δ' ἀποθανείν τισι των στρατιωτών κατά την μάχην εύψυχώς 15 αγωνιζομένοις συνέπεσε, τί Σερουίλιος τον δημον άδικεῖ; οὐ γὰο δὴ θεών τις έγγυητὴς τοῖς στρατηγοῖς της απάντων ψυχης των άγωνιουμένων γίνεται, οὐδ' έπλ διακειμένοις καλ όητοις τὰς ἡγεμονίας παραλαμβάνομεν, ώσθ' άπάντων κρατήσαι των πολεμίων καὶ 20 μηδένα τῶν ἰδίων ἀποβαλεϊν. τίς γὰο ἂν ὑπομείνειεν 1 άνθοωπος ὢν απαντα καὶ τὰ τῆς γνώμης καὶ τὰ τῆς τύχης είς ξαυτον άναλαβείν; άλλα τα μεγάλα ξογα μεγάλων άελ κινδύνων ώνούμεθα.

ΧΧΧ. Και οὐκ ἐμοι ταῦτα πρώτω πολεμίοις
διμόσε χωρήσαντι συνέβη παθείν, ἄπασι δ' ὡς εἰπεῖν
ὅσοι μάχας παρακεκινδυνευμένας σὺν ἐλάττοσι ταῖς
σφετέραις δυνάμεσι πρὸς μείζονας τὰς τῶν ἐχθρῶν
ἐποιήσαντο. ἐδίωξαν γὰρ ἤδη τινὲς ἐχθρούς, και
αὐτοὶ ἔφυγον καὶ ἀπέκτεινάν τε τῶν ἐναντίων πολ30 λούς, καὶ ἀπώλεσαν ἔτι πλείους τῶν σφετέρων. ἐῶ
γὰρ λέγειν, ὅτι πολλοὶ καὶ τὸ παράπαν ἡττηθέντες σὺν
αἰσχύνη τε καὶ βλάβη μεγάλη ἀνέστρεψαν, ὧν οὐδεὶς

τὸ μηδενὸς έπαίνου τυχείν, [ώς δ'] εί καὶ μηδέν αλλο, μεγάλη τοις ήγεμόσι καὶ χαλεπή ζημία. οὐ μὴν άλλ' έγωγε τοσούτου δέω λέγειν, ο πάντες οι μέτριοι δίκαιον είναι φήσουσιν, ώς ού δετ με τύχης εύθύνας 5 Ετυπέχειν, ώστ' εί και μηδείς άλλος τοιόνδε άγωνα ύπέμεινεν είσελθεϊν, έγω μόνος ού παραιτούμαι, ι άλλα συγχωρώ την τύχην έξετάζεσθαι την έμην ούχ ήττον της γνώμης, έκεινο προειπών έγω τὰς άνθρωπίνας πράξεις τάς τε δυστυχείς και τὰς εὐτυχείς 10 ούκ έκ τῶν κατὰ μέρος ἔργων πολλῶν ὄντων καὶ ποικίλων όρω κρινομένας, άλλ' έκ του τέλους και σταν μεν τούτο χωρήση κατά νούν, κάν τά μεταξύ πολλά ουτα μή καθ' ήδουας γένηται, ούδευ ήττον έπαινουμένας ύπὸ πάντων ἀκούω καὶ ζηλουμένας καὶ τῆς 15 άγαθης νομιζομένας τύχης σταν δε πονηράς λάβωσι τελευτάς, και έὰν ᾶπαντα τὰ πρὸ τοῦ τέλους έκ τοῦ άρίστου γένηται, οὐ τῆ σπουδαία τύχη τῶν πραξάντων ἀποδιδομένας, άλλὰ τῆ κακῆ. τοῦτον δὴ τὸν σκοπου προελόντες αυτοί έξετάζετε και την έμην τύ- 20 χην, ή παρά τους πολέμους κέχρημαι. και έὰν μεν 1828 εύρητε ήττημένον με ύπὸ τῶν πολεμίων πονηρὰν καλείτε μου την τύχην εάν δε κεκρατηκότα των εχθοων άγαθην περί μεν ούν της τύχης, ούκ άγνοων ότι φορτικοί πάντες είσιν οί περί αὐτῆς λέγοντες, 25 έχων δ' έτι πλείω λέγειν παύσομαι.

ΧΧΧΙ. Ἐπειδή δὲ καὶ τῆς γνώμης κατηγοροῦσί μου, προδοσίαν μὲν οὐ τολμῶντες ἐπικαλεῖν οὐδ' ἀνανδρίαν, ἐφ' οἶς αὶ κατὰ τῶν ἄλλων στρατηγῶν γίνονται κρίσεις, ἀπειρίαν δὲ τοῦ στρατηγεῖν καὶ 30 ἀφροσύνην, ὅτι κίνδυνον ὑπέμεινα οὐκ ἀναγκαῖον ἐπὶ τὸν χάρακα τῶν πολεμίων ἀσάμενος, βούλομαι

και περι τούτου λόγον ύποσχεϊν ύμιν, προχειρότατον μεν τουτ' έχων είπειν, ότι τὸ μεν έπιτιμαν τοις γενομένοις πάνυ δάδιον καὶ παντὸς άνθρώπου, τὸ δὲ παραβάλλεσθαι πράγμασι καλοίς χαλεπον και όλίγων 5 καὶ ὅτι οὐχ ἄσπερ τὰ γεγονότα φαίνεται ὁποῖά ἐστιν, ούτω καὶ τὰ μέλλοντα ὁποία ἔσται ἀλλ' έκεινα μεν αίσθήσεσι καὶ πάθεσι καταλαμβανόμεθα, ταῦτα δὲ μαντείαις και δόξαις είκάζομεν, έν αίς πολύ τὸ άπα- 1 τηλόν και δτι δάστον απάντων έστι λόγφ στρατηγείν 10 πολέμους έξω τοῦ δεινοῦ βεβηκότας, ὁ ποιοῦσιν οί κατηγοροῦντες έμοῦ. ἀλλ' Γνα ταῦτ' ἀφῶ, φέρε πρὸς θεῶν, εἴπατέ μοι, μόνος ἢ πρῶτος ὑμῖν ἐγὼ φαίνομαι βιάσασθαι φρούριον ἐπιβαλόμενος καὶ πρὸς ὑψηλὰ χω-ρία τὰς δυνάμεις ἀγαγών; ἢ πολλῶν μετ' ἄλλων ὑμε-15 τέρων στρατηγών, έξ ών οί μεν κατώρθωσαν, τοῖς δ'ούκ έχώρησεν ή πετρα κατὰ νοῦν; τι δήποτ' οὖν τους αλλους αφέντες έμε κρίνετε, εί ταυτα αστρατηγησίας καὶ ἀφροσύνης ἔργα νομίζετε; πόσα δ' ἄλλα τούτου τολμηρότερα τοίς ἡγεμόσιν ἔπεισι πράττειν, 20 όταν τὸ ἀσφαλὲς και λελογισμένον ηκιστα οι καιροί δέχωνται; οί μέν γε τὰς σημαίας ἁρπάσαντες τῶν σφετέρων ἔροιψαν είς τοὺς πολεμίους, ΐνα τοῖς βλακεύουσι και αποδειλιώσιν έκ τοῦ αναγκαίου παραστή τὸ εὖψυχον ἐπισταμένοις, ὅτι τοὺς μὴ ἀνασώσαντας 18 25 τὰ σημεία ὑπὸ τῶν στρατηγῶν δεί σὺν αἰσχύνη ἀποθανείν οί δ' είς την των πολεμίων χώραν έμβαλόντες έλυσαν τὰ ζεύγματα τῶν ποταμῶν οὓς διέβησαν, ΐνα τοῖς φεύγειν διανοουμένοις ἄπορος ή τοῦ σωθῆναι έλπὶς φανεϊσα δάρσος παραστήση καὶ μένος έν ταῖς 30 μάχαις οί δε τὰς σκηνὰς καὶ τὰ σκευοφόρα κατακαύσαντες ανάγκην έπέθηκαν τοις σφετέροις έκ της πολεμίας όσων δέονται λαμβάνειν. έω τάλλα μυρία

οντα λέγειν, καὶ ὅσα τολμηρὰ ἔργα καὶ ἐνθυμήματα ἔτερα στρατηγῶν ἱστορία τε καὶ πείρα παραλαβόντες ἔχομεν, ἐφ' οἶς οὐδεὶς πώποτε τῶν ψευσθέντων τῆς ἐλπίδος ὑπέσχε δίκας. εἰ μὴ ἄρα ἔχει τις ὑμῶν αἰτιάσασθαί με, ὅτι προβαλὼν τοὺς ἄλλους εἰς προὖπτον ὅλεθρον, αὐτὸς ἔξω τοῦ κινδύνου τὸ σῶμα εἶχον. εἰ δὲ μετὰ πάντων τε ἐξηταζόμην καὶ τελευταΐος ἀπηλλαττόμην καὶ τῆς αὐτῆς τοῖς ἄλλοις μετείχον τύχης, τὶ ἀδικῶ; καὶ περὶ μὲν ἐμοῦ ταῦθ' ἰκανὰ εἰρήσθω.

ΧΧΧΙΙ. Περί δε της βουλης και των πατρι- 10 κίων, έπειδή τὸ κοινὸν ύμων μίσος, δ διὰ τὴν κωλυθείσαν πληφουχίαν έχετε, και έμε λυπεί, και ούδε ό κατήγορος αὐτὸ ἀπεκρύψατο, ἀλλὰ μέρος οὐκ ἐλάχιστον έποιήσατο της έμης κατηγορίας, βούλομαι βραχέα είπειν πρός ύμας. έσται δε μετά παρρησίας ό λόγος 15 αλλως γὰο οὖτ' αν έγω δυναίμην λέγειν οὔθ' ὑμτν ακούειν συμφέροι. οὐ δίκαια ποιείτε οὐδ' ὅσια. ω̈ δημόται, τῶν μεν εὐεργεσιῶν ᾶς εῦρεσθε παρὰ τῆς βουλής πολλών οὐσών και μεγάλων οὐκ εἰδότες αὐτή χάριν εἰ δέ τι δεομένοις ὑμιν ἐξ οὖ συγχωρηθέντος 20 μεγάλα βλάπτοιτ' ἂν τὸ κοινόν, οὐ φθονοῦσα ὑμιν, ἀλλὰ τὸ συμφέρον τῆς πόλεως ὁρῶσα, ἡναντιώθη, τοῦτο δι' ὀργῆς λαμβάνοντες. ἔδει δὲ ὑμᾶς μάλιστα μὲν ὡς ἀπὸ τοῦ κρατίστου τὰ βουλεύματα αὐτῆς γενόμενα καὶ ἐπὶ τῷ πάντων ἀγαθῷ δεχομένους ἀπο- 25 32 στηναι της σπουδης εί δε αδύνατοι ήτε κατασχεϊν ασύμφορον επιθυμίαν λογισμώ σώφρονι, μετά τοῦ πείθειν των αὐτών άξιοῦν τυγχάνειν, άλλὰ μὴ μετὰ τοῦ βιάζεσθαι. αί γὰρ έκούσιοι δωρεαί τοῖς τε προεμένοις ήδίους τῶν ἡναγκασμένων είσί, καὶ τοις λαμ- 30 βάνουσι βεβαιότεραι τῶν μὴ τοιούτων. ο μὰ τοὺς θεοὺς οὐ λογίζεσθε ὑμεῖς, ἀλλ' ὑπὸ τῶν δημαγωγῶν,

οσπερ θάλαττα ύπ' άνέμων άλλων έπ' άλλοις έπανισταμένων, ανακινούμενοί τε και αγριαινόμενοι οὐδε τὸν ἐλάχιστον χρόνον ἐν ἡσυχία καὶ γαλήνη διακείσθαι την πόλιν έατε. τοιγάρτοι περίεστιν ήμιν κρείτ-5 τουα ήγεζοθαι της εξοήνης του πύλεμου. όταν μέν γε πολεμώμεν τους έχθρους κακώς ποιούμεν, όταν δέ είρήνην ἄγωμεν τους φίλους. καίτοι, ο δημόται, εί μεν απαντα τὰ βουλεύματα τοῦ συνεδρίου καλὰ καλ συμφέροντα ήγεισθ' είναι, ώσπερ έστι, τι ούγλ καλ 10 τοῦτο εν έξ αὐτῶν ὑπολαμβάνετ' είναι; εί δε μηδεν άπλῶς τὴν βουλὴν τῶν δεόντων οἴεσθε φρονείν, ἀλλ' 1 αίσχοῶς καὶ κακῶς τὴν πόλιν ἐπιτροπεύειν, τί δή ποτε ούχι μεταστησάμενοι αὐτὴν ἀθρόαν, αὐτοί ἄρχετε καί βουλεύετε και τους ύπεο της ήγεμονίας πο-15 λέμους έκφέρετε, άλλα περικνίζετε αυτήν και κατα μικρά διαλύετε τους έπιφανεστάτους άναρπάζοντες έν ταις δίκαις; αμεινον γὰρ [ήν] απασιν ήμιν κοινή πολεμεϊσθαι, η καθ' ενα εκαστον ίδία συκοφαντείσθαι. άλλὰ γὰρ οὐχ ὑμεῖς αἴτιοι τούτων, ώσπερ ἔφην, άλλ' 20 οί συνταράττοντες ύμᾶς δημαγωγοί οὔτε ἄρχεσθαι ύπομένοντες ούτε ἄρχειν είδότες. και ὅσον μεν έπι τη τούτων άφροσύνη τε και άπειρία πολλάκις αν ύμιν τόδε τὸ σκάφος ἀνετράπη νῦν δ' ἡ τὰ τούτων σφάλματα έπανορθούσα, και έν όρθη πλείν παρέχουσα 25 ύμιν τῆ πόλει, ἡ πλείστα δεινὰ ὑπ' αὐτῶν ἀκούουσά έστι βουλή. ταῦτα είτε ἡδέα έστὶν ὑμῖν ἀκούειν είτε άνιαρά, μετὰ πάσης άληθείας εξοηταί μοι καὶ τετόλμηται καὶ μαλλον αίφοίμην αν παρφησία συμφε-18 ρούση τῷ κοινῷ χρώμενος ἀποθανεῖν, ἢ τὰ πρὸς ἡδο-30 νην ύμιν λέγων σεσώσθαι."

ΧΧΧΙΙΙ. Τοιούτους είπων λόγους και ούτε προς όλοφυρμούς και άνακλαύσεις της συμφοράς τραπό-

μενος, ούτε εν δεήσεσι και προκυλισμοίς ασχήμοσι ταπεινός φανείς, ουτ' άλλην άγεννη διάθεσιν άποδειξάμενος ούδεμίαν, παρέδωκε τὸν λόγον τοῖς συναγοφεύειν η μαρτυφείν βουλομένοις. πολλοί μεν ούν καὶ ἄλλοι παριόντες ἀπέλυον αὐτὸν τῆς αἰτίας, μά- 5 λιστα δε Ούεργίνιος ό κατά τον αύτον υπατεύσας χρόνον και της νίκης αίτιος είναι δοκών ος ού μόνον άναίτιον αὐτὸν ἀπέφαινεν, ἀλλὰ καὶ ὡς κράτιστον άνδρών τὰ πολέμια καὶ στρατηγών φρονιμώτατον έπαινεϊσθαί τε καὶ τιμασθαι ὑπὸ πάντων ήξίου. ἔφη 10 δε δείν, εί μεν άγαθον οιονται τέλος είληφέναι τον πόλεμον άμφοτέροις σφίσι την χάριν είδέναι εί δε πονηφον άμφοτέφους ζημιούν κοινά γάφ αύτοις καί 1835 τὰ βουλεύματα καὶ τὰ ἔργα καὶ τὰς ἐκ τοῦ δαιμονίου τύχας γεγονέναι. ἡν δὲ οὐ μόνον ὁ λόγος τοῦ ἀνδοὸς 15 άλλὰ καὶ ὁ βίος πείθων, ἐν ᾶπασιν ἐξητασμένος ἔργοις άγαθοῖς. προσήν δὲ τούτοις, ο πλείστον ἐκίνησεν οίκτον, όψεως σχημα συμπαθές, οίον περί αὐτοὺς τους πεπουθότας η μέλλοντας πάσχειν τὰ δεινὰ γίνεσθαι φιλεϊ. ώστε καὶ τοὺς προσήκοντας τοῖς ἀπο- 20 λωλόσι καὶ δοκοῦντας ἀδιαλλάκτως ἔχειν πρὸς τὸν αίτιου σφίσι της συμφοράς, μαλακωτέρους γενέσθαι καὶ ἀποθέσθαι τὴν ὀργήν, ὡς ἐδήλωσαν. ἀναδο-θεισῶν γὰρ τῶν ψήφων οὐδεμία φυλὴ τοῦ ἀνδρὸς κατεψηφίσατο. ὁ μὲν οὖν τὸν Σερουίλιον καταλαβών 25 κίνδυνος τοιούτου τέλους έτυχεν.

ΧΧΧΙΙΙΙ. Οὐ πολλῷ δ' ὖστερου χρόνῷ στρατιὰ ՝Ρωμαίων ἐξῆλθεν ἐπὶ Τυρρηνοὺς ἄγοντος θατέρου τῶν ὑπάτων Ποπλίου Οὐαλερίου. συνέστη γὰρ αὐθις ἡ Οὐιεντανῶν δύναμις προσθεμένων αὐτοῖς Σαβί- 30 νων, οῖ τέως ὀκνοῦντες αὐτοῖς συνάρασθαι τοῦ πο1836 λέμου ὡς ἀδυνάτων ἐφιεμένοις, τότε ἐπειδὴ τῆν τε

Μενηνίου φυγήν έγνωσαν καὶ τὸν ἐπιτειχισμὸν τοῦ πλησίου της 'Ρώμης όρους, τεταπεινώσθαι νομίσαντες τάς τε δυνάμεις τὰς Ρωμαίων καὶ τὸ φρόνημα της πόλεως ήττησθαι, συνελάμβανον τοις Τυρρηνοίς 5 πολλην αποστείλαντες δύναμιν. οί δε Ούιεντανοί τη τε σφετέρα δυνάμει πεποιθότες και τῆ Σαβίνων νεωστί ήχούση και τὰς παρά τῶν ἄλλων Τυροηνῶν έπικουρίας περιμένοντες, προδυμίαν μεν είχον έπὶ τὴν Ρώμην έλαύνειν τῆ πλείονι τῆς σφετέρας στρατιᾶς, 10 ως οὐδενὸς αὐτοις ὁμόσε χωρήσοντος, ἀλλὰ δυείν θάτερον, ἢ ἐκ τειχομαχίας αἰρήσοντες τὴν πόλιν ἢ λιμώ κατεργασόμενοι. Εφθασε δε την επιχείρησιν αυτών ο Ουαλέριος, εν ώ ετι εμελλον εκείνοι και τους υστερίζοντας συμμάχους ανέμενον, αυτός αγαγών 15 Ρωμαίων την κρατίστην ακμήν και το παρά τών συμ-15 Ρωμαίων τὴν κρατίστην άκμὴν καὶ τὸ παρὰ τῶν συμμάχων ἐπικουρικόν, οὐκ ἐκ τοῦ φανεροῦ ποιησάμενος τὴν ἔξοδον, ἀλλ' ὡς μάλιστα λήσεσθαι αὐτοὺς ἔμελλε. προελθών γὰρ ἐκ τῆς 'Ρώμης περὶ δείλην όψίαν καὶ διαβὰς τὸν Τέβεριν οὐ μακρὰν ἀποσχών τῆς
20 πόλεως κατεστρατοπέδευσεν 'ἔπειτ' ἀναστήσας τὴν 183 στρατιὰν περὶ μέσας νύκτας ἡγεν ἐν τάχει, καὶ πρὶν ἡμέραν γενέσθαι θατέρω χάρακι τῶν πολεμίων ἐπέβαλε. δύο γὰρ ἡν στρατόπεδα χωρὶς μὲν τὸ Τυρρηνῶν, ἐτέρωθι δὲ τὸ Σαβίνων, οὐ διὰ μακροῦ ἀλλή25 λων ἀπέχοντα. πρώτη δὲ προσαγαγών τὴν δύναμιν τῆν Σαβίνων στρατοπεδεία καθυπνωμένων ἔτι τῶν τῆ Σαβίνων στρατοπεδεία, καθυπνωμένων ἔτι τῶν πλείστων καὶ οὐδεμιᾶς οὕσης ἀξιολόγου φυλακῆς, οἶα ἐν φιλία τε γῆ καὶ κατὰ πολλὴν ὑπεροψίαν τῶν πολεμίων οὐδαμῆ ἀγγελλομένων, ἐξ ἐφόδου γίνεται 80 ταύτης ἐγκρατής. τῶν δὲ ἀνθρώπων οἱ μὲν ἐν ταὶς κοίταις έτι όντες κατεσφάγησαν, οί δε άνιστάμενοι άρτίως καὶ τὰ ὅπλα ένδυόμενοι, οί δε ώπλισμένοι

μέν, σποράδες δε καὶ οὖκ έν τάξει ἀμυνόμενοι οἰ δε πλεϊστοι φεύγοντες ἐπὶ τὸν ἔτερον χάρακα ὑπὸ τῶν ἰππέων καταλαμβανόμενοι διεφθάρησαν.

ΧΧΧΥ. Τοῦτον δὲ τὸν τρόπον ἁλόντος τοῦ τῶν 838 Σαβίνων χάρακος, ήγε την δύναμιν ο Οὐαλέριος έπλ 5 τον Έτερον, ένθα ήσαν οι Οὐιεντανοι χωρίον οὐ πάνυ έγυρου κατειληφότες. λαθείν μεν ούν οὐκέτι ἐνεδέχετο τους προσιόντας τω χάρακι ήμέρα τε γάρ ήν ηδη λαμπρά, και των Σαβίνων οι φεύγοντες απήγγειλαν τοις Τυρρηνοίς τήν τε αύτῶν συμφοράν και 10 την έπ' έκείνους έλασιν άναγκατον δε ήν έκ τοῦ καρτερού τοις πολεμίοις συμφέρεσθαι. γίνεται δή μετὰ τοῦτο πάση προθυμία τῶν Τυροηνῶν ἀγωνιζομένων προ της παρεμβολης όξετα μάχη και φόνος άμφοτέρων πολύς, ίσορροπός τε και μέχρι πολλού 15 ταλαντευομένη τῆδε καὶ τῆδε ἡ κρίσις τοῦ πολέμου. ξπειτα ενέδοσαν of Τυρρηνοί ύπο της 'Ρωμαικής έξωσθέντες Ίππου και άπεχώρησαν είς τον χάρακα, ο δ' υπατος ηκολούθει, καλ έπειδη πλησίον έγένετο των έρυμάτων ήν δε φαύλως κατεσκευασμένα και το 20 χωρίον ώσπες έφην οὐ πάνυ άσφαλές προσέβαλε 1839 κατὰ πολλὰ μέρη τό τε λοιπὸν έκείνης τῆς ἡμέρας μέρος έπιταλαιπωρών και ούδε την έπιουσαν νύκτα άναπαυσάμενος. οί δε Τυρρηνοί ταις συνεγέσι κακοπαθείαις απειρηκότες έκλείπουσι του χάρακα περί 25 τον ορθφον και οι μεν είς την πόλιν έφευγον, οι δ' είς τὰς πλησίου ύλας ἐσκεδάσθησαυ. γενόμενος δὲ καὶ τούτου τοῦ χάρακος ἐγκρατής, ἐκείνην μὲν τὴν ἡμέραν ἀνέπαυσε τὴν στρατιάν, τῆ δ' ἐξῆς τά τε λάφυρα όσα έξ άμφοτέρων είλήφει των στρατοπέδων 30 διένειμε τοις άγωνισαμένοις πολλά όντα, καὶ τούς άριστεύσαντας έν ταζς μάχαις τοζς ελωθόσιν έκόσμει

στεφάνοις. ἦν δ' ὁ κράτιστα πάντων ἀγωνίσασθαι δόξας καὶ τρεψάμενος την Ούιεντανών δύναμιν Σερουίλιος ό τῷ προτέρω ὑπατεύσας ἔτει καὶ τὴν ἐπὶ τοῦ δήμου δίκην ἀποφυγών, πρεσβευτής τότε τῷ Οὐαλερίω συμο πεμφθείς, και έπι τῆ ἀφιστεία τῆδε τὰς νομιζομένας είναι μεγίστας παρά Ρωμαίοις δωρεάς ούτος ήν ό πρώτος έξενεγκάμενος. μετά ταύτα τούς τε τών πολεμίων σκυλεύσας νεκρούς ὁ υπατος καὶ τῶν ἰδίων ταφὰς ποιησάμενος, έξῆγε τὴν στρατιὰν καὶ πλησίον 184 10 τῆς Οὐιεντανών πόλεως καταστήσας, προύκαλείτο τους ένδον. ώς δ' οὐδείς έξήει μαχησόμενος ἄπορον όρων χρημα έκ τειχομαχίας αὐτοὺς έλετν έχυραν σφόδρα ξχουτας πόλιν, της γης αὐτῶν πολλην καταδραμών είς την Σαβίνων ένέβαλε. λεηλατήσας δὲ 15 κακείνην έτι ακέφαιον ούσαν έπλ πολλάς ήμέφας καλ βαρείαν ήδη την αποσκευην έχων ταις ώφελείαις, ἀπῆγεν ἐπ' οἴκου τὴν δύναμιν καὶ αὐτῷ ὁ μὲν δῆμος πρό πολλοῦ τῆς πόλεως ὄντι ἐστεφανωμένος ὑπήντα λιβανωτοίς τε θυμιών την πάροδον καὶ κρατήρσι με-20 λικράτου κεκραμένοις ύποδεχόμενος την στρατιάν ή δε βουλή την του θριάμβου πομπην έψηφίσατο. ό δὲ ἔτερος τῶν ὑπάτων Γάιος Ναύτιος, ῷ προσέκειτο κατὰ κλῆρον ή τῶν συμμάχων Λατίνων τε καί Ερνίκων φυλακή, βραδυτέραν έποιήσατο την έξοδον ούτε 25 απορία ούτε όκυφ τοῦ κινδύνου κρατηθείς, τὴν δ' άδηλότητα του πρὸς Οὐιεντανούς πολέμου καραδο-1841 κῶν, ῗν' ἐάν τι συμβη πταϊσμα περί τὴν ἐκεῖ στρατιαν έν έτοιμω τις υπάργη τη πόλει συνεστώσα δύναμις, ή κωλύσει τοὺς πολεμίους είς την χώραν έμ-80 βαλείν, έὰν ώσπες οί πρότερον έλάσαντες έπὶ τὴν Ρώμην έπιτειχίζειν τινὰ ματὰ τῆς πόλεως χωρία έπιβάλωνται. εν δε τῷ μεταξύ τούτου χρόνῷ καὶ ὁ κατὰ

τών Λατίνων πόλεμος, δυ έπηγου αὐτοῖς Λίκανοί τε καλ Οὐολοῦσκοι τέλος εὐτυχὲς ἔσχε καλ παρῆσάν τινες άγγελλοντες μάχη νικηθέντας άπεληλυθέναι τούς πολεμίους έχ τῆς χώρας αὐτῶν, καὶ μηδεμιᾶς τοις συμμάχοις έτι δείν βοηθείας κατά τὸ παρόν ὁ μέντοι Ναύτιος ούδεν ήττον έπειδή τὰ έν τη Τυροηνία πράγματα καλώς σφίσιν έχώρησεν έξηγε την στρατιάν. έμβαλών δ' είς την Οὐολούσκων χώραν καλ πολλην αὐτης διεξελθών ἔρημον ἀφειμένην, ἀνδραπόδων μεν και βοσκημάτων όλίγων πάνυ έκράτησεν, 10 άρούρας δε αὐτῶν έν ἀκμή τοῦ σίτου ὅντος ἐμπρήσας, και άλλα ούκ όλίγα των έν τοῖς άγροις λωβησά-1842 μενος, οὐδενὸς ὁμόσε χωροῦντος ἀπῆγε τὴν στρατιάν ταῦτα μεν έπι τούτων τῶν ἀνδρῶν ἐπράχθη.

ΧΧΧΥΙ. Οι δε διαδεξάμενοι τούτους υπατοι 15 Αύλος Μάλλιος και Λεύκιος Φούριος, ψηφισαμένης της βουλης του έτερον αύτων στρατιάν έπλ Ούιεντανοὺς ἄγειν, ἐκληρώσαντο περί τῆς ἐξόδου καθάπερ αύτοις έθος ήν. και λαχών Μάλλιος έξηγε τας δυνάμεις διὰ ταχέων, καὶ πλησίον τῶν πολεμίων κατε- 20 στρατοπέδευσεν. οι δε Ούιεντανοι τειχήρεις γενόμενοι τέως μεν άντειχον, και διεπρεσβεύοντο πρός τε τὰς ἄλλας τὰς ἐν Τυροηνοῖς πόλεις, καὶ πρὸς τοὺς νεωστί συμμαχήσαντας αύτοις Σαβίνους, βοήθειαν άξιοῦντες ἀποστεϊλαι σφίσι διὰ ταχέων. ὡς δ' ἀπάν- 25 των ἀπετύγχανον καὶ τὰς τροφὰς ἀπαναλώκεσαν, ύπὸ τῆς ἀνάγκης τοῦ λιμοῦ βιασθέντες έξῆλθον ὡς τὸν ὕπατον, Ικετηρίας φέροντες οί πρεσβύτατοί τε αὐτῶν καὶ τιμιώτατοι, περὶ καταλύσεως δεόμενοι τοῦ 1843 πολέμου. τοῦ δὲ Μαλλίου κελεύσαντος αὐτοῖς ἀργύριόν 30 τε είς όψωνιασμον ένιαυτοῦ τῆ στρατιᾶ καὶ διμήνου τροφάς ἀποφέρειν, ὅταν δὲ ταῦτα ποιήσωσιν είς

'Ρώμην αποστέλλειν τους διαλεξομένους τῆ βουλῆ περί τῶν διαλύσεων, έπαινέσαντες ταῦτα καὶ διὰ

ταχέων τό τε όψώνιον τη στρατιά και το άντι τοῦ σίτου συγχωρηθεν ύπὸ τοῦ Μαλλίου κατενεγκόντες 5 ἀργύριον, ήπον είς την Ρώμην και καταστάντες έπὶ την βουλην συγγνώμης έπι τοις γεγονόσι τυχείν ήξίουν, και είς τὸν λοιπὸν χρόνον ἀπαλλαγῆς τοῦ πολέμου. πολλών δε λεχθέντων είς αμφότερα τὰ μέρη λόγων, ενίκησεν ή σπένδεσθαι παραινούσα τον προς 10 αὐτοὺς πόλεμον γνώμη, γίνονταί τ' ἀνοχαὶ τοῦ πολέμου πρός αὐτοὺς τεσσαρακονταετείς. καὶ οί μεν ἀπήεσαν, πολλὰς τῆ πόλει τῆς εἰρήνης χάριτας εἰδότες ό δε Μάλλιος άφικόμενος είς την πόλιν, έπι τη καταλύσει του πολέμου τον πεζον θρίαμβον αίτησά-15 μενος, Ελαβεν. έγένετο δε και τίμησις έπι τῆς τούτων άρχης, και ήσαν οι τιμησάμενοι πολίται σφάς τε 1844 αύτους και χρήματα και τους έν ηβη παζδας ολίγω πλείους τρισχιλίων τε καὶ δέκα μυριάδων. ΧΧΧΥΙΙ. Οἱ δὲ μετὰ τούτους παραλαβόντες τὴν 20 υπατον άρχήν, Δεύκιος Αίμίλιος Μάμερκος τὸ τρίτον, και Οὐοπίσκος Ἰούλιος, ἐπὶ τῆς ἑβδόμης καὶ ἑβδομηκοστης όλυμπιάδος, ην ένίκα στάδιον Δάντης Αογείος, Αθήνησι δε άρχοντος Χάρητος, επίπονον σφόδρα και ταραχώδη την άρχην διετέλεσαν, είρηνην 25 μεν άγοντες ἀπὸ τῶν ἔξωθεν πολέμων ἐν ἡσυχία γαρ ήν παντα τα διαφορα ύπο δε των έν τη πόλει στάσεων αὐτοί τε εἰς κινδύνους ἀχθέντες καὶ τὴν πόλιν όλίγου δεήσαντες ἀπολέσαι. ὡς γὰρ ἀνεπαύσατο

τῶν στρατειῶν τὸ πληθος, ἐπὶ τὴν διανομὴν εὐθὺς 30 ὥρμησε τῶν δημοσίων ἀγρῶν. ἡν γάρ τις ἐν τοῖς δημαάρχοις θρασὺς καὶ λέγειν οὐκ ἀδύνατος ἀνήρ, Γναῖος Γενύκιος, ὁ παραθήγων τὰς ὀργὰς τῶν πενήτων.1845

ούτος έκκλησίας συνάγων έκάστοτε καλ έκδημαγωγών τους απόρους, προσηνάγκαζε τους υπάτους τὰ υπὸ της βουλης ψηφισθέντα περί της κληρουχίας συντελείν. οί δ' ούχ ὑπήκουον, οὐ τῆ ἐαυτῶν ἀρχῆ λέγοντες έπιτετάχθαι τὸ έργον ὑπὸ τῆς βουλῆς, ἀλλὰ τοῖς 5 μετά Κάσσιον και Ούεργίνιον ὑπάτοις, πρὸς οὓς [καί] τὸ προβούλευμα έγράφη καὶ ᾶμα οὐδ' εἶναι νόμους εἰς ἀεὶ κυρίους ἃ ψηφίζεται τὸ συνέδριον, άλλὰ πολιτεύματα καιρών ένιαύσιον έχοντα ζοχύν. ταύτας προβαλλομένων των ὑπάτων τὰς αἰτίας, ἀδύ- 10 νατος ων ο Γενύκιος αὐτοὺς ἀναγκάσαι μείζονα έξουσίαν έχοντας ιταμὴν όδὸν έτράπετο. τοις γὰρ ύπατεύσασι τὸ ξμπροσθεν έτος Μαλλίω τε καὶ Δευ-846 κίω δίκην ἐπήνεγκε δημοσίαν, καὶ προείπεν ῆκειν ἐπὶ τὸν δῆμον ἀπολογησομένους, ὁρίσας ἄντικρυς τὴν 16 αίτίαν της δίκης, δτι του δημου άδικουσιν οὐκ άποδείξαντες τοὺς δέχα ἄνδρας, οῦς ἐψηφίσατο ἡ βουλή, τους ποιησομένους την των κλήρων διανομήν. του δε μή των άλλων τινας ύπατων άγειν έπι την δίκην, δώδεκα γενομένων τῶν μεταξὺ ἀρχείων, ἀφ' οὖ το 20 προβούλευμα έγράφη, τούτους δε προβαλέσθαι τοὺς ανδρας μόνους της ψευσθείσης υποσχέσεως, έπιεικεζς έφερεν αίτίας και τελευτών έφη μόνως αν ουτως άναγκασθηναι τοὺς ἐν ἀρχῆ τότε ὅντας ὑπάτους κληφουζήσαι την γην, έαν ετέφους τινάς ίδωσι δίκην 25 τῷ δήμῷ διδόντας, ἐνθυμηθέντας, ὅτι καὶ σφίσιν αὐτοῖς συμβήσεται τὸ αὐτὸ παθεῖν.

XXXVIII. Ταῦτ' εἰπῶν καὶ παρακαλέσας ἄπαντας ῆκειν ἐπὶ τὴν δίκην, καθ' ἰερῶν τε ὀμόσας ἡ μὴν ἐμμενεῖν τοἰς ἐγνωσμένοις καὶ πάση προθυμία τῶν 30 1847 ἀνδρῶν κατηγορήσειν, ἡμέραν προεῖπεν ἐν ἡ τὴν δίκην ἔμελλεν ἐπιτελέσειν. τοὺς δὲ πατρικίους ὡς

έμαθον ταύτα πολύ θέος είσέρχεται καί φροντίς, ὅτφο χρη τρόπφ τούς τε ανδρας έκλύσασθαι της αίτίας καλ τοῦ δημαγωγοῦ τὸ δράσος ἐπισχεῖν. καὶ δὴ ἐδέδοκτο αύτοις, εί τι ψηφίσαιτο κατά τῆς ἀρχῆς τῶν ὑπάτων 5 ὁ δημος, μη έπιτρέπειν αύτφ κατά το καρτερον ένισταμένους και εί δέοι και είς οπλα χωρούντας. οὐ μην έδέησε γε των βιαίων ούδενος αύτοις, ταχειαν λαβόντος του κινδύνου καὶ παράδοξον τὴν λύσιν μιᾶς γὰρ ἡμέρας οὖσης ἔτι λοιπῆς τῆ δίκη, νεκρὸς Γενύκιος 10 έπλ της έαυτοῦ κοίτης εύφέθη, σημείου οὐδευ έχων οὖτε σφαγῆς οὖτε ἀγχόνης οὖτε φαρμάκου οὖτ' ἄλλου των έξ επιβουλης θανάτων ούδενός. ώς δ' εγνώσθη τὸ πάθος, και προηνέχθη τὸ σῶμα εἰς τὴν ἀγοράν, δαιμόνιόν τι κωλύσεως συγκύρημα έδοξεν είναι, καὶ 184 15 αὐτίκα ή δίκη διελέλυτο. των γὰς ἄλλων οὐδεὶς ἐτόλμα δημάρχων άνακαλείν την στάσιν, άλλα και του Γενυκίου κατεγίνωσκον πολλην μανίαν. εί μεν οὖν μηδεν έτι πολυπραγμονούντες οί υπατοι διετέλεσαν, άλλ' άφηκαν ώς ὁ δαίμων έκοιμησε την στάσιν, οὐδεὶς αν 20 αύτους έτι κατέλαβε κίνδυνος νυν δε είς αύθάδειαν καλ καταφρόνησιν του δημοτικού τραπόμενοι καλ τὸ της άρχης κράτος δσου έστιν έπιδεξξαι βουλόμενοι. κακὰ έξειργάσαντο μεγάλα. προθέντες γὰρ στρατολογίαν και τους ουχ υπακούοντας τατς τε άλλαις ζη-25 μίαις καλ πληγαίς δάβδων προσαναγκάζοντες, είς άπόνοιαν έπο ήσαν τραπέσθαι του δημοτικού τὸ πλέον,

ἀπὸ τοιαύτης μάλιστ' αἰτίας.

ΧΧΧΥΙΙΙΙ. 'Ανήρ τις ἐκ τῶν δημοτικῶν τὰ πολέμια λαμπρός, Βολέρων Πόπλιος, ἡγεμονίαν ἐσχηκῶς 30 λόχων ἐν τατς προτέραις στρατείαις, τότε ἀντὶ λοχαγοῦ στρατιώτης πρὸς αὐτῶν κατεγράφετο. ὡς δὲ 184 ἡναντιοῦτο καὶ οὐκ ἡξίου χώραν ἀτιμοτέραν λαβείν

ούδεν ήμαρτηκώς έν ταις προτέραις στρατείαις, δυσανασγετούντες οι υπατοι την παρρησίαν αύτου, τοις δαβδούχοις εκέλευσαν την εσθητα τε περικαταρρήξαι καὶ ταῖς δάβδοις τὸ σῶμα ξαίνειν. ὁ δὲ νεανίας τούς τε δημάρχους έπεκαλείτο, καὶ εί τι άδικεί κρίσιν έπὶ τ των δημοτών ύπέχειν ήξίου. ώς δ' ού προσείχον αύτώ τὸν νοῦν οί ὕπατοι, ἀλλὰ τοῖς φαβδούχοις ἄγειν καὶ τύπτειν έπεκελεύοντο, ούκ άνασχετον ήγησάμενος είναι την υβριν αὐτὸς έαυτῷ ταμίας τῆς δίκης γίνεται. 1850 τόν τε γὰο πρῶτον προσελθόντα τῶν δαβδούχων παίων 10 είς τὸ πρόσωπου έναντίαις πυγμαζς νεανίας καὶ έρρωμένος άνηρ άνατρέπει και τον έπι τούτω. άγανακτησάντων δε των υπάτων και πασιν αμα τοις υπηρέταις προσελθείν κελευσάντων, δεινόν τι τοίς παρούσι των δημοτικών έφάνη καλ αὐτίκα συστραφέντες ἀθρόοι καλ 15 αναβοήσαντες τὸ παρακλητικὸν τῆς αλλήλων ὀργῆς, τόν τε νεανίσκον έξήρπασαν και τους φαβδούχους απέστησαν παίοντες και τελευτώντες έπι τους ύπάτους ώρμησαν, και εί μη καταλιπόντες έκείνοι την άγορὰν ἔφυγον, ἀνήκεστον ἄν τι κακὸν έξειργάσαντο. 20 έκ δὲ τούτου διειστήκει πᾶσα ή πόλις, καὶ οί τέως ήσυχάζοντες δήμαρχοι τότε ήγριούντο καί τῶν ὑπάτων κατηγόρουν. περιειστήκει τε ή περλτης κληρουχίας στάσις είς έτέραν μείζονα διὰ τὸν ὑπὲο τοῦ κόσμου τῆς πολι-1851 τείας άγῶνα. οί μέν γεπατρίκιοι τοις ὑπάτοις ὡς κατα- 25 λυομένης αὐτῶν τῆς έξουσίας συναγανακτοῦντες, τὸν έπιβαλείν τοις ύπηρέταις τολμήσαντα κατά κρημνοῦ βαλείν ήξίουν. οί δε δημοτικοί συστρέψαντες αυτούς κατεβόων τε και παρεκελεύοντο μη προδιδόναι σφών την έλευθερίαν, άλλ' έπὶ την βουλήν τὸ πράγμα άγειν 30 καὶ τῶν ὑπάτων κατηγοφείν καὶ δίκης τινὸς παρ' αὐτῶν ήξίουν τυχείν, ὅτι τὸν ἐπικαλεσάμενον τὴν ἐκ

τῶν δημάρχων βοήθειαν, καὶ ἐν τῷ δήμῷ κρίσιν ὑπέχειν εἰ τι πλημμελεί βουλόμενον, οὐδετέρου τυχεῖν εἰασαν τῶν δικαίων, ἀλλ' ἐν ἀνδραπόδου μοίρα τὸν ἐλεύθερον καὶ πολίτην ἔθεντο παίειν ἐπικελευόμενοι. 5 ἀντιτεταγμένων δὴ τούτων καὶ οὐδετέρων εἰξαι βουλομένων τοῖς ἐτέροις, ᾶπας ὁ λοιπὸς τῆς ὑπατείας ἐκείνης ἐδαπανήθη χρόνος, οῦτε πολεμικαίς πράξεσι κοσμηθείς καλαϊς οῦτε πολιτικαίς λόγου ἀξίαις.

ΧΧΧΧ. Έπιστάντων δε των άρχαιρεσίων υπατοι 10 μεν ἀπεδείχθησαν Λεύκιος Πινάριος και Πόπλιος Φούριος. ἐν ἀρχή δὲ τοῦ ἔτους εὐθὺς ὀττείας τινὸς 1859 ή πόλις ἐπληρώθη καὶ φόβου δαιμονίου τεράτων τε και σημείων πολλών γινομένων, και οί τε μάντεις απαντες και οι των ιερών έξηγηται χόλου δαιμόνων 15 μηνύματα είναι τὰ γινόμενα ἀπέφαινον, ίερῶν τινων ούχ όσίως ούδε καθαρώς έπιτελουμένων. και ού μετά πολύ νόσος ενέσκηψεν είς τὰς γυναίκας ή καλουμένη λοιμική, καὶ δάνατος ὅσος οὔπω πρότερον, μάλιστα δ' είς τὰς έγκύμονας. ώμοτοκοῦσαί τε γὰρ καὶ νεκρὰ 20 τίκτουσαι συναπέθνησκον τοις βρέφεσι, καὶ οῦτε λιτανείαι πρός έδεσι καί βωμοίς γινόμεναι θεών, ούτε καθαρτήριοι θυσίαι περί τε πόλεως καλ οίκων ίδίων έπιτελούμεναι παῦλαν αὐταζς ἔφερον τῶν κακών. ἐν τοιαύτη δὲ συμφορά τῆς πόλεως οὖσης τοῖς 25 έξηγηταϊς τῶν ίερῶν γίνεται μήνυσις ὑπὸ δούλου τινός, ότι μία τῶν Ιεροποιῶν παρθένων τῶν φυλαττουσῶν τὸ ἀθάνατον πῦρ Ὀρβινία τὴν παρθενίαν ἀπολώλεκε καὶ τὰ ερὰ θύει τὰ τῆς πόλεως οὐκ οὖσα καθαρά. 1853 κάκεινοι μεταστήσαντες αὐτὴν ἀπὸ τῶν ίερῶν, καὶ 30 προθέντες δίκην, έπειδή καταφανής έγένετο έλεγχθείσα, δάβδοις τε έμαστίγωσαν και πομπεύσαντες διὰ τῆς πόλεως ζώσαν κατώρυξαν. τών δὲ διαπραξαμένων την ἀνοσίαν φθορὰν ὁ μὲν ἔτερος έαυτὸν διεχρήσατο, τὸν δὲ ἔτερον οί τῶν ἱερῶν ἐπίσκοποι συλλαβόντες ἐν ἀγορῷ μάστιξιν αἰκισάμενοι καθάπερ ἀνδράποδον ἀπέκτειναν. ἡ μὲν οὖν νόσος ἡ κατασκήψασα εἰς τὰς γυναϊκας καὶ ὁ πολὺς αὐτῶν φθόρος 5 μετὰ τοῦτο τὸ ἔργον εὐθὺς ἐπαύσατο.

ΧΧΧΧΙ. Ἡ δ' ἐκ πολλοῦ χρόνου διαμένουσα ἐν τη πόλει στάσις, ην οί δημόται πρός τούς πατρικίους έστασίαζου, ανίστατο πάλιυ. ὁ δ' έξεγείρων αὐτὴυ δήμαρχος ἡυ Πόπλιος Βολέρωυ, ὁ τῷ πρόσθευ ένι- 10 αυτῷ τοῖς περί Αἰμιλιόν τε καὶ Ἰούλιον ὑπάτοις άπειθήσας, ότε αὐτὸν άντὶ λοχαγού στρατιώτην κατ-1854 έγραφον, οὐ δι' ἄλλο τι μᾶλλον ἀποδειχθεὶς ὑπὸ τῶν πενήτων του δήμου προστάτης γένος τε γάρ έκ τῶν έπιτυχόντων ήν καὶ τεθραμμένος έν πολλῆ ταπεινότητι 15 και απορία άλλ' δτι την αρχήν των υπάτων βασιλικον έγουσαν άξίωμα τέως, πρώτος έδοξεν ίδιώτης άνὴο ἀπειθεία ταπεινώσαι, καὶ ἔτι μᾶλλον διὰ τὰς ύποσηέσεις ὰς έποιεῖτο μετιών τὴν ἀρχὴν κατὰ τῶν πατρικίων, ώς άφαιρησόμενος αὐτῶν τὴν ἰσχύν. ὅς 20 έπειδή τάχιστα έξεγένετο αὐτῷ λωφήσαντος τοῦ δαιμονίου χόλου τὰ πολιτικά πράττειν, συναγαγών τὸν δημον είς έκκλησίαν νόμον είσφέρει περί των δημαρχικών ἀρχαιρεσίων, μετάγων αὐτὰ ἐκ τῆς φρατριακῆς ψηφοφορίας, ην οί Ρωμαΐοι πυριάτην παλούσιν, έπὶ 25 την φυλετικήν. τίς δε τούτων διαφορά των άρχαιρεσίων έγο σημανώ. τας μεν φρατριακάς ψηφοφορίας έδει 1855 προβουλευσαμένης τῆς βουλῆς καὶ τοῦ πλήθους κατὰ φράτρας τὰς ψήφους ἐπενέγκαντος, καὶ μετ' ἀμφότερα ταῦτα τῶν παρὰ τοῦ δαιμονίου σημείων τε καὶ οἰωνῶν 30 μηδεν έναντιωθέντων, τότε κυρίας είναι τας δε φυλετικάς μήτε προβουλεύματος γενομένου μήτε τών

ίερέων τε καλ ολωνοσκόπων έπιθεσκισάντων, έν ήμέρα μια τελεσθείσας ύπὸ των φυλετών τέλος έχειν. καλ ήσαν έχ των λοιπών τεττάρων δημάρχων οί συνεισφέροντες αὐτῷ δύο δήμαρχοι τὸν νόμον οῦς προσε-5 ταιρισάμενος έλαττόνων οντων τῶν μὴ ταὐτὰ βουλομένων περιήν. οί δ' υπατοι και ή βουλή και πάντες οί πατρίχιοι χωλύειν ἐπεχείρουν τὸν νόμον ἀφικόμενοί τε κατά πληθος είς την άγοραν, εν ή προείπον οί δήμαρχοι κυρώσειν τον νόμον ήμέρα, παντοδαπούς 10 διηλθον λόγους, των τε ύπάτων και των πρεσβυτάτων έκ της βουλης και άλλου παυτός ότω βουλομένω ήν τὰς ἐνούσας ἐν τῷ νόμῷ διεξιόντος ἀτοπίας. ἀντιλεξάντων δε τών δημάρχων και αύδις των ύκάτων, καὶ μέχοι πολλοῦ τῆς άψιμαχίας τῶν λόγων ἐκμηκυν-16 θείσης, έκείνην μεν την έκκλησίαν διέλυσεν είς νύκτα 1850 συγκλεισθείς ὁ χρόνος. προθέντων δὲ πάλιν τῶν δημάρχων είς τρίτην άγοραν την περί του νόμου διάγνωσιν, καὶ συνελθόντος έτι πλείονος εἰς αὐτὴν ὅχλου, τὸ παραπλήσιον τῷ προτέρῳ συνέβη γενέσθαι πάθος. 20 τοῦτο συνιδών ὁ Πόπλιος ἔγνω μήτε τοις ὑπάτοις έπιτρέπειν έτι του νόμου κατηγορείν, μήτε πατριπίους έαν τη ψηφοφορία παρείναι καθ' έταιρείας γάρ έκετνοι και κατά συστροφάς αμα τοις έαυτων πελάταις οὐκ ὀλίγοις οὐσι πολλὰ μέρη τῆς ἀγορᾶς κατ-25 είχου, έπικελεύουτές τε τοίς κατηγορούσι τοῦ νόμου καί καταθορυβούντες τους άπολογουμένους και άλλα πολλά πράττοντες άκοσμίας τε καὶ βίας τῆς ἐν ταῖς ψήφοις μηνύματα.

ΧΧΧΧΙΙ. Ἐπέσχε δὲ αὐτοῦ τὰ βουλεύματα ὅντα ˙
30 τυραννικὰ ἐτέρα συμπεσοῦσα θεήλατος συμφορά. νόσος γὰρ ῆψατο λοιμικὴ τῆς πόλεως, γενομένη μὲν
καὶ κατὰ τὴν ἄλλην Ἰταλίαν, μάλιστα δὲ πλεονάσασα 1857

κατὰ τὴν Ῥώμην καὶ οὔτε ἀνθοωπίνη βοήθεια ἤοκει

τοις κάμνουσιν οὐδεμία, άλλ' ἐν τῷ ἴσῷ οῖ τε σύν πολλή θεραπευόμενοι φροντίδι, και οίς μηδεν εγίνετο των δεόντων απέθνησκου: ούτε λιτανείαι δεων καί θυσίαι και έφ' ους ἄνθρωποι τελευταίους έν ταζς τοι- 5 αϊσδε αναγκάζονται καταφεύγειν συμφοραίς, οί κατά ανδρα τε γινόμενοι και ύπερ του κοινού καθαρμοί, τότε προσωφέλουν, ούτε άλλο τι των δοκούντων κουφίζειν την νόσον, διέκρινέ τε τὸ πάθος οὐχ ήλικίαν ού φύσιν ου δώμην η ασθένειαν σωμάτων ου τέχνην, 10 άλλα γυναιξί τε ένέπιπτε και ανδράσι και γηραιοίς και νέοις. οὐ [μην] πολύν δε κατέσχε χρόνον οπερ αξτιον έγένετο του μη σύμπασαν διαφθαρηναι την πόλιν άλλα ποταμού δίκην η πυρός άθρόα τοις άνθοώποις έμπεσούσα τήν τε προσβολήν όξεζαν καὶ 15 1858 τὴν ἀπαλλαγὴν ταχεῖαν ἔλαβεν. ὡς δὲ τὸ δεινὸν έλωφησεν επ' έξόδω της άρχης ων ο Πόπλιος, έπειδη ούκ έδύνατο κυρώσαι τὸν νόμον ἐν τῷ περιόντι χρόνφ τῶν ἀρχαιρεσίων ἐπιστάντων, μετήει πάλιν τὴν δημαρχίαν είς τὸν ἐπιόντα ἐνιαυτόν, πολλὰ καὶ με- 20 γάλα τοις δημόταις ύπισχνούμενος καὶ ἀποδείκνυται πάλιν δήμαρχος ὑπ' αὐτῶν καὶ δύο τῶν συναρχόντων. οί δὲ πατρίκιοι πρὸς τοῦτο ἀντεμηχανήσαντο πικρου ανδρα και μισόδημου και μηδευ έλαττώσουτα τῆς ἀριστοκρατίας ἐπὶ τὴν ὑπατείαν ποραγαγείν, 25 "Αππιον Κλαύδιον υίον Αππίου τοῦ πλείστα τῷ δήμῷ περί την κάθοδον έναντιωθέντος. και αὐτὸν πολλά άντειπόντα και οὐδ' είς τὸ πεδίον έλθειν βουληθέντα ενεκα των άρχαιρεσίων, ούδεν ήττον προεβούλευσαν τε και έψηφίσαντο απόντα υπατον. 30

1859 ΧΧΧΧΙΙΙ. Τελεσθέντων δε τῶν ἀρχαιρεσίων κατὰ πολλην εὐπέτειαν οι γὰρ πένητες ἐξέλιπον τὸ πε-

288 δίου, ἐπειδὴ τὸν ἄνδρα τόνδε ὀνομασθέντα ἤκουσαν: παραλαμβάνουσι την ύπατείαν Τίτος Κοίντιος Καπιτωλίνος καὶ "Αππιος Κλαύδιος Σαβίνος, οὖτε τὰς φύσεις ούτε τὰς προαιρέσεις έχοντες όμοίας. Αππίου 5 μεν γάρ ήν γνώμη περισπάν περί τάς έξω στρατείας του άργου και πένητα δημου, ίνα των τε καθ' ημέραν άναγκαίων έκ της πολεμίας εύπορων τοις αύτου πόνοις, ών εν χοεία μάλιστα ύπηρχε, και τα συμφέρουτα τη πόλει διαπραττόμενος, ηκιστα τοις έκ του 10 συνεδρίου διοικοῦσι τὰ κοινὰ δυσμενής τε καὶ χαλεπὸς $\vec{\eta}$ πολέμου δὲ πάσαν ἔσεσθαι πρόφασιν εῦλογον απέφαινεν ήγεμονίας αντιποιουμένη πόλει καλ ύπὸ πάντων επιφθονουμένη, κατά τε τὸ είκὸς τοις γεγονόσιν ήδη τὰ μέλλοντα εἰκάζειν ήξίου, ἐπιλεγόμενος 15 οσαι ήδη κινήσεις έγενοντο έν τη πόλει, ότι πάσαι κατά τὰς ἀναπαύλας ἐγένοντο τῶν πολέμων. Κοιν- 1860 τίφ δε ούκ εδόκει πόλεμον έκφερειν ούδενα, άγαπητον άποφαίνοντι, εί προς τους άναγκαίους τε καί έξωθεν έπαγομένους πινδύνους καλούμενος ὁ δημος 20 εὐπειθής γένοιτο, καὶ διδάσκοντι, ώς εἰ βίαν προσάξουσι τοίς μη πειθομένοις είς ἀπόνοιαν ἀναγκάσουσιν έλθετν τὸ δημοτικόν, ώσπερ καὶ οί πρὸ αὐτῶν έποίησαν υπατοι έξ ων κινδυνεύσειν αὐτοὺς δυείν θάτερου, η δι' αϊματος και φόνων καταπαύσαι την 25 στάσιν, η θεραπεύειν αίσχρῶς ὑπομείναι τὸ δημοτικόν. ήν δ' ή του μηνός έκείνου ήγεμονία τῷ Κοιντίω προσήχουσα, ώστε άναγκατον ήν τον έτερον τών ύπάτων μηδεν ακουτος έκείνου ποιείν. οί δε περί τον

Πόπλιον δήμαρχοι οὐθεν ἔτι διαμελλήσαντες, τον ἐν 30 τῷ πρόσθεν ἐνιαυτῷ οὐ δυνηθέντα ἐπικυρωθῆναι νόμον πάλιν εἰσέφερον, προσγράψαντες αὐτῷ καὶ τὸ τῷν ἀγορανόμων ἀρχεῖον ἐν ταις αὐταις ψηφοφορείσθαι

έπκλησίαις, καὶ πάντα τάλλα ὅσα ἐν τῷ δήμῷ πράτ-61 τεσθαί τε καὶ ἐπικυροῦσθαι δεήσει ὑπὸ τῷν φυλετῷν ἐπιψηφίζεσθαι κατὰ ταὐτό ὅπερ ἡν ἄρα τῆς μὲν βουλῆς κατάλυσις φανερά, τοῦ δὲ δήμου δυναστεία.

XXXXIIII. Τοῦτο μαθούσι τοις ύπάτοις φροντίς 5 είσηει και λογισμός, όπως αν έν τάχει και σύν τώ άσφαλει τὸ παρακινούν καὶ στασιάζον έξαιρεθή. ὁ μὸν ούν "Αππιος έπὶ τὰ ὅπλα καλείν γνώμην ξόίδου τοὺς βουλομένους σώζεσθαι την πάτριον πολιτείαν εί δέ τινες έναντιωθήσονται σφίσι πρός τὰ ὅπλα, τούτους 10 έν πολεμίων ποιείσθαι μοίοα. ὁ δὲ Κοίντιος λόγφ πείθειν φέτο δείν τούς δημοτικούς και μεταδιδάσκειν, ως δι' άγνοιαν του συμφέροντος είς όλέθρια βουλεύματα φερομένους έσχάτης μανίας έργον είναι λέγου, ἃ παρ' έκουτων έξεστι φέρεσθαι τῶν συμπο- 18 λιτευομένων, ταῦτα παρ' ἀκόντων βούλεσθαι λαμβά-362 νειν. έπαινεσάντων δὲ καὶ τῶν ἄλλων τῶν συμπαραληφθέντων είς τὸ συνέδριον τὴν Κοιντίου γνώμην, παρελθόντες είς την άγοραν οι υπατοι λόγον ήτουντο παρὰ τοῦν δημάρχου και χρόνου. μόλις δ' άμφοιν 20 τυχόντες, ἐπειδή καθηκεν ην ήτησαντο παρ' αὐτῶν ημέραν, όχλου παντοδαποῦ συνεληλυθότος είς την άγοράν, δν άμφότεραι παρεσκευάσαντο σύμμαχον έαυταϊς έκ παρακλήσεως αι άρχαι, παρήσαν ώς κατη-^{β63} γορήσοντες τοῦ νόμου. ὁ μὲν οὖν Κοίντιος, τά τε ἄλλα 25 έπιεικής ών άνηο και δημον οίκειώσασθαι λόγφ πιθανώτατος, πρώτος αίτησάμενος τον λόγον, ἐπιδέξιον τινα και κεχαρισμένην απασι διεξήλθε δημηγορίαν ώστε τους υπέρ του νόμου λέγοντας είς πολλην έλθείν άμηχανίαν, ούτε δικαιότερα λέγειν έχοντας ούτε 30 έπιεικέστερα. και εί μηδεν έτι πολυπραγμονείν ό συνύπατος αύτοῦ προείλετο, συγγνούς ἂν ὁ δημος ὡς

ούτε δίκαια ούτε δσια άξιων έλυσε τὸν νόμον τον δ' [ύπ'] ἐκείνου λόγον διελθόντος ὑπερήφανον καὶ βαούν ακουσθηναι πένησι, χαλεπός είς όργην έγένετο και άμειλικτος και είς ξοιν ήλθεν όσην ούπω πρότε-186 5 φον. οὐ γὰρ ὡς ἐλευθέροις τε καὶ πολίταις ὁ ἀνὴρ διαλεγόμενος, οδ του θείναι τον νόμον η λύσαι κύοιοι ήσαν, άλλ' ώς έν ατίμοις η ξένοις η μη βεβαίως έχουσι την. έλευθερίαν έξουσιάζων, πικράς και άνυπομουήτους έποιήσατο κατηγορίας, των τε χρεών 10 τὰς ἀποκοπὰς αὐτοῖς ὀνειδίζων καὶ τῶν ὑπάτων τὴν απόστασιν προφέρων, ότε τα ίερα σημεία αρπάσαντες ώχουτο έκ του στρατοπέδου φυγήν έπιβάλλουτες έαυτοῖς έκούσιον τούς τε δοκους άνακαλούμενος, ους ώμοσαν τὰ ὅπλα περὶ τῆς γειναμένης αὐτοὺς γῆς 15 αναλαμβάνοντες, οίς κατ' αὐτῆς ἐκείνης ἐχρήσαντο. τοιγάρτοι θαυμαστόν ούδεν έφησεν αύτους ποιείν, εί θεούς μεν επιορχήσαντες, ήγεμόνας δε καταλιπόντες, πόλιν δ' έρημον είναι τὸ καθ' έαυτοὺς μέρος άφέντες, έπι δε πίστεως συγχύσει και νόμων άνα-20 τροπή και πολιτεύματος πατρίου φθορά ποιησάμενοι την πάθοδον, οὐ μετριάζουσιν οὐδε χρηστοὺς δύναν-ται πολίτας έαυτοὺς παρασχετν, ἀλλ' αἰεί τινος ὀρέ- 186 γονται πλεονεξίας καὶ παρανομίας, τοτὲ μὲν ἀρχὰς ἐξείναι σφίσιν ἀξιοῦντες αὐτοὺς ἐφ' ἑαυτῶν ἀποδει-25 κνύναι, καὶ ταύτας ἀνυπευθύνους ποιοῦντες καὶ παναγείς τοτε δε είς άγωνας ύπεο των έσχάτων κινε δύνων καθιστάντες ους αὐτοις δόξειε των πατοικίων, και τὰ νόμιμα δικαστήρια, οίς περί θανάτου και φυγης η πόλις πρότερον έχρητο, μεταφέροντες έκ της 30 καθαρωτάτης φυλης έπι τον φυπαρώτατον όχλον τοτε δε νόμους είσφεροντες οι θήτες και ανέστιοι 180 κατά των εύπατριδών τυραννικούς και ανίσους, και

ούδε του προβουλεύσαι περί αὐτῶν έξουσίαν τῆ βουλή καταλείπουτες, άλλ' άφαιρούμενοι και ταύτην αύτης την τιμήν, ην έκ του παντός είχεν άναμφίλεκτον χρόνου, βασιλευομένης τε και τυραννουμένης της πόλεως. πολλά δε και άλλα τούτοις ομοια προσθείς 5 καλ ούδενὸς οὔτε πικροῦ πράγματος οὔτε βλασφήμου ονόματος φεισάμενος, τελευτών έκείνον έτι προσέθηκεν τὸν λόγον, ἐφ' ὡ μάλιστα ἡ πληθὺς ἡγανάκτησεν, οτι χρόνον οὐδένα παύσεται στασιάζουσα περί παντὸς χρήματος ή πόλις, άλλ' αίεί τινα καινήν το έπὶ παλαιὰ νοσήσει νόσον, έως ἂν ἡ τῶν δημάρχων έξουσία διαμένη διδάσκων, δτι πράγματος παυτός πολιτικού και κοινού τὰς ἀρχὰς προσήκει σκοπείν, ὅπως εὐσεβείς ἔσονται και δίκαιοι. φιλείν γὰρ ἐκ μὲν τῶν ἀγαθῶν σπερμάτων χρηστούς γίγνεσθαι καὶ εὐ- 15 867 τυχείς τοὺς καρπούς, έκ δὲ τῶν πονηρῶν κακοὺς καί όλεθφίους.

ΧΧΧΧΝ. Εί μὲν οὖν, ἔφη, ῆδε ἡ ἀρχὴ μεθ' ὁμονοίας εἰσῆλθεν εἰς τὴν πόλιν ἐπὶ τῷ πάντων ἀγαθῷ παριοῦσα σὺν οἰωνοῖς τε καὶ ὀττείαις, πολλῶν ἂν 20 ἡμιν ἐγίνετο καὶ μεγάλων ἀγαθῶν αἰτία, χαρίτων ὁμοφροσύνης εὐνομίας ἐλπίδων χρηστῶν παρὰ τοῦ δαιμονίου μυρίων ἄλλων ' νῦν δέ, [ἐπεὶ] βία γὰρ αὐτὴν εἰσήγαγε καὶ παρανομία καὶ στάσις καὶ πολέμου δέος ἐμφυλίου καὶ πάντα τὰ ἔχθιστα ἐν ἀνθρώποις, 25 τι οὖν ἔτι καὶ μέλλει χρηστὸν ἔσεσθαί ποτε ἢ σωτήριον, τοιαύτας λαβούσης τὰς ἀρχάς; ῶστε περιττόν 868 ἐστιν ἡμιν ἴασιν καὶ ἀλεξήματα τῶν ἀναβλαστανόντων ἐξ αὐτῆς κακῶν ζητείν, ὁπόσα εἰς ἀνθρώπινον πίπτει λογισμόν, μενούσης ἔτι τῆς πονηρᾶς ρίζης. 30 οὐ γὰρ ἔσται πέρας οὐδ' ἀπαλλαγὴ τῶν δαιμονίων χόλων, ἔως ἂν ῆδε ἡ βάσκανος ἐρινὺς καὶ φαγέδαινα

έγκαθημένη πάντα σήπη καὶ διαφθείρη τὰ καλά. ἀλλ ὑπὲρ μὲν τούτων ἔτερος ἔσται λόγος καὶ καιρὸς ἐπιτηδειότερος · νῦν δ' ἐπεὶ τὰ παρόντα εὖ τίθεσθαι χρή, πᾶσαν εἰρωνείαν ἀφεὶς τάδε ὑμἴν λέγω · οὕτε δ ὅδε ὁ νόμος οὕτ ' ἄλλος οὐδείς, ὃν οὐχ ἡ βουλὴ προβουλεύσει, κύριος ἐπὶ τῆς ἐμῆς ὑπατείας γενήσεται, ἀλλὰ καὶ λόγοις ἀγωνιοῦμαι περὶ τῆς ἀριστοκρατίας, κᾶν εἰς τὰ ἔργα δέη χωρεῖν οὐδ' ἐν τούτοις τῶν ἐναντιουμένων λελείψομαι · καὶ εἰ μὴ πρότερον 10 ἔγὐωτε ὅσην ἰσχὺν ἔχει τὸ τῶν ὑπάτων κράτος, ἐπὶ τῆς ἐμῆς ἀρχῆς μαθήσεσθε.

ΧΧΧΧΝΙ. "Αππιος μεν δή ταυτα είπεν. έκ δε τών δημάρχων ὁ πρεσβύτατος και πλείστου ἀξιώματος τυγχάνων, Γάιος Λαιτώριος, άνηρ εν τε τοίς πολέ-186 15 μοις έγνωσμένος είναι ψυχήν οὐ κακὸς καὶ τὰ πολιτικά πράττειν ούκ άδύνατος, άνίσταται πρός ταυτα απολογησόμενος και διηλθε ύπερ του δήμου λόγον πολύν ἀπὸ τοῦν ἄνωθεν ἀρξάμενος : ώς πολλὰς μὲν καί χαλεπάς στρατείας οί βλασφημούμενοι πρός αὐ-20 του πένητες έστρατεύσαντο, οὐ μόνον ἐπὶ τῶν βασιλέων, ότε την ανάγκην αν τις ήτιασατο, αλλα καί μετά την έκείνων έκβολην έλευθερίαν κτώμενοι τη πατρίδι καλ ήγεμονίαν άμοιβήν δ' οὐδεμίαν έκομίσαντο παρά των πατρικίων, οὐδ' ἀπήλαυσαν οὐδενὸς 25 τῶν κοινῶν ἀγαθῶν, ἀλλ' ὡς πολέμω ἀλόντες ἀφηρέθησαν ύπ' αὐτῶν καὶ τὴν ἐλευθερίαν, ἢν ἀνασώσασθαι βουλόμενοι καταλιπείν ήναγκάσθησαν την πατρίδα πόθω γης έτέρας, έν ή τὸ μὴ ὑβρίζεσθαι αὐτοζς έλευθέροις ούσιν υπάρξει και ούτε βιασάμενοι την 80 βουλήν ούτε πολέμω προσαναγκάσαντες εύροντο την έπὶ τὰ σφέτερα κάθοδον, ἀξιούση δὲ καὶ δεομένη τὰ 1876 έκλειφθέντα ἀπολαβείν είξαντες εδωκαν. τούς τε

σφαους διεξήει και τὰς συνθήκας τὰς ἐπὶ τῷ καθόδφ γενομένας ἀνεκαλείτο ἐν αίς ἡν ἀμνηστία μὲν πρῶτον ἁπάντων, ἔπειτα ἐξουσία τοις πένησιν ἀρχὰς ἀποδεικνύναι, τιμωροὺς μὲν ἐσομένας σφίσιν αὐτοίς, τοις δὲ κατισχύειν βουλομένοις ἀντιπάλους. διεξελ- δ θών δὲ ταῦτα τοὺς νόμους ἐπεδείκνυτο, οῦς ὁ δῆμος ἐπεκυύρωσεν οὐ πρὸ πολλοῦ, τόν τε περὶ τῶν δικαστηρίων τῆς μεταγωγῆς, ὡς ἔδωκεν ἡ βουλὴ τῷ δήμφ τὴν ἔξουσίαν κρίνειν οῦς ἂν αὐτοις δόξειε τῶν κατρικίων, καὶ τὸν ὑπὲρ τῆς ψηφοφορίας, ος οὐκ ἔτι 10 τὴν λοχίτιν ἐκκλησίαν, ἀλλὰ τὴν κουριάτιν ἐποίει τῶν ψήφων κυρίαν.

ΧΧΧΧΥΙΙ. Διεξελθών δε τον ύπερ του δήμου 871 λόγον, ἐπιστρέψας ἐπὶ τὸν "Αππιον' "Επειτα σὺ τολμάς, είπε, λοιδοφείσθαι τούτοις, δι' ούς μεγάλη μέν 15 έπ μικοᾶς, έπιφανής δ' έξ άδόξου γέγονεν ή πόλις; καί στασιαστάς έτέρους άποκαλείς καί φυγαδικήν τινα τύχην όνειδίζεις, ώσπες ούχ άπάντων έτι τούτων μεμνημένων τὸ καθ' ὑμᾶς, ὅτι στασιάσαντες οί σοί πρόγουοι πρὸς τοὺς ἐν τέλει καὶ τὴν ἑαυτῶν πα- 20 τρίδα καταλιπόντες ένθάδ' ίδρύθησαν ίκέται; εί μή αρα ύμεις μεν εκλιπόντες την εαυτών πατρίδα πόθφ της έλευθερίας καλον έργον έπράττετε, 'Ρωμαΐοι δε τὰ όμοια ύμιν δεδρακότες οὐ καλόν. τολμάς δὲ καί τὴν τῶν δημάρχων έξουσίαν ὡς ἐπὶ κακῷ παρεληλυ- 25 θυζαν είς την πόλιν λοιδορείν, και πείθεις τουτουσί καταλύσαι την τών πενήτων έπικουρίαν την ίεραν καὶ ἀκίνητον καὶ μεγάλαις ἡσφαλισμένην έκ θεών τε καὶ ἀνδρώπων ἀνάγκαις, ώ μισοδημότατε καὶ τυραν-872 νικώτατε; καὶ οὐδὲ τοῦτο ἄρα ἐδυνήθης μαθεῖν, ὅτι 80 τη τε βουλή και τη σεαυτού άρχη ταύτα λέγων λοιδορή; και γάρ ή βουλή διαναστάσα [πάσα] πρός

τοὺς βασιλείς, ὧν οὐκέτι τὰς ὑπερηφανίας καὶ τὰς ὕβρεις ὑποφέρειν ήξίου, τὸ τῶν ὑπάτων ἀρχείον κατεστήσατο, και πρίν έκείνους έξελάσαι τῆς πόλεως έτέρους έποίησε της βασιλικής έξουσίας κυρίους. 5 ώστε α περί της δημαρχίας λέγεις, ως έπι κακώ παρεληλυθυίας, έπειδη την άρχην άπο διχοστασίας έλαβε, ταύτα και κατά της ύπατείας λέγεις. οὐδὲ γὰρ ἐκείνην ἄλλη τις εἰσήγαγε πρόφασις, ἀλλ' ἡ πρὸς τους βασιλείς τῶν πατρικίων στάσις. ἀλλὰ τί ταῦτά 10 σοι διαλέγομαι, ώς χρηστῷ καὶ μετρίῳ πολίτη, ὃν απαντες Ισασιν ούτοι σκαιον όντα δια γένος καί πικρου και μισόδημου και το θηριώδες ύπο φύσεως ούδέποτε έξημερώσαι δυνάμενον, άλλ' ούχ όμόσε χωρώ σοι τὰ ἔργα ἐπίπροσθεν ποιησάμενος τῶν λό-15 γων, καὶ δείχνυμι όσην ίσχὺν ὁ δημος έχων λέληθέ σε, δυ ούκ ήσχύνθης ανέστιον καλ φυπαρον καλών, καί οσον ήδε ή άρχη δυναμένη, ην σε ό νόμος έκτρε- 187 πεσθαι και είκειν άναγκάζει; παρείς δε και αὐτὸς απασαν είρωνείαν ἔργου ἄρξομαι.

20 ΧΧΧΧΝΙΙΙ. Ταῦτ' εἰπών, δοκον δοπερ μέγιστος αὐτοις ἡν διομοσάμενος, ἢ τὸν νόμον ἐπικυρώσειν ἢ τοῦ ζῆν μεθήσεσθαι, σιωπῆς γενομένης ἐκ τοῦ πλήθους καὶ ἐναγωνίου προσδοκίας ἐφ' ῷ μέλλει δρᾶν, ἐκέλευσε μεταχωρείν ἐκ τῆς ἐκκλησίας τὸν 25 "Αππιον. ὡς δ' οὐκ ἐπείθετο, ἀλλὰ τοὺς δαβδούχους παραστησάμενος καὶ τὸν ὅχλον, ὃν ἡγε παρασκευασάμενος οἴκοθεν, ἀπεμάχετο μὴ παραχωρῆσαι τῆς ἀγορᾶς, σιωπὴν ὑποκηρυξάμενος ὁ Λαιτώριος ἀνεϊπεν, ὅτι τὸν ὕπατον εἰς φυλακὴν κελεύουσιν ἀπάγειν 30 οἱ δήμαρχοι. καὶ ὁ μὲν ὑπηρέτης κελευσθείς ὑπ' αὐτοῦ προσῆγεν, ὡς τοῦ σώματος ἐπιληψόμενος τῶν δὲ δαβδούχων ὁ πρῶτος ἐπιτυχὼν παίων αὐτὸν ἀπήλασε.

πραυγής δ' έκ τῶν παρόντων γενομένης μεγάλης καλ άγανακτήσεως, ζεται αύτος ο Δαιτώριος παρακελευ-874 σάμενος τοῖς ὄχλοις ἀμύνειν, καὶ οί περὶ τὸν "Αππιον στίφος έχουτες νέων πολύ και καρτερον υφίστανται. καλ μετά τουτο λόγοι τε άσχήμονες έγένοντο είς άλ- 5 λήλους και καταβοαί και σωμάτων ώδισμοί και τελευτώσα είς χείρας ἀπέσκηψεν ἡ ἔρις, και είς λίθων ηρξατο προβαίνειν βολάς. ἐπέσχε δὲ ταῦτα καὶ τοῦ μη προσωτέρω χωρησαι τὰ δεινὰ Κοίντιος ατερος των υπάτων αίτιος έγένετο, δεόμενός τε απάντων 10 καλ λιπαρών σύν τοῖς πρεσβυτάτοις τών έκ τοῦ συνεδρίου και είς μέσους τους άψιμαχούντας ώθούμενος. ήν δε και της ημέρας το λειπόμενον βραχύ μέρος, ώστε ακούσιοι απ' αλλήλων διελύθησαν. ταζς δ' έξῆς ἡμέραις αι τε ἀρχαὶ ἀλλήλαις ἐνεκάλουν 15 ό μεν υπατος τοις δημάρχοις, δτι καταλύειν αὐτοῦ την άρχην ήξίουν ές το δεσμωτήριον τον υπατον άπάγειν κελεύσαντες τῷ δὲ ὑπάτφ οἱ δήμαρχοι, ὡς έμβεβληχότι πληγάς σώμασιν ίεροις και καθωσιωμένοις ύπὸ τοῦ νόμου καὶ ὁ Δαιτώριος τὰ ἔχνη τῶν 20 πληγών είχεν έπι της όψεως έτι φανερά ή τε πόλις 1875 όλη διοιδούσα καλ άγριαινομένη διειστήκει. Επειτα ό μεν δημος εφρούρει τὸ Καπιτώλιον αμα τοῖς δημάρχοις, οὖτε ήμέρας οὖτε νυκτὸς ἐκλείπων [αὐτοῦ] τὴν φυλακήν ἡ δὲ βουλή συνιοῦσα πολλὴν καὶ ἐπί- 25 πονον ἐποιεῖτο ζήτησιν, ὅπως χρὴ παῦσαι τὴν διχοστασίαν, του τε κινδύνου τὸ μέγεθος ένθυμουμένη, και ότι ούδε τοις ύπατοις τα αύτα παρειστήκει φρονεΐν. ὁ μὲν γὰο Κοίντιος εἴκειν τῷ δήμῷ τὰ μέτρια ήξίου, ὁ δ' Ἄππιος μέχρι δανάτου ἀντέχειν.

XXXXVIIII. 'Ως δ' οὐδὲν ἐγίνετο πέρας, χωρὶς εκάστους ἀπολαμβάνων ὁ Κοίντιος, τούς τε δημάρχους

καὶ τὸν Αππιον, ἐδείτο καὶ ἐλιπάρει, καὶ τὰ κοινὰ τών ιδίων αναγκαιότερα ήγεζοθαι ήξίου. όρων δε τούς μεν ήδη πεπειροτέρους γεγονότας, του δε συνάργοντα έπὶ τῆς αὐτῆς αὐθάδείας μένοντα, πείθει 5 τους άμφι Λαιτώριον, ύπερ άπάντων των τε ίδιων έγκλημάτων καὶ τῶν δημοσίων τὴν βουλὴν ποιῆσαι πυρίαν. έπει δε τουτο διεπράξατο, συνεκάλει την βουλήν και τοὺς δημάρχους πολλὰ ἐπαινέσας και 187 του συνάρχοντος δεηθείς μη άντιπράττειν τη σωτη-10 ρία της πόλεως έκάλει τούς είωθύτας αποφαίνεσθαι γνώμας. πρώτος δε κληθείς Πόπλιος Οὐαλέριος Ποπλικόλας γνώμην ἀπεφήνατο τήνδε όσα μεν άλλήλοις έγκαλούσιν οί τε δήμαρχοι και ό υπατος, ύπλο ου έπαθου η έδρασαν έν τη ταραχή, έπειδη ούκ έξ 15 έπιβουλής οὐδ' οἰκείας πλεονεξίας ενεκεν είς αὐτὰ κατέστησαν, άλλ' ύπερ της είς τὰ κοινὰ φιλοτιμίας, άφεισθαι δημοσία και μηδεμίαν ύπερ αύτων είναι δίκην περί δε του νόμου, έπειδή ὁ υπατος "Αππιος ούκ έα νόμον απροβούλευτον είς την έκκλησίαν έκ-20 φέρειν, προβουλεύσαι μέν περί τούτου τὸ συνέδριον τους δε δημάρχους αμα τοις υπάτοις επιμέλειαν ποιήσασθαι της τε όμονοίας των πολιτών, όταν ή ψήφος περί αὐτοῦ διαφέρηται, καὶ τῆς εὐκοσμίας. ἐπαινε-σάντων δὲ τὴν γνώμην ἁπάντων, εὐθὺς ἀνέδωκε τὴν 1877 25 ύπερ τοῦ νόμου ψῆφον ὁ Κοίντιος τῷ συνεδρία, καὶ πολλά μεν Αππίου κατηγορήσαντος, πολλά δε των δημάρχων άντιλεξάντων, ένίκα παρά πολλάς ψήφους ή του νόμον είσφέρειν άξιούσα γνώμη. ἐπικυρωθέντος δε τοῦ προβουλεύματος, αί τε ίδιαι τῶν ἀρχόν-80 των διαφοραί διελύθησαν, και ό δήμος άγαπητώς δεξάμενος τὸ συγχώρημα τῆς βουλῆς ἐπεψήφισε τὸν νόμου. ἀπ' ἐκείνου τοῦ χρόνου τὰ τῶν δημάργων

καὶ ἀγορανόμων ἀρχαιρέσια μέχρι τοῦ καθ' ἡμᾶς χρόνου δίχα οἰωνῶν τε καὶ τῆς ἄλλης ὀττείας ἀπά-σης αὶ φυλετικαὶ ψηφοφοροῦσιν ἐκκλησίαι. αὕτη λύσις ἐγένετο τῆς τότε κατασχούσης ταραχῆς τὴν πόλιν.

L. Καὶ μετ' οὐ πολύ στρατιάς ἐδόκει Ῥωμαίοις καταγράφειν και τους υπάτους έκπέμπειν άμφοτέφους έπί τε Αίκανούς και Οὐολούσκους. δυνάμεις γὰο έξ έκατέρων τῶν έθνῶν έξεληλυθέναι ἡγγέλλουτο μεγάλαι καὶ προυομεύειν τοὺς Ῥωμαίων συμ- 10 μάχους. παρασκευασθεισών δε τών δυνάμεων σύν 1878 τάχει, Κοίντιος μεν Αίκανοις πολεμήσων ώχετο, "Αππιος δε Οὐολούσκοις, κλήρφ διαλαχόντες τὰς ἀρχάς. συνέβη δε τῶν ὑπάτων έκατέρω τὰ εἰκότα πάσχειν ή μεν γάο τῷ Κοιντίῷ προσνεμηθείσα στρατιά τὴν 15 έπιείκειάν τε και μετριότητα του άνδρὸς άσπαζομένη, πρόθυμος ήν είς πάντα τὰ ἐπιταττόμενα, καὶ τὰ πλείστα αὐτοκέλευστος ὑφίστατο κυδυνεύματα δόξαν τῷ ἡγεμόνι καὶ τιμὴν πράττουσα καὶ διεξῆλθε πολλην της Αίκανων χώρας λεηλατούσα, οὐ τολμώντων 20 είς χετρας έλθετν των πολεμίων, έξ ής λάφυρα πολλά και ώφελείας μεγάλας έκτήσατο. χρόνον δε ού πολύν έν τη πολεμία διατρίψασα παρήν είς την πόλιν άπαθής κακῶν, λαμπρον έπὶ τοῖς ἔργοις τον στρατηγον άγουσα. ή δε τῷ Αππίφ συνεξελθοῦσα δύναμις, μίσει 25 τῷ πρὸς αὐτὸν πολλά ὑπερείδε τῶν πατρίων. τά τε γὰο ἄλλα έθελοκακοῦσα έν ὅλη τῆ στρατεία καὶ όλιγωρούσα του ήγεμόνος διετέλεσε, και έπειδή μάχεσθαι έδει τη Οὐολούσκων στρατιά, κατασταθείσα ὑκὸ των ήγεμόνων είς τάξιν ούκ ήξίωσε τοῖς πολεμίοις 30 1879 είς γετρας ιέναι άλλ' οι τε λογαγοί και οι πρόμαγοι αὐτῶν, οί μεν τὰ σημεία βίψαντες, οί δε τὴν τάξιν

έγκαταλιπόντες, έπὶ τὸν χάρακα ἔφευγον. καὶ εἰ μὴ θαυμάσαυτες τὸ παράλογου τῆς φυγῆς αὐτῶν οί πολέμιοι και δείσαντες μη ένέδρα τις ή, της έπι πλεΐον διώξεως άπετράπουτο, τὸ πλετου αν μέρος των 'Ρω-5 μαίων διέφθαρτο. έποίουν δε ταῦτα φθόνω τοῦ ήγεμόνος, ΐνα μὴ καλὸν ἀγώνισμα ὁ ἀνὴρ διαπραξάμενος θοιάμβφ τε καί ταις άλλαις έπιλαμπουνθή τιμαίς. τη δε κατόπιν ήμερα τα μεν επιτιμώντος αύτοις τοῦ ύπάτου της άδόξου φυγής, τὰ δὲ παρακαλοῦντος 10 αίσχιστον έργον αναλύσασθαι καλῷ αγῶνι, τὰ δὲ άπειλοῦντος, εί μη στήσονται παρά τὰ δεινά, χρήσεσθαι τοις νόμοις, απειθεία τε διεχοώντο καλ καταβοή καὶ ἀπάγειν σφας ἐκέλευον ἐκ τῆς πολεμίας, ὡς ἀδύνατοι έτι ὄντες ὑπὸ τραυμάτων ἀντέχειν κατεδή-1880 15 σαντο γαρ αὐτῶν οἱ πολλοὶ τοὺς ὑγιεῖς χρῶτας ὡς τραυματίαι ώστε ὁ "Αππιος ήναγκάσθη ἀπάγειν τὸν στρατον έκ της πολεμίας, και οι Οὐολοῦσκοι ἀποιοῦσιν επόμενοι πολλούς αὐτῶν ἀπέκτειναν. ὡς δ' ἐν τῆ φιλία έγένοντο, συναγαγών είς έκκλησίαν αὐτοὺς 20 ὁ υπατος, καὶ πολλὰ όνειδίσας, ἔφη χρήσεσθαι τῆ πατρίω κατά των λειποτακτών κολάσει. καὶ πολλά δεομένων των πρεσβευτών και των άλλων των έν τέλει μετριάσαι, καὶ μὴ συμφορὰν ἐπὶ συμφορᾶ προσθείναι τῆ πόλει, λόγον οὐδενὸς αὐτῶν ποιησά-25 μενος επύρωσε την πόλασιν. παὶ μετὰ τοῦτο οί λοχαγοί τε ών οι λόχοι έφυγον, και οι πρόμαχοι των σημείων, όσοι τὰ σημεία ἀπολωλέκεσαν, οί μεν πελέκει τούς αύχενας άπεκόπησαν, οι δε ξύλοις παιόμενοι διεφθάρησαν εκ δε του άλλου πλήθους από δεκάδος 30 εκάστης είς ἀνὴρ ὁ λαχών κλήρφ πρὸ τῶν ἄλλων 1881 απέθνησκεν. αυτη 'Popualois πάτριός έστι κατα των λιπόντων τὰς τάξεις ἢ προεμένων τὰς σημείας ἡ κόλασις. καλ μετά ταῦτα αὐτός τε μισούμενος ὁ στρατηγὸς καλ τῆς στρατιᾶς ὅσον ἔτι περιῆν κατηφὲς καλ ἄτιμον ἐπαγόμενος, τῶν ἀρχαιρεσίων καθηκόντων ἀνέστρεψεν εἰς τὴν πατρίδα.

LI. 'Αποδειχθέντων δε μετ' έκείνους υπάτων 5 Λευκίου Οὐαλερίου τὸ δεύτερον καὶ Τιβερίου Αίμιλίου, βραχύν τινα χρόνον έπισχόντες οί δήμαρχοι, τὸν ύπερ κληρουχίας πάλιν είσηγον λόγον και προσιόντες τοις υπάτοις ήξιουν βεβαιώσαι τῷ δήμῷ τὰς ύποσχέσεις, ἃς ἐποιήσατο ἡ βουλὴ Σπορίου Κασσίου 10 καλ Πρόκλου Οὐεργινίου ὑπατευόντων, δεόμενοί τε καλ λιπαρούντες. καλ οί υπατοι αύτοις συνελάμβανον άμφότεροι, Τιβέριος μεν Αίμίλιος κότον τινά παλαιον είς την βουλην οὐκ ἄλογον ἀναφέρων, ὅτι τῷ πατρὶ 1882 αὐτοῦ θρίαμβον αἰτουμένφ κατάγειν οὐκ ἐπέτρεψεν 15 ό δὲ Οὐαλέριος ἀποθεραπεῦσαι τοῦ δήμου τὴν ὀργὴν βουλόμενος, ην είχε πρὸς αὐτὸν ἐπὶ τῷ Σπορίου Κασσίου θανάτῳ, ον ἀπέκτεινεν ὡς ἐπιχειροῦντα βασιλεία ταμίας τότε ὧν Οὐαλέριος, ἄνδρα τῶν κατὰ την αυτην ηλικίαν γενομένων επιφανέστατον εν ήγε- 20 μονίαις τε πολέμων και πολιτικαίς πράξεσιν, δς και τὸ περί τῆς κληρουχίας πολίτευμα πρώτος εἰσήγαγεν είς την πόλιν, και δι' αὐτὸ μάλιστα ὑπὸ τῶν πατρικίων, ώς δημον αίφούμενος πρὸ αὐτῶν, ἐμισήθη. τότε δ' οὖν ὑποσχομένων τῶν ὑπάτων αὐτοῖς προ- 25 1883 δήσειν έν τη βουλη τον ύπεο της διανομης των δημοσίων κλήρων λόγον, και της επικυρώσεως τοῦ νόμου συναρείσθαι, πιστεύσαντες αύτοις οί δήμαρχοι παρήσαν έπλ την βουλην και λόγους διεξήλθον έπιεικείς. οίς οὐδὲν ἀντιλέξαντες οί ὕπατοι, ὡς μὴ φι- 30 λουεικίας δόξαν ἀπενέγκαιντο, γνώμην ἀπόδείκνυσθαι τοὺς πρεσβυτάτους ήξίουν. ἡν δ' ὁ πρῶτος ὑπ' αὐτῶν

25 νῶν τε συμπορισθέντα οἶα εἰκὸς γάμων, καὶ ἐν κατεκτωχευμέναις τραφέντα τύχαις. ἐγὰ μὲν οὖν, ἔφη, γνώμην ἀποδείκυυμαι, τά τε προβουλευθέντα ὑπὸ τοῦ συνεδρίου καὶ διὰ τὰς μεταξὺ ταραχὰς παρειλκυσμένα ἐμπεδοῦν τοὺς ὑπάτους, καὶ τοὺς ποιησομέ-80 νους τὴν διανομὴν ἄνδρας ἀποδεικνύναι.

LII. Ταῦτ' εἰπόντος Αἰμιλίου, δεύτερος πληθεὶς "Αππιος Κλαύδιος ὁ τῷ πρόσθεν ὑπατεύσας ἔτει τὴν

έναυτίαν γυώμην ἀπεφήνατο, διδάσκων, ώς οὖδ' ή βουλή διανετμαι τὰ δημόσια [πράγματα] προαίρεσιν εσχε· πάλαι γὰρ ἂν είληφέναι τὰ δόξαντ' αὐτῆ τέλος· άλλ' είς χρόνον και διάγνωσιν ετέραν άνεβάλετο, καῦσαι προθυμουμένη την τότε κατασχούσαν στάσιν, δ ην είσηγεν ό τη τυραννίδι έπιχειρών υπατος καί μετά ταυτα δίκας δούς καλάς ούτε οί μετά τὸ προβούλευμα λαχόντες υπατοι τέλος τοις έψηφισμένοις 1886 έπέθεσαν, όρῶντες ὅσων εἰσελεύσεται κακῶν εἰς τὴν πόλιν ἀρχή συνεθισθέντων τὰ ποινὰ τῶν πενήτων 10 διαλαγχάνειν αι τε μετ' έκείνους πεντεκαίδεκα ύπατείαι, πολλών αὐταίς ἐπαχθέντων ὑπὸ τοῦ δήμου κιυδύνων, οὐδεν ὑπέμειναν ο μη συνέφερε τῷ κοινῷ πράττειν, διὰ τὸ μηδ' έξειναι σφίσι κατὰ τὸ προβούλευμα τους γεωμόρους αποδεικνύειν, αλλά τοις πρώ- 15 τοις έκείνοις υπάτοις. ωστε ουδ' υμίν, έφησεν, ω Ουαλέριε καί συ Αίμίλιε, γῆς ἀναδασμούς εἰσφέρειν, ούς ούκ έπεταξεν ύμιν το συνέδριον, ούτε καλώς έχει προγόνων οὐσιν ἀγαθῶν, οὖτε ἀσφαλῶς. καὶ περὶ μὲν τοῦ προβουλεύματος, ὡς οὐ κρατετσθε ὑπ' 20 αὐτοῦ οἱ τοσούτοις ὕστερον ὑπατεύσαντες χρόνοις, 1887 ταῦθ' Ικανά. περί δὲ τοῦ βιασαμένους τινὰς ἢ λαθόντας σφετερίσασθαι τὰ δημόσια βραχὺς ἀπαρκεῖ μοι λόγος. εί γάρ τις οίδε καρπούμενον τινα ών ούκ έχει ατήσιν ἀποδείξαι νόμφ, μήνυσιν ἀπενεγκάτω 25 πρὸς τοὺς ὑπάτους καὶ κρινάτω κατὰ τοὺς νόμους, οθς οὐ νεωστὶ δεήσει γράφειν πάλαι γὰρ ἐγράφησαν, και ούδεις αὐτοὺς ήφάνικε χρόνος. ἐπεί δὲ καί περί του συμφέροντος έποιείτο λόγους Αιμίλιος, ώς έπὶ τῷ πάντων ἀγαθῷ τῆς κληφουχίας ἐσομένης, 80 ούδε τούτο το μέρος ανέλεγκτον έασαι βούλομαι. έμολ γαρ δοκεί τὸ αὐτόθι μόνον οὖτός γε ὁρᾶν, τὸ δὲ μέλλου οὐ προσκοπείν, ὅτι [τὸ] μικρὸν εἶναι δοκοῦν ἔτι τῶν δημοσίων τοις ἀργοις καὶ ἀπόροις μεταδιδόναι, πολλῶν ἔσται καὶ μεγάλων κακῶν αἴτιον. τὸ γὰρ ἔθος τὸ συνεισπορευόμενον ἄμα τούτω καὶ διαμένον δ ἐν τῆ πόλει καὶ μέχρι παυτὸς ὀλέθριον ἔσται καὶ δεινόν οὐ γὰρ ἐξαιρεί τὰς πουηρὰς ἐπιθυμίας ἐκ τῆς ψυχῆς τὸ τυγχάνειν αὐτῶν, ἀλλ' αῦξει καὶ πουηροτέρας ποιεί. τεκμήρια δ' ὑμίν γενέσθω τούτων τὰ 1885 ἔργα τί γὰρ δεί τοις λόγοις ὑμᾶς τοις ἐμοις ἢ τοις 10 Αἰμιλίου προσέχειν;

LIII. Ιστε δήπου πάντες, οσους έχειρωσάμεθα πολεμίους, και όσην γην προενομεύσαμεν, και όσα λάφυρα έχ των άλόντων χωρίων έλάβομεν, ών οί πολέμιοι στερόμενοι τέως εὐδαίμονες οντες έν πολλή 15 νῦν καθεστήκασιν ἀπορία καὶ ὅτι τούτων οὐδενὸς άπηλάθησαν ούδε μετον έπτήσαντο εν τατς διανοματς οί την ἀπορίαν όδυρόμενοι. ἀρ' ούν διὰ ταύτας τὰς έπικτήσεις έπανορθωσάμενοι φαίνονταί τι της παλαιᾶς τύχης και προεληλυθότες είς έπιφάνειαν τοῖς 20 βίοις; έβουλόμην μεν αν καί θεοίς εύξάμην, ίνα ήττον ήσαν οι ἐπίσκηνοι λυπηφοί τῆ πόλει. νῦν δὲ 1889 δρατε γαρ και ακούετε αὐτῶν όδυρομένων, ὅτι ἐν ἐσχάτη εἰσιν ἀπορία. ώστε οὐδ' εἰ ταῦτα, ἃ νῦν αἰτουνται, και έτι πλείω τούτων λάβοιεν, έπανορθώ-25 σονται τοὺς βίους. οὐ γὰς ἐν ταῖς τύχαις αὐτῶν ἐνοικει τὸ ἄπορου, ἀλλ' ἐν τοις τρόποις ους ουχ οίον ὁ βραχύς ούτος έκπληρώσει κλήρος, άλλ' οὐδ' αί σύμπασαι βασιλέων τε καὶ τυράννων δωρεαί. δράσομέν τε, εί καὶ ταῦτα συγχωρήσομεν αὐτοζε, ὅμοια τοζε 80 πρὸς ήδουὴν θεραπεύουσι τοὺς κάμνοντας largots. ού γὰρ τὸ νοσοῦν ὑγιασθήσεται τῆς πολιτείας μέρος, άλλα και το ύγιατνον απολαύσει της νόσου. καθόλου

τε, ο βουλή, πολλης ύμιν δει έπιμελείας τε καὶ φροντίδος, οπως αν σώσητε πάση προθυμία διαφθειρόμενα τὰ ήθη τῆς πόλεως. ὁρᾶτε γὰρ εἰς ἃ προελήλυθεν ή τοῦ δήμου ἀκοσμία, καὶ ὡς οὐκέτι ἄρχεσθαι πρὸς τῶν ὑπάτων ἀξιοί. ὧ γε οὐ μετεμέλησε τῶν 5 ένθάδε πραττομένων, άλλα και έπι στρατοπέδου την αὐτὴν ἀπεδείξατο ἀκοσμίαν, ὅπλα τε δίψας καὶ τάξεις έκλιπών καί σημεία πολεμίοις προέμενος καί φυγή 1890 πρίν είς χείρας έλθειν έπονειδίστω χρησάμενος, ώσπερ έμου μόνον άφαιρησόμενος την έκ της νίκης δόξαν, 10 άλλ' οὐχὶ καὶ τῆς πατρίδος τὸ κατὰ τῶν ἐχθρῶν κράτος. καὶ νῦν Οὐολούσκοις κατὰ Ῥωμαίων ἴσταται τρόπαια, καὶ κοσμεϊται τοις ἡμετέροις λαφύροις τὰ έκεινων ιερά και έν αθχήμασιν ήλικοις οθπώποτε αί πόλεις αὐτῶν είσιν, [αΐ] τέως ὑπὲρ ἀνδραποδισμοῦ 15 τε καὶ κατασκαφῆς τῶν ἡμετέρων δεόμεναι ἡγεμόνων. άρά γε δίκαιον η καλον έπι τοιούτοις κατορθώμασι γάριν αὐτοζε ύμας είδέναι, καὶ δημοσίαις ἐπικοσμεζν 1891 δωρεαϊς κληρουχήσαντας τὴν γῆν, ἦς πολέμιοι κρατούσι τὸ κατὰ τούτους είναι μέρος; άλλὰ τί δεί τού- 20 τοις έγκαλεϊν, οίς δι' απαιδευσίαν τε και δυσγένειαν όλίγος έστι τῶν καλῶν λόγος, ὁρῶντας, ὡς οὐδ' ἐν τοις ύμετέροις ήθεσι πάσιν έτι τὸ ἀρχαΐον οἰκεῖ φρό-νημα, ἀλλ' αὐθάδεια μὲν ἡ σεμνότης καλεῖται πρὸς ἐνίων, μωρία δὲ ἡ δικαιοσύνη, μανικὸν δὲ τὸ ἀν- 25 δρείου, καὶ ήλίθιου τὸ σῶφρου; ἃ δὲ μισητὰ παρὰ τοις προτέροις ήν, ταῦτα πυργοῦταί τε νῦν καὶ θαυμάσια ήλίκα φαίνεται τοῖς διεφθαρμένοις ἀγαθά, 1892 άνανδρία και βωμολοχία και κακοήθεια και τὸ πανοῦργον [σοφὸν] καὶ τὸ πρὸς πάντα ἰταμὸν καὶ τὸ 30 μηδενί τῶν κρειττόνων εὐπειθές α πολλάς ἤδη πόλεις ίσχυρας λαβόντα έκ βάθρων άνέτρεψε. ταυθ'

ύμιν, ω βουλή, είτε ήδέα έστιν ακούειν είτε ανιαρά, μετα πάσης αληθείας και παρρησίας είρηται, τοις μεν πεισθησομένοις ύμων έαν αρα πεισθητε εντε τῷ παρόντι χρήσιμα και είς τὸ μέλλον ἀσφαλη είμοι δέ, 5 ος ὑπερ τοῦ κοινῆ συμφέροντος ιδίας ἀπεχθείας ἀναιροῦμαι, πολλῶν ἐσόμενα κινδύνων αἰτια. προορᾶν γὰρ ικανός εἰμι τὰ συμβησόμενα ἐκ λογισμοῦ, και παραδείγματα ποιοῦμαι τὰ ἀλλότρια πάθη τῶν ἐμαυτοῦ.

LIIII. Ταῦτ' εἰπόντος 'Αππίου, καὶ τῶν ἄλλων όλίγου δεῖν πάντων τὴν αὐτὴν γνώμην ἀποφηναμέ-10 νων, ή μεν βουλή διελύετο. οί δε δήμαρχοι δι' όργης έχουτες τὴυ ἀποτυχίαυ ἀπήεσαυ, καὶ μετὰ τοῦτ' ἐσκόπουυ, ὅπως τιμωρήσουται τὸυ ἄυδρα ἔδοξευ 1893
15 οὖυ αὐτοῖς πολλὰ βουλευσαμένοις δίκη τὸυ Ἀππιου ύπαγαγείν θάνατον έχούση τὸ τίμημα. καὶ μετὰ ταύτα ἐν ἐκκλησία τοῦ ἀνδρὸς κατηγορήσαντες, παρεκάλουν ηκειν απαντας είς την αποδειχθησομένην ήμέραν ώς διοίσοντας ύπερ αὐτοῦ ψῆφον. α δε κατη-20 γορείν έμελλον, ταῦτα ἡν ὅτι πονηρὰς ἐτίθει κατὰ τοῦ δήμου γνώμας, καὶ στάσιν εἰσῆγεν εἰς τὴν πόλιν, και δημάρχω χείρας έπήνεγκε παρά τους ιερούς νόμους, και στρατιάς ήγησάμενος σύν βλάβη τε και αίσχύνη μεγάλη άνέστρεψε. ταῦτα προειπόντες έν 25 τῷ πλήθει, καὶ βητήν τινα ἀποδείξαντες ἡμέραν, έν ή τέλος έφησαν έπιθήσειν τη δίκη, παρήγγειλαν αὐτῷ παρείναι τότε ἀπολογησομένω. ἀγανακτούντων δε απάντων των πατρικίων και παρεσκευασμένων άπάση προθυμία σώζειν τὸν ἄνδρα, καὶ τὸν Αππιον 80 παρακαλούντων είξαι τῷ καιρῷ καί σχῆμα ταϊς παρούσαις τύχαις άρμόττον μεταλαβείν, ούδεν έφη ποιήσειν ὁ ἀνὴφ οὖτ' ἀγεννὲς οὖτε τῶν προγεγονότων

έργων ἀνάξιον, μυρίους δ' αν ύπομεϊναι θανάτους πρότερον η γονάτων αψασθαί τινος τούς τε ύπερ αύτοῦ δείσθαι παρεσκευασμένους διεκώλυεν, είπών, ώς διπλασίως αν αίδεσθείη ταῦτα ὑπὲρ αὐτοῦ ποιοῦντας έτέρους όρῶν, ἃ μηδ' αὐτὸς ὑπὲρ ἐαυτοῦ πράττειν 5 πρέποντα ἡγείται. ταῦτά τε δὴ καὶ πολλὰ ὅμοια τούτοις λέγων, και ούτε έσθητα άλλάξας ούτε το τῆς όψεως γαύρον άλλοιώσας ούτε φρονήματός τι ύφέμενος, ως είδεν όρθην και μετέωρον έπι τη προσδοκία τοῦ ἀγῶνος τὴν πόλιν, όλίγων ἔτι λειπομένων ἡμερῶν 10 έαυτον διεχρήσατο. οι μέν δή προσήκοντες αὐτῶ νόσον έσκήπτοντο γενέσθαι τοῦ θανάτου αίτίαν προενεχθέντος δε του σώματος είς την άγοράν, ὁ μεν υίὸς αὐτοῦ προσιών τοις δημάρχοις καὶ τοις ὑπάτοις, ήξίου την νόμιμον έκκλησίαν αὐτῷ συναγαγείν καὶ τὸν ἐν 15 Εθει Ρωμαίοις όντα έπὶ ταῖς ταφαίς άγορεύεσθαι τῶν άγαθων άνδρων λόγον έπιτρέψαι περί του πατρός 895 διελθείν. οί δε δήμαρχοι καλουμένης έτι της έκκλησίας ύπὸ τῶν ὑπάτων ἐνίσταντο, καὶ παρήγγελλον τῷ μειρακίῷ τὸν νεκρὸν ἀποφέρειν. οὐ μὴν ὁ δῆ- 20 μός γε ήνέσχετο ούδε περιείδε την υβριν, ατιμον έχβληθηναι τὸ σῶμα, ἀλλ' ἐπέτρεψε τῷ μειρακίφ τὰς νομιζομένας αποδούναι τῷ πατρί τιμάς. "Αππιος μέν ούν τοιαύτης τελευτής έτυχεν.

LV. Οἱ δ' ὕπατοι καταγράψαντες τὰς δυνάμεις 25 ἐξῆγον ἐκ τῆς πόλεως Λεύκιος μὲν Οὐαλέριος Αἰκανοῖς πολεμήσων, Τιβέριος δὲ Αἰμίλιος Σαβίνοις. καὶ γὰρ οὖτοι κατὰ τὸν τῆς στάσεως καιρὸν ἐνέβαλον εἰς τὴν Ῥωμαίων χώραν, καὶ πολλὴν αὐτῆς κακώσαντες ἀπῆλθον λείαν ἄφθονον περιβαλόμενοι. Αἰκανοὶ 30 μὲν οὖν πολλάκις εἰς χείρας ἐλθόντες καὶ πολλὰς πληγὰς λαβόντες, εἰς τὸν χάρακα ἐν ἐχυρῷ χωρίφο

κείμενον κατέφυγον καὶ τὸ λοιπὸν οὐκέτι προήεσαν είς μάχην. ὁ δὲ Οὐαλέριος ἐπεχείρησε μὲν ἐκπολιοφκείν αὐτῶν τὸ στρατόπεδον, ἐκωλύθη δ' ὑπὸ τοῦ δαιμονίου. προσιόντι γὰρ αὐτῷ καὶ ἤδη ἔργου ἐχο- 1896 5 μένῳ, ζόφος ἐξ οὐρανοῦ γίνεται καὶ ὅμβρος πολύς, άστραπαὶ δὲ καὶ βρονταὶ σκληραί διασκεδασθείσης δὲ τῆς στρατιᾶς ο τε χειμών εὐθὺς ἐπαύσατο καὶ πολλή κατέσχε τὸν τόπον αίθρία. τοῦτό τε δή τὸ ξογον όττευσάμενος ὁ υπατος, και των μάντεων 10 κωλυόντων έτι πολιορκείν τὸ χωρίον, ἀποτραπεὶς τὴν γῆν αὐτῶν ἐκάκου, καὶ ὅση ἐπέτυχε λεία τοῖς στρατιώταις απασαν ώφελεισθαι έφεις, απηγεν έπ' οίπου την δύναμιν. Τιβερίφ δε Αἰμιλίφ διεξιόντι την πολεμίαν σύν πολλή καταφρονήσει κατ' άρχας 15 καὶ οὐδὲν ἔτι προσδοκῶντι ἀντίπαλον, ἐπῆλθεν ἡ Σαβίνων δύναμις καὶ γίνεται μάχη αὐτῶν ἐκ παρατάξεως μεσούσης μάλιστα της ήμέρας ἀρξαμένη μέχρι δύσεως ήλίου. σκότους δ' έπιλαμβάνοντος άνεχώρουν αι δυνάμεις έπι τους έαυτων χάρακας 20 οὔτε νικῶσαι οὔτε-λειπόμεναι. ταις δ' έξῆς ἡμέραις νεκρούς τε τοὺς έαυτῶν ἐκήδευσαν οἱ ἡγεμόνες καὶ χάρακας έξωρύξαντο, και γνώμας τὰς αὐτὰς είχον έκατεροι, διὰ φυλακής τὰ οίκεζα έχειν καὶ μηκέτι ἄρχειν μάχης. ἔπειτα σύν χρόνφ τὰς σκηνὰς λύσαντες 1897 25 ἀπῆγον τὰς δυνάμεις.

LVI. Έν δε τῷ μετὰ τούτους τοὺς ὑπάτους ἔτει, κατὰ τὴν εβδομηκοστὴν καὶ ὀγδόην ὀλυμπιάδα, ῆν ἐνίκα στάδιον Παρμενίδης Ποσειδωνιάτης, Αθήνησι [δε] τὴν ἐνιαύσιον ἀρχὴν ἔχοντος Θεαγενίδου, κατε-30 στάθησαν ὕπατοι Ῥωμαίων Αὖλος Οὐεργίνιος Καιλιμοντανὸς καὶ Τίτος Νομίκιος Πρίσκος. ἄρτι δε αὐτῶν τὴν ἀρχὴν παρειληφότων, ἀγχέλλεται στρατιά

Οὐολούσκων πολλή παροῦσα. καὶ μετ' οὐ πολύ τῶν περιπολίων τι των Ρωμαϊκών έξ έφόδου καταληφθέν έκαί ετο ήν δε ού διὰ μακροῦ της Ρώμης, και ὁ κα-1898 πνὸς ἥγγελλε τοῖς ἐν τῇ πόλει τὸ πάθος. τότε μὲν οὖν, nal yao no ëti vug, lanels tivas anogrellavtes enl 5 κατασκοπήν οί υπατοι καί φυλακάς καταστήσαντες έπλ τοῖς τείχεσι καλ αὐτολ ταξάμενοι πρό τῶν πυλῶν σύν τοις εύζωνοτάτοις, έξεδέχοντο τὰς παρὰ τῶν ίππέων άγγελίας ώς δε ήμερα τε έγένετο, και συνήθροιστο αὐτοῖς ἡ ἐν τῆ πόλει δύναμις, ἡγον ἐπὶ τοὺς 10 πολεμίους. οί δὲ διαφπάσαντες καὶ κατακαύσαντες τὸ φρούριον ἀπήεσαν διὰ τάχους. τότε μὲν οὖν οί υπατοι σβέσαντες τὰ έτι καιόμενα καὶ τοῦ χωρίου φυλακην καταλιπόντες ἀπήεσαν είς την πόλιν . όλίγαις δ' ύστερον ημέραις τάς τε οίκείας έχοντες δυνά- 15 μεις και τὰς παρὰ τῶν συμμάχων ἐξήεσαν ἀμφότεροι, Ούεργίνιος μεν έπι την Αικανών, Νομίκιος δε έπι την Ουολούσκων καὶ αὐτοῖς άμφοτέροις κατά γνώμην τὰ τοῦ πολέμου έχωρησεν. Οὐεργινίω τε γὰρ Αίκανοι δηούντι την χώραν αὐτών οὐκ ἐτόλμησαν είς 20χετοας έλθετν, άλλα και λόχον τινα ύποκαθίσαντες έν ύλαις επιλέκτων ανδρών, οι έμελλον έσκεδασμένοις έπιθήσεσθαι τοις πολεμίοις, διήμαρτον της έλπίδος ταχείας γενομένης τοις Ρωμαίοις αἰσθήσεως καὶ μάταχειας γενομενης τοις Ρωμαιοις αιστησεως και μα899 χης καφτεφας, έξ ής πολλούς των σφετέφων οι Αίκα- 25
νοι ἀπέβαλον ωστε οὐδ' εἰς πείφαν ετέφας μάχης ετ'
ῆρχοντο. Νομικίω τε ἄγοντι τὴν στρατιὰν ἐπὶ τὴν
'Αντιατῶν πόλιν, ἢ ἐν ταῖς πρώταις τότε τῶν Οὐολούσκων πόλεσιν ἡν, οὐδεμία ἡναντιώθη δύναμις,
ἀλλ' ἀπὸ τῶν τειχῶν ἡναγκάζοντο εκαστοι ἀμύνεσθαι. 30
ἐν δὲ τούτω ἢ τε γῆ αὐτῶν ἡ πολλὴ ἐτμήθη, καὶ
πολίχνη τις ἐπιθαλάττιος εάλω, ἡ ἐπινείω τε καὶ άγορα των είς τον βίον άναγκαίων έχρωντο, έκ θαλάττης τε καὶ διὰ ληστηρίων τὰς πολλὰς ἐπαγόμενοι
ἀφελείας. ἀνδράποδα μὲν οὖν καὶ χρήματα καὶ βοσκήματα καὶ τοὺς ἐμπορικοὺς φόρτους ἡ στρατιὰ
δ συγχωρήσει τοῦ ὑπάτου διήρπασε τὰ δ' ἐλεύθερα
σώματα, ὁπόσα μὴ ὁ πόλεμος ἔφθη διειργασμένος,
ἐπὶ τὸ λαφυροπώλιον ἀπήχθη. ἐλήφθησαν δὲ καὶ
νῆες τῶν ᾿Αντιατῶν είκοσι καὶ δύο μακραὶ καὶ ἄλλα
νεῶν ὅπλα τε καὶ παρασκευαί. μετὰ ταῦτα κελεύ-1900
10 σαντος τοῦ ὑπάτου τάς τε οἰκίας ἐνεπίμπρασαν οί
Ῥωμαῖοι καὶ τοὺς νεωσοίκους κατέσκαπτον καὶ τὸ τείχος ῆρειπον ἐκ θεμελίων ¨ ῶστε μηδ' ἀπελθόντων
σφῶν χρηστὸν ἔτι τοῖς ᾿Αντιάταις εἶναι τὸ φρούριον.
ταῦτά τε δὴ ἐπράχθη χωρῖς ἑκατέρω τῶν ὑπάτων,
15 καὶ ἀμφοτέροις ἔτι κοινὴ στρατεία τοῖς ἀνδράσιν ἐπὶ
τῆν Σαβίνων γῆν, ῆν δηώσαντες ἀπῆγον ἐπ' οἰκου
τὴν δύναμιν, καὶ ὁ ἐνιαντὸς οὖτος ἐτελεύτα.

LVII. Τῷ δ' ἐξῆς ἔτει Τίτου Κοιντίου Καπετωλίνου καὶ Κοίντου Σερουιλίου Πρίσκου τὴν ὕπατον
20 ἀρχὴν παρειληφότων, ἢ τε οἰκεία δύναμις Ῥωμαίων
ἄπασα ἐν τοἰς ὅπλοις ἦν, καὶ τὰ συμμαχικὰ ἐκούσια
παρῆν, πρὶν ἐπαγγελθῆναι αὐτοἰς στρατείαν. καὶ 1901
μετὰ τοῦτο εὐχάς τε ποιησάμενοι τοῖς θεοἰς οἱ ῦπατοι καὶ καθήραντες τὸν στρατὸν ἐξήεσαν ἐπὶ τοὺς
25 πολεμίους. Σαβίνοι μὲν οὖν, ἐφ' οῦς ὁ Σερουίλιος
ἤλασεν, οῦτ' εἰς μάχην κατέστησαν, οὕτ' ἐξῆλθον εἰς
τὴν ῦπαιθρον μένοντες δ' ἐν τοῖς φρουρίοις, ἡνείχοντο γῆς τε αὐτοῖς ἐκτεμνομένης καὶ οἰκιῶν ἐμπιμπραμένων θεραπείας τε αὐτομολούσης ῶστε κατὰ
30 πολλὴν εὐπέτειαν ἀπελθείν ἐκ τῆς χώρας αὐτῶν τοὺς
Ῥωμαίους ἀφελείαις τε βαρεῖς καὶ αὐχήμασι λαμπρούς, καὶ ἡ μὲν Σερουιλίου στρατεία τοῦτ' ἔσχε

τὸ τέλος οί δὲ σὺν τῷ Κοιντίφ στρατεύσαντες ἐπί τε Αίχανοὺς καὶ Οὐολούσκους συνεληλύθεσαν γὰρ είς τὸν αὐτὸν τόπον έξ άμφοτέρων τῶν έθνῶν οί προαγωνιούμενοι των άλλων, καὶ πρὸ τῆς Αντιατών 1902 πόλεως άντεστρατοπεδεύσαντο · θάττον ἢ βάδην χω- 5 ρουντες ἐπιφαίνονται αὐτοζς · καὶ οὐ πολὺν τόπον τοῦ χάρακος αὐτῶν ἀποσχόντες, ἐν ιῷ πρῶτον ἄφθησάν τε και είδον έκείνους χωρίφ ταπεινώ όντι τὰς άποσκευὰς ἔθεντο, τοῦ μὴ δεδοικέναι τὰ πολέμια πλήθει μακρῷ προύχοντα δόξαν ποιῆσαι βουλόμενοι. 10 ώς δ' εύτοεπη τὰ είς μάχην έκατέροις απαντα ήν, έξήεσαν είς το πεδίον, και συμπεσόντες ήγωνίζοντο μέχρι μεσούσης ήμέρας ούτε είκοντες τοίς πολεμίοις ούτε έπιβαίνοντες, άεί τε τὸ κάμνον μέρος άνισοῦντες τοίς έπὶ ταις έφεδρείαις τεταγμένοις έπάτεροι. έν 15 δε τούτω μάλιστα οί Αίκανοι και Ούολοῦσκοι πλήθει τῶν Ῥωμαίων προύχοντες ἀνέφερον καὶ περιήσαν, των πολεμίων οὐκ έχόντων ίσον τῆ προθυμία τὸ πλήθος. ό δε Κοίντιος όρων νεκρούς τε πολλούς τῶν σφετέρων καὶ τῶν περιόντων τοὺς πλείους 20 τραυματίας, έμέλλησε μεν άνακαλεϊσθαι την δύναμιν, δείσας δὲ μὴ δόξαν παράσχη τοις πολεμίοις φυγής 1903 παρακινδυνευτέον σφίσιν είναι έγνω. ἐπιλεξάμενος δε τῶν Ιππέων τοὺς κρατίστους κατὰ τὸ δεξιὸν ῷ μάλιστα έχαμνον τοῖς σφετέροις παρεβοήθει. καὶ τὰ 25 μεν επιτιμών τοις ήγεμόσιν αύτοις της άνανδρίας, τὰ δ' ὑπομιμνήσχων τῶν προτέρων ἀγώνων, τὰ δὲ τὴν αίσχύνην έπιλεγόμενος και τὸν κίνδυνον, ος καταλήψεσθαι αὐτοὺς ἔμελλεν ἐν τῆ φυγῆ, τελευτῶν είπεν ούκ άληθές, δ μάλιστα μεν τοις σφετέροις θάρ- 80 σος παρέστησε, τοῖς δὲ πολεμίοις δέος. ἔφη γὰρ ὅτι θάτερου αὐτῶν ἦδη κέρας έξέωσε τοὺς πολεμίους καὶ

έγγὺς ηδη ἐστὶ τοῦ ἐκείνων χάρακος. ταῦτ' εἰπὼν ἐνσείει τοις πολεμίοις, καὶ καταβὰς ἀπὸ τοῦ ἴππου σὺν τοις ἀμφ' αὐτὸν ἐπιλέκτοις τῶν ἰππέων συστά- δην ἐμάχετο. ἐκ δὲ τούτου τόλμα τις ἐμπίπτει τοις 5 κάμνουσι τέως, καὶ ἀθοῦνται ἄπαντες ῶσπερ ἔτεροί τινες γεγονότες καὶ οἱ Οὐολοῦσκοι, τῆδε γὰρ ἐκείνοι ἐτάξαντο, μέχρι πολλοῦ διακαρτερήσαντες ἐνέκλιναν. ὡς δὲ τούτους ὁ Κοίντιος ἀπεώσατο, ἀναβὰς ἐπὶ τὸν ἵππον παρήλαυνεν ἐπὶ τὴν ἐτέραν τάξιν, καὶ 10 ἐδείκνυε τοις ἐκεί πεζοις τὸ ἡττώμενον τῶν πολεμίων 1904 μέρος, καὶ παρεκελεύετο μὴ λείπεσθαι ἀρετῆ τῶν ἑτέρων.

LVIII. Καλ μετά τουτο ούδεν ετι διέμενε των πολεμίων, άλλα πάντες είς τον χάρακα ξυνέφυγον. οὐ 15 μέντοι δίωξίς γε αὐτῶν ἐπὶ πολὺ ἐγένετο, ἀλλ' εὐθυς οί Ρωματοι απετράποντο, υπό κόπου τὰ σώματα παρειμένοι και ούδε τὰ ὅπλα ἔτι ὅμοια ἔχοντες. ἀλίγων δε διελθουσών ήμερών, ας έσπείσαντο ταφής τε τών οίκείων νεκρών και θεραπείας τών κεκμηκότων 20 ενεκα, παρεσκευασμένοι τὰ εἰς τὸν πόλεμον ελλείποντα, ετέραν ήγωνίσαντο μάχην περί τῷ [τῶν] 'Ρωμαίων χάρακι. προσελθούσης γαρ αλλης δυνάμεως τοις Οὐολούσκοις τε και Αίκανοις έκ τῶν πέριξ χωφίων οὐ διὰ μακροῦ οντων, έπαρθεὶς ὁ στρατηγὸς 25 αὐτών, ὅτι καὶ πενταπλάσιοι των πολεμίων ήσαν οί σφέτεροι, τήν τε παρεμβολήν τῶν Ῥωμαίων οὐκ ἐν ἐχυρῷ οὐσαν ὁρῶν, κράτιστον ὑπέλαβεν εἶναι καιρὸν 1905 έπιχειφείν αύτοις. ένθυμηθείς δε ταυτα περί μέσας νύκτας ήγε την δύναμιν έπλ τὸν χάρακα τῶν Ῥω-30 μαίων, και κύπλφ περιστήσας έφρούρει μη λάθοιεν απιόντες. ὁ δὲ Κοίντιος, ὡς ἔμαθε τῶν πολεμίων τὸ πλῆθος, ἀγαπητῶς ἐδέξατο καὶ περιμείνας,

έως ήμέρα τε έγένετο καὶ ώρα πληθυούσης μάλιστα άγορᾶς, κάμνοντας ήδη τούς πολεμίους αίσθόμενος ὑπό τε άγουπνίας και άκροβολισμών, και ού κατα λόχους ούδε εν τάξει προσάγοντας, άλλα πολλαχή κεχυμένους και σποράδας, άνοίξας τὰς πύ- 5 λας του χάρακος έξέδραμεν αμα τοις επιλέκτοις των ίππέων και οι πεζοι πυκυώσαντες τους λόχους ήκολούθουν. οί δε Ουολούσκοι καταπλαγέντες αὐτών τὸ θράσος, καὶ τὸ μανικὸν τῆς ἐφόδου βραχὺν ἀνασχόμενοι χρόνον, άνακρούονται [τε] και [αμα] ύπο- 10 χωροῦσιν ἄπὸ τοῦ χάρακος καί, ἡν γάρ τις οὐ πρόσω του στρατοπέδου λόφος ύψηλὸς έπιεικῶς, είς τοῦτον 1906 [οὖν] ἀνατρέχουσιν ὡς ἀναπαυσόμενοί τε αὖθις καὶ είς τάξιν καταστησόμενοι. άλλ' οὐ γὰρ αὐτοις έξεγένετο καταστήναί τε καὶ έαυτοὺς ἀναλαβείν, ἀλλ' 15 έκ ποδὸς ἡκολούθησαν αὐτοῖς οἱ πολέμιοι πιλήσαντες ώς μάλιστα ήν δυνατόν τούς λόχους, ΐνα μή καταρραχθώσι πρὸς ἄναντες χωρίον βιαζόμενοι. γένεται μέγας άγων έπὶ πολύ μέρος της ήμέρας, νεμροί τε πίπτουσι πολλοί ἀφ' έματέρων. και Ούο- 20 λοῦσκοι πλήθει τε ύπερέχοντες και τὸ έκ τοῦ τόπου προσειληφότες άσφαλές, ούδετέρου τούτων ούδεν άγαθον ἀπήλαυσαν, άλλ' ὑπὸ τῆς Ῥωμαίων προθυμίας και άρετης εκβιασθέντες τόν τε λόφου έξέλιπον και έπι του χάρακα φεύγουτες οι πολλοι απέθυησκου. 25 ού γὰο εἴασαν αὐτούς οί Ῥωμαΐοι διώκοντες, άλλ' ἐκ ποδός ήπολούθησαν και ού πρότερον απετράποντο, η την παρεμβολην αύτων έλειν κατά κράτος. γενόμενοι δε σωμάτων τε [έγκρατείς καί] όσα έγκατελήφθη τώ χάρακι και εππων και οπλων και χρημάτων παμπόλ- 30 1907 λων χύριοι, την μέν νύκτα έχείνην αὐτόθι κατεστρατοπέδευσαν, τῆ δ' ἐπιούση ἡμέρα τὰ εἰς πολιορχίαν

έπιτήδεια παρεσκευασμένος ὁ υπατος έπὶ τὴν 'Αντιατών πόλιν ού πλείω ἀπέχουσαν τριάκοντα σταδίων ήγε την δύναμιν. έτυχον δε φυλακής ενεκα τοις 'Αντιάταις Αλχανών τινες ἐπίχουροι παρόντες 5 καὶ φυλάττοντες τὰ τείχη οι τότε δείσαντες τὸ Ρωμαίων τολμηφον δρασμόν έκ της πόλεως έπεχείφουν ποιείσθαι. γενομένης δε τοῖς Αντιάταις γνώσεως, κωλυόμενοι πρὸς αὐτῶν ἀπιέναι γνώμην ἐποιοῦντο παραδούναι Ρωμαίοις έπιουσι την πόλιν. τουτο μα-10 θόντες έκ μηνύσεως οί 'Αντιάται τῷ τε καιρῷ εἴκουσι, καὶ κοινή μετ' έκείνων βουλευσάμενοι παραδιδόασι τῷ Κοιντίῳ τὴν πόλιν, ἐφ' ῷ Αἰκανούς μὲν ὑποσπόνδους ἀπελθείν, 'Αντιάτας δὲ φρουρὰν δέξασθαι καὶ τὰ κελευόμενα ὑπὸ Ῥωμαίων ποιείν. ἐπὶ τούτοις 15 κύριος γενόμενος της πόλεως δ υπατος, καὶ λαβών όψώνιά τε καὶ τάλλα ὅσων ἔδει τῆ στρατιᾶ καὶ φρου- 1900 ρὰν ἐγκαταστήσας, ἀπῆγε τὴν δύναμιν ἀνδ' ών αὐτὸν ή βουλή ὑπαντήσει τε φιλανθρώπω ἐδέξατο, καὶ θριάμβου πομπη ἐτίμησεν.

20 LVIIII. Έν δὲ τῷ μετὰ τούτους ἔτει ὕπατοι μὲν ἡσαν Τιβέριος Αἰμίλιος τὸ δεύτερον καὶ Κόιντος Φάβιος, ἐνὸς τῶν τριῶν ἀδελφῶν υίὸς τῶν ἡγησαμένων τε τῆς ἀποσταλείσης φρουρᾶς εἰς Κρεμέραν, καὶ διαφθαρέντων ἐκεὶ σὺν τοῖς πελάταις. ἡ δὲ βουλή, 25 τῶν δημάρχων ἀνακινούντων πάλιν τὸ πλῆθος ἐπὶ τῆ κληρουχία, καὶ συναγωνιζομένου θατέρου τῶν ὑπάτων αὐτοῖς Αἰμιλίου, δόγμα ἐπεκύρωσε, θεραπεῦσαί τε καὶ ἀναλαβεῖν τοὺς πένητας βουλομένη, διανείμαι τινὰ μοῖραν αὐτοῖς ἐκ τῆς 'Αντιατῶν χώρας, 30 ἢν τῷ προτέρῳ ἔτει δόρατι ἐλόντες κατέσχον. καὶ ἀπεδείχθησαν ἡγεμόνες τῆς κληρουχίας Τίτος Κοίντιος Καπιτωλίνος, ῷ παρέδοσαν 'Αντιάται σῷᾶς

909 αὐτούς, καὶ σὺν αὐτῷ Λεύκιος Φούριος καὶ Αὐλος Οὐεργίνιος. ἡν δ' οὐκ ἀγαπῶσι τοις πολλοίς καὶ πένησι Ρωμαίων ή διανομή τῆς χώρας ώς ἀπελαυνο-μένοις τῆς πατρίδος, ὀλίγων τε ἀπογραψαμένων ἔδοξε τη βουλη, ἐπειδη οὐκ ἀξιόχοεως ην ὁ ἀπόστολος, τ έπιτο έψαι Λατίνων τε καί Ερνίκων τοις βουλομένοις της αποικίας μετέχειν. οί μεν δη είς "Αντιον αποσταλέντες κατένεμον την γην τοις σφετέροις, μοιράν τινα έξ αὐτης τοις Αντιάταις ὑπολειπόμενοι. έν δὲ τῷ μεταξύ χρόνφ στρατεία τῶν ὑπάτων ἀμφοτέρων 10 έγένετο, Αίμιλίου μεν είς την Σαβίνων χώραν, Φαβίου δε είς την Αίκανων. και τω μεν Αίμιλίω πολύν έν τη πολεμία μείναντι χρόνον οὐδεμία δύνα-1910 μις ὑπήντησε μαχουμένη περί τῆς γῆς ΄ ἀλλ' ἀδεῶς αὐτὴν κείρας ἐπειδή καθήκεν ὁ χρόνος τῶν ἀρχαιρε- 15 σίων απήγε τας δυνάμεις. Φαβίω δε Αλκανοί πρίν είς ανάγκην έλθειν στρατίας διαφθαρείσης η τειχών άλισχομένων έπεχηρυκεύσαντο περί διαλλαγών καί φιλίας. ὁ δ' υπατος δύο τε μηνών τροφάς τῆ στρατια και δύο χιτώνας κατ' ανδρα και άργύριον είς 20 οψωνιασμον εξαμήνου και εί τι αλλο κατήπειγεν είσπραξάμενος, άνοχὰς ἐποιήσατο πρὸς αὐτούς, ἕως αν είς Ρώμην αφικόμενοι παρά της βουλης ευρωνται τὰς διαλύσεις. ἡ μέντοι βουλή ταυτα μαθούσα τῷ Φαβίφ ἐπέτρεψεν αὐτοχράτορι διαλύσασθαι πρός 25 τούς Αίκανούς, έφ' οίς αν αύτὸς προαιρηται. μετά τούτο συνθηκαι γίνονται ταις πόλεσι μεσιτεύσαντος αύτας του υπάτου τοιαίδε Αίκανους είναι Ρωμαίων ύπηκόους πόλεις τε καὶ χώρας τὰς ξαυτών ἔχουτας, αποστέλλειν δε 'Ρωμαίοις μηδεν υτι μή στρατιάν, υταν 30 αὐτοῖς παραγγελθή, τέλεσι τοῖς ἰδίοις ἐκπέμποντας 1911 [αὐτάς]. ταυτα συνθέμενος ἀπηγε την δύναμιν Φάβιος καὶ τὰς εἰς τὸν ἐπιόντα ἐνιαυτὸν ἀφχὰς ἄμα τῷ

συνυπάτω κατέστησεν

LX. Ήσαν δ' οί ὑπ' αὐτῶν ἀποδειχθέντες ὕπατοι Σπόριος Ποστόμιος 'Αλβίνος, καλ Κόιντος Σερουί-5 λιος Πρίσκος το δεύτερον. έπλ τούτων έδοξαν Αίκανοί παραβαίνειν τὰς πρὸς Ρωμαίους νεωστί γενομένας όμολογίας από τοιαύτης αίτίας 'Αντιατών όσοι μέν είχου έφέστια καὶ κλήφους έμειναν έν τῆ γῆ, τά τε απομερισθέντα σφίσι και τὰ ὑπὸ τῶν κληρούχων 10 άφαιφεθέντα κτήματα γεωργούντες έπλ φηταζς τισι καὶ τεταγμέναις μοίραις, ας έκ των καρπών αὐτοῖς έτέλουν οίς δ' ούδεν τούτων ην έξέλιπον την πόλιν, και ύποδεγομένων αύτους προθύμως των Αίκανων, έκετθεν όρμώμενοι τους Λατίνων άγρους έλήστευον. 15 έκ δὲ τούτου καὶ τῶν Αἰκανῶν ὅσοι τολμηφοί τε καὶ 191 αποροι ήσαν συνελάμβανον αύτοις των ληστηρίων. ταύτα Λατίνων αποδυραμένων έπλ της βουλης, καλ άξιούντων η στρατιάν πέμπειν, η συγχωρήσαι σφίσιν αύτοις τους ἄρξαντας πολέμου άμύνασθαι, μα-20 δόντες οί σύνεδροι στρατιάν μέν οὖτ' αὐτοὶ έψηφίσαντο πέμπειν ούτε Λατίνοις ἐπέτρεψαν έξάγειν, πρεσβευτάς δε ελόμενοι τρείς, ών ήγειτο Κόιντος Φάβιος ὁ τὰς πρὸς τὸ ἔθνος συνθήκας ποιησάμενος, έντολας αύτοις δόντες πυνθάνεσθαι παρά των ήγου-25 μένων τοῦ ἔθνους, πότερα κοινῆ γνώμη τὰ ληστήρια έξαποστέλλουσιν είς τε την των συμμάχων καί είς . την των Ρωμαίων γην έγένοντο γάρ τίνες και είς αὐτην καταδρομαί των φυγάδων η των πραττομένων ούδενός έστι τὸ κοινὸν αίτιον καὶ ἐὰν φῶσιν 80 ίδιωτων έργα είναι μη έπιτρέψαντος του δήμου, τά τε ήρπασμένα άπαιτεϊν καλ τούς έργασαμένους τάδικήματα έκδότους άγειν άφικομένων δε τών πρε-1915

σβευτών ἀκούσαντες τοὺς λόγους οί Αἰκανοί, πλαγίας αὐτοὶς ἔδοσαν ἀποκρίσεις, τὸ μὲν ἔργον οὐκ ἀπὸ κοινής λέγοντες γνώμης γεγονέναι, τους δε δράσαντας οὐκ ἀξιούντες ἐκδιδόναι, πόλιν τε ἀπολωλεκότας καὶ ἀλήτας γεγονότας σφῶν τε έν τῆ πενία ίκέτας. έφ' 5 οίς ὁ Φάβιος άγανακτών και τὰς ψευσθείσας πρὸς αὐτών δμολογίας άνακαλούμενος, ώς είδεν είρωνευομένους τούς Αίκανούς καί είς βουλήν χρόνον αίτουμένους ξενισμού τε χάριν έπικατέχοντας αὐτόν, ὑπέμεινέ τε κατοπτεύσαι τὰ ἐν τῆ πόλει πράγματα βουλόμενος 10 καλ διεξιών πάντα τόπον κατά πρόφασιν θεωρίας δημόσιόν τε καὶ ίερόν, τά τε έργαστήρια πλήρη ὁρῶν απαντα πολεμικών οπλων, των μεν ήδη συντετελεσμένων, τῶν δ' ἔτι ἐν χερσὶν ὅντων, ἔγνω τὴν διάνοιαν αὐτῶν. καὶ ἀφικόμενος εἰς τὴν Ῥώμην 15 απήγγειλε πρός την βουλην α τε ηκουσε και α είδε. 914 κάκείνη οὐδὲν ἔτι ἐνδοιάσασα τοὺς εἰρηνοδίκας ἐψηφίσατο πέμπειν καταγγέλλοντας Αίκανοις τον πόλεμον, έὰν μὴ τούς τε Αντιατών φυγάδας ἀπελάσωσιν έκ της πόλεως και δίκας τοῖς ἠδικημένοις ὑπόσχων- 20 ται. οί δε Αίκανοί θρασυτέρας πρός τούς ανδρας έποιήσαντο τὰς ἀποκρίσεις, καὶ τὸν πόλεμον οὐκ ἀκούσιοι δέχεσθαι ώμολόγησαν. άλλα γαρ ούκ έξεγένετο 'Ρωμαίοις στρατιάν έν έκείνο τῷ ένιαυτῷ ἐπ' αὐτοὺς άποστείλαι, είτε τοῦ δαιμονίου κωλύοντος, είτε διὰ 25 τας νόσους, αι κατέσχον την πληθύν έπι πολύ μέρος τοῦ ἔτους άλλὰ φυλακῆς ἔνεκα τῶν συμμάχων όλίγη τις έξελθούσα δύναμις, ής ήγειτο Κόιντος Σερουίλιος ατερος των υπάτων, έν τοις Λατίνων οροις διέτριψεν. έν δὲ τῆ πόλει τὸν νεών τοῦ Πιστίου Διὸς 30 Σπόριος Ποστόμιος ὁ συνύπατος αὐτοῦ καθιέρωσε μηνός Ιουνίου ταζς καλουμέναις Νώναις έπὶ τοῦ

Ένυαλίου λόφου, κατασκευασθέντα μεν ύπο τοῦ τε-1 λευταίου βασιλέως Ταρχυνίου, της δε νομιζομένης παρά Ῥωμαίοις ἀνιερώσεως οὐ τυχόντα ὑπ' ἐκείνου. τότε δε τῆ βουλῆ δόξαν, ὁ Ποστόμιος ἔλαβεν αὐτοῦ 5 τὴν ἐπιγραφήν. ἄλλο δε οὐδεν ἐπὶ τῶν ὑπάτων τούτων λόγου ἄξιον ἐπράχθη.

LXI. Έπι δε της ενάτης και εβδομηκοστης όλυμπιάδος, ην ένικα Εενοφών Κορίνδιος ἄρχοντος 'Αθήνησιν 'Αξχεδημίδου, παραλαμβάνουσι την ύπα-10 τείαν Τίτος Κοίντιος Καπιτωλίνος καὶ Κόιντος Φά-19 βιος Οὐιβουλανός Κοίντιος μέν τὸ τρίτον έπὶ τὴν άργην αποδειχθείς ύπο τοῦ δήμου, Φάβιος δε το δεύτερον. οίς ή βουλή άμφοτέροις στρατιάς μεγάλας και ευ παρεσκευασμένας παραδούσα έξέπεμψε. Κοίν-15 τιος μεν ούν ετάχθη φυλάττειν την σφετέραν γην όση τοις πολεμίοις όμορος ήν, Φάβιος δε την Αίκανων δηούν και καταλαμβάνει τούς Αίκανούς έπι τοις μεθορίοις ύπομένοντας αὐτὸν σὺν δυνάμει πολλή. καὶ ἐπειδὴ τὰς παρεμβολὰς ἐν τοῖς κρατίστοις ἐκάτε-20 φοι χωρίοις κατεστήσαντο, προήεσαν είς τὸ πεδίον Αίκανῶν προκαλεσαμένων καὶ ἀρξάντων τῆς μάχης, καλ διέμειναν έπλ πολύ της ημέρας έκθύμως καλ φιλοπόνως άγωνιζόμενοι, και τὸ νικᾶν οὐ παρ' ἄλλον τινα η παρ' δαυτον εκαστος τιθέμενος. ώς δε τα ξίφη 25 τοξς πλείοσιν αὐτῶν διὰ τὰς συνεχεῖς πληγὰς ἄχρηστα έγεγόνει, σημηνάντων τὸ ἀνακλητικὸν τῶν ἡγεμόνων ἀπηλθον ἐπὶ τοὺς χάρακας. καὶ μετὰ τοῦτο τὸ ἔργον 19 άγων μεν έκ παρατάξεως ουκέτ' αυτών έγένετο, άκροβολισμοί δέ τινες και συμπλοκαί ψιλών περί τε υδασι 30 και έν άγορας παραπομπαίς συνεχείς κάν τούτοις μέντοι τὰ πολλὰ ήσαν ἰσόρροποι. ἐν ῷ δὲ ταῦτ' ἐγίνετο χρόνω μοζρά τις ἀπὸ τῆς Αἰκανῶν στρατιᾶς

παρελθούσα καθ' έτέρας όδους άφυλάκτους, ένέβαλευ είς την Ρωμαίων γην, η πλείστον άφειστήκει της ομόρου και δια τοῦτο ἀφύλακτος ήν εξ ής ἀνθρώπους τε πολλούς συνήφπασε καὶ χρήματα, λαθοῦσά τε τούς σὺν τῷ Κοιντίφ περιπόλους τῆς σφετέρας γῆς ἀπῆλ- 5 θεν έπὶ τὰ οίκετα. τοῦτο συνεχῶς έγίνετο καὶ πολλήν παρείχεν αίσχύνην τοις ύπάτοις. Επειτα μαθών διὰ κατασκόπων τε και αίχμαλώτων ὁ Φάβιος έξεληλυθυίαν έκ τοῦ χάρακος τῶν Αἰκανῶν τὴν κρατίστην δύναμιν, έν τη παρεμβολή καταλιπών τους πρεσβυτά- 10 τους αύτος έξηλθε νύκτως Ιππέων έπαγόμενος καί του πεζου τὸ ἀκμαιότατον. οι μεν οὖν Αικανοι διηφ-18 πακότες τὰ χωρία οἶς ἐνέβαλον ἀπήεσαν, ἐπαγόμενοι πολλάς ώφελείας ό δε Φάβιος ού πολύ προελθούσιν αύτοις έπιφαίνεται και τήν τε λείαν άφαιφείται και 15 μάχη τους υπομείναντας νικά γενομένους άνδρας άγαθούς οι δε λοιποί σποράδες έμπειρία όδων λαθόντες τους διώκοντας κατέφυγον είς τον χάρακα. έπει δε ταύτη άνεκρούσθησαν οι Αίκανοι τῆ συμφορά παρὰ δόξαν σφίσι γενομένη, λύσαντες τὴν παρεμβο- 20 λην ύπὸ νύκτα ιζουτο καί οὐκέτι τὸ λοιπὸν έξήεσαν έκ της πόλεως άλλ' ήνείχοντο σετόν τε ος έν ακμή τότε ην συγκομιζόμενον ὑπὸ τῶν πολεμίων καὶ ἀγέλας βοσκημάτων ἀπελαυνομένας δρώντες, χρήματά τε διαφπαζόμενα καὶ αὐλὰς πυρὶ διδομένας καὶ αίχμα- 25 λώτους πολλούς άγομένους. τοῦτο διαπραξάμενος ό Φάβιος, ἐπειδὴ παραδοῦναι τὰς ἀρχὰς ἐτέροις ἔδει, την δύναμιν άναστήσας άπηγε το δε αύτο και Κοίντιος έποίει.

LXII. 'Αφικόμενοι δ' είς την Ρώμην ἀπέδειξαν 30
19 ύπάτους Αύλον Ποστόμιον "Αλβον καλ Σερούιον Φούριον. οί μὲν δη νεωστλ παρειλήφεσαν την ἀρχήν παρὰ

δε τῶν συμμάχων Λατίνων ἄγγελοι Ῥωμαίοις κατὰ σπουδην διαπεμφθέντες ήκον. οὖτοι καταστάντες ἐπὶ την βουλην διεσάφουν 'Αντιατῶν τὰ πράγματα οὐ βέβαια είναι, κρύφα τε διαπρεσβευομένων πρός αὐτους Αίκανων και άναφανδον είσιόντων είς την πόλιν άγορᾶς προφάσει πολλών Οὐολούσκων, οῧς ἐπήγοντο οί πρότερου έκλιπόντες την πόλιν Αντιατών δτ' έκληοουχείτο διά πενίαν καὶ πρὸς Αἰκανούς ἀπαυτομολήσαντες, ὥσπερ ἔφην. συνδιεφθάρθαι τε τοζς 10 ἐπιχωρίοις ἄμα ἤγγελλον καὶ τῶν ἐποίκων συχνούς · καί εί μη προκαταληφθήσονται φυλακή άξιόχρεω, άναστήσεσθαί τινα έλεγον κάκειθεν άπροσδόκητον 'Ρωμαίοις πόλεμον. τούτων ού πολλώ υστερον έτεροι πεμφθέντες ύπο Έρνίκων ἥγγελλον έξεληλυθέναι με- 192 15 γάλην δύναμιν Αίκανων και έγκαθεζομένην έν τη σφετέρα γῆ φέρειν τε πάντα καὶ ἄγειν, στρατεύειν δὲ ἄμα τοις Αίκανοις και Οὐολούσκους την πλείω τοῦ στρατοῦ μοιραν παρεχομένους. πρὸς ταῦτα ἐψηφίσατο ἡ βουλή τοις μεν Άντιατών ταράττουσι τὰ πράγματα: 20 ήχου γαρ απολογησόμενοι τινες έξ αὐτῶν καὶ καταφανείς έγένοντο ούδεν ύγιες φοονούντες φυλακήν έτέραν πέμψαι, η έμελλε δι' άσφαλείας έξειν την πόλιν έπὶ δὲ Αἰκανοὺς ἄγειν τὴν στρατιάν τὸν ετεφον των υπάτων Σεφούιον Φούφιον και έγίνετο 25 ταχεία άμφοιν ή έξοδος. οί δε Αίκανοί μαθόντες έξεληλυθυταν την Ρωμαίων στρατιάν, αναστάντες έκ της Έρνίκων έχώρουν αύτοις όμόσε. έπει δε είδον άλλήλους, έκείνην μεν την ημέραν οὐ πολύ διαστάντες κατεστρατοπέδευσαν τη δ' έξης έπλ του χάρακα 30 τῶν Ῥωμαίων οί πολέμιοι ήπον διάπειραν αὐτῶν τῆς γνώμης ληψόμενοι. ώς δ' οὐπ ἐξήεσαν εἰς μάχην, απροβολισμοίς χρησάμενοι και οὐδεν ἀξιόλογον δρά-1921

σαντες σύν μεγάλφ αὐχήματι ἀπῆλθον. ὁ μέντοι Ῥωμαίων ὅπατος ἐκλιπῶν τὸν χάρακα τῆ ἐπιούση τὸ
γὰρ χωρίον οὐ λίαν ἀσφαλὲς ἡν μετεστρατοπεδεύσατο ἐν ἐπιτηδειοτέρω, ἔνθα τάφρον τε ἀρύξατο βαθυτέραν καὶ χάρακα ἐβάλετο ὑψηλότερον. τοῖς δὲ 5
πολεμίοις ταῦτα ὁρῶσι πολὺ θράσος προσεγένετο
καὶ ἔτι μᾶλλον, ἐπειδὴ σύμμαχος αὐτοίς ἀφίκετο στρατιὰ παρὰ τοῦ Οὐολούσκων τε καὶ Αίκανῶν ἔθνους,
οὐδὲν ἔτι διαμελλήσαντες ἐπῆγον τῷ Ῥωμαίων
χάρακι.

LXIII. 'Ο δε υπατος ενθυμούμενος, ότι ούκ άξιόμαχος έσται ή συν αυτώ δυναμις άγωνιζομένη προς άμφότερα τὰ έθνη, πέμπει τινὰς έκ τῶν Ιππέων γράμματα είς την 'Ρώμην κομίζοντας, δι' ών ήξίου ταχεΐαν αὐτοῖς έλθεῖν ἐπικουρίαν, ὡς κινδυνευούσης 15 όλης διαφθαρηναι της σύν αὐτῷ στρατιᾶς, ταῦτα ἐπιλεξάμενος ὁ συνύπατος αὐτοῦ Ποστόμιος ἡσαν δὲ 22 μέσαι νύχτες μάλιστα ότε οί ίππεζς άφίχοντο διὰ κηρύκων πολλών τοὺς βουλευτὰς έκ τῶν οἰκιῶν συνεκάλει καὶ γίνεται δόγμα βουλῆς ποὶν ἡμέραν λαμ- 20 πρὰν γενέσθαι, Τίτον μὲν Κοίντιον τὸν ὑπατεύσαντα τό τρίτου, έχουτα τους ακμαιοτάτους των νέων πεζούς τε και ίππεις, άρχη κοσμηθέντα άνθυπάτω χωφείν έπλ τους πολεμίους έξ έφόδου. Αύλον δε Ποστόμιον τον έτερον των υπάτων τὰς λοιπὰς δυνάμεις 25 συναγαγόντα, ας έδει χρονιώτερον συνελθείν, ως αν αύτῷ τάχους ἐγγένηται βοηθεΐν. ἡμέρα δὲ ήδη διεπέφωσκε, και ὁ Κοίντιος συνήγαγε τοὺς έθελοντάς πενταπισχιλίους μάλιστα ανδρας καὶ οὐ πολύ ἐπι σχών, έξηγεν έκ της πόλεως. τοῦτο ὑποπτεύσαντες 30 923 ξμελλον οί Αίκανοί και πρίν έλθεζν έπικουρίαν τοις 'Ρωμαίοις προσβάλλειν τῷ χάρακι αὐτῶν, καὶ δια-

νοηθέντες ώς βία καὶ πλήθει άλωσόμενον έξηλθον άθρόοι διχῆ νείμαντες αύτούς. γίνεται τε μέγας άγων δι' όλης της ήμέρας, Ιταμώς αὐτών ἐπιβαινόντων τοις προτειχίσμασι κατά πολλά μέρη, καὶ οὕτε παλ-5 τῶν οὖτε [βελῶν ἀπὸ] τόξων οὖτε χερμάδων ἀπὸ σφενδόνης άφιεμένων άδιαλείπτοις βολαζς άνειργομένων. ἔνθα δη παρακελευσάμενοι άλλήλοις ο τε υπατος και ό πρεσβευτής ύφ' ενα καιρόν άναπετάσαντες τὰς πύλας, αμα τοις ἀκμαιοτάτοις ἐκτρέχου-10 σιν έπλ τοὺς πολεμίους, κατ' ἄμφω τε τὰ μέρη τῆς προσβολής συρράξαντες αὐτοις ἀποτρέπουσι τοὺς ἐπιβαίνουτας τῷ χάρακι. τροπῆς δὲ γενομένης, ὁ μὲν υπατος έπ' όλίγον διώξας τοὺς καθ' έαυτὸν [τεταγμένους] ανέστρεψεν ό δε αδελφός αὐτοῦ καὶ πρε-15 σβευτής Πόπλιος Φούριος, ύπο λήματός τε καὶ προ-19 θυμίας φερόμενος, άχρι της παρεμβολής των πολεμίων ηλασε διώχων τε και κτείνων. ήσαν δε δύο σπείραι περλαύτον ού πλείους άνδρῶν έχουσαι χιλίων. τούτο μαθόντες οί πολέμιοι περί πεντακισχιλίους μά-20 λιστα γενόμενοι, χωροῦσιν ἐπ' αὐτὸν ἐκ τοῦ χάρακος: και ούτοι μεν έξ εναντίας προσήεσαν, Ιππείς δ' αύτῶν κύκλω περιελάσαντες κατὰ νώτου τοῖς Ῥωμαίοις έφίστανται. τούτω δη τω τρόπω κυκλωθέντες ύπ' αὐτῶν οί σὺν τῷ Ποπλίφ καὶ δίχα τῶν σφετέρων 25 ἀποληφθέντες, έξὸν αὐτοῖς σώζεσθαι παραδοῦσι τὰ οπλα· προύκαλουντο γάρ αύτους είς τουτο οί πολέμιοι καλ περλ πολλού έποιούντο χιλίους Ρωμαίων τούς άρίστους αίχμαλώτους λαβείν, ώς διὰ τούτων διαλύσεις εύρησόμενοι καλάς του πολέμου καταφρονήσαν-30 τες αὐτῶν και παρακελευσάμεοι ἀλλήλοις μηδὲν ἀνάξιον πρᾶξαι τῆς πόλεως, μαχόμενοι καὶ πολλούς 192 άποκτείναντες τῶν πολεμίων ἄπαντες ἀποθυήσκουσιν.

LXIIII: Διαφθαρέντων δε τούτων, επαρθέντες οί Αίκανοι τώ προτερήματι παρήσαν έπι τὸν χάρακα των Ρωμαίων, τήν τε του Ποπλίου κεφαλήν έπι δορατίου πεπηγυίαν άνατείνοντες και των άλλων άνδρών τών έπιφανών, ώς δή τούτω καταπληξόμενοι 5 τούς ενδον και αναγκάσοντες παραδούναι σφίσι τὰ πλα. τοις δὲ ἄρα πρὸς μὲν τὴν συμφορὰν τῶν ἀπολωλότων έλεός τις παρέστη καὶ άνεκλάοντο αὐτῶν τὴν τύχην πρός δε τον άγωνα θράσος διπλάσιον ενέφυ, καί του νικάν η τον αυτον έκείνοις τρόπον αποθανείν, 10 πρίν είς πολεμίων γείρας έλθειν, καλός έρως, έκείνην μέν ούν την νύκτα παρεστρατοπεδευκότων τω γάρακι των πολεμίων, άγρυπνοί τε οί Ρωμαΐοι καί έπισκευάζοντες τὰ πεπονηκότα τοῦ χάρακος διετέλεσαν, 6 τα τε αλλα οίς απερύκειν ξμελλον αὐτοὺς εί πειρα- 15 θείεν πάλιν τειχομαχείν πολλά και παντοία εύτοεπιζόμενοι. τη δ' έξης αι τε προσβολαί πάλιν έγίνοντο, και δ χάραξ διεσπάτο κατά πολλά μέρη και πολλάκις μεν ύπο των έξιοντων κατά συστροφάς έκ του χάρακος έξεκρούσθησαν of Αίκανοί, πολλάκις δ' άνε- 20 κόπησαν ὑπ' ἐκείνων οί θρασύτερον ἐπεξιόντες. καὶ τοῦτο δι' όλης της ημέρας έγίνετο ' ένθα ο τε υπατος ό τῶν Ῥωμαίων σαυνίω διὰ τοῦ θυρεοῦ διαπερονηθεὶς τιτρώσκεται τὸν μηρόν, καὶ ἄλλοι συχνοὶ τῶν ἐπιφανῶν ὅσοι περὶ αὐτὸν ἐμάχοντο ἡδη δὲ τοῖς Ῥω- 25 μαίοις απειοημόσιν αποοσδόκητος έπιφαίνεται περί δείλην όψίαν προσιών Κοίντιος, αγων την έθελούσιου έπικουρίαν τῶν ἀκμαιοτάτων, οῦς ἰδόντες οί πολέμιοι προσιόντας ανέστρεφον αφέντες την πολιορκίαν ατελή· και οι Ρωματοι επεξελθόντες αυτοίς 80 άπιουσι τους υστερίζοντας έφονευον. οὐ μέντοι έπλ πολύν γε χρόνον έδιωξαν άσθενεῖς όντες οι πολλοί

ύπο τραυμάτων, άλλα δια τάχους άνέστρεψαν. και μετα ταῦτα δια φυλακῆς είχον έκάτεροι σφας αὐτοὺς 19 μένοντες ἐν ταῖς παρεμβολαῖς ἄχοι πολλοῦ.

LXV. "Επειτα Αίκανῶν τε καὶ Οὐολούσκων έτέρα ο δύναμις καλον ύπολαμβάνουσα καιρον έχειν προνομευσαι την Ρωμαίων γην, έξεστρατευμένης αὐτῶν τῆς κρατίστης δυνάμεως, έξηλθε νυκτός καὶ έμβαλουσα είς την προσωτάτω χώραν, ένθα τοις γεωργοίς δέος ούδεν είναι εδύκει, πολλών γίνονται χρημάτων καλ 10 σωμάτων έγκρατείς. οὐ μὴν καλάς γε οὐδ' εὐτυχείς τὰς ἐσχάτας ἔσχον ἐκείθεν ἀπαλλαγάς. ὁ γὰρ ἔτερος των υπάτων Ποστόμιος άγων την συναχθεζσαν έπικουρίαν τοις έν τῷ χάρακι πολιορκουμένοις, ὡς ξμαθε τὰ γινόμενα ὑπὸ τῶν πολεμίων, ἐπιφαίνεται 15 αύτοις έκ του άνελπίστου. οί δ' ούτε κατεπλάγησαν ούτε έδεισαν αὐτοῦ τὴν έφοδον, ἀλλ' ἀποθέμενοι - σχολή τὰς ἀποσκευὰς καὶ τὰ λάφυρα εἰς Εν χωρίον έχυρον και φυλακήν την άρκουσαν έπι τούτοις κατα- 19 λιπόντες, οί λοιποί συντεταγμένοι χωρούσι τοῖς Ρω-20 μαίοις όμόσε καὶ συμπεσόντες ἄξια λόγου ἔργα ἀπεδείκνυντο όλίγοι μεν πρός πολλούς άγωνιζόμενοι συνέρρεον γὰρ έκ τῶν ἀγρῶν ἐπ' αὐτοὺς συχνοί, διεσκευασμένοι ψιλη οπλίσει προς ανδρας όλα τα σώματα έχοντας έν φυλακή : ἐποίησάν τε πολλούς τῶν 25 Ρωμαίων νεκρούς καὶ μικροῦ ἐδέησαν ἐν ἀλλοτρία γῆ καταληφθέντες τρόπαια τῶν ἐλθόντων ἐπὶ σφας αὐτούς αναστήσαι. αλλ' ο γε υπατος καλ οί σύν αὐτῷ 'Ρωμαίων Ιππεζς ἐπίλεκτοι, ἀχαλινώτοις ἐπελάσαντες 19 τοις ιπποις κατά το καρτερώτατον τε καί άριστα μα-30 χόμενον αὐτῶν μέρος, διασπῶσι τὴν τάξιν καὶ καταβάλλουσι συχνούς. διαφθαρέντων δε των προμάχων, καὶ ἡ λοιπὴ δύναμις ἀποτραπεῖσα ἐνέκλινεν εἰς φυγήν,

5

οί τε φυλάττοντες τὰς ἀποσκευὰς μεθέμενοι αὐτῶν ἀπιόντες ῷχουτο ἀνὰ τὰ πλησίον ὅρη. κατ' αὐτὸν μὲν οὖν τὸν ἀγῶνα ὀλίγοι τινὲς αὐτῶν διεφθάρησαν, ἐν δὲ τἢ φυγἢ πάνυ πολλοί, χώρας τε ἄπειροι ὄντες καὶ ὑπὸ τῆς Ῥωμαίων ἵππου διωκόμενοι.

LXVI. Έν & δε ταῦτ' έγίνετο χρόνω, πεπυσμένος ατερος των υπάτων Σερούιος έπλ βοήθειαν αυτώ προσιόντα τ'ν συνύπατον δείσας μη ύπαντήσωσιν αὐτῷ οί πολέμιοι καὶ διακλείσωσι τῆς πρὸς αὐτὸν ὁδοῦ, 930 περισπᾶν αὐτοὺς διενοείτο προσβολάς ποιούμενος τῷ 10 χάρακι. άλλὰ γὰρ φθάσαντες αὐτὸν οί πολέμιοι, έπειδη έγνωσαν την συμφοράν των σφετέρων, ην απήγγειλαν οί περισωθέντες έκ της προύομης, λύσαντες την παρεμβολην έν τη πρώτη νυκτί μετά την μάχην είς την πόλιν απήφαν, ούχ απαντα πεπραχότες όσα 15 έβούλοντο. χωρίς γὰρ των ἀποθανόντων ἔν τε ταῖς μάχαις καί κατά τὰς προνομάς, τοὺς ὑστερήσαντας ἐν τη τότε φυγή πολλώ πλείους των προτέρων απέβαλου. οί γὰρ ὑπὸ καμάτου τε καὶ τραυμάτων βαρυνόμενοι σχολή προβαίνοντες, έγκαταλιπόντων αὐτοὺς 20 τών μελών έπιπτον, μάλιστα δε περί τὰ νάματα καί ποταμούς ύπὸ δίψης φλεγόμενοι ους οί Ρωμαίων ίππεις καταλαμβάνοντες έφόνευον. οὐ μεν δη οὐδε 'Ρωμαΐοι πάντα έκ τοῦ τότε άγωνος εὐτυχηκότες άνέστοεψαν, ανδρας μέν γαρ αγαθούς και πολλούς έν 25 ταις μάχαις απολωλέκεσαν, και πρεσβευτήν απάντων 931 λαμπρότατον γενόμενον έν τῷ ἀγῶνι νίκην δ' οὐδεμιας ήττονα τη πόλει φέροντες ανέστρεψαν. ταῦτ' ἐπ' έκείνων της άρχης έπράχθη.

LXVII. Τῷ δὲ κατόπιν ἔτει, Δευκίου Δίβουτίου 30 καὶ Ποπλίου Σερουιλίου Πρίσκου παρειληφότων τὴν ἀρχήν, οὐδὲν οὕτε κατὰ πολέμους ἔργον ἀπεδείξαυτο

Ρωματοι λόγου ἄξιον ούτε πολιτικόν, ύπὸ νόσου κακωθέντες ώς οὔπω πρότερον λοιμικής ή τὸ μὲν πρώτον ΐππων τε φορβάδων και βυών άγέλαις προσηλθεν, ἀπὸ δὲ τούτων είς τε αἰπόλια καὶ ποίμνας κατέ-5 σκηψε, καὶ διέφθειρεν όλίγου δείν πάντα τὰ τετράποδα έπειτα των νομέων τε καλ γεωργών ήψατο, καὶ διελθούσα διὰ πάσης της χώρας εἰς την πόλιν ἐνέπεσε. Θεραπόντων μὲν οὖν καὶ θητῶν καὶ τοῦ πένητος ὅχλου πληθος ὅσον διέφθειρεν οὐ ῥάδιον ἡν 10 εύρετν. κατ' ἀρχὰς μεν γὰρ ἐπὶ ἁμάξαις σῶρηδὸν οί θνήσκοντες ἀπεκομίζοντο τελευτῶντες δὲ ὧν ἐλάχιστος ήν ὁ λόγος είς τὸ τοῦ παραρρέοντος ποταμοῦ όετθρον ώθουντο. των δ' έκ του βουλευτικού συνεδρίου τὸ τέταρτον μέρος συνελογίσθη διεφθαρμένον, 193 15 έν οἶς ήσαν οῖ τε ῧπατοι ἀμφότεροι καὶ τῶν δημάρχων οί πλείους. ἤρξατο μεν ούν ή νόσος περί τὰς καλάνδας του Σεπτεμβρίου μηνός διέμεινε δε τον ένιαυτον έκετνον όλον, απασαν όμοιως καταλαμβάνουσα καλ διεργαζομένη φύσιν τε καλ ήλικίαν. γενο-20 μένης δὲ τοῖς πλησιοχώροις γνώσεως τῶν κατεχόντων την Ρώμην κακών, καλόν ηγησάμενοι καιρόν Αίκανοί τε καὶ Οὐολούσκοι καταλύσαι τὴν ἀρχὴν αὐτῆς, συνθήκας τε καὶ ὅρκους ἐποιήσαντο πρὸς ἀλληλους περί συμμαχίας και παρασκευασάμενοι τὰ είς πο-25 λιορχίαν έπιτήδεια ώς είχον άμφότεροι τάχους έξηγον τὰς δυνάμεις. Γνα δὲ τὴν ἀπὸ τῶν συμμάχων άφέλοιντο της Ρώμης έπικουρίαν είς την Λατίνων τε καί Έρνίκων γην πρώτον ένέβαλον. ἀφικομένης δε πρεσβείας έπὶ τὴν βουλὴν ἀφ' έκατέρου τῶν πολε-30 μουμένων έθνων έπὶ συμμαχίας παράκλησιν, δ μέν ετερος των ὑπάτων Λεύκιος Αίβούτιος έκείνην έτυχε την ημέραν τεθνηκώς, Πόπλιος δε Σερουίλιος έγγυς

1933 ὢν τοῦ θανάτου. ὂς ἔτι ὀλίγον ἐμπνέων συνεχάλει την βουλήν. των δ' οι πλείους ημιθνητες έπι κλινιδίων πομισθέντες καὶ συνεδρεύσαντες, ἀπεκρίναντο τοίς παρούσιν άγγέλειν τοίς σφετέροις, ὅτι διὰ τῆς έαυτων άρετης τούς πολεμίους άμύνεσθαι ή βουλή τ αὐτοίς ἐπιτρέπει, μέχρις ἂν ὁ ῦπατος δαίση, καὶ ἡ συναγωνιουμένη δύναμις αὐτοῖς συναχθή. ταῦτα 'Ρωμαίων αποκριναμένων Λατίνοι μεν όσα ήδυνήθησαν έκ των άγρων είς τας πόλεις άνασκευασάμενοι φυλακήν έποιούντο τῶν τειχῶν, τὰ δὲ ἄλλα πε- 10 οιεώρων ἀπολλύμενα. "Ερνικες δε δυσανασχετούντες έπὶ τῆ λύμη καὶ διαφπαγή τῶν ἀγφῶν, ἀναλαβόντες τὰ ὅπλα έξηλθον. ἀγωνισάμενοι δὲ λαμπρώς καὶ πολλούς μέν αποκτείναντες των πολεμίων, πολλώ δ' έτι πλείους ἀποβαλόντες τῶν σφετέρων, ἐκβιασθέντες 15 είς τὰ τείχη κατέφυγον, και οὐκέτι μάχης ἐπειρώντο.

LXVIII. Αίκανοι δε και Ουολούσκοι προνομεύσαντες αὐτῶν τὴν χώραν, ἀδεῶς ἐπὶ τοὺς Τυσκλά-1934 νων άγροὺς ἀφίκοντο. διαρπάσαντες δὲ καὶ τούτους ούδενὸς άμυνομένου παρησαν είς τοὺς Γαβίνων 20 δρους. έλάσαντες δε και διὰ ταύτης άδεῶς τῆς γῆς έπὶ τὴν Ρώμην ἀφικνούντο. ἐθορύβησαν μὲν οὐν ίκανῶς τὴν πόλιν, οὐ μὴν κρατῆσαί γε αὐτῆς ἠδυνήθησαν άλλα καίπεο έξασθενούντες of Popatol τα σώματα και τους υπάτους ἀπολωλεκότες ἀμφοτέρους 25 καί γαρ ο Σερουίλιος έτεθνήκει νεωστί καθοπλισάμενοι παρά δύναμιν τοις τείχεσιν ἐπέστησαν, τοῦ περιβόλου τῆς πόλεως οντος ἐν τῷ τότε χρόνῷ οσος 'Αθηναίων τοῦ ἄστεος ὁ κύκλος · καὶ τὰ μὲν έπὶ λόφοις κείμενα και πέτραις αποτόμοις, ὑπ' αὐτῆς έστιν 80 ώχυρωμένα της φύσεως και όλίγης δεόμενα φυλακής. τα δ' ύπο του Τεβέρεως τετειγισμένα ποταμού, ού το

μεν εύρός έστιν τεττάρων πλέθρων μάλιστα, βάθος δε οίον τε ναυσί πλεισθαι μεγάλαις, το δε δεύμα ώσπερ τι καὶ άλλο όξὺ καὶ δίνας ἐργαζόμενον μεγάλας δυ ούκ ένεστι πεζοίς διελθείν εί μη κατά γέφυ-1935 5 φαν, η ην έν τῷ τότε χρόνῷ μία ξυλόφρακτος, ην έλυον έν τοις πολέμοις. Έν δε χωρίον ο της πόλεως έπιμαχώτατόν έστιν, από των Αίσκυλίνων καλουμένων πυλών μέχοι των Κολλίνων, χειροποιήτως έστλν όχυρόν. τάφρος τε γὰρ ὀρώρυκται πρὸ αὐτοῦ πλά-10 τος ή βραχυτάτη μείζων έκατὸν ποδῶν, καὶ βάθος έστιν αὐτῆς τριακοντάπουν τείχος δὲ ὑπερανέστηκε της τάφρου χώματι συνεχόμενον ένδοθεν ύψηλῷ καί πλατεί, οίου μήτε κριοίς κατασεισθήναι μήτε ύπορυττομένων των θεμελίων ανατραπήναι. τοῦτο τὸ χω-15 φίου έπτα μέν έστι μάλιστα έπὶ μηκος σταδίων, πεντήκοντα δε ποδών έπι πλάτος έν ώ τότε οι Ρωματοι τεταγμένοι κατά πλήθος άνειρξαν τών πολεμίων τήν έφοδον, οὖτε χελώνας χωστρίδας εἰδότων κατασκευάζειν τῶν τότε ἀνθρώπων, οὖτε τὰς καλουμένας έλε-20 πόλεις μηχανάς. οί μεν δη πολέμιοι απογνόντες της πό-1936 λεως την αλωσιν απήεσαν από του τείχους, και δηώσαυτες την χώραν όσην διεξηλθον απήγον έπ' οίκου τὰς δινάμεις.

LX VIIII. 'Ρωμαΐοι δε τοὺς καλουμένους ἀντιβα25 σιλείς έλόμενοι τῶν ἀρχαιρεσίων ἕνεκα, ὅ ποιεῖν εἰώθασιν ὅταν ἀναρχία κατάσχη τὴν πόλιν, ὑπάτους ἀπέδειξαν Λεύκιον Λοκρήτιον, καὶ Τῖτον Οὐετούριον Γέμινον. ἐπὶ τῆς τούτων ἀρχῆς ῆ τε νόσος ἐπαύσατο καὶ τὰ πολιτικὰ ἐγκλήματα ἀναβολῆς ἔτυχε, τά τε 30 ἴδια καὶ τὰ κοινά, πειραθέντος μὲν αὐθις τὸ περὶ τῆς κληρουχίας πολίτευμα κινεῖν ἑνὸς τῶν δημάρχων Σέξτου Τιτίου, κωλύσαντος δὲ τοῦ δήμου καὶ εἰς

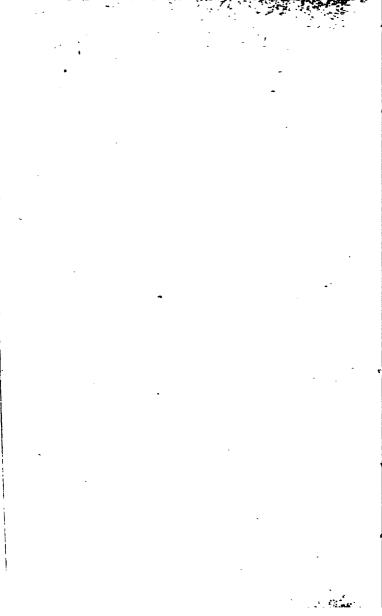
έπιτηδειοτέρους ύπερθεμένου καιρούς. προθυμία τε 1937 πολλή πασιν ένέπεσε τιμωρήσασθαι τούς έπιστρατεύσαντας τη πύλει κατά τὸν τῆς νόσου καιρόν καὶ αὐτίκα τῆς βουλής ψηφισαμένης καὶ τοῦ δήμου τὸν πόλεμον έπικυρώσαντος κατεγράφοντο τὰς δυνάμεις. 5 ούδενὸς τῶν ἐχόντων στρατεύσιμον ἡλικίαν οὐδ' εἴ τινα ο νόμος ἀπέλυεν ἀξιούντος ἐκείνης ἀπολειφθῆναι της στρατείας νεμηθείσης δε τριχή της δυνάμεως, μία μεν ύπελείφθη φυλάττειν την πόλιν, ής ήγειτο Κόιντος Φούριος άνηρ ὑπατικός αί δὲ δύο σὺν τοῖς 10 ύπάτοις έξηλθον έπί τε Αίκανούς καλ Οὐολούσκους. τὸ δὲ αὐτὸ τοῦτο καὶ ὑπὸ τῶν πολεμίων ἔτυγεν ἤδη γεγονός. ή μεν γαο κρατίστη δύναμις αφ' έκατέρου τῶν ἐθνῶν συνελθοῦσα ὑπαίθριος ἡν ὑπὸ δυσίν ἡγεμόσι, καὶ ἔμελλεν ἀπὸ τῆς Εονίκων γῆς ἐν ή τότε ἦν 15 1933 ἀρξαμένη πασαν ἐπελεύσεσθαι τὴν Ρωμαίων ὑπήκοον ή δε ήττον έκείνης χρησίμη τὰ οίκεῖα πολίσματα ύπελείφθη φυλάττειν, μή τις έφοδος αἰφνίδιος πολεμίων έπ' αὐτὰ γένηται. πρὸς ταῦτα βουλευομένοις τοῖς Ρωμαίων ὑπάτοις ἐδόκει κράτιστα εἶναι ταῖς πόλεσιν 20 αὐτῶν πρῶτον ἐπιχειρείν, κατὰ τοιόνδε τινὰ λογισμόν, ότι διαλυθήσεται τὸ κοινὸν αὐτῶν στράτευμα, εἰ πύθοιντο εκαστοι τὰ οίκεια έν τοις έσχάτοις οντα κινδύνοις, και πολύ κρετττον ήγήσεται τὰ σφέτερα σώζειν, ἢ τὰ τῶν πολεμίων φθείσειν. Λοκοήτιος μὲν 25 ούν είς την Αίκανων ενέβαλεν, Οὐετούριος δὲ είς την Οὐολούσκων. Αἰκανοὶ μὲν οὖν, τὰ ἔξω πάντα ἀπολλύμενα περιορώντες, την πόλιν και τὰ φρούρια είχον έν φυλακή.

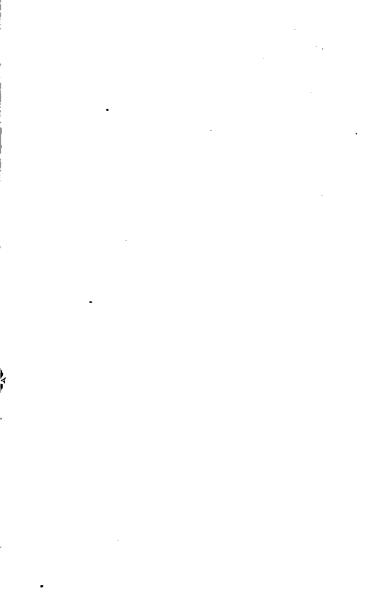
LXX. Οὐολοῦσκοι δὲ ὑπό τε θράσους καὶ αὐθα- 30 δείας προαχθέντες, τοῦ τε Ῥωμαϊκοῦ στρατεύματος ὡς οὐκ ἀξιομάχου ὅντος πρὸς τὸ ἐαυτῶν πλῆθος συμφέ-

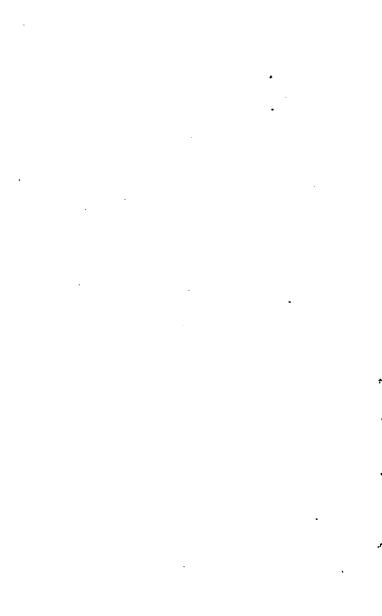
φεσθαι καταφφονήσαντες, έξηλθον άγωνιούμενοι περί της γης, και πλησίον του Ουετουρίου κατεστρατοπέδευσαν. οία δε φιλεί πάσχειν στρατιά νεοσύλλεπτος έκ τε πολιτικού καὶ γεωργικού πρός καιρόν συνελ-5 θόντος όχλου συναχθείσα, έν ή πολύ καὶ τὸ αν- 1939 οπλον ήν καὶ κινδύνων απειρου, οὐδ' εἰς χείρας έλθείν τοις πολεμίοις έθάρσησεν άλλ' αμα τη πρώτη των Ρωμαίων έφόδω διαταραχθέντες οί πολλοί καί ούτε άλαλαγμον ούτε οπλων πτύπον άνασχόμενοι, 10 προτροπάδην έφευγον είς τὰ τείχη " ώστε πολλούς μεν έν ταις στενοχωρίαις των όδων καταληφθέντας ἀποθανείν, πολλώ δὲ πλείους παρὰ ταίς πύλαις ώθουμένους των Ιππέων ἐπιδιωκόντων. Οὐολοῦσκοι μεν ούν ταύτη χρησάμενοι τη συμφορά, σφάς αὐτοὺς 15 ήτιῶντο τῆς ἀφροσύνης, καὶ οὐδὲν ἔτι παρακινδυ-νεύειν ἐπειρῶντο. οἱ δὲ τὰς ἐν ὑπαίθοφ στρατιὰς Οὐολούσκων τε καὶ Αἰκανῶν ἔχοντες ἡγεμόνες, πυνθανόμενοι τὰ οἰκεία πολεμούμενα, γενναίόν τι καὶ οὖτοι δρᾶν ἐβουλεύσαντο, ἀναστάντες ἐκ τῆς 20 Ἑρνίκων τε καὶ Λατίνων γῆς ἐπὶ τὴν Ῥώμην ἄγειν 1940 ώς είχον όργης τε και τάχους τον στρατόν, κατά τοιάνδε τινὰ καὶ αὐτοὶ δόξαν, ὅτι δυείν ἔργων καλῶν θάτεοον αὐτοῖς κατορθῶσαι ὑπάρξει, ἢ τὴν Ῥώμην ἀφύλακτον ούσαν έλειν, η τούς πολεμίους έκ της έαυτων 25 χώρας ἐκβαλείν, ώς δὴ τῶν ὑπάτων ἀναγκασθησομένων πολεμουμένη τη πατοίδι βοηθείν. ταυτα δια-νοηθέντες ήγον την στρατιάν έπιταχύνοντες, ζι' έξ απροσδοκήτου τῆ πόλει συμμίξαντες εὐθὺς ἔργου πιωνται.

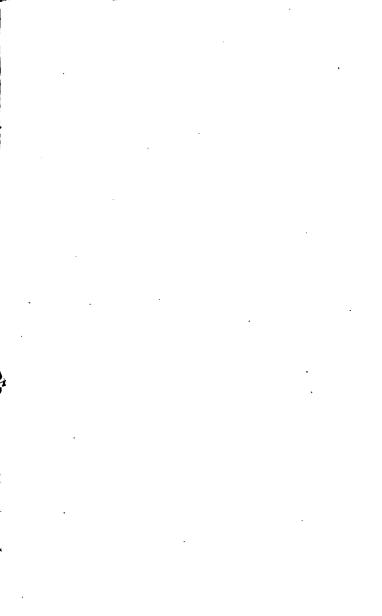
30 ίδι LXXI. 'Αφικόμενοί τε μέχρι Τύσκλου πόλεως, κληφυτες τὸν περίβολον τῆς 'Ρώμης ὅλον πληθύοντα Σέξτοι καλ πρὸ τῶν πυλῶν τέτταρας ἐξεστρατευμένας

σπείρας, ανδρών έξακοσίων εκάστην, της μεν έπι την 'Ρώμην όδου απετραποντο, την δε ύπο τη πόλει χώραν, 1941 ην έν τη προτέρα παρέλιπον είσβολη, έγκαθεζόμενοι έδήουν. ἐπιφανέντος δ' αὐτοῖς θατέρου τῶν ὑπάτων Λευκίου Λοκοητίου καὶ θεμένου την παρεμβολήν οὐ 5 πρόσω, καλὸν ὑπολαβόντες εἶναι καιρόν, πρὶν έλθεζν τω Λοκοητίω την ετέραν Ρωμαίων δύναμιν σύμμαγον ής Οὐετούριος ήγεῖτο, συνάψαι μάχην, θέμενοι τὰς άποσκευάς έπὶ λόφου τινὸς καὶ δύο σπείρας έπ' αὐταις καταλιπόντες, οί λοιποί προηλθον είς το πεδίον 10 καὶ συμβαλόντες τοις Ρωμαίοις ανδρες αγαθοί κατά τον άγωνα έγίνοντο μέχοι πολλού. μαθόντες δ' έκ των κατὰ νώτου φρουρών τινες καταβαίνουσαν ὑπὲρ ὄχθου στρατιάν ὑπέλαβον ηκειν τὸν ἔτερον τῶν ὑπάτων άγοντα την σύν αύτῷ δύναμιν, καὶ δείσαντες μη 15 κυκλωθείεν ύπ' αμφοίν ούκέτι διέμειναν, άλλ' είς φυγήν το έπονται. έν τούτω τω άγωνι οί τε ήγεμόνες αύτων αμφύτεροι γενναίων ανδρών έργα αποδειξά-1942 μενοι πίπτουσι, και άλλοι πολλοί μαγόμενοι περί αὐτους άγαθοί οί δε φυγόντες έκ της μάχης, είς τὰς 20 έαυτῶν εκαστοι πατρίδας σκεδασθέντες ἀνεχώρησαν. έκ δὲ τούτου πολλήν ἄδειαν λαβών ὁ Λοκρήτιος έφθειοε την Αίκανών γην, και Οὐετούριος την Οὐολούσκων, έως ὁ τῶν ἀρχαιρεσίων ἐπέστη καιρός. τότε δ' άναστήσαντες τὰς δυνάμεις ἀπῆγον ἐπ' οἴκου 25 καί κατήγαγον άμφότεροι τους έπινικίους θριάμβους. Λοκοήτιος μέν, έπὶ τοῦ τεθρίππου παρεμβεβηκώς, Ούετούριος δὲ πεζός είσελαύνων. δύο γάρ ούτοι θρίαμβοι δίδονται τοζς ήγεμόσιν ύπὸ της βουλής, ώσπεο έφην, τὰ μὲν ἄλλα τίμια έχοντες ἴσα, τῷ δὲ τὸν 30 μεν Ιππικόν είναι, τον δε πεζικόν, διαφέροντες.

THE NEW YORK PUBLIC LIBRARY REFERENCE DEPARTMENT

This book is under no circumstances to be taken from the Building

		The same of
OFF 2 1	-	
MA 8 2, 80		
M		7 1 - 1
一件		727
SEP 2 5 191		
1		
	1 1	
	0	
	1	
form 410		1

